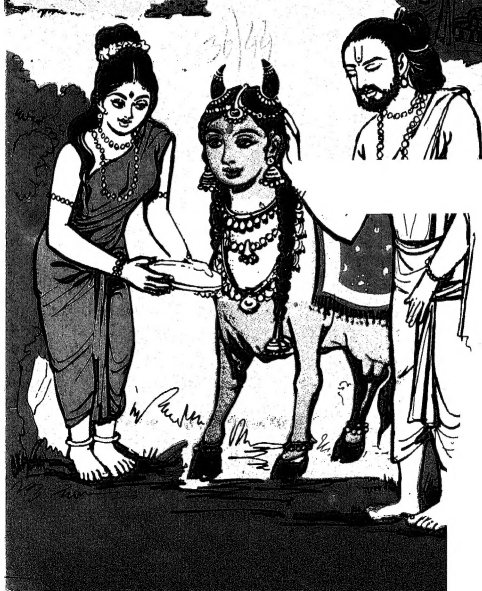

ரகுவம்சம்

மஹாகவி காளிதாசரின்

ர கு வ ம் ச ம்

(1 முதல் 6 சருக்கங்கள்)

தமிழ்த் தெளிவுரை

ஸ்ரீவித்யானந்தா

டாக்டர் C. R. ஆசார்யா

முதற் பதிப்பு : 1991

PLACED ON THE SHELF

Date.....

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.

Acc. No.

55587

Date.....

© பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்குரியது TI.

ஸ்ரீவித்யானந்தா,
டாக்டர் C. R. ஆசார்யா
நெ. 3, நேரு நகர்,
திருத்தணி - 631409.
செங்கை அண்ணா மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு

ஆசரிட்டோர் : ஸ்ரீ கிருஷ்ணசித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
நெ. 4, நாகேஸ்வரன் ரோடு.
தி நகர் சென்னை - 600 017.
போன் : 441286

முகவுரை

உலகறிந்த மாபெரும் கவிஞர்களுள் ஒருவர் காளிதாசர். இவரது வரலாற்றைப் பற்பலவாகப் பேசிவருகின்றனர். தன்வந்தரி ஷுபணகர், அமரசிம்மர், சங்கர், வேதாளபட்டு, கடகற்பரர், காளி தாசர், வராகமிகிரர், வரகுசி ஆக ஒன்பதுபேர்களும் விக்ரமார்க்க மன்னரின் அவையை அலங்கரித்து இருந்தனர் என்பர், இவர்களே 'நவரத்தினங்கள்' என வழங்கி வந்தனர்.

இவர்களுள் 'தன்வந்தரி' என்பவர் ஆயுநவேத மருத்துவ நூலை இயற்றியவர். ஷுபணகர் எந்தநூலை இயற்றினதும் தெரியவில்லை. 'அமரசிம்மர்' என்னும் பெயரால் நாடெங்கும் புகழ் வாய்ந்த வடமொழி நிகண்டு 'நாமலிங்காநுசாஸணம்' எனப்படும். நூலை இயற்றியவரே அமரசிம்மர். சங்கரைப் பற்றி வரலாற்றெதிரிய வில்லை. வேதாளபட்டரின் நூல்களும் காணமுடியவில்லை. கடகற்பரர் பிராக்ருத மொழியில் சில நூல்களை இயற்றியுள்ளார் என்று கூறுகின்றனர். காளிதாசர் ரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், மேக சந்தேசம் என்னும் மாபெரும் காப்பியங்களையும், அபிஜ்ஞான சாகுந்தலம், விக்ரமோர்வசியம், மாளவிகாக்னிமித்ரம் என்னும் மூன்று நாடகங்களையும் வடமொழியில் இயற்றினார். வராகமிகிரர் சோதிட வல்லுநராய்த் திகழ்ந்தார். 'ப்ரிஹதஸம்ஹிதை', 'ப்ரிஹஜ்ஜாதகம்' என்னும் இரு சோதிட நூல்களை இயற்றியுள்ளார். வரகுசி என்பவர் இலக்கண தூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவ்வொன்பது பேர்களையும் உண்மையில் 'நவரத்தினங்கள்' என்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்களுள் காளிதாசர் தலைசிறந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் விக்ரமார்க்கமாமன்னன் அவையில் இருந்தார் என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், 'தாரா' என்னும் நகரத்தை ஆண்டுவந்த 'போஜமன்னனுக்கும் இவருக்கும் மிகவும் தொடர்பு உண்டு. இதற்குப் பற்பல சான்றுகள் உள்ளன. 'உவமை காளி தாசருக்கே உரியது' என்று கூறுவர். 'கவிஞர் குருஹ் காளிதாலோ விலாஸஹ'—என்று ஜெயதேவ மகாகவி கூறியுள்ளார்.

மகாகவிகளை எண்ணும்போது இவர் சுண்டுவிசர்மீது நிற்பார். இவரைப் போன்ற கவிசுவரர் இவருக்கு முன்பு இருந்தது இல்லை; பின்பும் பிறந்ததுமில்லை. இவ்வளவு புகழ்வாய்ந்த ஒரு மாபெரும் கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாறு நமக்குக் கிடைக்காதது மிக மிக

வருந்தத் தக்கது. இவரைப் பற்றி கூறிக் கொள்ளும் கதைகள் வெறுங் கற்பனைகளாகவே இருக்கலாம். எனினும் அவை சுவை மிக்கவை. ஆனதால், மக்களிடையே வழங்கப்பெற்று வருகின்றனர். அவை சுவையாக உள்ள போதிலும், அவருடைய வாலைப் பருவம் பற்றிய கூற்றுகள் நம்பத் தக்கவையாக தோன்றுவதில்லை. எனவ எப்படி இருந்த போதிலும், நமக்குத் தேவையை மட்டும் தற்போது கவனிப்போம்.

கால நிச்சயம்: —

காளிதாசர் விக்ரமார்க்கரின் காலத்தவராயின் அவர் கி.மு. 60ஆம் ஆண்டிலிருந்ததால், 2,000 ஆண்டுக்கு முற்பட்டவராக இருந்திருக்க வேண்டும், சில அறிஞர்கள் இவர் குப்த வம்சத்தரசரான சந்திரகுப்த விக்ரமாதித்திய மன்னன் காலத்திலிருந்தவரென்றும் கூறுவர். அவ்வாறாயின் கி. பி. 350 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வாழ்ந்தவராயிருக்க வேண்டுமென்பது—அதாவது 1600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். உலக வழக்கில் உள்ள படி காளிதாசர் போஜமன்னரின் அவையில் இருந்திருந்தால், அவர் கி.பி. 1000 முதல் 1050 வரை 900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து வந்தவர் எனக் கூறுதல் வேண்டும்.

காளிதாசர் பெயரில் இருவர் வாழ்ந்து வந்ததாக சில அறிஞர்கள் கூறுவர். அவ்வாறாயின் விக்ரமார்க்க மன்னரின் காலத்தில் ஒரு வரும், போஜமன்னர் அவையில் மற்றொரு காளிதாசரும் இருந்தாரே; தெரிய முடியவில்லை. இவர் கௌடநாட்டவர் என்றும், கௌண்டிய கோத்திரத்தவர் என்றும் கூறுவர். இக்கூற்றுக்கு தக்கச் சான்றுகள் கிடையா. இதற்கு காரணம் இவர் பிற கவிகள் தங்கள் கவிகளில் தங்களைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டதுபோல், தன்னைப் பற்றிய விளக்கம் யாதொன்றும் எந்த காப்பியத்திலும் கூறிக் கொள்ளாததே ஆகும்.

காளிதாசரைப் பற்றி சில இழிவான கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர் சிறுவயதில் ஆடுகளை மேய்த்து வந்தாரென்று ஒரு கதையிலும், இன்னும் இழிவாக, கழுதையை மேய்த்து வந்தார் என மீட்டோர் கதையிலும் கூறியதையும் காணலாம். திருமணம் ஆன பின்பு காளிகாம்பாள் அருள் பெற்று சிறந்த கவியானாரென்று கதைகளின் கூற்று. கதைகள் எவ்வாறிருப்பினும், அவர் மேற்கூறிய நீசமான தொழில்கள் செய்திருந்து வந்தால் விரைவில் பேரறிஞராவதற்கு முடிந்திருக்காது. ஒருவேளை கல்லாதவராய் திரிந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம்; பிறகு திருந்தி காளி பகதனாய் காளிதாசராக மாறி

இருக்கலாமென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க கருத்தாகும். இளமையில் இவ்வாறு கல்லாது திரிந்த பிறகு பெரிய புலவராக மாறிய தெலுங்கு புலவர்-‘சின்னய சூரி’ என்பவரும் ஒருவராகும். அதுபோல் இவரும் மாறி இருக்கலாமன்றோ!

இவர் ஹர்ஷசரித்திர மியற்றிய பாணர் வாழ்ந்த காலத்தில்- அதாவது கி.பி. 634ல் இருந்ததாக அண்மையில் கண்ட சில தகவல்கள் கூறுகின்றன. பாரவி போன்ற புகழ்மிக்க கவிஞராகவும் அவருக்குச் சம காலத்தவரென்றும், 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் இருந்தவரென்றும் தெரியவருகிறது.

ரகுவம்ச காப்பியத்தையொட்டி அவர் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தாரெனக் கீழ்க்கண்ட சான்றுகளையொட்டி கூறலாகும். (1) ரகுவம்சத்தில் 4 மற்றும் 6-ம் சருக்கங்களில் கூறப்பட்ட அரசியல் நிலைமைகள் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த நிலைமைகளைக் குறிக்கின்றன. (2) மேகசந்தேச மென்னும் நூலில் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திங்காசர் என்னும் பௌத்த தார்க்கிகரைப்பற்றி கூறப் படுவதால் அந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராக அறியலாம், (3) 6-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் வாழ்ந்து, வடமொழியில் கிரேக்கரின் வான சாத்திரத்தை எழுதிய ஆர்யபட்டரின் நூலிலிருந்து சிற்சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவதாலும் இவர் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரென்றும் கூறுவர். ஆனால் எந்த கூற்றும் தகுந்த, ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிச்சயமாக கூற முடிவதில்லை.

5-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தவரென்பதற்குச் சிற்சில சான்றுகள், (1) இவர் தம் நூலில் குப்த மன்னர்கள் காலத்தில் செய்யுளவந்த காரியங்களையும், அக்காலத்தில் நாடு இருந்த மேன்மை நிலையைக் குறித்தும், இந்துமதத்தின் உச்ச நிலையையும் குறிப்பிடுவதாலும். (2) தமது மாளவிகாக்கி மித்ரமெனும் நூலில் அசுவமேத யாகத்தைப்பற்றியும், ரகுமன்னனால் திக்விஜயம் செய்ததைப்பற்றி ரகுவம்சத்தில் கூறுவதாலும், மற்றும் விக்ரமோர்வசீயத்தில் குப்த மன்னர் காலத்து சம்பவங்களைப் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டிருப்பதாலும், (3) வத்சபட்டி என்பவரின் கி.பி. 74 கல்வெட்டுகளில் சிலவரிகள் காளிதாசரின் கவிதைகளைப் போல் உள்ளதாலும் 5-ம் நூற்றாண்டில் இருந்துவந்திருக்கலாமென கூறுவர். கீழ்த்திசைப் புலவர்கள் பெரும்பாலும் மேற்படி 3-ஆம் கூற்றே உண்மையான தென ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

இவர் அசுவ கோஷரை அனுசரித்து வந்தார் என்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் உண்டு. அசுவகோஷர் தமக்கு முன்பு இருந்த சம்ஸ்கிருத கவிஞர்களை ஒட்டி புத்த சரிதத்தை சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதினார். காளிதாசர் இராமாயணத்தை எழுதியதில் பல விடங்களில் அசுவ கோஷரை தழுவியுள்ளார். அசுவகோஷர் கி.பி. 1-வது நூற்றாண்டில், விக்ரமசகம் ஆரம்பத்தில் இருந்தவரென்பார்கள். காளிதாசர் தமது மாளவிகாக்னிமித்திரத்தில் அக்ஷினி மித்திரனைப் பற்றிக் கூறியுள்ளதாலும், அக்ஷினிமித்திரர் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாலும், இவர் 2-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தவராக கூறுவதற்கில்லை.

இவர் மாளவ மன்னனாகிய போஜனுடைய அவையில் இருந்து வந்ததாக நம்பவேண்டியுள்ளது. இவரைப் பற்றிய நாடகங்களும் ‘போஜ—காளிதாசன்’ என்ற பெயரில் நடிப்பதைக் காண்கின்றோமேயன்றி, ‘விக்ரமாரக்கன்-காளிதாசன்’ என்ற பெயரில் நடிப்பதை நாம்காண்கிலம். ஆகையால், காளிதாசர் போஜராசனின் காலத்தவரே என்று துணிந்து கூறிவிடலாம்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ‘தெனாலி’யில் பிறந்து விகடகவியாக விளங்கியவரும் ஆந்திர போஜன் என்ற புகழ்ப் பெற்று, கவியும் மன்னவனுமாய் விளங்கிய விஜய நகரத்தாசன், கிருஷ்ணதேவ ராயரின் அவையில் கவிவாணராகத் திகழ்ந்து வந்த, தெனாலி ராமகிருஷ்ண கவிராயரைப் பற்றிய நகைச்சுவை யூட்டும் கதைகள் மக்களிடையே பரவி வந்திருப்பதுபோல், காளிதாசரைப் பற்றிய கதைகளும் பல உள்ளன. இதை விளக்கி, திரு. சிலகமர்த்தி. லக்ஷுமி நரசிம்மம் என்னும் புலவர் தெலுங்கில் ஓர் நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இவர் அம்பாள் வரம்பெற்று, அவர்மீது சுலோகங்களும், தண்டகங்களும் பாடியுள்ள போதிலும், தாமியற்றிய நூல்களுக்காதியில் சிவனைப் பற்றிய துதிப்பாடல்களே உள்ளன,

‘வாகர்த்தாவிவ—பார்வதீ பரமேஸ்வரெள’—என்று சிவனைக் குறித்த துதிப்பாடல் ரகுவம்ச காப்பியத்தில் இயற்றினார். நாடகங்களுட் சிறந்ததும், பலரால் போற்றப்பட்டு நடத்துவருவதுமான ‘அபிஜ்ஞான சாகுந்தலமென்னும் நாடகத்திலும், முதற் பாடலில், ‘பாஸ்கிஷ்டி—ரஷ்டாபி ரீஸ்வாஃ’ என்று ஈசுவரனையே துதி செய்துள்ளார். ‘விக்ர மோர்வசீய’ மென்னும் நாடகத்தின் முதற் பாடலிலும் ‘வேதாந்தேஷு—யஸ்யினீஸ்வர—யாஸ்துவ’ என்று

சிவத்துதியே செய்துள்ளார். மேலும், 'மாளவி காக்கிரிமித்ர' மெனும் நாடகத்தின் முதலிலும், 'ஏகைஸ்வரயே—வீரீத்தி மீஸு' என்று சிவத்துதி செய்து நூல் துவங்கியுள்ளார்.

மேலும் இவர் சைவத்தைத் தழுவிய 'குமார சம்பவம்' என்னும் முருகக் கடவுளின் பிறப்புப் பற்றிய நூல் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் அம்மையப்பன், அம்மையார் கட்டு முருகன் பிறத்தல், அவனால் செய்யப்பட்ட ருரசங்காரம் ஆகிய வனையும் அடங்கியுள்ளன.

இப்படி அம்பாளிடம் வரம்பெற்று எல்லா நூல்களின் முதன் முதலில் சிவனைப் பற்றியே பாடியுள்ளமைக்கு, இவருடைய அபேத தரிசனம் (அதாவது சிவனுக்கும் சக்திக்கும் வேறுபாடின்றமை) என்பது மிகவும் பொருந்தும். இதையே மறைநூல்களும் 'அபேத தர்சனம் ஜ்ஞானம்' என்று ஞானத்தைப் பறைசாட்டிக் கூறுகின்றன போலும்! ஆதலால், இவர் பற்பல விஷய எகங்களில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் ஒரு ஞானியாகவே திகழ்ந்து வந்தார் என்பதில் யாதொரு ஐயப்பாடும் தேவையில்லை.

இவர் காப்பியமியற்றுவதில் சமத்த்காரம் : =

இவர் தம் மனைவியுடன் படுக்கையறையிலிருந்தபோது அவன் கேட்ட 'அஸ்தி கர்சித் வாக்விசேஷி' (அதாவது 'தங்கள் வாக்கு விசேடம் ஏதேனும் உண்டா?') என்று கேட்ட கேள்விக்கு இவருடைய கல்லாமையால், அப்போது, பதில் கூறமுடியாமல் திகைத்தாராம். பிறகு அவனை விட்டுச் சென்று, அம்பிகை வரம்பெற்று, மறுபடியும் திரும்பிவந்தயிவர், மேற்கூறிய கேள்விக்குப் பதிலாக—'அஸ்தி, கர்சித், வாக், விசேஷி' என்ற நான்கு சொற்களில் ஒவ்வொன்றை, ஒவ்வொரு காப்பியத்தின் முதலில் பயன்படுத்தி அக்காப்பியங்களை இயற்றினாரென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர், 'அஸ்தி' என்ற சொல்லை குமாரசம்பவத்திலும், 'கர்சித்' என்ற சொல்லை மேகஸந்தேசத்திலும், 'வாக்' என்பதை ரகுவம்சத்திலும் பயன்படுத்தி, சிவத்துதி பாடியுள்ளார். 'விசேஷி' என்னும் சொல்லை எக்காப்பித்தில் பயன்படுத்தினாரென்பது தெரிய தெரியவில்லை.

காளிதாசரின் பிற நூல்கள் :—

இதுவரை கூறியவற்றை மூன்று காவியங்கள், மூன்று நாடகங்கள் அன்றி, இவர் 'ருதுசம்ஹாரம்' என்னும் காவியத்தையும் இயற்றியுள்ளார். ஒருவருடத்தில் திகழும் ஆறு ருதுக்க (காலங்க)ளைப்

பற்றி இதில நன்கு வர்ணித்திருக்கிறார். அவருடைய கற்பனைகள் பூராவும் இதில் கண்டு மகிழலாம். இதுவுமன்றி 'கோலம்ப ராஜ்யம்' என்னும் மருத்துவ நூலையும், 'சந்த்ராலோக'மெனும் இலக்கண நூலையும், 'தாராவளி', 'காலாம்ரிதம்' என்னும் இரண்டு சோதிட நூல்களையும், 'பிரபாகர'மெனும் இலக்கண நூற்பகுதியையும் தன் பெயரால் இயற்றியுள்ளார் என்பது தெரியவருகிறது. குதுஸம் ஹாரத்தை இவர் இயற்றியதே என்று அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆனால் 'கோலம்ப ராஜ்யம்' போன்ற பிறநூல்களை இந்த காளிதாசர் இயற்றியவன்று, அவற்றை மற்ஹொரு காளிதாசர் இயற்றியிருக்க வேண்டுமென்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். 'நலோதய'மென்னும் நூலும் இக்காளிதாசருடையதே என்று கூறுவாறுமுளர். ஆனால், அதில் தோன்றும் சமத்காரங்களின் போக்கால் இதனை இவர் இயற்றியது அன்று என மற்றும் கீலர் கூறுவர்.

மேற்படி நூல்களில் எது முன், எது பின் இயற்றியவை என்று வரிசைப்படுத்திக் கூறுவதற்குச் சாத்தியமாயில்லை. ஆனால் கவிதைகளுக்கு முன்பே நாடகங்கள் இயற்றப்பட்டனவெனலாம். அவற்றில் குது சம்ஹாரம் முதலில் இயற்றப்பட்டதாகிருக்கவேண்டும். நாடகங்களில் மாளவி காக்னிமித்ர மென்பது முதலில் இயற்றப்பட்ட தென்று துணிந்து கூறிவிடலாம்- அபிஜ்ஞான சாகுந்தல மென்பது கடைசியாக இயற்றிய நாடகமாகவே இருக்கவேண்டும். கவிதைகளில் மேக சந்தேகம் முதலில் இயற்றப்பட்டதாகவும், குமார சம்பவம் கடைசியில் இயற்றியதாகவும் இருக்கின்றன.

ரகு வம்சத்தைப்பற்றி :

அவருடைய கவிதைகள் நயமிக்கவை, எளிமையும், திராட்சைப் பாகு போன்று இருக்கும். இவர் கவிதைகளில் யமகம் சிலேடை முதலியன இல்லை என்று சிலர் இவரைக் கேலி செய்தனர். அதனால், இவர் அப்படிப்பட்ட இலக்கியங்களடங்கிய சித்திரக் கவிதையடங்கிய சிலேடை நூலை இயற்றும் சாமர்த்தியம் தனக்குள்ளதென்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கு முன்பே, ஒரு வேசியின் குழ்ச்சியில் சிக்கி துர்மரணமடைந்தார்.

ரகுவம்சமென்பது 19 சருக்கங்களடங்கிய ஒரு இதிகாசகாப்பியம் இதில் ரகு என்பவரைத் தொடர்ந்து ஞரிய வம்சத்து அரசர்களின் சரிதத்தைக் குறிக்கும் காப்பியமாகும். ஒரு மகா காப்பியம் என்பது பண்டைய இதிகாசம் அல்லது புராணங்களை ஆதாரமாகக்

கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். இது சில அதிகாரங்களாகவோ பகுதிகளாகவோ பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதில் அரசரை அல்லது வீரரைப்பற்றிய பிறப்பு, வீரம், உன்னத குணங்கள் முதலியன அடங்கி இருத்தல் அவசியம். கூடுமானவரை கீழ்க்கண்ட குறிப்புகள் அடங்கியும் இருக்க வேண்டும்; அதாவது:—(1) ஒரு பட்டணம் அல்லது நகரத்தைப் பற்றிய விளக்கம் (சருக்கம் 16) கடலைப்பற்றி (சருக்கம் 13) மலை, காலங்கள் பற்றி (சருக்கம் 4 மற்றும் 16) தோட்டம் அல்லது நீரில் விளையாடல் (சருக்கம் 8 மற்றும் 16), பாணமருந்தல், காதல், விழாக்கள்; பிரிதல், இணைதல் காதலர் திருமணம் (சருக்கம் 8, 12 மற்றும் 7) மகவு பிறத்தல் (சருக்கம் 3) அவை விளக்கம்: சருக்கம் 8 மற்றும் 15) தூது (சருக்கம் 5) அரசன் (சருக்கம் 16, 12 மற்றும் 4) மேலும் போர்ச் செயலும் வெற்றியும் (சருக்கம் 2, 7 மற்றும் 12) குறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ரகுவம்ச காப்பியத்தில் புராணங்களிலிருந்து ரூரிய மற்றும் சந்திர வம்சத்து அரசர்களைப் பற்றிய கதைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. ஆனால் இராம சரிதம் 10 முதல் 15 சருக்கங்களில் உள்ளவை ராஜாயணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை.

காளிதாசர் இயற்றிய இந்த ரகுவம்சம் 19 சருக்கங்களோடு நிறுத்தப்பட்டதா அல்லது மேலும் தொடர்ந்து இயற்றப்பட்டதா? என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிப்பதாகவே உள்ளது. ரகுவடன் துவங்கி 28 வீரர்களை மட்டும் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இதில் சிங்காரம், வீரம், கருணை முதலிய குணங்களைத் தகுந்த இடங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் சருக்கம் கீழ்க்கண்டவாறு :—

1ம் சருக்கம்: திலீபமன்னன் வசித்தரிடம் சென்று தனக்கு மகவில்லாமைக்கு காரணம் அறிதல்.

2ம் சருக்கம்: திலீபமன்னன் நந்தினி என்னும் பசுவுக்குக் கோசேவை செய்து மகவு உண்டாக வரம் பெறுதல்.

3ம் சருக்கம்: ரகுவின் பிறப்பும் அவர்தம் குழந்தைப்பருவமும் வாலைப் பருவமும்.

4ம் சருக்கம்: ரகுவின் பட்டாபிஷேகம், மற்றும் திக்விஜயம்.

5ம் சருக்கம்: ரகுவின் மகன் அஜனின் பிறப்பு, விதர்ப்பநாட்டு இாவரசி இந்துமதி சுயம்வரத்திற்கு போதல்.

6ம் சருக்கம்: இாவரசி இந்துமதி அஜனை மணத்தல்.

7ம் சருக்கம்: அஜனுடைய திருமணம்; அவனை எதிர்த்த அரசர்களைக் வெல்லுதல்.

8ம் சருக்கம்: தசரதன் பிறப்பு, மற்றும் இந்துமதி மரணம்.

9ம் சருக்கம்: தசரதர் வேட்டைக்குப் போய் ரிஷிசாபம் பெறுதல்.

10ம் சருக்கம்: மஹாவிஷ்ணு தசரதருக்கு மகன்களாய் பிறத்தல்.

11ம் சருக்கம்: இராமர் சிவன்வில்லை ஒடித்து சீதையை மணத்தல், மற்றும் பரசுராமனை கருவபங்கம் செய்தல்.

12ம் சருக்கம்: இராமரின் வனவாசம், சீதையை இராவணன் எடுத்துப் போதல், இராவண வதம்.

13ம் சருக்கம்: இராமர் புஷ்பக விமானத்தில் இலங்கையை விட்டு அயோத்தி அடைதல்.

14ம் சருக்கம் சீதையை காட்டில் விட்டுவிடுகிறான் இலக்குவன். வான்மீகி முனிவர் ஆச்சிரமத்தில் சீதை அடைக்கலம்.

15ம் சருக்கம்: குசலவர்களின் பிறப்பு அவர்கள் இராமருடன் கலத்தல், சீதை பூமியில் மறைதல்.

16ம் சருக்கம்: குசன் அயோத்தி அடைதல். அவன் குமுத் வதியை மணத்தல்.

17ம் சருக்கம்: குசனின் மகன் அதிதிக்குப் பட்டமளித்தல், அதிதி அயோத்தியை ஆளுதல்.

18ம் சருக்கம்: அதிதியின் மகன் நிஷதன் முதலாக இருபத் தோரு அரசர்களைப் பற்றி சருக்கமரண விளக்கம்,

19ம் சருக்கம் : அக்னி வர்ணனுடைய சிற்றின்ப வாழ்க்கை விளக்கம். அக்னிவர்ணன் நோய்வாய்ப்படுதல், அவனுடைய ராணி அரசை ஏற்றல்.

இந்த நூலில் பல பொருள்கள் (Subject matters) காணலாகும் எடுத்துக்காட்டாக அரசாட்சி, துறவு; அரசன், துறவு மகுடாபி ஷேகம், தவம்; படையெடுப்பு, நாடு கடத்தல்; வேட்டையும் விளையாட்டும்; திருமணமும், அந்தி சடங்கு; தீரம், சிற்றின்பம், இபற்கையானதும் அதிதமானதமான செய்கைகள்; மற்றும் அவரது கூரிய வருணனைகள் அதாவது அரண்மனைக்கோ அல்லது காட்டிற்கோ சம்மந்தமானவை; நல்லார் அல்லது தீயார் நட்பு பற்றியோ; சண்டை அல்லது சமாதானம் ஆகிய அனைத்தைப் பற்றியும் இதில் காணாதது ஒன்றுமிராது. இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும்போது அவருடைய சீரிய அறிவுத் திறனும் பறந்த மனப்பான்மையையும் நமக்குத் தெளிவாகாமல் போகாது, இவையாவும் அவரை சிறந்த வராக உயர்த்தி விட்டது என்பதில் ஐயமில்லை.

அவருடைய நீண்ட வருணனைகள் மற்றும் சருங்கக் கூறுதல்; (உதாரணமாக சருக்கம் 12-இல் இராமாயணத்தின் 5 காண்டங்களை சுருக்கமாகக் கூறியது) போன்றவற்றைக் கவனிக்கும்போது இவருடைய மேதை எவ்வளவு பெரிய தென்பது தெள்ளத் தெளிவு.

காளிதாஸர் உவமைகளை அளிப்பதில் வல்லவர், ஒவ்வொரு சுலோகமும் உவமையுடன் உள்ளதென்பதை நாம் காணலாம், ஒவ்வொரு உவமையும் சுயமானவை, அவருக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் எவராலும் கூறப்படாதவைகளே ஆகும்.

(குமார சம்பவத்தில் ஒரு வீரனைமட்டும் கூறினார். ஆனால் ரகுவம்சத்தில் சூரியபுத்ர வீர மறபையே கூறினார், சிலவிடங்களில் நீண்ட வருணனைகளை செய்து இராமர் கதைக்கு வந்தபோது எவ்வளவு குறுகக் கூறலாமோ அவ்வளவும் குறுக்கினார். இவ்வாறு செய்ததில் ரகுவம்சத்தார் அனைவர்களைப்பற்றியும் கூறி முடித்தல் வேண்டுமென்ற அவர் கொண்டு அவ்வாறு செய்து முடித்ததாகவும் கருதலாம். இவர் வான்மீகியைப் போல் விரிவாகக் கூற விரும்பவில்லையெனினும் அவர் பயன்படுத்திய சொற்கள் பலவிடங்களில் பயன்படுத்தியதும் காணலாகும்.

இப்படிப்பட்ட மாபெரும் காப்பியமானது தேவ நாகரிவிடியில் உள்ளதால் தமிழ் அன்பர்கள் வாசிக்க முடியாமலும், மொழியினை சுவைக்க உதவாமலும் இருப்பதை ஊகித்த நான் இதனை, தமிழ்

எழுத்துக்களையே சில மாற்றம் செய்வித்து ஸம்ஸ்கிருதத்தை வாசிக்க இயலும் அளவுக்கு transliteration செய்ய முயன்றேன்; முடிக்கவும் செய்தேன்.

என் முயற்சிக்கு ஊன்று கோலாக அச்ச வேலையை ஏற்று தம்மிடமில்லாத தடைபுகளைப் புதுசாய் வார்படம் செய்வித்து, கால தாமதத்தையும் பொருட்படுத்தாது சிரமத்தைப் பொருமையுடன் ஏற்று இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சித்ரா பிரின்டர்ஸ் அவர்களுக்கும், உற்சாகத்துடன் இவ்வேலையை முடிக்க துரிதமாக பாடுபட்ட அச்சகத்து பணியாளர்களுக்கும் நான் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைபட்டுள்ளேன். முகப்பு படம் போட்டு தந்த ஓவியருக்கும் எனது மனமார்த்த நன்றி.

வாசகர்கள் கவனத்திற்கு ஒரு குறிப்பு

நண்பர்கள் இம்மகா காப்பியத்தில் உள்ள வடமொழி சுலோகங்களை உள்ளவை உள்ளபடியே உச்சரிப்பில் பிழையின்றி எளிதில் வாசிக்க உதவக் கூடிய சிலகுறிப்புகள் இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிரந்த எழுத்துக்கள், தேவநாகரி எழுத்துக்கள் எதுவும் கற்காமலேயே, தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டே உச்சாரணையில் பிழையின்றி இந்நூலை வாசிக்கும் எளிய முறை ஒன்று transliteration கையாண்டு இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள குறிப்புகளை நன்கு மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு வாசித்தால், நன்றாய் பொருள் விளக்கும்,

தமிழில் அழுத்தி ஒலிக்கும் எழுத்துக்கள் இல்லை. இடத்தைப் பொருத்து 'க'வை 'க' Ka வாகவும், Ga வாகவும் உச்சரிக்க வேண்டும். ஆனால் 'க' என்னும் தமிழ் எழுத்துக்கு மேல் ஒரு '1' நெடுங்கோடு (stoke) பயன்படுத்தி 'க' Kha ஆக இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் 'க'வுக்கும் 'க¹'வுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதனால் விளங்கும். இதுபோல் Ga என்னும்போது 'க'வுக்குமேல் ஒரு '2' இரண்டுபோல் குறியிட்டு 'Ga' வாகவும், '2' என்ற குறியிட்டு Ghah வாகவும் உச்சரிக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் க, க¹, க², க³ (Ka Kha Ga Ghah) என்ற நான்கு எழுத்துக்களின் வித்தியாசம் நன்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இதுபோன்று ச, ச¹வும் (Cha Chcha) அறியப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே, தமிழில் கிரந்த எழுத்து ஆகிய 'ஜ' வுள்ளதால் 'ஜ' வை அவ்வாறே உச்சரித்து இதில் அழுத்தி உச்சரிக்குற ஜah வை மட்டும் 'ஜ'¹ என்று 'ஜ'வுக்கு

மேல் ஒரு சிறு கோடு (stroke) இட்டு, 'ஜ்' (Jhah) வாக்கப்பட்டுள்ளதை அறியவேண்டும். ஆகையால், 'ச ச' ஜ், ஜ் (Cha, ChCha, Ja JhJha) என்ற ஒலிகள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் உள்ள 'ட'கரத்துக்கு முன் 'ட'கரமெய்வரும்போது 'ட்ட' (tta) என்று ஒலிக்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, பட்டம், மட்டம் முதலியன. இதில் அவ்வாறின்றி 'ட்' (ttah) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. da என்பதற்கு 'ட்' என்று குறியிட்டும், இதை அழுத்தி ஒலிக்கும் போது அதாவது ddah 'ட்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இவற்றுள் (ட, ட், ட், ட் ta, ttah, da, dhah) என நான்குவகை ஒலிகளும் விளங்கும். இதுபோன்று த, த், த், த் tha, ttha, dha, dhah) என்னும் நான்கு ஒலிகளின் வித்தியாசங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இதுபோலவே ப, ப், ப், ப், (pa, ppah, ba, bbah), என்னும் ஒலிகளின் வித்தியாசங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் உள்ள 'டண்ணகரம்' அவ்வாறே ஒலிக்கும். வட மொழியில் தந்நகரம், றன்னகரம் வெவ்வேறாக கிடையாது. ஆகையால், ஒரு தந்நகரமே எல்லாவிடத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மற்ற எழுத்துக்களெல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்களாகவே உள்ளவை உள்ளபடியே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வட மொழியில் 'ழ'வும் 'ற்'வும் இல்லை. 'ஸ, ஷ, ஹ, ஷ' க்கள் ஏற்கனவே உண்டு. இவையாவும் சேர்ந்து அதாவது-உயிரெழுத்துக்கள், உயிர் மெய் யெழுத்துக்கள் யாவும் சேர்ந்து வடமொழியில் ஃ, எழுத்துக்கள் உள. வடமொழியில் எ, ஒ' என்னும் குறில்கள் இல்லை. 'ஏ, ஒ' என்னும் நெடில்கள் மட்டும் உண்டு. அவையாவும் கீழ்க்கண்டவாறு:- 'அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ரி, ரீ, லு, லூ, ஏ, ஜ், ஒ, ஓ, அம், அஃ' என்பன உயிரெழுத்துக்கள். 'அஃ' என்பதை 'அஹ' என்று உச்சரிக்கவேண்டும்.

உயிர் மெய்யெழுத்துக்கள்:- க, க், க், க்,ங, ச, ச், ஜ், ஜ்,ஞ, ட, ட், ட், ட், ட், ட், த, த், த், த், ந, ப, ப், ப், ப், ம, ய, ர, ல, வ, ஸ, ஷ, ஸ, ஹ, ஸ, ஷ - என்பன. சில சமயங்களில் 'ல'வுக்குப் பதில் 'ள'வும் வரலாம்; தவறில்லை. இவற்றுள் 'ஸ' என்பதே புதிதாகத் தோன்றும். ஆனால், இதுவும் புதிதன்று. கிரந்த எழுத்தே ஆகும். இது 'ஸ'வுக்கும் 'ஷ'வுக்கும் இடைப்பட்ட ஒலியைக் குறிக்கும். உதாரணம் 'ஸாந்தி' முதலியன.

'ஃ' இந்த இரு சுழிகட்டு 'விஸர்கம்' என்று பெயர். இது பொதுவாக, ஒரு சொல்லின் கடைசியிலேயே வரும். சிற்சில சொற்களுக்கு இடையிலும் வருவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக- 'துஷ்கம்'- இதை துக்கம் என்றுரைக்காமல் 'துஷ்கம்' என்று ஒலிக்க வேண்டும்

இது (‘ஃ’) எந்த உயிர்மெய் யெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருமோ அவ்வுயிர் மெய்யெழுத்தில் கலந்துள்ள உயிரெழுத்துடன் சேர்த்து ‘ஹ’ கரமாக உச்சரிக்க வேண்டும். அதாவது ‘கஃ’ என்பதனை ‘கஹ’ என்றும், ‘பூஃ’ என்பதை ‘பூஹு’ என்றும், ‘தைஃ’ என்பதை ‘தைஹி’ என்றும் - ஹ, ஹி, ஹு, ஹெ, ஹ், என்றும் அத்தந்த எழுத்துக்களில் உள்ள உயிரெழுத்தைப் பொருத்து உச்சரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒலிகளைப் பற்றிய ஐயம் இனி இராதென்றே நினைக்கிறேன்.

இதற்காக கிரந்த எழுத்துக்களையோ, அல்லது தேவநாகர் எழுத்துக்களையோ நண்பர்கள் கற்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இனி ஸம்ஸ்கிருதம் நன்கு வாசிக்கலாம்.

THIS BOOK IS PUBLISHED UNDER THE KIND
FINANCIAL AID OF TIRUMALA TIRUPATI
DEVASTHANAMS OF TIRUPATI, UNDER THEIR
SCHEME OF 'FINANCIAL AID TO AUTHORS'
AS PER THE R. O. C. NO EDIT. S.I/58/89 DATED
14-11-90 AND I AM THANKFUL TO THEM FOR
HAVING SANCTIONED THE SAME.

AUTHOR

ஓம் ஐம் நம:

ரகுவம்ச மகா காவியம்

முதலாம் சுருக்கம்

சுலோகம் : வாகு²ர்த¹விவ ஸம்ப்ரிக்தௌ வாகு²ர்த¹ப்ரதி பத்தயே ।

ஐக³த : பிதரௌவந்தே² பார்வதி பரமேஸ்வரௌ॥ 1

பதவுரை : வாகு²ர்த¹விவ = சொல்லின் பொருளைப் போல்; ஸம்ப்ரிக்தௌ = ஒன்றோடொன்று இழைந்திருப்பது போன்று; (அதாவது வீழ்ச்சியிலாத் தொடர்புள்ள), ஐக³த : = உலகிற்கு; பிதரௌ = தாயுந் தந்தையுமாகிய; பார்வதி பரமேஸ்வரௌ = பார்வதி அம்மையையும், பரமசிவனாரையும்; வாகு²ர்த¹ப்ரதிபத்தயே = வாக்கில் வெளிப்படும் பொருள்களின் அறிவுக்காக; வந்தே² = தொழுகிறேன்.

(சுருத்துரை) : உலகத்திற்குத் தாய்த் தந்தையர்களாய், எழுத்துக்களடங்கிய சொற்களும், அவற்றின் பொருளும் எவ்வாறு ஒன்றுடன் மற்றொன்று வேறுபடாமல் உள்ளனவோ அதுபோன்று பாதிமடவரல் உருகொண்டு, ஒருவரையொருவர் பிரியாதிருக்கும், பார்வதி பரமசிவனார்களை, சொல், சொல்லின் பொருள்களின் ஞானம் பெறும் பொருட்டு வணங்குகிறேன். (ஒன்றற் : கொன்று தவியணி)

சு॥ க்வ ஸூர்ய ப்ரபு¹வோ வம்ஸ : க்வசால்ப விஷயாமதி : ।

திதீர்ஷுர் து³ஸ்தரம்மோஹா து²டு¹பே நாஸ்மி ஸாகு³ரம் 2

(ப-ரை) : ஸூர்யப்ரபு¹வ : = சூரியனைக் காரணமாகக் கொண்ட; வம்ஸ : = குலம் (மறபு); க்வ = என்கே; அல்பவிஷயா = சொற்பமாயறியத்தக்க பொருளையுடைய; மதிர்ஸ = அறிவு; க்வ = என்கே; (தத¹ரபி = ஆயினும்); து³ஸ்தரம் = கடக்க முடியாத; ஸாகு³ரம் = கடலை; மோஹாத் = அஞ்ஞானத்தால்; உடு²பேந = தெப்பத்தால்; திதீர்ஷு = தாண்ட எண்ணியவன்; அஸ்மி = ஆகின்றேன்,

(க-ரை) உலகத்தைக் காக்கும் பரிதியே கூடஸ்தனாகக் கொண்ட இந்த ரகுவம்சம் எங்கே? பொருளறியா என் புத்தி எங்கே? அற்புத்தியுடைய நான் ரகுவம்சத்தைப் பற்றி விளக்குவதற்கு முயலுதல் என்பது: மடமையால், தாண்ட முடியாத மாக்கடலை தெப்பத்தின் வாயிலாக கடக்க முயற்சித்தல் போன்று உளது. அஃதெவ்வாறு முடியாதோ அங்வாறே இதுவும் முடியாததாகும். (உவமை மற்றும் காரணவணி)

சு:॥ மந்த²: கவியஸ: ப்ரார்தீ¹ க²மிஷ்யாம் யபஹாஸ்யதாம் ।

ப்ராம்ஸிலப்¹யே ப¹லேலோப¹ா து²த²பாஹு¹ரிவ வாமக : ॥ 3 ॥

(ப-ரை) மந்த²: = மூடனே ஆயினும்; கவியஸ: ப்ரார்தீ¹ = கவிஞர்களின்; காப்பியம் பாடுதலால் உண்டாகும் புகழை அடையத்தக்க; ப¹லே = பலனைக் கருதி; லோப¹ாத் = வெஃகுதலால்; உத²ப²ாஹு: = மேலே தூக்கிய கைகளுடைய; வாமாத்திவ = குள்ளனைப்போல்; அபஹாஸ்யதாம் = ஏளனத்துக்கு ஆளாவதை; க²மிஷ்யாமி = அடைவேன்.

(க-ரை) உயரமானவர்களால் அடையத்தக்க ஒரு மரத்திலிருக்கும் பழங்களை எட்டிப் பிடிக்கத்தன் கைகளை உயர்த்தியுள்ள குள்ளனைக் கண்டு எவ்வாறு மக்கள் கேலியாக சிரிப்பார்களோ, அவ்வாறு மூடனாகிய நான் மகாகவிகள் காப்பியங்களை இயற்றுவதால் அடையும் புகழைப் பெற விழையும் என்னைக் கண்டு “இம்மூடனாவது இக்காப்பியத்தை இயற்றுவதாவது விந்தையாக இருக்கிறதே” என என்னைக் கண்டு ஏளனஞ் செய்வார்கள். (முழுதுவமையணி)

சு:॥ அத்¹வா க்ரிதவாக்²த்²வாரே வம்ஸோஸ்மிந் பூர்வஸூரிபி³: ।

மனௌ வஜ்ர ஸமுத்கீர்ணே ஸூத்ரஸ்யே வாஸ்திமே க²தி: ॥ 4 ॥

(ப-ரை) அத்¹வா = அவ்வாறாயினும்; பூர்வஸூரிபி³: = முன்பு இருந்த வான்மீகி முதலிய வித்வான்களால்; க்ரித = செய்யப்பட்ட; வாக் = ராமாயணாதி பிரபந்த உருவில் உள்ள இலக்கியமே; ²த்வாரே = அறிமுகத்துக்கு. உபாயமாக உள்ள; அஸ்மிந் = இந்த; வம்ஸோ = பரிதியின் மறபில்; வஜ்ரஸமுத்கீர்ணே = வஜ்ஜிரமென்னும் மணிக்குத் துளைப்போடும் ஒருவித ஊசியால் குத்தப்பட்ட; மனௌ = ரத்தினத்தில்; ஸூத்ரஸ்யேவ = நூலைப்போன்று; மே = எனக்கு; க²தி: = வழி; அஸ்தி = ஆகின் (இருக்கின்)றது.

(க-ரை) நான் ஏனெனத்துக்குரியவனாகயிருக்கலாம். எவ்வாறெனில் வஜ்ஜிரத்தால் துளை செய்யப்பட்ட ரத்தினங்களில் நூல் அல்லது மெல்லிய கம்பி நுழைவதுபோல், வான்மீகி முதலிய மாபெருங் கவிஞர்களால் காட்டப்பட்ட வழியில் நான் செல்கின்றேன். அதாவது அவர்கள் சென்ற வழியையொட்டி நான் செல்கின்றேன் (விரியுபமையணி)

சு|| ஸோஹமாஜந்ம ஸூத்¹தீநாநாம் அப¹லோத²ய கர்மணாம் ।

ஆஸமுத்³ர க்ஷிதீஸாநாம் ஆநாக ரத¹வர்த்மநாம் ॥

5

(ப-ரை) ஸோஹம்=அப்படிப்பட்ட நான்; ஆஜந்மஸூத்¹தீநாநாம்=பிறந்தது முதல் தூய்மையானவர்களும்; அப¹லோத²ய கர்மணாம்=பிரயோஜனம் உண்டாகும் வரையில் தொழில்களைக் கொண்டவர்களும்; ஆஸமுத்³ர க்ஷிதீஸாநாம்=கடல்கள்வரை பரவியுள்ள நிலங்களுக்கு அரசர்களாயினாரும்; ஆநாக=புத்தேனாலகு வரை; ரத¹வர்த்மநாம்=தேர் செல்லும் பாதை உடையவர்களும்; (ஆகிய) ரக்ஷணாம்=ரகுவம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களின்; அந்வயம்=வமிசத்தைக் குறித்து; வக்ஷயே=சொல்லப்போகிறேனென்று (ஆறாம் சுலோகத்துடன் தொடரும்.)

(க-ரை) மேலே குறிப்பிட்டபடி உள்ளநான், பிறந்தது முதல் தூய்மையாய் உள்ளவர்களும், தொடுத்த தொழிலை கடைசி வரை செய்து முடிப்போரும். கடல் சூழ்ந்த நிலத்துக்கு அதிபர்களும் தேவலோகம் வரை தேர்மீது செல்லக் கூடியவர்களும்; (பலபடப்புகைவணி)

சு|| யத¹ஈவிதி² ஹூதிநாக்³நீநாம் யத¹ர காமாஸி தார்தி¹ நாம்

யத¹ரபராத³ த்ண்ட²நாநாம் யத¹ர கால ப்ரபே²ரதி¹ நாம்॥

6

(ப-ரை) யத¹ஈவிதி²=சாத்திரங்களின் கூற்றுகட்டுப்பட்டு; ஹூத அ³கநீநாம்=வேட்கப்பட்ட க²ர்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், த்ஷிணம் என்னும் வன்னிகளை உடையவர்களும்; யத¹ரகாமம்=விறைவை மிஞ்சாதபடி; அர்சித அர்தி¹நாம்=தொழும்பிச்சைக் காரர்களை உடையவர்களும்; யத¹ரபராத³=தண்டணையைத் தாண்டாதபடி; த்ண்ட²நாநாம்=தண்டணையை உடையவர்களும்; யத¹ரகாலம்=தேரத்தைக் கடக்காமல்; ப்ரபே²ரதி¹நாம்=விழித்துக் கொள்பவர்களும்.

(க-ரை) மறைகளில் உள்ளபடி வேள்விகளைச் செய்வோரும்; அண்டினோர்கட்கு வேண்டிய மட்டும் உதவுவோரும், தப்புகளுக்குத் தக்கவாறு தண்டனை அளிப்போரும், குறித்தக் காலத்தில் குறிப்பிட்ட தொழில்களைச் செய்து முடிப்போரும், காலங்கடத்தாமல் விழித்தெழுவோர்களும்; (பலபடைப்புனைவணி)

சு|| த்யாக²ாய ஸம்ப்³ரி தார்த¹ா நாம் ஸத்யாய மிதப³ாஷிணாம் | யஸஸே விஜிக்²ஷீணாம் ப்ரஜாயை க்²ரிஹமேதி³ நாம்|| 7

(ப-ரை) த்யாக²ாய = உரியவர்கட்குக் கொடுப்பதற்காக; ஸம்ப்³ரித அர்த¹ாநாம் = தேடப்பட்ட பொருள் கொண்டுள்ளவர்களும்; ஸத்யாய = வாய்மைக்காக; மிதப³ாஷிணாம் = சொற்பமாய்ப் பேசும் சுபாவம் 'உள்ளவர்களும் யஸஸே = புகழ்ப்பெற்றது; விஜிக்²ஷிணாம் = பிறரை வெல்ல விழைவோரும் ப்ரஜாயை = மக்க (பிள்ளைக)ளைப் பெற க்²ரிஹமேதி³நாம்; = இல்லறம் புண்டவர்களும்,

(க-ரை) உரியவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி பொருள் சம்பாதிப்போரும்; அதிகம் பேசினால் என்ன கேடுவருமோவென அஞ்சிமிதமாய் பேசுவோரும்; புகழ்ப் பெறவேண்டி பிற மன்னர்களை வெல்ல நினைப்போரும்; தென்புலத்தாரின் வீடுதலைக்காக மக்களைப் பெற திருமணஞ் செய்துக் கொள்வோரும்; (பலபடைப்புனைவணி)

சு|| ஸஸஸவே³யஸ்த வித்³யாநாம் யௌவநே விஷயைஷிணாம் | வார்த¹கே முநிவ்ரித்தீநாம் யோகே² நான்தே தநுத்யஜாம் || 8

(ப-ரை) ஸஸஸவே = வாலைப் பருவத்தில்; அப்³யஸ்த வித்³யாநாம் = கற்கப்பட்ட கல்வி கேள்விகள் உடையவர்களும்; யௌவநே = இளமையில்; விஷய ஏஷிணாம் = புணர்ச்சியை விரும்புவோரும்; வார்த¹கே = முதுமையில் முநிவ்ரித்தீநாம் = தவசித் தொழில் மேற்கொள்வோரும்; அந்தே = கடைசியில்; தநுத்யஜாம் = உடலை விடுவோரும்;

(க-ரை) வாலைப் பருவத்தில் கல்வி கேள்விகள் உடையவர்களும், இளமையில் இல்லறம் கொள்வோரும்; முதுமையில் வாநப்-ரஸ்தம் என்னும் தவவேடம் ஏற்போரும் அந்திய காலத்தில் யோகத்தால் உயிர் விடுவோரும்; (பலபடைப்புனைவணி)

சு|| ரக்ஷணா மங்வயம் வக்ஷ்யே தநுவாக்² விப²வேரபி ஸந் ।

த²த²குணை: கர்ணமாக² த்ய சாபலாய ப்ரசோதி²தம் ||

9

(ப-ரை) ஸேஹம். அப்படிப்பட்ட நான்; தநு=சொற்பமாய்; வாக் = வார்த்தைகளின்; விப²வேரபி = ஆக்க முடையவனாயினும்; தத²கு²ணை: = அந்த ரகுவம்ஸத்தரசர்களின் பிறவி முதற்கொண்ட தூய குணங்களை; கர்ணம் = எனது செவிகள்; ஆக² த்ய =பெற்று; சாபலாய = சிந்தனையற்ற தொழில்களைச் செய்யும் சபலமான புத்தியால்; ப்ரசோதி²தஸ்ஸந் = தூண்டம் பட்டவனாய்; ரக்ஷணாம் = ரகுவம்ஸத் தரசர்களின்; அங்வயம் = மறபைச் சார்ந்த பிரபந்தத்தை; வக்ஷ்யே = மொழிகிறேன்.

(க-ரை) சொற்றிறன் அதிகமில்லாதவனாயினும் அந்த ரகுவம்ஸத் தரசர்களின் குணம் போன்று, என்னை ஊக்குவிப்பதால், வாலை சபலத்தால் ரகுவம்ஸம் என்னும் இப்பெருங் காப்பியத்தை இயற்ற நான் முயற்சித்தேன். (பிரிதாராய்ச்சியணி)

சு|| தம் ஸந்த ஸ்ரோது மர்ஹந்தி ஸத²ஸத² வ்யக்தி ஹேதவ: ।

ஹேம்நஸ் ஸம்லக்ஷயதே ஹயக்²நௌ விஸுத்²தி² ஸ்ரயாமி -

காமிவா || 10

(ப-ரை) தம் = அந்த ரகுவம்ஸம் என்னும் பிரபந்தத்தை; ஸத²ஸத² வ்யக்தி ஹேதவ: = குற்றங் குறைகள் ஆராய்வதில் தேர்ந்தவர்களாகிய; ஸந்த: = அறிஞர்கள்; ஸ்ரோது: = கேட்பதற்கு; அர்ஹந்தி = தகுந்தவர்களாக உள்ளனர்; (தத²ரஹி = அது பொருந்தும்); ஹேம்ந: = பொன்னானது; விஸுத்²தி²: = குற்றமற்றதாயினும்; ஸ்ரயாமிகாமிவா = பிற உலோகங்களின் கலப்பால் குற்றமுற்றிருப்பினும்; அக்²நௌ = வன்னியிடம்; ஸம்லக்ஷயதே = காணப்படுகிறது.

(க-ரை) தங்கத்தின் தூய்மையும், அத்துடன் பிற உலோகங்களின் கலப்பினால் உண்டாய குற்றங்களும் அக்கினியால் அறியப்படுவது போல், குற்றங்குறைகள் கண்டறியக் கூடிய அதிகார முடைய அறிஞர்கள் குற்றங்களை விமரிசனம் செய்து, இந்தப் பிரபந்தத்திலுள்ள குற்றங்களைக் குறித்து மகிழ்வதையும்படி விழைகிறேன். (தொடர் முழுதுவமையணி)

அவதாரிகை: வம்சவிளக்கம் தொடங்குகிறது.

சு|| வைவஸ்வதோ மநூர்நாம மாநநீயோ மநீஷிணாம் |

ஆஸீந் மஹீக்ஷிதா மாதீய: ப்ரணவ ஸ் சீந்தீஸாமிவ ||

11

(ப-ரை) மநீஷிணாம் = அறிஞர்களுக்கு; மாநநீய: = தொழப் படுவோனும்; சீந்தீஸாம் = வேதங்களுக்கு; ப்ரணவ: இவ = ஓம் என்னும் எழுத்தைப் போன்று; மஹீக்ஷிதாம் = அரசர்களுக்கு; ஆதீய: = முதன்மையானவ னாகிய; வைவஸ்வதோ நாம = வைவஸ்வதன் என்னும் புகழ்வாய்ந்த; மநு: = மனுமகாராஜன்; ஆஸீத் = இருந்தான்.

(சு-ரை) அறிஞர்களுள் மேன்மை பொருந்தியவனாய்; வேதங்களுக்கு ஓங்காரம் போன்று அரசர்களுக்கு முதன்மையானவனாய்; வைவஸ்வதன் என்னும் பேரரசன் இருந்தான், (உவமையணி) (விவஸ்வன் = சூரியன்; வைவஸ்வதன் = சூரியனின் மகன்)

சு|| ததீந்வயே ஸூதீதிமதி ப்ரஸூத ஸூதீதிமத் தர: |

தீலீப இதி ராஜேந்தூ ரிந்தூ ஸ்ரீநிதீா நிவ ||

12

(ப-ரை) ஸூதீதிமதி: = குற்றமற்ற: தத் அந்வயே = அந்த மனுவென்னும் பேரரசனுடையமறபில்; ஸூதீதிமத்தர: = மிகுந்த தூய்மையானவனாகிய; தீலீப இதி = திலீபன் என்னும் புகழ்வாய்ந்த; ராஜேந்தூ: = அரசர்களுள் ஒளிமிக்கவன்; ஸ்ரீநிதீா = பாற்கடலில்; இந்தூ: இவ = சந்திரனைப் போன்று; ப்ரஸூத: = பிறந்தான்.

(சு-ரை) பாற்கடலில் மதிஉதயம் போன்று அத்தாய மறபில் மிகுந்த பரிசுத்தமான திலீபன் என்னும் அரசரேறு பிறந்தான். (விசியுவமையணி)

கீழ்க் கண்ட மூன்று சுலோகங்களால் அவரைப் பற்றி விளக்கப்படுகின்றது.

சு|| வ்யூடோ ரஸ்கோ வ்ரிஷஸ்கந்தீ: ஸாலப்ராம்ஸூர்

மஹாபுஜ: | ஆத்மகர்ம க்ஷமம் தேஹம்ஷாத்தரோ தர்ம

இவாஸிதி: || 13

(ப-ரை) வ்யூடீஉரஸ்க: = அகன்ற மார்புடையவன்; வ்ரிஷ = எருதின்; ஸ்கந்தீ: = முதுகு போன்ற முதுகை உடையவன்;

ஸாலப்ராம்ஸு: = சாலம் (Sal tree) என்னும் மரம் போன்று உயரமானவனும்; மஹாபுஜ: = நீண்ட தோள்கள் உடையவனும்; ஆத்ம = தன்னுடைய; கர்ம = தொழிலுக்கு; ஷடமம் = ஏற்ற; தேஹம் = உடலை; ஆஸ்ரித: = அடைந்த; ஷாத்ர: = ஷத்திரியர் (அரசர்) கட்டுகந்த; தர்ம இவஸ்தித: = வலிமை உடையவனாக தோன்றி;

(க-ரை) அகன்ற மார்பும் ஒருது போன்ற முதுகும் சால் மரம் போன்று உயரமும், முழங்கால்களைத் தொடும் நீண்ட புயங்கள் பெற்றவனாய், அரசர்களின் வீரே ஆண் மகனாய் பிறந்தானாவென பிரமை உண்டாக்கும் உடலுடையவனாக இருந்தான். (தொகையுவமையணி)

சு॥ ஸர்வாதிரித்த ஸாரேண ஸர்வ தேஜோ பி³ ப்ராவிநா ।

ஸ்தி¹தஸ் ஸர்வோந்நதே நோர்வீம் க்ராத்வா

மேருரிவாத்மநா ॥

14

(ப-ரை) ஸர்வ அதிரித்த ஸாரேண = எல்லா பூதங்களை விட அதிக வலிவுடையதும்; ஸர்வதேஜ: = எல்லா ஒளிகளையும் அபி³ப்ராவிநா = இகழக் கூடியதும்; ஸர்வ உந்நதேந = எல்லா வற்றைவிட மேன்மையான; ஆத்மநா = உடலுடன்; மேரு: இவ = மேருவெனும் மலையைப்போல்; உர்வீம் = பூமியை; க்ராத்வா = வளைத்துக் கொண்டவனாய்; ஸ்தி¹த: = இருக்கின்றவனும்;

(க-ரை) எல்லாம் பூதங்களைவிட வலிவும் ஒளியும் பொருந்தியவனாய், மாந்தர் அனைவர்களைவிட உயரமான உருவாய், மேருபருவதம் பூமி அனைத்தையும் ஆக்கிரமித்து நிற்பது போன்றவனும் (தொடர் முழுதுவமையணி)

சு॥ ஆகார ஸத்²ரிஸப் ரஜ்ஞ: ப்ரஜ்ஞயா ஸத்²ரிஸாக்²ம: ।

ஆக²மைஸ் ஸத்²ரிஸாரம்ப³: ப்ராரம்ப³ஸ் ஸத்²ரிஸோத²ய: ॥ 15

(ப-ரை) ஆகார: = உடலுக்கு; ஸத்²ரிஸ: = சமமாய்; ப்ரஜ்ஞ: = அறிவாற்றலுடையவனும்; ப்ரஜ்ஞயா = அறிவுக்கு; ஸத்²ரிஸ ஆக²ம: = நிகரான நூலாராய்ச்சியுடையவனும்; ஆக²மை: = சாத்திரங்களோடு; ஸத்²ரிஸாரம்ப³: = சமமாகவுள்ள தொழில்கள் உடையவனும்; ப்ராரம்ப³: = தொழில்களோடு; ஸத்²ரிஸ: உத²ய: = நிகராய் பலனையும் அடைந்தவனாய்.

(க-ரை) உருவத்திற்குத் தகுந்த அறிவு, அறிவுக்கேற்ற நூலா ராய்ச்சியும், நூலாராய்ச்சிக்கு நிகரான தொழில்களும், தொழில் களுக்குச் சமமான பலன்களுடையவனும் (அரதன மாலையணி)

சு|| பீ^ம காந்தைர் ந்ரிபகு²ணைஸ் ஸபீ²வோப ஜீவி நாம் |

அத்²ரிஷ்யஸ் சாபி³கீம்யஸ் யாதோ ரத்நை ரிவார்ணவ: || 16

(ப-ரை) ஸ: = மேலே கூறிய குணநலங்களை உடைய அந்த நிலை மகாராஜன்; பீ^ம காந்தை: = அச்சம் கொடுக்கக் கூடியதும், மனதுக்கு உகந்ததுமான; ந்ரிபகு²ணை: = அரசர்களின் ஒளி ஆற்றல் முதலியவற்றால்; (குடி, சிலம், கண்ணோட்டம் முதலியவற்றால்); உபஜீவ நாம் - அண்டி வருவோருக்கு; யாதோ² ரத்நை: = நீர்வாழ்ப் பிராணிகளாலும், மணிகளாலும்; அர்ணவ இவ = கடலோன் போன்று; அத்²ரிஷ்யஸ் = அலட்சியப்படுத்தப் படாதவனும்; அபி³கீம்யஸ் = அண்டக் கூடியவனும்; பீ²வ = ஆனான்

(க-ரை) கடலோன் தன்னையண்டி வருவோருக்கு, திமிங்கலம் முதலிய கொடிய பிராணிகளால் அச்சமுட்டுபவனும், முத்து, பவழம் முதலியவற்றால் எவ்வாறு ஆசிரயிக்கக் கூடிய வனாகி இருக்கின்றானோ, அது போல் நிலைமகாராஜனும் தன்னையண்டினோருக்கு ஒளி ஆற்றல் முதலியவற்றால் அச்சம் தர வல்லவனாகவும்; தயவு: கண்ணோட்டம் முதலியவற்றால் இன்றியமையாது அண்டக் கூடியவனாகவும் ஆனான் (முறையிற் படர்ச்சியணி)

சு|| ரேக¹ா மாத்ரமபி க்ஷுண்ணா த்²ாமநோர் வர்த்மந: பரம் |

ஸ வ்யதீயு: ப்ரஜாஸ் தஸ்ய நியந்துர் நேமிவ்ரித்தய: ||

17

(ப-ரை) நியந்து: = பயிற்சியாளனும், சாரதியுமாகிய; தஸ்ய = அந்த நிலை ராசனுடைய; நேமி = சக்கரங்களின் அச்சுகளைப் போன்று; வ்ரித்தய: தொழில்கள் உடையவனும்; ப்ரஜா: = குடிகள்; ஆமநோ: = மனுவரசனைத் தொடங்கி; க்ஷுண்ணாத் = கற்கப்பட்ட; வர்த்மந: = ஒழுக்கமுறையைவிட; பரம் = அதிகமாக; ரேக¹ா மாத்ரமபி = ஒரு கோட்டளவு; நவ்யதீயு: = தாண்டினா ரல்லர்,

(க-ரை) கைதேர்ந்த ஓட்டுநர், தேரின் சக்கரங்கள் நடந்து தேய்ந்த வழியினின்று சற்றேனும் விலகிப் போகாமல் எவ்வாறு தேரை நடத்திச் செல்வானோ, அவ்வாறே நன்கு பயின்ற திலீப மகாராசன் தன் குடிகளை மனுமுதற்கொண்டு ஏற்பட்ட ஒழுக்கங்களினின்று இம்மியளவும் வழுவாது காத்து வந்தான். (விரிபுவுமையணி)

சு || ப்ரஜா நாமேவ பூ³த்யர்த¹ம் ஸ தாப்²யோ ப²லிமக்²ரஹீத் |

ஸாஹஸ்ரகு²ண முத்ஸ்ரஷ்டு மாத²த்தேஹி ரஸம்ரவி: || 18

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மகாராசன்; ப்ரஜாநாம் = குடிகளுடைய; பூ³த்யர்த¹மேவ = அபிவிருத்திக்கே; தாப்²ய: = அக் குடிகளால்; ப²லிம் = ஆறில் ஒரு பங்கான வரியை; ஆக்²ரஹீத் = பெற்று வந்தான் (ததாஹி = அதாவது) ரவி: = சூரியன்; ஸாஹஸ்ர கு²ணம் யத¹ா தத¹ா = பற்பல குணங்கள் பெறுவது போன்று; உத்ஸ்ரஷ்டும் = விடுவிக்கும் பொருட்டு; ரஸம் = தண்ணீரை; ஆத²த்தே = பெற்றுக்கொள்கிறான்.

(க-ரை) அந்த திலீபவரசன் குடிகளிடமிருந்து ஆறில் ஒரு பங்கு வரியை (காணிக்கையை)ப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தான். ஆதவன் ஆயிரம் மடங்குகள் விடுவதற்கன்றோ தண்ணீரைப் பெறுகிறான். (புகழ்பொருளுவமையணி)

அவ || அவருடைய புத்திகூர்மை முதலியவை விளக்கப் படுகிறது.

சு || ஸேநா பரிச்ச¹த²ம் தஸ்ய ²த்வயமேவார்த¹ ஸாத² நம் |

ஸாஸ்த்ரே ஷ்வவ்யாஹதா பு²த்²திர் மொளர்வீ த²நுஷிசாததா || 19

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஸேநா = படைகள் நான்கு பரிச்ச¹த²: = உபகரணங்கள்; பபூ²வ = ஆயின; அர்த¹ஸாத² நம் = பிரயோஜனத்தின் சாதனையோ; ஸாஸ்த்ரேஷு = நூல்களில்; ஷ்வவ்யாஹதா = தடையற்ற; புத்²தி: = புத்தியும், த²நுஷி = வில்லேந்துவதில்; ஆததா = தொடுக்கப்பட்ட; மொர்வீ = நானும்; த²வ்யமேவ = இரண்டே.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னனுக்குப் படைகள் துணைப் பொருட்களாகத் திகழ்ந்தனவே யன்றி பிரயோசனங்களை நிறை

வேற்றிக் கொள்வதற் கன்று. அவ்வாறாயின் பிரயோசனங்களை எவ்வாறு சாதித்துக் கொண்டான் எனின், சாத்திரங்களில் நிகரில்லா புத்திகூர்மையும் வில்லில் நானேற்றுதல் என்னும் இவ்விரண்டு சாதனங்களால் (கருத்துடையடையணி)

அ || ஆனால் எங்ஙனம் ஆண்டு வந்தான் என்பது கூறப் படுகிறது.

சு || தஸ்ய ஸம்வரித மந்த்ரஸ்ய கூ²ட¹ாகாரேங்கி²தஸ்யச :

ப¹லாநுமேயா : ப்ராரம்ப¹ா: ஸம்ஸ்கார: ப்ராத்தநா இவ || 20

(ப-ரை) ஸம்வரித=மறைக்கப்பட்ட; மந்த்ரஸ்ய=மந்திரங்களை உடையதும்; கூ²ட¹ாகார=உள்ளடங்கிய; ஆகார=மகிழ்வு முதலியன அறிவிக்கும் கண்புருவம் முகபாவனை முதலியவைக் கொண்ட உருவமும்; இங்கி²தஸ்ய=மனத்துடடங்கிய; ப்ராரம்ப¹ா=சாமம் முதலிய உபாயங்களை ஆளுதல்; ப்ராத்தநா=முன் பிறவியில் பிறந்த ஸம்ஸ்கார இவ=குணங்கள் போன்று ப¹லாநுமேய: =தொழில்கள் நடத்துவதில் பயன்படுத்தப்படக் கூடியவைகளாய் ; ஆஸந்=ஆயின.

(க-ரை) அத்திலீபவரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை மகிழ்வு முதலியவற்றை அறிவிக்கும் செய்கைகளால் பிறர் அறியாவண்ணம் செய்து வந்தான். பிறர் அறிந்துக் கொள்வது எங்ஙனமெனிலோ நிகழும் பிறப்பில் நுகர்ந்து வரும் நன்மை தீமைகள் பொறுத்த முற்பிறவியில் இவ்வாறு நடந்திருக்குமென ஊகித்து அறிவது போன்றே = “இதற்கு இவ்வாறு செய்திருக்கலா” மென்று ஊகித்துத் தெளிதல், வாயிலாகவே, என அறிய வேண்டியதாயிற்று (சொற்பொருட் பின்வருவிளக்கணி)

அ || அவனது குணங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

சு || ஜுகே²ா பாத்மாந மத்ரஸ்தோ பே³ஜேத்¹ம் மநாதூர: ।

அக²்ரித்¹நு ராத²தே² ஸோர்த்¹ மஸக்தஸ ஸுக¹மந்வபூ²த் || 21

(ப. ரை) ஸ: = அந்த திலீபமன்னன்; அத்ரஸ்தஸஸந் = அச்சமில்லாதவனாகவே; ஆத்மாநம் = உடலை; ஜுகே²ாப = காத்து வந்தான்; அநாதூர: = நோய்வாய்ப்படாமலேயே; த்¹ம் = புண்ணியத்தை; பே³ஜே = சம்பாதித்தான்; அக²்ரித்¹நு =

விழைத வில்லாமலேயே; அர்த¹ம் = பொருளை (பணம்);
 ஆத²தே³ = பெற்று வந்தான்; அஸக்த: = பற்றற்றவனாகவே;
 ஸுக்¹ம் = சுகங்களை; அந்வபூ³த் = அனுபவித்து வந்தான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் தன்னுடலைப் பேணிவந்தது
 அறம்பொருளின் பங்களை நிறைவேற்றவேயன்றி உடல் வீழ
 மென்றஞ்சியன்று; அவன் நோயற்றவனாக இருந்து புண்ணியம்
 செய்து வந்தான்; போர் முனையில் பொருள் சம்பாதித்தாலும்
 பொருளீட்டும் பற்றுக் கொண்டன்று. அவன் சுகபோகங்கள்
 அடைந்திருப்பினும் அவற்றின் மீதுள்ள பற்றாலன்று, (அதாவது
 அவனுக்குப் பயம், நோய்களின்றி, பொருள்மீது பற்றின்மை; சுக
 போகங்களிலும் பற்றுவைக்காமலிருந்தான் (அரதனமாலையணி)

அ || ஒவ்வொரு குணத்திற்கும் எவ்வாறு இயங்கி வந்தான்
 என்பது,

சு || ஜ்ஞானே மௌனம் சுடிமாஸக்தௌ த்யாகே² ஸ்லாகா¹
 விபர்யய: | கு²ணா கு³ணாநு ப¹ந்தி³த்வாத் தஸ்ய ஸப்ரஸவா¹
 இவ || 22

(ப-ரை) ஜ்ஞானே = பிறர் குணங்கள் அறிந்திருந்தும்; மௌனம்
 = கட்டுப்பாடுடைய பேச்சும்; ஸக்தௌ = பதிலுக்குத் தீங்குசெய்யும்
 ஆற்றலிருந்தபோதிலும்; சுடிமா: பொருமையும்; த்யாக² = ஈதல்
 உள்ளபோதிலும், ஸ்லாகா¹ விபர்யய: = போற்றப் படுதலைக்
 காண்பது அரிது; தஸ்ய = அப்பேரரசனுடைய; கு²ண: = ஞானம்
 முதலிய குணங்கள்; குண அனுப²ந்தி³த்வாத் = எதிர்மறான
 மௌனம் முதலிய குணங்களோடு சேர்ந்துள்ளமையால்; ஸப்ர
 ஸவாஇவ = உடன் பிறந்தவை போன்றே; அபூ³வத் = ஆயின.

(க-ரை) உலகத்தாருடைய குணங்களை அறியுந்தன்மை
 யிருந்தும், பிறரின் கெட்டகுணங்களை விளம்பரப்படுத்தாமலும்;
 தீங்கு அல்லது உதவிக்குமாறு செய்யும் திறனிருந்த போதிலும்,
 பிறருடைய கெடுதிகளைப் பொறுத்தருளுதல்; ஈயுங்குணமிருப்பினும்,
 பிறரால் போற்றப்படுதலை எதிர்பாராதும்; தியாகம் இருந்தும்,
 ஆகுலமில்லாமலிருப்பது ஒரு மணிதனுக்கு அரிது. ஒருவனிடம்
 காண முடியாத இவ்விரட்டைக் குணங்கள் இந்த திலீபமன்னனிடம்
 காணப்பட்டன. (ஒற்றைமணிமாலையணி)

அ|| திலீபனுக்கு எது முதுமை என்பது பற்றி விளக்கப்படுகிறது.

சு || அநாக்ரிஷ்டல்ய விஷயைர் வித்²யாநாம் பாரத்²ரிஸ்வந: |
தஸ்ய தீர்ம ரதே ராஸீத் வ்ரித்²தீத்வம் ஜரஸா விநா || 23

(ப-ரை) விஷயை: = கேள்வி முதலியவற்றால்; அநாக்ரிஷ்டஸ்ய = தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளாதும்; வித்²யாநாம் = மறைகள் அவற்றின் அங்கங்கள் ஆகியவற்றின் கல்விகளின்; பாரத்²ரிஸ்வந: = முடிவு காணும்படியான; தீர்மரதே: = அறத்தில் ஊக்க முண்டாகிய; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஜரஸபவிநா = முதுமை தவிர்த்து; வ்ரித்²தீத்வம் = மூப்பு; ஆஸித் = ஆயிற்று.

(சு-ரை) புலன்களை வென்றவனும், எல்லாக் கல்விகளிலும் கரை கண்டவனும், அறநெறியாளனும் ஆகிய திலீப மன்னனுக்கு மூப்பைத் தவிர மற்ற எல்லாவகையானவற்றிலும் மூப்பு அதாவது மேன்மை உண்டாகி இருக்கிறது. (பெருமைபணி)

சு || ப்ரஜாநாம் விநயாத்²நாத்²ரக்ஷணாத்² ப்ரணாத்²பி |
நபிதா பிதரஸ் தாநாம் கேவலம் ஜம்மதேதவ: || 24

(ப-ரை) ப்ரஜாநாம் = மக்களுடைய; விநய = சுற்றித்தலின்; ஆத்²நாத் = செய்தலாலும்; ரக்ஷணாத் = ஆபத்துக்களை தடுப்பதாலும்; ப்ரணாத்²பி = உண்டி. முதலியன அளித்து காப்பாற்றுவதாலும்; ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; பிதா = தகப்பன்; அபூ²த் = ஆனான்; தாஸாம் = அந்த குடிமக்களின்; பிதரஸ்த = தகப்பன் மார்க்கனா; கேவலம் = மிகுந்த; ஜன்மதேதவ: = பிறப்பிப்பதற்கு மட்டுமே கர்த்தாக்கள்; அபூ²வந் = ஆயினர்.

(சு-ரை) அந்த திலீப மன்னன் குடிகளை நன்னெறியில் நடத்திச் செல்வதாலும், அச்சம் நீக்கிக் காத்தலாலும், உண்ண உணவு முதலியனவளித்துக் காப்பாற்றுவதால் அவர்களுக்குத் தந்தையானான்; அவர்களின் தந்தைமார்கள் அவர்களுக்குப் பிறவி தரக்கூடிய கர்த்தாக்கள் மட்டுமே ஆயினர். (வீறுகொணணி)

சு || ஸ்தி²த்யை த்²ண்டயதோ த்²ண்ட்யாந் ப: ||
அப்யர்த்² காமா தஸ்யாஸ்தம் தீர்மாயைவ மஹிண: || 25

(ப-ரை) த்²ண்டயதேத = தண்டனைக்குத் தகுந்தவர்களாகியவர்களே; ஸ்தி²த்யை = உலகு நிலை பெறுவதற்கு

தண்டயத: = தண்டனையளித்துவரும்; ப்ரஸூதயே = மக்களைப் பெறுவதற்கு; பரிணேது = மனைவியை ஏற்கும்படியான; மநீஷிண: = அறிஞனான; தஸ்ய = அந்த திலீபவரசனுக்கு; அர்த¹காமாபி = பொருளும் காமங்களுக்கும்; த²ர்மாய அறத்துக்கே; ஆஸ்தாம் = ஆயின.

(க-ரை) அறிவுமிகுந்த திலீபராஜன் தண்டிக்கக் கூடியவர்களை தண்டித்தும், மக்களைப் பெற்றெடுக்க மனைவியை மணந்தும் வந்தான். அதனால், அவன் செய்த துட்டர்களை அடக்குதல், நல்லவர்களைக் காத்தல் முதலியவற்றால் அவனுக்கு கிடைத்து வந்த செல்வமும் மனைவியை மணத்தலும் அறஞ் செய்து முடிக்கவே ஆயின; அதாவது; அவனின் பொருளிட்டல் நியாயத்துடன் கூடியாவாயிற்று. அதாவது அவன் உரியகாலத்தில் தனது இல்லாளை அடைந்ததும் அறம்பொருட்டே ஆயிற்று. (தன்மை நவீற்சியணி)

சு || து²தே²ாஹக²ாம் ஸயஜ்ஞாய ஸஸ்யாய மக²வாதி²வம் |

ஸம்பத்² விநிமயே நோபெ²ள த²த²துர் பு²வநத்²வயம் || 25

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீபன்; யஜ்ஞாய = வேள்வி செய்தற் பொருட்டு; க²ாம் = நிலத்தை; து²தே²ாஹ = கறந்தான்; மக²வா = தேவேந்திரன்; ஸஸ்யாய = பயிர்களைப் பெருக்கும் பொருட்டு; தி²வம் = சுவர்கலோகத்தை; து²தே²ாஹ = கறந்தான்; உபெ²ள = திலீபனும் தேவர்கோலும்; ஸம்பத் = ஆக்கங்களின்; விநிமயேந பருத்துக் கொடுப்பதாலும்; பு²வநத்²வயம் = விண்மண்ணுலகங்களின்; த்²வயம் = இரண்டினையும் = த²த²து: = காப்பாற்றினார்கள்.

(க-ரை) திலீபகன்னன் சிற்றரசர்களிடம் கப்பமெனப்படும், நிலத்தனிலுள்ள பொருள்களை ஏராளமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, வேள்விகள் நடத்திவைத்தல் வாயிலாக உம்பர்களை மகிழ்வித்து மனநிறைவு உண்டாக்கி தேவருலகையும்; உம்பர்கோன் தேவலோகத் திலிருந்து நில உலகுக்கு மறைபெய்வித்து பயிர்விளைச்சல் பெறுகச் செய்து பூமியையும், இவ்வாறு ஒருவர் உலகத்தை மற்றவராக இருவுலகங்களையும் காப்பாற்றி வந்தனர். (உயத்துணர்வணி)

சு || நகி¹லாநு யுயஸ் தஸ்ய ராஜானோ ரக்ஷிதூர் யஸு : ।

வ்யாவ்ரித்தா யத் பரஸ் வேப்¹ய: ஸ்ரிதௌதஸ்கரதா

ஸ்தி¹தா || 27

(ப-ரை) ராஜாந: = மற்றுமுள்ள அரசர்கள்; ரக்ஷது: = அச்சத் தால் ஆண்டு வந்ததால்; தஸ்ய = அந்த திலீபமன்னன் போன்று; யஸு: = புகழை; நாநுயயு: = தொடர்ந்து பெற்றாராயின ரல்லர்; யத் = எக்காரணத்தால் தஸ்கரதா = களவு; பரஸ்வேப்¹ய: = பிறர் பொருள்களாலும்; வ்யாவ்ரித்தா ஸதி = புறக்கணிக்கப் பட்டவையாயின்; ஸ்ரிதௌ = சொல்லளவில்; ஸ்தி¹தா = இருந்து வந்தது.

(க-ரை) குடிகளைக் காப்பதில் பிறவரசர்கள் திலீப பேரரசனுக்கு நிகரானவனென்ற நற்புகழைப் பெற்றன ரல்லர். ஏனென்றால், திலீபனுடைய அரசில் கள்ளத்தனம் என்பது சொல்லளவில் அறியப்பட வேண்டி இருந்ததெயன்றி செயலளவில் காணப்பட முடிந்ததில்லை அதாவது: திருடு அறவே இல்லை யென்பதாம். (கருத்துடையடைகொளியணி)

சு || த்²வேஷ்யோபி ஸம்மத ஸ்ரிஷ்டஸ் தஸ்யார்தஸ்ய யதெ¹ள-

ஷத¹ம் ।

த்யாஜ்யோ து¹ஷ்ட: ப்ரியோஸ்யாஸி த்²ங்கு²ளீவோரக²

ஷதா || 28

(ப-ரை) ஸ்ரிஷ்ட: = தகுதியுள்ள பெரியார்கள்; த்²வேஷ்யோபி = பகைவராயினும்; ஆர்தஸ்ய = நோயாளிக்கு; ஓளஷத¹ம் யத¹ா = மருந்து எவ்வாறோ அவ்வாறே; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஸம்மத: = உடன்பாடு; ஆஸீத் = ஆயிற்று; து¹ஷ்ட: = குற்றஞ்செய்வேவர்கள்; ப்ரியோபி = அன்பு கொள்ள வேண்டியவர்களே ஆயினும்; உரக²ஷதா = அரவத்தால் கடியுண்ட; அங்கு²ளிலிவ = விரல் போன்று; த்யாஜ்ய = விடத்தக்கது; ஆஸீத் = ஆயிற்று ;

(க-ரை) அந்த திலீப சக்கரவர்த்திக்கு நல்லார்கள் தம் பகைவரே ஆயினும், நோயாளிக்கு மருந்து வெறுப்பதே ஆயினும் எவ்வாறு விரும்புவானோ அவ்வாறாயினர். துட்டர்கள் தமக்கு அன்பர்களே ஆயினும் பாம்பால் கடியுண்டவிரல் எவ்வாறு வெட்டி யெடுக்கப்பட்டு விடுமோ அதுபோல் விடத்தக்கவர்கள் ஆயினர். (வினை முதல் விளக்கணி)

அவ || அவனுடைய பரோபகாரம் வினக்கப்படுகிறது.

சு || தம்வேதா விதத்தே நூநம் மஹாபூத ஸமாதிநா ।

ததாஹி ஸர்வே தஸ்யாஸந் பரார்தைக ப்லாகுணா: ||

29

(ப-ரை) வேதா: = பிரமன்; தம் = அந்த திலீப மன்னனை; மஹாபூத: = நிலம் முதலிய பெரும்பூதங்களின்; ஸமாதிநா = காரணக் கூறுகளால்; விதத்தே = உண்டாக்கினான்; நூநம் = உண்மை; ததாஹி = அதுசரிகையே; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னன்; ஸர்வே = எல்லா; குணா: = குணங்கள்; பர = பிறர் களுடைய; அர்த = நன்மையையே = ஏகப்லா = இன்றி யமையாத பலன்களாக ஆஸித் = ஆயின.

(க-ரை) பிரம்மா அந்த திலீப மன்னனை மேன்மையான நிலம் முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்களின் காரணக் கூறுகளைக் கொண்டு உண்டாக்கினான். எவ்வாறெனின். அவனின் குணங்கள்; அனைத்தும் பிறர் சுகத்திற்கே நிலையாய் வைத்தான் (அவை யிலொற்றுமையுருவகவணி)

சு || ஸவேலா வப்ர வலயாம் பரிசீக்ரித ஸாக்ராம் ।

அநந்ய ஸாஸநா முர்வீம் ஸஸாஸைக புரீமிவ ||

30 ||

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மஹாராஜா; வேலா = கடற் கரையை; வப்ரவலயாம் = அண்டையாய் சுற்றும் பெற்ற; பரிசீக்ரித = அகழிகளாகச் செய்த; ஸாக்ராம் = கடல்கள் உடையதும்; அநந்யஸாஸநாம் = பிறவரசர் ஆணையின்றி உள்ள; உர்வீம் = பூமியை; ஏகபுரீமிவ = ஒரே நகரம் போன்று; ஸஸாஸ = கற்பித்தான் (ஆண்டான்)

(க-ரை) அந்த திலீப மஹாராஜா நிலம் அனைத்தும் ஓர் குடையின்கீழ் ஒரே நகரம் போன்று ஆண்டு வந்தான்.

(தற்குறிப்பணி)

சு || தஸ்ய தாக்ஷிண்ய ரூடேந நாம்நா மகத்த வம்ஸஜா ।

பத்ரீ ஸுதக்ஷிணே த்யாஸீ தத்வரஸ்யேவ தக்ஷிணா ||

31

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; மகத்த = மகத நாட்டுமன்னனுடைய; வம்ஸ = குலத்திலி; ஜா = பிறந்த; தாக்ஷிண்ய

ருடே³ந = பிறர்க்குக் கண்ணோடுவதில் புஷ் வாய்ந்த; நாம்நா = பெயரால்; ஸுத³ஷி³னேதி = சுதக்ஷிணை என்கின்ற; பத்தீ = மனைவி அத்³வரஸ்ய = வேள்விக்கு; தக்ஷிணா இவ = தக்ஷிணா என்னும் மனைவி போன்று; ஆஸீத் = ஆனாள்.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கு உயர்ந்த மக்தவம்சத்தில் பிறந்தவனும், தாஷ்கின்னயம் என்னும் குணத்தால் நற்புகழ்வாய்ந்தவனும், தக்ஷிணை என்னும் பெயருள்ள மனைவி தன் பெயருக் கேற்றவாறு, வேள்விக்கு தக்ஷிணாக்களி என்பது துணையாகது போல் அவனுக்கு மிகநேசமுள்ள மனைவியானாள். (பெருமை மற்றும் ஸிரிபுவமையணி)

சு || களத்ரவந்த மாத்மாநம் அவரோதே³ மஹத்யபி ।

தயா மேநே மநஸ்விர்யா லக்ஷ்ம்யாச வஸுத³தி³ப: || 32

(ப-ரை) வஸுத³தி³ப: = அரசனாகிய திலீபன்; அவரோதே³ அந்தப்புரப் பெண்கள்; மஹத்யபி = அதிகமாயிருந்த போதிலும், மநஸ்விர்யா = திடமான மனதுடைய தயா = அந்த சுதக்ஷிணாதேவியாலும்; லக்ஷ்ம்யாச = நிலமெனும் திருமகளாலும்; ஆத்மாநம் தன்னை; களத்ரவந்தம் = மனைவியுடையவனாகவும்; மேநே = எண்ணினான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் பல அந்தப்புரத்து மகளிர் இருந்தும், பேரழகியும் மனோகரியுமான, சுதக்ஷிணாதேவியாலும் நாடென்னும் திருமகளாலும், தன்னையோர் நல்லில்லாளனாக எண்ணினான் (தன்குணமிகையணி)

சு || தஸ்யா மாத்மாநுரூபாயா மாத்மஜந்ம ஸமுத்ஸுக: ।

விலம்பி³த ப¹லை: காலம் ஸ விநாய மநோரதை¹: || 33

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; ஆத்மாநு ரூபாயாம் = தனக்கு நிகரானவனும்; தஸ்யாம் = அந்த சுதக்ஷிணாதேவியிடம்; ஆத்மஜந்ம = மகனிடம்; ஸமுத்ஸுகஸ்ஸந் = பற்றுடையவனாய்; விலம்பி³த = தாமதமான; ப¹லை: = பலனுண்டாய்; மநோரதை¹: = ஆசைகளால்; காலம் = காலத்தை; நிநாய = கடத்தினான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனக்கு நிகராய் சுதக்ஷிணாதேவிக்கு மகன் பிறக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டவனானான். அவ்வாறு சிறிது காலம் கடந்தது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ ஸந்தா நார்தாய வித்யே ஸ்வபூஜா த்வதாரிதா ।

தேநதூர் ஜகதோ குர்வீ ஸசிவேஷு நிசிஷிபே ॥

34

(ப-ரை) தேந = அந்த திலீப மன்னவனால்; ஸந்தாந = மகப்பேறே; அர்தாய = பிரயோசனமாகக் கொண்ட; வித்யே ஒழுக்கமுறையாக; ஸ்வ = தனது; பூஜாத் = தோள்களிலிருந்து அவதாரிதா = இறக்கப்பட்ட; ஜகத: = உலகத்தின்; குர்வீ = அதிகமான; தூ: = பளுவை; ஸசிவேஷு = அமைச்சர்களிடம்; நிசிஷிபே = வைக்கப்பட்டது.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனக்கு மகப்பேறு உண்டாகும் பொருட்டு, அதற்காற்ற வேண்டிய நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருந்தமையால், தானேற்றுவந்த அரசாண்மையென்னும் பளுவை அமைச்சர்களுக்கு ஒப்படைத்தான் (உருவகவணி)

சு॥ அதீா ப்யர்ச்ய விதாதாரம் ப்ரயதௌ புத்ரகாமயயா ।

தௌ தம்பதீ வஸிஷ்டஸ்ய குரோர் ஜக்மது ராஹ்மம் ॥

35

(ப-ரை) அதீ = அவ்வாறு தன் அரசு பாரத்தை ஒப்படைத்த பிறகு; புத்ரகாமயயா = மகப்பேற்றை விழைந்தவனாய்; தௌ = ஈந்த; தம்பதீ = சுதஷிணா திலீபர்கள்; ப்ரயதௌ ஸந்தௌ = பரிசுத்தமானவர்களாய்; விதாதாரம் = பிரம்மதேவனை; அபீ-யர்ச்ய = தொழுது; குரோ: = தமது குலகுருவாய்; வஸிஷ்டஸ்ய = வசிட்டருடைய; ஆஹ்மம் ஆச்சிரமத்தை நோக்கி; ஜக்மது: = புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

(க-ரை) அதன் பிறகு திலீப மன்னனும் சுதஷிணாதேவியும் மகப்பேறு பெறும் பொருட்டு அதற்குண்டான நியமங்களைக் கடைப் பிடித்தவர்களாய், அயனைத் தொழுது, தமது குல குருவாகிய வசிட்டமா முனிவருடைய ஆசிரமத்தை நாடிச் சென்றனர், (எளிதின் முடிபணி)

சு॥ ஸ்நிக்த் கம்பீர நிகோஷ மேகஸ்யந்தந மாஹிதௌ ।

ப்ராஹ்மேஷண்யம் பயோவாஹம் வித்யுதராவதாவிவ ॥

36

(ப-ரை) ஸ்நிக்த் = இனிமையானதும்; கம்பீர = பெரும்; நிகோஷம் = ஓசையுள்ள; ஏகஸ்யந்தநம் = ஒரேதேரை; ப்ராஹ்மேஷண்யம் = மாரிக்காலத்தில் பிறந்த; பயோவாஹம் = முகிலும்; வித்யுத் ஐ ராவதா இவ = மின்னலும் வெள்ளையரணை.

கள் போன்று; ஆஸ்தி¹தெள ஸந்தெள = ஏறியவர்களாய், ஜக்²மது: = சென்றனர்,

(க-ரை) அந்த திலீபரும் சுதக்ஷிணா தேவியும் பேரொலி செய்யும் ஓர் தேரையேறிக் கொண்டவர்களாய் சென்றனர். அவர்களில் வெண்ணிறமான திலீபனும், பசுமையான சுதக்ஷிணா தேவியும் கறுநிறமுள்ள அத்தேரில் போவது எவ்வாறுளதெனில், கார்மேகத்தின் மீது ஐராவதமெனும் வெள்ளையானையும் மின்னலும் ஒன்று கூடி செல்வது போன்று இருந்தது (தொகையுபமையணி)

சு॥ மாபூ³த்⁴ரம பீடே⁵தி பரிமேய புரஸ்ஸரெள ।

அநுப⁶ாவ விஸேஷாத்து ஸேநா பரிவ்ரிதா விவ ॥

37

(ப-ரை) ஆஸ்ரம = ஆச்சிரமத்திற்கு; பீட²ா = துன்பம்; மாபூ³த் = நிகழவேண்டியதில்லை; இதி = இது காரணத்தால்; பரிமேய = சொற்பமான; புரஸ்ஸரெள = ஏவலாட்கள் உடையவர்களாயிருப்பினும்; அநுப⁶ாவ = ஒளியின்; விஸேஷாத்து = பெருக்கால் ஸேந = படைகளால்; பரிவ்ரிதா விவஸ்தி¹தெள = குழப்பட்டவர்களாவென; ஜக்²மது: = திரண்டு சென்றனர்.

(க-ரை) வசிட்டாச்சிரமத்துக்கு தொல்லையின்றிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணியவர்களாய், மிதமான பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். எனினும் அந்த திலீப மன்னனுடைய ஒளியால் படையுடன் செல்வது போன்று இருந்தது (தற்குறிப்பணி)

சு॥ ஸேவ்யமானௌ ஸுக¹ஸ்பர்ஸை: ஸால நிர்யாஸ க²ந்தி³பி: ।

புஷ்பரேணு த்தகரைர் வாதைராதா⁴த வநராஜிபி: ॥

38

(ப-ரை) ஸுக¹: = சுகமான; ஸ்பர்ஸை: = தொடுதல் கொண்டும்; ஸால = சால்மரத்தின்; நிர்யாஸ = ரசத்தின்; க²ந்தி³பி: = வாசனை உடையதும்; புஷ்ப = பூக்களின்; ரேணு = மகரந்தப் பொடிகளை உத்தரை: = தெளித்துக் கொண்டுள்ளதும்; ஆதா⁴த = சற்று நடுக்கமுற்ற; வந = காடுகளின்; ராஜிபி: = வரிசைகள் உடைய; வாதை: = காற்றால்; ஸேவ்யமானௌ = விசப்பட்டவர்களாய்; ஜக்²மது: = திரண்டு சென்றனர்.

(க-ரை) குருமையானதும் சால்மரத்தின் ரசத்தின் நாற்றமுடையதும், க்ளூகளின் மகரந்தப் பொடியைத் தூவி வருவதும்,

காட்டுப் பகுதியை அசையச் செய்வதும் சுகமான பரிசும் தருவதும் ஆகிய தென்றலினால், சேவிக்கப்படுகின்றவர்களாய் திரண்டு சென்றனர். (நிகழ்வினவர்த்தியணி)

சு|| மனோபி¹ராமா ஸ்ரீண்வந்தெள ரத¹நேமிஸ்வனோம்முனை¹ :

ஷட்²ஜஸம்வாதி²நீ: கேகாத்²வித²ா பி³ந்நாஸ்ரிக¹ண்டிபி: || 39

(ப-ரை) ரத¹நேமி = தேர்ச்சக்கரங்களின் விளிம்புகளுடைய ஸ்வந = ஒசையால்; உத் = எடுக்கப்பட்ட; முனை¹ = முகங்களுடைய ஸ்ரிக¹ண்டி²பி: = மயில்களாலும்; த்²வித²ா = இருவிதங்களாக; பி³ந்நா: = பிரிக்கப்படவை ஆதலால்; ஷட்ஜ = சட்ஜமம் என்னும் ஒலியாலும்; ஸம்வாதி²நீ: = நிகரான; ம³நாபி³ராமா = மனத்துக்குகந்த; கேகா: = மயில்களின் குரல்களை; ஸ்ரீண்வந்தெள; கேட்பவர்களாய்; ஜக்²மது: திரண்டு சென்றனர்.

(சு-ரை) அந்த திலீப மன்னனின் தேரின் சக்கரங்களினால் உண்டான ஒலியைக்கேட்டு மயில்கள் முகில் சத்தமென்று நினைத்து தம் முகங்களை மேநோக்கி இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன வாகையால், சட்ஜ ஸ்வரத்திற், நிகரானதும் மனதுக்குகந்தது மான மயில்களின் வாக்குகளைக் கேட்டுக் கொண்டே சென்றனர். (நிகழ்வினர்த்தி மற்றும் மயக்கவணி)

சு|| பரஸ்பராஷி ஸாத்²ரிர்ய மதூ²ரோஜ்ஜி¹த வர்த்மஸு :

ம்ரிக²த்²வந்த்²வேஷு பர்யந்தெள ஸ்யந்த்²நா ப்²த்²த்²ரிஷ்-

டிஸு || 40

(ப-ரை) அதூ²ர = அருகில்; உஜ்ஜி¹த = விடுவிக்கப்பட்ட; வர்த்மஸு = வழிகொண்டதாயதும்; ஸ்யந்த்²ந = தேரில்; ஆப²த்²த்² = கட்டப்பட்ட; த்²ரிஷ்டிஸு = பார்வைகள் கொண்ட; ம்ரிக² = மான்களின்; த்²வந்த்²வேஷு = ஆண் பெண் இரட்டையர்களில்; அந் யோந்ய = ஒன்றுக்கொன்று; அஷி = கண்களில், ஸாத்²ரிர்யம் = ஒற்றுமையை; பர்யந்தோ = பார்பவர்களாய்; ஜக்²மது: = சென்றனர்.

(சு-ரை) வழிக்கு அருகில் நின்று தமது தேரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பெண் மான்களின் கண்களும், தங்களது கண்களும் ஒத்திருக்கும் விசேடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர் (புகழ் பொருளுவமையணி)

க. ஸ்ரேணீ ப்ந்த¹ாத்² விதந்வத்³பி⁴ ரஸ்தம்ப⁵ாம் தோரணஸ்ரஜ
ஸாரஸை: கலநிர்ஹ்ராதை⁶: க்வசித்ந் நமிதாநநௌ ||

(ப-ரை) ஸ்ரேணீ=வரிசைகளில்; ப்ந்த¹ாத்²=கட்டப்
தால்; ஆஸ்தம்ப⁵ாம்=ஆதாரமான தூண் ற்ற; தோரண=வெள்
லில் உள்ள; ஸ்ரஜம்=மாலையை; விதந்வத்³பி⁴=செய்துக் கொ
டுள்ள; கல=விளங்காத இனிமையான; நிர்ஹ்ராதை⁶=ஒ
கொண்ட; ஸாரஸை=ஸாரஸமென்னும் பறவைகளால்; க்வ:
ஓரிடத்தில்; உந்நிமித=மேலுக்கு எடுத்துக் கொண்ட; ஆநநெ
முகங்கள் உடையவர்களாய்; ஜக்²மது=சென்றுக் கொண்டி
னர்.

(க-ரை) ஓரிடத்தில் கம்பங்களின்றியே வெளிவாசலில் உ
தோரணங்களில் கட்டப்பட்டவை போன்று வரிசையாக வ
ஓரித்துக் கொண்டே பறக்கும் சாரசப் பறவைகளை த
நிமிர்ந்துப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர்.
(நிகர் தொடர் முழுதுவமையணி)

க. பவநஸ்யாநுகூலத்வாத் ப்ரார்த்த¹நா ஸித்²தி³ ஸம்ஸந: |
ரஜோபி⁴ஸ் துரகே⁵ாத் கீர்ணை: அஸ்ப்ரிஷ்டாலக வேஷ்டாநெ

(ப-ரை) ப்ரார்த்த¹நா=விருப்பத்தின்; ஸித்²தி³=நிறைவே
டலை; ஸம்ஸந: =நவிலும்; பவநஸ்ய=காற்றின்; அநுக
வாத்=அனுகூலத்தால்; துரக⁵=புரவிகளால்; உத்கீர்ணை
சிதறடிக்கப்பட்ட; ரஜோபி⁴=தூசியால்; அஸ்ப்ரிஷ்ட=தெ
படாத; அலக=முன்னுச்சி மயிரும்; வேஷ்டநௌ=குடுமி
உள்ளவர்களாய்; ஜக்²மது=சென்றனர்.

(க-ரை) அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேற்றுவது போ
பிரயாணத்திற்கு அனுகூலமாக பின்புறத்திலிருந்து காற்று
வதால், குதிரையின் வேகத்தால் உண்டாய தூசி சுதஷ்
தேவியின் முன்னுச்சி மயிர்களுக்கும் திஸ்ப்ரிஷ்டைய குடுமி
படாமலிருக்க: (நிகழ்வினவர்த்தியணி)

க. ஸரஸிஷ்வரவிந்த¹நாம் வீசிவிசேஷாப² ஸீதலம்
ஆமோத³ முபஜிக்⁴ரந்தௌ ஸ்வநிஸ்வாஸாநுகாரினம் ||

(ப-ரை) ஸரஸீஷு : பொய்கைகளுள்; வீசி = அலைகளின்; விஷேஷாப : = அசைவுகளால்; ஸுதலம் = குளிர்ந்த; ஸ்வ : தன்னுடைய; நிஸ்வாஸ = மூச்சுவிடும் காற்றை; அநுகாரிணம் = ஒத்துள்ள; அரவிந்த²நாம் = தாமரை மலர்களின்; உபஜி²ரத் தெள = முகர்ந்தவர்களாய்; ஜக்²மது = சென்றனர்.

(க-ரை) வழிக்கிடையே தாமரைக் குளங்களில் உள்ள அலைகளைப் போன்று குளிர்ச்சியாய், தங்களது பெருமூச்சுகளுக்கு ஒத்தலைப் போன்றுள்ள உயர்ந்த தாமரை மலர்களின் பரிமளம் வீசிக் கொண்டிருக்கையில் முகர்ந்துக்கொண்டே சென்றனர். (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

சு॥ க்²ராமேஷ்வாத்ம விஸ்ரிஷ்டேஷு யூபசிஹ்நேஷு யஜ்வநாம் ।
அமோக²ா : ப்ரதிக்²ரிண்ஹந்தாவர்க்²யாநு பத்²மாஸிஷு : ॥ 44

(ப-ரை) ஆத்ம = தன்னால்; விஸ்ரிஷ்டேஷு = விடப்பட்ட; யூபசிஹ்நேஷு = யூபத்தம்பங்களே அடையாளங்களாக உள்ள; க்²ராமேஷு = ஊர்களில்; அமோக²ா : = நிறைவேற்றப்பட்ட; யஜ்வநாம் = யாகம் செய்விப்போர்களின்; ஆஸிஷு : = வாழ்த்துக்களை; அர்க்²ய = பூசைப் பொருள்களைப் பெறுவதைவிட; அநுபத்²ம் = பிறகும்; ப்ரதிக்²ரிண்ஹந்தெள = பெற்றுகொண்டவர்களாய்; ஜக்²மது = சென்றனர்.

(க-ரை) முன்பு தம்மால் செய்து நிறைவேற்றப்பட்ட வேள்வி கட்காக நடப்பட்ட யூபத்தம்பங்களை அடையாளங்களாய் கொண்டுள்ள ஊர்களில் அந்தணர்களால் உபசாரங்கள், வாழ்த்துக்கள் பெற்றுக்கொண்டவர்களாகவும்; (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

(யூபத்தம்பம் = வேள்வியில் வதை செய்யப்போகும் பசுவைக் கட்டி வைக்கும் கம்பம்)

உபசாரம் = கை, கால் கழுவிக்கொள்ள தண்ணீரளித்தல்

சு॥ ஹய்யங்க்²வீந மாத்²ய கே²ாஷ்வரித்²த²ாந் உபஸ்தி¹தாந் ।
நாமதே²யாநி ப்ரிச்ச²ந்தெள வந்யாநாம் மார்க்²ஸாகி¹நாம் ॥ 45

(ப-ரை) ஹய்யங்க்²வீநம் = அப்போதே கடைந்தெடுக்கப் பட்ட வெண்ணெய்; ஆத்²ய = பெற்றுக்கொண்டு; உபஸ்தி¹தாந் = வந்த; கே²ாஷ்வரித்²த²ாந் = ஆயர்கள்வாழ் ஊர்களில் உள்ள முதி

யோர்களை; வந்யாநாம் = காட்டி.ற்பிறந்த; மார்கு¹ஸாகி¹நாம் = வழி
நெடுசிலும் உள்ள மரங்களின்; நாமதே¹வாநி : பெயர்களை;
ப்ரிச்ச¹ந்தெள = கேட்டவர்களாய்; ஐக்¹மது = சென்றனர்.

(அ-ரை) அப்போதே கடைந்து எடுத்த வெண்ணையிலிருந்து
காய்ச்சி எடுத்த தெய்வை எடுத்துக்கொண்டு வந்த ஆயர் பாடி-
களில்வாழ் முதியோர்களை, காட்டின் வழியே உள்ள மரங்களின்
பெயர்களை கேட்டறிந்தவர்களாய் (நிகழ்வினவிரச்சியணி)

சு|| காப்யபி¹க்¹யாதயோ ராஸித்¹ வ்ரஜதோஸு¹த்¹தீவேஷயோ : |
ஹிமநிர்முக்தயோர்யோக¹ சித்ரா சந்த்¹ரமஸோரிவ || 46

(ப-ரை) வ்ரஜதோ¹ = சென்றுகொண்டுள்ள; ஸு¹த்¹தீ¹ = தூய்
மையான; வேஷயோ¹ = சிங்காரமுள்ள; தயோ¹ = அந்த சதஷிணா
திலீபமன்னர்களுக்கு; ஹிம = பனியால்; நிர்முக்தயோ¹ = விடுக்கப்
பட்ட; சித்ராசந்த்¹ர மஸோரிவ = சித்திரை நட்சத்திரமும் சந்திர
னும் போல்; யோகே¹ஸதி = தொடர்புண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கவே;
கா பி = இன்னதெனக் கூறமுடியாது; அபி¹க்¹யா = ஒருவிதமான
ஒளி; ஆஸித் = ஆயிற்று.

(க-ரை) தூய்மையான ஆடையலங்காரங்களுடன் செல்லும்
அவ்வரச தம்பதிகளிடையே பனிக்காலம் தாண்டிய பிறகு சித்திரை
விண்மீன் சந்திரன்களைப் போன்று சொல்லொணா ஒளி தோன்றி
யது. (பதப்பொருள்காட்சியணி)

சு|| தத்தத்¹பூ¹மிபதி: பதந்யை தர்ஸயந் ப்ரிய தர்ஸந: |
அபிலங்கி¹த மத்¹வாநம் பு¹பு¹தே¹ந பு¹தே¹பம: || 47

(ப-ரை) ப்ரிய = விருப்பமான; தர்¹ஸந: = பார்வையுடைய;
பு¹தே¹பம¹ = புதனையொத்த; பூ¹மிபதி: = திலீபமன்னன்;
பதந்யை = மனைவியான சதஷிணாதேவிக்காக; தத்தத் = அவ்
வந்தப் பொருட்களை; தர்ஸயந் = காண்பித்தவனாய்; லங்கி¹தமபி =
தாண்டப்பட்டவை ஆயினும்; அத்¹வாநம் = வழியை; நபு¹பு¹தே¹ =
அறியமாட்டாது போயிற்று.

(க-ரை) அன்புள்ளவனாய், பொருட்களையறிவதில்
புதனுக்கு நிகரான திலீபமன்னன், தன் மனைவிக்கு, அவ்வந்த
பொருட்களைக் காண்பித்துக் கொண்டே சென்றமையால், அவர்
கட்கு வழிநடந்தது போல் தோன்றவில்லை. (விரிவுவமை மற்றும்
மிகுதியுனர்ச்சியணி)

சு॥ ஸ து²ஷ்ப்ரப யஸா: ப்ரப து²ஸ்ரமம் ஸ்ரந்த வாஹந: ।

ஸாயம் ஸம்யமிநஸ் தஸ்ய மஹர்ஷேர் மஹிஷீஸக¹: ॥

48

(ப-ரை) து²ஷ்ப்ரப=பிறர்க்குக் கிடைக்கக் கூடாத; யஸா: = புகழுடையவனும்; ஸ்ரந்த=துவண்டுபோன; வாஹிந: = புரவிகளை உடையவனும்; மஹிஷீஸக¹: = மனைவியோடு கூடியவனுமாகிய; ஸ: = அந்த திலீபமன்னன்; ஸாயம் = அந்திப்பொழுதில்; ஸம்யமிந: = நியமம் உள்ளவனான; தஸ்ய = அந்த; மஹர்ஷே: = வசிஷ்டனுடைய; ஆஸ்ரமம் = குடிலை; ப்ரபத் = அடைந்தான்.

(க-ரை) பிறர்க்கு அரிதாய புகழ்வாய்ந்த திலீபமன்னவன் பத்தினி சமேதனாய், தொய்ந்துபோன புரவிகளுடன் அந்தி நேரத்தில் வசித்த மகரிஷியின் குடிலை அடைந்தான் (நிகழ்வின விர்சியணி)

அவா॥ ஆச்சிரமத்தின் விளக்கம்.

சு॥ வநாந்தரா து²பாவ்ரித்தை: ஸமித்ருஸ ப்¹லாஹரை: ।

பூர்யமாண மத்²ரிஸ்யாக்²நி ப்ரத்யுத்²யாதை: தபஸ்விபி³: ॥ 49

(ப-ரை) வநாந்தரா = வேறு காடுகளிலிருந்து; உபால்-ரிதை: = திரும்பிவந்த; ஸமித் = வேள்விக்காய விறகுகள்; ருஸ = தருப்பை; ப்¹ல = பழங்களையும்; ஆஹரை: = கொண்டுவரும் சுபாவ முடையவர்களாய்; அத்²ரிஸ்ய = பார்க்க முடியாத; அக்²நி = கார்ஹ பத்யம், ஆஹவநீயம், தஷ்ணாக்நிகளால்; ப்ரத்யுத்²யாதை = வரவேற்கப்பட்ட; தபஸ்விபி³: = தவசிகளால்; பூர்யமாணம் = நிறப்ப்பட்ட; ஆஸ்ரமம் = குடிலை; ப்ரபத்: = அடைந்தனர்.

(க-ரை) பிற காடுகளிலிருந்து சமித்து, தருப்பை பழங்களையும் கொண்டுவருவோரும், காணக்கூடாத திரேதாக்கிளிகளால் வரவேற்கப்பட்ட முனிவர்களால் நிறம்பி இருப்பதும் (உயர்வின விர்சியணி)

சு॥ ஆகீர்ணம் நிஷிபதநீநாம் உடஜத்²வார ரோத்²பி³: ।

அபத்யரிவ நீவார பாக²தே²யோசிதைர் ம்ரிகை²: ॥

50

(ப-ரை) நீவார = தாமாகவே நீர்நிலைகளில் முளைக்கும் நெல்லின்; பாக²தே²ய = பங்கைப் பெற; உசிதை: = தகுதியுள்ளவை ஆதலால்; உடஜ = குடில்களின்; த்²வார: = வாயில்களை;

ரோதி²பி² = தடுக்கும்; மிரிகை² = மான்களால்; ரிஷிபத்நீநாம் = முனிவர்களுடைய மனைவிமார்களின்; அபத்யைரிவ = குழந்தைகளைப்போல பேணப்பட்டுவரும்; ஆகீர்ணம் = பரந்துள்ள; ஆஸ்ரமம் = குடிலை; (ப்ராபத் = அடைந்தனர்)

(க-ரை) காட்டு நெல்லில் ஒருபகுதியை தின்றுகொண்டே, முனிவர்களின் குழந்தைகளைப் போல் பாதுகாக்கப்பட்டு, குடிகளின் வாயில்களைத் தடுக்கும் மான்களால் குழப்பட்டதுமான, (நிகழ்வினவீர்ச்சியணி)

சு|| ஸேகாந்தே முநிகந்யாபி²ஸ்த தத்ஷணோஜ்ஜி²த வ்ரிஷகம் |

விஸ்ரம்ப²ாய விஹங்க²ாநா மாலவாலாம்பு² பாயிநாம் || 51

(ப-ரை) ஸேக = மரங்களின் அடிசுளை நனைக்கத் தண்ணீர் இறைப்பதின்; அந்தே = கடைசியில்; முநிகந்யாபி² = முனிகன்னியர்களால்; ஆலவால = பாத்திகளில்; ஆம்பு = தண்ணீரை; பாயிநாம் = பருகுகின்ற; விஹங்க²ாநா = பறவைகளின்; விஸ்ரம்ப²ாய = நம்பிக்கைக்காக; தத்ஷணா = அவ்வாறு பருகும்போதே; உஜ்ஜி²த = விடப்பட்ட; வ்ரிஷகம் = இளம் மரங்களை உடைய; ஆஸ்ரமம் = குடிலை; ப்ராபத் = அடைந்தனர்.

(க-ரை) முனிகன்னியர்களால் ஊற்றப்பட்டு, பறவைகள் அந்தப் பாத்திகளிலுள்ள தண்ணீர் அருந்த வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையுடன் விடுக்கப்பட்ட சிறுமரங்களுடையதுமான (நிகழ்வினவீர்ச்சியணி)

சு|| ஆதபத்யய ஸம்ஷிப்த நீவாராஸு நிஷாதி²பி² |

மிரிகை²ர் வர்த்தித ரோமந்த முடாஜாங்க²ண பூ²மிஷு || 52

(ப-ரை) ஆதப = வெய்யிலில்; அத்யய = போனதால்; ஸம்ஷிப்த = குவியலாக செய்யப்பட்ட; நீவாராஸு = காட்டு நெல்லுடைய; உடஜ = குடின்; அங்க²ணபூ²மி = முற்றங்களில்; நிஷாதி²பி² = உட்கார்ந்துள்ள; மிரிகை² = மான்களால்; வர்த்தித = செய்யப்பட்ட; ரோமந்தம் = அசைபோடுதல் உள்ள; ஆஸ்ரமம் = குடிலை; ப்ராபத் = அடைந்தனர்

(க-ரை) விரியல் தாழ்ந்தவுடன் குவியல்களாக தள்ளப்பட்ட; காட்டு நெல்லுள்ள வாசல்களில் அசைபோட்டுக் கொண்டுள்ள மான்களை உடைய குடில்களில் (நிகழ்வினவீர்ச்சியணி)

சு॥ அப்¹யுத்தி¹தா²க்²நி பிஸு¹நை¹ அதி¹தி¹ந் ஸா¹ரமோ¹ந்¹முக¹ந்¹ :
புநா¹நம் பவ¹நோ²த்²தூ¹தை¹ர் தூ¹மை¹ரா¹ஹு¹தி க²ந்²தி¹பி¹ : 53

(ப-ரை) அப்¹யுத்தி¹த=மூடப்பட்டு கொழுந்து விட்டெரியும்; அக்²நி=கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்²னிகளுக்கு; பிஸு¹நை¹=அறிகுறிகளாய்; பவ¹ந=காற்றினால்; உத்²தூ¹தை¹=சிதறடிக்கப்பட்டதும்; ஆஹு¹தி=வேள்வியினிடும் பனிகளின்; க²ந்²தி¹பி¹=வாசனையுடைய; தூ¹மை¹=புகைகளால்; ஆ¹ரம=குடிவாக்கு; உந்¹முக¹ந்=எதிர்படும்; அதி¹தி¹ந்=விருந்தினர்; புநா¹நம்=புனிதராக செய்கின்ற; ஆ¹ரமம்=ஆச்சிரமத்தை; (ப்ராபத்=அடைந்தனர்)

(க-ரை) மூண்டு, கொழுந்துவிட்டெரியும் திரேதாக்கினிகளுக்கு அறிகுறிகளாகவும், காற்றினால் மேலே கிளப்பப்பட்ட ஆகுதிகளின் நறுமணமுள்ள புகைச்சல்களால் ஆச்சிரமத்திற்குப் போவோர்களை புனிதப்படுத்துவதும், (நிகழ்வினவிற்கியணி மற்றும் சொற்பொருட் பின்வருவினக்கணி)

சு॥ அதி¹யந்தார மாதி¹ஸ்ய தூ¹ர்யா¹ந் வி¹ராமயே¹தி ஸ¹ :
தாமவாரோபயத் பத்¹மீ¹ரத¹ா த²வததாரச ॥ 54

(ப-ரை) அதி¹=ஆச்சிரமத்தை அடைந்தபிறகு; ஸ¹=அந்த திலீபமன்னன்; யந்தாரம்=சாரதி (ஓட்டுநர்); தூ¹ர்யா¹ந்=புரவிகளை; வி¹ராமய=“ஓய்வுபெறச் செய்யும்”; இதி=என்று; ஆதி¹ஸ்ய=உத்தரவிட்டு; தா¹ம்¹பத்¹ம்=அம்மனைவியை; ரத¹ா¹த்=தேரிலிருந்து. அவரோபயத்=இறக்குவித்தான்; அவததாரச=தானும் இறங்கினான்.

(க-ரை) திலீபமன்னன் வசிட்டரின் குடிவை அடைந்ததும், தம் மனைவியாகிய சுதக்ஷிணாதேவியை தேர்விட்டிறக்கி, தானும் இறங்கி, “குதிரைகளுக்கு ஓய்வுகொடு” மென்று தேரோட்டிக்கு ஆணையிட்டான் (வேண்டலணி)

சு॥ தஸ்மை ஸம்¹யாஸ் ஸப¹ார்யாய கே²ாப்த்ரே கு²ப்ததமே²ந்த்²ரியா¹ :
அர்ஹணா மர்ஹதே சக்ரு¹ முநயோ நயசக்ஷு¹ஷே ॥ 55

(ப-ரை) ஸப்¹யா¹=அவையில் உள்ளோர்களும்; கு²ப்ததம=அடங்கிய; இந்த்²ரியா¹=புலன்களையுடைய; முநயா=முனிவர்கள்; ஸப¹ார்யாய=மனைவிமாருடன் கூடியவர்களும்; கே²ாப்த்ரே=

காப்பவனும்; நயசக்ஷுஷே = நூல்களையே தத்துவ விளக்கத் திற்காதாரமாகக் கொண்டவனாதலின்; அர்ஹதே = போற்றத்தக்க; தஸ்மை = அந்த திலீபமகாராசனுக்காக; அர்ஹணாம் = பூசையை; சக்ரு: = செய்தார்கள்.

(க-ரை) புலனடக்கமுள்ள அவையோர்களாய முனிவர்கள், நான்முறைப்படி ஆள்வதால் போற்றப்படத்தக்கவனும் மனைவி யுடன் கூடினவனுமாகிய திலீபமன்னனுக்கு வரவேற்பளித்து கௌரவித்தனர். (நிகழ்வினவிற்கியணி.)

சு॥ விதே¹ஸ் ஸாயந்தநஸ்யாந்தே ஸத²த²ர்ஸ தபோநிதி³ம் ।

அஸ்வாஸித மருந்த⁴த்யா ஸ்வாஹா ஏவ ஹவிர்⁵பு⁶ஜம் ॥

56

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; ஸாயந்தநஸ்ய = மாலை வேளையிற் பிறந்த; விதே¹: = ஜபம் ஹோமம் முதலிய அனுஷ்டா னங்களின்; அந்த¹தே = முடிவில்; அருந்த்யா = அருந்ததிதேவியால்; அஸ்வாஸிதம் = உபாசனை செய்யப்பட்ட; தபோநிதி³ம் = வசிட்டரை ஸ்வாஹா = ஸ்வாஹாதேவியால்; ஹவிர்⁵பு⁶ஜமிவ = வேள்விக்கு முதல்வனான அக்னியைப் போன்று; த²த²ர்ஸ = நோக்கினான்.

(க-ரை) மாலைப் பொழுது ஜபம் ஓமம் முதலிய அனுட்டானங் களை முடித்துக் கொண்டுள்ளவரும், ஸ்வாஹாதேவி அக்னியைப் பூசிப்பதுபோன்று; அருந்ததி தேவியால் பூசிக்கப்பட்டவரும், தவ முனிவர்களுள் முதன்மையானவரும் ஆகிய வசிட்டரை திலீப மன்னன் கண்டான். (விரிபுவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ தயோர் ஐக்¹ரிஹது: பாதெ²ள ராஜா ராஜ்ஞீச மாக²தீ³ ।

தௌகு³ருர் கு³ருபத்நீச ப்ரீத்யா ப்ரதிந நந்த⁴து ॥

57

(ப-ரை) மாக²தீ³ = மகத நாட்டரசு புதல்வியான: ராஜ்ஞீ = சுதக்ஷிணா தேவி; ராஜச = திலீப மன்னனை; தயோ: = அந்த அருந்ததி வசிட்டர்களின்; பாதௌ = அடிகள்; ஐக்¹ரிஹது: = பற்றி னார்கள்; கு³ருபத்நீ = அருந்ததி தேவியாரும்; கு³ருபச = ஆசானா கிய வசிட்டரும்; தௌ = அந்த சுதக்ஷிணா திலீபர்களை; ப்ரீத்யா = அன்போடு; ப்ரதிந நந்த⁴து = ஆசிகளுடன் மகிழ்வித்தனர்.

(க-ரை) மகதநாட்டரசு புதல்வியாகிய சுதக்ஷிணா தேவியும், திலீப மன்னனும், குருவான வசிட்டருக்கும் குருபத்தினியாகிய அருந்ததியின் அடிகளுக்கு வணங்கினார்கள். அவர்கள் மகிழ்ந்த

வர்களாய் சுத²க்ஷிணா திலீபர்களுக்கு ஆசி கூறினார்கள் (நிகழ் வினவிற்கியணி)

க. தமாதி²த்ய க்ரியாஸாந்த ரத¹சேஷாப² பரிஸ்ரமம் ।

பப்ரச்ச¹ குஸலம் ராஜ்யே ராஜ்யாஸ்ரம முநிம்முநி: ॥

58

(ப-ரை) முநி: = வசிட்ட முனிவர்; அதி¹த்யக்கியா = விருந்துப சாரஞ்செய்தல்; ஸாந்த = பேரக்கப்பட்ட; ரத¹ = தேரின்; சேஷாப² = அசைவினாலுண்டாகிய; பரிஸ்ரமம் = சோர்வுற்ற; ராஜ்ய = நாடு என்னும்; ஆஸ்ரமம் = ஆச்சிரமத்தில்; முநிம் = முனிவரான; தம் = அத்திலீப மன்னனை; ராஜ்யே = நாட்டில்; குஸலம் = நலன்களை; பப்ரச்ச¹ = கேட்டார்.

(க-ரை) வசிட்டரால் செய்யப்பட்ட உபசாரங்களால் தேரில் வந்த சோர்வு நீங்கியவனும், தனது நாடுன்னும் ஆச்சிரமத்தில் முனிவரைப் போன்றுள்ளவனும் ஆகிய திலீப மன்னனை, அவர் தம் அமைச்சு நட்பு அரசு முதலியவர்களின் நலனைப் பற்றி விசாரித்தார். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

க. அத¹ாத¹ர்வநிதே²ஸ் தஸ்ய விஜிதாரிபுர: புர: ।

அர்த்¹யா மர்த்¹பதிர் வாசமாத²தே² வத²தாம் வர: ॥

59

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; விஜிதா = வெல்லப்பட்ட; அரிபுர: = எதிரிகளின் பட்டணங்களை உடையதும்; வத²தாம்வர: = பேச்சுத் திறம் படைத்தவர்களில் முதல்வனும்; அர்த்¹பதி: = பொருள்களுக் கெல்லாம் அதிபதியாகிய திலீபமன்னன்; அத¹ர்வநிதே² = அதர் வண வேதத்திற்கு முதல்வராகிய; தஸ்ய = அந்த வசிட்டரின்; புர: = எதிரில்; அர்த்¹யாம் = பொருளடங்கிய; வாசம் வாக்குகளை; ஆத²தே² = பெற்றான்.

(க-ரை) பகைவர் நாடுகளை வென்று, பெரும்பொருளான னாகியவனும், பேச்சில் திறம் மிக்கவனும், ஆகிய திலீப மன்னன், விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் அதர்வண வேதத்தில் நிபுணராகிய வசிட்ட மாமுனிவருக்கெதிரில் பிரயோஜனமுள்ள செய்தியைச் செப்பத் தொடங்கினான். (முறையிற்படர்ச்சியணி)

க. உபபந்தம் நநுஸிவம் ஸப்தஸ்யங்கேஷுயஸ்யமே ।

தை²வீநாம மாநுஷீணாஞ் சப்ரதிகர்தா த்வமபத²ாம் ॥

60

(ப-ரை) (ஹேகு²ரோ! = ஆசிரியரான வசித்த முனிவரே!); சப்தம் = ஏழாகிய; அங்கே²ஷு = என்னுடைய அமைச்ச முதலானோர்களுடையதும்; குஸலம் = ஆகிய நலன்களும்; உபபந்தம் = தகுதியாகவே உள்ளன; யஸ்யமே = எந்த என்னுடைய; தை²வீதாம் = தேவர்களிடமிருந்தும்; மானுஷீணாம் = மனிதர்களிடமிருந்தும்; ஆபதீ²ாம் = வருந்துன்பங்களை; (அதாவது = கருப்பு, திருடு முதலிய அச்சங்கள்); த்வம் = நீங்கள்; ப்ரதிகர்தா = போக்கவல்லீர்கள்.

(க-ரை) குருநாதரே! எனது அரசின் ஏழு அங்கங்களும் நன்கு உள்ளன. நானும் நலமாகவே உள்ளேன். ஆக எல்லாரும் நலமே. ஒருவேளை தெய்வீகமாய் நடக்கும் அக்னிபயம், நீ, காற்று, நோய் கருப்பு முதலிய ஐவகையினுள் ஏதேனும்; மானிடர் சார்பான ஆயுதம் திருடர், பகைவர், பேரரசர்கள், அரசின் பகைவர்கள் ஆகிய ஐந்தில் ஏதேனும் சரி ஏற்படுபாகில் அதனை நீக்க வல்லவராகிய தாங்கள் இருக்கவே இருக்கிறீர்கள். (இன்மைனவிற்சியணி மற்றும், பெருமையணி)

சு॥ த்வமந்த்ர க்ரிதோ மத் த்ரைர்தூ²ராத் ப்ரஸமிதா²பி²: :

ப்ரத்யாதி²ஸ்யந்த இவமே த்ரிஷ்டலக்ஷயபி²த²ஸரா: ॥

61

(ப-ரை) தூராத் = அப்புறமிருந்தே; ப்ரஸமித = அடக்கப் பட்ட; அரிபி²: = பகைவர்கள் உள்ள; மந்த்ரக்ரித = மந்திரத்தாலாய; த்வ = உம்முடைய; மந்த்ரை = மந்திரங்களால்; த்²ரிஷ்ட = காணப்படும்; லக்ஷய = குறிக்கோள்களை; பி²த² = பிளக்கவல்ல; மே = என்னுடைய; ஸரா: = அம்புகள்; ப்ரத்யாதி²ஸ்யந்த இவ = மறுக்கப்படுவன போன்றுள்ளன.

(க-ரை) மந்திரங்களில் வல்லவராகிய தங்கள் மந்திரங்களோ பகைவர்களை அப்புறமிருந்தபடியே கண்ணுக்குக் காணாமலேயே விலக்குகின்றன. எனது அம்புகள் என்றாலோ கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாக மட்டுமே குறியிற்படுவனவாயுள்ளன. (ரதுவணி)

சு॥ தெய்வீகமாய் வரும் துன்பத் துடைக்கும் வழிகள் பற்றி கூறப்படுகிறது.

சு॥ ஹவிராவர்ஜிதம் ஹோதஸ் த்வயா விதி²வ த²க்²ரிஷு² :

வ்ரிஷ்யர் ப²வதிஸஸ்யாநாம் த்வக்²ரஹ விஸோஷிணாம் ॥

62

(ப-ரை) ஹே, ஹோதா! = வேட்கும் திறனுள்ள ஐயனே! த்வயா = உம்மால்; விதி³வத் = முறைப்படி; அக்னிஷு = வன்னிகளில்; ஆவர்ஜிதம் = வைக்கப்பட்ட; ஹவி: = நெய் முதலிய அவிகள்; அவக்ரஹ = மழையின்மையால்; விசோஷிணாம் = வாடுகின்ற; ஸஸ்யாநாம் = பயிர்கட்கு; வ்ரிஷ்டி = மழைஉருவமாய்; ப³வதி = ஆகின்றன.

(க-ரை) வேள்விகட்குத் தலைவராகிய தங்களால் முறைப்படி வன்னிகளில் வைக்கப்படும் அவிகளாவன மழையின்றி வாடும் பயிர்களுக்கு மழையை பொழியச் செய்கின்றன. (பெருமையணி)

சு || புருஷாயுஷ ஜீவியோ நிராதங்கா நிரீதய: ।

யம்மதி³யா: ப்ரஜாஸ் தஸ்ய ஹேதுஸ்த்வத் ப்ரஹ்மவர்சஸம் ॥ 63

(ப-ரை) மதி³யா: = என்னைச் சார்ந்தவர்களாய்; ப்ரஜா: = மக்கள்; புருஷாயுஷ = நூறாண்டுகள்; ஜீவிய = வாழ்கின்றவர்கள்; நிராதங்கா: = நீங்கிய அச்சமுடையவர்; நிரீதய: = நீக்கப்பட்ட துன்பமுடையவர்கள்; இதியத் = இவ்வாறெனும் எது உடையதோ; தஸ்ய = அந்த எல்லாவற்றுக்கும்; த்வத் = உமது; ப்ரஹ்மவர்சஸ: = பிரம்ம தேஜஸ் என்பதே; ஹேது: = காரணம்.

(க-ரை) மக்கள் நூறாண்டுகள் வாழ்வோர்களாயினும் அவர்கள் தங்களுடைய நல்வினைகளாகிய ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல் போன்றவற்றால் நேரயற்றவர்களாகவும். பெருமழை, மழையின்மை, வெட்டுக்கிளிகளால் உண்டாகும் உபாபாதகள் போன்றவையும் இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். (பெருமையணி)

சு || த்வயைவம் சிந்த்யமானஸ்ய கு²ருணா ப்ரஹ்மயோநிநா ।

ஸாநுப²ந்த³ா: கத¹ம்நஸ்யு: ஸம்பதே²ாமே நிராபத³: ॥ 64

(ப-ரை) ப்ரஹ்மயோநிந = பிரம்ம தேவனே காரணமாக உள்ள; கு²ருணா = ஆசானாகிய; த்வயா = உம்மால்; ஏவம் = இவ்விதமாய்; சிந்த்யமானஸ்ய = எண்ணப்படுகின்றவன் ஆதலால்; நிராபத³: = விபத்துகளற்ற; மே = எனது; ஸம்பத³: = செல்வங்கள்; ஸாநுப²ந்த³ா: = இணைபிரியாமல் உள்ளவனாக; கத¹ம் = ஏன்; நஸ்யு: = இருக்கமாட்டா?

(க-ரை) இப்படிப்பட்ட தன்மைகளடங்கிய பிரம்மவம்சத்தில் பிறந்த தாங்கள் இருக்கும்போது; என்னுடைய செல்வங்கள் விபத்து களுக்கு உள்ளாகமலும், சிதறாமலும் ஏன் இருக்க முடியாது? (புனை வுளிவிளைவணி)

அவா தான் வந்த வேலையைப் பற்றி கூறுகிறான்.

சு|| கிந்துவத்¹வாம் தநததஸ்யா மத்²ரிஷ்ட ஸத்ரிஸ ப்ரஜம் ।

நமாமவதி ஸத்³வீபா ரத்நஸூ ரபி மேதி⁴நீ ॥

65

(ப-ரை) கிந்து = மேலும் என்னவெனில்; தவ = உமக்கு; வத்¹வாம் = மருமகளாகிய; ஏதஸ்யாம் = இந்த சுதஸிணையில்; அத்²ரிஷ்ட = காணப்படாத; ஸத்ரிஸம் = அனுகூலமான; ப்ரஜம் = மக்களுடைய; மாம் = என்னை; ஸத்³வீபா = தீவுகளுடன் கூடிய; ரத்ந = மணிகளை; ஸூரபி = பிறக்கச் செய்யவல்லதாயிருந்தும்; மேதி⁴நீ = நிலம்; நாவதி = மகிழ்வுரது.

(க-ரை) எனினும் தீவுகளுடன் கூடிய இந்நிலம் ரத்தினங்களை கொடுக்கவல்லதாயினும், தங்களின் மருமகளாகிய இந்த சுதஸிணா தேவி வயிற்றில் எனக்கு நிகரான மகனென்னும் சிறந்த ரத்தினம் பிறவாமலிருப்பதால் என்னை மகிழ்விப்பதில்லை. (பிரிதின் குணம் பெறாமையணி மற்றும் புகழ்பொருளுவமையணி)

அவா இதுவும் மதுபற்றியே கூறுவதாம்.

சு|| நூநம் மத்தபரம்வம்ஸ்யா பிண்ட²விச்சே¹த³ த்⁴ர்ஸிநஃ ।

நப்ரகாம பு⁵ஜ் ஸ்ராத்⁶தே⁷ஸ்வதா⁸ ஸங்க்⁹ரஹதத்பராஃ ॥

66

(ப-ரை) மத்த = என்னைவிட; பரம் = பின்னால்; பிண்டா = பிண்டதானத்தின்; விச்சே¹த = சிதைவு; த்³ர்ஸிநஃ = ஊகிக்கும்; வம்ஸ்யா = குடியிற் பிறந்திதன்புலத்தார்; ஸ்வதா⁸ = அவர்களின் உண்ணுதலின்; ஸங்க்⁹ரஹ = சேமிப்பதில்; தத்பராஸ் ஸந்தஃ = ஆசைக் கொண்டவர்களாய்; ஸ்ராத்⁶தே⁷ = திவசங்களில்; ப்ரகாம = நிறையும்படி; பு⁵ஜ் = சாப்பிடுகிறவர்கள்; நப⁴வந்தி = ஆகமாட் டார்கள்; நூநம் = இது உண்மை.

(க-ரை) என்னையடுத்து, பிண்டமளிப்பதின் நாசத்தை எண்ணும் பிதருக்கள், தமது உண்டினை சேமிப்பதில் விருப்பமுள்ள

வர்களாய் திவசகாலங்களில் திருப்தியாக உண்ணக்கூடியவர்கள் ஆகமாட்டார்கள். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ மத்பரம் துர்லபம் மத்வா நூக மாவர்ஜிதம் மயா :

பய: பூர்வைஸ் ஸநிர்வாஸை: க²வோஷ்ண முபபுஜ்யதே ॥ 67

(ப-ரை) மத் = எனக்கு; அநந், நரம் = பிறகு; துர்லபம் = அடையவரிதாயதாக; மத்வா = எண்ணி; மயா = என்னால்; ஆவர்ஜிதம் = கொடுக்கப்பட்ட; பய: = தண்ணீர்; பூர்வை = முன்பிருந்த பிதர்தேவதைகளால்; ஸ்வநிர்வாஸை = தங்களின் விடும் மூச்சு (காற்று)களால்; க²வோஷ்ணம் = சற்று வெப்பமுள்ளது போன்று; உப²புஜ்யதே = புசித்தல் செய்யப்படும்; நூநம் = (இது) உண்மை.

(க-ரை) என்னுடைய பிதர்தேவதைகள் எனக்குப் பின் என்றும் தண்ணீரும் விடுவோர்கள் இல்லையென்று வருத்தப்படுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நான் விடும் (திவசத்து) தண்ணீர் சற்று வெப்பமாகும். அந்த தண்ணீரை அவர்கள் பெறுவார்களா? (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ ஸோஹமிய்யா விஸுத்²த²ாத்மா ப்ரஜாலோப நிமீலித: ।

ப்ரகாஸ ஸ்சாப்ரகஸ ஸ்ச லோகா லோக இவாசஸ: ॥ 68

(ப-ரை) இஜ்யா = வேள்வியால்; விஸுத்²த² = தூய்மையான; ஆத்மா = ஞானமுள்ளவனும்; ப்ரஜா = மக்களின்; லோப = இல்லாஸமயாலும்; நிமீலித: = ஏற்பட்ட துன்பத்தினாலுண்டான; ஸோஹம் = அந்த நாள்; லோகா லோக அசலம் = லோகாலோகமென்னும் மலைப் போல்; ப்ரகாஸ ஸ்ச = பிரகாசிப்பவனாகவும்; அப்ரகாஸ ஸ்ச = பிரகாசிப்பவனாக இல்லாதவனும்; அஸ்மி = ஆகின்றேன்.

(க-ரை) நான் வேட்டல் முதலான தொழில்களால் தேவர்களின் கடன் தீர்ப்பவனாய் இது விஷயத்தில் பரிசுத்தனாக, பிரகாசமுள்ளவனாயிருப்பினும் மக்கட்பேறின்மையால், பிதருக்களின் கடன் தீர்க்க மாட்டாதவனாக, அந்த விஷயத்தில் ஓளியற்றவனாக இருந்து லோகாலோகமென்னும் மலைபோல் இருந்து வருகிறேன். (விநியுவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ ॥ தவம், தானம் முதலிய செல்வங்கள் இருந்தும் மக்கட்பேறின்மைக்கு மூலம் என்னவென்று வினவுகிறான்.

௩॥ லோகாந்தர ஸுக¹ம் புண்யம் தபோத²ாந ஸமுத்²ப³வம் ।

ஸந்ததி³ம் ஸுத்²த³ வம் ஸ்யாது பரத்ரேஹச ஸர்மணே ॥

69

(ப-ரை) தபோதாந = தவமும், ஈகையும், ஸமுத்²ப³வம் = காரணங்களாகவுள்ள, புண்யம் = நல்வினையானது, லோகாந்தர = பிற உலகில், ஸுக¹ம் = சுதந்தை தரவல்லது, ஸுத்²த³வம் ஸ்யா = தூய்மையான வம்சத்தில் பிறந்த, ஸந்ததி³ஸ்து = மக்களாயின், பரத்ர = பரலோகத்திலும், இஹச = இவ்வுலகிலும், ஸர்மணே = சுதந்திரத்திற்கே ஆம்.

(க-ரை) தவம், ஈதல் போன்ற புண்ணிய காரியங்கள் பர லோக சுசங்கள் மட்டும் தரவல்லவையாக உள்ளன. உயர்கூடியில் பிறந்த மக்களோ இஃபர சுதங்களைத் தர வல்லவர்களாக உள்ளனர். (மறைப்பிறையணி).

௪॥ தயாஹீநம் வித²ாதர் மாம் கத¹ம் ப³ஸ்யந் நதூ²யஸே ।

ஸிக்தம் ஸ்வய மிவஸ்நேஹாத்²வந்த்²ய மா ஸ்ரமவ்ரிஷ்டகம் ॥

70

(ப-ரை) ஹேவிதா²த³! = ஆக்கல் வல்ல ஓ வசிட்ட முனிவரே! தயா = அந்த மக்கள். ஹீநம் = இல்லாதவனாகிய, மாம் = என்னை, ஸ்நேஹாத் = அன்பினால், ஸ்வயம் = தனக்குத்தானே, ஸிக்தம் = ஈனைந்த, வந்த்²யம் = பலன்ற, ஆஸ்ரமம் = ஆச்சிரமத்திலிருக்கும், வ்ரிஷ்டமிவ = சிறுமரம் போன்று, ப³ஸ்யந் = பார்த்துக் கொண்டுள்ள வராய்; கத¹ம் = எவ்வாறு, நதூ²யஸே = வருந்தாமல் இருக்கிறீர்கள்.

(க-ரை) தாங்கள் ஆக்கவல்லதோர் ஆக்கம் பெற்றிருந்தும், என்னிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தும், தங்களது ஆச்சிரமத்தில் தாங்கள் நீருற்றி வளர்த்துவரும் செடிகளில் ஏதேனும் மலடாயுள்ள சிறுசெடி போன்று, மக்கட்பேற்ற ஏன்னைக் கண்டு ஏன் வருத்தப்பட மாட்டீர்கள்? (எடுத்துக்காட்டுவமையணி]

௬॥ அஸஹ்ய பீட²ம் ப³க²வந் ரிணமந்த்ய மவோஹிமே ।

அருந்துத்² மிவாலாந மநிர்வாணஸ்ய²த்²ந்திநஃ ॥

71

(ப-ரை) ஹேப³க²வந் = ஓ பகவானே! மே = எனது, அந்த்யம் = கடைசியில் பிறந்த, ரிணம் = பிறருக்கள் கடனை, அநிர்வாணஸ்ய = குளியலற்ற, த்²ந்திநஃ = யானைப் போன்று, அருந்துத்²ம் = மருமத்தை உடைக்கக் கூடிய, அலோதமிவ = யானையைக்

கட்டும் கம்பம் போன்று, அஸஹ்ய=பொருக்கமாட்டாத, பீட²ம்=வருத்தமுற்றதாக, அலோவாஹி = அறிவிராக,

(க-ர) ஓ வசிட்டமாமுனிவரே! எனது தென்புலத்தாரின் கடன்களை குளியலற்ற யானையின் மருமத்தை உடைக்கும் கம்பம் போன்றது என்று அறிவிராக (புகழ்பொருளுவமையணி)

சு || தஸ்மாந் முச்யே யத¹ா தாத ஸம்வித¹ாதும் த்வமர்ஹஸி ।

இஷ்வாகூணாம்து² ராபேர்²தே² த்வத²தீநாஹிஸித்²த²யம்॥ 72

(ப-ரை) ஹேதாத=தந்தையே! தஸ்மாத்=அந்த பிதருக்களின் கடனால்; யதா¹=எவ்விதம்; முச்யே=விடுபடுவேனோ; தத¹ா=அது போன்று; ஸம்வித¹ாதும்=செய்வதற்கு; த்வம்=நீவிர்; அர்ஹஸி=தகுதியுள்ளவர்; ஹி=எக்காரணத்தால்; இஷ்வாகூணாம்=இஷ்வாகு நாட்டரசர்களின்; து²ராயே=அடைய முடியாத; அர்தே¹=விருப்பத்தில், ஸித்²த²யம்=வெற்றி கண்ட, த்வத்=உமக்கு, அதீ²தா=அடங்கியவை.

(க-ரை) தந்தையே! இஷ்வாகு வம்சத்தினரின் அடைய முடியாத காரியங்களை அடையச் செய்யத் தாங்கள் தகுதியுள்ளவர்கள். ஆதலால், எனக்கு, பிதருக்களின் கடன்தீர ஏதேனும் நல்லதோர் உபாயத்தை செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன். (வேண்டலனி)

சு || இதி விஜ்ஞாபிதோ ராஜ்ஞா த்யாநஸ்தி¹மித லோசந॥

ஷுணமாத்ர ரிஷிஸ் தஸ்தௌ ஸுப்தயீ இவஹ்ரத²॥

73

(ப-ரை) இதி=இவ்விதமாக, ராஜா=திலீப மன்னனால், விஜ்ஞாபித=விண்ணப்பிக்கப் பட்ட. ரிஷி=வசிட்டர், த்யாந=தியானத்தால், ஸ்தி¹மித=அசைவற்ற, லோசநஸ்ஸந்=கண்களுடையவராய், ஷுணமாத்ரம்=நொடி நேரத்தில், ஸுப்த=படுத்துள்ள, மீந=மீன்களையுடைய, ஹ்ரத²=இவ=மடுவைப் போன்று, தஸ்தௌ=இருந்தது.

(க-ரை) வசிட்டர் மனதை ஒருங்கு படுத்தி, தமது ஞானத்தால், திலீபனுக்கு மக்கட்பேறில்லாமைக்குக் காரணம் அறிந்தவராய், பிறகு திலீப மன்னனை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார் (புகழ்பொருளுவமையணி)

சு || புரா ஸக்ரமும்ஸ்தாய தவோர்வீம் ப்ரதியா ஸ்வதஃ ||

ஆஸீத் கல்பதருச்சாயா மாஸ்ரிதா ஸுரபிஃ பதிஃ ||

74

(ப-ரை) புரா = முன்பொருபோது, ஸக்ரம் = இந்திரனை, உபாஸ்தாய = சேவித்து, உர்வீம் = பூமிக்கு, யாஸ்யதஃ = திரும்பிவரும் போது, தவ = உன்னுடைய, பதி = வழியில், ஸுரபிஃ = காமதேனு என்னும் தேவப்பசு, கல்பதரு = கல்பக விருட்சத்தின், சாயாத் = நிழலில், ஆஸ்ரிதாம் = அடைந்ததாய் ஆஸீத் = இருந்தது.

(க-ரை) முன்பு நீ தேவேந்திரனைத் தெரிசித்து திரும்பவும் பூமிக்கு வரும்போது உன்னுடைய வழியில் காமதேனுவானது கற்பக விருட்சத்தின் நிழலில் இருந்தது. (நிகழ்வினவிறிசியணி)

அ || அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்கிறார்.

சு || தீர்மலோப ப்யாதீராஜ்ஞீ ம்ருது ஸ்நாதா மநுஸ்மரர் ||

ப்ரதக்ஷிண க்ரியார் ஹாயாம் தஸ்யாம் த்வம் ஸாது நாசர ||

75

(ப-ரை) குதுஸ்நாதம் = மாதவிலக்கால் மூழ்கிய, ராஜ்ஞீம் = சுதக்ஷிணா தேவியை, தீர்ம = ம்ருது காலத்தால் ஏற்பட்ட தருமத்தின், லோப = நசித்த, ப்யாத் = அந்த அச்சத்தால், அநுஸ்

மரஸ்ஸந் = தியானம் செய்பவனாய், ப்ரதக்ஷிண = வலம்வரும், க்ரியா = செய்கைக்கு, அர்ஹாயாம் = தகுதியுடைய, தஸ்யாம் = அந்த காமதேனுவிடம், த்வம் = நீ, ஸாது = வலம் வருதல் போன்ற நற்செய்கை; ந ஆசர = செய்யாமற் போய்விட்டாய்.

(க-ரை) அப்போது நீ பூப்படைந்து தூய்மையடைந்த உனது மனைவியைச் சேராவிடில் சிசுவைக் கொன்ற பாவம் நேரிடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு, [வலம்வந்து வணங்கத்தக்க அந்த காம தேனுவுக்கு நீ அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிட்டாய் (நிகழ்வினவிறிசியணி)]

சு || அவஜ்நாநாஸி மாம் யஸ்மாத் ததஸ்தே ந ப்விஷ்யதி ||

மத்ப்ரஸூதி மநாராதீய ப்ரஜேதித்வாம் ஸஸாபஸா ||

76

(ப-ரை) யஸ்மாத் = எக்காரணத்தால்; மாம் = என்னை; அவஜ்நாநாஸி = மதிக்கவில்லையோ; ததஃ = அக்காரணத்தால்; மத்ப்ரஸூதிம் = எனது வம்சத்தை (கன்றையும்); அநாராதீய = சேவிக்

க்ரமலேயே; தே = உனக்கு; ப்ரஜா = சந்ததி; நப¹விஷயதி = உண்டாகப் போவதில்லை; இதி = இவ்வாறு (என்று); ஸா = அந்த (காமதேனு); த்வாம் = உன்னை; ஸஸாப = சபித்துவிட்டது.

(க-ரை) என்னை நீ மதியாததால் என்னுடைய வம்சத்தை நீ தொழுதேற்றாமல் உனக்கு மகப்பேறு உண்டாகாது என்று அக்காமதேனு உன்னை சபித்துவிட்டது. (வஞ்சக ஒழிப்பணி)

சு || ஸ ஸாபோ நத்வயா ராஜந்நசஸாரதி¹ நாஸ்ருதஃ |

நத²த்யாகாஸ க²ங்க²ாயாஸ் ஸ்ரோதஸ் யுத²த²ாம தி²க்²க²ஜே ||

77

(ப-ரை) உத²த²ாம = மதங்கொண்ட; தி²க்²க²ஜே = திசை வேழம்; ஆகாஸக²ங்க²ாயாஸ் = தெய்வ கெங்கையின்; ஸ்ரோதஸி = வெள்ளத்தில்; நத²திஸதி = அரவம் செய்துகொண்டிருக்கையில்; ஜேஹராஜன் = ஒ திலீப மன்னா! ஸஃ = அந்த; ஸாபஃ = சாபமானது; த்வயா = உன்னால்; நாஸ்ருதஃ = கேட்கப்படவில்லை; ஸாரதி¹நாச = ஒட்டுநராலும்; நாஸ்ருதஃ = கேட்கப்படவில்லை.

(க-ரை) மதயானை ஆகாச கெங்கையில் பிளிறிக்கொண்டிருந்ததால், அப்போது நீயும், உனது ஒட்டுநரும், அவ்வோசையில் அதன் சாபம் கேட்கவில்லை. (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

அவ || அஃதவ்வாறாக விருக்க, தற்போது அதன் விளைவு என்னவென்று நனிக்கிறார்.

சு || ஈப்ஸிதம் தத²வஜ்ஞாநாத் வித்²தி²ஸார்க்²ள மாத்மநஃ |

பிரதிப²த்²நாதி ஹிஸ்ரேயஃ பூஜ்ய பூஜாவ்யதி க்ரமஃ ||

78

(ப-ரை) தத் = அக்காமதேனுவின்; அவஜ்ஞாநாத் = அவமானத்தால்; ஆத்மநஃ = உனது; ஈப்ஸிதம் = விருப்பம்; ஸார்க்²ளம் = தடையுடன் கூடியதாக; வித்²தி² = அறிவாயாக; தத²ாஹி = அப்படியே; பூஜ்ய = தொழத் தக்கவர்களின்; பூஜா = பூசையின்; வ்யதிக்ரமஃ = மீறுதல்; ஸ்ரேயஃ = மேன்மையை; ப்ரதிப²த்²நாதி = தடை செய்கிறது.

(க-ரை) அத்தெய்வப்புகளின் சாபத்தால் உனது விருப்பத்திற்குத் தடை உண்டாயிற்று என அறிவாயாக, தொழத்தக்கவர்களைத் தொழாதிருப்பது மேன்மை பெறத் தடையாகுமன்றோ? (நிகழ்வினவிற்கு மீறும் இன்மைநவிற்கியணி)

அவ || ஆதலால் அங்கு சென்று அதை தொழுது அதன் கண்ணோட்டம் பெறுதலே வழியாகுமென்று செய்யத்தக்கதை நவில்கிறார்.

சு || ஹவிஷே தீ²ர்க² ஸத்ரஸ்யஸா சேத²ா நிம்ப்ரசேதஸை;

பு²ஜங்க² பிஹித த்²வாரம் பாதாள மதி²திஷ்ட¹தி ||

79

(ப-ரை) ஸாச = அந்த தெய்வப்பசு; இத²ாநீம் = இப்போது; தீ²ர்க² = நெடுநாட்கள் செய்துவரும்; ஸத்ரஸ்ய = வேள்வியுடைய; ப்ரசேதஸை = வருணனால்; ஹவிஸே = செய்யும் அனிகளுக்காக; பு²ஜங்க² = பாம்புகளால்; பிஹித = மறைக்கப்பட்ட; த்²வாரம் = வாயிலுள்ளபாதாளம் = பாதாள உலகை; அதி²திஷ்ட¹தி = கவர்ந்துள்ளது.

(க-ரை) அந்த காமதேனுவானது தற்போது பல் பாம்புகளால் குழப்பட்ட வாயிலையுடைய பாதாள உலகத்தில் வருணன் செய்வேள்விக்கு வேண்டிய நெய் முதலிய அனிகளைத் தந்துக்கொண்டு இருக்கிறது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ || இப்போது என் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுகிறார்

சு || ஸுதாம் ததீ²யாம் ஸுரபே²: க்ரித்வா ப்ரதிநிதி²ம் ஸுசி:

ஆராத²யஸ் ஸபத்நிக: ப்ரீதா காமதுகா² ஹிஸா ||

80

(ப-ரை) ததீ²யாம் = அந்தக் காமதேனுவைச் சார்ந்த; ஸுதாம் = மகவை; ஸுரபே²: = காமதேனுவுக்கு; ப்ரதி நிதி²ம் = பதிலாக; க்ரித்வா = செய்துக்கொண்டு; ஸுசிஸ்ஸை = தூய்மையான மனங்கொண்டவனாய்; ஸபத்நிக: = மனைவியுடன் கூடி; ஆராத²ய = சேவிப்பாயாக; ஹி = எக்காரணத்தால்; ஸா = அந்த மகள், (கன்றுக்குட்டி) ப்ரீதாஸதி = மகிழ்ச்சி கொண்ட தாய்; காம = நினைத்தவற்றை; து²க² = கொடுக்கவல்லது.

அவி = வேட்கம்போது அக்னியில் சொரியும் நெய், சோறு போன்ற பொருட்கள்.

(க-ரை) நீ தூய்மையான மனமுடையவனாய், உனது மனைவியுடன் கூடி அக்காமதேனுவின் கன்றாகிய கிடாரியை அதற்குப் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொண்டு, பூசித்து வருவாயாக, அதனால், மகிழும் தேனுவானது உனது விருப்பங்களை நிறைவேற்றும். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || இதி வாதி²ந ஏவாஸ்ய ஹோது ராஹிதி ஸாத²நம் |

அநிந்த²யா நந்தி²நீ நாம தே²நு ராவவ்ரிதே வநாத் ||

81

(ப-ரை) இதி=இவ்வாறு; வாதி²ந ஏவ=சொல்லிக்கொண்டிருந்த; ஹோது=வேள்வியில் வல்லவரான; அஸ்ய=இந்த வாசிட்டருடைய; ஆஹு²தி=அவிகட்கு; எாத²நம்=கருவியாகிய; நந்தி²நீநாம=நந்தினி என்னும் சிறப்புப்பெயருடைய; அநிந்த²யா=மேன்மையுற்ற; தே²நு = பசு; வநாத் = காட்டிலிருந்து; ஆவவ்ரிதே=வந்தது.

(சு-ரை) இவ்வாறு வசிட்டர் விளக்கிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் வேள்விக்கு உதவிவந்த காமதேனுவின் கன்றாகிய நந்தினி என்னும் காராம்பசு ரத்தினவனத்திலிருந்து திரும்பிவந்து சேர்ந்தது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ || காராம்பசுவின் புகழுரை.

சு || லலாடோத²ய மாபு²க்²நம் பல்லவஸ்நி²க்த² பாடலா |

பிப்²ரதீ ஸ்வேத ரோமாங்கம் ஸந்த²யேவ ஸ்னி²நம் நவம் ||

82

(ப-ரை) பல்லவ=தளிர்களைப்போன்று; நெற்றியில்; லலாட=உதயம் தோன்றியுள்ள; அபு²க்²நம்=சற்றுவனைந்துள்ள; ஸ்வேத வெண்மையான; ரோம=உரோமமெனும்; அங்கம்=மச்சத்தை; பிப்²ரதீ=பெற்றுள்ளது ஆதலால்; நவம்=புதிதான; ஸ்னி²நம்=மதியைப் போல்; பிப்²ரதீ=தாங்கும்; ஸந்த²யேவ ஸ்²திதா=சாயங்கால வேளையோ என்பது போன்றுள்ள; தே²நு = நந்தினி காராம்பசு; ஆவிவ்ரிதே=வந்தது.

(சு-ரை) செந்திறமான நந்தினி காரம்; சுவின் நெற்றியில் வெண்மையான உரோமங்கள் உள்ளன. அதனால், அது காண்பதற்கு இளமதியைத் தாங்கிய மாலைப் பொழுதோவென தோன்றியது. (தற்குறிப்பணி)

சு || பு²வம் கோஷ்ணே நகுண்டே²ாத்²நீ மேத்²யே நாவ ப்²ரிதா²த²பி |

ப்ரஸ்ரவே ணாபி²வ்ஷந்தி வத்ஸலோ²ப்ரவர்திநா

83

(ப-ரை) கோஷ்ணே=சற்று வெப்பமுடையதும்; அவப்²ரிதா²பி=அவப்²ரிதமெனும் குளிப்பாட்டைவிட; மேத்²யேந=பரிசுத்தமானதும்; வத்ஸ = கன்றினை; ஆலோக = பார்ப்பதனால்;

ப்ரவர்திநா = நடந்துவரும்; ப்ரஸ்ரவேண = பால் பொழிதலால்; பு^௩வநம் = பூமியை; அபி^௩வர்ஷந்தி = நனைத்துவரும்; குண்ட^௩ உத்^௩நீ = பாணைப்போன்ற மடியை உடையதுமான; தே^௩நு = நந்தினி என்னும் காராம்பசு; ஆவவ்ரிதே = வந்தது.

(க-ரை) பாணையைப் போன்ற மடியை உடைய அந்த நந்தினி எனும் காராம்பசு தன் கன்றைக் கண்டதும் சற்று வெப்ப முடையதும், மிக்க சுத்தமானதுமான பாலினால் பூமியை நனைத்துக் கொண்டே நடந்து வந்தது, (உவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ ரஜ் கணை: கு¹ரோத்²தூ³தை: ஸ்ப்ரிஸத்²பி^௩க்²ாத்ரமந்தி³நாத் ।
தீர்த¹பி^௩ஷேகஜாம் ஸுத்²தி^௩ மாத²த¹நாம¹ஹிஷித: ॥ 84

(ப-ரை) கு¹ர = குளம்புகளால்; உத்²தூ³தை = சிதறடிக்கப் பட்ட; அந்திகாத் = சமீபத்தில்; க²ாத்ரம் = உடலை; ஸ்ப்ரிஸத்²பி^௩ = தொட்டுக்கொண்டிருக்கும்; ரஜ் = தூசுகளின்; கணை = நுண்மையால்; மஹிஷித: = திலீப மன்னனுக்கு; தீர்த்தாபி^௩ஷேகஜாம் = தீர்த்தங்களில் நீராடுவதால் ஏற்படக்கூடிய; ஸுத்²தி^௩ம் = புனிதத்தை; அவத¹நாம = செய்கின்ற; தேநு: = பசுவானது; ஆவவ்ரிதே = வந்தது.

(க-ரை) அந்த நந்தினி பசுவின் குளம்புகளிலிருந்து சிதறடிக்கப் பட்டு எழும்பிய தூசுகள் அருகிலிருந்த திலீப மன்னனுக்கு தீர்த்தத் தில் நீராடுவதால் உண்டாகும் புனிதத் தன்மையை உண்டாக்கியது (அறநூல்களில் குளியலைப் பற்றி: — விபூதி (புனிதநீறு) குளித்தலை ஆக்ஷேபக் குளியல் என்றும், நீரில் குளித்தலை வருணஸ்நானம் என்றும், கோரஜ (பசுவின் குளம்பு தூசுகள் படுதல்) ஸ்நானத்தை வாயுஸ்நானம் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன) (உயர்வுவகிற்சியணி)

சு॥ தாம்புண்ய த²ர்ஸநாம் த்²ரிஷ்ட்வா நிமித்தஜ்ஞஸ்தபோசிதி: ।
யாஜ்ய மாஸம்ஸிதா வந்த்²ய ப்ரார்த்²நம் புநரப்²ரவீத் ॥ 85

(ப-ரை) நிமித்தஜ்ஞ: = சகுணங்களை அறிந்த; தபோநிதி: = வசிட்டர்; புண்ய = மேன்மை தரவல்ல; த்²ர்ஸநாம் = பார்வையுள்ள; தாம் = அந்த நந்தினி பசுவை; த்²ரிஷ்ட்வா = கண்டு; ஆஸம்ஸித = விரும்பியவை; அவந்த்²ய = நிறைவேற்றும்; பார்தி¹வம் = திலீப மன்னனை நோக்கி; புந: = மறுபடியும்; அப்ரவீத் = சொன்னார்.

(க-ரை) சகுனங்களை அறிந்த வசித்த மாமுனிவர் மனதில் எண்ணியவை நிறைவேறும் அறிகுறியாக அந்த நந்தினி பசுவின் வரவைக் கண்டவராய் திஸீப மன்னனை தோக்கி மேலும் கூறலானார். (பிரிதின்குணம்பெறலணி)

சு || அது¹ர வர்திரீம் ஸித்²தி³ம் ராஜந் விக²ணயாத்ம நஃ ||

உபஸ்தி¹தேயம் கல்யாணீநாம்நி கீர்த்தித ஏவயத் ||

86

(ப-ரை) தோராஜந் = ஓ அரசே! ஆத்மநஃ = உனது; ஸித்²தி³ம் = காரியம் நிறைவேற; அது¹ர = அருகில்; வர்திரீம் = உளதாக; விக²ணய = அறிவாய்; யத் = எதனால்; கல்யாணீ = சுபங்களை தரவல்ல; இயம் = இந்த நந்தினி பசுவின்; நாம்நி = பெயரை; கீர்த்தித ஏவ = சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலேயே; உபஸ்தி¹தா = வந்தது.

(க-ரை) அரசே! சுபங்களைத் தரவல்ல நந்தினி தேனு வானது, அதனைப்பற்றி அளவளாவிக் கொண்டிருக்கும்போதே வந்துவிட்டதால், உனது எண்ணம் மிகவும் சீக்கிரத்தில் நிறைவேறி விடும் என்பது அறியப்படுகிறது. (நிகழ்வினவிற்கு மற்றும் கரவு வெளிப்படுப்பணி)

சு || வந்யவ்ரித்திரிமாம் ஸர்வ தா²த்மாநு க²மநேந கா²ம் |

வித்²யா மப்²யஸநேநேவ ப்ரஸாத²யிது மர்ஹஸி ||

87

(ப-ரை) வந்ய = காட்டிற்றிறந்த (கிழங்கு, வேர், பழம், இலை முதலியவற்றையே); வ்ரித்தி = உணவாகக் கொண்டவனாய்; இமாம் = இந்த; கா²ம் = நந்தினி பசுவை; ஸர்வத் = இடைவிடாது; ஆத்ம = தன்னுடைய; அநுக²ம நேந = பின்பற்றுகலாலும்; அப்²யஸ நேந = பயிற்சியாலும்; வித்²யாமிவ = கல்வியைப்போல்; ப்ரஸாத²யிதும் = வயப்படுத்திக் கொள்வதற்கு; மர்ஹஸி = நீ தகுதியுடையவனாகின்றாய்.

(க-ரை) நீர் காட்டிற் கிடைக்கும் கனிவேர் கிழங்கு முதலிய வற்றையே உணவாகக் கொண்டு; பழக்கத்தால் கல்வியை வயப்படுத்திக் கொள்வதுபோல், நீ இந்த நந்தினி பசுவை இடைவிடாது பின் தொடர்ந்து, அதனை வயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் (விரியுவமையணி)

அவ || பசுவைப் பின்தொடர்ந்ததைப் பற்றிய விளக்கம்.

சு || வது¹ர் ப¹க்திமதீஸை நா மர்சிதா மாதபோ வநாத் |

ப்ரயதா ப்ராத ரந்வேது ஸாயம் ப்ரத்யுத்² வ்ரஜேத்³பி ||

88

(ப-ரை) வது¹ = உனது மனைவி; ப¹க்திமதீஸை = பக்தியுள்ளவளாய்; ப்ரயதாசஸை = உட்டுப்படுத்திய மனங்கொண்டு; அர்சிதாம் = பூசை செய்யப்பட்ட; ஏநாம் = இந்த நந்தினி தேனுவை; ப்ராத = வைகரையில்; ஆதபோவநாத் = தபோவனம் வரையில்; அந்வேது = தொடர்வாளாக; ஸாயமி = அந்திவேளையிலும். ப்ரத்யுத்² வ்ரஜேத்³ = எதிர்நோக்கிச் செல்லவேண்டும்.

(சு-ரை) உனது மனைவியும் அதனிடம் பக்தி செலுத்துபவளாய் இந்த நந்தினி தேனுவைத் தொடர்ந்து காலையில் தபோவனம் வரை செல்லவேண்டும். மாலை வீவளையிலும் அது வரும் போது எதிர்நோக்கிச் சென்று அழைத்து வரவேண்டும். (வேண்டலணி)

சு || இத்யா ப்ரஸாத¹ா த²ஸ்யா ஸ்த்வம் பரிசர்யாபரோ ப¹வ |

அவிக்³ந மஸ்துதே ஸ்தே¹யா: பிதேவ து¹ரிபுத்ரிணாம் ||

89

(ப-ரை) இதி = இவ்வாறு; த்வம் = நீ; ஆப்ரஸாத¹ாத் = அருள் சுரக்கும்வரை; அஸ்ய = இந்த நந்தினி தேனுவினுடைய; பரிசர்யா = தொண்டு செய்துவருவதில்; பர: = விருப்பமுடையவனாக; ப¹வ = ஆவாய்; தே = உனக்கு; அவிக்³நம் = இடையூறின்றி; அஸ்தி = இருக்கக் கடவது; பிதேவ = நீ தந்தையர் போன்று; புத்ரிணாம் = நல்ல புதல்வர்களுடையவர்களின்; து¹ரி = முன்பு; ஸ்தே¹யா: = இருப்பாயாக.

(சு-ரை) நீ இப்போது சொன்னபடி நந்தினி தேனுவின் அருள் பெறும் வரை அவளின் பணிவிடையில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பாயாக. உனக்கு எவ்விடையூறும் இல்லாதிருக்கட்டும்; உன் தந்தையார் பொன்று உனக்கும் நன்மக்கட் பேறுண்டாகட்டும். (சுருங்கச் சொல்லணி)

சு || ததே¹தி ப்ரதி ஜக்²ராஹி ப்ரீதிமாந் ஸபரிக்²ரஹ: |

ஆதே²ஸம் தே²ஸகாலஜ்ஞாஸ் ஸிஷ்யாஸ் ஸாஸிதராகந: ||

90

(ப-ரை) தே²ஸ: = அக்கினி வெளிப்படுமிடமும்; கால: = அக்கினியின் அந்தி நேரமும்; ஜ்ஞா: = தெரிந்தவனாதலால்; ப்ரீதி

மாந்=மகிழ்வித்தலில் மேம்பட்ட; ஸ்ரீஷ்ய=சீடனான; (திலீப மன்னன்); ஸபரிக்²ரஹ=மனைவியுடன் கூடியவனாய்; ஆநத= கீழ்ப்படிந்த வனாய்; ஸாஸிது=ஆணையிடும்; கு²ரே=ஆசா னாகிய வசித்தருடைய; ஆதே²ஸம்=கட்டளையை; ததே¹தி= அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று, ப்ரதிஜக்²ரஹ=ஏற்றுக்கொண்டான்-

(க-ரை) இடம், காலம், அறிந்த நற்சீடனாகிய திலீப மாவரசன் மனைவியோடு, மகிழ்ச்சி கொண்டவனாய், அவ்வாறே ஆகுக்கவென்று கூறி, ஆசானின் கட்டளைப்படி நடந்துக் கொள்வ தாக (வசித்தரிடம்) கூறினான். (நிகழ்வினவற்சியணி)

சு || அத¹ ப்ரதே²ரஷே தே²ரஷஜ்ஞஸ் ஸம்வேஸாய விஸாம்பதிம் ।
ஸதிநுஸ் ஸதிரிதவாக் ஸ்ரிஷ்டுர் விஸஸர்ஜோர்ஜித ஸ்ரியம் || 93

(ப-ரை) அத¹=பிறகு, ப்ரதே²ரஷே = சாயங்காலங்களில், தே²ரஷஜ்ஞஸ் = வித்துவானும், ஸதிரிதவாக்=வாய்மையில் பிரியங் கொண்டவனும், ஸ்ரஷ்டு=பிரம்மாவுக்கு, ஸதிநுஸ்=மகனுமான, (வசித்தர்), ஊர்ஜித=நிச்சயிக்கப்பட்ட, ஸ்ரியம்=சம்பத்துக் கருடைய, விஸாம்பதிம்=அரசனாகிய திலீப மகாராஜாவை, ஸம் வேஸ்ய=உரங்கும் பொருட்டு, விஸஸர்ஜ=ஆணையிட்டார்.

(க-ரை) பிறகு மாலைவேளையில் அறிஞனும் வாய்மைப் பிரியனும் பிரமனின் மகனும் ஆன வசித்தர், அனுக்கிரகம் பெற்ற திலீப மாமன்னனை, தூங்கும்படி ஆணையிட்டார். (வேண்டலணி)

சு || ஸத்யாமபி தபஸ்ஸித்²தெ²ள நியமாபேக்ஷயா முநி : ।
கல்பவித் கல்பயாமாஸ வந்யாமே வாஸ்ய ஸம்வித²ாம் || 94

(ப-ரை) கல்பவித் வேதாங்க சாத்திரங்கள் ஆறில் ஒன்றாகிய 'கல்ப'மென்னும் சாத்திரங் கற்று அதன்படி விரதங்களை நடத்தி வைப்பவராய்; முநி=வசித்தமுனி; தபஸ்ஸித்²தெ²ள=தவத்தின் முழுப்பலன்; ஸத்யாமபி=அடைந்திருந்தும்; நியம=கோசேவா விரதத்தின் செயல் முறைகளின்; அபேக்ஷயா=விழைந்ததால்; அஸ்ய=இந்த திலீப மன்னனுக்கு; வந்யாமேவ=காட்டிலேயே; பிறத்த; ஸம்வித²ாம்=தருப்பை என்னும் நாணற்புல் முதலிய படுக்கைக் குரிய பொருட்களை; கல்பயாமாஸ=சம்பாதித்தான்.

(க-ரை) விரதங்கள் நடத்திவைக்கும் விதிமுறைகள் அறிந்த வகிட்டர் அரசனுக்குகந்த உணவை சம்பாதிக்கும் திறனிருந்தும் காட்டிலேயே பிறந்த நாணல்புல் முதலிய பொருட்களை திலீப

மகாசாஸ்திரனுக்குப் படுக்கையாகச் செய்து உதவினார். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || நிர்தி²ஷ்டாம் குலபதிநா ஸ பர்ணஸாலாம்

அத்யாஸ்ய ப்ரயத பரிக்ரஹ த்விதீயஃ |

தச்சி¹ஷ்யா த்யயந நிவேதி²தாவஸாநாம்

ஸம்விஷ்டஃ குஸஸ்யநே நிஸாம் நியாய ||

95

இதி காளிதா²ஸகீரிதௌ ரகுவம்ஸ மஹாகாவ்யே ப்ரத¹மஸ்ஸாக²:

(ப-ரை) ஸஃ=அந்த திலீபமாமன்னன்; குலபதிநா=முனிவர் மறபின் சிரேட்டரான வசிட்டரால்; நிர்தி²ஷ்டாம்=காண்பிக்கப்பட்ட; பர்ணஸாலாம்=குடிலில்; அத்யாஸ்ய=இருந்து; ப்ரயத=தூய்மையானவனாய்; குஸஸ்யநே = தருப்பை படுக்கையில்; ஸம்விஷ்டஸஸந்=உரங்கியவனாய்; தத்=அந்த வசிட்டருடைய; ஸிஷ்ய=சீடர்கள்; த்யயந=பின்னிரவு வேத பாடங்களை ஒதினதால்; நிவேதி²த=அறிவிக்கப்பட்ட; அவஸாநாம்=முடிவுற்ற தாலாய; நிஸாம்=இரவை; நியாய=போக்கினான்.

(க-ரை) திலீப மன்னவன் தன் குலகுருவாய வசிட்டரால் காண்பிக்கப்பட்ட குடிலில் இருந்து நியமத்துடன் மனைவியுடன் அவ்விரவு தருப்பை சயனத்தில் படுத்திருந்து வைகரையில் வசிட்டரின் சீடர்கள் வேதபாடங்கள் ஓதும் நாதங்களைக்கேட்டு விழித்துக்கொண்டான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

இது மாககவி காளிதாசனா வியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் முதல் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்தா எனும் செ. ராமலிங்காசாரியரால் இயற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

இரண்டாம் சுருக்கம்

சு || அதி¹ ப்ரஜாநா மதி¹பு ப்ரபா¹தே
ஜாயா ப்ரதிக்¹ராஹித க்²ந்த¹ மால்யாம்
வநாய பீத ப்ரதிப²த்²த்² வத்ஸாம்
யஸோத¹நோ தே¹நு ம்ரிஷேர் முமோச||

1

(ப-ரை) அதி¹=பாதி இரவுக்குப் பிறகு; யஸோத¹நு=புகழையே பொருளாகக் கொண்ட; ப்ரஜாநாம் = குடிகட்கு; அதி¹பு=பிரபுவான திலீபன்; ப்ரபா¹தே=வைகரையில்; ஜாயாப்ரதி¹க்¹ராஹித=மனைவியாகிய சுதக்ஷிணாதேவியால் ஏற்றுக்கொண்ட; க்²ந்த¹=சந்தனம்; மால்யம்=பூமாலையும் உடைய; பீத=குடிக்கப் பட்டு; ப்ரதிப²த்²த்²=கட்டப்பட்டுள்ள; வத்ஸாம்; கன்றைவுடைய; ரிஷே=வசிட்டருடைய; தே¹னும்=நந்தினி தேனுவை; வநாய=காட்டிற்குச் சென்று வருவதற்காக; முமோச=அவிழ்த்துவிட்டான்.

(ச-ரை) பொழுது விடிந்ததும் திலீபமன்னன் நந்தினி தேனுவை, தன் மனைவியால் சந்தனம் பூசவைத்து, பூமாலையுடன் அலங்கரித்து, கன்றைப் பால் குடிக்கவைத்து; பிறகு கட்டிவைத்து; அப்பசுவை காட்டிற்குப் போகவிட்டான். (நிகழ்வினவிற சியணி)

சு || தஸ்யா கு¹ரந்யாஸ பவித்ர பாம்ஸு
மபாம்ஸு லாநாம் து¹ரிகீர்தநீயா
மார்க்²ம் மநுஷ்யேஸ்வர தர்ம பத்நீ
ஸ்ரிதே ரிவார்த¹ம் ஸ்மிதி ரந்வ க²ச்ச¹ன்||

2

(ப-ரை) அபாம் ஸுலாநாம்; பதிவிரதைகளுடைய; து¹ரி=கடைசியில்; கீர்தநீயா=புகழத்தக்க; மநுஷ்யேஸ்வர=திலீபமன்னனுக்கு; தர்மபத்நீ=தரும பத்தினியாகிய சுதக்ஷிணாதேவி; கு²ர=குளம்புகளுக்கு; ந்யாஸ=இடுவதால்; பவித்ர=தூய; பாம்ஸும்=தூசியையுடைய; தஸ்யா=அந்த நந்தினி தேனுவின்; மார்க்²ம்=வழியை; ஸ்மிதி=மனு முதலியவர்களின் வாக்குகள்; ஸ்ருதே=வேதவாக்கின்; அர்த¹யிவ=செல்வம் போன்றே; அந்வக²ச்ச¹த்=தொடர்ந்து செல்வதுபோன்று இருந்தது.

(க-ரை) பதிவிரதாமணியும் திலீப மன்னனின் மனைவியுமானி சுதஷிணாதேவி நந்தினி பசுவின் குளம்புகளால் சிதறடிக்கப்பட்ட தூசுகளுடன் கூடிய வழியைத் தொடர்ந்து சென்றாள். அவள் சென்றது எவ்விதமிருந்ததெனில் வேதத்தின் பொருள்களைத் தொடர்ந்து மனுவாதி ஸ்மிருதிகள் செல்வது போன்று இருந்தது. (புகழ்வினவீர்சி மற்றும் புகழ்பொருளுவமையணி)

கஃ நிவர்தய ராஜா த்மிதாம் த்யாளு
ஸ்தாம் ஸௌரபேயிம் ஸுரமிர்யஸோபிஃ ||
பயோ த்ரீபூத சதுஸ் ஸமுத்ராம்
ஜுகோப கோருப த்ராமி வோர்வீம் ||

3

(ப-ரை) த்யாளு=தயவுள்ளவனும்; யஸோபிஃ=புகழ்மரங் களால்; ஸுரமிர்=அழகியவனும் ஆகிய; ராஜா=திலீப மன்னவன்; த்மிதாம்=மனைவியாகிய சுதஷிணையை; நிவர்தய=தடுத்து; ஸௌரபேயிம்=காமதேனுவின் மகளாகிய; தாம்=அந்த நந்தினி பசுவை; பயோத்ரீபூத=முலைகளான; சதுஸ்=நான்காகிய; ஸமுத்ராம்=கடல் உடையதாகி; கோருப=பசு உருவை; த்ராம்=பூண் டிருக்கும்; உர்வீம்இவ=பூமியைப் போன்று; ஜுகோப=காத்தான்.

(க-ரை) தயாளுவாகிய திலீப மன்னன் தன் மனைவியைத் தடுத்து, கடல் நான்கும் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பைக் காப்பதுபோல், கடல்களுக்கு இணையாகிய நான்கு முலைகளுடைய நந்தினிதேனுவை காப்பாற்றினான். (புகழ்பொருளுவமையணி)

கஃ வ்ரதாய தேநாநுசரேண தேநோ
ந்யஷேதி ஸோஷோப்யநுயாயி வர்தஃ |
நசாந்யதஸ் தஸ்ய ஸரீரக்ஷா
ஸ்வவீர்ய குப்தா ஹிமநோ ப்ரஸுதிஃ

4

(ப-ரை) வ்ரதாய=பசுவை சேவிக்கும் விரதத்திற்காக; தேநோ=நந்தினி என்னும் பசுவிற்கு; அநுசரேண=ஊழியனாகிய; தேந=அந்த திலீப மன்னனால்; ஸோஷோபி=மீதியாயினும்; அநு யாயி=ஊழியர்களுடைய; வர்க்=கூட்டம்; ந்யஷேதி=நிறுத்தப் பட்டது; தஸ்ய=அந்த திலீப மன்னனுடைய; ஸரீர=உடலின்; ரக்ஷாச=பேணுவது; அந்யத=மற்றொரு மனிதனால்; ந= இல்லை; ஹி=எக்காரணத்தால்; மநோ=மனுவென்னும் மன்ன

னுடைய; ப்ரஸுத: = மக்கள்; ஸ்வ = தம்முடைய; வீரய = வன்மையால்; குப்தா = காக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) மனு வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் சுய பலத்தால் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொண்டனர், அதனால் பசுவை சேவித்துவந்த திலீப மாமன்னன் பிறர் உதவி தேவையின்மையால், ஏவலாட்களைத் திரும்பிச் செல்லும்படி அனுப்பிவிட்டான். (வீறுகோளணி)

சு || ஆஸ்வாத²வத்²பி²: சுப²னை ஸ்த்ரிணா நாம்

கண்டு²யநைர் த²ம்ஸ நிவாரணைஸ்சு

அவ்யாஹதை: ஸ்வைர க²தைஸ்ச தஸ்யா

ஸ்ஸம்ராட் ஸமாராத²ந தத்பரோஃபூத்||

5

(ப-ரை) ஸம்ராட் = பூமண்டலாதிபதியாகிய திலீபமன்னன்; ஆஸ்வாத²வத்²பி²: = சுவைக்கத் தக்கவைபாகிய; த்ரிணாநாம் = புற்களின்; சுப²னை: = தீவனங்களாலும்; கண்டு²யநை: = பறண்டுதலால்; த²ம்ஸ = காட்டு ஈக்களின் (உபத்திரவத்தை) நிவாரணைஸ்சு = ஒட்டி விடுவதாலும்; அவ்யாஹதை: = தடுக்கக் கூடாத; ஸ்வைர க²தைஸ்ச = சுயமான போக்கினாலும்; தஸ்யா: = அந்த பசுவின்; சாஸமாராத²ந = பணிபுரிவதில்; தத்பர: = விரும்பியவன்; அபூ²த் = ஆனான்.

(க-ரை) மண்டலாதிபனான திலீபமன்னன் செழிப்பான நல்ல புல்லைத் தந்தும், அதனைப் பறண்டிக் கொடுத்து காட்டைக்களை ஒட்டியும், தடையின்றி சுயேச்சையாகத் திரியும்படி செய்தும், நந்தி¹ தேனுவுக்குப் பணி செய்ததில் மிக நாட்டமுடையவனாக இருந்தான் (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ஸ்தி¹தஸ் ஸ்தி¹தா முச்சலித: ப்ரயாதாம்

நிஷேதுஷ் மாஸந ப²ந்த²தீ²ர:

ஜலாபி¹லாஷ் ஜலமாத² த²நாம்

சா¹யேவதாம் பூ²பதி ரந்வக²ச்ச¹த்||

6

(ப-ரை) பூபத்²: = திலீபமன்னன்; ஸ்தி¹தாம் = அது நின்றுள்ள போது; ஸ்திதஸ்ஸந் = நின்றவனாயும்; ப்ரயாதாம் = போகும்போது; உச்ச¹லிதஸ்ஸந் = போவானாகி; நிஷேதுஷ் = உட்காரும்போது; ஆஸந = பதுமாசனம்; ப²ந்த²: = போட்டு; தீ²ரஸ்ஸந் = திறம்பட

உட்கார்ந்தவனாயும்; ஜலம் = தண்ணீர்; ஆத²தா³நாம் = உட்கொள்ளும்போது; அ¹லாஷீ ஸந் = விரும்பியவனாயும்; தாம் = அந்த நத்தினியை; சா¹யேவ = நிழல்போன்று அநவக²ச்ச¹த் = தொடர்ந்து சென்றான்,

(க-ரை) மேலும், அந்த திலீப மன்னன் நந்தினீதேனு நிற்கும் போது தானும் நின்று, அது போகும்போது தானும் சென்று, உட்காரும்போது உட்கார்ந்தும், தண்ணீர் குடிக்கும்போது; தண்ணீர் பருகியும், இவ்வாறு அதனை நிழல்போன்று தொடர்ந்தான் (நிகழ்வினவிற்கி மற்றும் உவமையணி)

சு || ஸந்யஸ்த சிஹ்நாமபி ராஜ்யலக்ஷமீம்

தேஜோ விஸேஷாநுமிதாம் த²தா²நா ||

ஆஸீத² நாவிஷ்க்ரித த²நாநாஜி:

அந்தர் மத²ாவஸ்த¹. இவ த்²விபேந்த்²ர: ||

7

(ப-ரை) ஸந்யஸ்த = களையப்பட்ட; சிஹ்நமபி = குடை சாமரம் முதலிய அரசு ஸ்ரீப்புகள் உண்டாகியும்; தேஜோவிஸேஷ: = ஒளியின் மிகுதியால், அநுமிதாம் = எண்ணத்தக்க, ராஜ்யலக்ஷமீம் = அரசு என்னும் இலக்குமியை, த²தா²நா = தொடுத்துள்ள திலீப மன்னன், அநாவிஷ்க்ரித = புறத்தோற்றம் அளிக்காதுள்ள, த²நா = மதஜலத்தின்; ராஜி: = கோடுகள் உள்ளதும், அந்த: = உள்ளடங்கிய, மத² = திமிரின், அவஸ்த¹: = நிலைமை உடைய, த்²விபேந்த்²ர இவ = யானைத் தலைவன் போல், ஆஸீத் = ஆனான்.

(க-ரை) நீக்கப்பட்ட குடை, சாமரம் போன்ற அரசுக்குறிகள் உடைய திலீப மன்னன், மதஜலம் வெளியே தோன்றாது உட்கங்கிய நிலைமையுடைய யானைத் தலைவனைப் போன்று, அதிசயமான ஒளியினால் அரசுமேறு என்னுல் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தலானான். (வீறுகோளணி)

சு || லதா ப்ரதா நாத்²க்²ரதி³தை: ஸகோஸை:

அதி³ஜ்ய த்²ந்வா விசசார த²ாவம் |

ரக்ஷாப தே²ஸாந் முநிஹோம தே²நோ:

வந்யாந் விநேஷ்யந்ரிவ து³ஷ்ட ஸத்வாத் ||

8

(ப-ரை) லதா = கொடிகளின், ப்ரதாந = வளைந்த நுண்ணிய கொடிகளில், உத²க்²திதை³ = எடுத்துக்கட்டப்பட்ட, கேஸை: =

தலைமயிருடையவனாய், உபலக்ஷிதஃ = தோன்றும், ஸஃ = அந்த திலீப மன்னன், அதி³ஜ்ய = தொடுக்கப்பட்ட நாணையுடைய, த³ந்வாஸந் = விலிலுடையவனாய், முநி = வசிட்ட முனிவருடைய ஹோமதே³நோஃ = வேள்விப் பசுவின், ரஷை = காப்பாற்றும், அப தே³ஸாத் = போலிக் காரணத்தகல், வந்யாத் = காட்டில் பிறந்த, து³ஷ்டஸதத்வாத் = கெட்டவிலங்குகளை, விநேஷ்யந்நிவ = தண்டிப்பவன் போல், த³ாவம் = காட்டில், விசசார = திரிந்து வந்தான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் வளைந்த நுண்ணிய கொடிகளால் தலைமயிர்களை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு,] விலிலேந்தியவனாய் ஓடித்திற்குதவும் நந்தினி தேனுவைக் காப்பாற்றும் பொய்க்காரணத் தால் காட்டிலுள்ள கொடிய விலங்குகளை தண்டிப்பவன் போல் காட்டில் திரிந்து வந்தான் (கருத்துடையடைகொளியணி)

சு|| விஸ்ரிஷ்ட பார்ஸ்வாநுசரஸ்ய தஸ்ய

பார்ஸ்வ த்³ருமாஃ பாஸப்³ரிதா ஸமஸ்ய |

உதீரயாமாஸு ரிவோந் மத³நாம்

ஆலோக ஸப்³த³ம் வயாஸாம் விராவை||

9

(ப-ரை) விஸ்ரிஷ்ட = விடப்பட்ட; பார்ஸ்வ = பக்கங்களில் உள்ள; அநுசரஸ்ய = ஏவலாட்களை உடைய; பாஸப்³ரிதா = வருணனுக்கு; ஸமஸ்ய = நிகரான; தஸ்ய = அந்த திலீப ராஜன்; பார்ஸ்வ = பக்கங்களில் உள்ள; த்³ருமாஃ = மரங்கள்; உந்மதா³நாம் = மிகுந்த மதம்பிடித்த; வயஸாம் = பறவைகளின்; விராவை = ஓசையால்; ஆலோக ஸப்³த³ம் = பார்த்து செய்யும் ஒலிகளும்; உதீரயாமாஸுரிவ = சொல்லினவோ என்பது போன்று இருந்தன.

(க-ரை) திலீபமன்னன் தன்னிருபுறங்களில் வரும் ஏவலாட்களை விட்டவனாயும், வழியில் இருபுறங்களில் உள்ள மரங்கள், அவற்றின் மீதுள்ள பறவைகளின் ஒலிகளால், வழியில் ஆங்காங்குள்ள சிறப்புகளைப் பாருங்கள் என பக்கத்தில் தொடர்ந்து வருவோர் கூறுவது போன்று இருந்தது. (தொகை யுவமையணி)

சு || மருத் ப்ரயுக்தாஸ்ச மருத்ஸகா¹ப³ம்

தமர்ச்ய மாரா த³பி³வர்த மாநம் |

அவாகிரந் பா³லலதாஃ ப்ரஸுநைஃ

ஆசாரலாஜை ரிவ பெளர கந்யாஃ ||

10

(ப-ரை) மருத் = காற்றால்; ப்ரயுக்தா = ஏவப்பட்ட, பா²லலதா = இளங்கொடிகள்; ஆராத் = சமீபத்தில்; அபி²வர்தமா நம் = எதிரில் வரும்; மருத்ஸக¹ = அக்கினியைப்போல்; ஆப²ம் = ஒளிவீசும், அர்ச்யம் = தொழத்தக்க, தம் = அந்த திலீபனை, ப்ரஸூதை = பூக்களால், பெளரகந்யா = பட்டணத்து கன்னியர்கள், ஆசார = மறபையொட்டி, லாஜா = இவ = பொரிகளைச் சொரிவது போல், அவாகிரத் = உதிர்த்தன.

(க-ரை) காற்றால் அலையும் இளங் கொடிகளிலிருந்து வாயுவின் நண்பனான அக்கினியைப் போல் பிரகாசத்துடன் அருகில் வந்துக் கொண்டிருக்கும் திலீபமாமன்னன் மீது உதிர்த்துவரும் பூக்கள், பட்டணத்துள்ள கன்னிப்பொண்கள் மரியாதைக்காக அருகில் வரும் அரசன்மீது சொரியும் பொரிகளைப்போன்று, அக்கொடிகள்; அக்கினி நண்பனான வாயுவால் தூண்டப்பட்டவைகளாய், பூக்களைத் தெளிப்பது போன்று இருந்தது. (தொகையுவமையணி)

சு || த²நுர்ப்²ரி தோப்யஸ்ய த²யார்த்²ர பா²வம்

ஆக்¹யாத மந்த: கரணை ர்விஸங்கை:

விலோகயந்த்யோ வபுராபு ரக்ஷணாம்

ப்ரகாம விஸ்தார ப¹லம் ஹரிண்ய: ||

11

(ப-ரை) த²நு: = வில்லை, ப்²ரித: அபி = ஏந்தியவனாக இருந்து², அஸ்ய = இந்த திலீப மன்னனுடைய, விஸங்கை = அச்ச மற்ற, அந்த: காரண: = மனத்தாலும், த²யா = தயவால், ஆர்த்²ர = நனைந்த, பா²வம் = எண்ணம் உடைத்தாய், ஆக்¹யாதம் = கூறப்பட்ட, வபு: = உடலை, விலோகயந்த்ய: = பார்த்துக்கொண்டுள்ள, ஹரிண்ய: = பெண்மான்கள், அக்ஷணாம் = கண்களின், ப்ரகாம = மிகுந்த, விஸ்தார = விரிவான, ப¹லம் = பயன்களை, ஆபு: = அடைந்தன,

(க-ரை) திலீப மன்னன் வில்லைந்தியுள்ளதால், அச்சமூட்டுவதாக இருந்த போதிலும் அச்சத்தை நீக்கும் தயவுடன் கூடிய எண்ணத்தைக் குறிக்கும் அவனுடைய சுந்தரவதனங்கண்ட பெண்மான்கள் தம் அகன்ற கண்களால் பார்ப்பதால் அவற்றின் விரிவை பவிக்கச் செய்தன. அதாவது தமது அகன்ற கண்களால் அச்சமின்றியே நோக்கினவென்பனவாம் (அகமலர்ச்சியணி)

சு॥ ஸ கீசகைர் மாருதபூர்ண ரந்தீரரை:

கூஜத்²பி² ராபாதி²த வம்ஸ க்ரித்யம்;

ஸு²ராவ குஞ்ஜோஷுயஸஸ் ஸ்வமுச்சை:

உத்²கீ²யமாநம் வநதே²வதாபி² ||

12

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; மாருத = காற்றால்; பூர்ண = நிரப்பப்பட்ட; ரந்தீரரை = துவாரங்கள் உள்ளவை ஆன தால்; கூஜத்²பி² = தொனிக்கும்; கீசகை: = முங்கில்களால்; உச்சை: = உரத்த; ஆபாதி²த = ஈட்டப்பட்ட; வம்ஸ: = துளைகள் உள்ள வாத்தியத்தின்; க்ரித்யம் யத¹ராதத¹ = செய்கை போன்று உண்டாகும்படி; குஞ்ஜோஷு = புதர்களில்; வநதே²வதாபி² = வனதெய்வங்களால்; உத்²கீ²யமாநம் = உரத்த கானம் செய்யப்படும்; ஸ்வம் = தனது; யஸ: = புகழ் குறித்து; ஸு²ராவ = கேட்டான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் முங்கில்களில் காற்று சேர்வதால் உண்டான இனிய புல்லாங்குழல் ஒலியைக் கேட்டான். அவ்வேணு நாதமானது வனதேவதைகள் தன் புகழைப் புகழ்ந்துப் பாடியது போலிருந்தது. (பெருமையணி)

சு॥ ப்ரித்தஸ் துஷாரை: கி²ரி நிர்ஜ¹ ர¹ாணம்

அநோக ஹாகம்பித புஷ்பக²ந்தி²;

த மாதபக்லாந்த மநாந பத்ரம்

ஆசாரபூதம் பவநஸ் ஸிஷேவே ||

13

(ப-ரை) நிர்ஜராணாம் = மலையருவி வெள்ளத்தின்; துஷாரை: = திவலைகளால்; ப்ரித்த: = நனைக்கப்பட்டதும்; அநோக = மரங்களின்; ஆகம்பித = அசைந்த; புஷ்ப: = பூக்களின்; க²ந்தி² = நறுமணமுடைய; பவந: = காற்று; அநாதபத்ரம் = குடையயற்றுள்ளவனாதலால்; ஆதப: = வெய்யிலால்; க்வாந்தம் = சோர்வுற்றுள்ளவனும்; ஆசார = நல்லொழுக்கத்தால்; பூதம் = புதிதமானவனும்; தம் = (ஆகிய) அந்த திலீப மன்னனை; நிஷேவே = சேவித்தன.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னவன் விரதம் பூண்டதால் குடைப் பிடித்துக்கொள்ளாமல், வெய்யிலில் சோர்வுற்றிருந்தமையின், வாயுவானது ஆசாரசீலனான அவன்மீது மலையருவிகளின் நீரினால் தெரித்த திவலைகளைத் தெளித்து, மரங்களை அசையச் செய்து, அவற்றின் பூவிலெழும் நறுமணங்களை வீசிக்கொண்டே அவனை

சேவித்துக் கொண்டிருந்தது. அதாவது, குடைப்பிடிக்காது சென்
தால் சோர்வுற்ற திலீபன் மீது குளிர்ந்த நறுமணங் கூடிய தென்
வீசியது என்பதாம் (பெருமையணி)

சு || ஸாஸாம வ்ரிஷ்ட்யாபி விநா த்²வாக்²நிஃ

ஆஸித்² விஸேஷா ப¹லபுஷ்ப வ்ரித்²திஃ ||

ஊநம் ஈஸத்வே ஷ்வதி³கோ ப²பா²தே³

தஸ்மிந் வநம் கோ²ப்தரி கா²ஹுமாரே ||

14

(ப-ரை) கோ²ப்தரி = காவலனான; தஸ்மிந் = அந்த திலீப
மன்னன்; வநம் = காட்டை; கா²ஹுமாரே அபி = நுழைந்தபோது;
வ்ரிஷ்ட்யா விநாபி = மழையைத் தவிர்த்து; த்²வாக்²நிஃ = காட்டுத்
ஸாஸாம = அடங்கிவிட்டது; ப¹ல = பழங்கள்; புஷ்ப = பூக்கள்;
வ்ரித்²திஃ = பெருக்கு; விஸேஷா = அதிகரித்தல்; ஆஸித் = ஆயிற்
ஸத்வேஷு = விலங்குகளில்; அதி³க = பிரபலமான புவி முதலிய
தப²பா²தே³ = துன்புறுத்தவில்லை;

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் காவலனானதால், வனத்தின்
நுழைந்ததும் மழைப் பொழியாமலேயே காட்டுத்தீ அடங்கி
விட்டது; பழங்கள், பூக்கள் விருத்தி அடைந்தன; புவிமுதலிய
கொடுமான விலங்குகள் மான்கள் போன்ற சாதுவான விலங்கு
கட்டுத் தீங்கு செய்யவில்லை. (சுருங்கச்சொல்லணி)

சு || ஸஞ்சார பூதாநி தி²க²ந்தாணி

க்ரித்வா தி²நாந்தே நிலயாய க²ந்தும் |

ப்ரசக்ரமே பல்லவராக² தாம்ரா

ப்ரபா² பதங்க²ஸ்ய முநே²ச தே²நு ||

15

(ப-ரை) பல்லவ = துளிகளின்; ராக² = நிறம்போன்று;
தாம்ரா = சிவந்த; பதங்க²ஸ்ய = குரியனின்; ப்ரபா² = ஒளியும்;
முநே = முனிவருடைய; தே²நு = நந்தினிப்பசவும்; தி²க² = அந்த
ராணி = திக்குகளனைத்திலும்; ஸஞ்சார = நிரிவதால்; பூதாநி =
தூய்மையுள்ளவைகளாக; க்ரித்வா = செய்து; தி²நாந்தே = மானை
யில்; நிலயாய = மறைதலுக்காக; (வீட்டிற்கு) க²ந்தும் = போவதற்
ப்ரசக்ரமே = தொடங்கியது.

(க-ரை) துளிகள் போன்ற சிவந்த குரிய ஒளி உலகெங்கும்
பரவி தூய்மையாக்கி, மறைவதுபோல், வசிட்டரின் செந்திப

பசுவான அந்த நந்தினி தேனுவானது அக்காட்டில் சஞ்சாரம் செய்து, தூய்மையாக்கி, மாலைவேளையில் வீடுதிரும்புவதற்காகப் புறப்பட்டது. (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு|| தாம் தே³வதா பித்ரதி¹தி¹ க்ரியார்த¹ாம்
அங்வக்²யயௌ மத்²யம லோகபால: |

ப²பெ²ளச ஸா தேந ஸதாம் மதேந

ஸ்ரத்²தே²வ ஸாஹா த்²விதி² நோபபந்நா ||

16

(ப-ரை) மத்²யமலோக = பூவுலகை; பால: = பரிபாலனஞ் செய்து வந்த திலீப மன்னன்; தே³வதா = தேவர்களுடைய; பித்ரி = பிதூர்தேவதைகளின்; அதி¹தி¹ = சுற்றங்களுடைய; க்ரியா = யாகம்; சிராத்தம். தானங்களே; அர்த¹ாம் = பிரயோசனமாகக் கொண்ட; தே²நம் = நந்தினிதேனுவை; அங்வக் = தொடர்ந்து யயௌ = சென்றான்; ஸதாம் = சத்புருஷர்களுக்கு; மதேந = விருப்பமான; தேந = அந்த திலீப மன்னனோடு; உபபந்நா = கூடிய; ஸாச = அந்த நந்தினி பசவும்; ஸதாம் = சத்புருடர்கட்கு; மதேந = சம்மதமான; விதி²நா = அனுட்டானத்துடன்; உபபந்நா = கூடியுள்ள; ஸாக்ஷாத் = காணக்கூடிய; ஸ்ரத்²தே²ந = ஆத்தீக புத்தியைப் போல்; ப²பெ²ள = மிளிர்ந்தது.

(க-ரை) பூமியானுந் திலீப மன்னன் தேவர்கட்குப் பிரியமான வேள்விகளுக்கும், தென்புலத்தார்க்கு நிறைவளிக்கும் திவசங்கட்கும், விருந்துக்குகந்த தானங்களுக்கும் நெய் முதலியவற்றைக் கொடுப்பதால் ஆதாரமாய் நிற்கும் நந்தினியை தொடர்ந்து சென்றான். சத்புருடர்களால் சேவிக்கப்படும் திலீப மன்னனுடன் போதும் அந்த நந்தினி பசு நற்காரியங்கள் செய்யும் கண்கண்ட ஊக்கம் புலப்படுவது போன்று பிரகாசித்தது. (உவமையணி)

சு|| ஸபல்வ லோத்தீர்ண வராஹ யூத¹ா

ந்யாவாஸ வ்ரிசேஷாந்முக¹ ப்ர்ஹிணாநி |

யயௌ ம்ரிக²ாத்²யாஸித ஸாத்வலாநி

ஸ்யாமாயமா நானி வநானி ப²யம் ||

17

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப ராஜா, பல்வல = சிறுகுளங்களிலிருந்து, உத்தீர்ண = வெளிப்பட்ட, வராஹ பந்திகளின், யூத¹ாநி = கூட்டங்களுடையதும், ஆவாஸ = வசிக்கத்தக்க, வ்ரிசு = மரங்

களுக்கு, உந்முக¹=எதிரான, அத்²யாவெந=ஏறிய, ஸாத்³வலாநி = பசும்புற்றறைகள் உடையதும், ஸ்யாமாயமநாநி = கருமையான; வநாநி = காடுகளை, பாயந்ஸந் = பார்த்துக் கொண்டே, யாயெள = பயணமானான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் அற்பக் குளங்களிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த பன்றிகளின் கூட்டங்கள் உடையதும், வசிக்கத் தக்க மரங்களை விட்டு எதிர்நோக்கிவரும் மயில்களை உடையதும், கருநிறமான துமாகிய காடுகளைப் பார்த்துக்கொண்டே பயணமானான். (விரிவுவமையணி)

சு || ஆபீந பா¹ரோத்²வஹந ப்ரயத்நாத்

க்³ரிஷ்டிர் கு⁴ருத்வாத் வபுஷோ நரேந்த்⁵ரஃ

உபா⁶வலஞ்சக்ரதுரஞ்சிதாப்⁷யாம்

தபோவநா வ்ரித்தி பத்⁸ம் க்⁹தாப்¹⁰யாம் ||

18

(ப-ரை) க்³ரிஷ்டி = அப்போது சூலாகி இருந்து ஈன்றுவந்த நந்தினி தேனுவும்; நரேந் த்⁵ரஃ = திலீபமன்னனும்; உபௌ⁶ = இப்பிறுவரும்; ஆபீந = மடியின்; பா¹ர = பனுவால்; உத்²வஹந் = தாங்குவதில்; ப்ரயத்நாத் = முயற்சியால்; வபுஷஃ = உடலின்; கு⁴ருத்வாத் = பாரத்தால்; அஞ்சிதாப்⁷யாம் = நேர்த்தியான; க்⁹தாப்¹⁰யாம் = பயணத்தால்; தபோவந = தபோவனத்திலிருந்து; ஆவ்ரித்தி பத்⁸ம் = வரும் வழியை; அலஞ்சக்ரது = அலங்கரித்தனர்

(க-ரை) ஒரு கன்றையின்ற நந்தினி பாரத்துடன் கூடிய மடியுடையதாயும்; திலீபவரசன் பருத்த உடலுடனும் வந்துக்கொண்டிருக்கையில் பார்க்க மிக அழகாக யிருந்தனர். (தொடர்புபர்வு நவீற்சியணி)

சு || வஸிஷ்டதே¹நோ ரநுயாயினம் தம்

ஆவர்தமாநம் வரிதா வநாந்தராத் |

ப²பெ³ள நிமேஷாலஸ பக்ஷம் பந்திஃ

உபோஷிதாப்⁴யா மிவலோச நாப்⁵யாம் ||

19

(ப-ரை) வஸிஷ்டதே¹நோ = வசித்தரின் பசுவாகிய நந்தினி தேனுவுக்கு; அநுயாயினம் = சின்பற்றுபவனும்; வந அந்தராத் = காட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து; ஆவதமானம் = வந்துக்கொண்டிருக்கும்; தம் = அந்த திலீபமன்னனை; வரிதா = மிகுந்த அன்பு

கொண்ட சுதஷிணா தேவி; நிமேஷ = கண்ணிமைத்தலால்; அவஸ = மெதுவான; பஷ்ம = இமைகளின்; பங்க்திஸ்ஸதி = வரிசை உடையவனும்; லோசநாப்^{யாம்} = கண்களால்; உபோஷிதாப்^{யாம்} இவ = உபவாசம் செய்தவனுடைய செய்கையைப் போன்று; ப^{பெள} = பருகினாள்.

(க-ரை) நந்தினி தேனுவின் பின்னால் காட்டிலிருந்து வரும் திலீபமன்னனை மிகுந்த அன்போடு கூடிய சுதஷிணா தேவி, உபவாசஞ் செய்தவர்கள் அபிக தாகத்துடன் தண்ணீர் பருகுவது போல், கண்கொட்டாமல் தன் கண்பார்வையால் அருந்தினாள். அதாவது தன் கணவனை இமைக் கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். (பதப்பொருட் காட்சியணி)

சு || புரஸ்க்ரிதா வர்த்மநி பார்தி¹வேந

ப்ரத்யுத்²க³தா பார்தி¹வ த³ர்மபத்ந்யா ||

தத³ந்தரே ஸா விரராஜ தே³நு:

தி³நக்ஷபா மத்³யக³தேவஸந்த³யா ||

20

(ப-ரை) வர்த்மநி = வழியில், பார்தி¹வேந = திலீபமகாராஜனுக்கு, புரஸ்க்ரிதா = முன்னால் வருவதும்; பார்தி¹வ த³ர்மபத்ந்யா = மன்னனுடைய தருமபத்தினியாகிய சுதஷிணா தேவியால், ப்ரத்யுத்²கதா = எதிர்கொண்டதுமாகிய, ஸா = அந்த, தே³நு: = நந்தினிபசு, தத் = அந்த சுதஷிணை திலீபர்களுக்கு, அந்தரே = நடுவில், தி³நக்ஷபா = பகல் இரவுகளின், மத்³ய = இடைக்காலத்தை; க³தா = அடைந்த, ஸந்த³யே = சந்திக்காலத்தைப்போல், விரராஜ = ஒளித்தது.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கும், எதிர்க்கொண்டழைத்துவரும் சுதஷிணா தேவிக்கும் இடையில் வழி நடந்துவரும், நந்தினி தேனுவானது, பகல் வண்ணம்போன்ற வெண்ணிற ஆடையணிந்த அரசனுக்கும் இரவு வண்ணத்துக்குச் சமமான கறுப்பு (அல்லது நீல) உடையணிந்த அரசிக்கும் இடையில் சென்றிற நந்தினி தேனு சந்திவேளையின் வண்ணம் போன்று தோன்றுவதாயிற்று. (தொகையுபமையணி)

சு || ப்ரத³க்ஷிணீ க்ரித்ய பயஸ்விநீம் தாம்

ஸுதக்ஷிணா ஸாக்ஷத பாத்ர ஹஸ்தா ||

ப்ரணமய சாநர்ச விஸால மஸ்யா:

ஸிங்காந்தரம் த்³வாரயிவார்த¹ ஸித்³தே³: ||

21

(ப-ரை) ஸ அக்ஷித பாத்ரஹஸ்தா = அட்சதைகள் உள்ள பாத்ரம் ஏந்திய கைகளை உடைய; ஸுதக்ஷிணா = சுதக்ஷிணா தேவி. பயஸ்விதீ = மிகவும் பால் உள்ள, தாம் = அந்த நந்தினி பசுவை, ப்ரதக்ஷிணி க்ரித்ய = வலம் வந்து, ப்ரணமய = வணங்கி, அஸ்யா = இந்த நந்தினியின், விஸாலம் = நீண்ட, ஸுரிங்க¹ = கொம்புகளின், அந்தரம் = நடுவே, அர்த²ஸித்²தே³ = எண்ணம் ஈடேறும் பொருட்டு, த்²வாரம் இவ = வாயில் போன்று, அநர்ச = பூசை செய்தாள்.

(க-ரை) அக்ஷதைகளிருந்த பாத்ரத்தை கையிலேந்திய சுதக்ஷிணா தேவி பால் மிகுந்த நந்தினி தேனுவுக்கு வலம்வந்து வணங்கி, அதனுடைய விரிந்து நீண்ட கொம்புகளுக்கிடையில். தன் எண்ணம் ஈடேறும் பொருட்டுப் பூசை செய்தாள். (சிறப்பு நிலையணி)

சு || வத்ஸோத்ஸுகாபி ஸ்தி¹மிதா ஸபர்யாம்

ப்ரத்யக்²ர ஹித் ஸேதி நந்த²துஸ்தௌ ।

ப³க்த்யோப பந்நேஷு ஹிதத்²விதா³நாம்

ப்ரஸாத² சிஹ்நாநி புரஃ ப¹லாநி ॥

22

(ப ரை) ஸா = அந்த நந்தினி தேனு, வத்ஸ = கன்றின் மீது, உத்ஸுகா அபி = அலைந்த போதிலும், ஸ்தி¹மிதாஸதி = அசையாது, ஸபர்யாம் = பூசையை, ப்ரத்யக்²ரஹித் = ஏற்றுக்கொண்டது, இதி = என்பதால், தெள = அந்த, சுதக்ஷிணா திலீபர்கள், நந்த²துஃ = மகிழ்ந்தனர், ப³க்த்யா = பக்தியுடன், உபபந்நேஷு = உடையுள்ளவர்கள் விஷயமாய், தத்²விதா³நாம் = அந்த நந்தினியைப்போன்று பெருமையுள்ள, ப்ரஸாத சிஹ்நாநி = அருளின் அழிகுறிகள், புரஃ ப¹லாநிஹி = முன்னோடியான பலன்களை உடையன அல்லவா!

(க-ரை) நந்தினி தேனு தன் கன்றை நோக்கிச் சென்று பால் கொடுக்க எண்ணியிருந்த போதிலும், அசையாது அவர்கள் செய்த பூசையை ஏற்றுக் கொண்டது. இதனால் சுதக்ஷிணையும் திலீபனும் மகிழ்வடைந்தனர். பக்தர்கள் சார்பில் நத்தினி தேனுவைப் போன்ற பெருமையுடைய கருணாமூர்த்திகளின் செய்கைகள் முன்னோடியான பலன்களைக் கொடுக்கவல்லவை அன்றோ! (கருத்துடையணி மற்றும் கருத்துடையடைகொளியணி)

சு॥ கு²ரோ ஸ்ஸ த²ாரஸ்ய நிபீட்²ய பாதௌ

ஸமாப்ய ஸாந்த்²யஞ்ச விதி²ம் திலீப: ।

தோஷாவஸானே புநரேவ தே²ாக்²த்²ரீம்

பே²ஜே பு²ஜோச்சி²ந்நரிபுர் நிஷண்ணாம் ॥

23

(ப-ரை) பு²ஜ = ஓயாத தோள்வவியால், உச்சி²ந்தரிபு: = மிகுதியின்றி வெட்டப்பட்ட பகைவர்களுடைய, திலீப: = திலீப மன்னன், ஸ்த²ாரஸ்ய = பத்தினியோடு கூடிய, கு²ரோ: = ஆசானின், பாதௌ = அடிகளுக்கு, நிபீட்²ய = தொழுது, ஸாந்த்²யம் = அந்திப் பொழுதில் செய்யத்தக்க, விதி²ம்ச = அநுட்டானங்களை, ஸமாப்ய = முடித்துக்கொண்டு, தே²ாஹ அவஸாதே = (பால்) கறந்த பின்பு, நிஷண்ணாம் = உட்கார்ந்து அமர்ந்த, தே²ாக்²த்²ரீம் ஏவ = கறவ லுற்ற நந்தினி தேனுவை, பே²ஜே = சேவித்தனர்.

(க-ரை) பிறர் உதவியின்றி பகைவர்களை வென்றதால் அச்சமற்ற திலீப மன்னன், பத்தினியுடன் கூடிய வசித்தரை அடிகள் தொட்டு வணங்கி, மாலை வேளை சந்தியா வந்தனாதிகளை நிறைவேற்றிவிட்டு, பால் கறந்த பிறகும் அந்த நந்தினி பசுவையே சேவித்தனர் (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சி॥ தா மந்திக ந்ய ஸ்த ப²லிப்ரதீ²பாம்

அந்வாஸ்ய கே²ாப்தா க்²ரிஹிணீ ஸஹாய: ।

க்ரமேண ஸுப்தா மதுஸம் விவேஸ

ஸுப்தோத்தி²தாம் ப்ராத ரதூத² திஷ்ட²த் ॥

24

(ப-ரை) கே²ாப்தா = பசுவைக் காப்பவனாகிய திலீப மன்னன்; க்²ரிஹிணீ ஸஹாயஸ்ஸந் = மனைவி துணையாய் வர; அந்திகந்யஸ்த = அருகில் வைக்கப்பட்ட; ப²லி = உணவுகளை; ப்ரதீபாம் = விளக்குகளும் உள்ள; த²ாம் = அவ்வாறு உட்கார்ந்திருக்கும் நந்தினி பசுவை; அந்வாஸ்ய = தழுவிப்படி, உட்கார்ந்துகொண்டவனாய்; க்ரமேண = முறையே; ஸுப்தாம் = தூங்கிய நந்தினியை; அநுஸம் விவேஸ = பின்பற்றி தூங்கியிட்டனர்; ப்ராத: = காலையில்; ஸுப்த = தூங்கி; உத்தி²தாம் = எழுந்த நந்தினி பசுவை; அநூத² திஷ்ட²த் = பின்தொடர்ந்து எழுந்தனர்.

(க-ரை) பசுவைக் காப்பதில் முனைந்த திலீப மன்னன் பத்தினி உதவியால் அந்த நந்தினி பசுவின் அருகில் இருந்து அதன் உணவுகளை விளக்கு வைத்துக் கொண்டு, அதன் செய்கைகளை

தழுவலானான். அதாவது அந்தப் பசு படுக்கும்போது படுத்தும், உறங்கும்போது உறங்கியும், அது துயிலெழும்போது தானும் எழுந்தும் இவ்விதம்—அதனைப் பின்பற்றி வந்தனர். (நிகழ்வின விற்சியணி)

க|| இத்த¹ம் வ்ரதம் த²ாரயத: ப்ரஜா³த¹ம்

ஸமம் மஹிஷ்யா மஹநீய கீர்தே: |

ஸப்த வ்யதீபு ஸ்தீரிகுணாநி தஸ்ய

தி²நாநி தீ²நோந்²த²ாரணோஸி தஸ்ய ||

25

(ப-ரை) இத்த¹ம் = இவ்விதமாய்; ப்ரஜா³த¹ம் = மகப்பேறுக் காக; மஹிஷ்யா ஸமம் = தரும பத்தினி சுதக்ஷிணா தேவியுடன் கூடி; வ்ரதம் = பசுவை சேவிக்கும் விரதத்தை; த²ாரயத: = ஏற்றுள்ள; மஹநீய = தொழந்தக்க; கீர்தே = புகழ்வாய்ந்த; தீ²ந = எளியோர்களின்; உத்²த²ாரண = எளிமை போக்குவதில்; உசி தஸ்ய = அறிந்தவனாகிய; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னன்; தீரிகுணாநி = மும்மடங்கு களாகிய; ஸப்த = ஏழாகிய; தி²நாநி = நாட்கள்; வ்ய தீய: = கடந்தன.

(க-ரை) இவ்விதமாய் மிக்க புகழ் வாய்ந்தவனாய் எளியோரின் எளிமையைப் போக்கவல்லவனாய், திலீப மன்னன், பட்டத்து ராணியுடன் இருபத்தோர் நாட்கள் பசுசேவையைச் செய்தான். (நிகழ்வின விற்சியணி)

க|| அந்யேத்²பு ராத்மாநுசரஸ்ய ப³ாவம்

ஜிஜ்ஞாஸமாநா முநிஹோம தே²நு: |

க²ங்க²ா ப்ரபாதாந்த நிருட¹ க³ாஸம்

கெ²ளரீ கு²ரோ ர்க²ஹ்வர மாவிவேஸ ||

26

(ப-ரை) அந்யேத்²பு = மறுநாள்; முநிஹோமதே²நு: = வசிட்ட முனிவருடைய வேள்விப் பசு; ஆத்ம அநுசரஸ்ய = தனக்கு சேவை செய்துவரும் திலீப ராஜனின்; ப³ாவம் = எண்ணத்தை; ஜிஜ்ஞாஸமாநா = அறியும் எண்ணங் கொண்டதாய்; க²ங்க²ா = கங்கையாற்றின்; ப்ரபாத = பாயுமிடத்து; அந்த = அருகில்; நிருட¹ = முளைத்த; க³ாஸம் = இளம் புல்லுடைய; கெளரீ = பார்வதிக்கு; கு²ரோ: = தந்தையாகிய இமயமலையின்; க²ஹ்வரம் = குகைக்குள்; ஆவிவேஸ = பிரவேசித்தது.

(க-ரை) மறுநாள் அதாவது இருபத்து இரண்டாம் நாள் நந்திநீபச தன்னை பின்பற்றிய திலீபனுடைய பக்தி எவ்வளவு திடமானது என்று அறிய எண்ணியதாய், அவனை சோதிக்கவே, கங்கையாறு பாயும் இடத்திற்கு அருகில் புற்றரைகள் உள்ள இமய மலையின் ஒரு குகைக்குள் துறைந்தது. (பிரிதாராய்ச்சியணி)

சு || ஸா து²ஷ்ப்ரத²ர்ஷா மநஸாபி ஹிம்ஸ்தரை:

நித்யத்²ரி ஸோபா² ப்ரஹிதேக்ஷணை:

ஆலக்ஷிதாப்²யுத்பதநோ ந்ரிபேண

ப்ரஸஹ்ய ஸிம்ஹ: கிலதாம் சகர்ஷா

27

(ப-ரை) ஸா = அந்த நந்திநீபச; ஹிம்ஸ்தரை = புலிமுதலிய கொடிய மிருகங்களால்; மநஸாபி = மனதாலும்; து²ஷ்ப்ரத²ர்ஷா = தூக்கத்தாலும் அசட்டைசெய்துவிட முடியாதது; இதி = இதனால்; அத்²ரி = இமயத்தின்; ஸோபா² = ஒளியில்; ப்ரஹித = வைக்கப்பட்ட; ஈக்ஷணை = பார்வைகள் உடைய; ந்ரிபேண = திலீப மன்னனால்; ஆலக்ஷித = பாராமரிக்கும்; அப்²யுத்பதந: = எதிரில் குதித் தெழுந்த; ஸிம்ஹ: = சிங்கம்; தாம் = அந்த நந்திநீ தேனுவை; ப்ரஸஹ்ய = நிர்பந்தமாக; சகர்ஷ கில = இழுத்தது அன்றோ!

(க-ரை) அந்தப்பச புலிமுதலிய கொடிய மிருகங்களால் வெல்லக் கூடாதது என்று எண்ணி, இமயத்தின் ஒளியைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த திலீபமன்னனால் அறியப் படாமல் ஒரு சிங்கம் அந்தப் பசுவின்மீது விழுந்து அதை கட்டாயமாக இழுத்தது. (மேன்மேலுயற்சியணி)

சு || ததீ²ய மாக்ரந்தி²த மார்தஸாதோ:

குஹா நிப²த்²த² ப்ரதிஸப்²த² தீ²ர்க்²ம்:

ரஸ்மி ஷ்விவாத²ாய நகே²ந்த்²ர ஸக்தாம்

நிவர்தயாமாஸ ந்ரிபஸ்ய த்²ரிஷ்டம் ||

28

(ப-ரை) கு²ஹாநிப²த்²த² = குகைகளில் கட்டப்பட்ட; ப்ரதிஸப்²த² = மாற்றொலியால்; தீ²ர்க்² = நீண்ட; ததீ²யம் = அந்த நந்திநீ தேனுவின்; ஆக்ரந்தி²தம் = சுத்துதல்; ஆர்த = ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்கட்கு; ஸாதோ² = இதமானதைச் செய்யும் ந்ரிபஸ்ய = திலீபமன்னனுடைய; நகே²ந்த்²ரஸக்தாம் = இமயத்தைச் சார்ந்த; த்²ரிஷ்டம் = பார்வையை; ரஸ்மிஷு = வலிக்கயிற்றால்;

ஆதரையேவ = பெற்றுக்கொண்டதோ வென்பதுபோல்; நிவர்தயா
மாஸ = திருப்பியது.

(க-ரை) குகையில் எழுந்த எதிரொலியால், கொடுமை செய்யப்
படும் அந்த பசுவின் கத்தலானது; ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்கட்கு
உதவும் திலீபமன்னனுடைய, மலையீது பட்டிருந்த பார்வையானது
வலிக்கயிற்றை இழுத்ததுபோன்று பின்னுக்கு இழுத்தது. அதாவது
அந்த பசுவின் பரிதாபமான ஓசை கேட்டவுடன் அவ்வரசன்
திரும்பிப்பார்த்தான். (முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ஸ பாடலாயாம் க²வி தஸ்தி¹வாம்ஸம்

த²நுர்த²ரஃ கேஸரிணம் த²த²ரஃ ||

அதி²த்ய காயாமிவ த²ாது மய்யாம்

லோத்²ர த்²ருமம் ஸாநுமதஃ ப்ரபு¹ல்லம் ||

29

(ப-ரை) த²நுர்த²ரஃ = வில்லேந்திய; ஸஃ = அந்த திலீப
மன்னன்; பாடலாயாம் = செந்நிறமுள்ள; க²வி = பசுவின்மீது;
தஸ்தி¹வாம்ஸம் = இருக்கும்; கேஸரிணம் = சிங்கத்தை; ஸாநுமதஃ =
மலையின்; த²ாதுமய்யம் = தாதுக்களின் வேறுபாடுகள்; அதி²த்ய
காயாமிவ = நிலத்தின் மேல் உள்ள; ப்ர¹புல்லம் = மலர்ந்த;
லோத்²ர த்²ருமமிவ = லோத்திரமென்னும் மரத்தைப்போன்று;
த²த²ரஃ = பார்த்தான்.

(க-ரை) வில்லாளனாகிய திலீபமன்னன் மலைக் குகைக்குள்
சிவந்த நந்தினியின்மீது தோன்றும் வெண்மையான சிங்கத்தைக்
கண்டான். அது காணியெனும் தாதுப்பொருள்கள் அடங்கிய
மலையீது விரிக்கப்பட்ட, லோத்திர மரம் போன்று இருந்தது.
(உவமையணி)

சு || ததோ ம்ரிகே²ந்த்²ரஸ்ய ம்ரிகே²ந்த்²ரக²ாமி

வத²ாய வத²யஸ்ய ஸரம் ஸரண்யஃ ||

ஜாதாபி²ஷங்கே²ா ந்ரிபதிர் நிஷங்க²ாத்

உத்²த²ரது மைச்ச¹த் ப்ரஸபே²ாத் த்²ரிதாரிவ ||

30

(ப-ரை) ததஃ = சிங்கத்தைக் கண்ட பின்பு; ம்ரிகே²ந்த்²ரக²ாமி
= சிங்கம் போன்று நடக்கும்; ஸரண்ய = காப்பதில் பழகிய; ப்ரஸப²ஃ =
கட்டாயமாக; உத்²த²ரித = கொல்லப்பட்ட; அரிஃ = பகைவருள்ள;
ந்ரிபதிஃ = திலீபமன்னன்; ஜாத = பிறந்த; அபி²ஷங்க²ஸஸந் =

அவமானமுடையவனும்; வத்²யஸ்ய=கொல்லத்தக்க; ம்ரிகே²ந்த²ரஸ்ய=சிங்கத்தை; வத்²ராய=கொல்வதற்கு; நிஷங்க²ராத்=அம்புராப் பொதியிலிருந்து; ஸரம்=பாணங்களை; உத்²தீர்தும்=எடுக்க; ஐச்ச²த்=விரும்பினான்.

(க-ரை) அரசன் தன்னை மதியாமல் பசுவின்மீது விழுந்த சிங்கத்தைக் கொல்ல அம்பை எடுக்க முயன்றான். (குணத்தால் குணமுண்டாகா விகழ்சியணி)

சு || வாமேதரஸ் தஸ்ய கர: ப்ரஹர்து:

நக¹ ப்ரயா ருஷித கங்க பத்ரே |

ஸந்தாங்கு²ளிஸ் ஸாயக புங்க¹ ஏவ

சித்ரார்பிதாரம்ப³ இவாவதஸ்தே¹ ||

31

(ப-ரை) ப்ரஹர்து: = தாக்குவதில் கைதேர்ந்த; தஸ்ய = அந்த திலீபனுடைய; வாமேதா: = வலதுகை; நக¹: = நகங்களின்; ப்ரப²ர = ஒளியால்; ருஷித = அடர்ந்த; கங்க = ஒருவிதப் பறவையின்; பத்ரே = சிறகுகள் உடைய; ஸாயக = பாணத்தின்; புங்க¹ ஏவ = மூலப் பிரதேசத்திலிருந்து; ஸந்தாங்கு²ளிஸ்ஸந் = தொடப்பட்ட விரல்கள் உடையதாய்; சித்ர = ஓவியத்தில்; அர்பித = எழுத்தப்பட்ட; ஆரம்ப³ இவ = அம்புகளை எடுப்பதுபோன்று; அவதஸ்தே¹ = இருந்தது.

(க-ரை) திலீப மன்னனுடைய கை அம்புராப் பொதியிலிருந்து வரும் அம்புகளை எடுக்க முயன்றது ஓவியத்தில் எழுதப்பட்ட சித்திரம்போல் நகரமுடியாமல் இருந்துவிட்டது. (விரியுமையணி)

சு || ப்ராஹுப்ரதிஷ்டம்ப³ விவ்ரித்²த² மந்யு:

அப்³யர்ண மாக²ஸ் க்ரித மஸ்ப்ரிஸத்²பி³: |

ராஜா ஸ்வதேஜோபி³ ராத¹ஹ்ய தாந்த:

பே³ாகீ²வ மந்த்ரௌஷத்² ருத்²த² வீர்ய: ||

32

(க-ரை) ப்ராஹு = தோள்களின்; ப்ரதிஷ்டம்ப³ = அசை வின்மையால்; விவ்ரித்²த² = மிகுதியான; மந்யு: = கோபமுண்டாய்; ராஜ: = திலீப மன்னன்; மந்த்ரௌஷத்²ருத்²த² வீர்ய: = மந்திரத் தாலும், மருந்தாலும் தடுக்கப்பட்ட வலிமையுடைய; பே³ாகீ²வ = நாகம் போன்று; அப்³யர்ணம் = அருகில் உள்ள; ஆக²ஸ்க்ரிதம் = குற்றமுள்ள; அஸ்ப்ரி ஸத்²பி³: = தொடாமலுள்ள; ஸ்வதேஜோபி³: = தனது ஒளியால்; அந்த: = தனக்குள்ளே; ஆத்²ஹ்யத = எரிக்கப் பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் அருகில் உள்ள அபகாரியாகிய சிங்கத்தின் மீது தன் வலிமையை பயன்படுத்த முடியாமல், மந்திரத் தாலும், மருத்தாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு செயலிழந்து கடத்துக்குள் அடக்கப்பட்ட நாகம் எவ்வாறு கோபத்தால் தனக்குள்ளேயே எரிந்து நிற்குமோ, அதுபோன்று மிகுந்த கோபம் உடையவ னானான். (உவமையணி)

சு || தமராய க்²ரிஹ்யம் நிக்²ரிஹித தே²று:

மநுஷ்யவாசா மனுவம்ஸ கேதும் ।

விஸ்மாயயந் விஸ்மித மாத்மவ்ரித்தௌ

ஸிம்ஹாரு ஸத்வம் நிஜக²ாத² ஸிம்ஹ: ॥

33

(ப-ரை) நிக்²ரிஹிததே²று = வருத்தப்பட்ட நந்தினிதேனுவை உடைய; ஸிம்ஹ: = சிங்கம்; ஆர்யக்²ரிஹ்யம் = நல்லார்களின் ஒரு தலையாய; மனுவம்ஸஸேதும் = மனுவின் மரபிற்கு சின்னமாகிய, ஸிம்ஹ உருஸ்த்வம் = சிங்கம் போன்று மிக்க வலிமையுடைய ஆத்ம வ்ரித்தௌ = தன் தோள் வலி செயலற்றமைக்கு; விஸ்மிதம் = வியந்தவனாகிய; தம் = அந்த திலீப மன்னனிடம்; மநுஷ்ய வாசாம் = மானிட வாக்குகளால்; விஸ்மாய யத்ஸத் = வியப்படையு மாறு நிஜக²ாத² = கூறியது.

(க-ரை) நல்லார்க் கொருதலையாய நிற்பவனும், மனுவம்சத் தின் கொடிமரம் போன்றுள்ளவனும், சிங்கம் போன்ற தன் தோள் வலி செய்கையற்றமைக்கு வியந்தவனும் ஆகிய அந்த திலீப மன் னனைக் கண்டு, நந்தினியைப் பிடித்துள்ள சிங்கமானது அவன் வியக்கும்படியாக மனித வாக்குகளால் கூறத் தொடங்கியது. (உவ மையணி)

சு || அலம் மஹிபால தவ ஸ்ரமேண

ப்ரயுக்த மப்யஸ்த்ரமிதே வ்ரித¹ா ஸ்யாத் ।

ந பாத²போர்மூல ஸூக்திரம்ஹந்

ஸிலோச்சயே மூர்ச்சதி மாருதஸ்ய ॥

34

(ப-ரை) ஹேமஹிபால = ஹ அரசே! தவ = உன்னுடைய; ஸ்ரமேண = சிரமம்; அலம் = போதும்; இத: = என்னிடம்; ப்ரயுக்தம் அபி = விடப்பட்ட; அஸ்த்ர = அம்பானது; வ்ரித¹ா = வீணானது; ஸ்யாத் = ஆகும்; தத¹ாஹி = அதுசரி; பாத²பஉந்மூலந = மரங்களை நாசப்படுத்துவதில்; ஸூக்தி = திறமை வாய்ந்த; மாருதஸ்ய = வாயு

வின்; ரம்ஹு=வேகமானது; ஸி³லாச்சபே=மலையினிடம்; நமு¹ச¹தி=பாயாது.

(க-ரை) ஓ, திரீப மன்னா! நீ சிரமங்கொள்ளத் தேவையில்லை; தற்போது என்மீது அம்பு பாய்ச்சினாலும் வீணே ஆகும். மரங்களைப் பெயர்த்து நாசப்படுத்தக் கூடிய காற்றின் வேகமானது மலையினிடம் பயன்படுத்த முடியாதன்றோ? (இகழ்வினைவிற்கியணி)

சு|| கைலாஸ கெ²ளரம் வ்ரிஷ மாருருகேஷ:

பாத²ார்ப ணாநுக்²ரஹ பூதப்ரிஷ்ட¹ம்;

அவேஹிமாம் கிங்கர மஷ்டமூர்தே:

கும்பே²ாத²ரம் நாம நிகும்ப² துல்யம் ||

35

(ப-ரை) கைலாஸ கெ²ளரம்=கயிலைப் போன்ற தூய்மையான வ்ரிஷப²ம்=எருதை; ஆருருகேஷ: =ஏறநினைத்த; அஷ்டமூர்தே: =பரமசிவனுடைய; பாத² அர்பண=அடிகளை வைத்தலென்னும் கருணையால்; பூதப்ரிஷ்ட¹ம்=புனிதத் தன்மையடைந்த முதுகுடைய; நிகும்ப²துல்யம்=நிகும்பன் என்பவனுக்கு நிகரான; கும்பே²ாத²ரம்நாம=கும்போதரன் என்னும் பெயருடைய; மாப்=என்னை; கிங்கரம்=பரமசிவனுடைய சேவகன் என்பதை; ஆவேஹி=அறிவாயாக.

(க-ரை) வெள்ளிமலைப் போன்ற தூய்மையான வெண்ணிற நந்தி மீது ஏற விரும்பும் சிவனுடைய பாதங்கள் அவருடைய அனுக் கிரகத்தால் வைக்கப்பட்டுத் தூய்மையான முதுகுடைய என்னை ஈசனுடைய சேவகனென்றும் நிகும்பன் என்பவனுக்கு நிகரான கும்போதரன் என்பவன் என்று தெரிந்துகொள். (விரிவுவமையணி)

சு|| அமும் புர: ப²யஸி தே²வத²ாரும்

புத்ரீக்ரிதோ² ஸௌ வ்ரிஷப² த்²வஜேந |

யோ ஹேம கும்ப² ஸ்தந நிஸ் ஸ்ரிதாநாம்

ஸ்கந்த²ஸ்ய மாது: பயஸாம் ரஸஜ்ஞ: ||

36

(ப-ரை) புர: =முன்னாலிருக்கும்; அமும்=இந்த; தே²வத²ாரும்=தேவதாரமென்னும் மரத்தை; ப²யஸி=காண்கின்றாயல்லவா; அஸௌ=இந்த மரமானது; வ்ரிஷப²த்²வஜேந=பரமசிவனால்; புத்ரீக்ரித²=மகனைப் போல் சுவிகாரம் செய்யப்பட்டது; ய: =எந்த

(தேவதாரு) மரமானது; ஸ்கந்த²ஸ்ய = குமாரஸ்வாமிக்கு; மாத: = தாயாகிய பார்வதி தேவியின்; ஹேமமும்ப³: தந = பொற்குடங்கள் போன்ற கொங்கைகளிலிருந்து; நிஸ்ஸிரிதாநாம் = ஒழுகிய; பயஸாம் = பாலின், (தண்ணீரின்); ரஸஜ்ஞ = சுவையை அறிந்துள்ளது (தா)

(க-ரை) அரசே! இதோ எதிரில் உள்ள தேவதாரு மரத்தைக் காண்கின்றாயல்லவா? இது பரமசிவனால் மகன் போன்று வளர்க்கப் பட்டது. குமாரசுவாமியின் தாயாகிய பார்வதி அம்மையின் முலையிலிருந்து சுரந்த பாலின் சுவை அறிந்ததாகும் (தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி)

சு || கண்டு²யமானே கடம் கத¹ாசித்

வந்யத்²விபே நோந் மதி¹தா த்வக்²ஸ்ய;

அதை¹வ மத்ரே ஸ்தநயா ஸுஸோச

ஸேநாந்ய மாலிட² மி வாஸு ராஸ்த்ரை: ||

37

(ப-ரை) கத¹ாசித் = முன்பு ஒருபோது; கடம் = கன்னத்தை கண்டு²யமான = சொறிந்துகொண்டிருந்த; வந்யத்²விபேந = காட்டு யானையால்; அஸ்ய = இந்த தேவதாரு மரத்தின்; த்வக் = பட்டை; உந்மதி¹ = காயப்படுத்தப்பட்டது (தேய்க்கப்பட்டது); அத¹ = பிறகு; அத²ரே: தநயா = இமவான் மகளாகிய பார்வதி; அஸுர அஸ்த்ரை: = அரக்கர்களின் அம்புகளால்; ஆலீட்²ம் = தாக்கப்பட்ட; ஸேநாந்யம் இவ = குமாரஸ்வாமியைப் போன்று; ஏதம் = இம்மரத்திற்காக; ஸுஸோச = வருந்தினாள்.

(க-ரை) முன்பு ஒருபோது காட்டு யானை ஒன்று இந்த மரத்தின் மீது தன் கன்னத்தைத் தேய்த்துக் கொண்டதால் அதன் பட்டை பழுதாயிற்று; அதை கண்ணுற்ற பார்வதி தேவி முருகன் அரக்கர்களின் அம்புகளால் அடியுண்டபோது அடைந்த துயரம் போன்று துயருற்றாள். (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || தத²ா ப்ரப்²ரித்யேவ வந த்விபாநாம்

த்ராஸார்த¹ மஸ்யிந்நஹ மத்²ரிகுக்ஷௌ |

வ்யாபாரித² ஸுஸூலப்²ருதா வித²ாய

ஸிம்ஹத்வ மங்காக²த ஸத்வ வ்ரித்தி: ||

38

(ப-ரை) தத²ா ப்ரப்³ரித்யேவ = அது முதற்கொண்டு; வநத்² லிபாநாம் = காட்டு யானைகளின்; த்ராஸார்த்¹ம் = பயத்திற்காக; ஸிலப்³ரிதா = பரமசிவனால்; அங்க ஆக²த = அருகில்வந்த; ஸத்வ = பிராணிகளையே; வ்ரித்தி = உணவாகக் கொண்டுவாழ; சிம் ஹத்வம் = சிங்க வடிவுடன்; வித²ாய = இருக்கச் செய்து; அஸ்மிந் = இந்த; அத்²ரி குஷைள = மலைக்குகையில்; அஹம் = நான்; வ்யாபாரித: = நியமிக்கப்படுள்ளேன்.

(க-ரை) அது முதற்கொண்டு ஈசனார் காட்டுயானைகளின் பயத்திற்காக, எனக்கிந்த சிங்க உரு கொடுத்து, இம்மரத்தை யண்டுவரும் விலங்குகளையே உணவாகக் கொண்டு, என்னை இம்மலைக் குகைக்குள் இருந்துவர நியமித்தார். (நிகழ்வினவிற் சியணி)

சு || தஸ்யாலமேஷா ஸூதி³தஸ்யத்ரிப்த்யை

ப்ரதி²ஷ்டகாலா பரமேஸ்வரேண ।

உபஸ்தி¹தா ஸோணித பாரணாமே

ஸுரத்²விஷ ஸ்சாந்த்²ரமஸி ஸுதே³வ ॥

39

(ப-ரை) பரமேஸ்வரேண = பரமசிவனால்; ப்ரதி²ஷ்டகாலா = நிச்சயிக்கப்பட்ட உணவு வேளையில்; உபஸ்தி¹தா = கிடைத்த; ஏஷா = இந்தப் பசுவின்; ஸோணித = ரத்தத்தின்; பாரணா = பாரணையானது; ஸுரத்²விஷ = ராகுவின்; த்ரிப்த்யை = மன நிறைவுக்காக; சாந்த்²ரமஸி = சந்திரனின்; ஸுதே³வ = அமுது போன்று; ஸூதி³தஸ்ய = பசியுண்ட; தஸ்யமே = எனது; த்ரிப்த்யை = மன நிறைவுக்காக; அலம் = போதுமானது.

(க-ரை) பரமசிவனால் நிச்சயிக்கப்பட்ட உணவுவேளையில் அகப்பட்ட இப்பசுவின் ரத்தம் குடித்துப் பசிரீங்குதலானது ராகுவிற்கு சந்திரனுடைய அமுது கிடைப்பதால் உண்டான மன நிறைவு போன்று, பசியுற்றிருக்கும் எனக்கு மனநிறை வளிக்கிறது. (விரியுவமையணி)

சு || ஸத்வம் நிவாதஸ்வ விஹாய லஜ்ஜாம்

கு²ரோர் ப²வாந் த²ர்ஹித ஸிஷ்ய ப³க்தி: ।

ஸஸ்த்ரேண ரக்ஷயம்ய த²ஸக்ய ரக்ஷம்

நத த்²யஸஸ் ஸஸ்த்ர ப்³ரிதாம் ஸ்ரினோதி ॥

40

(ப-ரை) ஸஃ=அப்படிப்பட்ட; த்வம்=நீ; லஜ்ஜாம் விஹாய=வெட்கம்விட்டு; நிவர்தஸ்வ=திரும்பிவிட்டு; ப¹வாந்=நீ; கு²ரோஃ=குருவுக்கு; த²ர்ஹித=காண்டிக்கும்; ஸிஷ்ய=சீடனுடைய; ப¹க்திஃ=அன்புகொண்டுள்ளவன்; ரக்ஷயம்=காக்கத்தக்க; யத்=எந்தப் பொருளானது; ஸஸ்தீரேண=படையால்; அஸக்ய ரக்ஷம்=காப்பாற்ற முடியாமற் போயிற்றோ; தத்=அந்தப் பொருள்; ஸஸ்த்ரப³ரிதாம்=வில்லாளர்களின்; யஸஃ=புகழை நுகழினோதி=போக்தாது.

(க-ரை) அரசே! உபாய மறியா நீ வெட்கம் விட்டுத் திரும்பிப் போவாயாக. நீ ஆசானிடம் அன்பு கொண்டவனே. காக்கக்கூடிய பொருளானது படைவலிமையால், காக்கக் கூடாது போகக்கூடிய தடை உண்டாகி, இயலாது போகும்போது, படையேந்தியவர்களுக்குப் புகழைத் தாழ்த்தாது. (எதிர்மறையணி)

சு || இதி ப்ரக²ல்ப³ம் புருஷாதி¹ராஜோ

ம்ரிகாதி³ ராஜஸ்ய வசோ நிஸம்ய ।

ப்ரத¹யாஹதாஸ்த்ரோ கி²ரிஸப்ரப¹ாவாத்

ஆத்மந் யவஜ்ஞாம் ஸிதி¹லீ சகார ||

41

(ப-ரை) புருஷாதி¹ராஜஃ=திலீப மன்னன்; இதி=இவ்வாறு கூறிய; ப்ரக²ல்ப³ம்=ஆகுலமாண; ம்ரிகாதி³ராஜஸ்ய=சிங்கத்தின் வசஃ=வார்த்தைகளை; நிஸம்ய=கேட்டு; கி²ரிஸ=பரமசிவனுடைய ப்ரப¹ாவாத்=மகிமையால்; ப்ரத¹யாஹத=அடிக்கப்பட்ட; அஸ்த்ரஸ்ஸந்=ஆயுதங்களுடையவனாய்; ஆத்மநி=தன்னைப்பற்றிய; அவஜ்ஞாம்=அவமான் ததை; ஸிதி¹லீ சகார=விட்டுவிட்டான்.

(க-ரை) பேரரசன், இவ்வாறு ஆகுலத்துடன் கூறிய சிங்கத்தின் மொழிகளைக் கேட்டு, ஈசனின் மகிமையால், தனது படைவலிமை பவியாமற் போனதற்காக மனதில் அவமானமாக எண்ணவில்லை. (வனப்புதிலையணி)

சு || ப்ரத்யப்²ரவீச்சவ மிஷுப்ரயோ கே²

தத்பூர்வ ஸங்கே² விதத¹ ப்ரயத்நஃ ।

ஜட²க்ரிதஸ் த்ர்யம்பக² விஷுணோ

வஜ்ரம் முபூக்ஷுந் நிவ வஜ்ரபாணி ||

42

(ப-ரை) தத் = அந்த; பூர்வஸங்கே² = முதல் தடையாக; இஷுப்ரயோகே² = பாணத்தை விடுவதில்; விதத¹ப்ரயத்நஃ = பயனற்றுப் போனதால் சோர்வுற்றவனாதலால்; வஜ்ரம் = வஜ்ராயுதத்தை; முமுக்ஷுந் = விடுதற்கெண்ணிய; த்ர்யம்ப³க விஷுணேந = பரமசிவனின் பார்வையால்; ஜட²க்ரிதஃ = உணர்வற்று நின்ற; வஜ்ரபாணி இவஸ்தி¹ தஃ = தேவேந்திரனைப்போல் உள்ள; ந்ரிபஃ = திலீப மன்னன்; ஏநம் = இந்த சிங்கத்தைக்கண்டு; ப்ரத்யப்²ரவீச்ச = பதில் கூறலானான்.

(க-ரை) ஈசனுடைய பார்வையால் செயலற்றுப்போன தோள் வலியுடைய இந்திரனைப்போல், அம்பெய்தனின் வீண் முயற்சியடைந்த திலீப மன்னன் சிங்கத்தை நோக்கிப் பதில் கூறலானான், (உவமையணி)

சு|| ஸம்ருத்²த¹ சேஷ்டஸ்ய ம்ரிகே²ந்த்²ர காமம்

ஹாஸ்யம் வசஸ்தத்² வத³ஹம் விவக்ஷுஃ |

அந்தர்க²தம் ப்ராணப்¹ரிதாம் ஹிவேத²

ஸர்வம் ப¹வாந் ப¹ாவ மதோஃபி¹ த³ாந்யே ||

43

(ப-ரை) தேஹ, ம்ரிகே²ந்த்²ர = ஏ, சிங்கமே; ஸம்ரித்²த¹ சேஷ்டஸ்ய = அடங்கிய செய்கைகள் உடைய; மம = எனது; தத்வசஃ = அந்த சொற்கள்; காமம் = மிக; ஹாஸ்யம் = பரிகளிக்கக்கூடியவை; யத் = எந்த (வாக்கை); அஹம் = நான்; விவக்ஷுஃ = சொல்ல நினைத்தேனோ; ஹி = எக்கயரணத்தால்; ப¹வாந் = நீ; ப்ராணப்¹ரிதாம் = பிராணிகளுடைய; அந்தர்க²தம் = மனதிலடங்கிய; ஸர்வம் = சகலமன; ப¹ாவம் = எண்ணங்களை; வேத² = தெரிந்துகொள்வாயோ அது = அக்காரணத்தால்; அபி¹த³ாந்யே = சொல்வேன்.

(க-ரை) ஏ, சிங்கமே! அடங்கிய சேட்டைகளுடைய நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் பரிகாசம் செய்யத் தக்கவையே ஆனாலும், நீ பிறருடைய குறிப்பறிந்து அவர்களின் மனத்தடங்கிய எண்ணங்களை அறியும் திறன் படைத்துள்ளாய்; ஆதலின், எனது எண்ணத்தைச் சொல்கிறேன். (முரண்வினைத்தழிவணி)

சு|| மாந்யஸ்ஸ மே ஸ்த¹ாவர ஜங்க²மானாம்

ஸர்க²ஸ்தி¹தி ப்ரத்யவஹார ஹேதுஃ |

கு²ரோ ரபீத²ம் த²நமாஹி தாக்²நஃ

நஸ்யத் புரஸ்தாத் அநுபேக்ஷணியம் ||

44

(ப-ரை) ஸ்தீர்வர=செடிகொடிகள் முதலிய அசையாதவைகளும்; ஜங்க்மாநாம்=அசைகின்றவாகிய விலங்குகள் மானிடர் முதலியவற்றின்; ஸர்க்=யிறப்பிற்கும்; ஸ்தீதி=காப்பதற்கும்; ப்ரத்யவஹார=அழிப்பதற்கும்; ஹேது=காரணமாயுள்ள; ஸ=பரமேசுவரன்; மே=எனக்கு; மாந்ய=தொழக்கவர்; புஸ்தாத்=முன்பாக; ந்யத்=நாசமாக்கக் கூடிய; இதம்=இந்தப் பசு வடிவுள்ள; அக்நே=காற்றாய், ஆறுவாய், தண்ணீராகக் களைவதையு; குரோ=ஆசிரியரான வசிட்டருடைய; த்நமசி=அகப்பொருளை; அநுபேக்ஷணம்=உதாசினம் செய்வதற்கில்லை.

(க-ரை) சராசரங்களின் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தலாகிய முக்காரியங்கட்குக் காரணமாகவுள்ள ஈசன் எனக்குத் தொழத்தக்கவர். மூவன்னிகளுடைய எனது குருநாதரின் கைப்பொருளாகிய இதோ நிற்கும் இப்பசு நாசமடைந்துக்கொண்டிருக்கையில் நான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் உதாசினஞ் செய்வதற்கும் இல்லை. (ஏதுவணி)

சு. II ஸத்வம் மதீயேந ஸரீர வ்ரித்திம்

தேஹேந நிர்வர்த்திதம் ப்ரஸீத²;

தீநாவஸா நோத்ஸுக பா²ல வத்ஸா

விஸ்ரிஜ்யதாம் தேநுரியம் மஹர்ஷே;

45

(ப-ரை) ஸ=அம்மாதிரியான; த்வம்=நீ; மதீயேந=எனது; தேஹேந=உடனினால்; ஸரீரவ்ரித்திம்=உன்னுடனில் எழுந்த பசியை; நிவர்த்திதம்=நீக்கிக் கொள்ள; ப்ரஸீத²=இரங்குவாய்; தீநாவ ஸாந=அந்தி வேளையில்; உத்ஸுக=உற்சாகத்துடன் கூடிய; பா²ல வத்ஸா=இளங்கன்றையுடைய; மஹர்ஷே=மகாரிஷியனுடைய; இயம்=இந்த; தேநு=நந்தினி தேனுவை; விஸ்ரிஜ்யதாம்=விடுவிக்கப்படுவது ஆகுக.

(க-ரை) சிங்கமே! எந்தனுடலைக் கொண்டு நீ உத்தன் பசியைப் போக்கிக்கொள்ள இரங்குவாயாக, மாலை வேளையில் “என் தாய் வருவாள்” என மிகுந்த உற்சாகத்துடன் எதிர்நோக்கி நிற்கும் இளங்கன்றையுடைய இப்பசுவாகிய நந்தினியை விடுவாய். (ஏதுவணி)

சு || அதி¹ரந்த²காரம் கி²நிக²ஹ்வ ராணாம்
 த²ம்ஷ்ட்ரா மபூகை¹ ஸகலாநி குர்வந் |
 பூ²யஸ் ஸபூ²தேஸ்வர பார்ஸ்வ வர்தீ
 கிஞ்சித்¹ விஹஸ்யர்த¹பதிம் ப²பாஷே ||

46

(ப-ரை) அதி¹=பிறகு; பூ²தேஸ்வர=பரமேசுவரனுக்கு;
 பார்ஸ்வவர்தீ=கிங்கரனான; ஸ=அச் சிங்கமானது; கி²நிக²
 ஹ்வராணாம்=இமயத்திலிருக்கும் குகையின்; அந்த²காரம்=
 இருளை; த²ம்ஷ்ட்ரா=கோரைப் பற்களின்; மபூகை¹=ஒளியால்;
 ஸகலாநி=துகங்களாக; குர்வந்ஸந்=செய்ப்பவனாய்; கிஞ்சித்=
 கொஞ்சம்; விஹஸ்ய=சிறித்துவிட்டு; அர்த¹பதிம்=திலீப மன்ன
 னைக் கண்டு; பூ²யஸ்=மறுபடியும்; ப²பாஷே=கூறியது.

(க-ரை) ஈசனுடைய ஏவலாளனாகிய அந்த சிங்கம் இமயத்தின்
 குகையிலுள்ள இருளைப் போக்கவல்ல, ஒளியிருந்த தனது கோரைப்
 பற்கள் அகப்பட சற்றே சிறித்துவிட்டு, மேலும், அம்மன்னனைக்
 கண்டு மறுபடியும் கூறலாகிறது. (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ஏகாதபத்ரம் ஐக²த: ப்ரபு²த்வ
 நவம் வய: காந்த மித²ம் வபு²ஸ்ச |
 அல்பஸ்ய ஹேதோர் ப²ஹு ஹாது மிச்ச¹ந்
 விசார மூட²: ப்ரதிப²ாஸி மே த்வம் ||

47

(ப-ரை) ஏக ஆதபத்ரம்=இரண்டற்றகுடையை உடைய;
 ஐக²த: =உலகின்; ப்ரபு²த்வம்=ஆட்சியை; நவம்=புதிய; வய: =
 இளமை; காந்தம்=அழகான; இத²ம்=இந்த; வபு: =உடலை;
 ப²ஹு=பலவற்றை; அல்பஸ்ய=சொற்பமான; ஹேதோ: =பலனை
 நோக்கி; ஹாதும்=விடுவதற்காக; இச்ச¹ந்=எண்ணும்; த்வம்=
 நீ; மே=எனக்கு; விசார=நன்மை தீமை காரியங்களை விமரிசனம்
 செய்வதில்; மூட²: =மடத்தனமுடையவனாக; ப்ரதிப²ாஸி=
 தோன்றுகின்றாய்.

(க-ரை) ஒரே குடையின் கீழுள்ள உலகனைத்தையும் ஆட்சி
 செய்யும் நீ, புது இளமையும் அழகிய உடல் முதலியன உள்ள
 அவற்றாலாகக் கூடிய நன்மை தீமைகள் விசாரனை செய்து, சொற்ப
 மான பலனை நோக்கி, அவற்றையெல்லாம் உதறித் தள்ளிவிட்டு,
 மடமையுள்ளவன் போல் தோன்றுகியாய். (வஞ்சனவீற்சியணி)

சு॥ பூதாநுகம்பா தவீச தியம் கெ²ன:

ஏகா ப¹வத் ஸ்வஸ்திமதி த்வத²ந்தே ।

ஜீவந் நபுந் ஸ்வ து²பப்ஸவே ப்¹ய:

ப்ரஜா: ப்ரஜாநாத¹ பிதேவ பாஸி ॥

48

(ப-ரை) தவ = உனக்கு; பூத அநுகம்பாத் = பிராணிகளிடத்தில் அன்புண்டேல்; த்வத் அந்தே²ஸதி = உனக்கு நாசம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்க; ஏகா = ஒன்றாகிய; இயம் கெ²ன = இந்த நந்தினி பசு; ஸ்வஸ்திமதி = நலம் பெற்றுள்ளது; ப¹வேத் = ஆயிற்று; ஜீவ ப்ரஜாநாத¹ = ஓ அரசனே! த்வம் = நீ; ஜீவந் புந = உயிர்த்திருப்பாயாகில்; பிதேவ = உன் தகப்பனார் போன்று; ப்ரஜா = குடிகளை; உபப்ஸவே ப்¹ய = உபத்திரவங்களினின்று; ஸ்வத் = எப்போதும் பாஸி = காப்பாற்றுவாய்.

(க-ரை) நீ உன்னுயிரைப் போக்கிக் கொண்டால் இந்த நந்தினி தேனுமட்டுமே நலமாக வாழும். குடிகளைக் காக்கும் நீ உயிருடன் வாழ்ந்து வந்தாயானால் எல்லா மக்களையும் உனது தகப்பனார் போல நிரந்தரமாக காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பாய் (வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி)

அவ ॥ அறநெறி தவறாது குருவின் பயம் நீங்க உபாயம் கூறு கிறது.

சு॥ அதை¹க தே²நோ ரபராதி² சண்டாத்

கு²ரோ: க்ரிஸாநு ப்ரதிமாத்² பிபே¹ஷி ।

ஸக்யோஸ்ய மந்யுர் ப¹வதா விநேதும்

கோ: கோடிஸஸ் ஸப்யதா க¹டோத்²ஜீ: ॥

49

(ப-ரை) அத¹ = மற்றொரு விதத்தில் = ஏகதே²நோ = ஒன்றான நந்தினி தேனுவை உடையவனாகலான்; அபராதி² = பசுவை உதாசினஞ் செய்த தவறுக்காக; சண்டாத் = கோபமுள்ளவன் ஆதலின்; க்ரிஸாநு = யஜ்ஞேசனே; ப்ரதிமாத் = உவமையாகக் கொண்ட; கு²ரோ: = வசிட்டரால்; பிபே¹ஷி = பயப்படுகிறாயா; அஸ்ய = இவ்வசிட்டருடைய; மந்யு: = கோபம்; க¹ட உத்²ஜீ: = குடம்போன்ற மடிபுடைய; கோடிஸஸ் = கோடிக்கணக்கிலான; கோ: = பசுக்களை; ஸப்யதா = வழங்கும்; ப¹வதா = உன்னால்; விநேதும் = போக்க; ஸக்ய: = வல்லது.

(க-ரை) அதுவுமின்றி ஒரே ஒரு பசுவை உள்ள வசிட்டுருக்கு, பசுவைப் போக்கிய சினத்தை சகிக்கமாட்டாரென்று நினைக்கிறாயா? நீ குடம்போன்ற மடியுடைய பசுக்கள் கோடானுகோடியாக கொடுத்து அக்கோபத்தைப் போகச் செய்யவல்லவனே. (உவமையணி மற்றும் வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி)

சு || தத்²ரகூ கல்யாண பரம்பராணாம்

பேராக்தார முர்ஜஸ்வல மாத்ம தே²ஹம் |

மஹீதல ஸ்பர்ஸந மாத்ர பி²ந்நம்

பு²த்²த²ம்ஹி ராஜ்யம் பத²மைந்த்²ர மாஹுஃ ||

50

(ப-ரை) தத் = அந்தக் காரணத்தால்; கல்யாண = சுபங்களின்; பரம்பராணாம் = தொடர்களை; பேராக்தாரம் = அனுபவித்துக் கொண்டு வரும்; ஊர்ஜஸ்வலம் = வலிமையுடைய; ஆத்ம = உன்னுடைய; தே²ஹம் = உடலை; ரகூ = காப்பாற்றிக்கொள்; பு²த்²த²ம் = திறைவுற்ற; ராஜ்யம் = நாட்டை; மஹீதல = பூமியின்; ஸ்பர்ஸந மாத்ர = தொடர்பினால் மட்டும்; பி²ந்நம் = வெவ்வேறாகிய; ஐந்த்²ரம் = புலன்களைச் சார்ந்த; பத²ம் = இடமாக; ஆஹுஃ = சொல்கின்றனர்.

(க-ரை) அதனால், பல சவுக்கியங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வரும் உனது வலிபொருந்திய உடலைக் காப்பாற்றிக் கொள். இப் பசுவை அலட்சியம் செய்வதால் இந்திர பதவியற்றுப் போகுமென நினைக்கிறாய் போலும், முன்னோர்கள் எல்லாம் பொருள்களினால் நிறம்பிய நாட்டை ஆள்வதை, பூமியைச் சார்ந்த இந்திர பதவியைனக் கூறுவார்கள். (வஞ்சநவீற்சியணி)

சு || ஏதாவ து²க்த்வா விரதே ம்ரிகே²ந்த்²ரே

ப்ரதிஸ்வநே நான்ய கு²ஹா க²தேந |

ஸ்ரிலோச்சயோஃபி ஸ்நிதிபால முச்சை

ப்ரீத்யா தமேவார்த² மபா²ஷுதேவ ||

51

(ப-ரை) ம்ரிகே²ந்த்²ரே = சிங்கம்; ஏதாவத் = இவ்வளவு வார்த்தைகளை, உக்த்வா = சொன்னி; விரதேஸ்தி = சும்மாயிருக்கையில்; கு²ஹா ஆக²தேந = குகையிலிருந்துவந்த; அஸ்ய = அந்த சிங்கத்தின் ப்ரதிஸ்வதேந = எதிரொளியால்; ஸ்ரிலோச்சயோஃபி = இமயமலையும்; ப்ரீத்யா = அன்புடன்; ஸ்நிதிபாலம் = தீர்ப்புண்ணை

நோக்கி; தம் அர்த்¹மேவ = அதே பொருளை; உச்சை = உரக்க;
அப¹ாஷதேவ = சொல்லிற்றோ வென்பதுபோன்றிருந்து.

(க-ரை) சிங்கம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு வாளாயிருக்கையில்
அச்சிங்கத்தின் எதிரொலியானது இமயமலையுங்கூட, அன்பினால்
உரத்தக் குரலில் உரைந்ததோவென்பது போன்று தோன்றியது.
(பின்வருவனக்கணம்)

சு || நிஸ்மய தே¹வாநுசரஸ்ய வாசம்
மநுஷ்ய தே¹வ புநர ப்யுவாச
தே¹ர்வா தத்¹யாஸித காதராஷ்யா
நிரீக்ஷயமாண ஸஸு¹தராம் தயாரு¹ ||

52

(ப-ரை) தே¹வ அநுசரஸ்ய = பரமசிவனுடைய; ஏவலாளாகிய
சிங்கத்தின்; வாசம் = வாக்கை; நிஸ்மய = கேட்டு; மநுஷ்ய தே¹வ =
மாந்தர்கட்குப் பிரபுவாகிய நிலை மன்னன்; தத்¹ அத்¹யாஸித = ஆக்
கிரமிப்பால்; காதர = அச்சத்துடன் கூடிய; அஷ்யச = கண்
களுடைய; தே¹ர்வா = நந்தினி தேனுவால்; நிரீக்ஷயமாண =
பார்க்கப்படுபவனாய்; புநரபி = மறுபடியும்; உவாச = கூறினான்.

(க-ரை) சிங்கம் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்
கொண்டே, சிங்கத்திடம் சிக்குண்ட நந்தினி தேனுவானது
தன்னைப் பயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதையும் கண்டு
மிஞ்ந்த தயவுடன், மறுபடியும் சிங்கத்திடம் கூறினான் (தகுதியணி)

அ || என்ன சொல்கிறான் என்பது :-

சு || ஸுதாத் கில த்ராயத இத்யுத்¹கிர
ஸுதரஸ்ய ஸப்¹தே¹ா பு¹வநேஷு ரூட¹ ||
ராஜ்யேந கிம் தத்¹விபரீத வ்ரித்தே¹
ப்ராணா ரூபக்ரோஸ மலீமஸைர்வா ||

53

(ப-ரை) உத்¹கிர = உன்னதமான; ஸுதரஸ்ய = அரச மரபின்;
ஸப்¹தே¹ = சொல்லிய சொல்; ஸுதாத் = நாசமாவதிலிருந்து; த்ராயதே
இவ = காப்பாற்றப் படுவதென்று; பு¹வநேஷு = உலகில்;
ரூட¹ = கில = அறியப்பட்டதன்றோ; தத்¹ = அந்த; அரச மரபிற்கு;
விபரீத வ்ரித்தே¹ = மாறுபட்ட நடவடிக்கையுடைய புருடனுக்கு;
ராஜ்யேந = அரசாளவதால்; கிம் = என்ன பயன்; உபக்ரோஸ = நிந்

தனையால்: மலீமஸை = அழுக்குற்ற; ப்ராணைர்வா = உயிராலும்;
கிம் = என்ன பயன் உண்டு.

(க-ரை) 'ஷைத்ரம்' என்றாலே நாசமாவதிலிருந்து காப்பாற்றுவதல் என்பது உலகில் அறிந்த பொருளன்றோ? அதற்கு மாறாய் நடவடிக்கையுடைய புருடனுக்கு அரசபதவி இருந்து என்ன பயன்? நித்தனையால் அழுக்குற்ற உயிரானது இருந்து மட்டும் என்ன பயன்? (சுருங்கச் சொல்லணி)

ஆவ || அப்பசுவைப்பற்றி மேலும் கூறுகிறான்.

சு || கத¹ ந்து ஸக்யோநுநயோ மஹர்ஷே:

விஸ்ராணநா த²ந்ய பயஸ்விநீநாம் |

இமாமநுநாம் ஸுரபே³ ரவேஹி

ருத்ரௌஜஸாது ப்ரஹ்மிதம் தவாஸ்யாம் ||

54

(ப-ரை) மஹர்ஷே = வசித்தனுடைய; அநுநயோநு = சினத்தை; அந்ய = பிற; பயஸ்விநீ நாம் = கற்றைகள்; விஸ்ராணநாத் = கொடுப்பதால்; கத¹ம் = எவ்வாறு; ஸக்ய = தணிக்க முடியும்; இமாம் = இந்த நந்தினியை; ஸுரபே³ = காமதே³னுவைவிட; அநுநாம் = குறைந்தது அன்று என; ஆவேஹி = அறிந்துக்கொள்; அஸ்யாம் = இந்த நந்தினிதேனு; த்வயா = உன்னால்; ப்ரஹ்மிதம் = தாக்குண்டது என்றாலோ; ருத்²ரௌஜஸா = ஈசனின் சாமர்த்தியத்தால் (மட்டுமே).

(க-ரை) வேறு கற்றைகளை நான் வசித்தருக்குக் கொடுத்தாலும் அவர் கோபம் எவ்வாறு தணிக்க முடியும்? இந்த நந்தினிதேனுவானது காமதேனுவிற்குக் குறைந்தது அன்று. இப்படிப்பட்ட காமதேனுவை ஈசனார் வலியாலன்றி உன்னால் தாக்கக் கூடியதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. (உடனிகழ்ச்சியணி)

சு || ஸேயம் ஸ்வதே²ஹார்பண கிஷ்க்ரியேண

ந்யாய்யா மயா மோசயிதும் ப³வந்த: |

ந பாரணாஸ்யா த்²விஹதா தவவம்

ப³வே த்²லுப்த்²ஸமுநே: க்ரியார்த¹: ||

55

(ப-ரை) ஸேயம் = இந்த நந்திபிபசு; மயா = என்னால்; ஸ்வதே²ஹார்பண = என்னுடலைக் கொடுத்தலென்னும்; கிஷ்க்ரியேண

யேன = காரியத்தால்; ப¹வந்த = உன்னால்; மோசமிதும் = விடு வித்தலானது; ந்யாய்பா = முறையானது; ஏவம் = இவ்வாறிருக்கர்; தவ = உன்னுடைய; பாரணா = உணவு; விஹதா = அடியுண்டதாக; நஸ்யாத் = ஆகாது; முநே = முனிவருடைய; க்ரியா¹ர்த¹ஸ்ச = வேட்டல் என்றும்; அர்த¹ஸ்ச = பயனும்; அஜுப்த = குறைவற்றதாக; பவேத் = ஆகின்றது.

(க-ரை) இந்த நந்தீனீ தேனுவுக்கு மாறாக எனது உடலை நீ ஏற்று இதை விட்டுவிடுவது முறையானது. இதனால் உனக்குப் பசி நீங்குவது மல்லாமல் வசிட்டருடைய வேட்டல் முதலிய தொழில் களுக்கும் குறைவில்லாமல் இருந்துவிடும். (எனின் முடிபணி)

அவ || நீ எவ்வாறோ நானுமவ்வாறென்கிறான்.

சு || ப¹வா நபீத²ம் பரவா நவைதி

மஹாந் ஹி யத்ந ஸ்தவ தே²வத²ாரெள ।

ஸ்த¹ா தும் நியோக்து ர்நஹி ஸக்ய மக்²ரே

விநாஸ்ய ரஸ்யம் ஸ்வய மக்ஷதேந ||

56

(ப-ரை) பரவாத் = சுவாமி வயத்தனாய்; ப¹வாத் அபி = நீயும் இத²ம் = இந்த சொல்லப் போகும் உண்மையை; அவைதி = அறிந்து கொள்கிறாய்; ஹி = எக்காரணத்தால்; தவ = உனக்கு; தே²வத²ாரெள = தேவதாரு மரத்தின் சார்பில்; மஹாத் = அதிகமான; யத்ந = முயற்சியோ; ரஸ்யம் = காப்பாற்றக்கூடிய (பொருளை); விநாஸ்ய = நாசமாக்கி; ஸ்வயம் = தான்; அக்ஷதேந = மனங் கோணாது நியமித்த; நியோக்த = சுவாமியி(ருருவி)ன்; அக்²ரே = முன்னால்; ஸ்த¹ா தும் = நான் நிற்க; நஸக்யம்ஹி = முடியாதன்றோ!

(க-ரை) ஏ, சிங்கமே! நீயும் சுவாமிக்கு ஊழியன். உனக்கு தேவதாரு மரம் எவ்வாறு ஆதரிக்கத் தக்கதும் அதிசயமுமானதோ அதாவது எவ்வாறு காக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அதுபோல், அவசியம் என்னால் ரட்சிக்கக் கூடியது, இப்பசு. இந்நிலையில், நான் மட்டும் இதனை அலட்சியம் செய்துவிட்டு, எவ்வாறு எனது ஆசான் முன் நிற்பேன்? (குறிப்பு நவ்ந்சியணி)

அவ || அதனால் எப்படியும் அது பாதுகாக்க வேண்டியதே என்கிறான்.

சு || கிம்பஹிம்ஸ்யா ஸ்தவசேந் மதோஹம்

யஸாஸாரீரே ப¹வ மே தயாநா ||

ஏகாந்த வித்¹வம்ஸிஷு மத்¹வித¹நாம்

பிண்டேஷ்வநாஸ்த¹ா க¹லு பெ¹ளதிகேஷு ||

57

(ப-ரை) கிம்பி=அல்லது; அஹம்=நான்; தவ=உனக்கு; அஹிம்ஸ்ய=கொல்லாமல் விடப்பட்ட; மதஸ்சேத்=சம்மதிப்பேனாகில்; தர்ஹி=அப்போதும்; மே=எனக்கு; யஸா=புகழ் என்னும்; ஸாரீரே=உடலளிக்க; த¹யாநா=தயவுள்ளவனாக; ப¹வ=ஆவாய்; மத்¹வித¹நாம்=என் போன்ற அறிவுடையோர்க்கு; ஏகாந்த=அவசியம்; வித்¹வம்ஸிஷு=நசிக்கப் போகும்; பெ¹ளதிகேஷு=பூமி முதலாய் பூதங்களின் மாறுபாடுகளாலாய்; பிண்டே¹ஷு=உடல்களில்; அநாஸ்த¹ா க¹லு=விரும்பப்படாததன்றோ?

(க-ரை) என்னைக் கொல்லலாகாதென்ற எண்ணம் உனக்குளதேல் எனக்குப் புகழெனும் அழியா உடலை வழங்குவாயாக. என்னைப் போன்ற மானிடர்கட்கு என்றமழியாப் புகழுடலை எய்துவது தவிர்த்து, அழியக்கூடிய இவ்வுடல் மீது பற்று இராததன்றோ? (தன்மைநவீர்சியணி)

அ || நட்பால் பின்பற்றலாமென்று கூறுவான் தொடங்கினான்,

சு || ஸம்ப¹ந்த¹ மாப¹ாஷண பூர்வ மாஹு

வ்ரித்த ஸ்ஸநௌ ஸங்க²தயோர்வநாந்தே |

தத்¹பூ¹த நாத¹ாநுக² நார்ஹ ஸித்வம்

ஸம்ப¹ந்தி¹நேச மே ப்ரணயம் விஹந்தும் ||

58

(ப-ரை) ஸம்ப¹ந்த¹ம்=நட்பை; ஆப¹ாஷண=பேசுவதையே; பூர்வம்=காரணமாக கொண்டதாய்; [ஆஹு=கூறுகின்றனர்; ஸா=அவ்வாறாய் நட்பு; வநாந்தே=காட்டின் அருகாமையில்; ஸங்க²தயோ=சம்மந்தப்பட்ட; நௌ=நம்மிருவர்க்கும்; வ்ரித்த=நடந்தது; தத்=அது காரணத்தால்; ஹேபூ¹த நாத¹ா நுக²=ஓ, ஈசனுடைய கிங்கரனான சிங்கமே! ஸம்ப¹ந்தி¹நா=நண்பனான; மே=எனக்கு; ப்ரணயம்=கேட்டவை; விஹந்தும்=விணாக்க; நார்ஹஸி=தகுந்தவன் அன்று.

(க-ரை) பேசுவதே நட்புக்குக் காரணமான தென்பார்கள். அந்த நட்பு நம்மிருவர்க்கும் இவ்வனத்தின் அருகில் ஏற்பட்டது.

அதனால். பூதநாதனுடைய கிங்கரனாகிய ஓ, சிங்கமே! நீ நண்ப
னாகிய எனது வேண்டுகோளைத் தவிர்க்கப் பார்ப்பது அறமன்று.
(குறிநிலையணி)

சு || ததே¹தி க²ாம் முக்தவதே தி²லீப:

ஸத்²ய ப்ரதிஷ்டம்ப² விமுக்த ப²ாஹு: |

ஸந்யஸத ஸஸ்தீரா ஹரயே ஸ்வதே²ஹம்

உபாநயத் பிண்ட மி வாமிஷஸ்ய ||

59

(ப-ரை) ததே¹தி=அப்படியே ஆகட்டுமென்று; க²ாம்=நந்தினி தேனுவை; முக்தவதே=விட்டுவிட்ட; ஹரயே=சிங்கத்திற்கு; ஸத்²ய=உடனே; ப்ரதிஷ்டம்ப²=கட்டிலிருந்து; விமுக்த=விடுபட்ட; ப²ாஹு:=தோள்களுடைய; தி²லீப=திலீப மன்னன்; ஸந்யஸத=விடப்பட்ட; ஸஸ்தீரஸ்ஸந்=ஆயுதங்களை உடைய வனாய்; ஸ்வதே²ஹம்=தன்னுடலில் உள்ள; ஆமிஷஸ்ய; மாமிசத்தை=பிண்டம் இவ்=கவளங்களாகக் கொய்து; உபாநயத்=சமர்ப்பித்தான்.

(க-ரை) அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று கூறி சிங்கமானது நந்தினியை விட்டுவிட்டது. உடனடியாக சிங்கத்தின் மகத்துவத்தால், கட்டுப்பட்டிருந்த தோள்வலி இப்போது தன் வசமானதால், தன் செய்கைகளால் படைகொண்டு தன் உடலிலிருந்து மாமிசத்தை யறுத்து, கவளங்களாய் செய்து, சிங்கத்தின் எதிரில் நின்று சமர்ப்பித்தான். (தகுதியணி)

சு || தஸ்மிந் க்ஷணே பாலயிது: ப்ரஜாநாம்

உத்பஸ்யதஸ் ஸிம்ஹ நிபாத முக்²ரம் |

அவாங் முக்¹ஸ்யோபரி புஷ்பவ்நிஷ்ட:

பபாத வித்²யாதீர ஹஸ்த முக்தா ||

60

(ப-ரை) தஸ்மிந் க்ஷணே=அவ்வேளையில்; உக்²ரம்=பயங்கரமான; ஸிம்ஹநிபாதம்=சிங்கம் தன்மீது வீழ்தலை; உத்பஸ்யத=எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்; அவாங் முக்¹ஸ்ய=நிலேநோக்கும்; ப்ரஜாநாம்=குடிமக்களுக்கு; பாலயிது=ஆள்பவனாகிய திலீப மன்னன்; உபரி=மீது; வித்²யாதீர=(தேவர்களில் ஒருவகையைச் சார்ந்த) வித்²யாதீரர்களுடைய; ஹஸ்த=கைகளால்; முக்தா=விடப்பட்ட; புஷ்பவ்நிஷ்ட=பூமாரி; பபாத=பொழிந்தது.

(க-ரை) உடனே அச்சப்படும் வண்ணம், சிங்கமானது தன் மீது விழுவதுபோல் இருப்பதைக் கண்டு தலைநிலை வளைத்துக் கொண்டு நிலத்தை நோக்கி நிற்கும் திலீப மன்னன் மீது வித்யா தரர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். (வியப்பணி)

சு॥ உத்திஷ்ட¹ வத்ஸே த்யம்ரிதாயமாநம்

வசோ நிஸம்²யோத்தி¹தமுத்தி¹தஸ்ஸந் ।

த²த²ர்ஸ ராஜாஃ ஜநநீமிவ ஸ்வாம்

க²ாம் மக்²ரதஃ ப்ரஸ்ரவணீம் ந ஸிம்ஹம் ॥

61

(ப-ரை) ராஜா = அந்த திலீப மன்னன்; அம்ரிதாயமநம் = அமுதைப் போன்றதும்; உத்தி¹தம் = பிறந்ததும்; ஜேஹவத்ஸ = ஓ, குழந்தாய்! உத்தி²ஷ்ட = எழுந்திரு; இதி = என்னும்; வசஃ = சொல்லை; நிஸம்ய உத்தி¹தஸ்ஸந் = எழுந்திருந்தவனாய்; அக்²ரத = முன்னால்; ப்ரஸ்ரவணீம் = பால் சுரந்துகொண்டுள்ள; க²ாம் = நத்தினி தேனுவை; ஸ்வாம் = தன்னுடைய; ஜநநீம் இவ = தாயைப் போல்; த²த²ர்ஸ = பார்த்தான்; ஸிம்ஹத்து = சிங்கத்தையோ; நத²த²ர்ஸ = கண்டானில்லை.

(க-ரை) திலீப மன்னன், 'குழந்தாய்! எழுந்திரு' என்னும் அமுதம் போன்ற சொற்னைக் கேட்டு எழுந்தான். அப்போது தன் முன்னால் தாய்ப்போல் நின்றுள்ள நத்தினி பசு பாலைப் பொழிந்துக் கொண்டிருந்தது. சிங்கம் காணாது பேரயிற்று. (வேண்டல் மற்றும் உவமையணி)

சு॥ தம்விஸ்மிதம் தே²நு ருவாச ஸாதே²ர

மயாயம் மயோத்²ப²ாவ்ய பரீக்ஷிதோஸி

ரிஷிப்ர²ாவாந் மயிநாந்தகோபி

பரபுஃ ப்ரஹர்தும் கிமுதாந்ய ஹிம்ஸ்ரஃ ॥

62

(ப-ரை) விஸ்மிதம் = வியந்துள்ள; தம் = அந்த திலீப மன்னனை நோக்கி; தே²நு = நத்தினி தேனுவானது; உவாச = கூறியது; ஜேஹஸாதே²ர = சாதுவாகிய திலீப மன்னா! மயா = என்னால்; மயாயா = மாயையால்; உத்²ப²ாவ்ய = உண்டாக்கி; பரீக்ஷிதஃ = சோதிக்கப்பட்டவன்; அஸி = ஆனாய்; ரிஷிப்ர²ாவாந் = வசிட்டர் மகிமையால்; அந்தகஃ அபி = இயமனும்; மயி = என்னிடம்; ப்ரஹர்தும் = கொல்ல; ப்ரபுஃ = சமர்த்தன்; ந = அல்லன்; அந்ய

ஹிம்ஸ் = பிற கொடிய விலங்குகள்; கிமுத = அதெப்படி. ப்ரப¹வ = சமர்த்துள்ளவை; ந = ஆகா.

(க-ரை) அப்போது வியந்துக்கொண்டிருக்கும் திலீப ராஜாவுடன் நந்தினி தேனு சொன்னதாவது; “உன்னைச் சோதிப்பதற்கு இம்மாய்கையை உண்டாக்கினேன். நீ சாது. வசிட்டருடைய மகாத்மியத்தால் என்னை எமனும் அணுக முடியாது; இவ்வாறிருக்க பிற கொடிய விலங்குகள் என்னை என்ன செய்யக் கூடு?” (நிரதிறையணி)

சு || ப¹க்த்யா கு²ரௌ மய்யநுகம்ப யாச

ப்ரீத்யாஸ்மி தே புத்ர வரம் வ்ரிணீஷ்வ ।

நகேவலாநாம் பயஸாம் ப்ரஸுதித

மவேஷி மாம் காமது²க¹ாம் ப்ரஸந்நாம் ॥

63

(ப-ரை) ஹேபுத்ர = மகனே! கு²ரௌ = வசிட்டரிடம்; ப¹க்த்யா = பக்தியாலும், மயி = என்னிடம்; அநுகம்ப யாச = தயவாலும்; தே = உனக்கு; ப்ரீதா = மகிழ்வுடையவள்; அஸ்மி = ஆகிறேன்; வரம் = வேண்டுகோளை; வ்ரிணீஷ்வ = கேட்பாயாக; தத¹ரஹி = அதுசரி; மாம் = என்னை; கேவலாநாம் = இணையற்ற; பயஸாம் = பாலுக்கு; ப்ரஸுதிம் = காரணமானவளாக; நாவேஷி = அறியவேண்டா; கிந்து = மேலும் என்னவெனில்; ப்ரஸந்நாம் = அணுகிறக முள்ளவளாகிய என்னை; காமது²க¹ா = விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கக் கூடியவனென்று; ஆவேஷி = தெரிந்துக் கொள்வாயாக.

(க-ரை) மகனே! உனக்குள்ள குருபக்தியைக் குறித்தும், என் மீதுள்ள தயவுக்கும் உவந்தேன். உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள்: நான் மனநிறைவுற்றால் தேவர்களைப்போல் எண்ணியவற்றையெல்லாம் கொடுக்கவல்லவளாக என்னை அறிந்துக்கொள். (கற்றோர் நவீற்சியணி)

சு || ததஸ்ஸமாநீய ஸ மாநிதார்தீ¹

ஹஸ்தௌ ஸ்வஹஸ்தாரஜித வீரஸப்²த² ॥

வம்ஸஸ்ய கர்தார மநந்த கீர்திம்

ஸுதகூ்ரினாயாம் தநயாம் யயாசே ॥

64

1-ரை) தத: = பிறகு; மாநிதார்தி¹ = பரிசுவழங்கப்பட்ட
ரையுடைய; ஸ்வஹஸ்த=தம் கைகளால்; ஆர்ஜித=
சித்த; வீர=வீரனென்னும்; ஸப்²த²=சொல்லுடைய;
அந்த திலீபமன்னன்; ஹஸ்தௌ=கைகளை; தமநீய=
டு; வம்ஸஸ்ய=குலத்திற்கு; கர்தாரம்=தலைவனும்; அநந்த
= என்றென்றும் புகழுடைய; தநயம்=மகனை; ஸுதக்ஷிணா
சுதக்ஷிணைக்கு உண்டாக; யயாசே=கேட்டான்.

3-ரை) அப்போது பல இரப்பாரை மகிழ்ச் செய்யும் மாபெரும்
பாளனும், தன் தோள்வலியால் பலரைவென்று வீரனென்னும்
படந்து தாழ்மையறியா திலீபமன்னன், தான்றாழ்ந்தவன்
கைக்கூப்பி தன்மறபிற்கு கர்த்தாவாய் மிகுந்த புகழ்தேடும்
எத்தன் பட்டத்து தேவியாகிய சுதக்ஷிணா தேவிக்கு அருள்
டுமென்று இரந்தான். (வேண்டலணி)

ந்தாநகாமாய ததே¹தி காமம்

ராஜ்ஞே ப்ரதி ஸ்ருத்ய பயஸ்வி நீஸா ।

பு²க்²த்²வா பய: பத்ரபுடே மதீயம்

புத்ரோப பு²ங்க்ஷவேதி தமாதி²தே²ஸ ॥

65

1-ரை) ஸா=அந்த; பயஸ்விநீ=நந்தினீதேனு; ஸந்தாநகா
=மகன் வேண்டுமென விழையும்; ராஜ்ஞே=திலீபமன்னனுக்
ததே¹தி=அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று; காமம்=வரத்தை;
ஸ்ருத்ய=சூளுரைசெய்து; ஹேபுத்ர=ஓமகனே! மதீயம்=
1; பய: =பாலை; பத்ரபுடே=தொன்னையில்; து²க்²த்²வா =
து; உபபு²ங்க்ஷவா=குடி ப்பாயாக; இதி=என்று; தம்=அந்த
மன்னனுக்கு; ஆதி²தே²ஸ=ஆணையிட்டது.

க-ரை அந்த நந்தினீபசுவானது அவ்வாறே ஆகுக என்று
ரித்து, 'மகனே! நீ ஒரு தொன்னையில் என் பாலைக்
துக் குடி' என்று ஆணையிட்டது. (வேண்டலணி)

பத்ஸஸ்ய ஹோமார்த¹ விதே²ஸ்ச ஸேஷம்

கு²ரோ ரநுஜ்ஞா மதி²க்²ம்ய மாத: ।

பாத்ஸ்ய மிச்ச¹ாமி தவோப பே²ாக்தும்

ஷஷ்டாம்ஸ முர்வா இவ ரக்ஷிதாயாம் ॥

66

(ப-ரை) ஹேமாதா = அம்மையே! வத்ஸஸ்யபீதம் = கன்று குடித்த மீதியை; ஹேராம = வேள்வியெனும்; அரீத¹ = கிரிகையின்; விதே² = அனுட்டானத்தில்; ஸோஷம் = மீதமான; தவ = உன்னுடைய; ஊத³ = பால்; ரணிதாயாம் = காக்கப்பட்ட; உர்வயா = பூமியின்; ஷஷ்டாப்சம் இவ = ஆறில் ஒரு பங்குபோல்; கு⁴ரோ = ஆசிரியருடைய; அனுஜ்ஞாம் = அனுமதியை; அதி⁵க⁶ம்ய = பெற்று; உபபே⁷க்தம் = அருந்த; இச்சாயி = எண்ணுகிறேன்.

(க-ரை) அதற்குத் திலீப மன்னன்: “அன்னையே! உனது கன்றுக்கும் ஓமத்திற்கும் பயன்படுத்தி மிகுதியான உன்பாலை, என்னால் ஆளப்படும் பூமியின் பலனில் ஏற்படும் ஆறில் ஒரு பங்கு போல், ஆசிரியரின் அனுமதி பெற்று அருந்த விழைகின்றேன்” என்று நந்தினி பசுவிடம் நவின்றான். (தன்மைநவற்சியணி)

சு|| இத்த¹ம் ஸிதீஸேந வஸிஷ்ட தே²நு:

விஜ்ஞாபிதா ப்ரீததரா ப³பூ⁴வ |

தத⁵ந்விதா ஹைமவதாச்ச கு⁶ஷே:

ப்ரத்யாயயா வாஸ்ரம ம்ரமேண ||

67

(ப-ரை) இத்த¹ம் = இவ்விதமாக; ஸிதீஸேந = திலீப மன்னனால்; விஜ்ஞாபிதா = விண்ணப்பிக்கப்பட்ட; வஸிஷ்டதே²னா = வசிட்டுருடைய நந்தினியெனும் பசுவானது; ப்ரீததரா = களிப்படைந்தது; ப³பூ⁴வ = ஆயிற்று; தத⁵ந்விதா = அந்த திலீபமன்னனுடன் கூடிய; ஹைமவதாத் = இமயத்தின்; கு⁶ஷே = குகையிலிருந்து; வாஸ்ரமேண = சோர்வின்றி; ஆயயாச = வந்து சேர்ந்தது.

(க-ரை) இவ்வாறு திலீபமன்னன் விண்ணப்பித்ததைக்கேட்ட நந்தினி பசுவானது களிப்படைந்து இமயத்துக் குகையை விட்டு சோர்வின்றி, ஆச்சிரமத்தை அடைந்தது. (நிகழ்வினவற்சியணி)

சு|| தஸ்ய: ப்ரஸந் நேந்து¹முக²: ப்ரஸாத³ம்

⁴குருந் ந்ரிபாணம் கு⁵ரவே நிவேத்ய |

ப்ரஹர்ஷ சிஹ்நாநுயிதம் ப்ரியாயை

ஸஸம்ஸ வாஸா புநருக்த மேவ ||

68

(ப-ரை) ப்ரஸந்ந இந்து¹ = நின்மலமாய மதியைப் போன்று; முக² = முகமுடைய; ந்ரிபாணாம் = அரசர்களுக்கு; கு³ரவே = ஆசா

னாகிய திலீபமன்னன்; ப்ரஹ்மர்ஷ = உவகையால்; சிற்றந = முகம் முதலியவற்றின் அறிகுறிகளால்; அனுமிதம் = எண்ணிய; தன்ய = நந்தினி தேனுவின்; ப்ரஸாத^{ம்} = அனுக்கிரகத்தை; புநருக்தமேவ = மறுபடியும் சொல்லிய; வாசா = வாக்குகளால்; கு²ரவே = வசிட்டருக்கு; நிவேத்ய = விண்ணப்பித்து; ப்ரியாயை = அன்புள்ள மனைவியாகிய சுதக்ஷிணா தேவிக்கு; ஸ்ராம்ஸ = சொன்னான்.

(க-ரை) நந்தினியின் அனுக்கிரகமானது முகம் போன்ற உருப்புகளின் வாயிலால் தெரிந்தாலும், அரசனான திலீபமன்னன், களிபெருக்கால், நந்தினி பசு வந்த சங்கதியும் வசிட்டருக்கு அறிவித்து, பிறகு அன்பு மனைவிக்கும் சொன்னான். (நிகழ்வின விற்சியணி)

சு || ஸ நந்தி²நீ ஸ்தந்ய மநிந்த³தாத்மா

ஸத்²வத்ஸலே || வத்ஸ ஹுதாவஸேஷம் ।

பபௌ வஸிஷ்டே¹ந க்ரிதாப்³யநுஜ்ஞ

ஸ்ரம்ப்³ரம் யஸோ மூர்தமிவாதி த்ரிஷ்ணா ||

69

(ப-ரை) அநிந்தி²த = குற்றமற்ற; ஆத்மா = சுபாவமுள்ள; ஸத் = நல்லார்களிடம்; வத்ஸல = பிரியமுள்ளவன்; ஸ = (ஆகிய) அந்த திலீபமன்னன்; வஸிஷ்டே¹ந = வசிட்டரால்; க்ரித = செய்யப்பட்ட; அப்³யநுஜ்ஞஸ்ஸந் = அனுமதி உள்ளவனாய்; வத்ஸ = கன்று (குடித்து) ஹுத = ஓமத்திலும் (பயன்பட்ட) அவஸேஷம் = மிகுதியான; தந்தினி = நந்தினி தேனுவின்; ஸ்தந்யம் = பாலை; ஸ்ரம்ப்³ரம் சுத்தமானதும்; மூர்தம் = அளக்கப்பட்டதும்; (ஆனதை) யஸ இவ = புகழைப் பெறுவதுபோல்; அதித்ரிஷ்ணஸ்ஸந் = மிக்க ஆசையுடன்; பபௌ = குடித்தான்.

(க-ரை) திலீபமன்னன் வசிட்டரின் அனுமதிபெற்று, கன்றுக்கும் ஓமத்திற்கும் பயன்பட்டதுபோக, மீதமாயிருந்த நந்தினியின் பாலை மிக ஆசையோடு குடித்தான். (நிகழ்வின விற்சியணி)

சு || ப்ராதர்யதே¹ாக்த வ்ரத பாரணாந்தே

ப்ராஸ்த¹ானிகம் ஸ்வஸ்த்யயநம் ப்ரயுஜ்ய ।

தௌ த²ம்பதீ ஸ்வாம் ப்ரதி ராஜத³ாநீம்

ப்ரஸ்த¹ாபயா மாஸ வஸீ வஸிஷ்ட¹ஃ ||

70

(ப-ரை) வஸ்¹=புலனடக்கமுள்ள; வஸ்ரிஷ்ட¹=வசிட்டர்; ப்ராத¹=வைகரையில்; யதே¹ரக்த=முறைப்படியான; வ்ரத=கே²ரஸவாவிரத; பாரணா=பாரணைக்கு; அந்தே=பிறகு; ப்ராஸ்த¹நிகம்=பிரயாணகாலத்திற்கு ஏற்ற; ஸ்வஸ்த்யநம்=ஆசீர்வாதத்தை; ப்ரயுஜ்ய; பயன்படுத்தி; தெள=அந்த தம்பதிகளை; (சுதஷிணை திலீபர்களை) ஸ்வாம்=தமது; ராஜ³த³ரீம் ப்ரதி=பட்டணம் நோக்கி; ப்ரஸ்த¹ரபயா மாஸ=அனுப்பிவைத்தார்.

(க-ரை) பொழுது புலர்ந்ததும் சுதஷிணையும், திலீபனும், கே²ரஸவையென்னும் விரதத்தையும், உண்ணாததும் முடித்துக் கொண்டு விட்டபிறகு, வசிட்டர் அவர்களைப் பயணகாலத்து வாழ்த்துக்களை நவின்னு அவர்களின் நகரத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ப்ரத²ஷிணீ க்ரித்ய ஹூதம் ஹூதாஸம்

அநந்தரம் ப¹ர்து ருந்த¹தீ: ச |

தே²நும் ஸவத்ஸம் ச ந்ரிப: ப்ரதஸ்தே¹

ஸந்மங்களோ த²க்²ரதர ப்ரப¹ாவ: ||

71

(ப-ரை) ந்ரிப: = திலீப மன்னன்; ஹூதம் = அவி சொரிதலால் கொழுந்துவிட்டெரியும்; ஹூதாஸம் = அக்கினியை; ப¹ர்து: = பதியாகிய வசிட்டரை; அநந்தரம் = பிறகு; அருந்த¹தீம் = அருந்ததீ தேவியை; ஸவத்ஸம் = கன்றுடன் கூடியுள்ள; தேருஞ்ச = நந்தினி தேனுவையும்; ப்ரத²ஷிணீக்ரித்ய = வலம் வந்து வணங்கி; ஸத் மங்களம் = நல்லாசிகளால்; உத²க்²ரதர = மிக்க மேன்மையுள்ள; ப்ரப¹ாஸஸந் = மகிமை உடையவனாய்; ப்ரதஸ்தே¹ = புறப் பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் அவி சொரிந்ததால் கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினியையும், வசிட்டரை, அருந்ததியை, கன்றுடன் கூடிய நந்தினி தேனுவை முறையே வலம் வந்து வணங்கி, நகரத்திற்குப் புறப்பட்டான் (வினைமுதல் விளக்கணி)

சு || ஸ்ரோத்ராபி¹ராம த்¹வநிநா ரதே¹ண

ஸத¹ம் பத்நீ ஸஹித ஸ்ஸஹிஷ்ணு: |

யயா வநுத்³க்³ரத ஸுகே¹ந மாகே²

ஸ்வநேந பூர்ணேவ மநோரதே¹ந ||

72

(ப-ரை) த³ர்மபத்நீஸஹித³=தன் மனைவி சுதக்ஷிணா தேவியுடன் கூடினவனாய்; ஸஹிஷீனு³=விரோதிகளால் ஏற்படும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவனும் ஆகிய; ஸ³=அந்த திலீப மன்னன்; ஸ்ரோத்ர³=காதுகளுக்கு; அபி³ராம³=இனிமையான; த்³வநிநா³=ஒலியுள்ள; மார்தே³=வழியில்; அறுத்³க³ாத³=கற்கள் முதலிய தடையற்றும்; ஸுகே³ந³=நிறைவேறிய; மநோரதே³ந³=விருப்பம் கொண்டு; யயௌ³=புறப்பட்டான்.

(க-ரை) நோற்றல் முதலியவற்றால் உண்டாகும் வருத்தங்களைத் தாங்கும் திலீப மன்னன் தன் பத்தினியுடன் கூடி, தன் விருப்பம் ஈடேறியதால், வழியில் கற்கள்முதலியன இல்லாது சுகமாய் ஓடும் தேரில், காதுக்கினிமையான ஒலிகளைக் கேட்டு ரசித்திக் கொண்டே சென்றான். (பெருமையணி)

சு|| தமாஹி தெளத்ஸுக்ய மத³ர்ஸநே

ப்ரஜா: ப்ரஜார்த¹ வ்ரத கர்ஸிதாங்க²ம் |

நேத்ரை பபுஸ்த்ரிப்தி மநாப்து வத்³பி³:

நவோத³யம் நாத¹ மி வெளஷதீ³நாம் ||

73

(ப-ரை) அத³ர்ஸநேந³=இடம் பெயர்ந்து அத்துணை நாட்களும் காணமுடியாமற் போனதாலும்; ஒளி குறைந்ததால் காண முடியாமதிருந்தாலும்; ஆஹித³ ஒளத்ஸுக்யம்³=தன் எண்ணமீடேற விழைந்தவனும்; ப்ரஜார்த³=உலகத்தையான மகப்பேறுக்கென; வ்ரத³=கே³ரோசேவையில் ஈடுபட்டிருந்ததாலும்; கர்ஸித³=இளைத்துப் போன; அங்க²ம்³=உடலையுடைய; நவோத³யம்³=புதிதாய் தோன்றிய; தம்³=அந்த திலீபராஜனை; ப்ரஜா³=குடிமக்கள்; த்ரிப்திம்³=மன நிறைவை; அநாப்துவத்³பி³=அடையாமலுள்ள; நேத்ரை³=கண்களால்; ஒஷதீ³நாம்³=கொடிகளுக்கு; நாத¹மிவ³=அதிகாரியாகிய சந்திரனைப் போல்; பபு³=பார்த்தனர்.

(க-ரை) வசித்தரின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அங்கு சிலகாலம் நந்தினீ தேனுவின் சேவையில் விரதம் பூண்டு மெலிந்த உடலுடையவனும் மகப்பேறு வரம் பெற்றுத் திரும்பிவந்த திலீப மன்னனை, குடிமக்கள் வளர்ப்பிறை மதியைக் காண்பதுபோல் மிகுந்த அவாவுடன் மனநிறைவின்றி பார்த்தனர். அதாவது சில காலம் அவ்வரசனைக் காணா திருந்தாலும், அவர் உடல் மெலிந்து காணப்பட்டதாலும், ஈடேறிய எண்ணத்துடன் திரும்பிவந்ததாலும்

அவனை, குடிமக்கள் ஆவலுடன் வெகுநேரம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தனர். (உவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || புரத்த²ர ஸ்ரீ: புரமுத்தாகம்

ப்ரவி²ய பெளரை ரபி²நத்த²ய மாந: |

பு²ஜே பு²ஜங்கே²ந்த்ர ஸமாநஸாரே

பூ²ய ஸ்ஸூ²மே ர்து²ர மாஸஸஜ்ஜ ||

74

(ப-ரை) புரத்த²ர = தேவர்கோனின்; ஸ்ரீ: = செல்வம் போன்று செல்வமுடைய; ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; பெளரை: = நகர மக்களால்; ரபி² நத்த²ய மாந: = மகிழப் பட்டவனாய்; உத்தபதாகம் = ஏற்றப்பட்ட கொடியுடைய; புரம் = நகரத்தை; ப்ரவி²ய = நுழைந்து; பு²ஜங்கே²ந்த்ர = ஆதிசேடனுக்கு; ஸமாந = நிகரான; ஸாரே = வலிமையுடைய; பு²ஜே = தோளில்; பூ²ய: = மறுபடியும்; பூ²மே = பூமியின்; து²ரம் = பாரத்தை; ஆஸஸஜ்ஜ = தாங்கினான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனைப் போல் செல்வமுடைய திலீப மன்னன் மக்களால் துதிக்கப்பட்டவனாய், கொடிகள் ஏற்றப்பட்ட நகரத்தில் நுழைந்து மறுபடியும் பூபாரம் தாங்கி அரசாண்டான். (விரியுவமையணி)

சு || அத¹ நயநஸமுத்த¹ம் ஜ்யோதி ரத்ரேரிவ த்²யெள:

ஸுரஸரிதி²வ தேஜோ வஹ்நி நிஷ்ட¹யூத மைஸம் |

நரபதி குலபூத்யை க²ர்ப்²மாத²த்த ராஜ்ஜீ

கு²ருபி² ரபி²நிவிஷ்டம் லோகபாலாநு ப²ாவை: ||

75

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு²வம்ஸ மஹாகால்யே த்விதீய ஸ்ஸர்க²:

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; த்²யெள: = ஆகாயம்; அத்ரே: = அத்ரி மா முனியின்; நயந ஸமுத்த¹ம் = கண்களில் பிறந்த; ஜ்யோதி ரிவ = சந்திரனைப்போல்; ஸுரஸரித் = தேவகங்கை; வஹ்நி = அக்கினியால்; நிஷ்ட¹யூதம் = வைக்கப்பட்ட; ஜஸம் = பரம சிவனைச் சார்ந்த; தேஜ: = குமாரஸ்வாமியைப் போலும்; ராஜ்ஜீ = சுதக்ஷிணாதேவி; நரபதி = திலீப மன்னனின்; குல = வமிசத்தின்; பூ²த்யை = ஐசுவரியத்திற்காக; கு²ருபி² = பெரிதான; லோகபால: =

திக்குப்பாலர்களின்: அநுப^௦ாவை = ஒளிகளால்; அபி^௦ நிவிஷ்டம் = துழையப்பட்ட; க^௦ர்ப^௦ம் = குலை; ஆத^௦த்த = பெற்றனள்.

(க-ரை) பிறகு, சுதக்ஷிணாதேவி சந்திரனைப் போன்ற ஒளியுடன். முருகனைப் போன்ற பராக்கிரமத்துடன், திக்குப்பாலர்களின் ஆக்கத்துடன் கூடிய மகனுள்ள சூல்கொண்டாள்.

(தொகையுலமையணி)

இது காளிதாஸ வியற்றிய ரகுவம்ச மகா காப்பியத்தில் இரண்டாம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யாநந்தரெனும் செ. ராமலிங்காசாரியரா வியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகர காவியம்

முன்றாம் சுருக்கம்

சு || அதே¹ப்ஸிதம் ப³ர்து ருபஸ்தி¹தோத²யம்

ஸகி¹ஜநோ த்²வீக்ஷண கௌமுதீ² முக¹ம் ।

நித²ாந மிஷ்வாகு குலஸ்ய ஸந்ததே

ஸஸுதக்ஷிணா தெ²ளஹ்ரித லக்ஷணம்த²தெ²ள ||

(ப-ரை) அதி¹=கருந்தரித்த பிறகு; ஸு²தக்ஷிணா=ஸுதக்ஷிணா தேவி; உபஸ்தி¹தோத²யம்=பலனடைந்த; ப³ர்து=பதியாகிய திலீப மன்னனுக்கு; ஈப்ஸிதம்=எண்ணிய எண்ணத்தின் உருவாயும்; ஸகி¹ஜந=தோழிகளின்; உத்²வீக்ஷண=டார்வைக்கு; கௌமுதீ²முக¹ம்=நிலவு தோன்றுவது போன்றும்; இக்ஷ்வாகு குலஸ்ய=இக்ஷ்வாகு¹அரசன் மறபில்; ஸந்ததே²=பாரம்பரியத்திற்கு; நித²ாநம்=மூலக்காரணமாகிய; தெ²ளஹ்ரித²=சூரின்; லக்ஷணம்=சின்னத்தை; த்²தெ²ள=அடைந்தான்.

(க-ரை) பிறகு சுதக்ஷிணா தேவி தன் பர்த்தாவுக்குப் பிரியமாகவும் தோழிகளின் கண்களுக்கு விருந்தாகவும் இக்ஷ்வாகுவின் மறபிற்கு காரணமாகியுள்ள சூரின் அறிகுறிகளை அடைந்தான். (ஒற்றை மணிமாலையணி)

சு || ஸரீரஸாத²ா த்²ஸமக்²ர பூ¹ஷணா

முகே¹நஸாஸக்ஷயத லோ²த்ர பாண்டுநா ।

தநுப்ரகாஸே நவிசேயதாரகா

ப்ரபா²த கஃபா ஸஸிநேவஸவீ ||

2

(ப-ரை) ஸரீர=உடலின்; ஸாத²ாத்=மெலிவால்; அஸமக்²ர=மிதமான; பூ¹ஷணா=நகைகள் அணிந்தவளாயும்; லோத்²ர=லோத்திரமென்னும் பூப்போன்று; பாண்டுநா=வெண்மையான; முகே¹ந=முகத்துடன்; உபலக்ஷிதா=தோன்றும்; ஸா=அந்த சுதக்ஷிணா தேவி; விஸேய=தேடினாலன்றி காணக்கூடிய; தாரகா=விண்மீன்களையுடைய; தநு=சொற்பமாகிய; ப்ரகாஸேந=ஒளியுடைய ப்ரபா²த கஃபா=காலையேறத்து; ஸஸிநா=சந்திரனுள்ள; ஸவீவ=இரவுபோல்; அலக்ஷயத=தோற்றங்கொண்டாள்.

(க-ரை) உடல் மெலிந்தமையால், சில நகைகளை மட்டும் அணிந்த சுதாஷிணா தேவி லோத்திரப்பூ போன்ற வெளுத்த முகமுள்ளவளாய் சில விண்மீன்கள் மட்டும் காணக்கூடிய வைகரை வேளைக்கு நிகராய் இரவில்தோன்றி சற்றே ஒளியுள்ள சந்திரனைப் போல் மக்களால் பார்க்கப்பட்டான். (உவமை மற்றும் புனைவுளி பொப்புமைக் கூட்டவணி)

சு|| தத¹ாநநம் ப்ரித்ஸுரபி² ஸ்விதீ³வரோ
ரஹ ஸ்யபாக்⁴ராய ந த்ரிப்தி மநாயயென |
கரீய ஸிக்தம் ப்ரிஷிதை : பயோமுசாம்
ஸுசிவ்யபாயே வரராஜி பல்வலம் ||

3

(ப-ரை) ஸ்விதீ³வர³ : திலீபமன்னன் ; ரஹஸி = தனிமையில் ; ம்ரித் = மண்ணால் ; ஸுரபி² = நறுமணமுடைய ; தத் = அந்த சுதாஷிணாதேவியின் ; ஆநநம் = முகத்தை ; உபாக்⁴ராய = முகந்து ; ஸுசிவ்யபாயே = முதுவேனில் கடைசியில் ; பயோமுசாம் = மேகங்களின் ; ப்ரிஷிதை = திவலைகளால் ; ஸித்தம் = நனைக்கப்பட்ட ; வரராஜி = நீர்த்தாமரைபால் ஏற்பட்ட ; பல்வலம் = துற்பமான குட்டையை ; உபாக்⁴ராய = முகந்து ; கரீய = யானையை போல் ; த்ரிப்திம் = மன நிறைவை ; அநாயயென = அடையாமற்போனான் .

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனிமையில் மண்ணுண்டமையால் மணம் கொண்ட அந்த சுதாஷிணா தேவியின் முகம், வேனிற்கால மேகங்களின் திவலைகளால் நனைந்த காட்டிலுள்ள சிறு குட்டைகளின் மணத்தை யானை முகந்து மனநிறைவற்றது போல் திருப்தி அடையவில்லை (சுரவுவிவளிப்படுப்பணி மற்றும் பதப்பொருட்காட்சியணி)

சு || தி²வம் மருத்வாநிவ பே³ாஷ்யதே பு⁴வம்
தி²க³ந்த விஸ்ராந்ரதே¹ா ஹி தத்ஸுத⁵ : |
அதே¹ாபி²லாஷே ப்ரத¹ம் தத¹ாவிதே²
மநோப²லம் த³ந்யரஸாந்விஸங்க்யஸா ||

4

(ப-ரை) ஹி = எக்சாரணத்தால் ; தி²க் அந்த = திசை முனைகளில் ; விஸ்ராந்த = பரவிய ; ரத¹ : = தேர் உடைய ; தத்ஸுத⁵ : = அந்த சுதாஷிணா தேவிமகள் ; மருத்வாந் = இந்நிரன் ; தி²வமிவ = தேவருலகமும் போன்று ; பு⁴வம் = பூமியை ; பே³ாஷ்ய = அனுபவிப்பானோ ; அத³ : = அக்காரணத்தால் ; ப்ரத¹ம் = ஆதியில் ; ஸா = அந்த

சுதக்ஷிணா தேவி; தத¹ாவிதே³ = மண்ணுருவான; அபிலாஷை = பிற பொருள்களை; விலங்க்³ய = விட்டு; மந = மனதை; ப²ப²ந்த³ = கட்டினான்.

(க-ரை) அந்த ஸுதக்ஷிணாதேவி பூமியனைத்தும் ஆளும் மகனைப் பெறுவதற்காய் அறிஞறினாக பிறபொருள்களை விட்டு மண்ணுருவாய் பொருளையே முதலில் விரும்பியவன் ஆனான். (விரியுவமை மற்றும் விதியணி)

சு. 15 மே ஹரியா ஸம்ஸதி கிஞ்சி தீ²ப்ஸிதம்
ஸ்ப்ரிஹாவதி வஸ்துஷு கேஷு மாக³தீ³ ।
இதிஸ்ம ப்ரிச்ச¹ த்யநுவேல மாத்³ரிதஃ
ப்ரியா ஸகி¹ ருத்தர கோஸ லேஸ்வரஃ ॥

5

(ப-ரை) மாகதீ³ = (மகதநாட்டரசு மகளான) சுதக்ஷிணா தேவி; ஹரியா = வெட்கத்தால்; கிஞ்சித் = எதனை; ஸ்ப்ரிதம் = விரும்பிய பொருளோ அதை; மே = எனக்கு; நஸம்ஸதி = செப்ப மாட்டான்; கேஷு = எந்த; வஸ்துஷு = பொருட்களில்; ஸ்ப்ரிஹாஸதி = விருப்பமுள்ளதோ; இசி = இவ்வாறென்று; அநுவேலம் = ஒவ்வொரு கணமும்; ஆத்³ரிதஃ = ஆதரவுடன் கூடிய; உத்தரகோஸ லேஸ்வரஃ = திலீப மன்னன்; ப்ரியா = சுதக்ஷிணாதேவியின்; ஸகி¹ = தோழிகள்; ப்ரிச்ச¹ ஸ்ம = கேட்டான்.

(க-ரை) சுதக்ஷிணா தேவி வெட்கத்தால் தனக்கெதன் மீது விருப்பமுண்டோ அதை கூறமாட்டான். அதனால், அவளுக்கு எப்பொருள் மீது விருப்பமுண்டோ அதனை அறிந்துக் கொள்வதற்கு திலீபன் அவளது தோழிகளை அவ்வப்போது ஆவலுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். (நுட்பவணி)

சு. 16 உபேத்ய ஸாதே²ாஹத³ து²ஃக¹ ஸீலதாம்
யதே²வ வவ்ரேத த²ப்ஸ்ய த²ாஹ்ரிதம் ।
நஹிஷ்ட மஸ்யதிரிதி²வேபி பூ³பதே
ரபூ³ த²நாஸாத்²ய மதி³ஜ்ய த²ந்வநஃ ॥

(ப-ரை) ஸா = அந்த சுதக்ஷிணாதேவி; தே²ாஹத³ = சூல் கொண்ட எண்ணத்தால்; து²ஃக¹ஸீலதாம் = வருத்தம்; உபேத்ய = அடைந்த; யத் = எப்பொருளை; வவ்ரே = விழைந்த

னனோ; தத் = அப்பொருளை; ஆஹ்ரிதம் = கொண்டு வரப்பட்டதாய்; அபர்யதே²வ = பார்த்தும்; ஹி = எக்காரணத்தால்; அதி²ஜ்யத²ந்வ = தொடுக்கப்பட்ட வில்லுடைய; அஸ்ய = இந்த; பூ; பதே = திலீப மன்னனுக்கு; இஷ்டம் = விரும்பிய பொருள்; திரிதி²வே²சி = சொர்க்கத்திலும்; நாஸாத்²யம் = அடைய முடியாததாய்; நாபூ²த் = இல்லாது போயிற்று.

(க-ரை) சுதஷ்ணாதேவி சூல் கொண்டனள் ஆதலால், எந்தப் பொருளை ஆசைப்பட்டாலும் அது கொண்டு வந்து தரப்படும். ஏனெனில் அவள் விரும்பும் பொருள் சொர்க்கத்தில் இருந்த போதிலும் அதை அடைதல் என்பது திலீப மன்னனுக்குப் பெற முடியாததன்று. (கருத்துடையடையணி)

சு॥ க்ரமேண நிஸ்தீர்ய சதே²ஹத²வ்யத²ாம்

ப்ரசீயமானாவயவா ரராஜஸா ।

புராண பத்ராபக²மா த²நந்தரம்

ஸதேவ ஸந்த²த² மநோஜ்ஞ பல்லவா ॥

7

(ப-ரை) ஸா = அந்த சுதஷ்ணாதேவி; க்ரமேண = படிப்படியாக; தே²ஹத² = சூல்கொண்டவளின் விழைவாலாய்; வ்யத²ாஞ்ச = துயரை; நிஸ்தீர்ய = கடந்து; ப்ரசீயமாந = பேணப்பட்ட; அவ்யவாஸதி = உறுப்புகளுடையவளாய்; புராண = பழைய (பழுத்த); பத்ரா = இலைகளின்; அபக²மாத் = உதிர்த்த; அநந்தரம் = பிறகு; ஸந்த²த² = பிறந்த; மநோஜ்ஞ = மனதைக் கொள்ளைக் கொள்ளும்; பல்லவாம் = துலிரிதலைகளுடைய; ஸதேவ = கொடியைப் போன்று; ரராஜ = மிகிர்ந்தனர்.

(க-ரை) சுதஷ்ணாதேவி வரவர சூல் உண்டான துயர்நீங்கி, உறுப்புகள் திடங்கொள்ள, பழுத்த இலைகள் உதிர்த்த பிறகு, மனதைக் கொள்ளைக் கொள்ளும்படி தனிர்ந்துவரும் கொழுந்தலைகள் போன்று ஒளியிக்கவனானாள். (மிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

அவ ॥ பிற அறிகுறிகளும் புனைந்துரைக்கப்படுகிறது.

சு॥ தி²நேஷு க²ச்ச²த்ஸு நிதாந்த பீவரம்

ததீ²ய மாநீல முக²ம் ஸ்தநத்²வயம் ।

திரா²ச காரா²ப்²ரமராபி² லீநயோ

ஸுஜாதயோ² பங்கஜ கோஸயோ² ஸ்ரியம் ॥

8

(ப-ரை) தி²தேஷு = சூல் கொண்டவள் எண்ணிய நாட்கள்; க²ச்ச¹த்ஸுஸத்ஸு = கடந்துகொண்டே செல்கையில்; நிதாந்த = மிகவு; பீவரம் = பருத்த; ஆநில = அனைத்தும் கருமையான; முக¹ம் = முலைநுனிகளுடைய; ததீ²யம் = அந்த சுதஷிணாதேவியின்; ஸ்தநத்வயம் = இரு முலைகளும்; ப்²ரமர = வண்டுகளாலும்; அபி¹ஸீநயோ = சூழப்பட்ட; ஸுஜாதயோ = அழகான; பங்கஜ கோஸயோ = தாமரை மொட்டுக்களின்; ஸ்ரியம் = ஒளியை; திரஸ்கார = தோற்கடித்தன.

(க-ரை) பல பொருட்கள் மீது ஆசைக்கொள்ளும் நாட்கள் கழியவே சுதஷிணாதேவியின் கொண்களனைத்திலும் கறுதிறம் படர, கறுத்த முலை நுனிகளுடையவளாய், மேலே வண்டுகள் சூழாநிற்கும் தாமரை மொட்டுகளின் ஒளியை தோற்கடித்தாள். (தற்குறிப்பணி)

கஃ நிதீ²ந க²ர்பீ²ா மிவ ஸாக²ராம்பீ²ராம்
ஸமீ மிவாப்²யந்தரஸீந பாவலாம் ।
நதீமிவாம்த ஸ்ஸிலாம் ஸரஸ்வதீம்
ந்ரிப ஸ்ஸஸ்த்வாம் மஹிஷு மமந்யத ॥

9

(ப-ரை) நி²பீ = தி²ப மன்னன்; ஸஸ்த்வாம் = சூல் கொண்டுள்ளவளும்; மஹிஷும் = பட்டதரசியாகிய; சுதஷிணாதேவியை; நிதீ²ந = நிதியை; க²ர்பீ²ம் = வயிற்றில் உள்ள; ஸாக²ராம்பீ²ராம் = பூமியைப் போன்று; அப்²யந்தர = இடைப் பிரதேசத்தில்; ஸீந = அடங்கியுள்ள; பாவலாம் = வன்னியை உடைய; ஸமீமிவ = வன்னிமரம் போல்; அந்த = உள்ளடங்கிய; ஸ்ஸிலாம் = நீருள்ள; ஸரஸ்வதீம் = சரஸ்வதி என்ற ஆறு போன்றும்; அமந்யத = எண்ணினான்.

(க-ரை) தி²ப மன்னன் கருவுற்றிருந்த சுதஷிணாதேவியை ரத்தினங்களடங்கிய பூமியைப் போலும், வன்னியைக் கருவில் கொண்டுள்ள வன்னிமரம் போன்றும், அந்தர்வாகினியாகிய சரஸ்வதி நதிகோன்றும் நினைத்தான். (அதாவது - அந்த கருவிலுள்ள மகவு அரசனாய், ஒளி மிகுந்து மிகத்தூய்மையானவனாக இருப்பான் என்று எண்ணினான்) (விநிவுலமயணி)

கஃ ப்ரியாநுராக²ஸ்ய மநஸ்ஸமுந்நதே:
பு²ஜார்ஜிதாநமச தி²க²ந்த ஸம்பதீ²ாம் ।

யத¹ாக்ரமம் பும்ஸவநாதி²கா க்ரியா

த²ரிதே³ர்ச தி²ர்ஸஸத்²ரிஸ ர்வயத²த்தஸ: ||

10

(ப-ரை) தி²ர் = வித்வானான; ஸ = திலீபமன்னவன்; ப்ரியா = அன்புள்ளவனான சுதக்ஷிணா தேவியீது; அநுராக²ஸ்ய = அன்புக்கும்; மநஸ்ஸமுந்நதே = உதாரத்திற்கும்; பு²ஜஆர்ஜிதாநாம் = தோள்வலிமையால் சம்பாதித்த; தி²க் அந்த = திஸச முனைகளில்; ஸம்பத²ாஞ்ச = செல்வங்களுக்கும்; த²ரிதே³ர்ச = மகன் உண்டாகப் போகிறான் என்ற மகிழ்ச்சியால்; ஸத்²ரிஸீ = தகுந்த; பும்ஸவந = சீமந்தம்; ஆதி²கா = முதலிய; க்ரியா = சட்குங்களை; யத¹ாக்ரமம் = முறை தவறாது; வ்யத²த்த = செய்தான்.

(க-ரை) பண்டிதனாகிய திலீப மன்னன் அன்பு மனைவியான சுதக்ஷிணாதேவி அன்புக்கும், தன் உதாரத்திற்கும், தோள்வலிமையால், எல்லாதிசைகளிலும் சம்பாதித்த செல்வங்கட்கும், மகன் பிறக்கிறானென்ற மகிழ்ச்சிக்குகந்தவாறு சீமந்தம் முதலிய கிரிகைகளை முறைதவறாது செய்தான். (நிகழ்வினவற்றிசியணி)

சு || ஸு²ரேந்த்²ர மாத்ரா²ரித க²ர்ப²கெ²ளரா

த்ப்ரயத்ந முகதாஸநயா க்²ரிஹாக²த: ||

தயோபசாரா ஞ்ஜலிகி¹ந்ந ஹஸ்தயா

ஸநந்த பாரிப்லவ நேத்ரயா ந்ரிப: ||

11

(ப-ரை) க்ரிஹ ஆக²த: = இல்லத்தை நோக்கி வந்த; ந்ரிப: = திலீப மன்னன்; சு²ரேந்த்²ர = திக்குப் பாலர்களின்; மாத்ரா = அம்சங்களாலும்; ஆ²ரித = நுழையப்பட்ட; க²ர்ப² = கருவின்; கெளராத் = பளுவால்; ப்ரயத்ந = முயற்சியாலும்; முக்த = விடப்பட்ட; ஆஸநயா = பீடமுள்ளவளும்; உபசார = உபசாரத்தின் பொருட்டு; அஞ்ஜலி = அஞ்சலியில்; கி¹ந்ந = துயருடன் கூடிய; ஹஸ்தயா = கைகள் உடையவளும்; பாரிப்லவ = சஞ்சலமான; நேத்ரயா = கண்களுடையவளும்; (ஆகிய) தயா = அந்த சுதக்ஷிணா தேவியால் ஸநந்த = மகிழ்ந்தான்.

(க-ரை) திலீபமன்னன் தன் இல்லம் சேர்ந்து, திக்குப் பாலர்களின் புகழைப் பெற்று, வயிற்றிலுள்ள சிசுவின் பளுவால் மிக்க முயற்சியுடன் தனக்கு மரியாதை யளிக்கும் தன் அன்பு மனைவியாகிய, சுதக்ஷிணா தேவியைக் கண்டு களித்தான். (பொதுமையணி)

க. || குமார ப்¹ரித்யா குஸலை ரநுஷ்டி¹தே

பி¹ஷக்²பி¹ ராப்தை ரத¹ க²ர்ப¹ ப்¹ரிமிணி ।

பதி: ப்ரதீத: ப்ரஸ வோந்முகீ¹ம் ப்ரியாம்

த²த²ர்ப¹ஸ காலே தி²வ மப்¹ரிதா மிவ ॥

12

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; குமாரப்ரித்யா=குழந்தை மருத்துவத்தில்; குஸலை = நிபுணரான; ஆப்தை: = நட்புடைய; பி¹ஷக்²பி¹=மருத்துவர்களால்; க²ர்ப¹ ப்¹ரிமிணி=கருவைப் பேணுதல்; அநுஷ்டி¹தே ஸதி=செய்யப்பட்டது; காலே=பத்தாம் மாதம்; (முதுவேனிற் குப் பிறகு); ப்ரஸவ=பெறுவதற்கு; உந்முகீ¹=எதிர்நோக்கும்; ப்ரியாம்=அன்புமிக்க சுதக்ஷிணா தேவியை; அப்¹ரிதா=முகில் சூழ்ந்த; தி²வமிவ=வானம் போன்று; பதி: =பர்த்தாவான திலீப மன்னன்; ப்ரதீதஸ்ஸந்=மகிழ்வுற்று; த²த²ர்ப¹ஸ=கண்டான்.

(க-ரை) கர்ப்பிணி மருத்துவத்தில் நிபுணர்களான தனது நண்பர்களைக் கொண்டு எல்லா மருத்துவமும் செய்துக்கொண்டிருக்க, பத்தாம் மாதம் முதுவேனிற் கடந்து மழைப் பொழியத் தக்கதாய் அடர்ந்த முகில்கள் சூழ்ந்துள்ள வானம்போன்று பிரசவ வேதனையோடிருந்த சுதக்ஷிணா தேவியை திலீபமன்னன் மகிழ்ச்சியோடு கண்டான். (உருவகவணி)

க. || க்²ரஹஸ்தத: பஞ்சபி¹ ருச்ச ஸம்ஸ்தி¹தை:

அஸுதிர்யகை² ஸ்ஸுசித ப்¹ாக்ய ஸம்பத²ாம் ।

அஸுத புத்ரம் ஸமயே ஸசீஸமா

த்ரிஸாத்¹நா ஸக்தி ரிவார்த்¹ மக்ஷயம் ॥

13

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ஸசீஸமா =சசிதேவிக்கு நிகரான; ஸா=அந்த சுதக்ஷிணா தேவி; ஸமயே=பத்தாம் மாதத்தில்; உச்ச=சிறப்பிடங்களில்; ஸம்ஸ்தி¹தை: =உள்ளனவையும்; அஸுதிர்யகை² = பரியோடு சேராதுமுள்ள; பஞ்சபி¹: = ஐந்தாசிய; க்ரஹை: =கிரகங்களாய்; ஸுசித=குறிக்கும்; ப்¹ாக்யஸம்பத²ம்=செல்வமிக்க; புத்ரம்=மகனை; த்ரி=வலிமைமிக்க மந்திரங்கள்; ஸாத்¹நா=கொடுக்கவல்ல; ஸக்தி: =வலிமை; அக்ஷயம் = அழிவற்ற அர்த¹மிவ=பொருள் போன்று அஸுத=பெற்றனர்.

(க-ரை) பிரபுக்கள் பொதுவாக அவரவர் பாக்கியத்தைப் பொருத்து இரண்டு மூன்று நான்கு கோள்கள் உச்சமான விடுகளில்

உள்ளபோது பிறக்கின்றனர். அவ்வாறிருக்க; மிக உயர்ந்த பதவியைக்குறிக்கும் ஐந்து கிரகங்களும் மறைபாமல் மிக உச்சத்தில் உள்ள நல்லவேளையில் அரசாட்சியானது பிறர் அடையப்படாத ஆலோசனைகளை, துணிவெனும் அரசியலின் அமைவின் உருவாகிய வலிமை எவ்வாறு மேன்மை மிக்க செல்வத்தை கொடுக்குமோ, அவ்வாறே சசிதேவிக்கு நிகரான சதக்ஷிணாதேவி மாபெரும் பாக்கியவானாகிய மகனை ஈன்றாள். (மிகுதினவிர்சியணி)

சு॥ தி²ஸ: ப்ரஸேது² ர்மருதோ வபு ஸ்ஸுக²ா:

ப்ரத²க்ஷிணார்சி ர்ஹவி ரக்²நி ராத²தே² :

ப²பூ²வ ஸர்வம் ஸுப²ஸம்ஸி தத்க்ஷணம்

ப²வேஹி லோகாப்யுத²யாய தாத்²ரிஸீம் ॥

14

(ப-ரை) தத்க்ஷணம் = அப்போது; தி²ஸ: = திக்குகள்; ப்ரஸேது = தூய்மையாயிற்று; மருத: = வாயுக்கள்; ஸுகா = உல்லாசமாக; வபு: = வீசிற்று; அக்நி: = வேள்வி நாதனான அக்கினி; ப்ரத²க்ஷிண = வலஞ்சூழலும்; அர்சிஸ்ஸந் = கொழுந்துகளுடையவனாய் ஹவி = நெய் முதலிய அவிகளை; ஆத²தே² = ஏற்றனர்; இத்த²ம் = இதுபோல்; ஸர்வம் = எல்லாமும்; ஸுபஸம்ஸி = நன்மையைக்குறிப்பன; ப²பூ²வ = ஆயிற்று; தத²ாஹி = அதுபோலவே; தாத்²ரிஸீம் = அந்த ரகுமன்னனைப் பேசுந்நவர்களின்; ப²வ: = பிறப்பானது; லோக = உலகத்தின்; அப்யுத²யாய = மேன்மைக்கே; ப²வதி = ஆகிறது.

(க-ரை) அப்போது திசை நான்கும் தூய்மையாய் ஒளித்தன. தென்றல் இதமாக வீசியது. அக்னியானவன் வலமாகச் சுழலும் கொழுந்துவிட்டுக் கொண்டு அவிகளை ஏற்றான். இம்மாதிரி உலக நன்மைக்கு தேவர்களின் மகிழ்ச்சியை அறிவிக்கும் எல்லா நல்ல அறிகுறிகளும் தென்பட்டன. (மாலைவிளக்கணி)

சு॥ அரிஷ்ட ஸய்யாம் பரிதோவிஸாரணா

ஸுஜந்மந ஸ்தஸ்ய நிஜேந தேஜஸா

நிஸீத² தீ²பாஸ் ஸஹஸா ஹதத்²விஷோ:

ப²பூ²வு ராலேக்²ய ஸமர்பிதா இவ ॥

15

(ப-ரை) அரிஷ்ட = பிரசவ விடுதியில்; ஸய்யாம் = படுக்கையை பரித: = எங்கும், விஸாரிணா = பரவும்; ஸுஜன்மந: = தகுந்த

பரப்புடைய; தஸ்ய=அந்த மகவின்; நிஜேன=தன்னுடைய;
தேஜஸா=ஒளியில்; ஸஹஸா=சீக்கிரமாக; ஹத=போக்கப்பட்ட;
தீ²விஷு=ஒளியுள்ள; நீஸீத²=நள்ளிரவில்; தீபா=விளக்குகள்;
ஆலேக்¹ய = சித்திரத்தில்; ஸமப்பிதா = வைக்கப்பட்டவை
போன்று; ப²பூ²வ=ஆயிற்று.

(க-ரை) பிரசவ விடுதியில் படுக்கையில் வைக்கப்பட்டுள்ள
சிசுவின், எங்கும் பரவிய ஒளியால் புறக்கணிக்கப்பட்ட விளக்குகள்,
சித்திரங்களில் காண்பவைப் போன்று ஆயிற்று. (மிகுதினவிற்கி
யணி)

சு || ஜநாய ஸூத்²தீ²நந்த சராய ஸம்ஸதே
குமார ஜம்மாம்ரிதஸம் மிதாஷ்டரம் ।
அதே²ய மாஸீத் த்ரயமேவ பூ²பதே:
ஸஸிப்ரப்²ம் ச¹த்ரமுபேச சாமரே ||

16

(ப-ரை) பூ²பதே=திலீப மன்னனுக்கு; அம்ரித=அமுதுடன்;
ஸம்மித=நிகரான; அஷ்டரம்=எழுத்துக்கள் உள்ள; குமாரஜம்ம=
மகனின் பிறப்பை; ஸம்ஸதே=கூறும்; ஸூத்²தீ²நந்த=அந்தப்
புறத்தில்; சராய=வாழும்; ஜநாய=மக்களுக்கு; ஸஸி=சந்திரனின்;
ப்ரப்²ம்=ஒளியைப்போல் ஒளிக்க; ச¹த்ரம்=குடையை; உபே²=
இரண்டான; சாமரேச=சாமரங்களும்; த்ரயமேவ=மூன்றுமே;
அதே²யம்=கொடுக்கக்கூடாதது; ஆஸீத்=ஆயிற்று.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கு அமுதுக்கு நிகரான எழுத்துக்கள்
உண்டாகும்படி மகனின் பிறப்பை அறிவித்த அந்தப்புறத்தில் வாழ்
மகனுக்கு வெண்குடையும் சாமரங்கள் இரண்டுமாக மூன்றுந்
தவிர மற்றவை யாவும் அன்பளிப்பாக அளிவிக்கப்பட்டன.
(ஏனெனில், அவை மூன்றும் அரசர்க்கு இன்றியமையாதிருக்க
வேண்டியவை). (விறுகோளணி).

சு || நி¹வாத பத்²ம ஸ்திமிதேந சக்ஷுஷா
ந்ரிபஸ்ய காந்தம் பிபீதஸ் ஸுதாநநம் ।
மஹோததே²: பூரஇவேந்து² தர்ஸநாத்
கு²ரு ப்ரஹர்ஷ: ப்ரப²பூ²வ நாத்மநு ||

17

(ப-ரை) நிவாத=காற்றில்லாத இடத்திலுள்ள; பத்ம=
நாமரையைப் போல்; ஸ்தி¹மிதேந=அசைவற்ற; சக்ஷுஷா=

கண்ணால்; காந்தம் = மனதுக்குகந்த; ஸுத ஆநநம் = மகனுடைய முகத்தை; பிபீத = பார்த்துக் கொண்டுள்ள; நிரிபஸ்ய = திலீப மன்னனுடைய; குரு = அதிகமான; ப்ரஹர்ஷ = மகிழ்ச்சி; இந்து² திர்ஸநாத் = சந்திரனைப்பார்த்தால்; குரு = அதிகான; மஹாதீதே³ = பெருங்கடலை; பூர இவ = வெள்ளம் நிரப்புவது போல்; ஆத்மநி = உடலில்; நப்ரபி⁴வ = பிடிக்காமற் போயிற்று.

(க-ரை) ஸமுத்திரன் முழுமதியைப் பார்த்தபோது பொங்கி நிற்பதுபோல், திலீபமன்னன் குமாரனின் மனங்கவர் முகத்தைக் கண்கொட்டாது, காற்றில்லா விடத்தில் தாமரையைப்போல் அசைவற்றக் கண்ணால் பார்த்தவண்ணம் ஆனந்தத்தில் மூழ்கி இருந்தான். (உவமையணி)

சி|| ஸ ஜாதகர்மண்யதிலே தபஸ்விநா

தபோவநா தே²த்ய புரோதீஸா க்ரிதே ।

தி³லீபஸுநுர் மணி ராகரோ த்⁴பீவ:

ப்ரயுக்த ஸம்ஸ்கார இவாதி⁵கம் ப⁶பெ⁷ள ॥

18

(ப-ரை) ஸ: தி³லீபஸுநு: = அந்த திலீப மன்னனுடைய மகன்; தபஸ்விநா = தவத்திற் சிறந்த; புரோதீஸா = வசிட்டரால்; தபோவநாத் = தவம் செய்யும் காட்டிலிருந்து; ஏத்ய = வந்து; அகி¹லே = எல்லா; ஜாதகர்மணி = ஜாத கருமம் என்னும் சடங்குகள்; க்ரிதே ஸ: தி = செய்துக் கொண்டிருக்க; ப்ரயுக்த = செய்யப்பட்ட; ஸம்ஸ்கார: = சாணைப் பிடித்தல் முதலிய தொழில்களால் உண்டாகிய; ஆகர: = கனியில்; உத்⁴பீவ: = பிறந்த; மணிரிவ = ரத்தினங்களைப் போல்; அதி⁵கம் = மிகவும்; ப⁶பெ⁷ள = மிளிர்ந்தான்.

(க-ரை) தபோவனத்திலிருந்து புரோகிதரான வசிட்ட முனிவர்தாம் வந்திருந்து அரசுகுமாரனுக்கு ஜாதகருமம் முதலிய சடங்குகள் அனைத்தும் நடத்திக் கொடுத்ததால், அந்த மகவு வசிட்டர் மந்திர மகிமையால், சுரங்கத்திலிருந்து வெட்டி எடுத்துவந்த மணிக்குச் சாணை பிடித்தால் எவ்வாறு அதிகப் பிரகாசமாக இருக்குமோ அதுபோல் பிரகாசித்தான். (மென்மேலுயற்சியணி)

சு|| ஸுக¹ர்ரவோ மங்கீள தூர்ய நிஸ்வநா:

ப்ரமோத² ந்ரித்தைஸ் ஸஹ வாரீயாஷிதாம் ।

ந கேவலம் ஸத³மநி மாக⁴தீ: பதே:

பதி வ்யஜ்ரிம்ப⁵ந்த தி⁶வௌகஸா மபி ॥

19

(ப-ரை) ஸு¹ப்ரவாஃ=செவிக்கினிய; மங்க²ள=பொலிவுக் குகந்த; தூர்ய=பல இசைக் கருவிகளின்; நி³வநாஃ=ஒலிகள்; வாரயோஷிதாம்=வேசியர்களின்; ப்ரமோத²=மகிழ்ச்சியாலான; நி³த்தைஸ்ஸஹ=நாட்டியத்துடன்; மாக²தி³பதேஃ=திலீப மன்னனுடைய; ஸத்³மநி கேவலம்=வீட்டிலேயே; ந வ்யஜ்ரிம்ப³ந்த=பரவயில்லை; கிம்து=மேலும்; தி³வெனகஸாம்=தேவர்களின்; பத்¹யசே=ஆகாயத்திலும்; வ்யஜ்ரிம்ப³ந்த=பரவியது.

(க-ரை) செவிக்கினிய மங்கள வாத்தியங்களும், கீதங்களும், வேசியர்களின் நாட்டியங்களும் திலீப மன்னனுடைய வீட்டில் மட்டுமன்றி ஆகாயத்திலும் (ஒலித்தன) செய்யப்பட்டது. (வினை முதல் விளக்கணி)

சு|| ந ஸம்யத ஸ்தஸ்ய ப²பூ³வரஷிது

த்³விஸர்ஜயே த்³யம் ஸுதஜ்நம் ஹர்ஷிதஃ ।

ருணாபி³தாநாத்ஸ்வயமேவ கேவலம்

தத²ா பித்ருணா முமுசேஸ ப²ந்த³ நாத் ॥

20

(ப-ரை) ஸுத=மகனுடைய; ஜ்நம்=பிறப்பால்; ஹர்ஷிதஸ்ஸந்=மகிழ்ந்தவனாய்; யம்=யாரை; விஸர்ஜயேத்=விடுவிப்பானோ; ரஷிது=காப்பாற்றுகிறவனாகிய; தஸ்ய=அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஸம்யதஃ=கட்டுண்ட குற்றவாளிகள்; நப²பூவ=இல்லாமலிருந்தனர்; கிந்து=மற்றும்; தத²ா=அக்காலத்தில்; ஸஃ=அந்த திலீப மன்னன்; பித்ருணாம்=தென்புலத்தாருடைய; ருண=கடன் என்னும்; அபி³தாநாத்=பெயருடைய; ப²ந்த³நாத்=கட்டிலிருந்து; ஸ்வயமேவ கேவலம்=தானொருவன் மட்டுமே; முமுசே=விடுதலைப் பெற்றான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் வெகுவாக அறனறிந்து அரசாண்டான். அதனால், திருடு முதலிய குற்றங்கள் நடந்ததில்லை. குடிகளில், எவரும் கைதுசெய்யப்படவில்லை. அதனால், தனக்குண்டாய மகப்பேரின் மகிழ்ச்சியால் கருணை கூர்ந்து சிறையிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய குற்றவாளிகள் ஒருவருமில்லை. அதற்குப் பதிலாக, தானே தனக்கு மகன் பிறந்ததால், தென்புலத்தாரின் கடனிலிருந்து, விடுவித்துக் கொண்டான். (முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ஸ்ரிதஸ்ய யாயாதீய மந்த மர்பீக

ஸ்ததீர பரேஷாம் யுதி¹சேதி பார்தி¹வஃ ।

அவேக்ஷ்ய தீரதோர் க²மநார்த¹ மர்தி¹வி

ச்சகார நாம்நா ரகு²மாத்ம ஸம்பீவம் ॥

21

(ப-ரை) அர்த¹வித் = சொற்பொருளை தெரிந்தவனாகிய; பார்தி¹வஃ = திலீப மன்னன் அயம் = இந்த; அர்பீகஃ = குழந்தை; ஸ்ருதஸ்ய = நூல்களின்; அந்தம் = கரையை; யயாதீ = அடைந்த வனாகி; க²மநார்த¹ம் = வரும்பொருளை; அவேக்ஷ்ய = ஆலோசித்து ஆத்மஸம்பீவம் = தன் மகனை; ரகு²ம் = ரகுவென்னும்; நாம் நா = பெயர்கூட்ட; சசகார = செய்தான்.

(க-ரை) சொல்லின் பொருளை யறிந்த திலீப மன்னன் தன் மகன் நூலறிவும், பகை வெற்றியும் அடைவானெனத் தெரிந்து அவனுக்கு அப்பொருள் அடங்கப்பெற்ற ‘ரகு²’ என்ற பெயர் சூட்டினான். (காரணமாலையணி)

சு || பிதுஃ ப்ரயத்நா த்ஸ ஸமக்²ர ஸம்பதீஃ

ஸுபை¹ஸ் ஸரீராவ யவைர தி²நேதி²நே ।

புபோஷ வ்ரித்²தி²ம் ஹரித்²ஸ்வ தி²தி²தே

ரநுப்ரவேஸா தி²வ பீராலசந்த்²ரமாஃ ॥

22

(ப-ரை) ஸஃ = அந்த ரகுமகராஜன்; ஸமக்²ர ஸம்பதீஃ = பரிபூரணமான செல்வமுள்ளவனாய்; பிதுஃ = தந்தையாகிய திலீப மன்னனுடைய ப்ரயத்நாத் = முயற்சியால்; ஸுபை¹ஃ = அழகான; ஸரீர = உடலின்; அவயவை = உறுப்புகளால்; ஹரித்²ஸ்வ = பரிதியின்; தி²தி²தே = சுடர்களை; அநுப்ரவேஸாத் = ஒட்டி நுழைவதால்; பீராலசந்த்²ரமா இவ = இளமதியைப்போல்; தி²நேதி²நே = நாள்தோறும்; வ்ரித்²தி²ம் = வளர்தல்; புபோஷ = பேணினான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் சகல சம்பத்துக்களுமுடைய தன் தகப்பனாரான திலீப மன்னனுடைய பேணுதலால், அழகான உடலுறுப்புகள் கொண்டுள்ளவனாய், மதியின் வளர்பிறை ரவியின் சுடர்களால் நாள்தோறும் வளர்வது போன்று வளர்ந்து வந்தான். (நிகரெடுத்து காட்டுவமையணி)

சு || உமாவ்ரிஷாங்கௌ ஸரஜம்நா யதீர

யதீர ஜயந்தேந ஸசீ புரந்த்²ரௌ ।

தத¹ா ந்ரிபஸ்ஸாச ஸுதேந மாக²தீ³

நநந்த⁴து ஸ்தத் ஸத்⁵ரிஸோதத்ஸமௌ ||

23

(க-ரை) உமாவ்ரிஷாங்கிள = பார்வதியும் பரமேசுவரனும்; ஸரஜம்நா = குமாரஸ்வாமியால்; யத¹ா = எவ்வாறு; நநந்த²து = மகிழ்ந்தனரோ; ஸசி புரத்த³ரெள = சசிதேவியும் இந்திரனும்; ஜபந்தேந = ஜயந்தன் என்னும் மகனால்; யத¹ா = எவ்வாறு; நநந்த²து = மகிழ்வுற்றனரோ; தத¹ா = அவ்வாறு; தத்ஸமௌ = அந்த பார்வதிபரமசிவன் சசி தேவேந்திரர்கள் போல் நிகரான; ஸா = அத்த; மாக²தீ³ = சுதக்ஷிணா தேவியும்; ந்ரிபாச்ச = திலீப மன்னனும்; தத் = அந்த குமரன் ஜயந்தர்கள் போல்; ஸத்ரிஸோத = நிகராய; ஸுதேந = மகனால்; ந நந்த²து = மகிழ்ந்தனர்.

(க-ரை) பார்வதி பரமசிவனார்களும், சசியும் தேவேந்திரர்களும் முறையே அவர்களின் மகன்களாகிய முருகன், ஜயந்தன்களால் எவ்வாறு மகிழ்ந்தனரோ அதேபோல், அவர்களுக்கு நிகரான சுதக்ஷிணா திலீபர்கள் அந்த தேவ மகன்களுக்கு நிகரான தம் மகனுடன் மகிழ்ந்தனர். (நிகர்தொடர்முழுதுவமையணி)

க|| ரத¹ாங்க² நாம்நோரிவ பாவ ப³ந்த⁴நம்

ப³பூ⁵வ யத் ப்ரேம பரஸ்ய ராப்ரயம் |

விப⁶க்த மப்யேக ஸுதேந தத்தயோ:

பரஸ்பரஸ்யோபரி பர்யசீயத ||

(ப-ரை) ரத¹ாங்க² நாம்நோரிவ = சக்ரவாளம் என்னும் புட்களின் ஆண் பெண்ணினம் பேசுன்று; தயோ: = அந்த சுதக்ஷிணா திலீபர்களுக்கு; பாவப³ந்த⁴நம் = மனதையிடுக்கும்படியான; பரஸ்பராப்ரயம் = ஒன்றோடொன்றொத்த; யத் = எந்த; ப்ரேம = அன்பானது ப³பூ⁵வ = ஆயிற்றோ; தத் = அந்த நட்பு; ஏகா = ஒருவரான; ஸுதேந = மகனால்; விப⁶க்தமபி = பிரிக்கப்படாதாயினும்; பரஸ்பரஸ்ய = ஒருவர்க்கொருவரின்; உபரி = மீதும்; பர்யசீயதே = வளர்ந்தது.

(க-ரை) சுதக்ஷிணா தேவியும் திலீபமன்னனும் ஒருவரை மற்றவர் இடையராத நினைத்துக் கொண்டு மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒரே மகனான ரகுமன்னனிடம் கொண்ட மிகுந்த அன்பானது அவர்களிடையே இருந்துவந்த அன்பைக் குறைத்துவிடவில்லை. (கருத்துடையடையணி)

சு || உவாச த¹ாதீர்யா ப்ரத¹மோதி²தாநிம்

த்யயெள ததீ²யா மவலம்ப்²ய சாங்கு²ளிம் ;

அபூ²ச்ச நம்ரஃ ப்ரணிபாத ஸிஷ்யா

பிதுர்முத²ம் தேந ததாந ஸோரீப்²கஃ ||

25

(ப-ரை) ஸஃ=அந்த; அர்²பு²க=குழந்தை; த¹ாதீர்யா=செவிலித் தாயால்; ப்ரத¹ம=முதலில்; உதி²தாநிம்=கற்பிக்கப்பட்ட சொற்களை; உவாச=சொன்னான்; ததீ²யாம்=அந்த செவிலித் தாயினுடைய; அங்கு²ளிம்=விரலை; அவலம்ப்²ய=பிடித்துக் கொண்டு; யயாச=நடந்து வந்தான்; ப்ரணிபாத=வணங்குதல் பற்றிய; ஸிஷ்யா=கற்பித்தலினால்; நம்ரஃ=வணக்கம் செலுத்துதல்; அபூ²தி²திசயத்=ஆனால் என்பது எதுவுண்டோ; தேந=அக்காரணத்தால்; பிது=²தகப்பனாரன திலீப மன்னனுக்கு; முத²ம்=மகிழ்ச்சியை; ததாந=பரவச் செய்தான்.

(சு-ரை) அக்குழந்தை செவிலித் தாயால் கற்பிக்கப்பட்ட சொற்களை உச்சரித்துக்கொண்டும்; அவளின் விரல்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நடக்கவும், தாய் தந்தை ஆசான்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தவும் கற்றான். இவற்றைக் கண்ணுற்ற தந்தையாகிய திலீப மன்னன் மிகுந்த மகிழ்வைய்தினான். (பொதுமையணி)

சு || தமங்க மாரோப்ய ஸரீரயோக²ஜை

ஸஸுகை¹ர் நிஷிந்தஞ்ச மிவாம்ரிதம் த்வசி ।

உபாந்த ஸம்மீலித லோசனோ ந்ரிப²ஸ

சிராத் ஸுதஸ்பர்ஸ ரஸஜ்ஞதாம் யயெள ||

26

(ப-ரை) ஸரீர=உடலின்; யோக²=சம்மந்தமாக; ஜை=பிறந்த; ஸுகை¹=சுகங்களால்; த்வசி=தோலில்; அமிரிதம்=அமுதத்தை; நிஷிதஞ் சம் இவஸ்தி¹தம்=மொழிவதுபோல் தோன்றும்; தம்=அக்குமாரனை; அங்கம்=தொடையீது; ஆரோப்ய=ஏற்றிக்கொண்டு; உபாந்த=அருகிலுள்ள இடங்களில்; ஸம்மீலித=சுமக்கப்பட்ட; லோசநஸஸந்=கண்களுடையவனாய்; சிராத்=வெகுசாலம்; ஸுத=மகனுடைய; ஸ்பர்ஸ=தொடுதலினால்; ரஸ=உணர்வை; ஜ்ஞதாம்=உணர்ந்தவனுடைய ஞானத்தை; யயெள=அடைந்தான்.

(சு-ரை) அன்பால் தொடுமளவில் அமுதுபோன்று தோன்றும் உடலுடைய மகனை வெகுசாலம் குழந்தை இல்லாதிருந்த திலீப

மன்னன் தன் தொடைமீது வைத்துக்கொண்டு, மகனை யெடுத்துக் கொள்வதால், உண்டான மகிழ்ச்சியை கண்கள் மூடிக்கொண்ட வனாய் அனுபவித்தான். (பாதி கண்கள் மூடுதலானது பேரானந்தத்தின் குறிப்பாகும்). (நினைப்பணி)

சு || அமம்ஸ்த சாநேந பரார்த்¹ய ஐம்நா

ஸ்தி¹தே ரபே²த்தா ஸ்தி¹திமந்த மவ்யம் ।

ஸ்வமூர்தி பே²தே²ந கு²ணாக்²ர வர்திநா

பதி: ப்ரஜாநா மிவ ஸர்க² மாத்மந: ||

27

(ப-ரை) ஸ்தி¹தே: = மரியாதைக்கு; அபே²த்தா = ஆள்பவனாகிய; ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; பர்யார்த்¹ = மேன்மையான; அந்வயம் = வம்சத்தை; ப்ரஜாநாம் = மக்களுக்கு; பதி: = பிரபுவான; கு²ண: = சத்துவம் முதலிய குணங்களிலும்; வித்தை வினயங்களிலும்; அக்²ரவர்திநா = முதலில் நடந்த; ஸ்வ = தன்னுடைய; மூர்திபே²தே²ந = அவதாரவிசேடமாய விஷ்ணுவால்; ஆத்மந: = தன்னுடைய; ஸர்க²மிவ = ஆக்கலைப் போன்று; ஸ்திதி மந்தம் = நிலையுள்ளதாக; அமம்ஸ்த = எண்ணினான்;

(க-ரை) பிரஜாதிபதியாகிய பிரமன் சத்துவகுணம் மிகுந்த வனாய் தன் அவதாரமாயுள்ள விஷ்ணுவால் தன்னுடைய படைப்பு காக்கப்படுகிறதென்று எண்ணுவதுபோல் உலகவழக்கிற்கு எதிராக திலீப மன்னன், வரத்தின் மகத்துவத்தால், நல்லோரையில் உத்தமமான பிறவியெடுத்த தன்மகன் ரகுமகா ராஜனுக்கு உண்டாய அபிசயிக்கத் தக்க ஆடக்கம் முதலிய குணங்களால் தன் வம்சத்திற்குப் புகழைத் தேடித்தருவானென்று நிச்சயித்தான். (உவமையணி)

சு || ஸ வ்ரித்தசௌஸ சலகாக பகஷ:

அமாத்ய புத்ரைஸ் ஸவயோபி² ரந்வித: ।

விபேர் யத¹ாவத் க்²ஹ்ணேநவாங்மயம்

நதீ²முகே¹ நேவ ஸமுத்²ர மாவிஸ்த ||

28

(ப-ரை) வ்ரித்த சௌஸ = செய்யப்பட்ட சௌலமென்னும் கிரிகை (க: தணிவிழா)வுடைய; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; சல = அசைகின்ற; காகபகஷ: = தலைமுடியுடையவ²னும்; ஸவயோபி² = தன் வயதுக்குச் சமமான வயதுள்ள நண்பர்களான; அமாத்ய புத்ரை: = அமைச்சர்களின் ஐமந்தர்களோடு; அந்விதஸ்ஸத் =

கூடினவனாய்; விபே=ஐம்பதெழுத்துக்களின் எழுதும் பயிற்சி; ய¹ாவத க்²ரஹணேந=நன்கறிந்து; பயின்றதால்; வான்மயம்=சொற்றொகுப்பை; நதீ³=ஆற்றின்; முகே¹ந=கழிமுனையால்; கர்சித்=ஏதோ ஒரு (முதலை முதலிய நீர்வாழ்) பிராணி; ஸமுத்²ரம் இவ=கடல்போன்று; ஆவிஸ்த்=பிரவேசித்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் காதணி முதலிய சடங்குகள் செய்வித்த பிறகு, அசையும் தலைமுடியுடன் சமவயதுடைய மந்திரிகளுடைய பிள்ளைகளுடன் கூடி வாசித்துக் கொண்டுள்ள அவனுக்குச் சொற்றொகுப்புக்கள் யாவும் ஆற்றின் கழிமுகத்திலிருந்து நீர்வாழ் முதலை முதலான பிராணிகள் கடலுக்குள் எளிதில் பிரவேசிப்பது போல், அறிந்துக் கொண்டான். (விரிவுவமையணி)

சு|| அதே¹பரீதம் விதி¹வத்² விபர்சிதோ
விவியு ரோம் கு²ரவோ கு²ருப்ரியம் ;
அவந்தீய யத்நாஸ ப²பூ²வ ரத்ரதே
க்ரியாஹி வஸ்தூப ஹிதாப்ரஸீத² ||

29

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; விதி¹வத்=நுன்முறைப்படி; உபநீதம்=பூநூல் அணிவித்து; கு²ருப்ரியம்=ஆசான்களுக்கு மிகுந்த அன்புடன் நடப்பவனாய்; ஏநம்=இந்த ரகுமன்னனை; விபர்சிதே=புலவர்களாய்; கு²ரவஃ=குரவர்கள்; அத்ர=இந்த ரகு விற்பட்சம்; அவந்தீய=விணாகாத்; யத்நாஸ=பிரயத்னம் உள்ளவர்களாய்; பபூ²வஃ=ஆனார்கள்; ததீ³ாஹி=அப்படி இருக்கையில்; க்ரியா=பயிலுதல்; வஸ்து=நல்லவனிடம்; உபாஹிதாஸதி=பயன்படுத்தப்பட்டதாக; ப்ரஸீத²தி=பலிக்கிறது.

(க-ரை) பிறகு பூநூல் அணிவிக்கப்பட்டு, குருமார்களுக்கு அன்பு சட்டும் ரகுமன்னனுக்கு வித்வான்களான உவாத்ரதிகள் கல்வியை கற்பித்தனர். அவர்களின் முயற்சிகள் விணாகாமல் மிகவும் பலனளித்து வந்தன. எவ்வாறெனின், நன்னிலத் திட்ட விதைகள் நற்பயனளித்தல் கண்கூடன்றோ, (மென்மேலுயற்சியணி)

சு|| தி¹யஸ் ஸமக்²ரைஸ் ஸகு²ணை ருதீ³ரதீ³:
க்ரமாச் சதஸ்ரஸ் சதுரர்ண வோபமா ;
ததாரவித்யா பவநாதி பாதிபி²:
தி²ஸோ ஹிதீ²பி²ர்ஹிதா மிவே²வர ||

30

(ப-ரை) உதார=மேலாய; தீ=புத்தியுள்ள; ஸ்=அந்த ரகுமன்னன்; ஸமக்ரை=முழுமையான; திய=புத்தியுடைய; குணை=சேவித்தல் முதலிய குணங்களால்; சதுர்ணவை=நான்கு கடல்களே; உபமா=உவமையாக உள்ளதும்; சதஸ்ர=நான்காய; வித்யா=தருக்கம் முதலிய வித்தைகளும்; ஹரிதாம்=திக்கு களுக்கு; ஈஸ்வர=பிரபுவான சூரியன்! பவந=காற்றை; அதிபா திபீ=மீறும்படியான; ஹரித்பீ=குதிரைகளால்; சதஸ்ர= நான்காய; திஸிவ=திக்குகள் போன்று; க்ரமாத்=முறையே; ததார=தாண்டினான்.

(க-ரை) திக்குகட்டுகு அதிபனாகிய சூரியன் நான்கு கடல்கள் போன்ற நான்கு திசைகளின், காற்றினை மிஞ்சும் வேகமுடைய தனது புரவிகளால் எவ்வாறு தாண்டுவானோ அதுபோல், நற்குணங்களின் குன்றாய் விளங்கும் ரகு சேவித்தல் முதலிய புத்தியும் குணங்களும், காற்றை மிஞ்சும் வேகம் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி நான்கு வித்தைகள், தருக்காதி சாத்திரங்கள், ஆகிய வற்றைக் கடந்தான். (சிறப்பணி)

சு || த்வசம் ச மேத்யாம் பரிதாய ரௌரவீ

மஸிஷி தாஸ்த்ரம் பிதுரேவ மந்த்ரவத் ।

ந கேவலம் தத்ரு ரேகபார்திவஃ

ஷிதாவபூ தேக த்ருத் ரோபிலஃ ॥

31

(ப-ரை) மேத்யாம்=பரிசுத்தமான; ரௌரவீ=மானைச் சார்ந்த; த்வசம்ச=தோலை; பரிதாய அணிந்து; மந்த்ரவத்=மந்திரத்துடன் கூடிய; அஸ்த்ரம்=ஆக்னேயம் முதலிய பாணங்களை; பிதுரேவ=தகப்பனாரைப் போலவே; அஸிஷித=பயின்றான்; தத்ரு=அந்த ரகுவின் தந்தையாகிய திலீப மன்னன்; ஏகபார்திவஃ=ஒரே அரசனாகி; நாபூத்=ஆகவில்லை; கிந்து=மேலும் என்னவெனில்;

(க-ரை) மேலும் ரகுமன்னன் கறுநிற மான்தோல் அணிந்து பிரம்மசாரியாய் மந்திரத்துடன் கூடிய ஆக்னேயம் முதலிய பாணங் களை விடும் கல்விகளை தந்தையாகிய திலீப மன்னனிடமே கற்றான். ஏனெனில், அந்த திலீப மன்னன் அரசனாக இருந்ததே அல்லாது வில்வித்தையில் அப்போதிலுந்த அத்துணைபேர்களைவிட துணைக இருந்தான். (தன்மை நவீற்சியணி.)

சு || மஹோக்ஷதாம் வத்ஸரஸ் ஸ்ப்ரிஸந்நிவ

த்²விபேந்த்²ர ப¹ாவம் கலப¹ம் ஸ்ரயந் நிவ ।

ரகு¹: க்ரமா த்²யௌவநபி¹ந் ஸௌஸவ:

புபோஷ காம்பீ¹ர்ய மநோஹரம் வபு: ||

32

(ப-ரை) ரகு: = ரகுமன்னன்; க்ரமாத் = முறையே; யௌவந = இளம்பருவத்தால்; பி²ந் = போக்கிய; ஸௌஸவஸ்ஸந் = குழந்தைப் பருவமுடையவனாய்; மஹோக்ஷதாத் = பெருங் காளைப்பருவத்தை; ஸ்ப்ரிஸந் = அடைந்த; வத்ஸதர இவ = கன்றுபோலும்; த்விபேந்த்² ரப¹ாவம் = பெரிய யானைப் பருவம்; ஸ்ரயந் = அடைந்த; கலப¹ இவ = யானைக்குட்டி போலும்; காம்பீ¹ர்யமநோஹரம் = சபல பாவனையால் மனதைக் கவரும் அழகான; வபு: = உடலை; புபோஷ = பேணினான்.

(க-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் இளம் பருவமடைந்து பேரேறு போன்று, பெரிய கரியைப் போலும் பருவமடைந்து, கெட்டச் செய்கைகள் யாதுமின்றி, மிக கம்பீரமும், நல்ல அழகும் உள்ள உடல் உடையவன் ஆனான். (தன்மை நவீற்சியணி)

சு || அத¹ாஸ்ய கே¹ாதாந விதே¹ ரநந்தரம்

விவாஹ தீ²க்ஷாம் நிர்வர்த யத்²கு¹ரு:

நரேந்த்²ர கந்யாஸ் தமவாப்ய ஸத்பதிம்

தமோ நுத²ம் தக்ஷஸுதா இவாப²பு¹:

33

(ப-ரை) கு¹ரு: = தந்தையாகிய திலீப மன்னன்; அஸ்ய = இந்த ரகு மன்னனுக்கு; கே¹ாதாந = பசுவை நன்கொடையாக அளித்தல் என்னும் கிரிகை; விதே¹: = செய்வதைவிட; அநந்தரம் = பிறகு; விவாஹ = திருமண; தீ²க்ஷாம் = விரதத்தை; நிர்வர்தயத் = நிறைவேற்றப்பட்டான்; அத¹ = பிறகு; நரேந்த்²ரகந்யா: = அரச கன்னியர்கள்; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; தக்ஷஸுதாம் = ரோகிணி முதலிய வீண்மீன்கள்; தமோநுத²மிவ = சந்திரனைப்போல்; ஸத்பதிம் = நல்ல கணவனாக; அவாப்ய = அடைந்து; ஆப²பு¹: = மிளிர்ந்தான்

(க-ரை) தந்தையாகிய திலீப மன்னன் ரகுமன்னனுக்கு கோதானத்துடன் கூடிய திருமணத்தை முடித்து வைத்தான். அரச கன்னியர்களாகிய அம்மணப் பெண்கள் நல்ல கணவனை அடைந்து ரோகிணி முதலிய வீண்மீன்கள் சந்திரனைக் கணவனாக அடைந்ததுபோல் மகிழ்ந்தனர். (நிரநிறையணி)

சு. || யுவா யுக²வ்யாயத் பாஷுரம்ஸை:

கவாடவக்ஷா: பரிணத்²த² கந்த²ர: ।

வபு: ப்ரகர்ஷா த்²ஜயத்² கு²ரும் ரகு²:

தத²ாபி நீசைர் விநயா த்²நி²யத: ॥

34

(ப-ரை) யுவா=இளம் பருவத்தனனாகிய; யுக²=நுகத் தடியைப் போன்ற; வ்யாயத=நீண்ட; ப²ாஷு: =தோள்களுடைய வனும்; அம்ஸை=பருத்தவனும்; கவாட=கதவைப்போன்ற; வக்ஷா=மார்புடையவனும்; பரிணத்²த²=விரிவான; கண்ட²=கழுத்துடையவனாகிய; ரகு²=ரகுமன்னன்; வபு: =உடலின்; ப்ரகர்ஷாத் =அதிகத்தால்; கு²ரும்=தந்தையாகிய திலீப மன்னனை; அஜயத் =வென்றான்; தத²ாபி=ஆயினும்; விநயாத் =அடக்கத்தால்; நீசை: =அற்பனாக; அத்²நி²யத் =காணப்பட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் யௌவன முடையவன் ஆதலால், தந்தையாகிய திலீப மன்னனைவிட நீண்ட தோள்கள், விரிந்த மார்பு, பருத்த கழுத்து இவை பெற்றிருத்தலால், மேம்பட்டவனாகவும், அடக்கம் கொண்டுள்ளதால், மிகவும் சொற்பமானவனாகவும் இருந்தான். அதாவது-தந்தையாகிய திலீபனைவிட யௌவனத்தால் வலிமையுடையவனாக இருப்பதில் அதிகமாகவும், அடக்கம் காட்டுவதால் சொற்பமானவனாகவும் இருந்து வந்தான். (உவமை மற்றும் வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

சு. || தத: ப்ரஜாநாம் சிரமாத்மநா த்²நிதாம்

நிதாந்த கு²ர்வீம் லகு² இஷ்யதா து²ரம் ।

நிஸர்க² ஸம்ஸ்கார விநீத இத்யயௌ

ந்ரிபேண சக்ரே யுவராஜ ஸப்²த ப²ாக் ॥

35

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ஆத்மநா =தன்னால்; சிரம் =வெகு காலமாக; த்²நிதாம் =ஆண்டுவரப்பட்டதும்; நிதாந்த =மிகவும்; கு²ர்வீம் =அதிகமான; ப்ரஜாநாம் =மக்களுடைய; து²ரம் =காக்கும் பளுவையும்; லகு²இஷ்யதா =அற்பமாகச் செய்யப்போகும்; ந்ரிபேண =திலீப மன்னனால்; அஸௌ =இந்த ரகுமன்னன்; நிஸர்க² =சபாவத்தாலும்; ஸம்ஸ்கார =நூல் பயின்றதாலும்; விநீத: =அடக்கமுள்ளவன்; இதி =என்பதால்; யுவராஜ =இளவரசன் என்னும்; ஸப்²த² =சொல்லை; ப²ாக் =அடைந்தவனாக; சக்ரே =செய்யப்பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தான் வெகுகாலமாக செய்துவந்த குடிகளை ஆளும் முயற்சியை குறைத்துக் கொள்ளும் சபாவத்தாலும், நூல்களைப் பயின்றதால் அடக்கமுடைய ரகுமன்னனுக்கு இளவரசு பட்டமளித்தான். (விதியணி)

சு|| நரேந்த்²ர மூலாயதநா த்²நந்தரம்

தத²ாஸ்பத²ம் ஸ்ரீர் யுவராஜ ஸம்ஜ்ஞீதம் ।

அக²ச்ச த்²ம்ஸோந கு²ணாபி²லாஷினீ

நவாவதாரம் கமலா தி²வோத்பலம் ॥

36

(ப-ரை) கு²ண=அடக்கம் முதலிய குணங்களை அதாவது நறுமணத்தை; அபி²லாஷினீ = விழையும்; ஸ்ரீ=அரசெனும் இலக்குமி; நரேந்த்²ர=திலீப மன்னனெனும்; மூலாயதநாத்=முதலிடத்திலிருந்து; அநந்தரம்=அருகில் உள்ளவனும்; யுவராஜ ஸம்ஜ்ஞீதம்=இளவரசனெனும் பெயருடைய; தத்=அந்த ரகுமன்னனும்; ஆஸ்பத²ம்=இடத்தை; கமலாத்=தாமரையிலிருந்து; நவ=புதிய; அவதாரம்=பிறப்புடைய; உத்²்பல இவ=நீரம்பல் போல்; அம் ஸோந=பாகத்தால்; அக²ச்ச²த்=அடைந்தான்.

(க-ரை) நறுமணத்தை விழையும் இலக்குமி மாலையில் வாடும் தாமரையிலிருந்து, சுவளையை அடைவது போல்; அடக்கம் முதலிய குணங்களை விழையும் அரசெனுமிலக்குமி திலீபமன்னனிடமிருந்து பிறகுவரும் இளவரசனான ரகுமகாராஜனை அடைந்தனர். (நிரநிறையணி)

சு || விப²ாவஸுஸ் ஸாரதி²நேவ வாயுநா

க²நவ்யபாயேந க²ப²ஸ்திமா நிவ ।

ப²பூ²வதே நாதிதராம் ஸுதுஸ்ஸஹ;

கடப்ரபே²தே²ந கரீவ பார்தி²வஃ ॥

37

(ப-ரை) ஸாரதி²நா=உதவியாகிய; வாயுநா=காற்றால்; விப²ாவ ஸுரிவ=அக்கினியைப் போல்; க²நவ்யபாயேந=கூதிர்ப் பருவத்தால்; க²ப²ஸ்திமாந் இவ=சூரியனைப் போன்றும்; கட=கன்னம்; ப்ரபே²தே²ந=உடைவதால்; கரீவ=யானையைப் போலும்; பார்தி²வஃ=திலீப மன்னன்; தேந=அந்த ரகு²மன்னனால்; அதிதராம்=மிகுந்த; ஸுது²ஸ்ஸஹ=சகிக்கக் கூடாதவன்;

(க-ரை) வாயுவுடன் கூடிய அக்கினியும், முகில்கள் அடங்கியுள்ள கூதிர்க்காலத்து சூரியனும், மதநீர் சொரியும் யானையும் எவ்வாறு சகிக்க முடியாதவைகளாக இருக்குமோ அதுபோல், ரகுவடன் கூடிய திலீபமன்னன் அசாத்தியனாக இருந்தான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு || நியுஜ்ய தம் ஹோம துரங்க² ரக்ஷணே

த³நுர்த்³ரம் ராஜஸுதை ரநுத்³ரிதம் |

அபூர்ண மேகே ஸதக்ர தூபம் /o

ஸதம் க்ரதூநாம் அபவிக்கீந மாபஸஃ ||

38

(ப-ரை) ஸதக்ரது = தேவேந்திரனை; உபமஃ = உவமைபாகக் கொண்ட; ஸஃ = திலீப மன்னன்; ராஜஸுதை = அரசப்புதல்வர்களால்; அநுத்³ரிதம் = கூடி; த³நுர்த்³ரம் = வில்லேந்தியுள்ள; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; ஹோம = வேள்விக்குரிய; துரங்க² = குதிரைகளை; ரக்ஷணே = காப்பதில்; நியுஜ்ய = நியமித்து; ஏகேந = ஒரு வேள்வியால்; அபூர்ணம் = குறைந்த; க்ரதூநாம் = அசுவ மேதங்களின்; ஸதம் = நூறை; அபவிக்கீநம் யத¹ாதத¹ா = குறைபாடுகள் வாரா வண்ணம்; அப = அடைந்தான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு நிகரான திலீபமன்னன் அரசப்புதல்வர்களே பரிவாரங்களாக உள்ள ரகுமன்னனை வேள்விக்குரிய புரவிகளைக் காக்கும் வேலையில் நியமித்து ஒன்று குறைவான நூறு (தொண்ணூற்றொன்பது) அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தான். (உவமை மற்றும் வீறுகளானி)

சு || ததஃ பரம் தேந மக¹ாய யஜ்வநா

துரங்க² முத்ஸரிஷ்ட மநர்க்²ளம் புநஃ |

த³நுர்ப்³ரிதா மக்²ரத ஏவ ரக்ஷிணாம்

ஜஹார ஸக்ரஃ கில கூ²ட்² விக்ரஹஃ ||

39

(ப-ரை) ததஃ பரம் = தொண்ணூற்றொன்பது புரவிவேள்விகளும் செய்து முடித்த பிறகு; யஜ்வநா = முறைப்படி வேள்வி செய்த; தேந = அந்த திலீப மன்னனால்; மக¹ாய = வேள்வி செய்ய; உத்ஸ்ரிஷ்டம் = விடப்பட்ட; அநர்க்²ளம் = தடையற்ற; துரங்க²ம் = குதிரையை; த³நுர்ப்³ரிதாம் = வில்லேந்திய, ரக்ஷிணாம், காவலாளிகளின், அக்²ரதஏவ = முன்னாலேயே; ஸக்ரஃ = தேவேந்திரன்; கூ²ட்² = மறைந்த; விக்²ரஹஸ்ஸந் = உடலுடன்; ஜஹாரகில = கவர்ந்தான்.

(க-ரை) பிறகு திலீப மன்னவன் மறுபடியும் நூறாவது அசுவமேத யாகம் செய்தற் பொருட்டு விடப்பட்டு அட்டியிலாது செல்லும் குதிரையை, அதைக் காக்கும் வில்லாளர்களுக்கெதிரிலேயே தேவேந்திரன் மறைந்த உடலுடையவனாக வந்து அதைக் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சுஃ விஷாத² லுப்த ப்ரதிபத்தி விஸ்மிதம்

குமார ஸைந்யம் ஸபதி⁰ ஸ்தி¹தம் சதத்¹

வஸிஷ்ட தே⁰நுஸ்ச யத்²ரிச்ச யாக²தா

ஸ்ரீத ப்ரப⁰ாவ த²த்²ரிஸோத¹ நந்தி¹நி ||

40

(ப-ரை) தத்=அந்த; குமார=ரகுமன்னனின்; ஸைந்யம்=படைகள்; தத்ஷணம்=உடனடியாக; விஷாத²=எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறாது பங்கமடைந்ததால்; லுப்த=கடந்த; ப்ரதிபத்தி=செய்யக்கூடிய ஞானமுண்டாகியதாய்; விஸ்மிதம் ஸத்=வியப்புடன் கூடியதாய்; ஸ்தி¹தஞ்ச=இருந்ததாயிற்று; அத¹=பிறகு; ஸ்ருத=கேள்வியுற்ற; ப்ரப⁰ாவ=மகத்துவமுடைய; யத்²ரிச்சயா=தானாக; ஆக²தா=வந்த; நந்தி²னி=நந்தினிஎன்னும் பெயருடைய; வஸிஷ்டதே⁰நுஸ்ச=வசிட்டருடைய பசுவை; த²த்²ரிஸோ=பார்க்க நேர்ந்தது,

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய படைகள் தாமிழந்த புரவியைக் குறித்து மனங்கலங்கினவர்களாய் செய்வதறியாது வியப்புற்றிருந்தனர். அவ்வமயம் எப்பசவினுடைய மகத்துவத்தை முன்பு அவர்கள் கேள்வியுற்றிருந்தனரோ அந்த நந்தினி என்னும் பெயருடைய வசிட்டரின் பசுவானது தானாகவே அங்கு வரலாயிற்று. (தொடர்பின்மையணி)

சுஃ தத²ங்க நிஷ்யந்த² திலேந லோசநே

ப்ரம்ரிஜ்ய புண்யேந புரஸ்க்ரிதஸ் ஸதாம் |

அதீந்த²ரி யேஷ்வ ப்யுப பந் த²ர்ஸநோ

ப²பூ²வ ப⁰ாவேஷு தி²லீப நந்த²ந ||

41

(ப-ரை) ஸதாம்=நன்மக்களால்; புரஸ்க்ரித=பூசை செய்யப்பட்ட; தி²லீபநந்த²ந=திலீபனுடைய மகனான ரகுமகாராஜாவின்; புண்யேந=தூய்மையால்; தத்=அந்த நந்தினி பசவின்; அங்க=உடலுறுப்புகளிலிருந்து; நிஷ்யந்த²=வெளிப்பட்ட திரவமெனும்;

ஜலேந = தீரால் (அதாவது முத்திரத்தாலும்); லோசநே = கண்
களை; ப்ரம்ரிஜ்ய = கழுவிக்கொண்டு; அதீந்த²ரியேஷ்வபி = புலன்
களை மீறினவனாயினும்; ப¹ாவேஷு = பொருள்களில்; உபபந்த =
பிறந்த; த²ர்ஸந = கண்டடாய் பார்க்கும் வல்லமையுடையவனாக;
ப²பூ¹வ = ஆனான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் புனிதப் பசுவின் முத்திரத்தால் தன்
கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, அதன் மகிமையால், மாந்தர்
கண்களுக்கு அகப்படாத பொருள்கள் யாவும் அவன் கண்களுக்குத்
தோன்றும் வல்லமையைப் பெற்றான். (எளிதின் முடிபணி)

சு || ஸபூர்வத பர்வத பக்ஷ ஸாதநம்

த²த²ர்ஸ தே²வம் நரதே²வ ஸம்ப¹வஃ ।

புநஃ புநஃ ஸுத நிஷித்²த² சாபலம்

ஹரந்த மர்வம் ரத¹ரஸ்மி ஸம்யதம் ||

42

(ப-ரை) நரதே²வ = திலீப மன்னனால்; ஸம்ப¹வஃ = உண்டாய்;
ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; புநஃ புநஃ = மேலும் மேலும்; ஸுத =
தேரோட்டியான 'மாதவி' என்பவனால்; நிஷித்²த² = தடுக்கப்
பட்ட; சாபலம் = வேகமாய் ஓடும்; ரத¹ = தேரின்; ரஸ்மி = வலிக்கயிற்
றால்; ஸம்யதம் = கட்டப்பட்ட; மர்வம் = குதிரையை; ஹரந்தம் =
கடத்திச் செல்லும்; பர்வத பக்ஷஸாதநம் = முன்பு மலைகளின்
இறகுகளை வெட்டி வீழ்த்தியவன்; (தேவேந்திரன்); பூர்வதஃ =
கீழ்த்திசையிற் செல்வதை; த²த²ர்ஸ = கண்டான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் தன் தேரோட்டியால் அந்தக்
குதிரையை தன் தேரின் வலிக்கயிற்றால் தேருக்குக் கட்டி, கடத்திக்
கொண்டு கீழ்த்திசையை நோக்கிச் செல்வதை ரகுமன்னன்
கண்டான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ஸதைஸ் தமக்ஷணா மரிமேஷ வ்ரித்திபி²ர்

ஹரிம் விதி²த்வா ஹரிபி²ர்ஸ வாஜிபி²ஃ ।

அவோச தே²நம் க²க²நஸ்ப்ரிஸா ரகு²ஸ்

ஸ்வரேண தீ²ரேண நிவர்தயந் நிவ ||

43

(ப-ரை) ரகு² = ரகுமன்னன்; தம் = அந்த குதிரையைக்
கொண்டு செல்கிறவனை; அரிமேஷவ்ரித்திபி²ஃ = கொட்டாத
கண்கள்; ஸதைஃ = நூற்றுக்கணக்கானவற்றாலும்; ஹரிபி²ஃ = பச்சை

நிறமுள்ள; வாலிபி³ = சுகுதிரைகளாலும்; ஹரிம் = தேவேந்திரன் என்று; விதி²த்வா = அறிந்து; க²க²நஸ்பரிஸா = ஆகாயம் பரவக் கூடிய; தீ³ரேண = கம்பீரமான; ஸ்வரேண = குரலுடன்; நிவர்தயந்நிவ = பின்னுக்குத் திருப்புகிறவன்போல்; ஏநம் = தேவேந்திரனை நோக்கி; அவோசத் = கூறினான்.

(க-ரை) அப்போது ரகுவானவன் குதிரையைக் கடத்திச் செல்வோன், கொட்டா இமைகளுடன் கூடிய ஆயிரங் கண்கள் உள்ளவனாகவும் இருப்பதால் தேவேந்திரனை வறிந்து, அவனைத் தடுப்பவன்போல் உரத்தக் குரலில் அவனை நோக்கி நவின் றான். (கரவு வெளிப்படுப்பணி)

சு || மக¹ாம்ஸ ப³ாஜாம் ப்ரத¹மோ மநீஷிபி³:

தமேவ தேவேந்த்²ராஸத² நிக²த்²யஸே ।

அஜஸ்ர தீக்ஷா ப்ரயதஸ்ய மத்²கு²ரோ:

க்ரியா விக³ாதாய கத¹ம் ப்ரவர்தஸே ॥

44

(ப-ரை) ஹேதே²வேந்த்ர = ஓ, தேவேந்திரனே! = மநீஷிபி³ = அறிவாளிகளால்; த்வமேவ = நீயே; மக¹ = வேள்விகளில்; அம்ஸ = அணிப் பகுதிகளை; ப³ாஜாம் = உண்டுவரும் தேவர்களில்; ப்ரத¹மா = முதல்வனாக; ஸத²ா = எப்போதும்; நிக²த்²யதே = சொல்லப் படுகின்றாய்; தத¹ாயி = அப்படி இருந்தும்; அஜஸ்ர = எப்போதும்; தீக்ஷா = யாக தீஷையில்; ப்ரயதஸ்ய = நியமம் பெற்றுள்ள; மத்²கு²ரோ = என் தகப்பனாராகிய திலீப மன்னனுடைய; க்ரியா விக³ாதாய = வேள்வியைக் வெருக்க; கத¹ம் = எவ்வாறு; ப்ரவர்தஸே = நடந்துக்கொள்கிறாய்?

(க-ரை) ஓ தேவேந்திரனே! வேள்விகளில் அவிஸ் பகுதிகளைப் புசிக்கும் தேவர்களில் நீயே முதலானவன் என்று சொல்லப் படுகிறாய். அப்படியிருக்க என் தந்தையார் செய்யும் வேள்வியை நீயே ஏன் கெடுக்க முயல்கிறாய்? (முரண் வினைத்தழிவணி)

சு || த்ரிலோக நாதே²ந ஸத²ா மக¹ந்²விஷ

ஸ்வயா நியம்யா நநு தி²வ்ய சக்ஷுஷா ।

ஸசேத் ஸ்வயம் கர்ம ஸுத²ர்ம சாரிணாம்

தவ மந்தராயோ ப³வஸி ச்யுதோ விதி³: ॥

45

(ப-ரை) த்ரிலோக = முவுலகங்கட்கும்; நாதே²ந = தலைவனான; தி²வ்ய சக்ஷுஷா = ஞானதிருட்டி உடைய; த்வயா =

உன்னால்; மக¹த²விஷை = வேள்விக்கு கெடுதி செய்வோர்; ஸத¹ = எப்போதும்; நியம்பா நறு = தண்டிக்கத் தக்கவர்களன்றோ? ஸ = அப்படிப்பட்ட; த்வம் = நீ; த¹ர்மசாரிணா = அறத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களின்; கர்மஸு = வேள்விகட்கு; ஸ்வயம் = சுயமாக (நியாக)வே; அந்தராயை = கெடுதி செய்பவன்; ப¹வஸிசேத் = ஆனாயாகில்; விதி¹ = கடமைகள்; ச்யுத¹ = வீழும்.

(க-ரை) மூவுலகங்கட்கும் தலைவனாகிய நீ, வேள்விக்குக் கெடுதி செய்வோர்களை ஞானக் கண்ணால் எப்போதும் அறிந்து தண்டிக்கவேண்டிய நியே கடமைகளைச் சரிவர செய்து வருவோரின் வேள்விகட்கு கெடுதி செய்வவையல் அந்த கடமைகள் தின்றுபோமல்லவா? (ஏதுவணி)

சு || தத¹ங்க² மக்¹ர்யம் மக்¹வந் மஹாக்ரதோ

ரமும் துரங்க²ம் ப்ரதிமோக்து மர்ஹஸி ।

பத¹ஸ்ஸுசேர் த¹ர்ஸயிதார ஈஸ்வரா

மலீமஸா நாத²த²தே நபத்²த²திம் ॥

46

(ப-ரை) ஹே, மக்¹வந் = ஓ இந்திரனே! தத் = அதனால்; மஹாக்ரதே = அசுவமேத யாகத்திற்கு; அங்க²ம் = கருவியானதும்; அக்¹ர்யம் = மேலானதும்; அமும் துரங்க²ம் = ஆகிய இப்புரவியை; ப்ரதிமோக்தும் = விட்டுவிட்ட; அர்ஹஸி = தக்கவனாகின்றாய்; தத¹ர்யி = அதுசரி; ஸுசே = தூய்மையான; பத¹ = வழியை; த¹ர்ஸயிதாரை = காண்பிக்கும்; ஈஸ்வர = பெரியோர்கள்; மலீமஸாம் = கெட்ட; பத்²த²திம் = வழியை; நாத²த²தே = ஏற்கமாட்டார்கள்.

(க-ரை) ஓ, தேவேந்திரனே! அதனால், நீ பெரும் வேள்வியான அசுவமேத யாகத்தைச் செய்ய இன்றியமையாக் கருவியாகிய இப்புரவியை விட்டு விடுவாயாக. நல்வழியை நாடி, பிறர்க்கு வழிகாட்டியாய் நிற்கும் பெரியோர்கள் கெட்ட வழியை நாடமாட்டார்கள். (வேண்டலணி)

சு || இதி ப்ரக²ல்ப²ம் ரகு¹ணா ஸயிரிதம்

வசோ நிஸம்பாதி¹பதிர் தி¹வௌகஸாம் ।

நிவர்தயாமாஸ ரதம் ஸவிஸ்மயை

ப்ரசக்ரமே ச ப்ரதி வக்து முத்தரம் ॥

47

(ப-ரை) இதி=இவ்வாறு; ரகு¹ணா=ரகு²மன்னனால்; ஸமீ
ரிதம்=கூறப்பட்ட; ப்ரக²ல்ப¹ம்=கம்பீரமான; வச=வார்த்தை
களை; நிஸம்ய=கேட்டு; தி²வெனகஸாம்=தேவர்கட்கு; அதி¹பதி
=பிரபுவான தேவேந்திரன்; ஸவிஸ்மயஸ்ஸந்=வியந்தவனாய்;
ரத¹ம்=தேரை; நிவர்த்யாமாஸ=பின்னுக்குத் திருப்பினான்;
உத்தரம்=பதிலை; ப்ரதிவக்தும்=திரும்பவும் சொல்ல; ப்ரசக்ர
மேச=தொடர்ந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னவன் கூறிய கம்பீரமான சொற்
களைக் கேட்ட இந்திரன் வியப்படைந்தவனாய் தன்னுடைய
தேரை பின்னுக்குத் திருப்பி பதில் கூறத் தொடங்கினான். (நிகழ்
வினவிற்கியணி)

க॥ யத¹ார்த¹ ராஜந்ய குமார தத்த¹ா

யஸஸ்து ரக்ஷ்யம் பரதோ யநோத¹நை :

ஜக²த் ப்ரகாஸம் தத²ஸேஷ மிஜ்யயா

ப¹வத்²கு¹ருர் ஸங்க¹யிதும் மமோத்யா ॥

48

(ப-ரை) ஹேராஜந்ய குமார=ஓ, அரச குமாரனே! யத்=
எந்த வாக்யத்தை; ஆத்த=சொல்கின்றாயோ; தத்=அவ்வாக்கி
யம்; தத¹ா=அவ்வாறே; கிந்து=மற்றுமென்னவெனின்; யஸோ
த¹நை=புகழையே ஆக்கமாகக் கொண்டவர்களால்; பரத=பகை
வர்களால்; யஸ=புகழ்; ரக்ஷ்யம்=காக்கப்படத் தக்கது; ப¹வத்=
உன்னுடைய; கு¹ரு=தந்தையான திலீப மன்னன்; ஜக²த்=
உலகத்தில்; ப்ரகாஸம்=புகழுடையதும்; அஸேஷம்=அனைத்து
மாய; மம=எனது; தத்=அந்த புகழை; இஜ்யா=வேள்வியால்;
ஸங்க¹யிதும்=மீறுவதற்கு; உத்²யத=முயற்சித்தான்.

(க-ரை) அரசகுமாரனே! நீசொன்னது சரியே. ஆனாலும்,
புகழையே ஆக்கமெனக் கருதி நடப்போர்கள் தங்களது புகழுக்கு
ஊறுதனைப் பிறர் விளைவிக்காமல் காத்துக்கொள்வார்கள். இது
மிக அவசியம். உன் தந்தை உலகறிந்த என் புகழை இழிவுபடுத்த
முயற்சித்தான். (பிரிதினவிற்கியணி)

க॥ ஹரிர் யத¹க: ப்ருஷோத்தமஸ் ஸ்மிரிதோ

மஹேஸ்வரஸ் தீர்யம்ப²க ஏவ வாஸை :

தத¹ா விது¹ர் மாம் முநயஸ்ஸதக்ரதும்

த்²விதீய க²ாமீ நஹி ஸப்²த² ஏஷை ॥

49

(ப-ரை) யத¹ா = எவ்வாறு; ஹரி: = விஷ்ணு வானவர்; ஏக
ஏவ = ஒருவரே; புருஷோத்தம: = புருடோத்தமனாக; ஸ்மிரித: =
எண்ணப்படுகிறாரோ; யத¹ா = எவ்வாறு; த்ரீயம்ப²கஏவ = ஈசனே,
மஹேஸ்வர: = மகேசுவரனாக; ஸ்மிரித = எண்ணப்படுகிறாரோ;
அபர: = மற்றொருவர்; தத¹ா = அவ்விதம்; நஸ்மிரித = எண்ணப்படு
வதில்லை; தத²ா = அதுபோல்; முநய: = முனிவர்கள்; மாம் = என்னை;
ஸதக்ரதம் = நூறு வேள்வியனாக; விது²: = அறிகின்றனர்; ந: =
எங்களுடைய; ஏஷ: = இந்த முனிதமான; ஸப்த²: = சொல்; த்²விதீ
யகாம் = இரண்டாமவனை அடையக் கூடியது; நஹி = அன்று.

(க-ரை) எவ்வாறு விட்டுணுவைப் புருடோத்தமனென்றும்,
ஈசனை மகேசுவரனென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ அவ்வாறே முனி
வர்கள் என்னையும் 'ஸதக்ரத'—அதாவது—நூறு வேள்விகள்
செய்தவன் என்பார்கள். இப்பெயர்கள் மூன்றும் முறையே எங்கள்
மூவருக்கு மட்டும் உரியவை; மற்றவர்கட்குப் பொருந்தாது. (வாக்
கியப் பொருட்காட்சியணி)

க॥ அதே¹ாய மர்வ: கபிலாநு ஸாரிணா

பிதுஸ் த்வதீ²யஸ்ய மயாப ஹாரித: ।

அலம் ப்ரயத்நேந தவாத்ர மாநித²:

பத²ம் பத²வ்யாம் ஸக²ரஸ்ய ஸந்ததே: ॥

50

(ப-ரை) அத: = இதனால்; த்வி²தீயஸ்ய = உனது; பிது: = தந்தை
யினுடைய; அயம் = இந்நூறாவதாகிய; அர்வ: = குதிரை; கபில =
கபிலரென்னும் முனிவரை; அநுஸாரிணா = அனுசரித்த; மயா =
என்னால்; அபஹாரித = கடத்தப்பட்டது; அத்ர = இக்குதிரையில்;
தவ = உனக்கு; ப்ரயத்நேந = முயற்சி; அலம் = வேண்டாம்;
ஸக²ரஸ்ய = சகரமா மன்னனின்; ஸந்ததே: = மரபினர்களின்;
பத²வ்யாம் = வழியில்; பத²ம் = அடிகளை; மாநித² = வைக்காதே,

(க-ரை) இதனால், உன் தந்தையின் இந்நூறாவதாகிய
புரவியை நான் கடத்திவந்தேன். இது சார்பாக நீயாதொரு
முயற்சியும் செய்யவேண்டாம். ஏனெனில், முன்பு சகரமா மன்ன
னுடைய மகன்கள் வேள்வி புரவிக்காக கபில முனிவருக்குத்
தொந்திரவு கொடுத்து நாசமடைந்ததுபோலாகிவிடும். (நிகரெடுத்
துக்காட்டுவமையணி)

சு || தத: ப்ரஹ்ஸ்யாப ப^ய: புரந்த்^{ரம்}

புநர் ப^யப^யாஷே துரக^யஸ்ய ரக்ஷிதா :

க்^{ரி}ஹாண ஸஸ்த்ரம் யதி^ஸக்^ரஷதே

நக்^ல வநிர்ஜித்ய ரகு^{ம்} க்ரிதீ ப^{வா}ந் ||

51

(ப-ரை) தத: = பிறகு; துரக^யஸ்ய = குதிரைக்கு; ரக்ஷிதா = காவலான ரகுமன்னன்; ப்ரஹ்ஸ்ய = சிரித்து; அபப^யஸ்ஸந் = அச்சமின்றி; புந: = மறுபடியும்; ஹே தே^யவேந்த்^ர = ஓ, தேவர் கடங்கோனே! ஏஷ: = இக்குதிரையை விடாததே; தே = உனக்கு; ஸர்கே^யயதி = நிச்சயமானதாயின்; த்^ரஹி = இப்போதே; ஸஸ்த்ரம் = ஆயுதத்தை; க்^{ரி}ஹாண = ஏந்துவாயாக; ப^{வா}ந் = நீ; ரகு^{ம்} = ரகுமன்னனை; அநிர்ஜித்ய = வெல்லாமலேயே; க்ரிதீ = நிறைவுற்றவனாக; நக்^ல = ஆகமாட்டாய்.

(க-ரை) அப்போது குதிரையைக் காத்துவந்த ரகுமன்னன் சிரித்து, அச்சம் நீங்கியவனாய், தேவேந்திரனைக் கண்டு, ஓ, தேவராசனே! நீ இக்குதிரையை விடமுடியாதென்ற முடிவு செய்வாயாகில் நீ என்னுடன் போர் புரிந்து அல்லாது உன் எண்ணம் ஈடேறியதாக ஆகாது. (தன்குண மிகையணி)

சு || ஸஏவ முக்த்வா மக்^வந்த முந்முக^ய:

கரிஷ்யமாண: ஸஸரம் ஸராஸநம் ।

அதிஷ்ட^ய த^யாலீட^ய விஸேஷ ஸோபி^யநா

வபு: ப்ரகர்ஷேண விட^யம் பி^யதே ஸ்வர: ||

52

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுவரசன்; உந்முக^யஸ்ஸந் = எதிர் தின்று; மக்^வந்தம் = இந்திரனை நோக்கி; ஏவம் = இவ்விதமாக; உக்த்வா = சொல்லி; ஸராஸநம் = வில்லை; ஸஸரம் = அம்புடன் கூடியதாக; கரிஷ்யமாண: = செய்பவனாய்; ஆலீட^ய = வலதுகால் முன்வைத்து ஆயத்தம் செய்து; விஸேஷ: = அதிகமான; ஸோபி^யநா = மினிர்கின்ற; வபு: = உடலின்; ப்ரகர்ஷேண = மேன்மைபுடன்; விட^யம் பி^யத = பின்பற்றப்பட்ட; ஸ்வரஸ்ஸந் = பரமேசனை உடைத்தவனாகி; அதிஷ்ட^யத் = நின்றிருந்தான்.

(க-ரை) என்று கூறி, தேவேந்திரனுக்கெதிரில், வில்லைந்தி போர் செய்ய முயன்றவனாய் ஈசுவரனைப்போல் நின்றிருந்தான். (பொருட்காட்சியணி)

சு || ரகே^௧ ரவஷ்டம்ப^௨ மயேந பத்ரிணா

ஹ்ரிதி^௩ ஸுதோ கே^௪ரபி^௫த^௬ப்ய மர்ஷ: |

நவாம்பு^௭த^௮ர நீக முஹூர்த லாஞ்ச^௯நே

த^{௧௦}நிஷ யமோக^{௧௧}ம் ஸமத^{௧௨}த்த ஸாயகம் ||

53

(ப-ரை) ரகே^௧ = ரகுமகாராஜனுடைய; அவஷ்டம்ப^௨ மயேந = நிலையுள்ள; பத்ரிணா = அம்பினால்; ஹ்ரிதி^௩ = இதயத்தில் = கே^௪ரபி^௫த^௬ அபி = தேவேந்திரனும்; நவ = புதிய; அம்பு^௭த^௮ = மேகங்களின்; அநீக = கூட்டத்திற்கு; முஹூர்த = கணநேரத்தில்; லாஞ்ச^௯நே = சின்னமான; த^{௧௦}நிஷி = வில்லில்; அமோக^{௧௧} = பழுதிலா; ஸாயகம் = அம்பை; நமத^{௧௨}த்த = தொடுத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் விடுத்த நிலைத்த பாணங்களால் மார்பைத் தாக்கப்பட்ட இந்திரன் கோபமுற்று, கணநேரம் புதிய முகில்களுக்கு அறிகுறியாகிய தனது வில்லை எடுத்து பழுதுபடாத தொரு பாணத்தை அதில் தொடுத்தான். (பொதுமையணி)

சு || தி^௧லீப ஸூநோஸ் ஸ ப்^௨நிஹத்^௩ பு^௪ஜாந்தரம்

ப்ரவி^௫ய பீ^௬மாஸூர ஸோணி தோசித: |

பபாவநாஸ்வாதி^௭த பூர்வ மாஸூக^௮:

குதூஹலே நேவ மநுஷ்ய ஸோணித: ||

54

(ப-ரை) பீ^௧ம = அச்சமுட்டும்; அஸூர = அரக்கர்களின்; ஸோணித = ரத்தத்திப்; உசித: = அறிமுகமாய; ஸ: = அவ்விந்திரனால்; விடப்பட்ட; ஆஸூக^௮ = பாணம்; தி^௨லீபமாநே: = ரகு மன்னனுடைய; ப்^௩நிஹத் = பெரிய; பு^௪ஜ = தோள்களின்; அந்தரம் = நடுவில் ப்ரவி^௫ய = நுழைந்து; அநாஸ்வாதி^௭த பூர்வம் = இதற்குமுன் சுவைக்காத; மநுஷ்ய ஸோணிதம் = மனித ரத்தத்தை; குதூஹலேந = ஆர்வங் காட்டுவதுபோல்; பபௌ = குடித்தது.

(க-ரை) அச்சமுட்டும் அரக்கர்களின் ரத்தத்தைக் குடித்துப் பழகிய இந்திரனுடைய பாணமானது ரகுவின் அகன்ற மார்பில் நுழைந்து, முன்னெப்போதுமே சுவைத்திராத மனித ரத்த மெவ்வாறு இருக்குமோவென ஆர்வத்துடன் குடித்தது. (மிகையொற்றுமை யுருவகவணி)

சு || ஹரே: குமாரோபி குமாரவிக்ரம

ஸ்ஸூர த்^௧விபாஸ்ய^௨பாலந கர்கூரங்^௩கு^௪ளௌ |

பு¹ஜே ஸ¹ பத்ரகவிலேஷ காங்கிதே

ஸ்வநாம சிஹ்நம் நிசகா¹ந ஸாயகம் ||

55

(ப-ரை) குமார = முருகக் கடவுளின்; விக்ரம = வீரத்துக்கு திரான; குமார அபி = ரகுமன்னனும்; ஸுரத்²விப = ஐராவதத் தின்; ஆஸ்பாலன = தட்டுவதால்; கர்கஸ = கடினமான; அங்கு² னென = வீரர்கள் உடைய; ஸ¹ = ச¹ தேவியின்; பத்ரகவிலேஷ = மகரபத்திரம் முதலியவற்றின்; அங்கிதே = குறியுள்ளதாய் செய்யப் பட்ட; ஹரே = தேவேந்திரனுடைய; பு¹ஜே = தோள்களில்; ஸ்வ = தன்னுடைய; நாம = பெயரே; சிஹ்நம் = குறியாகவுள்ள; ஸாயகம் = பாணத்தை; நிசகா¹ந = நாட்டினான்.

(க-ரை) குமரனைப் போன்ற வீரமுடைய ரகுமகாராஜனும் ஐராவதமென்னும் யானையைத் தட்டுதலால் கடினமான தேவேந்திரனின் புயத்தில் தன்பெயர் அடையாளமுள்ள ஒரு பாணத்தை நாட்டினான். (விரியுவமையணி)

சு || ஜஹார சாங்க்யேந மபூர பத்ரிணா

ஸரேண ஸக்ரஸ்ய மஹாஸுநி த்¹வஜம் :

சுகோப தஸ்மை ஸ ப்¹ரிஸம் ஸுரஸ்ய:

ப்ரஸஹ்ய கேஸவ்ய பரோபணாதி²வ ||

56

(ப-ரை) அந்யேவ = மற்றொன்றாய்; மபூர பத்ரிணா = மயிற் றகுகளுடைய; ஸரேண = பாணத்தால்; ஸக்ரஸ்ய = தேவேந்திர னுடைய; மஹத் = மேன்மையான; அஸுநி = வஜ்ராயுத உருவான; த்¹வஜம் = கொடியை; ஜஹாரச = துண்டித்தான்; ஸ = அந்த தேவேந்திரன்; ஸுரஸ்ய = தேவர்களுடைய இலக்குமியின்; ப்ரஸஹ்ய = பலாத்காரமாக; கேஸ = மயிர்களின்; பரோபணாதி²வ = தரிப்பது போன்று; தஸ்மை = அந்த ரகுமன்னரிடம்; ப்¹ரிஸம் = மிகுந்த; சுகோப = கோபமுற்றான்.

(க-ரை) மேலும் அந்த ரகுமன்னன் மிகுந்த வலிமையுள்ள தேவேந்திரனுடைய கொடியை மயிற்றகுகளுடைய மற்றொரு பாணத்தால் வீழ்த்தினான். இதனால், தேவர்களுடைய இலக்குமி யின் மயிர்களை பலாத்காரமாக தறித்தது போலாயிற்று. தேவ ராஜன் ரகுனின் மீது வெகுண்டான் (மிகைபெற்றுவமை உருவகவணி)

சு || தயோருபாந்தஸ் தி¹த ஸித்²த³ ஸைநிகம்

க²ருத்மதா ஸீ விஷபீ¹ம த்²ரிஸாநை :

ப²பூ¹வ யுத்²த¹ம் துமுலம் ஜயைஷிணோ

ரதே¹ா முகை¹ ருத்²வ முகை¹ஸ்ச பத்ரிபி¹: ||

57

(ப-ரை) ஜயைஷிணோ: = வெற்றியை விரும்பிய; தயோ: = அவர்கள் இருவரும் (இந்திரனும் ரகுவும்) க²ருத்மத் = கருடனைப் போல்; ஆஸ்விஷ: = பாம்புகளைப் போலும்; பீ¹ம = அச்சமுட்டும்; த²ர்ஸதை: = பார்வையுள்ள; அதே¹ாமுகை: = கீழ்நோக்கியவையும்; ஊத்²வ முக¹ஸ்சைவ = மேநோக்கியவையும் ஆகிய; பத்ரிபி¹: = பாணங்களால்; உபாந்த = அருகில் உள்ள இடத்தில்; ஸ்தி¹த = நின்றிருக்கும் ஸ்தி²த¹ = தேவர்கள்; சைநிகம் = படைகள் உள்ளதும் துமுலம் = ஓசையுள்ள; யுத்²த¹ம் = போர்; ப²பூ¹வ = ஆயிற்று. (நடந்தது)

(க-ரை) ஒருவரையொருவர் வெல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டு இந்திரனும் ரகுவும் கருடனும் பாம்பும் போலுள்ள பாணங்களை ஒருவர் மீதொருவர் எய்தினர். தேவேந்திரனின் பாணங்கள் கீணோக்கியும், ரகுவின் அம்புகள் மேனோக்கியும் பரவியன. சமீபத்திலுள்ள தேவர்களும் படைகளும் உடைய பெரும் போராயிற்று. (உவமையணி)

சு || அதிப்ரப²ந்த¹ ப்ரஹிதாஸ்த்ர வ்ரிஷ்டிபி¹

ஸ்தமாஸ்யம் து²ஷ்ப்ர ஸஹஸ்ய தேஜஸ: |

ஸஸாக நிர்வாபயிதம் ந வாஸவஸ்

ஸ்வத ஸ்சயுதம் வஹ்நி யிவாத்²பி¹ ரம்பு²த¹: ||

58

(ப-ரை) வாஸவ: = தேவராஜன்; அதிப்ரப²ந்த¹] = மிகவும் இடைவிடாது; ப்ரஹித = பயன் படுத்தப்பட்ட; அஸ்த்ர = ஆயுதங்களின்; வ்ரிஷ்டிபி¹: = மழையால்; துஷ்ப்ரஹஸ்ய = துக்கத்தாலும் சகிக்க முடியாத; தேஜஸ: = பராக்கிரமத்திற்கு; ஆஸ்யம் = இருப்பிடமாகிய; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; அம்புத²: = நீரினாலான; ஸ்வத: = தன்னாலும்; ச்யுதம் = வெளிப்பட்ட; வஹ்நிவ = அக்கினியைப் போல்; நிர்வாபயிதம் = தணிக்கச் செய்ய; நஸஸாக = வல்லமையற்றுப் போனான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் இடைவிடாது தொடுத்துவிடும் பாணங்களின் தொடர்ச்சியால் எம்மாத்திரமும் சகிக்க முடியாத பிரதாபங் கொண்ட தன் னம்சத்தாலுண்டான ரகுமன்னனை, மேகமானது தண்ணீரால் தன்னுள்ளிருந்து வெளிப்பட்டு விழுந்த இடியை

எவ்வாறு தணிக்க முடியாதோ அவ்வாறு வெல்ல முடியாது போயிற்று. (விரியுவமையணி)

சு || தத: ப்ரகோஷ்டே¹ ஹரி சந்த்²நாங்கிதே
 ப்ரமத்¹யமா நார்க்ணவத்³ர நாதி²நீம் ।
 ரகு³ஸ ஸஸாங்கா¹ரத்¹ முகே¹ந பத்ரிணா
 ஸராஸநஜ்யா மலுநாத்² பி²டெளஜஸ: ॥

59

(ப-ரை) தத: = பிறகு; ரகு³ = ரகுமன்னன்; ஹரிச²ந்தந = நற் சந்தனத்தால்; அங்கிதே = பூசப்பட்டுள்ள; ப்ரகோஷ்டே = முழங்கைக்குக் கீழ்; ப்ரமத்¹யமாந = கடையப்பட்ட; அர்ணவ = கடலைப் போல்; த்³ர = கம்பீரமாய்; நாந்தி²நீம் = ஒளிக்கும்; பீடெளஜஸ: = தேவேந்திரனுடைய; அர்த்¹ = பாதிமதிபோன்ற; முகே¹ந = நுனி உடைய; பத்ரிணா = பாணத்தால்; அலுநாத் = அறுத்தான்.

(சு-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் தன் பாதிமதி போன்ற (அர்த்த சந்திர) பாணத்தால், தேவேந்திரனுடைய சந்தனம் பூசிய முழங்கைகளுக்குக் கீழ், கடையப்பட்ட கடல் போன்று அவ்வப்போது இழுப்பதால் ஏற்பட்ட பேரொலி செய்துக் கொண்டு இருந்த அவனது வில்லின் நாணை அறுத்துவிட்டான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ஸ சாப முத்ஸரிஜ்ய விவ்ரித்²த² மஸ்த்ர:
 ப்ரணாஸநாய ப்ரப²லஸ்ய வித்²விஷ:
 மஹித்²ர பக்ஷவ்யப ரோபணோசிதம்
 ஸ்பு¹ரத் ப்ரப²ாமண்டல மஸ்த்ர மாத்தே ॥

60

(ப-ரை) விவ்ரித்²த² = பெருகிய; மத்ஸர = பகைக்கொண்ட; ஸ: = அந்த தேவேந்திரன்; சாபம் = வில்லை; உத்ஸரிஜ்ய = விட்டு; ப்ரப²லஸ்ய = வலிமிகுந்த; வித்²விஷ: = பகைவனான ரகுமன்னனை ப்ரணாஸநாய = அழிப்பதற்கு; மஹித்²ர = மலைகளின்; பக்ஷ = இறகுகளை; வ்யபரோபண = வெட்டுவதில்; உசிதம் = பழகிய; ஸ்பு¹ரத் = ஒளிக்கும்; ப்ரப²ாமண்டலம் = கதிகள் உள்ள; அஸ்த்ரம் = வஜ்ராயுதத்தை; ஆத்²தே² = பெற்றுக்கொண்டான்.

(சு-ரை) பகைமை பெருகிய தேவேந்திரன் வில்லைக் கை விட்டு, மலைகளின் இறகுகளை வெட்டியதும், ஒளிமிக்கதுமான வஜ்ராயுதத்தை, வலிமிகுந்த பகைவனாகிய ரகுமன்னனைக் கொல்லும் பொருட்டு கையிலேந்தினான். (தன்மைநவிற்கியணி)

கஃ ரகு¹ர் ப்¹ரிஸம் வக்ஷஸி தேந தாடிது :

பபாத பூ¹மௌ ஸஹஸைநி காஸ்ருபி : ।

நிமேஷ மாத்ரா த²வதூ¹யச வ்யத¹ாம்

ஸஹோத்தி¹தஸ் ஸைநிக ஹர்ஷநிஸ்வநை : ॥

61

(ப-ரை) ரகு¹=ரகுமன்னன்; தேந=அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தால்; ப்¹ரிஸம்=மிகுந்து; வக்ஷஸி=மார்பில்; தாடிதஸ்ஸந்=அடிப்பட்ட வனாய்; ஸைநிக=படைகளுடைய; அஸ்ருபி¹ஸ்ஸஹ=கண்ணீருடன்; பூ¹மௌ=தரையீது; பபாத=சாய்ந்தான்; நிமேஷமாத்ராத்=கணப் பொழுதில்; வ்யத¹ாம்=துன்பத்தை; அவதூய¹=விட்ட வனாய்; ஸைநிக=ஸேனையின்; ஹர்ஷ=மகிழ்ச்சியால்; நிஸ்வநைஸ்ஸஹ=சிங்கநாதத்துடன்; உத்தி¹தா¹ச=எழுந்திருந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தின் மார்பில் அடியுண்டவனாகி, தன் சேனைகள் கண்ணீர் மல்க தரையீது விழுந்து கண நேரத்தில் அதை அலட்சியம் செய்து உடனே எழுந்தான். அப்போது படைவீரர்கள் சிங்கநாதம் செய்தனர். (மிகுதிநவ்ரிசியணி)

கஃ தத¹ாபி ஸஸ்த்ர வ்யவஹார நிஷ்டு¹ரே

விபக்ஷ ப¹ாவேஸ்திர மஸ்ய தஸ்துஷ : ।

துதோஷ வீர்யாதிஸயேநவ்ரித்ரஹா

பத²ம்ஹி ஸர்வத்ர குணைர் நிதீ¹யதே ॥

62

(ப-ரை) தத¹ாபி=அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தின் அடிப்படுதரிலும்; ஸஸ்த்ர வ்யவஹார=ஆயுதத் தொழிலால்; நிஷ்டு¹ரே=கடினமான; விபக்ஷப¹ாவே=பகைமையில்; ஸ்தி¹தம்=நிலையாக; தஸ்துஷ=இருக்கும்; அஸ்ய=இந்த ரகுமன்னனின்; வீர்யாதிஸயேந=பராக்கிரமத்தின் மிகுதியால்; வ்ரித்ரஹா=தேவேந்திரன்; துதோஷ=மகிழ்வுற்றான்; தத¹ாஹி=அவ்வாறிருக்க; கு¹ணை=குணங்களால்; ஸர்வத்ர=பகைவர், நட்டார், அலட்சியமாயினோர் ஆகிய எல்லா ரிடமும்; பத²ம்=சமபாவத்தை=நிதீ¹யதே=வைக்கப்படுகிறது.

(க-ரை) இவ்வாறு வஜ்ஜிராயுதத்தால் தாக்கியும், வெல்ல முடியாது நிற்கும் ரகுமன்னனுடைய அற்புதமான பராக்கிரமத்துக்குத் தேவேந்திரன் மெச்சினான். குணவான்களுக்குப் பகைவர் நட்டாராகிய அனைவரிடமும் சமப்பார்வை இருப்பது இயற்கை அன்றோ, (மிகுதி நவ்ரிசியணி)

சு || அஸங்க² மத்²ரிஷ்வபி ஸாரவத்தயா

ந மே த்வத்²ந்யேந விஸோட² மாயுத²ம் ।

அவேஹி மாம்ப்ரீத ம்ரிதே துரங்க²மாத்

கிமிச்ச¹ஸீதி ஸ்பு¹டமாஹ வாலஸவஃ ॥

63

(ப-ரை) ஸார வத்தயா = வலிமை மிக்கதாகையால்; அத்²ரிஷ்வபி = மலைகளிலும்; அஸங்க²ம் = தடையற்றிருந்த; மே = எனது; ஆயுத²ம் = வஜ்ஜிராயுதமானது; த்வத் அந்யேந = நீ யல்லாது மற்றவரால்; நவிஸோட²ம்; சகிக்கப்படவில்லை; ஆவேஹி = தெரிந்துக்கொள்; துரங்க²ம் அத்²ரிதே = புரவியைத் தவிர்த்து; கிம் = எதை; இச்ச¹ஸி = விரும்புகிறாய்; இதி = என; வாலஸவஃ = தேவேந்திரன்; ஸ்பு¹டம் = தெளிவாக; ஆஹ = உரைத்தான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் ரகுமன்னனிடம், “மலைகளின் இறகு களைத் தறித்த வலிமைமிக்க எனது வஜ்ஜிராயுதத்தின் தாக்கு தலைத் தாங்கி நின்றவன் நீ ஒருவன் மட்டு மல்லாது மற்றவருமே தப்பியதை யான் கண்டிலேன்; ஆகையால், உன்மீது எனக்கு அன்பு உண்டாகியது என அறிவாயாக; இப்புரவியைத் தவிர்த்து, வேறென்ன வேண்டுமோ கேள்” என்றான். (இன்பவணி)

சு || ததோ நிஷங்க²ாத்²ஸமக்²ர முத்²த்²ரிதம்

ஸுவர்ண புங்க¹ த்²யுதிரம் ஜிதாங்கு²ளிம் ।

நரேந்த்²ர ஸௌதுஃ ப்ரதி ஸம்ஹரந் நிஷும்

ப்ரியம் வத்²ம் ப்ரத்யவத்² த்ஸுரேஸ்வரம் ॥

64

(ப-ரை) தத = பிறகு; நரேந்த்²ரஸௌதுஃ = ரகுமன்னன்; நிஷங்க²ாத் = அம்புராப் பொதியிலிருந்து; அஸமக்²ரம் யத¹ாதத¹ா = முடிவுறாதது போன்று; உத்²ரிதம் = மேலுக்கெடுத்து; ஸுவர்ண = பொன்னாலாய்; புங்க¹ = பிடியின்; த்²யுதி = ஒளியால்; ரஞ்ஜித = மிளிரச் செய்த; அங்கு²ளிம் = விரல்களுடைய; இஷும் = பாணத்தை யும்; ப்ரதி ஸம்ஹரஸ்ஸந் = பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டவனாய்; ப்ரியம்வத்² = அன்பு மொழிகளால்; ஸுரேஸ்வரம் = தேவேந்திரனை நோக்கி; ப்ரத்யவத்² = பதிலைக் கூறினான்.

(க-ரை) அதற்கு ரகுமகாராஜன் அம்புராப்பொதியிலிருந்து, பாதியளவுக்கு மேலே கொண்டுவந்த அம்பை மறுபடியும் அதிலேயே

விட்டுவிட்டு, நல்லதைச் சொல்லும் தேவேந்திரனைப் பார்த்து மறு
மொழி நவீனரான். (தகுதியணி)

சு|| அமோச்ய மர்வம் யதி³ மர்யஸே ப்ரபே⁴

ததஸ் ஸமாப்தே விதி⁵நைவ கர்மணி ।

அஜஸ்ர தீக்ஷாப்ரயதஸ் ஸ மத்²கு²ரு:

க்ரதோ ரஸேஷேண ப¹லேந யஜ்யதாம் ॥

65

(ப-ரை) தேஹ்ரபே⁴=ஓ, தேவேந்திரனே! அர்வம்=புரவி
யை; அமோச்யம்=விடக்கூடாததாக; மர்யஸேயதி=நினைத்தா
யெனின்; தத=ஆனால்; அஜஸ்ர=எப்போதுமே; தீ²க்ஷா=வேள்வி
என்னும் விரதத்திலு; ப்ரயத=ஆழ்ந்துள்ள; ஸ=அந்த; மத்²
கு²ரு=எனது பிதா; விதி⁵நைவ=நூல் (சாத்திரங்)களைக்
கொண்டே; கர்மணி=வேள்வியென்னும் கிரிகையை; ஸமாப்தே=
முடிக்கப்பட்டதாய் ஆவதற்கு; க்ரதோ=அசுவமேத யாகத்தின்;
ப¹லேந=பலனால்; அஸேஷேண=எல்லாவற்றுடனும்; யஜ்யதாம்
=கூடியுள்ளதாகட்டும்.

(க-ரை) ஐயனே! குதிரை விடத்தக்கதன்றென்று எண்ணு
வையேல், விரதத்துடன் கூடிய எனது பிதாவின் அசுவமேத யாகப்
பலனை (குதிரையின்றியே) நிறைவுற்றதாகச் செய்தருள்வாய்.
(வேண்டலணி)

சு|| யத¹ாச வ்ரித்தாந்த மிமம் ஸதே²ாக²த

ஸ்த்ரிலோசநை காம்ஸதயா து²ராஸத²: ।

தவைவ ஸந்தே²ஸ ஹரா த்²விஸாம்பதில்

ஸ்ரினோதி லோகேஸ தத¹ா விதி⁵யதாம் ॥

66

(ப-ரை) ஸதே²ாக²த=வீடு திரும்பிய; த்ரிலோசநை=
பரமேசுவரனுடைய; ஏகாம்ஸதயா=ஒரே அம்சமுடையவனாதலால்
து²ராஸத²=கிடைக்கப்பெறாத; விஸாம்பதில்=நரேந்திரனாகிய
திலீப மன்னன்; யத¹ா=எவ்வாறு; இமம் வ்ரித்தாந்தம்=இச்செய்
தியை; தவ=உன்னுடைய; ஸந்தே²ஸஹராத் ஏவ=தூதுவனா
லேயே; ஸ்ரினோதி=கேட்கிறாரோ; ஹேலோகேஸ=ஓ தேவேந்
திரனே! தத¹ா=அதுபோல்; தி⁵யதாம்=செய்யப்பட்டும்.

(க-ரை) மேலும் சசுவர சம்மந்தமான எட்டு மூர்த்திகளுடன்
யாக தீட்சையால் ஒரு மூர்த்தியாய் விளங்குவதால், மிக்க பராக்

கிரமமுடைய, வீட்டிலுள்ள, என் பிதாவான திலீபமன்னருக்கு
இச்செய்தியை நீர் உமது தூதுவர் வாயிலாகவே சொல்லி அனுப்ப
வேண்டும். (வேண்டலணி)

சு|| ததே¹தி காமம் ப்ரதிஸுஸ்ருவாந் ரகே²ஃ

யத²ாக²தம் மாதலிஸாரதி³ர் யயெள :

ந்ரிபஸ்ய நாதிப்ரமநாஸ் ஸதே²ா க்²ரிஹம்

ஸுதக்ஷிணாஸுநு ரபி ந்யவர்தத ||

67

(ப-ரை) மாதலிஸாரதி: = 'மாதலி' என்பவனைத் தேரோட்
டியாகக் கொண்ட தேவேந்திரன்; ரகே²ஃ = ரகு மன்னனுடைய;
காமம் = எண்ணத்தை; ததே¹தி = அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று;
ப்ரதிஸுஸ்ருவாந் = குஞ்சுரைத்தவனாய்; யத²ாக²தம் = வந்தது
போலவே; யயெள = திரும்பிச் சென்றனர்; ஸதக்ஷிணா ஸுநுரபி =
ரகுமன்னனும்; ஸதே²ாக்²ரிஹம் = ஸபாமண்டபத்தை நோக்கி;
ந்யவர்தத = திரும்பிச் சென்றான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் அவ்வாறே ஆகட்டுமென நவின்ரு
திரும்பிச் சென்றான். ரகுமன்னனும் புரவியை இழந்த எண்ணத்
துடன் தனக்குக் கிடைத்த பெற்றிக்கு மனதிறைவுறாமலேயே
தன்னுடைய நகரத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். (பொதுமையணி)

சு|| த மப்²யநந்த² த்ப்ரத¹மம் ப்ரபே²ாதி³:

ப்ரஜேஸ்வரஸ் ஸாஸந ஹாரிணா ஹரேத: |

பராம்ரிஸந் ஹர்ஷ ஜலேந பாணிநா

ததீ²ய மங்க²ம் குலிஸ வ்ரணாங்கிதம் ||

68

(ப-ரை) ஹரே: = தேவேந்திரனுடைய; ஸாஸநஹாரிணா =
உத்தரவைக் கொண்டு செல்பவனால்; ப்ரத¹மம் = முதன்முதலில்;
ப்ரபே²ாதி³: = அறிவிக்கப்பட்ட; ப்ரஜேஸ்வர: = திலீப மன்னன்;
ஹர்ஷஜலேந = ஆனந்தக் கண்ணீரால் குளிர்ந்த; பாணிநா = கை
களால்; குலிஸ = வஜ்ஜிராயுதத்தின்; வ்ரணா = புண்களால்; அங்கி
தம் = அடையாளமுள்ளதாய் செய்யப்பட்ட; ததீ²யம் = அந்த ரகு
மன்னனின்; அங்க²ம் = உடலை; பராம்ரிஸந்ஸந் = தொடுக்கின்ற
வனாய்; தம் = அந்த ரகுவை; அப்²யநந்த²த் = பாராட்டினான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் திலீப மன்னனுக்குத் தன் தூதுவன்
வாயிலாக அவ்வாறே சொல்லியனுப்ப, அதற்குத் திலீப மன்னன்

மிகுந்த மகிழ்வுற்று, வஜ்ஜிராயுதத்தால் அடியுண்ட ரகுவின் உடலை, தன் குளிர்த்த கைகளால் தடவிக் கொடுத்து அவனை மெச்சிக்கொண்டான். (இன்பவணி)

சு || இதி க்ஷிதீரோ நவதீம் நவாதி¹காம்

மஹா க்ரதூநாம் மஹநீய ஸாஸநஃ :

ஸமாகுருஷ்டு²ம் தி³வ மாயுஷஃ க்ஷயே

ததாந ஸோப¹ந பரம்பராமிவ ||

69

(ப-ரை) இதி=முன்கூறியதுபோல்; மஹநீய=மகத்தான; ஸாஸநஃ=உத்தரவுடைய; க்ஷிதீரஃ=நிலீப மன்னன்; மஹா மேன்மையான; க்ரதூநாம்=அசுவமேத யாகங்களின்; நவாதி¹காம் நவதீம்=தொண்ணூற்று ஒன்பதை; ஆயுஷஃ=ஆயுவை; க்ஷயே=தாண்டிய பிறகு; தி³வம்=தேவ வுலகை; ஸமாகுருஷ்டு²ஸ்ஸந்=ஏறும் எண்ணம் கொண்டவனாய்; ஸோப¹ந=படிகளின்; பரம் பராம் இவ=வரிசைப்போல்; ததாந=விரிவு படுத்தினான்.

(சு-ரை) நிலீப மன்னன் தன் ஆயுட் கடைசியில் தேவலோகம் செல்லும் எண்ணத்துடன் அதற்குப் படிகள் அமைத்தவாறு தொண்ணூற்றொன்பது அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தான். (உருவகம்)

சு || அத¹ஸ விஷய வ்யாவ்ரித் தாத்மா யத¹ாவிதி²ஸுநவே

ந்ரிபதிக்ருத²ம் த²த்வா யூநேனிதாதப வாரணம் ।

முநிவந தருச்ச¹ாயாம் தே²வாம் தயா ஸஹ ஸி¹ரியே

க²ளித வயஸா மிக்ஷவாகூணா மித²ம் ஹிகுலபத்ரம் ||

70

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு¹வம்ஸே மஹாகாவ்யே த்ரிதீய ஸ்ஸர்க²:

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; விஷயவ்யாவ்ருத்தாத்மா=கேட்டல் முதலிய புலன் வழிக் கொள்ளாதவிருந்து திரும்பிய; ஆத்மா=சித்த முடைய; ஸு=அந்த நிலீபமன்னன்; யதாவிதி¹=நூன்முறையை ஒட்டி; யூநே=இளம் வயதுடைய; ஸுநவே=மகனாகிய, (ரகு மன்னனுக்காக) ந்ரிபதி=அரசனுக்கு; க்ருத²ம்=சின்னமாகிய; விதாதபவாரணம்=வெண்குடையும்; த²த்வா=கொடுத்து; தயா=அந்த; தேவ்யாஸஹ=சதக்ஷிணா தேவியுடன்; முநிவந=முநியுள்ள காட்டிலிருக்கும்; தரு=மரத்தின்; ச¹ாயாம்=நிழலில்; ஸி¹ரியே=அண்டினான்; தத¹ாவி=அப்படியிருக்க; க²ளித=கடந்துவிட்ட;

வயஸாம் = வயதையுடைய; இக்ஷ்வாகுணாம் = இக்ஷ்வாகு நாட்டரசர் கட்டு; இத^{ம்} = இந்த (காட்டுக்குச் செல்லுதல்) குல = மறபில் கடைப்பிடித்துவரும்; வ்ரதம் ஹி = விரதமே யன்றோ!

(க-ரை) திலீப மன்னன் எல்லாந் துறந்து அரசனுக்கு அறிஞரியாக வெண்குடையை இளம் வயதினான தன் மகனாகிய ரகுமகாராசனுக்கு ஒப்படைத்து மனைவியுடன் வானப் பிரத்த நெறியை நடத்துவதற்கு வனாந்திரம் சென்றான். இக்ஷ்வாகுவம்சத்து அரசர்களுக்கு, வயோதிக காலத்தில் வானப் பிரத்தமென்னும் ஆச்சிரமத்தைக் கடைப்பிடித்தல் வழக்கமே அன்றோ. (உடனிகழ்ச்சியணி)

இது காளிதாசனாலியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் மூன்றாம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்தரெனும் செ. ராமலிங்காசாரியாராலியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

நாகன்ரம் சருக்கம்

௯௩ ஸராஜ்யம் கு^௩ருணாத^௨த்தம் பதி பத்^௩யாதி^௩கம் ப^௨பெ^௨ள ।

தி^௨நாந்தே நிஹிதம் தேஜ: ஸவித்ரேவஹுதா^௩ந: ॥

1

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுமகாராசன்; கு^௩ருணா = தந்தையாகிய திலீப மன்னனால்; த^௨த்தம் = கொடுக்கப்பட்ட; ராஜ்யம் = அரசை; ப்ரதிபத்^௩ய = அடைந்து; திநாந்தே = மாலையில்; ஸவித்ரா = சூரியனால்; நிஹிதம் = கொடுக்கப்பட்ட; தேஜ: = ஒளியை; ப்ரதிபத்^௩ய = அடைந்து; ஹுதா^௩ந இவ = வன்னியைப் போல்; அதி^௩கம் = மிகுதியாக; ப^௨பெ^௨ள = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் தன் தகப்பனராகிய திலீப மன்னனால் கொடுக்கப்பட்ட அரசையேற்று மாலை வேளையில் பரிதியால் கொடுக்கப்பட்ட ஒளிப் பொருந்திய வன்னியைப் போல் மிகவும் பிரகாசித்தான். (மிகையொற்றுமை உருவகவணி)

௯௪ திலீபாநந்தரம் ராஜ்யே தந்நி^௩ரம்ய ப்ரதிஷ்ட^௩தம் ।

பூர்வம் ப்ரதூ^௩மிதோ ராஜ்ஞாம் ஹ்ரித^௩யே^௩க்நி ரிவோத்தி^௩தம் ॥ 2

(ப-ரை) திலீபாநந்தரம் = திலீப மன்னனுக்குப் பிறகு; ராஜ்யே = நாட்டில்; ப்ரதிஷ்ட^௩தம் = இளவரசனாக்கப்பட்ட; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; நி^௩ரம்ய = கேட்டு; பூர்வம் = முன்பு; (திலீபன் காலத்தில்); ராஜ்ஞாம் = பகைத்த அரசர்களின்; ஹ்ரித^௩யே = மனதில்; ப்ரதூ^௩மித: = புகையைக் கண்டு; அக்^௩நி: = துயரத்தை; உத்தி^௩த இவ = ஒளித்ததோவென்று இருந்தது.

(க-ரை) எதிரி மன்னர்கள் தலீபனுக்குப் பிறகு ரகுமகாமன்னன் இளவரசனானதைக் கேட்டதும், அவர்களுடைய இதயத்தில் புகைத்துக் கொண்டு இருந்தக் கனலானது தலை தூக்கியது போலாயிற்று. அதாவது திலீபன் விஷயத்தில் மிகவும் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்; அந்தப்பயம் இப்போது அதிகமாயிற்று. (மிகையதன் செய்கையுருவகவணி)

சு || புருஹுத த்²வஜஸ்யேவ தஸ்யோந் நயந பங்க்தயஃ|

நவாப்யுத்த¹ாந த²ர்ஸிந்யோ நநந்து³: ஸப்ரஜா: ப்ரஜா: ||

3

(ப-ரை) புருஹுத¹=தேவேந்திரனுடைய; த்²வஜஸ்யேவ=கொடியைப் போன்ற; தஸ்ய=அந்த ரகு மன்னனுடைய; நவ-புதிய; அப்யுத்த¹ாந²=உயர்வை; த²ர்ஸந³=காணும்படியான; ஸப்ரஜா: =சந்ததியாருடன் கூடிய; ப்ரஜா: =மக்கள்; உத்²=உயர்த்தப்பட்ட; நயந =கண்களின்; பங்க்தயஸ் ஸத்²ய: =வரிசைகள் உடையவர்களாய்; நநந்த²து: =மகிழ்ந்தனர்;

(க-ரை) மக்கள் தம்முடைய மக்களுடன் கூடி ஒவ்வொரு வருடமும், அரசர்களால் செய்யப்படும் இந்த்ரக் கொடியின் விழாவில் அதன் உச்சியை எவ்வாறு கண்களை உயர்த்திப் பார்த்து மகிழ்வார்களோ அவ்வாறே புதிதாய் அரசுக்கு வந்த ரகுமன்னனுடைய மேன்மையைக் கண்ணாறக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். (விரிவுரையணி)

சு || ஸமமேவ ஸமாக்ராதம் த்²வயம் த்²விரத²க²ாமிநா |

தேந ஸிம்ஹாஸநம் பித்ர்யம் அகி¹லம் சாரிமண்டலம் ||

4

(ப-ரை) த்²விரத²=பாணையைப் போல்; க²ாமிநா=செல்லுந்; தேந=அந்த ரகுமன்னனால்; பித்ர்யம்=தகப்பனாரைச் சார்ந்த; ஸிம்ஹாஸநம் = அரியணையையும்; அகி¹லம் = எல்லா; அரிமண்டலம்; பகைவர்களின் நாடுகளையும்; த்²வயம்=ஆகிய இரண்டினையும்; ஸமமேவ=ஒரே நேரத்தில்; ஸமாக்ராதம்=பற்றிக் கொள்ளலாயிற்று.

(க-ரை) மதகரியைப் போன்ற நடைபுடைய ரகுமன்னன் தன்னரியணையை ஏற்றவுடன் பகையரசர்கள் அவனுக்குப் பயந்து கீழ்ப்பணிந்தனர். (உவமை மற்றும் விறுகோளணி)

அ || சிங்காதனம் ஏறியபின் அவனது அரசு விளக்கப்படுகிறது.

சு || ச¹ாயாமண்டல லக்ஷயேண தமத்²ரிஸ்யா கிலஸ்வயம் |

பத்²மா பத்²மாதபத்ரேண பே²ஜேஸாம்ராஜ்ய தீக்ஷிதம் ||

5

(ப-ரை) ப²த்மா=இலக்குமியால்; ஸ்வயம்=தாமாக; அத்²ரிஸ்யதம்கில =தென்படாதவனாய்; ச¹ாயாமண்டல = ஒளியின் திரளால் (குடையின் நிழலால் என்றும் தொனி) லக்ஷயேண = எண்ணக் கூடிய; பத்²மாத பத்ரேண =தாமரையென்னும் குடை

யால்; ஸாம்ராஜ்யம் = நாடாண்மையில்; தி²க்ஷிதம் = ஊக்கங் கொண்டுள்ளது; தம் = அந்தரகு மன்னன்; பே²ஜே = அடைந்தனன்.

(க-ரை) ரகுமகாராஜன் அரியணையேறியதும் அவருக்குண்டாகிய ஒளியின் திரளானது தாமரை என்னும் குடையைப் போல தெரிந்தது. இதனால், அரசனெனும் மலரான் அவனுக்குக் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போன்று இருந்தது. (உயர்வுவிரிசியணி)

அ|| மற்றும் அவனுக்கு நாமகளின் சாந்தித்தியம் கூறுதல்.

க|| பரிகல்பித ஸாந்தித்²யா காலேகாலேசுவந்தி²ஷு ।

ஸ்துத்யம் ஸ்துதிபி² ரந்த¹யாபி² ருப பத்தே ஸரஸ்வதி ॥

6

(ப-ரை) ஸரஸ்வதி² = சரசுவதி தேவியும்; காலேகாலே = உரிய காலத்தில்; வந்தி²ஷு = துதிப்பாடகர்களில்; பரிகல்பித = செய்யப்பட்ட; ஸாந்தித்²யாஸதி = ஸாந்தித்யமுடையவளாய்; ஸ்துத்யம் = துதிக்கத்தக்க ரகுமன்னனை; ரந்த¹யாபி² = பொருள் நிறைந்த; ஸ்துதிபி² = துதிப்பாடல்களால் உபதஸ்தே¹ = தொழுதனர்.

(க-ரை) அந்தந்த வேளைகளில் வந்தியும் மாகதர்களும் ரகுமன்னனை, அவனது குணநலன்களைத் துதி செய்ய, அரசர்கள் விட்டுனு, திக்குப் பாலர்கள் போன்ற பெருமை உடையவர்கள் எனும் கூற்றுக்கேற்ப, தேவ பாவனையோடு அவனை சரசுவதியே துதி செய்வது போன்று தோன்றிற்று. (உயர்வுவிரிசியணி)

க|| மநுப்ரபி²ர்திபி²ர் மாந்யை பு²க்தா யத்²யபி ராஜபி² ॥

தத¹ாப்யந்ய பூர்வேவ தஸ்யிந் நானீத்¹ வஸுந்த²ரா ॥

7

(ப-ரை) வஸுந்த²ரா = பூமியானது; மநுப்ரபி²ர்திபி² = மநுவென்னும் மாமன்னன் முதலிய; மாந்யை = பூசிக்கத்தக்க; ராஜபி² = அரசர்களால்; பு²க்தாயத்²யபி = அனுபவிக்கப்பட்டதே; தத¹ாபி = ஆயினும்; தஸ்யிந் = அந்த ரகுமன்னனைப் பொறுத்தமட்டில்; அந்ய பூர்வேவ = முன்பு பிறரால் அனுபவிக்காதது போல்; ஆனீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) இப்புவியானது முன்பு மநு முதலிய புகழ்வாய்ந்த பல மன்னர்களால் ஆளப்பட்டதே ஆயினும் ரகுவின் அதிசயமான ஈதல்

போன்ற நற்குணங்களை யொட்டி இதுபோன்ற அரசன் இதுவரை ஆண்டதில்லை என்ற புகழை அடைந்தான். (உயர்வுநர்விற்சியணி)

அவ || அதற்குக் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சு || ஸஹி ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய யுக்த த²ண்டதயா மந: |

ஆத²த² நாதி ஸீதோஷ்ணோ நப¹ஸ்வா நிவ த²ாஷ்ணிண: ||

8

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; யுக்த = தகுந்த; த²ண்டதயா = தண்டனைகள் உடையவனாதலால்; ஸர்வஸ்ய = எல்லா; லோகஸ்ய = மக்களின்; மந: = மனதில்; நாதி ஸீதோஷ்ண: = மிகுந்த குளுமையும், மிக்க வெப்பமும் இல்லாத; த²ாஷ்ணியே = தெற்குப் பிறந்த; நப¹ஸ்வாநிவ = வாயுவைப் போல்; ஆத²த² = கொண்டனர்.

(க-ரை) ரகுமாமன்னன் தண்டிக்கத் தக்கவர்கட்கு எவ்வளவு தண்டனை தகுமோ அவ்வளவு மட்டுமே தெளிவுடன் வழங்கிவந்ததால் அவனுடைய ஆட்சியானது காற்று தேவைப்பட்டபோது சுகந்தரவல்ல தென்திசையிலிருந்து வீசும் தென்றல்போன்று, எல்லா மக்களுக்கும் மகிழ்விப்பதாக இருந்தது. (நிகழ்வினவிற்சி மற்றும் தொகையுபமையணி)

சு || மந்தே²ாத்தகண்ட¹ா: க்ரிதாஸ்தேந குணாதி²க²தா கு³ரௌ |

ப¹லேந ஸஹகாரஸ்ய புஷ்போத்²க²ம இவ ப்ரஜா: ||

9

(ப-ரை) தேந = அந்தரகு; கு³ண அதி²க²தயா = நற்குணங்கள் நிறைந்தவனாக இருந்தமையால்; ப்ரஜா: = மக்கள்; கு³ரௌ = அவன் தந்தையாகிய திலீப மன்னனைப் பொருத்தவரையில்; ஸஹகாரஸ்ய = இனிய மாமரத்தில்; ப¹லேந = பழத்தால்; புஷ்ப = பூவின்; உத்²க²ம இவ = பிறக்கும் தருணத்தில் உள்ளதுபோல்; மந்த = சொற்பமான; உத்தகண்ட¹ா: = உற்சாக முடையவர்களாக; க்ரிதா: = செய்யப்பட்டனர்.

(க-ரை) ரகுமகாராஜனின் அதிக நற்குணங்களை யொட்டி அவனது மக்களுக்குத் திலீப மன்னரிடம் வைத்திருந்த அன்பு குறைந்தது. எவ்வாறெனின், இனிய மாமரம் பூக்கும்போது மகிழ்வுண்டாகிறது. அது பலனளிக்கும்போது அம்மகிழ்ச்சி பெருகி

பூவின் மீதிருந்த மகிழ்ச்சி குறைந்துவிடுகிறது. (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு || நயவித்²பி¹ர் நவேராஜ்ஞீஸ் ஸதஸ்ச் சோபத¹ர்ஸிதம் ।

பூர்வ ஏவா ப¹வத் பக்ஷ: தஸ்மிந் நாப¹வ து²த்தர: ||

10

(ப-ரை) நயவித்²பி¹ = நீதி நூலறிஞர்களால்; நவே = புதிய வனாகிய; ராஜ்ஞீ = ரகுமன்னன் விஷயத்தில்; ஸத் = அறப்போரையும்; அஸ்த்ச = வஞ்சனைப் போரையும்; உபத¹ர்ஸிதம் = காண்பிக்கப்பட்டது; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னனிடம்; பூர்வ = முதலாம்; பக்ஷ ஏவ = அறப்போரே; அப¹வத் = ஆயிற்று; உத்தர: = இரண்டாவதாகிய வஞ்சப் போர்; நாப¹வத் = ஆகவில்லை.

(க-ரை) நீதி நூலறிஞர்கள் புதிதாக அரசை ஏற்ற ரகுவுக்கு அறப்போரையே பின்பற்றினார். அறமற்றதைப்பற்றிச் சிந்தித்ததே கிடையாது. (வீறுகோளணி)

சு || பஞ்சாநாமபி பூ¹தாநா முத்கர்ஷம் புபுஷு¹ர் கு²ணா: ।

நவே தஸ்மிந் மஹிபாலே ஸர்வந் நவமிவா ப¹வத் ||

11

(ப-ரை) பஞ்சாநாமபி = ஐந்தாகிய; பூ¹தாநாம் = பூமி முதலிய பூதங்களின்; கு²ணா: = மண் முதலிய குணங்கள்; உத்கர்ஷம் = மேன்மையை; புபுஷு: = பேணி; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னன்; நவே = புதிய; மஹிபாலே = தி = அரசனையானும்; ஸர்வம் = எல்லாப் பொருளும்; நவமிவ = புதிதானது போல; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய மேன்மையான அறவாட்சியில் காலத்திற் கேற்ப தவறாது நடத்திவந்தமையால், புவி முதலிய பஞ்ச பூதங்களின் குணங்கள் மேன்மையுற்றன. இதனால், அவனது புதிய அரசில் எல்லாமே புதியனவாகவே தோன்றின. (தன் குணமிகையணி)

சு || யத¹ா ப்ரஹ்லாத²நாச் சந்த்³ர: ப்ரதாபாத் தபநோ யத¹ா ।

ததை¹வ ஸோபூ² த²ந்வர்தே¹ா ராஜா ப்ரக்ரிதி ரஞ்ஜநாத் ||

12

(ப-ரை) யத¹ா = எவ்வாறு; சந்த்³ர: = சந்திரன்; ப்ரஹ்லாத²நாத் = மகிழ்வூட்டுவதால்; அந்வர்த¹: = ஏற்றப் பெயருடையவனோ; யத¹ா = எவ்வாறு; தபந: = சூரியன்; ப்ரபாதாத் = வருத்துவதால்;

அந்வர்த¹ = தகுந்த பெயருடையவன் ஆகின்றானோ; தத¹ர =
அதுபோல்; ஸ ராஜா = அந்த ரகுமன்னன்; ப்ரக்ரிதி = மக்களின்;
ரஞ்ஜநாத் = மகிழ்வுறச் செய்வதால்; அந்வர்த¹ = அதற்கேற்ற
நற்புகழ் கொண்டவனாக; அபூ¹த் = ஆனான்.

(க-ரை) சந்திரன் தன் மகிழ்வுட்டும் கதிர்களாலும், சூரியன்
தன் வெப்பக் கதிர்களாலும் எவ்வாறு தகுந்த பெயர்கள் உடையவர்
களாக இருக்கின்றனரோ அதுபோல், ரகுமன்னன் மக்களின்
காதலுக்கேற்ப நற்பெயருடையவனாக விளங்கினான். (விரியுவமை
யணி)

சு || காமம் கர்ணாந்த விஸ்ராந்தே விஸாலே தஸ்ய லோசநே |

ச துஷ்மத்தா து ஸாஸ்த்ரேண ஸைக்ஷம் கார்யார்த¹ தீர்ஸிநா || 13

(ப-ரை) விஸாலே = விரிவான; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னவ
னுடைய; லோசநே = கண்கள்; காமம் = மிக்க; கர்ணாந்த = காதுகள்
வரையில்; விஸ்ராந்தே = பரவின; ச துஷ்மத்தாது = கண்களுடைய
வனுடைய அறமோ; ஸைக்ஷம் = கூர்மையான; கார்யார்த¹ = செய்த
தொழில் காட்டுவன; ஸாஸ்த்ரேண = நூல்களாலேயே.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய காதுகள் வரை கண்கள் பரவி
இருந்தன. அதாவது அவை மிக விரிந்திருந்தன. அதுபோல்,
அவனுடைய நூற்பார்வையும் மிக விரிந்திருந்தது (விளக்கணி)

சு || லப்²த¹ப்ரஸமந ஸ்வஸ்த¹ம் அதை¹நம் ஸமுபஸ்தி¹தா |

பார்தி¹வ ஸூர் த்²விதியேவ ஸரத் பங்கஜ லக்ஷணா || 14

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; லப்²த¹ = ஏற்றுக்கொண்ட அரசின்;
ப்ரஸமந = நிலையம்; ஸ்வஸ்த¹ம் = அடங்கப்பெற்ற மனமுடைய;
ஏநம் = இந்த ரகுமன்னன்; பங்கஜ = தாமரை மலர்களை; லக்ஷணா =
சின்னங்களாகக் கொண்ட; ஸரத் = கூதிர்க்காலம்; த்வதியா = இரண்
டாவதாகிய; பார்தி¹வஸூர் இவ = அரசப் பூமகள் போல, ஸமுபஸ்தி¹
தா = அடைந்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் பகைவர்களின் தொல்லைகளற்ற
வனாய், நிலைத்த மனமுடையவனாக இருந்தான். அப்போது
அவனடைந்த அரசெனும் இலக்குமிக்குச் சின்னமாய் தாமரைகள்
மலரும்படியான கூதிர்க்காலம் வந்தது. (புனைவுளிவிளைவணி)

கஃ நிர்வரிஷ்ட லகு¹மீர் மேகை² முக்தவர்த்மா ஸுது³ஸ்ஸஹை⁴ ।
 ப்ரதாயஸ் தஸ்ய பீரோ⁵ ஸ யுக⁶பத்⁷ வ்யாநஸோ தி⁸ஸஃ ॥

15

(ப-ரை) நிர்வரிஷ்ட = மிகுதியின்றி பெய்துவிட்டவையாத
 லால்; லகு¹மீ² = இலேசான; மேகை³ = மேகங்களால்; முக்த =
 விடப்பட்ட; வர்த்மா = பாதையுடையதாகலின்; ஸுது⁴ஸ்ஸஹை⁵ =
 சகிக்கமுடியாத; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனின்; பீரோ⁶ ஸ =
 குரியனுடைய; ப்ரதாய⁷ = வலிமையும் (வெய்யிலும்); யுக⁸பத்⁹ =
 ஒரே நேரத்தில்; தி¹⁰ஸஃ = திசைகளில்; வ்யாநஸோ = பரவிற்று,

(க-ரை) மழை நன்கு பெய்து பூமி ஆகாயப் பாதைகள் மேகங்
 களால் விடுபட்டமையின் சகிக்க முடியாத வெய்யிலின் வலிமை
 திக்குகளில் பரவியது. அதாவது நன்றாக வெய்யில் காப்பந்ததற்
 கும் ரகுமன்னன் போர் தொடுக்க முயற்சி செய்யவும் தொடங்கலா
 யிற்று. (வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

கஃ வார்ஷிகம் ஸஞ்ஜஹா ரேந்த்¹ரோ ரகு²ர் ஐஜத்ரம் த³துர்
 த⁴தெ⁵ள ।
 ப்ரஜார்த⁶ ஸாக⁷நே தெளஹி பர்யா யோத்⁸யத கார்முகௌ ॥ 16

(ப-ரை) இந்¹த்ரஃ = தேவேந்திரன்; வார்ஷிகம் = மழைக்காக;
 த²து³ = வில்லை; ஸஞ்ஜஹா⁴ = நிறுத்திக் கொண்டான்; ரகு⁵ =
 ரகுமன்னன்; ஐஜத்ரம் = வெற்றி தரும்; த⁶து⁷ = வில்லை; த⁸தெ⁹ள
 ஏத்தினான்; ஹி = எக்காரணத்தால்; தெள = அந்த இந்திரனும்
 ரகுவும்; ப்ரஜா = மக்களின்; அர்த¹⁰ = நன்மை; ஸாக¹¹நே = பெறுவதில்
 பர்யாய = முறையே; உத்¹²யத = தொடுத்த; கார்முகௌ = வில்லா
 னாக ஆணர்கள்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் மழை பெய்வித்தவின் பொருட்டு
 எடுத்த வில்லை இறக்கிக் கொண்டான். உடனே ரகுமன்னன்
 போர்புரிவதற்காக வில்லையேந்தினான். இவ்வாறாக மக்கள்
 நல்வாழ்விற்கு பயிர்கள் விளையும் பொருட்டு இந்திரனும், பகைவர்
 தொல்லை நீக்க ரகுமன்னனும் முறைநே வில்லைந்தினார்கள்.
 (நிக்நொட்முமுதவமையணி)

கஃ புண்டரீகாத பத்ரஸ்த¹ம் விகஸத்காஸ சாமரஃ ।
 ரிதுர் விடம்பயாமாஸ நபுநஃ ப்ராப தச்ச்²ரியம் ॥

17

(ப-ரை) புண்ட²ரிக = வெண்டாமரையே; ஆதபத்ர² = குடையாகவுள்ளதும்; விகஸத் = மலர்ந்த; கா² = நாணல் பூக்களே; சாமர² = விஞ்ஜாமரங்களாகவும் கொண்ட; ரித² = கூதிர்க்காலம்; தம் = அந்த ரகுவை; விட²ம்பயாமாஸ = பின் தொடர்ந்து; தத் = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ஸ்ரியம்புந² = ஒளியை; நப்ராப = அடையாமற் போயிற்று.

(க-ரை) கூதிர்க்காலம் வெண்டாமரையைக் குடையாகவும், நாணல் பூவை விஞ்ஜாமரையாகவும் கொண்டுள்ளதில், ரகுமன்னனைப் போன்று இருந்ததாய் தோன்றிற்று, ஆயினும், அவனுடைய ஆக்கத்தை அடைய முடியாது போயிற்று. (விரியுவமை மற்றும் எதிர்நிலையணி)

சு || ப்ரஸாத² ஸுமுகே¹ தஸ்மிந் சந்த²ரேச விஸாத²ப்ரபே² |

தத¹ா சக்ஷுஷ்மதாம் ப்ரீதி ராஸீத் ஸமரஸாத²வயோ² ||

18

(ப-ரை) ப்ரஸாத² = அருளால்; ஸுமுகே¹ = நல்லமுகங் கொண்ட; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னனில்; விஸாத² = நிமலமான! ப்ரபே² = ஒளி பொருந்திய; சந்த²ரேந = சந்திரனில்; த²வயோ² = இவ்விருவரிலும்; தத¹ா = அக்காலத்தில்; சக்ஷுஷ்மதாம் = கண்களுடையவர்களுக்கு; ப்ரீதி = அன்பு; ஸமரஸா = சமமாக நுகர்வது; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) கருணையுடைய ரகுமன்னனின் முகத்தையும் நிர்மலமான ஒளியுடைய சந்திரனையும் காண்போருக்குச் சமமான அன்பை ஊட்டியது. (அகமலர்ச்சியணி)

சு || ஹம்ஸ ஸ்ரேணீஷு தாராஸு குமுத்²வத்ஸுச வாரிஷு |

விபூ²தயஸ் ததீ²யாநாம் பர்யஸ்த¹ா யஸா மிவா ||

19

(ப-ரை) ஹம்ஸா = அன்னங்களுடைய; ஸ்ரேணீஷு = வரிசைகளிலும்; தாராஸு = விண்மீன்களிலும்; குமுத்²வத்ஸு = வெண்குவளைகள் உள்ள; வாரிஷுச = தண்ணீரிலும்; ததீ²யா நாம் = அந்த ரகுமன்னனின் சார்பான; யஸஸாம் = புகழின்; விபூதய² = செல்வங்கள்; பர்யஸ்த¹ா இவ = பரவினவோ என்பதுபோலிருந்தன.

(க-ரை) அன்னங்களின் கூட்டத்திலும், விண்மீன்களிலும், வெண்குவளைகள் உள்ள தண்ணீரிலும், ரகுமன்னனின் மேன்மை பரவியுள்ளதோ என்பதுபோல் தோன்றியது. (குறிநிலையணி)

சு ॥ இஷுச்ச¹ாய நிஷாதி²ந்ய தஸ்ய கே³ர்ப்துர் கு⁴ணோத⁵யம் ।

ஆகுமார க²தே¹ரத்² க³ரதம் ஸாவிகே³ர்ப்யோ ஜகு³ர்யஸ ॥ 20

(ப-ரை) இஷுச்ச¹ாய = கரும்புகளின் நிழலில்; நிஷாதி²ந்ய = இருக்கும்; ஸாவி = நெற்பயிருக்கு, கே³ர்ப்ய = காவல் காக்கும் பெண்கள்; கே³ர்ப்து = காவலான; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய கு⁴ணோத⁵யம் = குணங்களால் உண்டான; ஆகுமாரம் = வாலைப் பருவம் முதற்கொண்ட; கத¹ர = கதைகளின்; உத்²க³ரதம் = தொடக்கம் உள்ள; யஸ = புகழை; ஜகு³ = பாடினார்கள்.

(க-ரை) நெற்பயிருக்குக் காவலாக கரும்பின் நிழலில் உட்கார்ந்திருக்கும் பெண்கள்; வாலைப் பருவம் முதற்கொண்டு ரகு மன்னனுக்கிருந்த நற்குணங்களைப்பற்றி பாட்டுகளாகப் பாடிவந்தனர். (தகுதியணி)

சு ॥ ப்ரஸாத² உத²யாத²ம்ப³ஃ கும்ப³யோநேர் மஹௌஜஸ ॥

ரகே³ரஃ பரிப³வா ஸங்கி³ரஸு³பே³ த்²விஷதாம் மந ॥ 21

(ப-ரை) மஹத் = மேலான; ஓஜஸ = ஒளிமிக்க; கும்ப³யோநே = கும்ப முனியெனும் அகத்தியருடைய; உத²யாத² = திறப்பால்; அம்ப³ = நீரானது; ப்ரஸஸாத = நின் மலமாயிற்று; மஹத் = மேலாய; ஓஜஸ = பராக்ரீமமுடைய; ரகே³ரஃ = ரகுமன்னனின்; உத²யாத² = வளர்ச்சியால்; பரிப³வ = மதியாமையை; ஆஸங்கி = ஊகித்துக் கொண்டிருக்கும்; த்²விஷதாம் = பகைவரின்; மந = மனமானது; சக்ஷுபே = தகுமாறியது.

(க-ரை) மிகுந்த ஒளிமிக்க அகத்தியரின் பிறப்பால் தண்ணீரானது நின்மல மாயிற்று. மிக்க பராக்ரீமமுடைய ரகுமன்னனின் அரசாட்சியால், பகைவர் மனதில் பேரச்சத்தை உண்டாக்கியது. பொருட்காட்சியணி)

சு ॥ மதே²ராத²க்³ரஃ கருத்²மந்தஃ ஸரிதாம் கூலமுத்²ருஜா ॥

லீலாகே³ல மநுப்ராபு மஹோ க்ஷாஸ் தஸ்யவிக்ரமம் ॥ 22

(ப-ரை) மத² = மதங்கொண்டு; உத²க்³ரஃ = மேலான; கருத்²மந்தஃ = திமிலை உடைய; மஹோக்ஷா = எருதுகள்; ஸரிதாம் = நதிகளின்; கூலமுத்²ருஜா = கரைகளை சீவிக்கொண்டுள்ள; லீலாகே³லம் = விளையாட்டானது; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்ன

னுடைய; வீக்ரமம் = பராக்கிரமத்தை; அனுப்ராபு = ஓட்டினவை
(பின் தொடர்ந்தன)

(க-ரை) பருத்த முரிப்புள்ள ஏறுதிகள் யதேச்சையாக பசும்
புல்லை மேய்ந்து, மதங்கொண்டு, கொம்புகளால் கரைகளை சீவிக்
கொண்டு வேடிக்கை செய்தன. இது ரகுமன் வனின் பராக்
கிரமத்தைக் காட்டுவதாக இருந்தது. (குறிநிலையணி)

சு || ப்ரஸவைஸ்ஸப்த பர்ணாநாம் மதீக்²ந்தி¹பி⁰ ராஹுத: |

அஸுமியஏவ தந்நாக²ா. ஸப்ததை¹வ ப்ரஸுஸ்ருவு: ||

23

(ப-ரை) மதீ² = மதங்கொண்டதால் கன்னங்களிலிருந்து
ஒழுகும் நீரின்; க²ந்தி¹பி⁰ = பரிமளம் போன்ற மணமுடைய; ஸப்த
பர்ணாநாம் = ஏழிலைகளுடைய வாழைச் செடிகளின்; ப்ரஸவை² =
புட்பங்களால்; ஆஹதா² = அடியுண்ட; தந்¹ = அந்த ரகுமன்ன
னுடைய; நாசா² = யானைகள்; அஸுமிய ஏவ = பிறவற்றின்
மீதுண்டாய பொறாமைமயால் செய்வதுபோல்; ஸப்ததை¹வ = ஏழு
விதங்களாகவே; ப்ரஸுஸ்ருவு: = மதத்தை விட்டன.

(க-ரை) ஏழிலைகளுடைய வாழைச் செடியில் யானையின்
மதம் போன்ற வாசனையுடைய பூக்கள் மலர்வதால், தமக்குள்ள
இவ்வாசனை இப்பூக்களில் உள்ளதென்ற பொறாமைமயால், அந்த
மன்னனுடைய யானைகள் ஏழுவிதமான—அதாவது; அவற்றின்
துதிக்கைத் துளைகள் 2, ஆண்குறி 1, கண்கள் 2, கன்னங்கள் 2
ஆக இவ்வேழு நிலைகளிலிருந்து மதத்தை ஒழுகச் செய்தன.
(ஏழிலை வாழை மலர்விடுதலும் யானைக்கு மதம் பிடித்தலும் கூதிர்
காலத்தின் இயல்பாகும்). (நிரனிறையணி)

சு || ஸரித: குர்வதீ க்²ாதீர் பத¹ஸ்சாஸ்யா ந கர்த்²மாந் |

யாத்ராயை சோதீயாமாஸ தம்ஸக்தே: ப்ரத¹ம்ஸரத் ||

24

(ப-ரை) ஸரித: = நதிகளை; க்²ாதீ² = மேடுள்ளவைகளாலும்,
பத¹ஸ்ச = வழிகளை; ஆஸ்யாநி = உயர்ந்த; கர்த்²மாந் = சேறுடை
யனவாகவும்; குர்வதீ = செய்கின்ற; ஸரத் = கூதிர்காலம்; தம் =
அந்த ரகுமன்னனை; ஸக்தே: = உற்சாகத்தைவிட; ப்ரத¹ம் =
முதலிலும்; யாத்ராயை = படைபெடுத்துச்செல்ல; சோதீயாமாஸ =
தூண்டின.

(க-ரை) கூதிர்க்காலம் பிறந்ததும் ஆறுகளில் உள்ள நீர் வற்றி, மேடுகள் உண்டாயின; வழியில் உள்ள சேறு உலர்ந்துவிட்டது. இதனால், வலிமை மிகுந்த ரகுவுக்கு படையெடுத்துச் செல்லத் தூண்டுவதாக விருந்து; உற்சாகமூட்டியது. (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

சு|| தஸ்மை ஸம்யக்²கு¹தோ வஹ்விவாஜிநீராஜநா விதெ¹ள |

ப்ரத²க்ஷிணாசிர் வ்யாஜேந ஹஸ்தே நேவ ஜயம் த²தெ²ள || 26

(ப-ரை) வாஜி=குதிரைகளின்; நீராஜநாவிதெ¹ள=ஆலத்தி யெடுக்குந் தொழிலில்; ஸம்யக்=நூன் முறைப்படி; ஹுத=ஓம்ம் செய்யப்பட்ட; வஹ்வி=அக்கினி; ப்ரத²க்ஷிண=பிரதக்ஷிண உருவ முள்ள; அர்சி=கொழுந்துகளின்; வ்யாஜேந=போலியால்; ஹஸ்தேந=கையைப் போல்; தஸ்மை=அந்த ரகுமன்னனுக்கு; ஜயம்= வெற்றியை; த²தெ²ள=கொடுத்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் குதிரைகளுக்காக நீராஜனம் என்னும் சாத்தி ஓம்ம் செய்தான். அதில் எழுந்த கொழுந்து வெற்றி கொடுப்பதாய் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றியது. (கருத்துடையடைகொளியணி)

சு|| ஸ கு²ப்தமூலப்ரத்யந்தஃ ஸுத்த²பார்ஷ்ணிநீரயாந்விதஃ |

ஷட்²வித²ம் ப²லமத²ாய ப்ரதஸ்தே¹ தி²க்²ஜிகீ²ஷயா || 26

(ப-ரை) கு²ப்த=காக்கப்பட்ட; மூல=தான் வசிக்குமிடம் ப்ரத்யந்தஃ=அரணும்; ஸுத்த²=படைகளால் காக்கப்பட்ட; பார்ஷ்ணி=படைகளின் பின்புறமும்; அய=சுபங்களைத் தரவல்ல விதிகளுடன்; அந்விதஃ=சுடிய; ஸ=அந்த ரகுமன்னவன்; ஷட்²வித²ம்=ஆறுவகையான; ப²லம்=படைகளை; ஆத²ாய=சேர்த்து கொண்டு; தி²க்²=திக்குகளை; ஜிகீ²ஷயா=வெல்லும் எண்ணத் துடன்; ப்ரதஸ்தே¹=புறப்பட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் தன் பட்டணத்தையும் அருகில் உள்ள கருவூலத்தையும் அரணையுங் காக்கும்படியானபடைகளை நிறுத்தி, தருந்த தேவப்பிராமணர்கள் ஆசிகளைப் பெற்று, மூலபலம், ஏவலர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு நான்குத் திசைகளிலுள்ள நாடுகளை வெல்லும் எண்ணத்துடன் புறப்பட்டான். (சுறுங்கச்சொல்லலணி)

சு || அவாகிரந் வயோவ்ரித்²தா: தம் லாஜை: பெளர யோஷித: ।

ப்ரிஷதை²ர் மந்த² ரோத்²தூ²தை: ஷீரோர்மய இவாச்சுதம் || 27

(ப-ரை) வய: வ்ரித்²தா: = வயது முதிர்ந்த பெரியோர் களாகிய; பெளரயோஷித: = பட்டணத்திலுள்ள பெண்மணிகள்; தம் = அவ்வாறு சென்றுக்கொண்டிருக்கும் ரகுமன்னனுக்கு; லாஜை: = பொரிகளைக் கொண்டு; ஷீரோர்மய: = பாற்கடல் அலைகள்; மந்த²ர = மந்தரமென்னும் மலையால்; உத்²தூ²தை: = சிதறடிக்கப்பட்ட; ப்ரிஷதை: = திவலைகளுடைய; அச்சுதம் இவ = மகா விட்டுணுபோன்று; அவாகிரந் = தெளித்தனர்.

(க-ரை) ரகு மாமன்னன் அவ்வாறு செல்லும்போது பட்டணத்திலுள்ள கிழவிகள் அவன்மீது அன்பும் சுபழம் அறிவிக்கவல்ல நெற்பொறிகளைத் தூவினார்கள். அது பாற்கடலைக் கடைந்தபோது அதிலிருந்து தெறித்த திவலைகள் திருமாவின்மீது விழுந்தது போலிருந்தது. (தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ஸயயௌ ப்ரத்¹மம் ப்ராசீம் துல்ய: ப்ராசீந ப்ர்ஹிஷா ।

அஹித நலிலோத்²தூ²தை: தர்ஜயந் நிவ கேதுபி: || 28

(ப-ரை) ப்ராசீந ப்ர்ஹிஷா = தேவேந்திரனுக்கு; துல்ய: = நிகராய; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; அநில = வாயுவால்; உத்²தூ²தை: = முன்னால் வீசப்பட்ட; கேதுபி: = கொடிகளால்; அஹிதாந் = பகைவர்களை; தர்ஜயந்நிவ = அச்சப்படச் செய்பவன் போல்; ப்ரத்¹மம் = முதலில்; ப்ராசீம் = கீழ்த்திசை நோக்கி; யயௌ = சென்றான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு நிகரான ரகுமன்னன் பகைவர் கட்டு அச்சமுட்டும் அனுசூலமான வாயுவால் முன்னுக்குப் பறக்கும் கொடிகளுடன் முதன் முதலில் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் சென்றான். (பதப்பொருட்காட்சியணி)

சு || ரஜோபி¹ஸ் யந்த²நோத்²தூ²தை: க²நஜஸ்க க²நஸந்நிபை: ।

பு¹வஸ் ஸ்த¹ல மிவவ்யோம குர்வந் வ்யோமேவ பூ²தலம் || 29

(ப-ரை) ஸ்யந்த²ந = தேர்களிலிருந்து; உத்²தூ²தை: = சிதறடிக்கப்பட்ட; ரஜோபி: = தூசிகளாலும்; க²நஸந்நிபை: = மேகங்களுக்கு நிகரான; கஜஸ்க = யானைகளோடும்; வ்யோம = ஆகாயம்; பு¹வ = பூமியின்; ஸ்தலமிவ = இடம் போன்று; பூ²தம் = பூதலத்

தையும்; வ்யோமேவ = ஆகாயத்தையும்; குர்வந்தஸந் = செய்த வனாய்; யயௌ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) அந்த ரகு மன்னனின் தேர்களுடைய தூசிகள் வானிற்படர்ந்து, ஆகாயம் பூமியைப்போல் தோற்றமளிக்க வல்ல தாய் எங்கும் பரவியதாலும் புவியீது யானைகளின் வண்ணத்தாலும் நடையாலும், பரிமாணத்தாலும் முகில்களுக்கு நிகராகப் போய்க் கொண்டிருப்பதால் பூமி ஆகாயம் போலும், ஆகாயமே பூமியாகவும், தோற்றமளிக்கப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

சு॥ ப்ரதாபோக்ரே ததஸ் ஸப்²தீஃ பராக்²ஸ தந்²நந்தரம் ।

யயௌ பஸ்சாத்² ரத¹ாதீதி சதுஷ்கந்தே²வ ஸாசமுஃ ॥ 30

(ப-ரை) அக்²ரே = முன்னால்; ப்ரதாபஃ = பெருமையும்; ததஃ = பின்னால்; ரத¹ாதீதி = தேர்கள் முதலியன உள்ள நால்வகைப் படைகள்; இதி = இவ்விதமாக; ஸா = அந்த; சமுஃ = படைகள்; சதுஃ = நான்காய்; ஸ்கந்தே²வவ = விபூகம் (வகுப்பு) உண்டாயவைகளாய்; யயௌ = சென்றன.

(க-ரை) முன்னால் பிரதாபமும் பின்னால் படைகளின் ஆரவாரமும், அவர்கள் பின் படைகளின் பாதங்களிலிருந்து புறக்கும் தூசிகளும், அதன்பின் துணைப்படையும், இவ்வாறாக நான்கு விபூகமும் வகுக்கப்பட்டு. ரகுனின் படைகள் சென்றன. வினைமுதல் விளக்கணி)

சு॥ மருப்ரிஷ்ட¹ாந் யுத²ம்பாம்ஸி நாவ்யா ஸுப்ரதரா நதீஃ ।

விபிநாநி ப்ரகாஸாநி ஸக்திமத்வா²ச் சகார ஸஃ ॥ 31

(ப-ரை) ஸஃ = அந்த ரகுமன்னன்; ஸக்திமத்வாத் = திறமையுள்ளவனாதலால்; மருப்ரிஷ்டாநி = கானட்களை; உத²ம்பாம்ஸி = தண்ணீர் உடையவதாகவும்; நாவ்யா = கலங்களால்; நதீஃ = ஆறுகளை; ஸுப்²ரதரர் = எளிதில் கடக்கவல்லதாய்ச் செய்தும்; விபிநாநி = காடுகளை வெட்டிப் பாதைகளும்; சகார = செய்தனர்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் திறமையுள்ளவனாதலால், நீரில்லா விடங்களில் நீருண்டாக்கியும், கலங்களால் கடக்கவல்ல ஆறுகளை எளிதில் கடக்கக் கூடியவைகளாகவும், காடுகளை வெட்டி இடப் பரப்பும் உண்டாக்கினான். (விறுகோளணி)

சு॥ ஸ ஸேநாம் மஹதீம்கர்ஷந் பூர்வ ஸாக்ரகீரகீரமிநீம் ।

ப²பெ²ள ஹரஜடாப்²ரஷ்டாம் கீங்கீரமிவ ப்²கீ²ரத¹ஃ ॥

32

(ப-ரை) பூர்வ ஸாக்ரகீரகீரமிநீம் = கீழ்த்திசைக் கடலை நோக்கிச் சென்றுக் கொண்டிருக்கும்; மஹதீம் = பெரிதாகிய; ஸேநாம் = படையை; கீர்ஷந் = நடத்தும்; ஸஃ = ரகுமன்னன்; ஹரஜடாப்²ரஷ்டாம் = சிவனுடைய சடைமுடியிலிருந்து வீழ்ந்த; கீங்கீரம் = கங்கையை; கர்ஷந் = கொண்டு செல்லும்; ப்²கீ²ரதஃ = பகீரதனைப் போல்; ப்²பெ²ள = மிளிர்ந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் கீழ்த்திசைக்குப் படைகளைச் செலுத்துவது எவணிருந்ததென்றால், பகீரதன், சிவனுடைய சடைமுடியிலிருந்து வரும் கங்கையைக் கீழ்க்கடல் நோக்கிச் செலுத்தியது போலிருந்தது. அதாவது மிகப்பரவி இருந்தது. (புகழ்பொருவமையணி)

சு॥ த்யாஜிதை ப¹லமுத்²கீராதஃ ப்²கீ²தைஸ் ப்²ஹுதீர்நிரபை ।

தஸ்யாஸீ து²ல்ப²ணோ மாக்²ஃ பாதீபைரிவ தீந்திநஃ ॥

33

(ப-ரை) ப¹லம் = ஊதியம்; த்யாஜிதை = விடுவித்ததும்; உத்²கீராதை = பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டும்; ப்²ஹுதீ = பல வழிகளில்; ப்²கீ²தைஸ் = வெல்லப்பட்டு; நிரபை = அரசர்களால்; பாதீபை = மரங்களை; தீந்திநஃ = யானைகள் முறிப்பதுபோல்; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னன்; மாக்²ஃ = வழி; உல்ப²ணை = பிரகாசமாவது; ஆஸீத் = ஆயிற்று,

(க-ரை) யானைகளால் மரங்கள் ஆட்டப்பட்டும், வேருடன் பிடுங்கப்பட்டும், உடைக்கவும் செய்யப்பட்டு, எவ்வாறு வழியானது விளங்குகிறதோ அவ்வாறு ரகுமன்னனும், பகைவரிடமிருந்து கப்பங்கள் பெற்றும் ஒடுக்குதல் முதலியவற்றால் அவன் திக்கிலையம் விளங்கிற்று. (விரிவுவமையணி)

சு॥ பெளரஸ்த்யானேவ மாக்ராமம் ஸ்தாம் ஸ்தாந் ஜநபதீரந்ஜயீ ।

ப்ராப தாளீவந ஸ்யாம முபகண்ட¹ம் மஹோத²தே²ஃ ॥

34

(ப-ரை) ஜயீ = ஜயசீலனான ரகுமன்னன்; ஏவம் = மேலே கூறியவாறு; பெளரஸ்த்யாந் = கீழ்த்திசையில் தோன்றிய; தாம்ஸ்தாந் = அந்தந்த; ஜநபதீரந் = நாடுகளை; ஆக்ரமந்ஸந் = பற்றிக்கொள்

வனாய்; தாளீ = பனைமரங்கள்; வற = காடுகளால்; ஸ்யாமம் = நுமையான; மஹோதீதே = மாக்கடலின்; உபகண்டம் = அருகில்; ப்ராப = அடைந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னன் பகைவரை வென்றுக் கொண்டே, பனங்காட்டார்த்த கீழ்க்கடல் அருகில் சேர்ந்தான். (மென்மேலுயற்சியணி)

சு|| அநம்ரானாம் ஸமுத்தீர்து: தஸ்மாத் ஸிந்துர யாதிவ |

ஆத்மா ஸம்ரக்ஷித: ஸிம்ஹ: வ்ரித்திமா ஸ்ரித்ய வைதஸம் ²

35

(ப-ரை) அநம்ரானாம் = அடங்காதவர்களை; ஸமுத்தீர்து: = நாசஞ்செய்யும்; தஸ்மாத் = அந்த ரகுமன்னனால்; ஸிந்துர யாதிவ = சிந்து ஆற்றின் வேகம் போன்று; ஸிம்ஹ: = சிங்கநாட்டரசர்கள்; வைதஸம் = வேதஸம் என்னும் ஓர்வகை கொடியின்; வ்ரித்திம் = தொழிலைப் போல்; ஆஸ்ரித்ய = அண்டி; ஆத்மா = உடலை; ஸம்ரக்ஷித: = காப்பாற்றிக்கொண்டான்.

(க-ரை) அடங்காதவர்களை நாசஞ்செய்யும் ரகுமன்னனுக்குப் பயந்து சிங்கள நாட்டு மன்னர்கள் ஆற்றுப் பெருக்குக்குவளைந்து கொடுக்கும் கொடியைப் போல் அடங்கியவர்களாய்த் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்கள் (காரணமாலையணி)

சு|| வங்காநுத்காய தரஸாதேதா நௌஸாதேநோத்யதாந் |

நிசகாந ஜயஸ்தம்பாந் கங்கா ஸ்ரோதோந்தரேஷுச || 36

(ப-ரை) நேதா = நாயகனான; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; நௌ = கலங்களின்; ஸாதேந = உதவியால்; உத்யதாந் = ஆயத்தமான; வங்காத் = வங்கநாட்டரசர்களை; தரஸா = வலிமையால்; உத்காய = நாசமாக்கி; கங்கா = கங்கையாற்றின்; ஸ்ரோத = வெள்ளத்திற்கு; அந்தரேஷு = இடையில் உள்ள நிலப்பகுதியை; ஜயஸ்தம்பாந் = வெற்றிக் கொடியை; நிசகாந = நடட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் கலங்களின் உதவியால் தாண்டி, வங்க நாட்டரசர்களை நாசமாக்கி, கங்கையாற்றுக்கு இடையில் உள்ள நிலப்பகுதியில் தன் வெற்றிக்கொடியை நாட்டினான். (வீறுகோளணி)

சு॥ ஆபாத²பத்²ம ப்ரணதாம் கலமா இவதே ரகு²ம் ।

ப²லைஸ் ஸம்வர்தயா மாஸுருந்க¹ாத ப்ரதிரோபிதாஃ ॥

37

(ப-ரை) ஆபாத² பத்²ம = பாதகமலங்கள் வரை; ப்ரணதாஃ = வணங்குவோராதலால்; உத்க¹ாத = முன்பு அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு; ப்ரதிரோபிதாஃ = மறுபடியும் அளிக்கப்பட்டவர் ஆகையால்; தே = அந்த வங்கத்தரசர்கள்! ஆபாத² பத்²ம = அடிகள்வரை ப்ரணதாஃ = வணங்கிய; (அவர்களை) உத்க¹ாத = முன்பு களையப்பட்டு; ப்ரதிரோபிதாஃ = பிறகு நடப்பிட்ட; கலமா இவ = பயிர்களைப் போல்; ரகு²ம் = ரகுமன்னனுக்கு; ப²லைஸ் = பொருள்களாலும்; தாரியங்களாலும்; ஸுவர்த²யாமாஸ = நன்கு வளரச் செய்தனர்

(ச-ரை) விதை விதைத்து முளைத்து நூற்றான பின்பு அவற்றைக் களைத்து மறுபடியும் நடப்பட்டுள்ள நெற்பயிர் கதிர்கள் விடும்போது வணங்கும் உருவத்தைப் போல்; அவற்றின் அடிவரை வளைந்து பயிரிட்டவனுக்குப் பலனாகக் கொடுத்து அவனை மகிழ்விப்பது போல், முதலில் பதவிநீக்கம் செய்து மறுபடியும் கொடுத்து விடப்பட்ட நாடுகளை உடைய வங்க நாட்டரசர் ரகுமன்னன் பாதங்கள் வரை தலை வளைத்து வணங்கிய பொருள்கள் கொடுத்து மகிழ்ச் செய்தனர். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு ஸ தீர்த்வா கபிஸாம் ஸஸந்யை ப²த்²த²த்²விரத² ஸேதுபிஃ ।

உத்கலைர்த²ர்சிதர்சிதபத¹ஃ களிங்காபி²முகே¹ர யயௌ ॥ 38

(ப-ரை) ஸை = அந்த ரகுமகாராஜா; ப²த்²த² = கட்டப்பட்ட; த்²விரத² = யானைகளென்னும்; ஸேதுபிஃ = பாலமுள்ள; ஸஸந்யை = படைகளால்; கபிஸாம் = கபிசமென்னும் ஆற்றை; தீர்த்வா = தாண்டி; உத்கலை = உத்கல நாட்டரசர்களால்; த¹ர்சிதாஃ = காட்டப்பட்ட; பத¹ஸ்ஸந் = வழியை நோக்கி; யயௌ = புறப்பட்டுச் சென்றான்.

(ச-ரை) அந்த ரகுமன்னன் யானைகளை பாலமாக நிற்க வைத்து அதன் மீது தன் சேனைகளுடன் கபிஸா நதியைக்கடந்து, உத்கல நாட்டரசர்கள் காட்டிய பாதைகளில் நடந்து களிங்க நாட்டிற்குச் சென்றான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு॥ ஸ ப்ரதாம் மஹேந்த்²ரஸ்ய மூர்த்²நிதீக்ஷணம் ந்யவேஸயத் ।

அங்குஸம் த்²விரத²ஸ்யேவ யந்தா க்²ம்பீர வேதி²நஃ ॥

39

(ப-ரை) ஸ: அந்த ரகுமன்ன; மஹேந்த்²ரஸ்ய=மகேந்திர மலையின்; மூர்த்²நி=சிரத்தில்; தீக்ஷணம்=சகிக்க முடியாக; ப்ரதாபம்=வலிமையை; யந்தா=சாரதி (ஓட்டுநர்) கம்பீ²ரவேதி²ந: =கம்பீரவேதி என்னும்; த்²விரத²ஸ்ய=யானையின்; மூர்த்²நி=சிரத்தில்; தீக்ஷணம்=கூரான; அங்கு²மிவ=அங்குசம் போன்று; ந்வேஸயத்=குத்தினான்.

(க-ரை) தோல் துளைக்கப்பட்டு, ரத்தம் மாமிசம் கொட்டினாலும், பொருட்படுத்தாத மிகுந்த மதமுடைய கம்பீரவேதி என்னும் யானையின் சிரத்தின் மீது யானைப்பாகன் கூரான அங்கு சத்தால் குற்றினதுபோல் ரகுமன்னன் ஏழு குலமலைகளுக்கு அரசனான மகேந்திரமலை மீது தன் பராக்கிரமத்தை விரிவுபடுத்தினான். (பெருமையணி)

சு || ப்ரதி ஜக்²ராஹ காளிங்க²: தமஸ்த்ரைர் க²ஜஸாத² ந: |
பக்ஷச்சே¹ தே²த்யதம் ஸக்ரம் ஸிலா வர்ஷிவ பர்வத: || 40

(ப-ரை) க²ஜஸாத²ந: =யானைகள் துணையாகக் கொண்ட; காளிங்க²: =களிங்க நாட்டரசன்; அஸ்த்ரை: =அம்புகளால்; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; பக்ஷச்சே¹த=இறகுகளை வெட்டுவதில்; உத்யதம்=முயன்ற; ஸக்ரம்=தேவேந்திரனை; ஸிலாவர்ஷி=கற்களை மழைபோல் வீசும்; பர்வத இவ=மலையைப் போல்; ப்ரதி ஜக்²ராஹ =எதிர்க்கொண்டான்.

(க-ரை) பெரும்பான்மையான யானைகள் படைபலமாகக் கொண்ட களிங்க மன்னன், இறகுகளை வெட்டுவதற்கு முயன்ற தேவேந்திரன்மீது மலைகள் ஆலங்கட்டி (கல்மழைப்) பொழிந்தது போல் ரகுமன்னன்மீது ஆயுதங்களை விடுத்தான். (நிகர்தொடர் முழுதுவமையணி)

சு || த்²விஷாம் விஷஹ்ய காகுத்ஸ: தத்ர நாராச து²ர்தி²நம் |
ஸந்மங்கள ஸநாதஇவ ப்ரதிபேதே² ஜயஸ்ரியம் || 41

(ப-ரை) காகுத்ஸ: =ரகுமன்னன் என்னும், தத்ர=மகேந்திர மலையீது; த்²விஷாம்=பகைவர்களுடைய; நாராச=பாணங்களின்; து²ர்தி²நம்=மழையை; விஷஹ்ய=சகித்து; ஸத்மங்கள=சாத்திர விதிமுறைப்படி மங்களமான; ஸநாத இவ=குளியலடைந்தவன்போல்; ஜயஸ்ரியம்=வெற்றித் திருமகளை; ப்ரதிபேதே²=அடைந்தான்,

(க-ரை) கருத்ஸ்தனுடைய மறபில் பிறந்த ரகுமன்னன் என்னும் மகேந்திர மலையீது களிங்கனால் எய்யப்பட்ட பாணங்க ளென்னும் மழையில் சகிப்புத் தன்மையுடன் புனித நீராடுவதுபோல் நின்றிருந்தான். (பொருட்காட்சியணி)

சு|| தாம்பூ²லீநாம் தளைஸ் தத்ர ரசிதாபாந பூ¹மய: |

நாரிகேளாஸவம் யோத³: ஸாத்ரவம் வபபுர் யஸ: ||

42

(ப-ரை) தத்ர = அம்மகேந்திர மலையில்; யோத³: = போர் வீரர்கள்; ரசிதா = செய்த; ஆபாநபூ²யஸ்ஸந்த: = அருந்தத்தக்க இடமுடையவர்களாய்; நாரிகேளாஸவம் = தேங்காயிலிருந்து செய் தெடுத்த ஆஸவத்தை; தம்பூலீநாம் த²ளை: = வெற்றிலைகளால்; ஸாத்ரவம் = பகைவர்களின்; யஸோவ = புகழைப் போல; பபு: = அருந்தினார்கள்.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய படை வீரர்கள் மனம் போன போக்கில்; அம்மலை மீதுள்ள தென்னங்களை வெற்றிலைகளில் ஏற்றிக்கொண்டு பகைவரின் புகழைக் குடிப்பது போல் அருந்தி னார்கள். (உருவகவுயர்வுநவ்விற்சியணி)

சு|| க்²ரிஹீத ப்ரதிமுக்தஸ்ய ஸத¹ர்ம விஜயீத்ரிப: |

ஸ்ரியம் மஹேந்த்²ர நாத¹ஸ்ய ஜஹார நது மேதி³நீம் ||

43

(ப-ரை) த்²ரிமவிஜயீ = அறம் பொருட்டு ஜயசீலனாகிய; ஸத்ரிப: = அந்த ரகுமன்னவன்; க்²ரிஹீத = ஏற்று; ப்ரதிமுக்தஸ்ய = விட்டுவிடப்பட்ட; மஹேந்த்²ர நாத¹ஸ்ய = களிங்க நாட்டரசனு டைய; ஸ்ரியம் = சம்பத்துக்களை; நஜஹார = கவர்ந்தானில்லை.

(க-ரை) வெற்றியே இயல்பாகக் கொண்ட ரகுமன்னன் கடமைக்காக முதலில் வெற்றி பெற்றாலும் பிறகு சரணடைந்தவர் களைப் பொருத்தருந் தன்மையுடையவனாதலால் மன்னிக்கப் பட்ட களிங்கமன்னனுடைய பொருள் மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு அவனது நாட்டை அவனுக்கே விட்டுவிட்டான். (தன்குணமிகையணி)

சு|| ததோ வேஸாதடே நைவ ப¹லவத் பூக²மாலிநா |

அக²ஸ்த்ய சரிதா மாஸ மநாஸாஸ்ய ஜயோ யயெள ||

44

(ப-ரை) தத: = வெற்றிக்குப் பிறகு; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; ப¹லவத் = காய்த்துள்ள; பூக² = கழுகு மரங்களின்; மாலிநா = வரிசை

களுடைய; வேலா தடநேவ = கடலோர இடத்திலேயே; அகஸ்த்ய சரிதாம் = அகத்திய முனிவராலடைந்த; ஆராம் = தென் திசையை நோக்கி; அநாஸாய = வேண்டப்படாத; ஜயஸ்ஸந் = வெற்றி கண்டவனாய்; யபௌ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) தோல்வி அம்சமில்லாத ரகுமன்னன் கீழ்த் திசையிலிருந்து கனிந்த கழுமு மரங்களின் வரிசைகளுடைய கடலோர வழியே அகஸ்தியர் இருக்கும் தென்திசைக்குப் புறப்பட்டான். (தன் குணமிகையணி)

சு || ஸ ஸைய பரிபேரகேந கஜதாந ஸுகந்திநா |

காவேரீம் ஸரிதாம்பத்யு: ஸங்கநீயா மிவாகரோத் ||

45

(ப-ரை) ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; கஜதாந = யானைகளின் மத நீரால்; ஸுகந்திநா = நறுமணமுடைய; ஸைய பரிபேரகேந = படைகளில் உள்ளவர்களின் நுகர்தலால்; காவேரீம் = காவேரியாற்றை; ஸரிதாம்பத்யு: = நதிகளின் பதியாகிய கடலோனுக்கு; ஸங்கநீயாமிவ = விசுவாசமற்றவன்போல்; ஆகரோத் = செய்தான்.

(க-ரை) ரகு மன்னனின் படையிலுள்ளவர் காவேரியில் குளிப் பதனாலும் அவர்கள் பூசிக்கொண்ட சந்தனத்தின் நறுமணமும்; யானைகள் தம் சிரங்களைக் கழுவிக்கொள்வதால் அவற்றின் மத வாசனையும் நதிகளின் பதியாகிய சமுத்திரன் காவேரிக்குப் பிறப்புடர்களின் சேர்க்கை உண்டாயிற்றோவென ஐயப்படும்படியாக கடல் வரையிலும் பரவியது. இதனால் அளவற்ற காலரட்படை, யானைப்படைகள் முதலியவை ரகுவுக்கு இருந்ததென குறிக்கப் படுகிறது, (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ப¹லை ரத்யுஷிதாஸ் தஸ்ய விஜிகீ²ஷோர் க²தாத்¹வந: |

மரீசோத்² ப்¹ராந்த ஹாரீதா: மலயாத்²ரே ருபத்யகா: ||

46

(ப-ரை) விஜிகீ²ஷோ: = வெற்றிகாண விரும்பும்; க²தாத்¹வந: = கடந்துவிட்ட வழியுடைய; (அல்லது-தீர்ந்துவிட்ட வழிநடைகளைப்புடைய) தஸ்ய = அந்த ரகு மன்னனுடைய; ப¹லை = படைகளால்; மரீச = மிளகு செடிகளில்; உத்²ப்¹ராந்த = வாழும்; ஹரீதா: = பச்சைநிறப் பறவைகளுடைய; மலயாத்²ரே = மலய மலையின்; உபத்யகா: = அருகில் உள்ள நிலங்களை; அத்யுஷிதா: = அடைந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் படைகளுடன் வெகுதூரம் நடந்து பச்சைப்பறவைகள் நிறைந்துள்ள மிளகுச் செடிகள் உள்ள காடுகள் நிறைந்த மலயாசலத்தின் சரிவில் விடுதி செய்தான். (புணர் நிலையணி)

சு || ஸஸம்ஸு: அஸ்வ க்ஷுண்ணாநாம் ஏலாநா முத்திஷ்ணவை: |

துல்ய க்²ந்தி⁰ஷு மத்தேப⁰ கடேஷு ப¹லரேணவை: ||

47

(ப-ரை) அஸ்வ: க்ஷுண்ணாநாம் = குதிரைகளால் மிதியுண்ட; ஏலாநாம் = ஏலத்தின் கொடிகளிலிருந்து; உத்திஷ்ணவை: = பிறந்த; ப¹லரேணவை: = காய்களின் தூசிகள்; துல்ய க்²ந்தி⁰ஷு = சமமான வாசனையுடைய; மத்தேப⁰கடேஷு = மதயானைகளின் தலைகளில்; ஸஸம்ஸு: = ஒட்டிக்கொண்டன.

(க-ரை) குதிரைகளால் மிதியுண்ட ஏலக்காய்களின் தூசிகள் உயரப் பறந்து, அதே மணமுள்ள மதயானைகளின் தலைகளில் ஒட்டிக்கொண்டன. (தற்குறிப்பணி)

சு || பே⁰ாகி² வேஷ்டந மார்கே⁰ஷு சந்த²நாநாம் ஸமர்பிதம் |

நாஸ்ரஸத் கரிணாம் க்²ரைவம் த்ரிபதீ²ச் சே¹தி²நாமபி ||

48

(ப-ரை) சந்த²நாநாம் = சந்தன மரங்களுக்கு; பே⁰ாகிவேஷ்டநமார்கே⁰ஷு = பாம்புகள் சுற்றிக்கொண்ட வழித்தடங்களில்; ஸமர்பிதம் = வைக்கப்பட்ட; த்ரிபதீ² = கால்கட்டுகளை; சே¹தி²நாமபி = அறுத்துக் கொண்டுள்ளவை ஆயினும்; கரிணாம் = யானைகளுடைய; க்²ரைவம் = கழுத்துக்குக் கட்டியுள்ள கயிறுகள்; நாஸ்ரஸத் = நழுவாமல் போயிற்று.

(க-ரை) சந்தன மரங்கட்குப் பாம்புகள் சுற்றிக் கொள்வதால் ஏற்பட்ட காடி (பள்ளங்)களில் மதயானைகளை கழுத்துக் கொலுசுகளால் கட்ட, அந்தக் கட்டு, கால் கொலுசுகளையும் அறுத்தெறியும் அவ்வேழங்களின் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கும் கூட நழுவவில்லை, (உயர்வுனவிற்கியணி)

சு || திஸி மந்த²யதே தேஜோ த்²ஷிணஸ்யாம் ரவேரபி |

தஸ்யாமேவ ரகே⁰ா: பரண்ட²யா: ப்ரதாபம் நவிஷேஹிரே ||

49

(பரை) த்²ஷிணஸ்யாம் தி²ஸி = தென் திசையில்; ரவேரபி = சூரியனுடைய; தேஜ: = ஒளியானது; மந்த²யதே = குறைகிறது;

தஸ்யாம் ஏவ = அதே தென் திசையில்; பாண்டியமன்னவர்கள்;
ரகே²: = ரகுமன்னனுடைய; ப்ரதாபம் = வீறின்; நவிஷேஹிரே =
பொறுக்காது போயினர்.

(கரை) தென்திசையில் தஷிணாயன காலமானதால்
சூரியன் பாண்டிய மன்னர்களுக்கு அஞ்சியவன் போன்று குறைந்த
ஒளியுடையவனாகிறான்; அந்தப் பாண்டி மன்னர்கள் ரகுமன்ன
னுடைய வீறுக்கு சகிக்க முடியாமற் போனார்கள். (உயர்வுவிற்சி
யணி)

சு॥ தாம்ரபர்ணி ஸமேதஸ்ய முக்தாஸாரம் மஹோத²தே²: :
தே நிபத்ய த²து²ஸ் தஸ்மை யஸஸ் ஸ்வமிவ ஸஞ்சிதம் ॥ 50

(ப-ரை) தே = அந்தப் பாண்டியமன்னர்கள்; தாம்ரபர்ணி =
ஸமேதஸ்ய = தாமிரபர்ணி ஆறுடன் கூடிய; மஹோத²தே²: = தென்
மாக்கடலினின்று; ஸஞ்சிதம் = சம்பாதித்த; முக்தா ஸாரம் = முத்துக்
களில் மேலானவற்றையும்; ஸ்வம் = தாமாக; ஸஞ்சிதம் = தேடிய;
யஸஸ்வம் இவ = புகழ் போன்று; தஸ்மை = அந்த ரகுமன்னனுக்கு;
நிபத்ய = வணங்கியவர்களாய்; த²து²: = கொடுத்தான்.

(க-ரை) பாண்டிய மன்னர்கள் தாமிரபருணி ஆறு கடலில்
கலக்குமிடத்தில் தேடியெடுத்த நல்லமுத்துக்களை ரகுமன்னனுக்கு
வணங்கி செலுத்தி, அவர்களின் புகழை ஒப்படைப்பது போல்
கொடுத்தனர். (தற்குறிப்பணி)

சு॥ ஸ நிர்வி²ய யதாஶாமம் தடே ஷ்வாலீ²² சந்த²நௌ :
ஸ்தநாநிவ தி²ஸஸ் தஸ்யா: ஸௌலௌ மலய த²ர்து²ரௌ ॥ 51

அஸஹ்ய விக்ரமஸ்ஸஹ்யம் தூ²ராத் முக்தமுதந்வதா :
நிதம்²²மிவ மேதி²²யாஸ் ஸ்ரஸ்தாம் ஸ²கமலங்க²²யத் ॥ 52

(ப-ரை) அஸஹ்யவிக்ரம: = சகிக்கமுடியாத பரக்கிரமமுடைய
ஸ² = அந்த ரகுமன்னன்; தடே ஷ² = கரையோரத்திலும் அதன்
பக்கங்களிலும்; ஆலீ²² சந்த²நௌ = பரந்துள்ள சந்தன மரங்களும்;
தஸ்யா: = அந்த; தி²ஸ² = தென் திசையின்; ஸ்தநாநிவ ஸ்தி²²தௌ
= கொங்கைகளோவெனத் தோற்றமளிக்கும்; மலயத²ர்து²ரௌ =
மலயம் தர்தூரம் என்ற பெயர்களுடைய; ஸௌலௌ = மலைகளை;
யத²²காமம் = விரும்பியவாறு; நி²²வி²²ய² = நுகர்ந்து; உத²²ந்வதா =
சமுத்திரனால்; தூ²²ராத்முத்தம் = தொலைவில் விடப்பட்ட; ஸ்ரஸ்த

= நமூவிய; அம்ஸூகம் = ஆடையுடைய; மேதிந்யா = பூமியின்; நிதம்பம் இவஸ்தி¹தம் = இடுப்பின் கீழ்ப்பாகமோ என்பது போன்று; ஸஹ்யம் = சஹ்ய மலையையும்; அலங்கீயத் = தாண்டினான்.

(க-ரை) கரையோரம் சந்தனமரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள மலயம் தீர்தரம் என்னும் இரண்டு மலைகளும் தென்திசையெனும் மலையையின் சந்தனம் பூசிய கொங்கைகளோ வென தன் விருப்பம்போல் நுகர்ந்துவிட்டு, பொருக்க முடியாத வீரமுடைய ரகுமன்னன் கடலை, தொலைவில் விட்ட ஸஹ்ய பருவத்ததை, பூதேவியின் ஆடை நமூவிய பிருட்டம் போல் தாண்டிச் சென்றனர். (மிகையொற்றுமையருவகவணி)

சு || தஸ்யாநீகைர் விஸர்பத்²பி³: அபராந்த ஜயோத்²யதை :

ராமாஸ் ரோத் ஸாரிதோ³ப்யாஸீத் ஸஹ்யலக்² இவார்ணவா ||

53

(ப-ரை) அபராந்த = மேற்கு நாடுகளில்; ஜய = வெற்றியில்; உத்யுதை = முயன்று; விஸர்பித்²பி³ = சென்றுக் கொண்டிருக்கும்; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; அநீகை = படைகளால்; அர்ணவ = சமுத்திரன்; ராம = பரசராமருடைய; அஸ்தீர = ஆயுதங்களால்; உத்ஸாரிதோ³ = விரட்டப்பட்டவை ஆயினும்; ஸஹ்ய = ஸஹ்ய பருவதமெனும் மலையை; லக்²ந இவ = பொருந்தியவன் போல்; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) மேலை நாடுகளை வெல்ல சஹ்யபருவத்திற்கும் தென் கடலுக்கும் இடையே போகும் பரந்த ரகுமன்னனுடைய படைகள்; முன்பு பரசராமர் பிராமணருக்குத் தானங்கொடுத்த நிலத்தையிட அன்னியமான பூமியாய் ஏற்படுத்திக்கொள்ள, தன்னுடைய கோடாரியால் சஹ்ய பருவத்தின் சற்று தொலைவிலிருந்து அப்புறப்படுத்திய சமுத்திரத்துடன் மறுபடியும் சஹ்யபருவத்ததைக் கலந்துக்கொண்டவாறு இரண்டாம் கடல் தென்பட்டது. (தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி)

சு || பயோத்ஸரிஷ்ட விபூஷாணம் தேந கேரள யோஷிதாம் ।

அலகேஷு சமுரேணு ஸூர்யப்ரதி நிதி²க்ரிதா ||

54

(ப-ரை) தேந = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ப³ய = அச்சத்தால்; உத்ஸரிஷ்ட = களையப்பட்ட; விபூஷாணம் = ஆபரணங்களுடைய; கேரளயோஷிதாம் = கேரள நாட்டுப் பெண்களின்; அலகேஷு =

தெற்றியிலுள் மயிர்களில்; சூரேணு = படைகளின் தூசிகள்; ஞர்ணப் ரதிதி³க்ரித = தங்கும் முதலிய தூள்களுக்கு உவமானமாகச் செய்யப்பட்டது.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய பயத்தால் கேரளத்தரசுப் பெண்கள் நகைகளைக் களைத்துவிட்டு ஓடத்தொடங்கினர். அப்போது ரகுவின் படைகளுடைய பாதங்களின் தூசியானது அவர்களின் கேசங்களுக்கு ஒட்டிக்கொண்டு குங்குமம் போல தோன்றியது (விரிபுவமையணி)

சு || முரளா மாருதோத்³தூ³த மக²மத் கைதகம் ரஜு :

தத்²யோத³ வாரவாணாநா மயத்ந படவாஸதாம் ||

55

(ப-ரை) முரளா = முரளா ததியுடைய; மாருத = வாயுவால்; உத்³தூ³த = சிதறடிக்கப்பட்ட; கைதகம் = தாழம் பூவைச் சார்ந்த; ரஜு = மகரத்தப்பொடி; தத்²யோத³ = அந்தப் படைவீரர்களின்; வாரவாணாநாம் = கவசங்களுக்கு; அயத்ந படவாஸதாம் = முயலாமலே பூசப்பட்ட நுறுமண முள்ளவைபாக; அக²மத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) வழியில் முரளா ததியிலிருந்து வீசிய குளிக்காற்றினால் அப்பக்கங்களில் செடிகளிலுள்ள தாழம்பூக்களின் மகரத்தப்பொடி ரகுவின் படைவீரர்களுடைய கவசங்களின்மீது படிந்து, முயலாமலே சந்தனத்தூள் தெளித்தாற்போலிருந்தது. (வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி)

சு || அப்³யபூ³யத வாஹாநாம் சரதாம் க²ாத்ர ஸிஞ்ஜிதை :

வரமபி³ பவநோத்தூ³த ராஜ³தாளீ வநத்³வநி ||

56

(ப-ரை) சரதாம் = போய்க்கொண்டுள்ளது; வாஹநாம் = குதிரைகளின்; க²ாத்ரஸிஞ்ஜிதை = உடல்களில் ஒலிக்கச் செய்யும்; வரமபி³ = கவசங்களால்; பவ நோத்³தூ³த = காற்றாலசைந்த; ராஜதாளீ = தாளிப் பனை; வந = தோட்டங்களின்; த்³வநி = ஓசை; அப்³யபூ³யத = புறக்கணிக்கப்பட்டது.

(க-ரை) குதிரைகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கையில், அவற்றின் கவசங்களுடைய ஓசை, காற்றுக்கு அசையும் தாளிப்பனை தோட்டிலிருந்து வரும் ஒலியையும் மிஞ்சியது. அதாவது இக்கவசத்தின் ஒலியில், இதுபோன்ற தாளிப்பனை ஓசையும் காதிற்செட்டியது. (விரிபுவமையணி)

சு || கிர்ஜுரீ ஸ்கந்த²நத்²ரநாம் மதே²ரத்²கார ஸுக²ந்தி²ஷு |
கடேஷு கரிணாம்பேது; புந்நாகே²ப்²ய: ஸிலீமுக²ர: || 57

(ப-ரை) கிர்ஜுரீஸ்கந்த²=சச்சமரத்தின் அடிக்கு; நத்²ரநாம்=கட்டப்பட்ட; கரிணாம்=டானைகளின்; மத²உத்²கார=மதநீர் ஒழுகுதலால்; ஸுக²ந்தி²ஷு=நறுமணமுடைய கன்னங்கட்காக; ஸிலீமுக²ர: =வண்டுகள்; புந்நாகே²ப்²ய: பேது=புன்னாகமரங்களை விட்டுவிட்டன.

(க-ரை) சச்சமரத்தடிகளுக்குக் கட்டப்பட்ட யானைகளின் கன்னங்களில் ஒழுகும் நறுமணமுள்ள மதஜலத்திற்காக வண்டுகள் புன்னை மரங்களை விட்டுவிட்டன. அதாவது புன்னைப் பூக்களை விட்டுவிட்டு யானைகளின் மீது சாய்ந்தன (மொய்த்தன), (முறையி லுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || அவகாஸம் கிலோத²ந்வாந் ராமா யப்²யர்தி²தோ த²தெ²ள |
அபராந்த மஹிபால வ்யாஜேந ரக²வேகரம் || 58

(ப-ரை) உத்²ந்வாந்=சமுத்திரன்; ராமாய=பரசுராமனுக்காக; அப்²யர்தி²தஸ்ஸந்=இரந்தவனாய்; அவகாஸம்=இடம்; த²தெ²ளகில=கொடுத்தானன்றோ; ரக²வேது=ரகுமன்னனுக்காக வென்றாலோ; அபராந்த மஹிபால=மேற்றிசை அரசர்களின்; வ்யாஜேந=விண்காரணத்திற்கு; கரம்=காணிக்கையை; த²தெ²ள=கொடுத்தான்.

(க-ரை) வருணன் முன்பு பரசுராமனால் இரக்கப்பட்டவனாய் சற்று இடம் கொடுத்தான். தற்போது ரகுமன்னனுக்கென்றாலோ மேற்றிசை மன்னர்களென்னும் சாக்கில் காணிக்கை அளித்தான். அதாவது பரசுராமனைக் காட்டிலும் ரகு மேம்பட்டவன் என்பது பொருள். (தற்குறிப்பணி)

—சு || மத்தேப² ரத²நோத்கீர்ண வ்யக்த விக்ரம லக்ஷணம் |
திரிகூடமேவ தத்ரோச்சைர் ஜ்யஸ்தம்ப²ம்சகாரஸ: || 59

(ப-ரை) தத்ர=அந்த மேற்குத் திசையில்; ஸ: =ரகுமன்னன்; மத்த இப² ரத²ந=மத யானைகளின் தந்தங்களால் உண்டான; காயங்கள் என்னும்; வ்யக்த=நன்கு காணப்படும்; விக்ரமலக்ஷணம்=வீரத்தின் அறிகுறிகள் உள்ள; திரிகூடமேவ=திரிகூடமையை

உச்சை = உயர்ந்த; ஜயஸ்தம்பம் = வெற்றிக் கொடியாக; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய மதயானைகள் அவற்றின் தந்தங்களால் திரிசூடமலையைத் தாக்கி, அவனுடைய வெற்றிக்கு அறிஞரியாக எழுத்துக்கள் போன்ற கீறல்களை உண்டாக்கின. இதனால் உயர்ந்த அந்த மலை அவனுடைய வெற்றிக் கொடிபோல் தோற்றமளித்தது. (சிறப்பணி மற்றும் தற்குறிப்பணி)

சு || பாரஸீகாம்ஸ்ததோ ஜேதும் ப்ரதஸ்தே¹ ஸ்த²லவர்த்மநா ।

இந்த²ரியாக்¹யாநிவ ரிபூம் ஸ்தத்வஜ்ஞானே ஸம்யயீ ||

60

(ப-ரை) பிறகு. ஸ = ரகுமன்னன்; ஸம்யயீ = யோகீசுவரன்; தத்வஜ்ஞானேந = மெய்யறிவால்; இந்த²ரியாக்¹யாந் = புலன்களென்னும் பெயர் பெற்றுள்ள; ரிபூந் இவ = பகைவர்களைப் போல்; ஸ்தலவர்த்மநா = கடலோரமுள்ள வழியில்; ப்ரதஸ்தே¹ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு, தவசியானவன் மெய்யறிவால் புலன்களென்னும் பகைவரை வெல்வது போன்று ரகு மன்னன் பாரஸீக நாட்டு அரசர்களை வெல்லும்பொருட்டு கடலோரமுள்ள வழியில் புறப்பட்டு சென்றான். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு || யவநீ முக¹பத்²மாநாம் ஸேஹ மது³மத²ம் நஸை ।

பீராலாதப மிவாப்²ஜாநா மகால ஜலதே²தாயை ||

61

(ப-ரை) ஸை = அந்த ரகுமன்னன்; யவநீ = யவந நாட்டுப் பெண்களின்; முக¹பத்²மாநாம் = தாமரைக்கு நிகரான முகங்களில்; ம³துமத²ம் = மதுவாலுண்டாகிய வெறியை; குறித்தக் காலமல்லாது மாறான காலத்தில்; ஜலத² = மேகங்களின்; உத²யை = உண்டாதல் போன்று; அப்²ஜாநாம் = தாமரையின்; பீரால ஆதபம் இவ = இளம் பரிதியைப் போல்; நஸேஹை = தாங்கமுடியாது போயிற்று.

(க-ரை) மழையிலாக் காலத்தில் மேகங்கள் உண்டாவது போலும், காலையில் பூக்கும் தாமரைப் பூக்களை ஒளிக்கச் செய்யும் வெய்யிலை மறைக்கும் தன்மையுடைய தாமரை முகங்கொண்டுள்ள பாரஸீக நாட்டுப் பெண்கள் அவர்களது ஆடவர்களுடன் மதுவருந்தி மதங்கொண்டிருப்பதை ரகுமன்னன் கண்டு சகிக்காமற்போனான். அதாவது அவர்களின் உயர்வைக் கண்டு அவ்வாடவர்களுடன்

பெரும்போர் புரிய ரகுமன்னன் முயன்றான். (சொற்பொருட்டின் வருவிளக்கணி)

சு || ஸங்க்²ராமஸ் துமுலஸ் தஸய பாஸ்சாத்யை ரஸ்வஸாத்²நை : ||

ஸார்ங்க்² கூஜித விஜ்ஞேய ப்ரதியோதே² ரஜஸ்ய பூ²த் || 62

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுக்கு; அஸ்வ ஸாத்²நை = புரவிகளே துணையாயுள்ள; பாஸ்சாத்யை = மேநாட்டு மிலேச்சர் களுடன்; ஸார்ங்க்² கூஜித = விற்களின் நாண் ஒளிகளால்; விஜ்ஞேய = அறிவிக்கப்பட்ட; ப்ரதியோதே² = பகைவீரர்கள் உள்ள; ரஜஸி = தாசில்; துமுல = பெரும் போர்; அபூ²த் = உண்டாயிற்று.

(க-ரை) அளவிலாக் குதிரைப் படைகள் உடைய துருக்கியர்களால் எழுப்பப்பட்ட புழுதியில் வில்லின் நான்கயிற்றொலியால் மட்டும் அறியவல்ல பகைவரின் படைகளுடன் ரகுமன்னனுக்குப் பெரும் போர் உண்டாயிற்று. (மிகுதினவிற்கியணி)

சு || ப்²ல்லாப வர்ஜிதை ஸ்தேஷாம் ஸிரோபி² ஸ்ம்ஸ்ருஸைர் மஹீம் ||

தஸ்தார ஸரக²ா வ்யாப்தை ஸசெஷ²த்ர படஸைரிவ || 63

(ப-ரை) ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; ப்²ல்ல = அம்புகளால்; அபவர்ஜிதை = வெட்டப்பட்ட; ஸ்ம்ஸ்ருஸை = வளர்த்த தாடிகளுடைய; தேஷாம் = அம்மிலேச்சர்களுடைய; ஸிரோபி² = தலைகள்; ஸரக²ா = தேன் வண்டுகளால்; வ்யாப்தை = விரிவடைந்த; சசெஷ²த்ர படஸைரிவ = தேன்கூடுகள் போன்று; மஹீம் = பூ²மியை; தஸ்தார = மறைத்தன.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அம்புகளால் துருக்கியர்களின் கழுத்துக்களை வெட்டிச் சாய்க்க, அத்தலைகள் நீண்டதாடிகள் உடையவை ஆதலால், தேன் வண்டுகள் கட்டும் தேன்கூடுகள் போன்றிருந்தன; அவ்வாறு வெட்டுண்ட தலைகள் பூமியைக் காணமுடியாது மறைத்தன. (உவமை மற்றும் உயர்வுனவிற்கியணி)

சு || அபநீத ஸிரஸ்த்ராணாஃ ஸேஷாஸ்தம் ஸரணம்யயு : ||

ப்ரணிபாத ப்ரதீகாரஃ ஸம்ரம்பே²ாஹி மஹாத்மாநாம் || 64

(ப-ரை) ஸேஷா = மீதமுள்ளவர்கள்; அபநீத = நீக்கப்பட்ட; ஸிரஸ்த்ராணாஸ் ஸந்தஃ = தொப்பிகள் உடையவர்களாய்; தம் = ரகுமன்னனை; ஸரணம் யயு = சரணடைந்தனர்; தத்²ாஹி =

அஃதுசரி; மஹாத்மநாம் = மகான்களுடைய; ஷோபி = கலக்கம்; ப்ரணிபாத = வணங்குதலை; ப்ரதீகார = மாற்றுத் தொழிலுடையது.

(க-ரை) செத்தவர்கள் போக மிகுந்தவர்கள் தொப்பிகளைக் கழற்றிக் கொண்டு, ரகுமன்னனை சரணடைந்தனர். மகான்கள் பகைவர்களை செறுக்கையடக்குவதில் நோக்கமுடையவர்களேயன்றி, அவர்கள் அடங்கிய பின் கொல்லவேண்டுமென்ற சினம் கொள்வார்கள் அல்லர். (பெருமையணி)

சு॥ விநயந்தேஸ்ம தத்யோதீர மதுபிர் விஜயஸ்ரமம் ।

ஆஸ்தீர்ணாஜிந ரத்நாஸு தீராஷாவலய பூமிஷு

65

(ப-ரை) தத்யோதீர = அந்த ரகுனின் படைவீரர்கள்; ஆஸ்தீர்ண = பரப்பிய; அஜிநரத்நாஸு = மேலாய சருமங்கள் மீது; தீராஷாவலய பூமிஷு = திராட்சைப் பந்தல்கள் உடைய இடங்களில் அமர்ந்து; மதுபி = மதுபானங்களால்; விஜயஸ்ரமம் = போரில் உண்டான களைப்பை விநயந்தேஸ்ம = போக்கிக் கொண்டனர்.

(க-ரை) அந்த ரகுமன்னனின் போர்வீரர்கள் திராட்சைப் பந்தல்களின் கீழ், தோல்களால் இருக்கைகள் அமர்த்திக் கொண்டு, உட்கார்ந்து, திராட்சை சாராயம் அருந்தி போரில் ஏற்பட்ட களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டனர். (வினைமுதல் விளக்கணி).

சு॥ தத ப்ரதஸ்தே¹ கௌபே²ரீம் ப³ாஸ்வாநிவ ரகு⁴ர் திஸம் ।

ஸரௌருஸ்த்ரை ரிவோதீ⁵ச்யாந் உ⁶த்த⁷ரிஷ்யந் ரஸாநிவ ॥

66

(ப-ரை) தத = பிறகு; ரகு = ரகுமன்னன்; ப³ாஸ்வாநிவ = குரியன்; உஸ்த்ரை ரிவ = கதிர்கள் உண்டாக்குதலால்; ரஸாநிவ = தண்ணீரை; உத்த⁷ரிஷ்யந் = ஒழித்துவிடுவது போல்; ஸரௌ = பாணங்களால் பகைவரை ஒழித்துவிட; கௌபே²ரீம் = குபேரனுடைய; தி⁴ஸம் = வடதிசையை நோக்கி; ப்ரதஸ்தே¹ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு, ரகுமன்னன், குரியன் தன் கதிர்களால், தண்ணீரை ஒழிக்க உத்தராயணத்தில் நடப்பதுபோல், தன் பாணங்களால், வடநாட்டிலுள்ள பகைவர்களை வெல்லும் நோக்கத்துடன் வடதிசையை நோக்கிச் சென்றான். (விரிவுவமையணி).

சு || விநீதாத்²வஃரமா ஸ்தஸ்ய சிந்து²தீர விவேஷ்டநை: |

த²து²வுர் வாஜிந ஸ்கந்த²ந் லக்²ந குங்கும கேஸரந் || 67

(ப-ரை) விநீது²தீர = சிந்துநதிக் கரையில்; விவேஷ்டநை: = புரளுவதால்; விநீத = போக்கிக் கொண்ட; அத்²வஃரமா: = வழி நடத்தலால் உண்டான களைப்புடைய; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனின்; வாஜிநை: = புரவிகள்; லக்²ந = பொருந்திய; குங்கும = குங்குமப் பூக்களின்; கேஸரந் = மகரந்தப் பொடிகளுடைய; ஸ்கந்த²ந் = கழுத்துக்களை; த²து²வு: = அசைத்தன.

(க-ரை) சிந்துவென்னும் மேற்கு நோக்கிப்பாயும் ஆற்றங்கரையில் ரகுமன்னனுடைய புரவிகள் வழிநடந்த சிரமத்தைப் போக்கிக்கொள்ள புரண்டு அவற்றின் உடலை அசைத்தன. அப்போது அவற்றின் கழுத்துக்களில் ஒட்டிக்கொண்ட குங்குமப் பூக்களும் அவற்றின் மகரந்தப் பொடியும் உதிர்ந்தன. (அதாவது-அவ்விடம் அவ்வளவு அதிகமான குங்குமப் பூக்கள் இருந்தன.) (மிகுதினவிற்கியணி)

சு || தத்ர ஹுணாவ ரோத²நாம ப²ர்த்ருஷு வ்யக்த விக்ரமம் |

கபோல பாடலாதே²ஸி ப²பூ²வ ரகு²வேஷ்டதம் || 68

(ப-ரை) தத்ர = அந்த வடக்குத் திசையில்; பர்த்ருஷு = பதிக ளிடம்; வ்யக்த = நன்கு தோன்றும்; விக்ரமம் = வலிமையுடைய; ரகு²சேஷ்டதம் = ரகுவின் செய்கைகள்; ஹுண = ஹுண நாட்டரசர்களின்; அவரோத²நாம = அந்தப்புரத்துப் பெண்களின்; கபோல = கன்னங்களில்; பாடல = சிவப்பிற்கு; ஆதே²ஸி = உபதேசிக்கத்தக்கது; ப²பூ²வ = ஆயிற்று.

(க-ரை) ரகு மன்னன் வடநாட்டரசர்களைக் கொன்றான். அவனுடைய திக்விஜயத்தில் அம்மன்னர்களின் மனைவிமார் துயரத்தால் கன்னங்களில் அடித்துக்கொண்டதால் அவை கறுகிப் போயிற்று. (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

சு || காம்பே²ஜாஸ் ஸமரேஸோடு²ம் தஸ்ய வீர்ய மநீ²வர: |

க²ஜாலந பரிக்லிஷ்டை: அங்கோலைஸ் ஸார்த² மாநதா: || 69

(ப-ரை) காம்பே²ஜா: = காம்போஜ நாட்டரசர்கள்; ஸமரே = போரில்; தஸ்ய = அந்த மன்னவன் ரகுவின்; வீர்யம் = பராக் கிரமத்தை; ஸோடு²ம் = பொறுக்க; அநீ²வரஸ் ஸந்த: = முடியாத

வர்களாய்; : க²ஜ = யானைகளின்; ஆலாந = கால்கட்டுகளால்;
அங்கோலை; அவிஞ்சி மரத்தினுடன்; ஆநதா = வணங்கினார்கள்.

(க-ரை) காம்போஜ மன்னர்கள் ரகுமன்னனுடைய வலிமைக்கு
நிற்க முடியாமல், அங்கோல விருட்சங்கள் அவற்றிற்குக் கட்டப்பட்ட
யானைகளின் கால் சங்கிலியால் உரசப்பட்டு வளைந்து விடுவது
போல் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர். (உவமையணி)

சு|| தேஷாம் ஸத²ஸ்வ பூ²யிஷ்ட¹ா: துங்க² த்²ரவிண ராஸய: |
உபத²ா விவிஸாஸ்ஸ ஸ்வந் நோத்ஸேகா: கோஸஸேஸ்வரம் ||

70

(ப-ரை) தேஷாம் = காம்போஜ மன்னர்களுடைய; ஸத²ஸ்வ =
நன்கு பழகிய குதிரைகளால்; பூ²யிஷ்ட¹ா: = அதிகமான; துங்க² =
உன்னதமான; த்²ரவிண = பொன்களின்; ராஸய = ராசிகள் என்னும்;
உப²த²ா: = காணிக்கைகள்; ஸஸ்வத் = அடிக்கடி; கோஸஸேஸ்வரம்
= ரகுமன்னனை; விவிஸா: = அடைந்தன; உத்²ே. கா: = செருக்கு;
நவிவிஸா: = அடையாது போயிற்று.

(க-ரை) அந்த காம்போஜ மன்னர்கள் ரகுரஜாவுக்கு உயர்ந்த
வகுப்பைச் சார்ந்த புரவிகளையும், பொன்களையும் காணிக்கை
யாக அளித்தனர். ஆயினும் இதனால், ரகுமன்னன் செருக்கடைய
வில்லை,

சு|| ததோ கெ²ளீ கு²ரூம்ஸால மாருரோ ஹாஸ்வ ஸாத²ா: |
வர்தயந்நிவ தத்கூடா நுத்²தூ²தைத் த²ாது ரேணுபி: ||

71

(ப-ரை) தத: = பிறகு; அஸ்வஸாத²ா: = புரவிகளே கருவியாக
உள்ள ரகுமன்னன்; கெ²ளீ கு²ரூம் = பார்வதியின் தந்தையாகிய;
ஸாலம் = இமய மலையை; உத்²தூ²தை: = குளம்புகளால் சிதறடிக்கப்
பட்ட; த²ாது ரேணுபி: = காவி முதலிய தாதுக்களின் தூசியால்;
தத்கூடாந் = அவ்விமய மலையின் சிகரங்களை; வர்தயந் இவ =
வளர்ப்பவன் போன்று; ஆருரோஹ = ஏறினான்.]

(க-ரை) ரகுமன்னவனுடைய புரவிகள் இமயமலையைக்
கடந்தன. அப்புரவிகள் நடந்துச் செல்கையில் காவி முதலிய தாது
பொருள்களின் தூசிகளால் மலை வளர்ந்து வருவது போல்
இருந்தது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ ஸ்ரம்ய துல்ய ஸத்வநாம் ஸந்ய கே³ாஷோப்ய ஸம்ப்³ரமம் ।

கு³ஹாஸ்யநாம் ஸம்ஹாநாம் பரிவ்ரித்யாவலோகநம் ॥ 72

(ப-ரை) துல்யஸத்வநாம்=சமமான வலிமை கொண்ட; கு³ஹாஸ்யநாம்=குமைகளில் படுத்திருந்த; ஸம்ஹாநாம்=சிங்கங்களின்; பரிவ்ரித்ய=பின்னால் திரும்பி; அவலோகநம்=பார்த்தல்; ஸந்யகே³ாஷோபி=படைகளின் ஓசைகளிலும்; அஸம்ப்³ரமம்=உட்கலக்கத்தின் விரதத்தை; ஸ்ரம்ய = சொல்லியது.

(சு-ரை) ரகுமன்னனுடைய படைகள் கோலாகலத்துடன் நடந்துச் செல்கையில் அருகில் உள்ள குமைகளில் படுத்திருந்த சிங்கங்கள் அவர்களுடன் சம வலிமை உடையவை ஆதலால் அஞ்சி ஓடிவிடாமல் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அதனால் படைவீரர்களும் சமவலிமையுடையவர்களென்று தெரிகிறது. (விளக்கணி)

சு॥ பூர்ஜேஷு மர்மரீ³பூ³தாஃ கீசக த்³வநி ஹேதவஃ ।

க³ங்க³ாஸீ கரிணோ மர்கே³ மருதஸ்தம் ஸிஷேஷிரே ॥ 73

(ப-ரை) பூ³ர்ஜேஷு=புஜபத்திர விருட்சங்களில்; மர்மரீ³பூ³தாஃ=உண்டாகும் சலசலப்பான ஒலி; கீசக=மூங்கில்களின்; த்³வநி=ஓலிக்கு; ஹேதவஃ=காரணமாகிய; க³ங்க³ாஸீகரணஃ=கங்கையாற்றின் திவலைகளுடைய; மருதஃ=காற்றுகள்; மர்கே³=வழியில்; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; ஸிஷேஷிரே=சேவித்தன.

(சு-ரை) அப்பொழுது வழியில் வீசிக்கொண்டிருந்த கங்கையாற்றிலிருந்துவரும் மெல்லிய காற்றினால் புஜபத்திர விருட்சங்களின் இலைகள் அசைந்து சலசலப்பாய் ஒலி உண்டாயிற்று. மூங்கில்கள் இனிமையான ஒலியை உண்டாக்கின. கங்கையாற்றிலிருந்து திவலைகள் பறந்து வந்தன. இப்படிப்பட்ட மெல்லிய குளிர்குற்றுகள் ரகுமன்னனை சேவிப்பதற்கு கார்டியளித்தன. (கலவையணி)

சு॥ விஸ்வரூபர் நமேருணாம் ச³ாயா ஸ்வத்³யாஸ்ய ஸஸநிகாஃ ।

த்³ரிஷதே³ா வாஸிதோதஸங்க³ா நிஷண்ண ம்ரிக³நாபி³பி³ ॥ 74

(ப-ரை) ஸஸநிகாஃ=படைவீரர்கள்; நமேருணாம்=புன்னை மரங்களின்; ச³ாயாய=நிழல்களில்; நிஷண்ண=உட்கார்ந்திருந்த; ம்ரிக³=கஸ்தூரிமான்களுடைய; நாபி³பி³=கஸ்தூரியால்; வாஸித=வாசனை உண்டாக்கப்பட்ட; உத்ஸங்க³ா=அருகிலுள்ள இடங்

களில்; த்²ரிஷத²=கற்கவன; அத்²யாஸ்ய=ஏறினவர்களாய்; விஸ்வரமஃ=ஓய்வு பெற்றனர்.

(க-ரை) ரகுவின் படைவீரர்கள் புன்னைமரத்தின் நிழல்களில் உள்ள பாறைகள் மீது உட்கார்ந்து ஓய்வு பெற்றார்கள். அந்தப் பாறைகள் முன்பு கஸ்தூரி மான்களால் வாடை உண்டாக்கப் பட்டிருந்ததால் கஸ்தூரி மணத்துடன் கூடினவைகளாய் இருந்தன. (விதியணி)

சு || ஸரளாஸத்த மாதங்க² க்²ரைவேய ஸ்பு¹ரித த்²விஷ: ||

ஆஸந் நோஷத²யோ நேதுர் நக்த மஸ்நேஹ தி²பிகா: || 75

(ப-ரை) ஸரள ஆஸக்த=சரள (தேவதார) மென்னும் மரங்களுக்குக் கட்டப்பட்டிருந்த; மாதங்க²=யானைகளின்; க்²ரைவேய கழுத்துச் சங்கிலிகளில்; ஸ்பு¹ரித=காணப்பட்ட; (பிரதிபலித்த); த்²விஷத²=ஓவிகள் உள்ள; ஓஷத²யஃ=கொடிகள்; நேதுஃ=நாயகனான ரகுமன்னனுக்கு; நக்தம்=இரவில்; அஸ்நேஹ=எண்ணெயில்லாத; திபிகா: =விளக்குகள்; ஆஸந்=ஆயிற்று.

(க-ரை) சரள தேவதாரமெனும் மரங்களுக்குக் கட்டப் பட்டிருந்த யானைகள் கழுத்துச் சங்கிலியில் பிரதிபலித்த கொடிகளின் ஒளியானது ரகுமன்னனுக்கு எண்ணெயற்ற விளக்குகள் போலிருந்தன. (மிகுதி நவீற்சியணி)

சு || தஸ்யோத்ஸரிஷ்ட நிவாஸேஷு கண்ட¹ரஜ்ஜு ஷதத்வச: ||

க²ஜவர்ஷ்ம கிராதேப்²யஸ் ஸஸம்ஸுர் தே²வத²ாரவ: || 76

(ப-ரை) தஸ்ய=அந்த ரகுமன்னனுடைய; உத்ஸரிஷ்ட=ஃடிப்பட்ட; நிவாஸேஷு=படைகளினிருப்பிடத்தில்; கண்ட¹ரஜ்ஜு=கழுத்துச் சங்கிலிகளால்; ஷத=உரசிக்கொண்ட; த்வச: =பட்டையுடைய; தே²வத²ாரவ: =தேவதார மரங்கள்; கிராதேப்²யஃ =வேட்டுவர்களுக்காக; க²ஜவர்ஷ்ம=யானைகளின் உயரளவை; ஸஸம்ஸுர் =அறிவித்தன.

(க-ரை) ரகுமன்னன் விடுத்த விடுதிகளில் யானைகள் கழுத்துச் சங்கிலிகளின் உரசலால் தேவதார மரப்பட்டைகள் நசுங்கியுள்ள உயரத்தைக் கண்ட வேடுவர்கள் அந்த யானைகள் இவ்வளவு உயரமானவைகளா என்று மிக வியந்தனர். (மிகைவுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || தத்ர ஐந்யம் ரகே²ர் கே²ாரம் பார்வதீயைர் க²ணைரபூ²த் ।
நாராச சேஷபணியா²ம் நிஷ்பேஷோத் பதிதாநலம் ॥

77

(ப-ரை) தத்ர=அந்த இமய மலையில்; ரகே²ர்=ரகுமன்னனுக்கு; பார்வதீயை=மலையிலுண்டாகிய; க²ணை=உற்சவர் முதலிய இனத்தவர்களுடன்; நாராச=அம்புகளாலும்; சேஷபணிய=பிண்டிவாலமென்னும் ஆயுதத்தாலும்; அ²ம்=கற்களாலும்; நிஷ்பேஷ=தாக்குதலால்; உத்பதித=எழுந்த; அநலம்=நெருப்பு உடையதும்; கே²ாரம்=ஆகிய பயங்கரமான; ஐந்யம்=போர்; அம்த=பிறந்தது (மூண்டது).

(க-ரை) ரகுமன்னனுக்கும் இமயமலையில் வாழ்ந்து வந்த உற்சவர் என்னும் மலைஜாதியினருக்கும் (எழுவகையினத்தவர்கட்கும்) அம்புகள், பிண்டிவாலம், கற்கள் முதலிய ஆயுதங்களால் கடுமையான போர் உண்டாயிற்று. அவற்றின் தாக்குதலால் அக்கினியின் பொறிகள் பறந்தன. அப்போர் மிகப் பயங்கரமாயிருந்தது. (பொருட்காட்சியணி)

சு || ஸரை ருத்ஸவ ஸங்கேதாம் தஸக்ரித்வா விரதோத்ஸவாந் ।

ஜயோத²ாஹரணம் பா²ஹ்வே ரக²ாபயா மாஸ கிந்நராந் ॥

78

(ப-ரை) ஸ=அந்த ரகுமன்னன்; ஸரை=அம்புகளால்; உத்ஸவ ஸங்கேதாந்=உத்ஸவரெனும் எழுவகை கணத்தவர்களை; விரத உத்ஸவாந்=விடுபட்ட ஊக்கமுள்ளவர்களாக; க்ரித்வா=செய்து; கிந்நராந்=கின்னரர்களை; பா²ஹ்வே=தங்கள் சொந்த கைகளால்; ஜயோதாஹரணம்=வெற்றியைக் குறிக்கும்; ஸங்கேதங்களை பிரபந்தமாக்கி; க²ாபயாமாஸ=பாடினார்கள்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த உத்ஸவரென்னும் எழுவகையினத் தவரையும் உற்சாகமிழக்கச் செய்தான். அதாவது அவர்களை வென்றான். இந்த வெற்றியை கின்னரர் என்னும் தேவகணத்தவர்கள் ஒரு பிரபந்தமாக்கி, பாட்டுகளாய்ப் பாடினார்கள். (மிகுதினவிர்த்தியணி)

சு || பரஸ்பரேண விஜ்ஞாத ஸ்தேஷு² பாயந பாணிஷு² ।

ராஜ்ஞா ஹிமவத்ஸாரோ ராஜ்ஞஸ்ஸாரோ ஹிமாத்²ரினா ॥

79

(ப-ரை) தேஷு = அந்த உத்ஸவரெனும் எழுவகை சாதியினரும்; உபாயந = காணிக்கைகளை; பாணிஷுஸத்ஸு = கைகளில் ஏந்தி; ராஜ்ஞா = ரகுமன்னனாலும்; ஹிமயத = இமயமலையின்; ஸார = செல்வத்துருவாய அம்சமும்; ஹிமாத்²ரிணா = இமயமலை; ராஜ்ஞா = ரகுமன்னனின்; ஸார = வலிமை உருவாய் நிலைத்த அம்சமும்; பரஸ்பரே = ஒன்றுக்கொன்று; விஜ்ஞாத = அறியப்பட்டது.

(க-ரை) அந்த மலைவாசிகள் ரகுமன்னனுக்கு காணிக்கைகளை அளித்தனர். இதனால், அம்மலையில் மதிப்பற்ற பொருட்கள் உள்ளதை ரகுவும் எப்போதும் தோல்வி அறியாத அம்மலை சாதியினர்கள் தோற்றத்தால் ரகுமன்னனுடைய வலிமையை இமவானும் ஒருவர்க்கொருவர் அறிந்துகொண்டனர். (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

சு || தத்ராஷோப¹யம் யஸோ ராஸிம் நிவேஸ்யா வருரோஹஸ : |

பௌலஸ்த்ய துலிதஸ்யாத்²ரே ராதத³ாந இவஹ்ரியம் || 80

(ப-ரை) ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; தத்ர = அந்த இமயமலையில்; ஷோப¹யம் = அநாவசியம் செய்ய முடியாத; யஸோராஸிம் = புகழை; நிவேஸ்ய = வைத்து; பௌலஸ்த்ய = இராவணனால்; துலிதஸ்ய = அசைக்கப்பட்ட; அத்²ரே = கையால் மலைக்கு; ஹ்ரியம் = வெட்கத்தை; அத்³த³ாந இவ = உண்டாக்குவது போல்; அவருரோஹ = இறங்கினான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் இமயமலையில் தன் புகழைப் பரவச் செய்து கையாயத்தை முன்பு இராவணனால் எடுக்கப்பட்டதால் அதை வெல்லுதல் கௌரவமன்றென அதற்கு வெட்கமுண்டாக்குகின்றானோவென அதனருகில் போகவில்லை. (கருத்துடையதையணி)

சு || சகம்பே தீர்ண லௌஹித்யே தஸ்யிந் ப்ராக்²ஜோதி ஷேஸ்வர : |

உத்³க²ஜா லாநதாம் ப்ராபைஸ் ஸஹகாலா க்²ருத்²ருமை || 81

(ப-ரை) தஸ்யிந் = ரகுமன்னன்; தீர்ண = தாண்டப்பட்ட; லௌஹித்யேஸதி = லௌஹிதமெனும் ஆறுடையவனாய்; ப்ராக்²ஜோதிஷேஸ்வர = பிராக் ஜோதிடமெனும் நாட்டின் அரசன்; தத் = அந்த ரகுமகாராஜனின்; க்²ஜ = யானைகளின்; அலாததாம் = கால்

கட்டுகளை; ப்ராப்தை = அடைந்த; காலாக்ருத்²ருமைஸ்ஸஹ = காரகில் மரங்களுடன்; சகம்பே = நடுங்கிற்று.

(க-ரை) ரகுமன்னன் லௌஹிதம் என்னும் நதியைக் கடந்தான். அங்கு யானைகளைக் கட்டிய காரகில் மரங்கள் அவற்றின் இழுத்தலால் அசைந்தன. இதேபோல், இந்தப் படைகளைக் கண்டு அங்குள்ள அரசர்கள் அசைந்தனர். அதாவது அச்சமுற்ற றனர். (புனைவுளியொப்புமைக் கூட்டாணி)

சு || ந ப்ரஸஹே ஸருத்²தார்சு மதாரா வர்ஷ துர்தி²நம் |

ரத¹வர்த்ம ரஜோ ப்யஸ்ய குதஏவ பதாகிரீம் ||

82

(ப-ரை) ஸ = அந்த ப்ராக்ஜோதிஷபுரத்து மன்னன்; ருத்²தார்சு = மறைக்கப்பட்ட சூரியனால்; அதாராவர்ஷ = மழையற்ற துர்தி²நம் = கெட்ட நாளுருவான; அஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ரத¹வர்த்ம = தேரின் வழியில்; (கிளம்பிய) ரஜோபி = தூசியை; நப்ரஸேஹ = சகித்துக் கொள்ளாமல் போனான்; பதாகி நீந்து = படைகளை என்றாலோ; குத ஏவ = எவ்வாறு; ப்ரஸேஹே = சகிப்பான்.

(க-ரை) பிராக்ஜோதிடபுரத்தரசன், மழையில்லாது கெட்ட நாட்களான அப்போது ஆகாபத்தைச் சூழ்ந்துள்ள ரகுவின் தேர்ப் பாதையிலிருந்து கிளம்பிய தூசியைக் கண்டமாத்திரத்தில் பயந்த வனாய்ப் பணிந்துவிட்டான். போரைப் பற்றி நினைக்கவே இல்லை. (நிகழ்வினவிர்ப்பணி)

சு || த மீஸு காமருபாணா மத்யா க¹ண்டல விக்ரமம் |

பேஜே பி⁰ந்நகடைர் நாகை² ரய்யா நுபருரோத⁰ யை ||

83

(ப-ரை) காமருபாணாம் = காமருப நாடுகளின்; ஈஸு = பிரபு; அதி ஆக¹ண்டல விக்ரமம் = இந்திரனுடைய வலிமையை விட மிஞ்சிய; தம் = அந்த ரகுமன்னனுடைய; பி⁰ந்ந = மதம் ஒழுகும்; கடை = கன்னங்களுடைய; நாகை² = யானைகளால்; பேஜே = வணங்கினான்; யை = எந்த யானைகளால்; அந்யாந் = ரகுவன்றி பிறவரசர்களை; உபருரோத⁰ = தாக்கினானோ;

(க-ரை) காமருபநாட்டரசன், இந்திரனை மிஞ்சிய பராக்கிரமமுடைய ரகுமன்னனைக் கண்டதும் முன்பு தானெந்த; யானை

களைக் கொண்டு பிற மன்னர்களைத் தாங்கினானோ அந்தயானை
களையே காணிக்கையாக வழங்கினான். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

சு || காமரூபேஸ்வர ஸ்தஸ்ய ஹேம பீடாதி^௧ தே^௨வதாம் :

ரத்நபுஷ்போப ஹாரேண ச^௧ரயாமா நர்ச பாத^௨யோஃ ||

84

(ப-ரை) காமரூபேஸ்வரஃ=காமரூப நாட்டு மன்னன்; ஹேம
பீட^௧=பொன் பீடத்திற்கு; அதி^௨தே^௨வதாம்=அதிதேவதையான;
தஸ்ய=அந்த ரகுமன்னனுடைய; பாத^௨யோஃ=அடிகளின்; ச^௧ரயாம்
=ஒளியை; ரத்ந=ரத்னங்களெனும் புஷ்ப=பூக்களுடைய; உப
ஹாரணே=கொடுத்தல் வாயிலாக; ஆநர்ச=பூசை செய்தான்.

(க-ரை) மேலுமவ்வரசன் ரகுமன்னனுக்கு பொற்பீடங்
கொடுத்து, அமர்த்தி, அவன் பாத பீடத்தில் ஒளிந்த ஒளியுள்ள
அவனது அடிகளை ரத்தினங்களென்னும் பூக்களால் பூசனைச்
செய்தான். (மிகுதினவிர்சியணி)

சு || இதி ஜித்வா தி^௧ஸோஜிஷ்ணூர் ந்யவர்த்த ரதே^௧நாத^௨தம் :

ரஜோ விஸ்ராமயந் ராஜ்ஞாம் ச^௧த்ரஸூந்யேஷு மௌளிஷு ||

85

(ப-ரை) ஜிஷ்ணுஃ=வெற்றி சீலனான; ஸஃ=அந்த ரகுமன்
னன்; இதி=முன் கூறியவண்ணம்; தி^௧ஸஃ=திசைகளை; ஜித்வா=
வென்று; ரத^௧ உத்^௨தம்=தேரினின்றெழுப்பப்பட்ட; ரஜஃ=
தூளியை; ராஜ்ஞாம்=அரசர்களின்; ச^௧த்ர=குடைகளால்; ஸூந்
யேஷு=அற்றுப்போன; மௌளிஷு=சிகைகளில்; விஸ்ராமயந்ஸந்
=சம்மந்தப்படுத்துகிறவனாய்; ந்யவர்த்த=திரும்பிச் சென்றான்.

(க-ரை) இவ்விதம் வெற்றிவாகைச் சூடியவனாய், ரகுமன்
னன் ஓர் குடையுடையவனாகி, தன்னுடைய நகரத்திற்குத் திரும்பி
சென்றான். (விரல்கோலணி)

சு || ஸ விஸ்வஜித மாஜஹ்ரே யஜ்ஞம் ஸர்வஸ்வ த^௧க்ஷிணம் :

ஆத^௧நாம் ஹிவிநர் க^௨ரய ஸதாம் வாரி முசாமிவ ||

86

(ப-ரை) ஸஃ=அந்த ரகுமன்னன்; ஸர்வஸ்வ=எல்லாப் பொரு
ளும்; த^௧க்ஷிணம்=தக்ஷிணை (காணிக்கை)யாகக் கொண்ட; விஸ்
வஜிதம்=விஸ்வஜித் என்னும்; யஜ்ஞம்=வேள்வியை; ஆஜஹ்ரே=
செய்தான்; தத^௧நாஹி=அஃதாவது; ஸதாம்=நல்லாருடைய; வாரி

முசாமிவ = மேகங்கள் போன்று; ஆதாநம் = சம்பாதனை; விஸர்கா
யஹி = நல்லவழியில் செய்வதற்கேயல்யோ!

(க-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் (உலகை வென்று செய்யத்தக்க) எல்லாப் பொருளும் தகழிணையின் கீழ் கொடுக்கத்தக்க 'விர்வஜித்' என்னும் வேள்வியைச் செய்தான். மகாத்மாக்கள் முகிலவன் போன்று தம் பொருள் யாவும் நற்செய்கைடைக்கே பயன்படுத்துவது இயல்பன்றோ. (உவமையணி)

சு || ஸத்ராந்தே ஸசிவஸகி¹: புரஸ்க்ரியாபி²:

கு³ர்வீபி⁴ஸ் ஸமித பராஜய வ்யஸீகாந் ।

காகுத்ஸத¹ ஸ்சிர விரஹோத்ஸு காவரோதா²ந்

ராஜந்யாம் த்ஸ்வபுர நிவ்ரித்தயே³நு மேநே ||

87

(ப-ரை) காகுத்ஸத¹ = ரகுமன்னன்; ஸத்ராந்தே = விர்வஜித் யாகத்தின்கடைசியில்; ஸசிவஸகி¹ ஸ்ஸந் = அமைச்சம் நடபும்உடையவனாய்; கு³ர்வீபி⁴ஸ் = அதிகமான! புரஸ்க்ரியாபி = பூசைகளால்; ஸமித = தணிந்த; பராஜய = தோல்வியால் விளைந்த; வ்யஸீகாந் = துன்பமுடைய; சிர = சில காலத்து; விரஹ = பிரிவால்; உத்ஸுக = விருப்பமான; அவரோதா²ந் = அந்தப்புரத்து மாதர்களுடைய; ராஜ்யாந் = அரசர்களை; ஸ்வ = தம்முடைய; புர = பட்டணத்தை நோக்கி; நிவ்ரித்தயே = போவதற்கு; அநுமேநே = அனுமதித்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த வேள்வி முடிந்ததும், தோல்வியுற்றதால் அடைந்த துன்பம் நீங்குவல்ல பெரும் வெகுமதிகளை அரசர்கட்கும் அமைச்சருடன் கூடிவவனாயளித்து, துன்புற்ற அவர்களின் மனைவிமார்களுக்கு அன்புண்டாகும்படி தத்தம் நாடுகளுக்குச் செல்ல அனுமதியை அளித்தான். (தகுதியணி)

சு || தே ரேக¹ா த்²வஜ கலஸாதபத்ர சிஹ்நம்

ஸம்ராஜந் சரணயுக²ம் ப்ரஸாத³ லப்த⁴ம் ।

ப்ரஸ்த¹ாநப்ரணதிபி² ரங்கு³வீஷு⁴ சக்ரு:

மௌளி ஸ்ரக்ஷயத மகரந்த³ ரேணு கெ²ளரம் ||

88

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு¹வம்ஸே மஹாகாவ்யே சதூர்த¹ஸ் ஸர்க¹:

(ப-ரை) தே = அவ்வரசர்கள்; ரேக¹ர = பட்டைகள் தீட்டிய; த²வஜ = கொடிகளும்; கல³ = கலசங்களும்; ஆதபத்ர = குடைகள்; சிற்றநம் = சின்னங்களாகவுடையதும்; ப்ரஸாத² = கருணையால்; லப்²யம் = அடையத்தக்க; ஸம்ராஜ³ = சக்ரவர்த்தியாகிய ரகுமன்னவனின்; சரணயுக¹ம் = இருபாதங்களை; ப்ரஸ்த¹ரத = பிரபாணகாலத்திற்; ப்ரணதிபி³ = பணிதலால்; அங்கு²ளீஷு = விரல்களில் மெளளி = தலைமுடிகளில் உள்ள; ஸ்ரக் = பூச்சரங்களில் இருந்த; ச்யுத = நழுவிவரும்; மகரந்த = பூந்தேனாலும்; ரேணு = மகரந்தப் பொடியாலும்; கெ²ளரம் = செந்திறம் கலத்ததாய்; சக்ரு = செய்தனர்.

(க-ரை) அவ்வரசர்கள் அருள் பெற்றவர்களாய், ரகுமன்னனுடைய அடிகளுக்கு, பிரயாணத்தின் போது வணக்கஞ் செலுத்தினார்கள். அப்போது அவர்களின் தலைகளிலிருந்த பூக்களின் தேனும், பூந்தாதுக்களும் ரகுமன்னவன் கால்களுக்குப் பட்டு, அவ்விரல்கள் மஞ்சள் நிறம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. (உயர்வுனவிற்கியணி)

இது காளிதாசனாவியற்றப்பட்ட ரகுவம்சமென்னும் மகாகாவியத்தில் நான்காம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்த ரேனும் செ. ராமலிங்காசாரியாவியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

ஐந்தாம் சருக்கம்

சுராத மத்¹வரே விஸ்வஜிதி ஸ்விதீஸம்

நிஸ்ஸேஷ விஸ்ராணித கோஸஜாதம் ।

உபாத்த வித்²யோ ரு³ரு த⁴க்ஷிணார்தீ

கௌத்ஸ ப்ரபேதே⁵ வரதந்து ஸிஷ்யஃ ॥

1

(ப-ரை) விஸ்வஜிதி = விஸ்வஜித்தென்னும்; அத்வரே = வேள்வியில்; நிஸ்ஸேஷ = மீதியின்றி; விஸ்ராணித = கொடுக்கப் பட்ட; கோஸ = பொருள்களின்; ஜாதம் = சமூகங்கொண்ட; தம் = அந்த; ஸ்விதீஸம் = ரகumன்னனை; உபாத்த = பெறப்பட்ட; வித்²ய = பதினான்கு வித்தைகளுடைய; வரதந்து = வரதந்துவெனப்படும் முனிவருக்கு; சிஷ்ய = சீடனாகிய; கௌத்ஸ = கௌத்சன் என்னும் பெயருடைய முனிவன்; ரு³ருதக்ஷிண அர்தீ⁴தி = ஆசானுக்குக் காணிக்கையளிக்கும் எண்ணங் கொண்டவனாய்; ப்ரபேதே⁵ = வந்தான்.

(க-ரை) ரகumன்னன் 'விஸ்வஜித்' தென்னும் வேள்வியைச் செய்து, உள்ள பொருளனைத்துங் கொடுத்துவிட்டு, ஓய்வு பெற்றிருந்த சமயம், வரதந்து முனிவரின் மாணவனாகிய கௌத்ஸன் என்னும் ரிஷி, தன் ஆசானிடம் பதினான்கு வித்தைகளையும் கற்று முடித்து, குருதக்ஷிணை இரத்தல் பொருட்டு ரகumன்னனிடம் வந்தான். (அரதனமாலையணி)

சு ॥ ஸம்ரிண்மயே வீத ஹிரண்மயத்வாத்

பாத்ரே நித¹ா யார்க்²ய மநர்க்³ஸரீலஃ ।

ஸ்ருதப்ரகாஸம் யஸஸா ப்ரகாஸஃ

ப்ரத்யுஜ்ஜக⁴ா மாதிதி⁵ மாதிதே⁶யஃ ॥

2

(ப-ரை) அநர்க்¹ = விலைமதிப்பற்ற; ஸீலஃ = சபாவமுள்ள யஸஸா = புகழால்; ப்ரகாஸ = ஒளிரும்; அதிதே⁵ய = சுற்றம் பேணும்; ஸஃ = அந்த ரகumாமன்னன்; வீத = தானங்கொடுத்ததால் அழிவுற்ற; ஹிரண்மயத்வாத் = பொற்குடங்களுடையவனாதலால்; ம்ரிண்மயே

=மட்பாத்திரத்தில்; அர்க்யம்=பூசைப் பொருட்களை; நிதாய
=வைத்துக்கொண்டு; சுருதப்ராகாஸம்=சுருதி எளின் மேன்மையான
நூலாம் படைத்த; அதிதி¹ம்=சுற்றமாக வந்த கௌத்ஸ முனியை;
புரத்யுஜ்ஜக²ாம்=எதிர்கொண்டழைத்தான்.

(க-ரை) சுற்றம் பேணுவதில் விருப்புள்ளவனும் மிகுந்த நற்
சபாவமுள்ளவனுமாகிய ரகுமன்னன் மட்பாத்திரத்தில் பூசைக்குரிய
பொருட்களை வைத்துக்கொண்டு, சகல கலாவல்லவனாகிய
கௌத்ஸன் தன்னை நாடிவர அவனை எதிர்கொண்டழைத்தான்.
(தருதியணி)

சு || த மர்சயித்வா விதி¹வ த்²விதி³ஜ்ஞ:

தபோநிதி⁴ம் மாநத⁵நா க்⁶ர யாயீ ।

விஸாம்பதிர் விஷ்டர ப⁷ாஜமாராத்

க்ரிதாஞ்ஜலி: க்ரித்த விதி⁸ த்யுவாச||

3

(ப-ரை) விதி¹ஜ்ஞ: = சாத்திரங்கள் கற்றுணர்ந்த; மாநத²ந: =
மானமே பொருளாய் உள்ளவர்களில்; அக்³ரயாயீ = முத்தவனாய்
விளங்கும்; க்ரித்யவித் = காரியமறிந்த; விஸாம்பதி: = மானிடர்க்
கரசனாகிய ரகுமன்னன்; விஷ்டர = ஆதனத்தை; ப⁴ாஜம் =
அடைந்த; தம்தபோநிதி⁵ம் = அத் தவச்சிரேட்டரை (கௌத்ஸ
ரிதியை); விதி⁶வத் = முறைப்படி; அர்சயித்வா = பூசை செய்து
ஆராத் = அருகில்; க்ரித = செய்யப்பட்ட; அஞ்ஜலிஸ்ஸந் = கை
கூப்பியவனாய், இதி = கீழ்க்கண்டவாறு; உவாச = சொன்னான்.

(க-ரை) சாத்திரங்கள் அறிந்தவனும் மானமுடையவர்களில்
மேன்மையானவனும் ஆகிய ரகுமன்னன் அக்கௌத்ஸ முனிவரை
ஆதனத்தில் அமர்த்தி, விதிப்படி பூசை செய்து அருகில் கைக்
கூப்பியவனாய் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலானான். (தொழிற்றன்மை
நவீற்சியணி)

சு || அப்யக்¹ரணிர் மந்த்ரக்ரிதாம் ரிஷீணாம்

சுஸாக்²ர புத்³தே⁴ சுஸலீ கு⁵ருஸ்தே ।

யதஸ்த்வயா ஜ்ஞாந மஸேஷ மாத்தம்

லோகேந சைதந்ய மிவோஷ்ண ரஸ்மே: ||

4

(ப-ரை) ஹே, சுஸாக்¹ரபுத்²தே³ = நுண்ணறிவுடைய ஓ,
கௌத்ஸ மகரிஷீ! மந்த்ர க்ரிதாம் = மந்திரங்களுையறிந்த; ரிஷீ

ணாம்=ரிஷிகளில்; அக்ரணீ=முதல்வராகிய; தே=உமது;
 குரு=ஆசான்; அஸோஷம்=எல்லா; ஜ்ஞாநம்=ஞானத்தையும்;
 த்வயா=உனக்கு; உஷ்ண ரஸமே=சூரியன் தன் ஒளியால்;
 லோகேந=உலகிற்கு; சைதந்யமிவ=அறிவாற்றல்; ஆத்தம்=
 பெறச் செய்வது போன்றுள்ள அவர்; சூலீயதா=நலம் தானா?

(க-ரை) பரிதி உலகுக்கு எல்லாப் பொருள் பற்றிய அறிவூட்டு
 வதுபோல், நுண்ணறிவுடைய உனக்கு எல்லா அறிவாற்றலையும்
 விளக்கி அருளும் மந்திர அறிஞரான உமது ஆசான் நலமா?
 (விரியுவமையணி)

சு || காயேந வாசா மநஸா பிஸஸ்வ

த்ய த்ஸம்ப்ரிதம் வாசந தைர்ய லோபி ।

ஆபாத்யதே நவ்யய மந்தராயை

கச்சிந் மஹர்ஷே ஸ்த்ரிவிதீம் தபஸ்தத் ॥

5

(ப-ரை) காயேந=உபவாசம் முதலிய உடலை வருத்தும்
 கிரியைகளாலும்; வாசா=வேதமோதுவதாலும்; மநஸாபி=காயத்ரீ
 முதலிய மந்திர ஜபத்தாலும்; வாஸம்=தேவேந்திரனுடைய;
 தைர்ய=மனத் திடப்பத்தை; லோபி=போக்கும்; யத்=எந்த தவம்;
 ஸஸ்வத்=அவ்வப்போது; ஸம்ப்ரிதம்=பெறப்பட்டதோ; மஹர்
 ஷே=வரதந்து முனிவருடைய; த்ரிவிதீம்=மனம் மெய்வாக்கு
 களிற் பிறந்த; தத் தபா=அந்தத் தவமானது; அந்தராயை=
 இந்திரனால் ஏவப்பட்ட தேவமாதுகளின் சாபம் முதலிய கேடு
 களால்; வ்யயம்=நாசத்தை; நாபாத்யதே கச்சித்=அழிந்து
 விடாமல் இருக்கிறது.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு அச்சமுட்டும் உடற்சம்பந்தமான
 உபவாசம் முதலியவையும், வாக்கைச் சார்ந்த வேதமோதல் முதலி
 யவையும், மனதைச் சார்ந்த காயத்ரீஜபாதினும் ஆகிய இம்முன்று
 காரியங்களுடன் கூடிய தவம் தேவேந்திரனால் கெடுக்கப்படாமல்
 உமது ஆசானுக்கு நடைபெற்றுவருகிறதோ? (பெருந்தவசிகளின்
 தவத்தை தேவேந்தின் கொடுத்து விடுவான் என்பது புராணக்
 கூற்று) (வீறுகோளணி)

சு || ஆதார பந்த ப்ரமுனக ப்ரயத்நைஸ்

ஸம்வர்த்திதாநாம் ஸுத நிர்விஸேஷம் ।

கச்சிந் வாய்வாதீ ரூபஸ்வோ வஃ

ஸ்ரமச்சிதா மாய்ரம் பாத்ப்ரநாம் ॥

6

(ப-ரை) ஆதார=பாத்திகளை; ப¹ந்த²=கட்டுதல்; ப்ரமுகை¹=முதலிய; ப்ரயத்தை²=உபாயங்களால்; ஸுத=மகன்களைவிட; நிர்வீஸேஷம் யத¹ாதத¹ா=விசேடமின்மை எவ்வாறோ அவ்வாறு; ஸம்வர்தி¹தாநாம்=வளர்க்கப்பட்ட; ஸ்ரம=மாறுபாட்டை; சி¹த²ாம்=போக்கும்; வ²=உங்களுடைய; ஆஸ்ரம=ஆச்சிரமத்திலுள்ள; பா²த²பாநாம்=மரங்கட்கு; வாய்வாதி=காற்று முதலிய; உபப்லவ²=உபத்திரவங்கள்; நகர்சித்=இல்லாமலிருக்கிறதா?

(க-ரை) உங்கள் ஆசிரமத்தில் பாத்திகள் கட்டுதல் முதலிய முயற்சிகளும், மகன்களைப் போல் காப்பாற்றப் படுகின்றவைகளும், சிரம பரிகாரம் செய்யும் மரங்கட்குப் பெரிய காற்றும் காட்டுத்தீ, யானைகள் முதலியவற்றால் உபத்திரவங்களும் இல்லாமல் இருக்கின்றனவா? (வீறுகோளணி)

சு || நிர்வர்த்ய தேயைர் நியமாபி¹ஷேகோ

யேப்¹யோ நிவாபாஞ்ஜலய² பித்ருணாம் ;

தாந்யஞ்ச¹ ஷஷ்டாங்கிதஸைகதாநி

ஸிவாநிவஸ் தீர்த¹ ஜலாநி கர்சித் ||

7

(ப-ரை) யை²=எந்த தீர்த்தத்தால்; நியம=குளித்த; அபி¹ஷேக²=குளித்தல்; நிர்வர்த்யதே = நிறைவேற்றப்படுகிறதோ; யேப்¹ய²=எந்த தீர்த்தத்தை; உத்²ரித்ய=எடுத்து; பித்ருணாம் =தென்புலத்தார்க்கு; நிவாபாஞ்ஜலய²=தர்ப்பணாஞ்ஜலிகள்; நிர்வர்த்யந் தே=நிறைவேற்றப்படுகிறதோ; உஞ்ச¹=சிந்திய தானியங்களில்; ஷஷ்ட=ஆறிலொரு பங்கு; அங்கித=குறிக்கப்பட்ட; ஸைகதாநி=மணற்றிட்டுகள் உள்ள; வய²=உங்களது; தாநி=அந்த; தீர்த¹ஜலாநி=தீர்த்தமாகிய தண்ணீர்; ஸிவாநி கர்சித்=நலந்தரவல்லதா என்ன?

(க-ரை) குளித்தல், குடித்தல், பிதுர் தர்ப்பணங்களாற்று தலுக்குகந்ததாய், சிதறிய நெல்லின் ஆறாம் பங்கு தானியங்கள் கூடிய மணற்றிட்டுகள் கொண்ட தண்ணீர் உபத்திரவமில்லாது இருக்கின்றதா? (உஞ்சவிருத்தி என்றால் களஞ்சியங்கள் முதலிய வற்றில் சிந்திய தானிய வகைகளை பொருக்கிச் சேர்த்தல். (பெருமையணி)

சு || க்ரியா நிமித்தே ஷ்வபி வத்ஸைத்வாத்

அப¹க்¹ந நாமா முநிபி² குஸேஷா .

தத²ங்குஸ்யா ச்யுத ராபி¹நாளா

கச்சித் ம்ரிகீ²ணா மநக¹ா ப்ரஸுதி: ||

8

(ப-ரை) க்ரியா = வேள்வி முதலிய அனுட்டானங்கட்கு; நிமித் தைஷ்வபி = கருவிகளேனும்; குஸோஷு = தருப்பை (புல்) களிலும்; முநிபி¹ = ரிஷிகளால்; வத்ஸலத்²வாத் = விலங்குகளின் நட்பால்; அப¹க்²ந = கேடு விளைவிக்காத; காமா = விருப்பமுடைய; தத் = அந்த ரிஷிகளின்; அங்க = தொடைகளென்னும்; ஸ்ய்யா = படுக்கை யில்; ச்யுத = நழுவும்; நாபி¹நாளா = கொப்பூழுள்ள; ம்ரிகீணாம் = பெண் மான்களின்; ப்ரஸுதி: = சந்தானமானது; அநக¹ாகுச்சித் = துயரின்றி உள்ளனவா?

(க-ரை) வேள்வி முதலிய காரியங்கட்குப் பயன்படும் தருப் பைகள், அன்பினால் அதட்டப்படாது தன்னிச்சையாக மேய்ந்துக் கொண்டிருப்பனவும், தொடைகள் மீது படுக்கவைத்துக்கொள்ளும் கொப்பூழ் விழாத மான்குட்டிகளும் நலமாக உள்ளனவா? (பாம் புகள் கொப்பூழ்களை விழுங்கி விடாமல் தொடையீது பத்து நாட்கள் படுத்து வைத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன). (பெருமையணி)

சு|| நீவார பாகாதி² கட²ங்க²ரீயை

ராம்ரிஸ்யதே ஜாநபதை²ர் நகுச்சித் |

காலோப பந்நாதிதி¹ கல்ப்ய ப¹ாக²ம்

வந்யம் ஸரீரஸ்தி¹தி ஸாத¹நம் வ: ||

9

(ப-ரை) கால = குறித்த காலத்தில்; உபபந்ந = வந்த; அதிதி¹ = சுற்றத்திற்கு; கல்ப்ய = செய்யத்தக்க; ப¹ாக²ம் = அம்சங்களுடைய; வந்யம் = காட்டில் உள்ள; வ: = உங்களுடைய; ஸரீரஸ்தி¹தி = உடல் வளர்க்க; ஸாத¹நம் = உகந்ததாய்; நீவாரபாக = காட்டுநெல்; ஆதி = முதலிய தானியம்; ஜாநபதை² = நாட்டிலிருந்து வந்த; கட²ங்க²ரீயை = எருது முதலியவற்றால்; நாம்ரிஸ்யதே சுச்சித் = தொடப்படாமல் இருக்கிறதா?

(க-ரை) சுற்றத்திற்கும் உங்களுக்கும் உணவைத் தரவல்ல சாமை முதலிய தானியங்கள், நாட்டிலிருந்து வரும், எருது முதலிய வற்றால் நாசம் செய்யப்படாமல் உள்ளதா? (பெருமையணி)

சு|| அபி ப்ரஸந்நேந மஹர்ஷிணாத்வம்

ஸம்யக்²விநீ யாஸுமதோ க்²நிஹாய |

காலேஷ்யயம் ஸங்க்ரமிதும் த்²விதீயம்
ஸர்வோபகாரக்ஷம் மா³ஸ்ரமத்தே ||

10

(ப-ரை) த்வம்=நீர்; ப்ரஸந்தேந=தயவுள்ளவராய்; மஹர்ஷி
ணா=வரதந்து ரிஷியால்; ஸம்யக்=நன்றாக; விதீய=கற்பித்து;
க்²ரிஹயாய=இல்லறம் பூணும் பொருட்டு; அநுமதோபி=சம்மதித்
தாயா என்ன; ஹி=எக்காரணத்தால்; தே=உனக்கு; ஸர்வ=
எல்லா ஆச்சிரமங்களின்; உபகார=உபகாரத்தில்; ஷ்யம்=தகுதி
யான; த்²விதீயம்=இரண்டாவதுமான; ஆஸ்ரமப்=இல்லறத்தை;
ஸங்க்ரமிதும்=அடைவதற்கு; அயம்=இது; கால=காலமோ?

(க-ரை) எல்லா ஆச்சிரமத்தார்க்கும் உபகாரமாக உள்ள
இல்லறத்திற்கு இது காலமானதால் தயாளனான வரதந்து மஹரிஷி
உமக்கு வித்தைகளைக் கற்பித்துத் திருமணம் பெற ஒப்புதல் அளித்
தாரா? (பெருமையணி)

அவ || நலம் விசாரித்த பிறகு வந்த காரணம் வினவப்படு
கிறது.

சு|| த வார்ஹதோ நாபி³க்²மேந த்ரிப்தம்

மனோ நியோக² க்ரிய யோத்ஸுகம் மே :

அப்யாஜ்ஞயா ஸாஸிதுராத்ம நாவா

ப்ராப்தோஸி ஸம்ப்³ாவ யிதும்வநாத் மாம் ||

11

(ப-ரை) அர்ஹத=தகுதியுடைய; தவ=உம்முடைய; அபி³
க்²மேந=வருகையால்; மே=எனது; மந=மனம்; நத்ரிப்தம்=
மகிழ்வதில்லை; கிந்து=பின்னுமென்னவென்றால்; நியோக²=உத்
தரவை; க்ரியாயா=செய்வதற்கு; உத்ஸுக=விருப்பமாயுள்ளது;
ஸாஸிது=பயிற்சியாளனாகிய வரதந்து ரிஷியின்; ஆஜ்ஞயா=
ஆணையானது; ஆத்மநாவா=உம்மாலேயே; மாம்=என்னை;
ஸம்ப்³ாவயிதும்=வெகுமதி செய்தற்கு; வநாத்=காட்டில்; ப்ராப்த=
=(இருந்து) வந்தவர்; அஸி=ஆகின்றாய்.

(க-ரை) நீங்கள் வந்தமாத்ரிதத்தில் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை
நீர் ஆசான் அநுமதியுடன் வந்தீரோ? சுயநலத்திற்கு வந்தீரோ?
அதற்காக நான் உங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவதில் மன
மகிழ்வாக உள்ளது. (பெருமையணி)

சு॥ இத்தயர்க்கிய பாத்ராநுமித வ்யயஸ்ய

ரகோருதாரா மபிகாம் நிஸம்ய ।

ஸ்வார்தே¹ப பத்திம் ப்ரதிது²ர்ப்³லாஸஸ்

தமி த்யவோச த்வரதந்து ஸிஷ்ய: ॥

12

(ப-ரை) அர்க்யபாத்ர = மட்பாத்திரத்தால்; அநுமித = எண்ணிய; வ்யயஸ்ய = முழுதும் துறந்த; ரகோ = ரகுமன்னனுடைய; இதி = இவ்வாறான; உதாராமபி = கொடை குணத்துடன் கூடிய; காம் = வாக்கை; நிஸம்ய = கேட்டு; வரதந்துஸிஷ்ய: = வரதந்துரிஷி சீடனாகிய கௌத்ஸரிஷி; ஸ்வார்த¹ = தன் காரியத்தின்; உபபத்திம் ப்ரதி = சித்தியைக் குறித்து; து²ர்ப்³ல = வலிமையற்ற; ஆஸஸ்ஸந் = நினைத்தப் பொருளுடையவனாய்; தம் = அந்த ரகுமன்னனை நோக்கி; இதி = இவ்வாறு; அவோசத் = கூறினான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னவன் உதாரத்துடன் கூடிய சொற்கள் கூறியபோதிலும், அவன் தன்பொருள் முழுதும் தானம் செய்துவிட்ட சங்கதியைக் குறிக்கும் மட்பாத்திரத்தையேந்தி இருப்பதால், குருதஷிணையைப் பெறுவதற்காக கௌத்ஸமுனி தான் வந்த காரியம் சடேறாதென நினைத்து கீழ்க்கண்டவாறு கூறினான் (நுட்பவணி)

சு॥ ஸர்வத்ரனோ வார்த மவேஷிராஜ

ந்நாதே¹ குதஸ்த்வ ய்யஸுப்²ம் ப்ரஜாநாம் ।

ஸூர்யே தபத்யாவரணாய த்³ரிஷ்டே

கல்பேத லோகஸ்ய கத⁴ம் தமிழ்ரா ॥

13

(ப-ரை) தேஹராஜந் = அரசனே! ஸர்வத்ர = எல்லா விதத்திலும்; ந: = எங்களுக்கு; வார்தம் = நலமென்பது; அவேஷி = அறிவாயாக; த்வயி = நீ; நாதே¹ஸதி = அரசனாகவுள்ளபோது; ப்ரஜாநாம் = குடிகளுக்கு; அஸுப்²ம் = துன்பம்; குத: = ஏது? தத³ரிஷி = அவ்வாறிருக்க; ஸூர்யோ = சூரியன்; தபதிஸதி = பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க; தமிழ்ரா = இருட்டு; லோகஸ்ய = மக்களின்; த்³ரிஷ்டே = பார்வையை; ஆவாரணாய = மறைப்பதற்கு; கத⁴ம் = எவ்வாறு; கல்பேத = முடியும்.

(க-ரை) நாங்கள் எல்லா விதத்திலும் நலமாகவே உள்ளோம், அரசே! நீ அரசனாக உள்ளபோது குடிகளுக்குத் துன்பம் என்பது ஏது? சூரியன் ஒளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இருள் இருக்க முடியுமா? (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு || ப⁰க்தி: ப்ரதீக்ஷயேஷு குலோசிநா தே

பூர்வாந் மஹா ப⁰ாக⁰தயாஃதி ஸோஷே ।

வ்யதீதகால ஸ்த்வஹ மப்⁰யுபேத

ஸ்த்வா மர்தி⁰ ப⁰ாவா தி⁰திமே விஷாத⁰: ॥

14

(ப-ரை) ப்ரதீக்ஷயேஷு = பெரியோர்களிடம்; ப⁰க்தி: = அன்பு; தே = உனக்கு; குல உசிதா = மறபினரால் பயிலப்பட்டது; ஹேம ஹாப⁰ாக = மகனாகிய ரகுமன்னா; தயா = அந்தபக்தியால்; பூர்வாந் = முந்தி இருந்தவர்களை; அதிஸோஷு = மிஞ்சுகிறாய்; கிந்து = மேலும் என்னவென்றால்; அஹம் = நான்; வ்யதீத = கடந்துவிட்ட; காலஸ் ஸந் = காலமுள்ளவனாய்; அர்தி⁰ப⁰வா த் = இரத்தலால்; த்வாம் = உன்னை; அப்⁰யுபேதே = அடைந்தேன்; இதி = என்பது; மே = எனக்கு; விஷாத⁰: = துன்பமாக உள்ளது.

(க-ரை) ஓ அரசே! பெரியோர்களிடம் பக்தி என்பது உமது முன்னோர்களிடம் பிறந்து பயிலப்பட்டு வந்தது. அது விஷயத்தில் நீ உன் முன்னோர்களை மிஞ்சி இருக்கிறாய். ஆனாலும், நான் காலங்கடந்து உன்னிடம் இரக்க வந்தமைக்கு வருந்துகிறேன். (பொதுமையணி)

சு || ஸரீர மாத்ரேண நரேந்த்⁰ர திஷ்ட⁰ந்

நாப⁰ாஸி தீர்த⁰ ப்ரத்யாதி⁰ தர்தி⁰: ।

ஆரண்ய கோபாத்த ப⁰லப்ரஸு⁰தி:

ஸ்தம்பே⁰ந நீவார இவாவ ஸிஷ்ட: ॥

15

(ப-ரை) ஹே நரேந்த்⁰ர = ஓ அரசே! தீர்த⁰ = நல்லார்கட்கு; ப்ரத்யாதி⁰த = கொடுக்கப்பட்ட; ருத்⁰தி⁰: = செல்வமுடைய; த்வம் = நீ; ஸரீர மாத்ரேண = உடல் மட்டும்; திஷ்ட⁰ந் = உள்ளவனாய்; ஆரண்யக = காட்டினிருக்கும் முனிவர்களால்; உபாத்த = பெறப்பட்ட; ப⁰ல = பயனென்னும்; ப்ரஸு⁰தி: = சந்தான முடைய; ஸ்தம்பே⁰ந = தண்டுகளால்; அவஸிஷ்ட = மீதியான; நீவார இவ = காட்டு நெல் போல்; ஆப⁰ாஸி = பிரகாசிக்கிராய்.

(க-ரை) தம்மிச்சையாய் முனைக்கும் காட்டுநெல், சாமை போன்ற பயிர்களில் உள்ள தானிய மணிகளை ரிஷிகள் பரித்துக் கொண்ட பிறகு, வெறும் தான்கள் மட்டும் நிற்பதுபோன்று, நீ எல்லாப் பொருட்களையும் ஈந்து விட்டு, உடலை மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டுள்ளவனாக இருக்கின்றாய். (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு || ஸ்த¹ாநே ப¹வாநேக நராதி¹பஸ்ஸந்

நகிஞ்சந த்வம் மக¹ஜம் வ்யநக்தி ।

பர்யாய பீதஸ்ய ஸுரைர் ஹிமாம்ஸோஃ

களாக்ஷயஸ் ஸ்லாக்¹யதரோஹிவ்ரித்தேஃ ||

16

(ப-ரை) ப¹வாந்=நீ; ஏகநராதி¹பஸ்ஸந்=ச²க்ரவர்த்தியாகி; மக¹ஜம்=வேள்விவீற் பிறந்த; அகிஞ்சநத்வம்=பொருளின் மையை; வ்யநக்தி=அறிவிக்கிறாய்; ஸ்த¹ாநே=நல்லது; ஸுரை=தேவர்களால்; பர்யாய = முறையே; பீதஸ்ய = குடிக்கப்பட்ட; ஹிமாம்ஸோஃ=சந்திரனுடைய; களா=கலைகளின்; ஷய=நாசமானது; வ்ரித்¹தே¹=விருத்தி யடைதல்; ஸ்லாக்¹யதாஃ=மிகப் போற்றத்தக்கது.

(க-ரை) நீ பேரரசனாய் வேள்விக்காக அனைத்தும் கொடுத்து விட்டதால் பொருளற்றவனாக காணப்படுகின்றாய். அது சரி. தேவர்கள் சந்திரனின் கலைகளையுண்ட போதிலும் வளர்பிறையில் அவனுக்கு வளர்ச்சியளிப்பதாகவே உள்ளது. (உவமை மற்றும் வீறுகோளணி)

சு || தத²ந்யத ஸ்தாவ த²ந்ய கார்யோ

கு²ர்வர்த¹ மாஹர்து மஹம் யதிஷ்யே ।

ஸ்வஸ்த்யஸ்து தே நிர்க²ளிதாம்பு² க²ர்ப்¹ம்

ஸரத் க²நம் நார்த²தி சாதகோபி ||

17

(ப-ரை) தத்=அக்காரணத்தால்; அந்ய கார்யஃ=வேறு பிரயோசனமில்லாதவனாகிய; அஹம்=நான்; அந்யதஸ் தாவத்=மற்றொரு ஈகையாளனால்; கு²ர்வர்த¹ம்=ஆசானுக்கு வேண்டிய பொருள்; ஆஹர்தம்=தேடுவதற்கு; யதிஷ்யே=முயற்சி செயவேன்; தே=உனக்கு; ஸ்வஸ்தி=சுபம்; அஸ்து=உண்டாகட்டும்; தத¹ாஹி=அது சரி; சாதகோபி=சாதக மென்னும் பறவை; நிர்க²ளிதம்=வெளியில் விடப்பட்ட; அம்பு=தண்ணீரை; க²ர்ப்¹ம்=தன்னுள்ளடங்கிய; ஸரத்²க²நம்=ஊதிர்க்கால மேகங்களிடம்; நார்த²தி=இரவாது.

(க-ரை) ஆதலின், பிறகாரியம் எண்ணாத நான் ஆசானுக்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடி மற்றோர் ஈகையாளனை இரக்க எண்ணுகிறேன். உனக்கு மங்கள முண்டாகட்டும். மழை நீரையே பருகும் சாதகப் புள்ளானது மாரிக்காலம் கடந்தபின் ஊதிர்க்காலத்து மேகத்தை மழை நீருக்காக இரவாதன்றோ. (விரியுபமைபணி)

சு || ஏதாவது²க்த்வா ப்ரதியாது காமம்

ஸிஷ்யம் மஹர்ஷேர் ந்ரிபதிர் நிஷித்²ய ।

கிம் வஸ்து வித்²வந் கு²ரவே ப்ரதே²யம்

த்வயா கிய த்²வேதி தமந்வ யுங்க்த ||

13

(பரை) ஏதாவது=இவ்வளவு வார்த்தைகளும்; உக்த்வா= சொல்லி; ப்ரதியாது காமம்=கிரும்பிப்போக நினைத்த; மஹர்ஷே= வரதந்து முனிவரின்; ஸிஷ்யம்=சீடராகிய கௌந்ஸ ரிஷியை; ந்ரிபதி=அரசன்; நிஷித்²ய=தடுத்து நிறுத்தி; ஹேவித்வந்= வித்துவானாகிய முனிவரே; த்வயா=உம்மால்; கு²ரவே=குருவான வரதந்து முனிவனுக்கு; ப்ரதே²யம்=கொடுக்கக் கூடிய; வஸ்து= பொருள்; கிம்=என்ன; கியத்²வா=எம்மட்டு ஆகும்; இதி=என்று; தம்=அந்த கௌந்ஸ ரிஷியை; அந்வயங்க்த=கேட்டான்.

(கரை) இவ்வார்த்தைகளைக் கூறிய பிறகு திரும்பிப் போய் விட முயன்ற கௌந்ஸ ரிஷியை ரகுமன்னன் தடுத்து நிறுத்தி, உமது குருவுக்கு அளிக்க வேண்டிய தஷிணை என்ன; அது எவ்வளவாகும்; என வினவினான். (உலகவழக்கு நவீரீயணி)

சு || ததோ யத²ாவத்² விஹிதாத்²வரஸ்ய

தஸ்மை ஸ்மயா வேஸ விவர்ஜிதாய ।

வர்ணாஸ்ரமானாம் கு²ரவேஸ்வரணி

விசக்ஷணா ப்ரஸ்துத மாசசக்ஷே ||

19

(பரை) தத=பிறகு; யத²ாவத்=எம்போதும் போல்; விஹித =செய்யக்கூடிய; அத்²வராய=வேள்வியுடைய; ஸ்மய ஆவேஸ விவர்ஜிதாய=செறுக்கற்றவனாய்; வர்ணாஸ்ர மாணாம்=பிரம்மசாரி யாதி ஆச்சிரமத்தவர் கட்கும்; கு²ரவே=நேமிப்பவனாகிய; தஸ்மை =அந்த ரகுமன்னனை நோக்கி; வர்ணீ=பிரம்மசாரியாகிய; ஸ= அந்த கௌந்ஸமுனிவர்; ப்ரஸ்துதம்=அப்போது தேவையைக் குறித்து; ஆசசக்ஷே=கூறினார்.

(கரை) யாதொரு குறையின்றி சாத்திர முறைப்படி வேள் வியை முடித்தவனும் செறுக்கற்றவனும், வருணாச்சிரமத்தை நடத்தி வைப்பவனுமாகிய ரகுவை நோக்கி, கௌந்ஸரிஷி அப்போ துள்ள தேவையைக் குறித்து விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கினார், (மேன்மேலுயர்ச்சியணி)

சு || ஸமாப்த வித்²யேந மயா மஹர்ஷிர்

விஜ்ஞாபிதோபூ²த்²கு²ரு த²க்ஷிணாய ।

ஸமே சிரா யாஸ்க¹லிதோப சாராம் ।

தாம் ப¹க்திமே வாக²ணயத் புரஸ்தாத் ॥

20

(ப-ரை) ஸமாப்த=முடிக்கப்பட்ட; வித்²யேந=பதிநான்கு வித்தைகளுடைய; மயா=என்னால்; மஹர்ஷி=வரதந்து ரிஷியின் கு²ரு த²க்ஷிணாயை=குருதக்ஷிணையைப் பெற; விஜ்ஞாபித=விண்ணப்பித்தவர்; அபூ²த்=ஆனார்; ஸ=அந்த குருவாய வரதந்து ரிஷியும்; சிராய=கொஞ்சங்காலமாக; ஆஸ்க¹லித=இடைவிடாத; உபசாரம்=உபசரணையுள்ள; மே=எனது; தாம்=அந்த; ப¹க்திமேவ=அன்பையே; புரஸ்தாத்=முதலில்; அக²ணயத்=எண்ணினார்.

(சு-ரை) நான் எல்லா வித்தைகளும் கற்றபின்பு குருதக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி விண்ணப்பித்தேன். அவர் முதலில் நான் செய்துவந்த பத்தியும், உபசாரங்களே போதுமென்று கூறினார். (விறுகோளணி)

சு || நிர்ப¹ந்த² ஸஞ்ஜாத ருஷார்த¹ கார்ஸ்ய

மசிந்த யித்வர குருணாஹ முக்தஃ ।

வித்தஸ்ய வித்²யா பரிஸங்க¹ய யாமே

கோடிஸ்ச தஸ்ரௌ த²ஸ சாஹரேதி ॥

21

(ப-ரை) நிர்ப¹ந்த²=பலவந்தத்தால்; ஸஞ்ஜாத=பிறந்த; ருஷா=கோபமுற்ற; குருணா=வரதந்து முனிவரால்; ஆர்த¹=பொருளின்; கார்ஸ்யம்=வருமையை; அசிந்தயித்வா=எண்ணாமலேயே; ஹம்=நான்; வித்தஸ்ய=பொருளின்; சதஸ்ர=நான் காய; தஸ=பத்து; கோடி=கோடிகளை; மே=எனக்கு; ஆஹர=கொண்டுவா; இதி=என்று; வித்²யாபரி ஸங்க¹யயா=பதிநான்கு வித்தைகளையொட்டி; உக்தஃ=சொன்னார்.

(சு-ரை) நான் குருதக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று பலவந்தம் செய்ததால், வரதந்து முனிவருக்குக் கோபம் வந்தது. நான் வறுமையுற்றவனென்று தெரிந்தும் வித்தை ஒன்றுக்கு ஒருகோடி வீதம் பதிநான்கு வித்தைகளுக்கும் பதிநான்கு கோடி திரவியம் கொண்டுவரும்படி என்னைப் பணித்தார். (பதிநான்கு வித்தைகளாவன; வேதங்கள் நான்கு, வேதாங்கங்கள் ஆறு, மற்றும்

தற்கம் மீமாம்ஸம், புராணம், தரும சாத்திரம்-ஆக பதிநான்கு
(கூடாமையணி)

சு. || ஸோஹம் ஸபர்யா விதி¹ப¹ஜநேந

மத்வா ப¹வந்தம் ப்ரபு¹ ஸப்¹த²ஸோஷம் ।

அபி¹யத்ஸ ஹே ஸம்ப்ரதி நோபநோத்²து¹

மல்பே தரத்வாச் ச¹ருத நிஷ்க்ர யஸ்ய ॥

22

(ப-ரை) ஸோஹம் = அந்த நான்; ஸபர்யா = பூசை; விதி¹ = செய்தனின்; ப¹ஜநேந = மட்பாத்திரத்தால்; ப¹வந்தம் = உன்னை; ப்ரபு¹ ஸப்¹த² = மன்னனென்று சொல்மட்டும்; ஸோஷம் = மிகுந்துள்ளவனாம்; மத்வா = தெரிந்தும்; ஸ்ருதநிஷ்க்ரயஸ்ய = வித்தையின் மதிப்பாகிய பணம்; அல்பேதரத்வாத் = மிகவும் பெரிதாக உள்ளபடியால்; ஸம்ப்ரதி = இப்போது; உபநோத்²து¹ம் = வற்புறுத்துவதற்கு; நாப்¹யத்ஸஹே = சகியேன்.

(க-ரை) நீ என்னை மட்பாத்திரங்கொண்டு உபசரித்ததனாலேயே பெயரளவில் மன்னனாயுள்ள உன்னிடம் பொருளேதும் இல்லையென்றுணர்ந்தும் குருதஷிணை மிகப் பெரிய தொகையாக உள்ளதாலும் அதை தற்போது உன்னிடம் இரவ எனது மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. (எதிர்மறையணி)

சு. || இத்த¹ம் த்²விஜேந த்²விஜராஜ காந்தி

ராவேதி²தோ வேத² வித²ாம் வரேண ।

ஏனோ நிவ்ரித் தேந்த்²ரிய வ்ரித்திரேநம்

ஜக²ாத² பூ¹யோ ஜக²தே²க நாத¹ ॥

23

(ப-ரை) த்²விஜராஜ காந்தி = சந்திரன் போன்ற பிரகாசமுள்ள; ஏந = பாபங்களால்; நிவ்ரித்தி = திருத்தப்பட்ட; இத்த²ரிய = புலன்களின்; வ்ரித்தி = தொழில்களுடைய; ஜக²தே²கநாத¹ = உலகிற்கெல்லாம் ஒரே மன்னனான ரகுமாமன்னன்; வேத²வித²ாம் = வேதமறிந்தவர்களுள்; வரேண = சிறந்தவராய்; த்²விஜேந = கௌத்ஸரிஷியால்; இத்த¹ம் = இவ்வாறு; ஆவேதி²தஸ்ஸந் = அறிவிக்கப்பட்டவனாய்; ஏநம் = இந்த கௌத்ஸரிஷிக்கு; பூ¹ய = பின்னும்; ஜக²ாத² = கூறினான்.

(க-ரை) சந்திரனைப் போன்ற ஒளியுள்ளவனும்; பாபங்கள் நீங்கியவனும், உலகுக்கெல்லாம் ஒரே மன்னனுமாகிய ரகுமன்னன்

மறையறிவாளர்களில் தலையாயவராதிய கௌத்ஸரிஷியின் வாக்கியங்களைக் கேட்டு இவ்வாறு பதில் கூறினான். (விரியுவமை மற்றும் புனைவுளிப்பல் பொருட்சொற்றொடரணி)

சு || கு²ர்வர்த¹ மர்தீ¹ ஸ்ருத பார த்²ரிஸ்வா
ரகே²ாஸ் ஸகாஸா த்²நவப்ய காமம் |
க²தோ வத²ாந்யாந்தர மித்யயம் மே
மாபூ²த் பரீவாதந வாவதாரா ||

24

(ப-ரை) ஸ்ருத = மறை நூல்களின்; பார = கரையை; த்²ரிஸ்வா = பார்த்தவனும்; கு²ர்வர்த¹ம் = குருதஷ்டிணைக்காக; அர்தீ¹ = இரப்பவன்; ரகே²ா = ரகுமன்னனுடைய; ஸகாஸாத் = அருகிலிருந்து; காமம் = வேண்டியதை; அநவாப்ய = அடையாமல்; வத²ாந்யாத் தரம் = மற்றொரு வள்ளலை; க²தா = அடைந்தார்; இதி = என்னும்; அயம் = இந்த; பரீவாத² = அபவாதத்தின்; நவ = புதியதோர்; அவதாரா = பிறவி; மே = எனக்கு; மாபூ²த் = உண்டாகாமல் இருக்கக் கடவது.

(க-ரை) மறைநூல்கள் கசடறக் கற்றுணர்ந்து குருதஷ்டிணைக்காக ரகுமன்னனை இரப்பவேண்டி, எண்ணமீடேறாமலே திரும்பிச் சென்று, மற்றோர் வள்ளலை இறக்கச் சென்றான் என்ற அபவாதம் இல்லாமலிருக்க, எனக்கருள வேண்டும். இரப்பார்க்கு இல்லை என்பது மரணத்தைவிட அதிகமானது. (வினை முதல் விளக்கணி).

சு || ஸத்வம் ப்ரஸஸ்தே மஹிதே மதீ²யே
வஸம் ஸ்சதுர்தே¹ாக்²நி ரிவாக்²ந்ய க²ாரே |
த்²விதீர்ண்யஹா ந்யாஹஸி ஸோடு² மர்ஹ
ந்யா வத்²யதே ஸாத்²யிதும் த்வத்²ர்த¹ம் ||

25

(ப-ரை) ஸ = அப்படிப்பட்ட; த்வம் = நீ; மஹிதே = பூசிக்கப் பட்ட; ப்ரஸஸ்தே = மேலாய; மதீ²யே = எனது; அக்²நி = க²ார்ஹ பத்யம், ஆஹவ நியம், தஷ்டிணாக்கி என்னும் மூன்று வந்திகளின்; அகாரே = சாஸையில்; சதுர்தீ¹ = நான்காவதாய; அக்²நிரிவ = யஜ்ஞே அவரனைப் போல்; வஸத் = இருந்துக்கொண்டு; த்²விதீர்ணி = இரண்டு மூன்றாகிய; அஹாதி = நாட்களை; ஸோடு²ம் = பொருத்துக் கொள்ள; அர்ஹஸி = தகுந்தவன்; ஹே அர்ஹத் = ஓ, தொழத்தக்க கௌத்ஸமாரிஷீ! த்வத் = உமது; அர்த¹ம் = விழைவை; ஸாத்²யிதும் = நிறைவேற்ற; யாவத்²யதே = முயலுகிறேன்.

(க-ரை) என்னிடம் இரக்கவந்த நீர் எனது மூவக்கிரிகளுடன் நான்காமவராக எனது சாலையில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கு வீராக. உமது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முயலுகிறேன். (வேண்டலணி)

சு || ததே¹தி தஸ்யா விதத¹ம் ப்ரதீத:

ப்ரத்யக்²ரஹி த்ஸங்கர மக்²ர ஜந்மா ।

க²ா மாத்தஸாராம் ரகு²ரப்ய வேஷ்ய

நிஷ்க்ரஷ்டு மாத¹ம் சகமே குபே²ராத் ||

26

(ப-ரை) அக்²ரஜ்நமா = அந்தணனாகிய கௌத்ஸரிஷி; ப்ரதீதஸ்ஸத் = அன்பு மேற்கொண்டவனாகிய; தஸ்ய = ரகுமன்னனுடைய; அவிதத¹ம் = கடக்க முடியாத; ஸங்க²ரம் = குளுரையை (கேட்டு) ததே¹தி = அப்படியே ஆகட்டுமென; ப்ரத்யக்²ரஹித் = உடன்பட்டான்; ரகு²ரபி = ரகுமன்னனும்; க²ாம் = பூமியை; ஆத்த = பெறப்பட்ட; ஸாராம் = பொருளுடையதாக; அவேஷ்ய = பார்த்து; குபே²ராத் = குபேரனால்; அர்த¹ம் = பொருளை; நிஷ்க்ரஷ்டும் = பெற்றுவர; சகமே = விரும்பினான்.

(க-ரை) அவ்வந்தணன் மகிழ்வுற்றவனாய் அவனது குளுரையை ஒப்புக்கொண்டான். ரகுமன்னனும் பூமியிலிருந்து பொருளெல்லாம் தான் பெற்றெடுத்து விட்டதால், அப்பொருளை குபேரனிடமிருந்து பெறவேண்டுமென்று எண்ணினான். (உய்த் துணர்வணி)

சு || வஸிஷ்ட மந்த்ரோ ஷ்ணஜ ப்ரப²ாவாத்

உத²ந்வ த²ாகாஸ மஹித²ரேஷு ।

மருத்ஸக¹ ஸ்யேவ ப²லாஹகஸ்ய

க²திர் விஜக்²நே நஹி தத்²ரத¹ஸ்யா ||

27

(ப-ரை) வஸிஷ்ட = வசிஷ்டருடைய; மந்த்ர = மந்திரத்துடன்; உஷ்ண = தெளித்ததனால்; ஜ = பிறந்த; ப்ரபாவாத் = திறமையால்; உத²ந்வத் ஆகாஸ மஹித²ரேஷு = கடல் ஆகாயம் மலைகளில்; மருத் ஸக¹பஸ்ய = காற்றின் நண்பனாகிய; ப²லாஹகஸ்யேவ = மேகம் போன்று; தத் = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ரத¹ஸ்ய = தேரின் க²தி = போகுதல்; விஜக்²நே நஹி = தடுக்க முடியாது போயிற்று.

(க-ரை) வசிட்டர் மந்திர ஜலத்தை தெளித்ததால் பிறந்த ரகு மன்னுடைய தேர், கடல் ஆகாயம் மலைகளிலும் வாயுவின் உதவியால் மேகங்கள் பறப்பதுபோல் எந்த தடுத்தலுமின்றி சென்றது. (வியப்பணி)

சு || அத¹தி² ஸிஸ்யே ப்ரயத: ப்ரதே³ாஷே

ரத¹ம் ரகு²: கல்பித மஸ்த்ர க²ர்ப³ம் |

ஸாமந்த ஸம்ப³ாவந யைவ தீ³ர:

கைலாஸ நாத¹ம் தரஸா ஜிகீ²ஷு: ||

28

(ப-ரை) அத=அப்பால்; ப்ரதே³ாஷே=சாயங்காலத்தில்; ப்ரயத: =பரிசுத்தனாகிய; தீ³ர: =துணிவுள்ளவனாகிய; ரகு²: =ரகு மன்னன்; ஸாமந்த =அரசன் மட்டுமே என்னும்; ஸம்ப³ாவநாயைவ =புத்தியால்; கைலாஸ நாத¹ம் =குபேரனை; தரஸா =வலிமையால் ஜிகீ²ஷுஸ்ஸந் =வெல்லுந் எண்ணங்கொண்டு; கல்பிதம் =ஆயத்தமான; அஸ்த்ரக²ர்ப³ம் =படைகளை வயிற்றில் கொண்டு; ரத¹ம் =தேரில்; அதி²திஸ்யே =படுத்தான்.

(க-ரை) பிறகு ரகு மன்னன் தன் தேரில் அம்புகளை வைத்துக் கொண்டு, குபேரனும் அரசர்களில் ஒருவனே என்றெண்ணி, அலட்சியமான பார்வையுடன் வெல்லவேண்டுமென்ற ஆசையுடனும் துணிவும் உள்ளவனாய், பரிசுத்தனாக சாயங்காலம் அத்தேரில் படுத்துக் கொண்டான். (உய்த்துணர்வணி)

சு || ப்ராத: ப்ரயாணாபி² முக¹ாய தஸ்மை

ஸவிஸ்மயா: கோஸக்த்²ரிஹே நியுக்தா: |

ஹிரண்மயீம் கோஸக்த்²ரிஹஸ்ய மத்³யே

வ்ரிஷ்டிம் ஸஸம்ஸு: பதிதாம் நப³ஸ்த¹: ||

29

(ப-ரை) ப்ராத: =வைகறையில்; ப்ரயாண: பயணத்திற்கு; அபி²முக¹ாய =தயாரான; தஸ்மை =அந்த ரகுவை நோக்கி; கோஸக்த்²ரிஹே =கருவூலவரையில்; நியுக்தா: =வைக்கப்பட்டிருந்த ஆட்கள்; ஸவிஸ்மயஸ் ஸந்த: =வியத்தவர்களாய்; கோஸக்த்²ரிஹஸ்ய =கருவூலத்தின்; மத்³யே =நடுவில்; நப³ஸ்த¹: =ஆகாயத்திலிருந்து; பதிதாம் =கொட்டிய; ஹிரண்மயீம் =பொற்காசுகளின்; வ்ரிஷ்டிம் =மழையைப் பற்றி; ஸஸம்ஸு: =செப்பினார்கள்.

(க-ரை) வைகரையில் பிரயாணஞ் செய்ய வெண்ணியிருந்த ரகுமன்னனிடம், கருவூல அதிகாரிகள் வந்து, வியந்தவர்களாய், 'நம் கருவூலத்தில் விண்ணிலிருந்து பொற்காசுகள் மாரியாகப் பொழிந்த' தென நவின்றனர். (நிகழ்வினவற்சியணி)

சு || தம் பூ³பதிர் ப³ாஸுர ஹேமராஹிம்

லப்²த²ம் குபே²ராத் த²பி²யாஸ்ய மாநாத் |

தி²தே²ஸு கௌத்ஸாய ஸமஸ்த மேவ

ஸரிங்க²ம் ஸுமேரோ ரிவ வஜ்ர பி²ந்நம் ||

30

(ப-ரை) பூ³பதி: = ரகுமன்னன்; அபி³யாஸ்யமாநாத் = எதிர்க் கொண்ட; குபே²ராத் = குபேரனால்; லப்²த²ம் = அடைந்த; வஜ்ர = வஜ்ராயுதத்தால்; பி²ந்நம் = துண்டிக்கப்பட்ட; மேரோ: = மேருமலையின்; ஸரிங்கம் இவஸ்ஸந் = சிகரமோவென இருக்கும்; தம் = அந்த; ப³ாஸுர ஹேமராஹிம் = ஒளிவீசும் யொன்நாணயங்களை; ஸமஸ்தமேவ = எல்லாவற்றையுமே; கௌத்ஸாய = கௌத்ஸரிஷிக்கு; தி²தே²ஸு = கொடுத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னவன் யாரைநோக்கிப் பயணம் மேற்கொள்ள விருந்தானோ அந்த குபேரனால், தன் வஜ்ஜிராயுதத்தால் துண்டிக்கப்பட்டமேரு மலையைப் போல் ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கும் பொன் நாணயங்கள் அனைத்தும் கௌத்ஸன் கோரியதற்கும் அதிகமாய் அவனுக்குக் கொடுத்தான் (உவமையணி)

சு || ஐநஸ்ய ஸாகேத நிவாஸிந ஸ்தௌ

த²வா வபூ²தா மபி²நந்த²ய ஸத்வௌ |

கு²ருப்ர தே²யாதி²க நிஸ்ப்ரிஹோர்தி²

ந்ரிபோர்தி² காமாத²தி²க ப்ரத²ஸ்ச ||

31

(ப-ரை) ந்ரிப: = ரகுமன்னனும்; கௌத்ஸ: = கௌத்ஸரிஷியும்; த²வாவஸி = இவர்களிருவரும்; ஸாகேத = அயோத்திமா நகரில்; நிவாஸிந: = வசிக்கும்; ஐநஸ்ய: = மக்களுக்கு; அபி²நந்த²ய = சந்தோஷிக்கக் கூடிய; ஸத்வௌ = தொழில்கள் உடையவர்கள்; அபூ²தாம் = ஆயினர்; அர்தி² = இரந்த கௌத்ஸ ரிஷி; கு²ரு = ஆசானாகிய வரதந்து ரிஷிக்கு; ப்ரதே²யகொடுக்க வேண்டிய பொருளை விட; அதி²க = மிகுதியான பொருள்மீது; நிஸ்ப்ரிஹ: = விரும்பாதவன்; ந்ரிபஸ்ச = ரகுமன்னனும்; அர்தி² = யாசுகளான கௌத்

ஸரிஷியின்; காமாத் = விரும்பியதைவிட; அதி¹கப்ரத² = கொடுத்தவன் ஆனான்.

(க-ரை) அயோத்திமா நகரவாசிகன்; கௌத்ஸ மகக்ரிஷிதக் கொடுக்க வேண்டிய திரவியத்தைவிட அதிகம் பெற இசைவில்லாதிருத்தலும், இறந்தவர் கோரிய பொருளைவிட அதிகம் கொடுத்த ரகுமன்னனுடைய உதார குணத்தையும் கண்டு மிகவும் மகிழ்வுற்றனர். (மிகுதின விற்சியணி)

சு || அதே¹ஷ்ட்ர வாமீ ஸதவாஹிதார்த்¹ம்

ப்ரஜேஸ்வரம் ப்ரீதமநா மஹர்ஷி: ||

ஸ்ப்ரிஸந் கரேணாத பூர்வ காயம்

ஸம்ப்ரஸ்தி¹தோ வாச முவாச கௌத்ஸ: ||

32

(ப-ரை) அத¹ = பொருளீந்த பிறகு; ப்ரீத = உவந்தது; மநா: = மனமுடைய; மஹர்ஷி: = மகாரிஷியான; கௌத்ஸ: = கௌத்ஸன்; ஸம்ப்ரஸ்தி¹தஸ்ஸந் = போகின்றவனாய்; உஷ்ட்ர = ஒட்டகங்கள்; வாமீ = பெண் புரவிகள்; ஸத = வெகுவாயவற்றின்மீது; வாஹித = சுமக்கப்பட்ட; அர்த்¹ம் = பொருளுடைய; ஆநத = வளைந்த; பூர்வ காயம் = முன்னுடலுடைய; ப்ரஜேஸ்வரம் = ரகுமன்னனை; கரேண = கைகளால்; ஸ்ப்ரிஸந் = தொடுகின்றவனாய்; வாசம் = சொற்கள் உவாச = சொன்னான்.

(க-ரை) பணமீந்த பிறகு உவந்த மனதுடைய கௌத்ஸ ரிஷியுடன் அந்த பொருளை பல ஒட்டகங்கள், குதிரைகள் மீது அனுப்பிவைத்து, வளைந்து கீழ்ப்படிந்த பாவனையோடிருக்கும் ரகுமன்னனை அந்தரிஷிதன் கைகளால் தொட்டு உலகவியல்பில் வார்த்தைகளைக் கூறினான். (நிரநிறையணி)

சு || கிமத்ர சித்ரம் யதி²காம ஸூர்ய³ர்

வ்ரித்தே ஸ்தி¹த ஸ்யாதி¹பதே: ப்ரஜாநாம் ||

அசிந்தநீய ஸ்தவது ப்ரப¹ாவோ

மநீஷிதம் த்²யெளரபி யோ து²க்²த³ா ||

33

(ப-ரை) வ்ரித்தே = நான்கு விதமான அரசு விருத்திகளில்; ஸ்தி¹தஸ்ய = இருக்கும்; ப்ரஜாநாம் அதி¹பதே: = மக்களின் காவலனாகிய அரசனுக்கு; பூ¹மீ: = நிலம்; காம = விழைந்தவற்றை; ஸூர்யதி = கொடுக்கவல்லது; அத்ர = இந்த பொருளில்; சித்ரம் =

வியப்பு; கிம் = என்ன; கிம்து = மற்றும் என்னவெனில்; தவ = உன்னுடைய; ப்ரஜாவஸ்து = மகிமைபேர; அசிந்தநீய = எண்ண முடியாதது; யேந = எந்த உன்னால்; த்^௦யெள ரபி = ஆகாயமும்; மநீஷிதம் = கோரியதும்; து^௧க்^௨த^௩ா = கறக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) நியாயமான முறையில் பொருள் தேடல், பெருக்குதல் காத்தல், நற்காரியங்கட்குப் பயன்படுத்தல் ஆகிய நான்கு தொழில்கள் உடைய அரசனுக்குப் பூமியானது விழைந்த பொருட்களை ஈவது இயற்கை. உனக்கு ஆகாயம் கூட கோரிய பொருள்கள் ஈதவினால் உனது மகாத்துமியம் அற்புதமானது. ஆகையால், வருணிக்க முடியாததா யிருக்கிறது. (உயர்வுனவிற்கியணி)

சு || அஸாஸ்ய மந்யத் புருக்த பூ^௧தம்

ஸ்ரேயாம்ஸி ஸர்வான்யதி^௦ ஜக்^௨முஷஸ்தே :

புத்ரம் லப^௩ ஸ்த்வாதம் கு^௪ணாநு ரூபம்.

ப^௧வந்த மீட்^௨யம் ப^௩வத: பிதேவ ||

84

(ப-ரை) ஸர்வாணி = எல்லாவிதமான; ஸ்ரேயாம்ஸி = யானை குதிரை இராச்சியம் முதலிய மங்களங்களனைத்தும்; அதி^௦ ஜக்^௨முஷ = அடைந்த; தே = உனக்கு; அந்யத் = புத்திரர்களல்லாது; அஸாஸ்யம் = வாழ்த்துகளால் பெறத்தக்கது; புருக்த பூ^௧தம் = இருதரம் சொல்வதாம்; கிம்து = மற்றும் என்னவெனில்; ஸட்^௨யம் = துதிக்கத் தக்கவனாகிய; ப^௩வந்தம் = உன்னை; ப^௩வத: = உனது; பிதேவ = தகப்பனார் போல்; ஆத்ம = உன்னுடைய; குணாநுரூபம் = குணங்களுக்கு நிகராய்; புத்ரம் = மகனை; லப^௩ஸ்வ = அடைவாயாக.

(க-ரை) யானைகள் குதிரைகள் நாடு முதலிய எல்லா ஐசுவரியங்களும் உள்ள உனக்கு மகப்பேறு உண்டாக வேண்டுமென்பது தவிர்த்து வேறு வாழ்த்துக்கள் இருமுறைக் கூறுவதாகும். (அதாவது பயனற்றது) அதனால், போற்றத்தக்க நீ, உனது தகப்பனாருக்கு எப்படியோ அதுபோல் உனக்கு மகன் பிறக்கக் கடவது. (நிகழ்வில. விற்கியணி)

சு || இத்த^௧ம் ப்ரயுஜ்யாஸிஷ மக்^௨ரஜந்மா

ராஜ்ஞே ப்ரதீயாய கு^௩ரோஸ்ஸகாஸம் :

ராஜாபி லேபே^௪ ஸுதமாஸு^௫ தஸ்மா

த^௧ாலோக மர்காதி^௨வ ஜீவலோக: ||

35

(ப-ரை) அக்ரஜம்மா = அந்தணனாகிய கௌத்ஸன்; இத்த¹ம் = இவ்விதம்; ராஜ்ஞே = ரகுமன்னனை; ஆஸிஷம் = ஆசீர்வாதம்; ப்ரயுஜ்ய = பிரயோகித்து; கு²ரோ = வரதந்து ரிஷியின்; ஸகாஸம் = அருகில்; ப்ரதீயாய = அடைந்தான்; ராஜாபி = ரகுமன்னனும்; ஜீவலோக = உயிரினங்கள்; அர்காத் = பரிதியால்; ஆலோகமீவ = ஒளிபோல்; தஸ்மாத் = அவ்வாசியால்; ஆஸு = சீக்கிரம்; ஸுதம் = மகனை; லேபே³ = அடைந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு கௌத்ஸன் ரகுமன்னனை வாழ்த்தி தன் ஆசானிடத்திற்குச் சென்றான். ரகுமகா ராஜனும், மக்கள் குரியோதயத்தால் ஒளிபெறுவதுபோல், முனிவரின் வாழ்த்தால் ஒரு மகனை அடைந்தான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு || ப்ரஹ்மே முஹூர்தே கிலதஸ்ய தே¹வீ

குமார கல்பம் ஸுஷுவே குமாரம் ।

அத: பிதா ப்ரஹ்மண ஏவ நாம்நா

தமாத்த்ம ஜம்மாந மஜம் சகார ॥

36

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; தேவி = பட்டத் தரசி; ப்ரஹ்மே = விடியற்காலையில்; முஹூர்தே = அஜம் என்னும் நல்லோரையில்; குமாரகல்பம் = முருகனைப் போன்ற; குமாரம் = மகனை; ஸுஷுவே கில = பெற்றாளன்றோ; அத: = இதனால்; பிதா = தகப்பனான ரகுமன்னன்; ப்ரஹ்மண ஏவ = பிரம்மதேவனுடைய; நாம்நா = பெயரால்; தம் = அந்த; ஆத்ம ஜம்மாநம் = மகனை; அஜம் = அஜனென்னும் பெயரால்; சகார = அழைத்தான்.

(க-ரை) பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் (அதாவது அஜமென்னும் பெயருடைய குரிய உதய காலத்தில்) ரகுமன்னனுடைய பட்டத்தரசி குமரனைப் போன்ற ஓராண் மகனை ஈன்றெடுத்தாள். அதனால், தகப்பனாரான ரகுமன்னன், அவனுக்கு பிரம்மாவின் பெயரான 'அஜன்' என்னும் பெயர் சூட்டினான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || ரூபம் ததே¹ஜஸ்வி ததே²வ வீர்யம்

ததே²வ நைஸர்கி³க முந்நதத்வம் ।

நாகாரணா தஸ்வா ர்பி⁴தே⁵ குமார:

ப்ரவர்திதோ தீ⁶ப இவ ப்ரதீ⁷பாத் ॥

37

(ப-ரை) ஓஜஸ்வி = ஒளியுடன் கூடிய; ரூபம் = உடல்; ததே²வ = அந்த தகப்பனாரைச் சார்ந்ததே; வீர்யம் = வலிமை; ததே²வ = அத்தகப்பனாரைப் போன்றதே; உந்நதத்வம் = பெருமையும்; ததே²வ = அந்த தகப்பனாரைப் போலவே; குமார = பாலகன்; ப்ரவர்தித = எரிக்கப்பட்ட; தீப = தீபம்; ப்ரதி³பாதி²வ = ஏற்றி வைத்த தீபத்தைவிட; ஸ்வாத் = தன்னுடைய; காரணாத் = தகப்பனை விட; நபி²பி²தே² = வேறாகவிடலை.

(க-ரை) அக்குமாரன் வலிமையுள்ள உடலாலும், துணிவாலும், சுயமாகிய உயர்ச்சியாலும், தீபம் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை ஏற்றுவதுபோல் எல்லாவிதத்திலும் தகப்பனாரை ஒத்திருந்தான். (புகழ்பொருளுவமையணி)

சு || உபாத்த வித்²யாம் விதி²வத்² கு²ரூப்²ய:

தம் யௌவ நோத்²பே²த² விஸேஷ காந்தம் ।

ஸ்ரீஸ் யாபி²லாஷா²பி கு²ரோ ரநுஜ்ஞாம்

தி²ரேவ கன்யாபிது ராச காம்சேஷ ॥

38

(ப-ரை) கு²ரூப்²ய = ஆசானால்; விதி²வத் = மறைகளின் கூற்றுக்கேற்ப; உபாத்த = அடைந்த; வித்²யாம் = கல்விகள் உடைய; யௌவன = இளமையின்; உத்²பேத² = பிறப்பாலாய; விஸேஷ = அபிசயத்தால்; காந்தம் = மனங்கவரும்; தம் = அந்த அஜமன்னனிடம்; அபி²லாஷா = ஆசையுடன் கூடியுள்ள; ஸ்ரீ = அரசென்னும் இலக்குமி; தீ²ரா = நிலைபெற்ற மேன்மையான சித்தமுள்ள; கன்யா = கன்னி; பிதுரிவ = தகப்பனைப் போன்று; கு²ரோ = ரகுமன்னனுடைய; அனுஜ்ஞாம் = அனுமதியை; ஆசகாம்சேஷ = ஆசைக் கொண்டான்.

(க-ரை) ஆசானால் எல்லா வித்தைகளும் கற்று, யௌவனம் துவங்கியதால் ஒளிக்கும் அஜனுக்கு நிலத்தை, உயர்ந்தமனதுடைய கன்னிகையை, திருமணத்திற்கு தகப்பனாரின் தூண்டுதலை விழைவது போல் அரசெனுமிலக்கும் இவனை அடைய தந்தையாரின் அனுமதியை நோக்கினானோ என்பது போலிருந்தது. அதாவது இளவரசு பட்டத்துக்கு தகுதியுடையவனானான். (தற்குறிப்பணி)

சு || அதே¹ஸ்வரேண க்ரத¹ கைஸிகாநாம்

ஸ்வயம்வ ரார்த¹ம் ஸ்வஸு² ரிந்து² மத்யா: ।

ஆப்த: குமாராநய நோத்ஸு² கேந

பே²ாஜேந தூ²தோ ரக²வே விஸ்ரிஷ்ட: ॥

39

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; ஸ்வஸு=தங்கையான; இந்து²மத³யா=இந்துமதி தேவியின்; ஸ்வயம்வரார்த¹ம்=சுயம்வரத்திற்காக; குமார=அஜமாமன்னனின்; ஆநயந=அழைப்பில்; உத்ஸுகே=ஆசையுள்ளவனாகிய; க்ரத¹கைபிகாநாம்=விதீர்ப்²நாட்டிற்கு; ஈஸ்வரேண=அரசனான; பே³ரஜேந=போஜ மன்னனுக்கு; ஆப்த³=நண்பர்களாகிய; தூ²த³=தூதுவன்; ரக²வே=ரகுமன்னனிடம்; விஸ்பிரிஷ்ட³=அனுப்பப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு விதீர்ப நாட்டரசனாகிய போஜமகாராஜன் தன் தங்கையான இந்துமதி சுயம்வரத்திற்கு அஜமன்னனை அழைக்க விரும்பி ரகுமன்னனிடத்திற்கு ஒரு தூது அனுப்பினான். (ஏதுவணி)

சு|| தம் ஸ்லாக்²ய ஸம்பந்த² மஸௌ விசிந்தய

தீ³ரக்ரிய யோக்²ய த்²ஸம் ச புத்ரம் |

ப்ரஸதீ³பயாமாஸ ஸஸைய மேந

ம்ரிதீ²தாம் விதீர்ப்²நாதி³ப ராஜதீ³நீம் ||

40

(ப-ரை) அஸௌ=இந்த ரகுமன்னன்; தம்=போஜராஜனை; ஸ்லாக்²ய=விழையத்தக்க; புத்ரஞ்ச=மகனை; தீ³ரக்ரியா=திருமணத்திற்கு; யோக்²ய=தகுதியுள்ள; த்²ஸம்=வயதுடையவனாக; விசிந்தய=ஆலோசித்து; ஸ ஸஸையம்=படைகளுடன்; ஏதம்=இந்த மகன் அஜமாமன்னனை; ரிதீ²தம்=நிறைவுற்ற; விதீர்ப்²நாதி³=போஜமன்னனுடைய; ராஜதீ³நீம்=தலைநகர் நோக்கி; ப்ரஸதீ³பயாமாஸ=அனுப்பி வைத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் நல்ல மரபுடைய போஜனுடைய சம்மந்தம் செய்தல் தகுதியாமென எண்ணி, திருமணத்திற்குத் தக்க பருவமடைந்த அஜனை, தக்க படைகளுடன் எல்லா பொருள்களாலும் நிறைவு பெற்றுள்ள போஜனுடைய தலைநகருக்கு அனுப்பி வைத்தான். (எளிதின்முடிபணி)

சு|| தஸ்யோபகார்யா ரசிதோபசாரா

வந்யேதரா ஜாநபதே³ர பதீ³ர பி³ |

மார்கே² நிவாஸா மநுஜேந்தீ²ர ஸௌநோ

ப²பூ²வு ருத்²யாந விஹார கல்பா ||

41

(ப-ரை) உபகார்யா=அரசர்க்குதந்த கொடி முதலியவற்றால்; ரசித=செய்யப்பட்ட; உபசாரா=படுக்கை முதலிய உபசாரங்கள்

உள்ள; ஜாநபத² = நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களின்; உபத¹ரபி² = காணிக்கைகளால்; வந்யேதரா = காட்டில் பிறவாதவனாகிய; மனுஜேந்த²ரஸு²நோ = அஜமன்னனுடைய; மர்கே² நிவாஸ = வழியில் உள்ள இடங்கள்; உத்யாந = பூங்காக்களென்னும்; விஹார கல்பா = சுற்றுலாக்களுக்கு நிகரானவைகளாய்; ப²பூ²வு = ஆயின.

(க-ரை) போஜமன்னன் அஜமன்னனுக்கு வழியில் தண்ணீர் வசதியும், உலாவிடங்களும், பூங்காவனங்கள் போன்ற விடங்களில் அரசர்க்குமத்த குடில்களை ஏற்படுத்தி அவற்றில் மஞ்சங்கள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி, பட்டணங்களிலிருந்து வந்த உணவு பொருட்கள் முதலியவையும் மற்றெல்லா சவுகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி, காட்டில் விடுதி செய்ததுபோல் தெரியாதிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. (நிகழ்வினவிர்சியணி)

சு || ஸ நர்மத² ரோத²ஸி ஸீகரார்த²ரை:

மருத்²பி² ராநர்தி¹த நக்தமாலே ।

க்லாந்தம் ரஜோ தூ²ஸர கேதுஸைந்யம்

நிவேஸயாமாஸ விலங்கி² தாத்²வா ॥

42

(ப-ரை) விலங்கி²த = தாண்டப்பட்ட¹ அத்²வா = வழியுடைய; ஸ = அந்த அஜமகாராஜன்; ஸீகர = திவலைகளால்; ஆந்²ர = நனைக்கப்பட்ட; மருத்²பி² = காற்றினால்; ஆந்²தி¹த = அசைந்துக் கொண்டிருக்கும்; நக்தமாலே = புங்கு மரங்கள் உள்ள; நர்மத²ர = நருமதை ஆற்றின்; ரோத²ஸி = கரையில்; க்லாந்தம் = சோர்வுற்ற; ரஜ = தூசியால்; தூ²ஸர = சாம்பல்நிறமுற்ற²கேது = கொடிகளுடைய ஸைந்யம் = படையை; நிவேஸயாமாஸ = நிறுத்தினான்.

(க-ரை) திவலைகளால் நனைந்த காற்றினால் அசைந்துக் கொண்டிருக்கும் புங்கு மரங்களுடைய நருமதை யாற்றங்கரையில் அஜமன்னவன், தூசி நிறைந்த கொடிகளை உடையவர்களும், தூரம் நடந்து களைப்புற்றவர்களாய் படைகளை நிறுத்தினான். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

சு || அதே¹ர பரிஷ்டாத்² ப்²ரமரைர் ப்²ரமத்²பி²:

ப்ராக் ஸுசிதாம்ஸஸ் ஸலிஸப்ரதே²ஸா ।

நிர்தே²ளத த்²நாமல க்²ண்ட² பி²த்தி:

வந்யஸ் ஸரித்தோ க்²ஜ உந்ம மஜ்ஜ ॥

43

(ப-ரை) அத¹=சேனைகளை நிறுத்தி யபிறகு; உபரிஷ்டாத் = மேலே; ப்¹ரமரத்²பி³=உலாவிக் கொண்டிருக்கும்; ப்¹ரமரை = வண்டுகளால்; ப்ராக் = எழுவதற்கு; ஸூசித = அறிவுறுத்தப்பட்ட; அந்த = உள்ளடங்கிய; ஸலில = தண்ணீரில்; ப்ரவேஸ = நுழைந்த; நி¹தெ²ளத = கழுவப்பட்ட; தாந = மதஜலமுடையதாகையால்; அமல = தூய; க²ண்ட²பித்தி = கன்னங்கள் உடைய; வந்² = காட்டில் பிறந்த; க²ஜு = யானை; ஸரித்த = நர்மதா நதியிலிருந்து; உந் மமஜ்ஜு = எழுந்தது;

(க-ரை) பிறகு ஒரு காட்டுயானை அந்த நருமதையாற்றிலிருந்து மேலே கிளம்பியது. அதற்கு முன்பே அந்த யானை மூழ்கியிருந்த சங்கதி, மதஜலத்தைப் பருகுவதற்காக சூழ்ந்திருந்த வண்டுகளால் ஊக்கப்பட்டது. அந்த யானை எழுந்தபோது அதன் கன்னங்களிலிருந்த மதஜலமானது கழுவப்பட்டது போல் ஆயிற்று. (பொருட்டின்வருவினக்கணி)

சு॥ நி¹ஸேஷ விஷ்ணு²த³ாது நா⁴மி

வப்ரக்ரியா ம்ரிஷுவத ஸ்த⁵ே⁶டஷு ।

நீலோத்⁷வரேக⁸ா ஸப⁹ேந ஸம்ஸந்

த¹⁰ந்த த்¹¹வயே நா¹²ம் விஞ்¹³டி¹⁴தேந ॥

44

(ப ரை) நி¹ஸேஷ = பூராவும்; விஷ்ணு²த³ாது = கழுவப்பட்ட; த³ாதுநா⁴மி = தாதுப் பொருள்கள் நிறைந்ததே ஆயினும்; நீல = கருமையான; ஊ⁷த்⁷வரேக⁸ா = மேநோக்கிய கோடுகளால்; ஸப⁹ேந = பல வண்ணங்களுடைய; அ¹²ம் = கற்களால்; விஞ்¹³டி¹⁴தேந = சேதமடைந்துள்ள; த¹⁰ந்தத்¹¹வயேந = இருகொம்புகளால் (தந்தங்களால்); ரிஷுவத = ருஷமென்னும் மலையின்; த¹²ே¹³ஷு = ஓரங்களில்; வப்ரக்ரியாத் = தந்தங்களால் குத்தி விளையாடுவதை; ஸம்ஸந் = அறிவிக்கும்; க²ஜு = யானை; உந்மமஜ்ஜு = எழுந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை தண்ணீரில் மூழ்குவதால் காவிக்கற்களின் சிவந்த குறிகள் மறைந்து போனாலும் தந்தங்களில் பல வண்ணங்களுடைய நீண்ட கோடுகள், ஆங்காங்கு அடிபட்டு உடைந்த குறிகளை அறிவிப்பதால், அருகில் உள்ள ருட்சமலைச் சாரலில் தந்தங்களால் குத்தி விளையாடியதென்ற குறிப்பை அறியமுடிந்தது. (நிகழ்வினவிரிசியணி)

சு॥ ஸம்ஹார விசேஷ ஸரு¹க்ரியேண

ஹஸ்தேவ தீராயி²முக³ஸு⁴ஸ ஸப்⁵த⁶ம் ।

ப²பெ¹ளஸ பி⁰ந்த²ந் ப்²ரிஹத ஸ்தரங்க¹ாந்
வார்யர்க²ளா ப¹ங்க³ இவ ப்ரவ்ரித்த: ||

45

(ப-ரை) ஸம்ஹார விஷேப=மடக்கி நீட்டுவதில்; லகு¹=சுடிதி யாகிய; க்ரியேண=தொழிலையுடைய; ஹஸ்தேந=துதிக்கையால் ஸஸப்²த²ம் யத¹ாதத¹ா=தொனியுடன் கூடியதுபோல்; ப்²ரிஹத: = பெரிய; தரங்க²ாந் = அலைகளை; பி⁰ந்த²ந் = கிழிக்கும்; தீர = கரைக்கு; அபி⁰முக¹ = எதிர் நோக்கிய; ஸ: = அந்த யானை; வாரீ = யானையின் கட்டை; அர்க²ளா = அர்களைமென்னும் மரத்தை; ப¹ங்கே² = பெயர்த்தலில்; ப்ரவ்ரித்த இவ = ஈடுபடுவதுபோல்; ப²பெ¹ள = ஒலித்தது.

(க-ரை) அந்த யானை துதிக்கையை மடக்கியும், நீட்டியும், பேரொலி உண்டாகும்படி ஆற்றின் அலைகள் மீது மோதிக்கொண்டு யானைகளின் கட்டுக்கம்பங்களை உடைத்துவிடுவதுபோல், கரைக்கு எதிர் நோக்கிச் சென்றது. (தகுதியணி)

சு || ஸைலோபமஸ் ஸைவல மஞ்ஜரீணாம்

ஜாலாநி கர்ஷந் நூரஸா ஸபஸ்சாத் |

பூர்வம் தது²த்பீடி²த வாரிராஸி:

ஸரித் ப்ரவாஹஸ்தட முத்ஸஸர்ப ||

46

(ப-ரை) ஸைலோபம்: = மலைக்கு நிகராய்; ஸ: = அந்த யானை; ஸைவல = பாசிக்கொடிகளின்; கஞ்ஜரீணாம் = கெர்த்துக் களின்; ஜாலாநி = திரளை; உரஸா = மார்பினால்; கர்ஷந் = இழுப்ப தாகி; பஸ்சாத் = பிறகு; தடம் = கரையை நோக்கி; உத்ஸஸர்ப = குதித்தெழுந்தது; பூர்வம் = முன்பு; தத் = அந்த; உத்பீடி²த = யானை யால் தள்ளப்பட்ட; வாரிராஸி: = நீரின் திரளுடைய; ஸரித் = நருமதையாற்றின்; ப்ரவாஹ: = வெள்ளம்; தடம் = கரையை நோக்கி உத்ஸஸர்ப = கிளம்பியது.

(க-ரை) மலை போலுள்ள அந்த யானை கரைக்குவரும் வேகத்தில் அவ்வாற்றின் அலைகள் முன்னாலேயே கிளம்பியது. உடன் அதன் தந்தங்களுக்கு அகப்பட்டுவரும் பாசிக்கொடிகளின் திரளுடன் அது கரைக்குவர குதித்தது. (உவமை மற்றும் தற்குறிப்பணி)

சு || தஸ்யைக நாக²ஸ்ய கபோல பி⁰த்யோ:

ஜலாவக²ாஹ ஷ்ணமாத்ர ஸாந்தா |

வந்யேதரா நேகப த¹ர்ஸநேந

புநர்தி²தீ²பே மத² து²ர்தி²ந ஸ்ரீ: ||

47

(ப-ரை) தஸ்ய=அந்த; ஏகநாக²ஸ்ய=ஒரே யானையின்; கபோல பி⁰தீ²யேயு: =கன்னங்களில் மதஜலம்; ஜல=தண்ணீரில்; அவகாஹ = பிரவேசிப்பதால்; ஷ்ணமாத்ர = கணநேரத்தில்; ஸாந்தா=போக்கிய; மத²=மதஜலத்தின்; து²ர்தி²ந=மழையின்; ஸ்ரீ: =சம்பத்தானது; வந்யேதர=காடல்லாது நாட்டிலுள்ள; அநே கப=யானைகளின்; த¹ர்ஸநேந=பார்ப்பதால்; புந: =மறுபடியும்; தி²தீ²யே=விருத்தியடைந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை நீரில் மூழ்கி வருவதால், அதன் கன்னங்களில் ஒழுகும் மதஜலமானது சற்று நேரம் நின்றிருந்த போதிலும், அந்த அஜமன்னனுடைய நாட்டு யானைகளைக் கண்டதும் அதன் கன்னத்தில் மறுபடியும் மதநீர் ஊறியது. (நிகழ் வினவிற்கியணி)

சு|| ஸப்தச்ச¹த² ஷ்ரீகடு ப்ரவாஹம்

அஸஹ்ய மாக்²ராய மத²ம் ததீ²யம் |

விலங்கி⁰ தாதே²ரண தீவ்ர யத்நா:

ஸேநா கஜேந்த்²ரா விமுக¹ா ப²பூ⁰வு: ||

48

(ப-ரை) ஸப்தச்ச¹த²=ஏழிலை வாழையின்; ஷ்ரீ-பாலைப் போல்; கடு=மணம் நிறைந்து; ப்ரவாஹம்=ஒழுகும்; அஸஹ்யம்=சகிக்கமுடியாத; ததீ²யம்=அந்த யானையின்; மத²ம்=மத நீரை; ஆக்²ராய = முகர்ந்த; விலங்கி⁰த = அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட; ஆதே²ரண=மாவத்தர்களின்; தீவ்ர=அதிகமான; யத்நா=முயற்சி வீணாக; ஸேநா=படையிலுள்ள; கஜேந்த்²ரா: =யானைகள்; விமுக¹ா=திரும்பியனவாக; ப²பூ⁰வு: =ஆயிற்று.

(க-ரை) ஏழிலை வாழையில் வெளிப்படும் பால் போன்று நறு மணமுள்ள அந்த யானையின் மதஜலத்து மணம் விசேஷ, அதை முகர்ந்த அவ்வரசனின் யானைகள் யாவும் அதைக் கண்டு சகிக்க முடியாமல் மாவத்தர்களின் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகளை அலட்சிய படுத்தி அங்கு நில்லாது ஓடின. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு|| ஸச்சி¹ந்ர ப²ந்த² த்²ருத யுக²ய ஸூந்யம்

ப²க்²நாஷ ப்ரயஸ்த ரத¹ம் ஷ்ணேந |

ராமா பரித்ராண விஹஸ்த யோத^{ம்}

ஸேநா நிவேஸம் துமுலம் சகார ||

49

(ப-ரை) ஸ = அந்த யானை; சி¹ந்ந = அறுபட்ட; ப²ந்ந^{ம்} = கட்டுக்கயிறுகளுடைய; த்¹ருத = ஓடிப்போன; யுக்²ய = புரவிகளுடைய; ஸூந்யம் = வறிதானதும்; ப¹க்த = உடைந்ததுமான; அஷ்டம் = அச்சுகளுடைய; பர்யஸ்தம் = வித்தியாசப்பட்ட; ரத¹ம் = தேர்கள் உடைய; ராமா = பெண்களின்; பரித்ராண = பராமரிப்பில்; விஹஸ்த = கலங்கிய; யோத¹ம் = படைவீரர்களுடைய; ஸேநா நிவேஸம் = படைகளின் விடுதிகளை; ஷுணேன = கணதேரத்தில்; துமுலம் = கலக்கமுறுமாறு; சகார = செய்தது.

(க-ரை) அந்த யானை அஜமன்னன் விடுத்த விடுதிக்குச் சேன்று துன்புறுத்தவே, குதிரைகள் கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு ஓடின. தேர்சளின் இருசுகள் உடைந்தன, படைவீரர்கள் அவரவர்களின் பெண்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் கலங்கினார்கள். இவ்வாறு படைகள் பூராவும் கலங்கின. (மிகுதிநவீற்சியணி)

சு|| தமாபத¹ந்தம் நரிபதே ரவத்¹ய:

வந்ய: கரீதி ஸ்ருதவாந் குமார: |

நிவர்தயிஷ்யந் விஸிகே¹ந் கும்பே¹

ஜக¹ந் நாத்யாயத க்ரிஷ்ட ஸார்ங்க²: ||

50

(ப-ரை) நரிபதே = ராஜாவுக்கு = வந்யகரீ = காட்டு யானை; அவத்¹ய: = கொல்லக்கூடிய தன்று; இதி = இவ்வாறு ஸ்ருதவாந் = சாத்திரங்களாலறிந்த; குமார: = அஜமன்னன்; ஆபத²ந்தம் = எதிரில் வரும்; தம் = அந்த யானையை; நிவர்தயிஷ்யந் = பின்னுக்கு மடக்க வெண்ணி; நாத்யாயத = மிக நீளமல்லாது; க்ரிஷ்ட = இழுக்கப்பட்ட ஸார்ங்க²ஸ்ஸந் = வில்லுடையவனாக; விஸிகே¹ந் = பாணத்தால்; கும்பே¹ = அந்த யானையின் மத்தகத்தில்; ஜக¹ந் = அடித்தான்.

(க-ரை) போரில்லாது மற்றயிடங்களில் யானையைக் கொல்லலாகாது என்று நூலில் அறிந்த அஜமன்னன் எதிரில் வந்துக் கொண்டிருக்கும் யானையைப் பின்னுக்குத் திரும்பிப் போக, அதனுடைய மத்தகத்தின் மீது, வில்லை மிகவும் இழுக்காமலேயே அம்பு ஒன்றை எய்தினான். (நிகழ்வினவீற்சியணி)

சு || ஸவித்²த¹மாத்ரஃ கில நாக²ரூபம்

உத்ஸரிஜ்ய தத்²விஸ்மித ஸைந்ய த்²ரிஷ்டஃ ;

ஸ்புரத் ப்ரப¹ா மண்ட²ல மத்²யவர்தீ

காந்தம் வபுர்வ்யோம சரம் ப்ரபேதே² ||

51

(ப-ரை) ஸஃ = அந்தயானை; வித்²த¹மாத்ரஃ கில = அடி பட்டவுடனே; நாக² ரூபம் = யானை உருவத்தை; உத்ஸரிஜ்ய = விடுத்து; தத் = அந்த நடைமுறையால்; விஸ்மித = வியப்புற்ற; ஸைந்ய = டைகனால; த்²ரிஷ்டஸ்ஸந் = பார்க்கப் பட்டு; ஸ்புரத் = ஒளிரும்; ப்ரபா¹ = கதிர்களின்; மண்டல = திரளின்; மத்²யவர்தி = நடுவில் உள்ள; வ்யோமசரம் = ஆகாயத்தில் சுழலும்; வபு = திவ்வியமான உடலை; ப்ரபேதே² = அடைந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை அந்த அடி பட்டவுடனே யானை உருவத்தை விட்டு படைவீரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒளிமிக்க விண்ணில் மிளிரும் ஒரு திவ்வியமான உருவை அடைந்தது (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || அதி¹ ப்ரப¹ாவோப நதைஃ குமாரம்

கல்ப த்²ருமோத்தை¹ ரவகீர்ய புஷ்பைஃ ;

உவாச வாக்²மீ த்²ஸந ப்ரப¹ாபிஃ

ஸம்வர்தி தோரஸ் ஸ்த¹லதாரஃ ஹாரஃ ||

52

(க-ரை) அதி¹ = பிறகு; ப்ரபாவ = மகிமையால்; உபநதைஃ = அடைந்த; கல்பத்²ரும = கற்பக விருட்சத்தில்; உத்தை¹ = பிறந்த; புஷ்பைஃ = பூக்களால்; குமாரம் = அஜமன்னனை; அவகீர்ய = தூவி; த்²ஸநப்ரபாபிஃ = பற்களின் ஒளியால்; ஸம்வர்தி = வளர்ச்சியடைந்த; உரஸ் ஸ்தல = மாப்பில்; தார = பெரிதாய்; ஹாரஃ = முத்துச்சரமுடைய; வாக்²மீ = சொல்வன்மை மிக்க; ஸ = அப்புருடன் உவாச = சொன்னான்.

(க-ரை) சொல்வன்மை மிக்க அப்புருடன் தன் மகிமையால் தருவிக்கப்பட்ட கற்பகப் பூக்களை அஜமன்னன் மீது தூவி கூறலானான். அப்போது அவன் மாப்பிலிருந்த முத்தாரமானது அவனுடைய பற்கள் ஒளியால் மிகவும் ஒலிர்ந்தது. (மலர்ச்சியணி)

சு || மதங்க² ஸாபா த்²வலேப மூலாத்

அவாப்தவா நஸ்தி மதங்க²ஜத்வம் ;

ஆவேஷி க²ந்த²ர்வ பதேஸ்தநாஜம்

ப்ரியம் வத¹ம் மாம் ப்ரியத²ர்ஸநஸ்ய ||

53

(ப-ரை) அவலேப = செருக்கு; மூலாத் = காரணத்தால்; மதங்க² = மதங்க ரிஷியின்; ஸாபாத் = சாபத்தால்; மதங்க²ஜத்வம் = யானை உருவை; அவாப்தவாத் = அடைந்தவன்; அஸ்மி = ஆமீனன்; மாம் = என்னை; ப்ரியத²ர்ஸநஸ்ய = பிரியதரிசனன் என்னும் பெயருடைய; கந்த²ர்வபதே = கந்தருவ அரசனுக்கு; தநாஜம் = மகனான ப்ரியம்வத²ம் = பிரியவதனென்ற பெயருடையவன் என்று; ஆவேஷி = அறிவாய்.

(க-ரை) நான் பிரியதரிசனன் என்னும் கெந்தருவ மன்னனுடைய மகன்; என் பெயர் பிரியம்வதன்; எனக்கு இருந்தசெருக்கால் மதங்கரிஷியின் சாபம் யானை உருவெடுக்கச் செய்தது. (சருங்கச் சொல்லணி)

சு|| ஸ சாநுநீத: ப்ரணதேந ப்ஸ்சாத்

மயா மஹர்ஷிர் ம்ரிது²தா மக²ச்ச¹த் |

உஷ்ணத்வ மக²ந்யாதப ஸம்ப்ர யோக²ாத்

ஸைத்யம் ஹியத்ஸா ப்ரக்ரிதிர் ஜஸ்ய ||

54

(ப-ரை) ஸ:ரிஷி: = அந்த மகாரிஷி (மதங்கன்) யும்; ப்ரணதேந = அடிபணிந்த; மயா = என்னால்; அநுநீதஸ்ஸந் = தணிக்கப் பட்டவனாய்; ப்ஸ்சாத் = யிறகு; ம்ரிது²தாம் = அமைதியை; அக²ச் ச¹த் = அடைந்தார்; ஜஸ்ய = நிறுக்கு; உஷ்ணத்வம் = குடு; அக²நி = வன்னிக்கும்; ஆதப = வெய்யிலுக்கும்; ஸம்ப்ரயோக²ாத் = சேர்க்கை உண்டாயின்; ஸைத்யம் = குளுமை; யத் = ஏதுண்டோ; ஸா = அந்த குளிர்ச்சி; ப்ரக்ரிதி = இயற்கையானது.

(க-ரை) நான் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளவே மதங்கரிஷிக்கு மனமிளகி கருணை உண்டாயிற்று. நீரானது அக்கிரியாலோ அல்லது வெய்யிலாலோ குடேறினால், பிறகு அதன் இயற்கை குணம் ஆகிய குளிர்ச்சியை அடைகிறதல்லவா? அதாவது ரிஷிகள் குரோதமற்றவர்கள் என்பதாம். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு|| இஷ்வாகு வம்ஸப்ரப²வோ யத²ாதே

பே²த்ஸ்யத்யஜ: கும்ப² மயோ முகே¹ந |

ஸம் யோக்யஸே ஸவேந வபுர்மஹிம்நா

ததே²த்ய வோச த்ஸ தபோநிதி²ர்மாம் ||

55

(ப-ரை) இஷ்வாகு வம்ஸப்ரபீவஃ=இஷ்வாகு அரசமறபிற் பிறந்தவனாகிய; அஜஃ=அஜமன்னன்; யதீர=எக்காலத்தில்; தே=உன்னுடைய; ரும்பீம்=மத்தகத்தில்; அயோ முகே¹ந=பாணத்தால்; பே²தீஸ்யதி=தாக்குவானோ; ததீர=அக்காலத்தில்; ஸ்வேந=சுயமான; வபுர்மஹிம்நா=மகத்துவத்துடன் கூடிய உடலை; ஸம்போஷ்யஸி=அடைந்து விடுவாய்; இதி=என்று; ஸஃ தபோநிதி³=அந்த தவசியானவர்; மாம்=எனக்கு; அவேசத்=சொன்னார்.

(க-ரை) இஷ்வாகு வம்சத் தரசனான அஜமகாராஜன் உன்னுடைய மத்தகத்தில் பாணத்தால் என்று தாக்குவானோ அன்று நீ உன்னுடைய திவ்விய உருவத்தைப் பெற்றுவிடுவாய் என்று அந்த தவசியானவர் எனக்கு ஆணையிட்டார். (மாற்று நிலையணி)

சு || ஸம்மோசிதஸ் ஸத்வவதா த்வயாஹம்

ஸாபாச்சிர ப்ரார்தி¹த தீர்ஸநேந |

ப்ரதிப்ரியம் சேத்² பீவதோ நகுர்மாம்

வ்ரிதீ³ஹிமே ஸ்யாத் ஸ்வபதே⁴ப லப்⁵தீஃ ||

56

(ப-ரை) சிரப்ரார்தி¹த=வெகுகாலமாய் கோரப்பட்ட; தீர்ஸநேந=தரிசனமுள்ள; ஸத்வதா=வலி பொருந்திய; த்வயா=உன்னால்; ஆஹம்=நான்; ஸாபாத்=சாபத்திலிருந்து; ஸம்மோசிதஃ=விடுவிக்கப்பட்டேன்; பீவதஃ=உனக்கு; ப்ரதிப்ரியம்=பிரதி உபகாரத்தை; நகுர்யாம்சேத்=செய்யாமற் போனேனாகில்; மே=உன்னுடைய; ஸ்வபதே⁴ப லப்⁵தீ³=சுய பதவியில் அடைந்துள்ள கவுரவம்; வ்ரிதாஹி=வீணானது; ஸ்யாத்=ஆய்விடும்.

(க-ரை) நான் வெகுகாலமாக உன் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்திருக்கையில். தற்போது பலவாணாய உன்னால் நான் சாபத்தினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டேன். உனக்கு நான் பிரதி உதவி செய்ய வில்லையானால், என் பதவி வீணாகும். (மாற்று நிலையணி)

சு || ஸம் மோஹநம் நாம ஸகே¹ மமாஸ்தீரம்

ப்ரயோக² ஸம்ஹார விப³க்த மந்தீரம் |

கீரந்தீர்வ மாதீ⁴த்ஸவ யதஃ ப்ரயோக்து

நசாரி ஹிம்ஸா விஜயஸ்ச ஹஸ்தே ||

57

(ப-ரை) ஹேஸகே¹=ஓ நண்பனே! ப்ரயோக² ஸம்ஹாரம் பயன்படுத்துதல் திரும்பப் பெறுதல்களின்; விப³க்தமந்த்ரம்=பிரிக்கப்பட்ட மந்திரங்களுடைய; க²ரத்த³ர்வம்=கந்தருவர்களின்; ஸம்மோஹநம் நாமம்=சம்மோஹனம் என்னும் பெயருடைய; மம=என்னுடைய; அஸ்த்ரம் ஆத³த்ஸ்வம்=அம்பைப் பெறுவாய்; யத=எந்த சம்மோஹனாஸ்திரத்தால்; ப்ரயோக்து=பயன்படுத்துவோனுக்கு; அரிஹிம்ஸகம்=சந்தருவால் சூன்பம்; நச=இல்லையோ (அவனுக்கு) விஜயஸ்=வெற்றியும், ஹஸ்தே=உள்ளங்கைக் கனியாகும்.

(க-ரை) நண்பனே! எந்த அம்பைத் தொடுத்தால், பகைவர்களால் துன்பமின்றி அவர்கள் வெல்லப்படுவாரோ அந்த சம்மோகனாஸ்திரம் என்னும் அம்பை நான் உனக்குத் தருகிறேன்; பெற்றுக் கொள். அதை விடுவதற்கும் பெறுவதற்கும் தகுந்த கந்தருவரைச் சார்ந்த இரு மந்திரங்களையும் உனக்குப் பதேசிக்கிறேன். (விதியணி)

கஃ அலம் ஹ்ரியா மாம் ப்ரதீயம்முஹூர்தம்

த²யாபரோஃ³ ப்ரஹரந் கபித்வம்

தஸ்மா து²பச்ச¹ந்த²யதி ப்ரயோஜ்யம்

மயித்வயா ந ப்ரதிஷேத³ ரௌக்ஷ்யம் ॥

58

(ப-ரை) மாம்ப்ரதி=என்னைப் பற்றிய; ஹ்ரியா=(தாக்கியதால் ஏற்பட்ட) வெட்கம்; அலம்=போதும்; யத=எக்காரணத்தாலும்; மாம்=என்னை; ப்ரஹரந்நபி=தாக்கியவனாயினும்; முஹூர்தம்=இரண்டரை நாழிகை காலம்; (60 நாழிகை=24 மணி 1நாள்) முஹூர்தம்=முகூர்த்த நேரத்தில்தான்; த²யாபர=தையயுள்ளவன்; அப³=ஆகிவிட்டாயோ; தஸ்மாத்=அதனால்; உபச்ச¹ந்த²யதி=வேண்டிக்கொள்ளும்; மயி=என்னிடம்; த்வயா=உன்னால்; ப்ரதிஷேத³ரௌக்ஷ்யம்=பரிகாரமெனும் ஆண்மையை; நப்ரயோஜ்யம்=பயன்படுத்தக் கூடியதன்று.

(க-ரை) இதனைத் தாக்கி, இதனால் பிரதி உபகாரம் எங்ஙனே பெறுவதென்று வெட்காதே. என்மீது அம்பை எய்தியக் கணமே நீ என்னிடம் பச்சாத்தாபம் கொண்டு கருணை செய்தாய். அதனால் எனது வேண்டுகோளை ஏற்று என் உபகாரத்தை மறுக்காதே. (வேண்டவனிடம்)

க. ததே¹ த்யுபஸ்ப்ரி²ய பய: பவித்ரம்

ஸோமோத்² ப¹வாயா ஸ்ஸரிதோ ந்ரிஸோம: ।

உத²ங் முக¹ஸ் ஸோஸ்த்ரவ த²ஸ்த்ர மந்த்ரம்

ஜக்²ராஹ தஸ்மாந் விக்²ரிஹித ஸாபாத் ॥

59

(பரை) ந்ரிஸோம: = ஆடவர்களில் மேம்பட்ட வனாகிய அஸ்த்ரவித் = வில்வித்தை விற்பன்னனாகிய; ஸ: = அந்த அஜமன்னன்; ததே¹தி = அவ்வாறே ஆகுத என்று; ஸோமோத்²ப¹வாயா = சந்திரனாற் பிறந்த; ஸரித: = நருமதை ஆற்றின்; பவித்ர = தூய்மையான; பய: = தண்ணீரை; உபஸ்ப்ரி²ய = ஆசமனம் செய்துகொண்டு; உத²ங்முகஸ்ஸத் = வடதிசையை நோக்கிய வனாய்; நிக்²ரிஹிதஸாபாத் = போக்கிய சாபமுள்ள; தஸ்மாந் = அந்த பிரியம்வதனிடமிருந்து; அஸ்த்ரமந்த்ரம் = ஸம்மோகனாதி அஸ்திரமந்திரத்தை; ஜக்²ராஹ = பெற்றுக்கொண்டான்.

(க-ரை) மேன்மையான ஆண்மகனும், வில்வித்தை அறிஞனுமாகிய அஜமகாராஜன் அவ்வாறே ஆகட்டுமெனக் கூறி, புனிதமான நருமதையாற்றின் தண்ணீர் கொண்டு ஆசமனம் செய்து, சாபத்திலிருந்து விடுபட்ட பிரியம்வதனிடமிருந்து ஸம்மோகனாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். (மாற்று நிலையணி)

ச. ஏவம் தயோ ரத்²வரி தை²வயோக²ாத்

ஆஸே து²ஷோஸ் ஸக்¹ய மசிந்தய ஹேது ।

ஏகோயயௌ சைத்ரரத¹: ப்ரதே²ஸாந்

ஸௌ ராஜ்ய ரம்யா நபரோ வித²ப்¹ாந் ॥

0

(ப-ரை) ஏவம் = மேற்சரியவாறு; அத்²வந் = வழியில்; தை²வயோக²ாத் = தெய்வத்தாலாய்; அசிந்தய = எண்ண முடியாத; ஹேது = காரணமுள்ள; ஸக்¹யம் = நட்பை; ஆஸேது²ஷோ: = அடைந்த; தயோ: = பிரியம்வதன் முதலியவர்களுள்; ஏக: = ஒருவனான பிரியம் வதன்; சைத்ரரத¹ப்ரதே²ஸாந் = குபேரனுடைய பூங்காவனத்தை நோக்கி; யயௌ = புறப்பட்டுச் சென்றான்; அபர: = மற்றொருவனான அஜமன்னன்; ஸௌராஜ்ய = நல்லரசால்; ரம்யாத் = அழகான; வித²ப்¹ாந் = விதர்ப நாட்டிற்கு; யயௌ = சென்றான்.

(க-ரை) இவ்வாறு நடுவழியில் தெய்வீகமாய் நினைக்க முடியாத அளவிற்கு நட்பு பெற்ற அவ்விருவரும் கந்தருவன் குபேரவனத்தை நோக்கியும், அஜமன்னன் நல்ல மன்னனைப் பெற்றுள்

ளதும் அழகியதும் ஆகிய விதர்ப நாட்டிற்கும் சென்றனர். (திகழ் வினவிற்பியணி)

சு || தம் தஸ்திவாம்ஸம் நக்²ரோபகண்டே¹

தத¹ாக²மாருட³ கு²ருப்ரஹர்ஷு: |

ப்ரத்யுஜ் ஜக²ாம க்ரத¹ கைரிகேகந்த்²ர:

சந்த்²ரம் ப்ரவ்ரித்²தே¹ரமி ரிவோர்மிமாலீ ||

61

(ப-ரை) நகர உபகண்டே¹ = பட்டணத்தின் அருகில்; தஸ்தி² வாஸம் = இருக்கும்; தம் = அந்த அஜமன்னன்; ஆகம ஆருட³ = வந்ததால் யிறந்த; கு²ருப்ரஹர்ஷு: = அதிக மகிழ்ச்சியுண்டாகிய; க்ரத¹கைரிகேகந்த்²ர: = விதர்ப நாட்டரசன்; ப்ரவ்ரித்²த¹ ஊர்மி: = விரிந்த அலைகளுடைய; ஊர்மிமாலீ = சமுத்திரனுக்கு; சந்த்²ரமिव = மதியைப்போல்; ப்ரத்யுஜ்ஜகாம = எதிர்க் கொண்டான்.

(க-ரை) தன் பட்டணத்திற்கருகில் அஜமன்னன் வந்த செய்தியைக் கேட்ட விதர்ப நாட்டரசன் மிக மகிழ்ந்து, அலைகள் பொங்கிய சமுத்திரம் சந்திரனை வரவேற்பதுபோல் அஜமகாராஜனை எதிர்க்கொண்டழைத்தான். (புகழ்பொருள் உவமையணி)

சு || ப்ரவேர்ய னசநம் புர மக்²ரயாயீ

நீசை ஸ்ததே¹ரபாசர த்ர்பித ஸ்ரீ: |

மேநே யத¹ா தத்ர ஜநஸ் ஸமேத:

வைத்ர்ப¹ மாக²ந்து மஜ்ம் க்²ரிஹேஸம் ||

62

(ப-ரை) அக்²ரயாயீ = முன்னால் போகும்; நீசை = வணங்கிய னை = அந்த போஜமன்னன்; ஏநம் = இந்த அஜமன்னனை; புரம் = பட்டணத்தில்; ப்ரவேர்ய = நுழையச் செய்கு; அர்பித ஸ்ரீ: ஸந் = அர்ப்பணம் செய்த செல்வ முடையவனாய்; தத¹ா = அவ்வாறு; உபாசரத் = உபசரித்தான்; யத¹ா = எவ்வாறு; தத்ர = அந்த பட்டணத்தில்; ஸமேத: = கூட்டங்கூடிய; ஜந: = மக்கள்; வைத்ர்ப¹ம = போஜமன்னனை; ஆக²ந்துகம் = சுற்றமாக; மேநே = எண்ணினார்கள்; அஜம் = அஜமன்னனை; க்²ரிஹேஸம் = தம் வீட்டவர் போல்; மேநே = எண்ணினார்கள்.

(க-ரை) விதர்ப மன்னன் போஜனுக்கு முன்னால் மரியாதை களுடன் அழைத்துச் சென்று பட்டணத்தில் உள்ள மக்கள் திரண்டு வந்து போஜமன்னனைப் புது மனிதனாகவும், அஜமன்னனை சொந்தக்காரன் போலவும் எண்ணினார்கள். (மாற்று நிலையணி)

சு || தஸ்யாதி¹கார புருஷை²ப்ரணதை³ ப்ரதிஷ்ட¹ாம்

ப்ராக்² த்³வாரவேதி³ வநிவேஸித பூர்ணகும்ப¹ாம் ;

ரம்யாம் ரகு¹ப்ரதி நிதி¹ஸ்ஸ நவோபகார்யாம்

ப¹ால் யாத்பரா மிவ துஸாம்ந மத¹நோப்யுவாஸ ||

63

(ப-ரை) ரகு¹ப்ரதி நிதி¹=ரகுமன்னனையே உவமையாக உள்ள; ஸ=அந்த அஜமன்னன்; ப்ரணதை³=வணங்கிய; தஸ்ய=அந்த போஜமன்னனுடைய; அதி¹கார புருஷை²=அதிகாரிகளால்; ப்ரதிஷ்ட¹ாம்=காட்டப்பட்ட; ப்ராக்²த்³வார=கிழக்குவாயிலின்; வேதி³=மேடையில்; வநிவேஸித=வைக்கப்பட்டிருந்த; பூர்ணகும்ப¹ாம்=ரத்தினங்கள் பதைத்த கலசமுடைய; ரம்யாம்=அழகிய; நவ=புதிதாய்; உபகார்யாம்=அரசுமாளிகையை; மத¹ந=மன்மதன் ப¹ால்யாத்=வாலைப் பருவத்திற்கு; பராம்=அப்பாலாகிய; த்³ஸாம் இவ=யௌவனம் போன்று; அத்¹யுவாஸ=அடைந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னனுக்கு நிகரான அஜமன்னனை போஜமன்னனுடைய அதிகாரிகள் வணங்கி காண்பிக்கவே, கிழக்குவாயிலில் உள்ள மேடையில் அமைத்திருந்த ரத்தினங்கள் பதித்த கலசங்களுடைய, புதிய விடுதியில் மன்மதன் யௌவனத்தை அடைவதுபோல் நுழைந்தான். (புகழ்பொருளுவமையளி)

சு || தத்ர ஸ்வயம்வர ஸமாஹ்ரித ராஜலோகம்

கன்யாலலாம கமநீய மஜஸ்ய விப்ஸேஸா :

ப¹ாவாவபே¹ாத¹ கலுஷா த்¹யிதேந ராத்ரெ¹ர

நித்²ரா சிரேண நயநாபி¹முகி¹ ப¹பூ¹வ ||

64

(ப-ரை) தத்ர=அந்த அரசுமாளிகையில்; ஸ்வயம்வர=சுயம்வரத்திற்கு; ஸமாஹ்ரித=அழைக்கப்பட்ட; ராஜலோகம்=அரசர்கள் கூட்டம் நிறைந்த; கமநீயம்=விழையத்தக்க; கன்யாலலாம=மேலாய கன்னிகையை; விப்ஸேஸா=அடைய விரும்பிய; அஜஸ்ய=அஜமன்னனுக்கு; ப¹ாவ அவபே¹ாத¹=அவருடைய எண்ணமறிந்துவர; கலுஷா=திறமையற்ற; த்¹யிதேந=சிறைகிதி போன்று; ராத்ரெ¹ர=இரவில்; நித்²ரா=தூக்கம்; சிரேண=வெகுகாலமாக; நயநாபி¹முகி¹=கண்களுக்கெதிரில்; ப¹பூ¹வ=ஆயிற்று.

(க-ரை) அந்த அரசுமாளிகையில் சுயம்வரத்திற்காக வந்த பல அரசர்கள் கூடியிருக்க, அழகுமிகுந்த இந்துமதி என்னும் கன்னிகை

தனக்குக் கிடைப்பாளா இல்லையா என்ற வருத்தத்துடன் அஜ
மன்னனுடைய கண்களுக்குத்; தூக்கமானது, ஆண்மகனின் இங்கித
மறியாத மடந்தையைப்போல் வெகுநேரத்திற்குப் பிறகு வந்தது.
(புகழ்பொருளுவமையணி)

சு || தம் கர்ணபூஷண நிபீடித பீவரம்ஸம்

ஸய்யோத்தரச்ச¹த² விமர்த³ கீரிஸாங்க⁴ ராக⁵ம் |

ஸுதாத்மஜாஸ் ஸவயஸஃ ப்ரதி¹த ப்ரபோத²ம்

ப்ராபோத³யந் நுஷஸி வா⁴க்பி⁵ ருத⁶ாரவாசஃ ||

65

(ப-ரை) கர்ணபூஷண = காதணிகளால்; நிபீடித = உரசிக்
கொண்ட; பீவர = பருத்த; அம்ஸம் = தோளுடைய; ஸய்யா = படுக்
கையின்; உத¹ார = மெலிவாய்ப்போன; ஆடையின்; விமர்த² =
உரசுவதால்; கீரி = மெலிவாய்ப்போன; அங்க³ராகம் = மெய்ப்
பூச்சுகளுடைய; ப்ரதி⁴த = மென்மையான; ப்ரபோத⁵ம் = ஞான
முள்ள; தம் = அந்த அஜமன்னனும்; ஸவயஸஃ = சமவயதுடைய;
உத⁶ார = உறத்த; வாசஃ = வாக்குகளுடைய; ஸுதாத்மஜாஸ் = சூத
மகன்கள்; வா⁴க்பி⁵ = துதிப்பாடல்களால்; உஷஸி = வைகரையில்;
ப்ராபோத³யந் = எழுப்பினார்கள்.

(ச-ரை) காதணிகள் உரசுமளவுக்கு எடுப்பான தோள்கள்
உடையவனும், அடர்த்தியாய் பூசிக்கொண்ட சந்தனம் பெண்
சேர்க்கையின்றியே படுக்கைத் துணியால் உரசப்பட்டு உதிர்த்து
விட்டவனும், நல்ல தெளிவுடையவனும் ஆகிய அஜமன்னனை,
அவனுக்கு நிகரான வயதுடையவர்களாய வந்திமகன்கள் உறத்தக்
குரலில் துதிப்பாடி வைகரையில் துயில்விட்டெழுப்பினார்கள்.
(நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || ராதிரீக்தா மதிமதாம் வரமுஞ்ச ஸய்யாம்

த¹ாத்ரா த்விதை²வ நநு தூ³ர்ஜ க⁴தோவிபீக்தா |

தாமேகத ஸ்தவ பி⁵பீர்தி ரு⁶ருர் விரித்⁷ரஃ

தஸ்யா ப⁸வா நபர து⁹ர்ய பத¹⁰ாவலம்பீ¹¹ ||

66

(ப-ரை) மதிமதாம்வர = புத்திமான்களில் சிறந்தவரான
(அஜன்) ராதிரீ = இரவு; க⁴தா = கடந்துவிட்டது; ஸய்யாம் = படுக்
கையை; முஞ்ச = விட்டு; த¹ாத்ரா = பிரமனால்; ஜ²கதஃ = உலகத்
தின்; தூ³ = பாரம்; த்விதை²வ = இருவிதங்களாக (அதாவது இரு
வரிடமே) விபீக்தாநநு = பிரிக்கப்பட்டுள்ளதன்றோ; தாம் = அந்த

உலக பாரத்தை; ஏகதஃ=ஒருபுறம்; தவ=உனது; கு²ரு=தந்தை;
விநித்²ரஸ்ஸந்=விழிப்புள்ளவனாய்; பி²பீ²ர்தி = தாங்குகிறான்;
தஸ்யா=அந்த பருவுக்கு; பீவாந்=நீ; அபர=மற்ஹாரு; து²ர்ய
=தாங்குகிறவனாக; பத²=வசிக்குமிடத்தில்; அவலம்பி²=அடைந்
தவன்.

(க-ரை) சிறந்த அறிவுடைய அஜமன்ன! பொழுதுவிடிந்தது.
படுக்கை விட்டெழுமின்! பிரமன் அரசு பாரத்தை அரசனான உமது
தந்தையிடமுல், இவ்வரன்னான உம்மிடமும் வைத்துள்ளான். உமது
பரிபாலனத்தை சரியாக செய்து வரவேண்டும். (விறுகோளணி)

சு. நித்²ராவஸோந பீவதாப்யநபேக்ஷமாணா

பர்யுத்ஸுகத்வ மபீலா நிஸி க²ண்டி²தேந ।

ஸக்ஷமீர் விநோத²யதி யேநதி²க²ந்தலம்பீ²

ஸோபி த்வத்²ரோபி சந்திரனம் விஜஹாதிசந்த²ரஃ ॥

67

(ப-ரை) நித்²ராவஸோந=தூக்கத்திற்குட்பட்ட; பீவதா=
உன்னில்; பர்யுத்ஸுகத்வம் அபி=அன்பும்; நிஸி=இரவில்; க²ண்
டி²தா=பரத்தையர் தோள்தோய ஒவ்வாத; அப²லேவ=நாயகியை
போல்; அநபேக்ஷமாணா=உதாசினஞ்செய்த; ஸக்ஷமீ=இலக்குமி;
யேந=எந்த சந்திரனுடன்; விநோத²யதி=விளையாடுகின்றாளோ;
ஸஃ=அந்த; சந்த²ரோபி=சந்திரனும்; தி²க்=மேற்றிசையில்;
அந்த=துனியை; லம்பி²ஸந்=அடைந்தவனாய்; த்வத்ஆநநருசிம்
உனது முகத்தின் ஒளியை; விஜஹாதி=விடுகின்றான்.

(க-ரை) நீ உறக்கமென்னும் மானுக்குட்பட்டவனாயிருக்கை
யில், கணவன் பரத்தையருடன் கூடியவாறறிந்து கோபித்துக்
கொண்ட மானுபோன்று, இலக்குமியானவள் வேறுவழியின்றி உன்
முகத்திற்கிலையான சந்திரனுடன் விளையாடுகிறாள். அந்த
சந்திரனும் உன் முக ஒளியைக் கண்டு வெரு வெருத்துப் போய்
மேற்றிசையில் மறைந்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆதலால், நித்திரை
எழுந்து ஆதாரமற்ற அரசு என்னும் இலக்குமியைப் பெறுவாயாக.
(வஞ்சகப்புகழ்ச்சி மற்றும் உவமைமயணி).

சு. தத்²வல்கு²நா யுக²ப து²ந்மிஷி தேந தாவத்

நத்²யஃ பரஸ்பரதுலா மதி²ரோஹதாம் தீ²வே

ப்ரஸ்பந்த² மாந பருஷேதர தாரமந்தஃ

சக்ஷஸ்தவ ப்ரஸஸித ப்ரமரஞ்ச பத்²ம் ॥

68

(ப-ரை) தத் = அக்காரணத்தால்; வல்கு²நா = அழகிய; யுகபத் தாவத் = ஒரே நேரத்தில்; உந்மி தேத = மலர்வதால்; ப்ரஸ்பந்த² மாந = அசையும்; பருஷேதர = அழகுமிக்க; தாரம் = கண்ணிமை களுடைய; தவ = உன்னுடைய; சக்ஷு = கண்கள்; அந்தி = உள்ளே ப்ரசலித = அசையும், ப்ரமரம் = வண்டுகளுடைய; பத்²மஞ்ச = தாமரைகள்; த்²வே = இரண்டும்; ஸத்²ய = உடனே; பரஸ்பர துலாம் = ஒன்றுடன் மற்றொன்றைப்போல் உவமையை; அதி² ரோஹதாம் = அடையக் கடவது.

(க-ரை) ஆகையால், அழகாய் இமைகளுடன் அசைந்துக் கொண்டு இருக்கும் உமது கண்களும் சுருங்கியபோது உள்ளேயே இருந்துக்கொண்டு அசையும் வண்டுகளுடைய, தாமரை மலரும், ஒரே நேரத்தில் மலர்வதால் ஒன்றுக்கொன்று நிகருள்ளதாய் இருக் கட்டும். (அதாவது சூரியன் தோன்றியதும் தாமரை மலர்கிறது. அதுபோல் நீரும் உமது கண்களைத் திறப்பீராக) (ஒன்றற்கொன்று தலையணி)

சு || வ்ரிந்தாச்ச்¹லத¹ம் ஹரதி புஷ்பமநோக ஹாநாம்,
ஸம்ஸ்ரிஜ்யதே ஸரஸிஜை ரகுணாம்ஸு பி²ந்தை :
ஸ்வாப¹ாவிசம் பரஸு²ணோ விப¹ாதவாயு:
ஸௌரப்²ய மீபஸு ரிவதே முக¹மாநதஸ்யா ||

69

(ப-ரை) விப¹ாத வாயு = வைகரையில் வீசும் காற்று; ஸ்வாப¹ா விகம் = இயற்கையான; தே = உன்னுடைய; முக¹மாநதஸ்ய = பெருமூச்சின்; ஸௌரப்²யம் = மணத்தை; பர = பிற; கு²ணோந = மணத்தின் குணத்தால்; ஸப்ஸுரிவ = அடைய எண்ணியது போல்; அநோகஹா நாம் = விருட்சங்களின்; ஸ்வத¹ம் = பாழடைந்த; புஷ்பம் = பூக்களும்; வ்ரிந்தாத் = காம்புகளால்; ஹரதி = கவர்கின்ற றன; அருண = சூரியனுடைய; அம்ஸு = கதிர்களால்; பி²ந்தை = மலர்ந்த; ஸரஸிஜை = கமலங்களுடன்; ஸம்ஸ்ரிஜ்யதே = கலக்கிறது.

(க-ரை) வைகரைக் காற்று உமது பெருமூச்சின் மணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென நினைப்பது போன்று மரங்காலிருந்து பூக்களை உதிர்த்து, அவற்றினுடையதும், பரிதியின் கதிர்களால் மலரும் தாமரைகளின் பரிமளத்துடன் கூடியுள்ளது. (உதயமானதும் செடிகளிலிருந்து பூக்கள் வெகுவாய் உதிர்கின்றன. தாமரைகள் மலர்கின்றன. வைகரைக் காற்று அவற்றின் மணம் பெற்றிருக்க

கும். அஹம்ன்னனின் மூச்சும் நறுமணமுள்ளது). (தன்குணமிகையணி).

சுஃ தாம் ரோதரேஷு பதிதம் த்²ரும பல்லவேஷு
நிர்²தெ²ளதஹார கு²ளிகாவிஸுத்²ம் ஹிமாம்ப²: ।
ஆப²ாதி லப்²த² பரப²ாக²தயா² த²ரோஷ்டே²
ஸீலாஸ்மிதம் ஸத்²ஸநார்கிரிவ த்வதீ²யம் ॥

70

(ப-ரை) தாம்ர=சிவந்த; உத²ரேஷு=இடைப்பாகமுள்ள; த்²ரும=மரங்களின்; பல்லவேஷு=தளிர்களில்; பதிதம்=வீழ்ந்த; நிர்²தெ²ளத=தூய; ஹாரகு²ளிகா=முத்துமணிகள் போல்; விஸுத்²ம்=நிர்மலமான; ஹிமா=பனியின்; ஆம்ப²: =தண்ணீர்; லப்²த²=பெறப்பட்ட; பரப²ாக²தயா=மேன்மை குணமுடையதால்; அத²ரோஷ்டே=உதடுகளில்; த்வதீ²யம்=உன்னுடைய; ஸத்²ஸநார்கி=பற்களின் ஒளியுடன் கூடிய; ஸீலா=வேடிக்கையான; ஸ்மித இவ=புன்னகைப் போல்; ஆப²ாதி=ஒளிக்கிறது.

(க-ரை) சிவந்த தளிர்²தளின் மேல் விழுந்த சுத்தமான வெள்ளைமுத்துக்கள் போன்ற பனித் தண்ணீர், உமதுஉதடுகளில் பிரகாசிக்கும் வெண்மையான பற்களின் ஒளியுடன் கூடிய புன்னகையைப்போல் மிளிக்கிறது. (புனைவுளி ஒப்புமை கூட்டவணி)

சுஃ யாவத் ப்ரதாபநிதி² ராக்ரமதே நப²ாநு:

அஹ்நாயதாவ த்²ருணேந தமோ நிரஸ்தம் ।

அயோத²நாக்²ரஸரதாம் த்வநிவீர யாதே

கிம் வா நிபூம் ஸத்வ கு²ருஸ் ஸ்வய முச்சி²நத்தி ॥

71

(ப-ரை) ப்ரதாபநிதி²: = வீரத்திற்கிருப்பிடமாய்; ப²ாநு: =சூரியன்; யாவத்=எதற்குள்; நாக்ரமிதே=உதயமாவதில்லையோ; தாவத்=அதற்குள்; அஹ்நாய=சீக்கிரமாக; அருணேந=அநூரனாக்; தம: =இருள்; நிரஸ்தம்=போக்கடிக்கப் பட்டது; ஹேவீர=ஓ, வீரனே! த்வயி=நீ; அயோத²ந=போர்களில்; அக்²ரஸரதாம்=தலைமையத் தாங்க; தவ=உமது; கு²ரு: =தகப்பனார்; நிபூந்=பகைவர்களை; ஸ்வம்=தான்; உச்சி²நத்திகிம்வா=செய்யக்கூடிய தென்ன?

(க-ரை) ஒளிக்கூசூரியன் தோன்றப் போகிறான். இதற்குள் அருணன் உதயமாகி இருளைப் போக்கினான். வீரனாகிய நீர் போர்

முனையில் தலைமை தாங்க உமது தகப்பனார் செய்யக் கூடியது என்ன இருக்கப் போகிறது? (வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

சு. ஸய்யாம் ஜஹத்யுபய பக்ஷ விநீத நிதீரா:

ஸ்தம்பேரமா: முக¹ர ஸ்ரிங்க¹ல கர்ஷிணஸ்தே ।

ஏஷாம் விபீரந்தி தருணாருண ராக²யோக²ாத்

பி³ந்நாதீரி கை²ரிததடா இவ த²ந்தகோஸா: ॥

72

(ப-ரை) உபயபக்ஷ = இருபுறங்களில்; விநீத = போக்கப் பட்ட; நிதீரா = தூக்கமுள்ளவர்; முக¹ர ஸ்ரிங்க¹ல = கேட்கும்படியானைக்கால் விலங்குகள்; கர்ஷிண = இழுக்கும்; தே = உமது ஸ்தம்பேரமா = யானைகள்; ஸய்யாம் = படுக்கையை; ஜஹதி = விடுகின்றன; ஏஷாம் = எந்த யானைகளின்; த²ந்தகோணா = வெள்ளையாயுள்ள தந்தங்கள்; தருணாருண = பாலஞ்சரிய னுடைய சிவந்த; ராக²யோக²ாத் = சேர்க்கையால்; பி³ந்ந = வெட்டப்பட்ட; ஆதீரி = மலையின்; கை²ரிக = செங்காவி முதலிய தாதுப் பொருட்களின்; தடா இவ = கறைகள் உள்ளதுபோல் விபீரதி = பிரகாசிக்கின்றன.

(ச-ரை) உமது யானைகள் இருபுறங்களிலும் படுத்துக்கொண்டு, தூங்கி எழுந்து தம்முடைய கட்டுக் கொலுசுகளை கலகலவென்று இழுக்கின்றன. அவற்றின் தந்தங்களின் மீது சிவந்த வெப்பியில் படவே, மலைச் சரிவுகளை உரசுவதால் ஒட்டியுள்ள காவிக் கல் முதலிய தாதுக்களின் வண்ணம்போல் ஒளிர் கிறது. (தொடர் நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி)

சு. தீர்கே³ ஷ்வமீ நியமிதா: படமண்டபேஷு

நிதீராம் விஹாய வநஜாஷு வநாயு தே²ஸ்யா: ।

வக்த்ரோஷ்மணா மலிகயந்தி புரோக²தாநி

லேஹ்யாநி ஸைந்தீவ ஸிலா ஸகலாநி வாஹா: ॥

73

(ப-ரை) ஹேவநஜாஷு = தாமரைப் போன்ற கண்களுடைய அஜமாமன்னனே! தீர்கே³ஷு = நீண்ட; படமண்டபேஷு = டேராக்களில்; நியமிதா = கட்டப்பட்ட; வநாயு தே²ஸ்யா = வநாயு வென்னும் நாட்டிற் பிறந்த; ஆமீ = இந்த; வாஹா = குதிரைகள்; நிதீராம் விஹாய = தூக்கம் விட்டு; புரோக²தாநி = முன் பாகத்தை யடைந்து; லேஹ்யாநி = தின்னக் கூடிய; ஸைந்தீவ = சிந்து

ல் வணத்தின்; ஸிலா = கற்களின்; ஸகலாநி = துண்டுகளை; வக்த்ர = வாயின்; ஊஷ்மணா = சூட்டினால்; மலிநயத்தி = அழுக்குள்ளவைகளாகச் செய்கின்றன.

(க-ரை) உங்கள் பெரிய டேராக்களில் கட்டப்பட்டுள்ள வநாயு நாட்டுக் குதிரைகள் எழுந்து ருசியின்மை, சோர்வு, வலிகள் நீங்க அவற்றின் எதிரில் வைக்கப்பட்டுள்ள சைந்தவ லவணத்தின் துண்டுகள் அழுக்குறுமாறு நக்குகின்றன. (ஏதுவணி)

சு || ப¹வதிவிரள ப¹க்திர் ம்லாந புஷ்போப ஹாஃ

ஸ்வகிரண பரிவேஷோ த்²பே²த² ஸூந்யாஃ ப்ரதீ³பாஃ |

அயமபிச கி²ரம் நஸ்த்வத்ப்ரபே²ாத² ப்ரயுக்தாம்

அநுவத²தி ஸுகஸ்தே மஞ்ஜுவாக் பஞ்ஜரஸ்தஃ ||

74

(ப-ரை) ம்லாந = வாடிய; புஷ்ப = புஷ்பங்களென்னும்; உபஹாஃ = காணிக்கை; விரள = அரிதாயவை; ப¹க்திஃ ப¹வதி = ஆகின்றன; ப்ரதீ³பாஃ = தீபங்களும்; ஸ்வகிரண = தம்முடைய ஒளி; பரிவேஷ = சுற்றுவதால்; உத்²பே²தே² = ஒளி; ஸூந்யாஃ = அற்றவை; ப¹வந்தி = ஆகின்றது; அபிச = அதுமட்டுமன்று; அயம் = இந்த அருகில் உள்ள; மஞ்ஜுவாக் = இனிய மொழிபேசும்; பஞ்ஜரஸ்த¹ = கூண்டில் உள்ள; தே = உம்முடைய; ஸுக = கிளி; த்வத் = உம்முடைய; ப்ரபே²ாத²ா = விழிப்புக்காக; ப்ரயுக்தாம் = உச்சரிக்கப்பட்ட; நஃ = எங்களுடைய; கி²ரம் = வாக்கை; அநுவத²தி = தொடர்ந்து செப்பு கிறது.

(க-ரை) பூசை செய்யப்பட்ட மலர்கள் தீர்த்துவிட்டன; தீபங்களின் ஒளி குறைந்துவிட்டது; கூண்டில் உள்ள உங்கள் கிளி விழித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு எங்களைப் போலவே பேசுகிறது. (மாலைவிளக்கணி)

சு || இதி விரசித வாக்²பி² ர்வந்தி² புத்ரை குமாரம்

ஸபதி² விக்²த நித்²ர ஸ்தல்ப முஜ்ஜாம் சகார |

மத²படு நிநத²த்²பி² ர்பே²ாதி²தோ ராஜஹம்ஸை

ஸுகரஜிவ க்²ாங்க்²ம் ஸைகதம் ஸம்ப்ரதீகஃ ||

75

(ப-ரை) இதி = இவ்வாறாக; விரசித = செய்யப்பட்ட; வாக்²பி² = துதிப்பாடல்கள் யுடைய; வந்தி²புத்ரை = துதிப்பாடல்களின்; புத்ரை = மகன்களால்; ஸபதி² = உடனே; விக்²தநித்²ர =

நீங்கிய தூக்கமுடைய; குமாரம் = அந்த அஜமன்னன்; தலீபம் = படுக்கை; மத²படுநித²பி² = மதித்து இனிமையாய் ஒலி செய்துக் கொண்டிருக்கும்; ராஜஹம்ஸம் = அன்னப்பறவைகளால்; பே²ராதிதம் = தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்ட; ஸுப்ரதிகம் = ஸுப்ரதிகமென்னும்; ஸுரக²ஜம் = திக்கிலுள்ள யானை; க²ரங்க²ம் = கங்கையாற்றின் லைகதம் இவ = மணற்றிட்டு போல்; உஜ்ஜாமச்சகார = எழுந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு வந்தி மகன்கள் செய்த தோத்திரங்களால், அஜமன்னன் எழுந்திருந்து சுப்ரதிகமென்னும் யானை, அன்னங்களின் ஒலிகளால் விழித்துக்கொண்டு, கங்கையாற்று மணற்றிட்டிலிருந்து எழுந்ததுபோல், படுக்கையை விட்டு எழுந்தான். (இதர விதரவணி)

க|| அத¹விதி² மவஸாம்ய ஸாஸ்த்ர த்ரிஷ்டம்

தி²வஸ முகே²சித மஞ்சிதாஹி பத்²மா |

குஸலவிரசிதாநுகூல வேஷாஜஸ்ஸந்

ஹிதிப ஸமாஜ மக²ர த்ஸ்வயம் வரஸ்த¹ம் ||

76

இது காளிதாஸ கீரிதௌ ரகு²வம்ஸ மஹாகாவ்யே பஞ்சமஸ் ஸர்க²:

(ப-ரை) அத¹ = தூக்கம் விட்டெழுந்ததும்; அஞ்சித அஹி பத்²மா = அழகான கண் புருவங்களுடைய; அஜம் = அஜமன்னன்; ஸாஸ்த்ர த்²ரிஷ்டம் = நூல்களில் கண்டுள்ள; தி²வஸ முகே²சிதம் = காலையில் செய்யக் கூடிய; விதி²ம் = அனுட்டானத்தை; அவஸாம்ய = முடித்துக்கொண்டு; குஸலவிரசித = நிபுணர்களால் செய்யப்பட்ட; அநுகூல = சுயம்வரத்திற்குகந்த; வேஷாஜஸ்ஸந் = அலங்காரமுடையவனாய்; ஸ்வயம் வரஸ்த¹ம் = சுயம்வர மண்டபத்திலுள்ள; ஹிதிப ஸமாஜம் = அரசர் கூட்டத்தை; அக²ரத் = அடைந்தான்.

(க-ரை) அழகிய கண்புருவங்களுடைய அஜமன்னன் விழித்தெழுந்ததும் காலைக் கடன்கள் முடித்துக் கொண்டு சுயம் வரத்திற்குகந்த அலங்காரஞ் செய்துக்கொண்டு சுயம்வர மண்டபத்திலுள்ள அரசர் கூட்டத்தில் பிரவேசித்தான். (வினைமுதல் விளக்கணி)

இது காளிதாசனாரியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் ஐந்தாம் சருக் கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யாநந்தரெனும் செ. ராமலிங்காசாரியாரால் இயற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

நகுவம்ச மகா காவியம்

ஆறாம் சருக்கம்

சு|| ஸத்தர மஞ்சேஷு மனோஜ்ஞ வேஷாந்
 எம்ஹாஸநஸ்த¹ர நுபசார வத்ஸு |
 வைமாரிகாநாம் மருதா மப²ய
 த³ாக்ரிஷ்ட லீலாந் நரலோக பாலாந் ||

1

(ப-ரை) ஸ=அந்த அஜமன்னன்; தத்ர=அங்கே சுயம்வர மண்டபத்தில்; உபசாரவத்ஸு=அரசு மரியாதையுடனிருந்த; மஞ்சேஷு=மேடையில்; எம்ஹாஸநஸ்த¹ர=சிங்காதனங்களில் அமர்ந்திருந்த; மனோஜ்ஞ வேஷாந்=அழகிய ஆடையலங்காரங்களுடனிருந்த; வைமாரிகாநாம்=விமானங்களில் சஞ்சரிக்கும்; மருதாம்=தேவர்களால்; ஆக்ரிஷ்ட=இழுக்கப்பட்ட; லீலாந்=விலாசமுள்ள; நரலோகபாலாந்=அரசர்களை; அப²யத்=கண்டான்.

(க-ரை) அச்சுயம்வர மண்டபத்தில் சகல ராஜோபசாரங்களுடன் கூடிய மேடைகளில் சிங்காதனங்களில், விமானங்களில் சஞ்சரிக்கும் தேவர்களின் விலாசங்கள் போன்ற அழகான ஆடையலங்காரங்களுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் அரசர்களைக் கண்டான். (நிகழ்வினவற்சியணி)

சு|| ரதேர் க்²ரிஹிதாநுநயேந காமம்
 ப்ரத்யர்பித ஸ்வாங்க² மிவே³வரேண |
 காகுத்ஸ்த¹ மாலோகயதாம் ந்ரிபாணாம்
 மனோ ப²பூ³வேந்து²மதீ நிராஸம் ||

2

(ப-ரை) ரதே=ரதீதேவியின்; க்²ரிஹித=எற்கப்பட்ட; அநுதயேந=வேண்டுகோளால்; ஸ்வரேண=பரமேசுவரனால்; ப்ரத்யர்பித=திரும்பவும் கொடுத்த; ஸ்வாங்க²=உடலுடைய; காம இவஸ்தி¹தம்=மன்மதனோவெனக் தோன்றும்; காகுத்ஸ்தம்=அந்த அஜமன்னனை; ஆலோகயதாம்=பார்த்துக் கொண்டுள்ள; ந்ரிபாணாம்=அரசர்களின்; மந=மனம்; இந்து²மதீ நிராஸம்=இந்து மதி தேவியை திகைக்கச் செய்வது; ப²பூ³வ=ஆயிற்று.

(க-ரை) ரதியால் வேண்டப்பட்டு, ஈசனால் உயிர்த்து எழுந்த உடலுடைய மன்மதனைப் போல் உள்ள அஜமன்னனைக் கண்ட அங்குள்ள அரசர்கள் தங்கள் ஆசைகளை விட்டுவிட்டனர். ஏனெனில், அவனது அழகு இந்துமதியை பிரமிக்கச் செய்வதாக இருந்தது. (உருவகவுயர்ச்சியணி)

சு|| வைதீர்ப் நிர்ஜிஷ்டமஸௌ குமார :

க்ளிப் தேந ஸோபீந பதே¹ந மந்தீம் :

ஸிலா விபீங்கை²ர் ம்ரிகாராஜ ஸாபீ :

துங்கீம் நகே²ாத்ஸங்க² மிவாருரோஹ ||

3

(ப-ரை) அஸௌ = இந்த; குமார = அஜமன்னன்; வைதீர்ப் நிர்ஜிஷ்டம் = போஜமன்னனால் காட்டப்பட்ட; மஞ்சம் = மஞ்சத்தை; க்ளிப் தேந = செய்யப்பட்ட; ஸோபீந பதே¹ந = படிகளின் வழியே; ம்ரிகாராஜஸாபீ = சிங்கக்குட்டி; ஸிலா = கற்களின்; விபீங்கை = வகையில்; துங்கீம் = எடுப்பான; நக² உத்ஸங்கீம் இவ = மலையின் சிகரம்போல்; ஆருரோஹ = ஏறினான்.

(க-ரை) அஜமன்னன் விதீர்ப் அரசனால் கட்டப்பட்ட மஞ்சத்தின் மீது சிங்கக் குட்டியானது கற்களின் மீதிருந்து மலை உச்சிக்கு ஏறுவதுபோல் அதன் மீது ஏறினான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு|| பரார்தீய வர்ணா ஸ்தரணோப பந்நம்

ஆஸேதி²வா ந்ரத்நவ தீ²ஸநம் ஸ :

பூ²யிஷ்ட மாஸீ து²பமேய காந்தி :

மபூர ப்ரிஷ்ட¹ ஸ்ரமிணா கு²ஹேந ||

4

(ப-ரை) பரார்தீய = மேலாய; வர்ணா = நீலம் முதலிய வண்ணங்களுடைய; ஆஸ்தரண = கம்பளம் முதலிய விரிப்புகள்; உபபந்நம் = சம்பந்தப்பட்ட; ரத்நவத் = ரத்தினங்கள் பதித்த; ஆஸநம் = சிங்காதனத்தை; ஆஸேதி²வாந் = ஏறிய; ஸ = அந்த அஜமன்னன்; மபூர = மயிலின்; ப்ரிஷ்ட¹ = தோகைக்கு; ஆஸ்ரமிணா = அருகில் நிற்கும்; குஹேந = குமாரசுவாமிக்கு; பூ²யிஷ்ட¹ம் = மிகவும்; உபமேயகாந்தி = உவமையான ஒளியுள்ளவன்; ஆஸீத் = ஆனான்.

(க-ரை) இரத்தினங்கள்பதித்த சிங்காதனத்தில் விரிக்கப்பட்ட மேலான ரத்தின கம்பளங்கள் மீது உட்கார்ந்த அஜமகாராஜன், பல

வண்ணங்களுடைய மயில்மீது உட்கார்ந்த குமாரசுவாமிக்கு நிகராக இருந்தான், (விரிவுவமையணி)

சு|| தாஸு ஸ்ரியா ராஜ பரம்பராஸு

ப்ரபு^௮ விஸேஷோதய து^௮நிரீக்ஷயம் ।

ஸஹஸ்ர த^௮ரத்மா வ்யருச த்^௮விபக்தை

பயோமுசாம் பங்க்திஷு வித்^௮யுதேவ ॥

5

(ப-ரை) தாஸு = அந்த; ராஜ பரம்பராஸு = அரசர்களின் வரிசையில்; ஸ்ரியா = ஒளியுடன்; பயோமுசாம் = மேகங்களின்; பங்க்திஷு = வரிசைகளில்; வித்^௮யுதே^௮வ = மின்னல் ஒளிர்வதுபோல்; ஸஹஸ்ரத^௮ = ஆயிரம் விதமாய்; விப^௮க்தை = சம்பந்தப்பட்ட; ப்ரபு^௮ விஸேஷ = ஒளிகளின்; உத^௮ய = தோன்றியதால்; து^௮நிரீக்ஷயம் = காணமுடியாத; ஆத்மா = சொரூபம் உள்ளவன் போல்; வ்யருசத் = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) அந்த அரசர் கூட்டத்தில் ஒவ்வொரு அரசனுடைய ஒளியும் ஒன்றாக கூடி முகில் வரிசையில் பலவாய் பிரிந்து ஒன்றாக தோற்றமளிக்கும் மின்னல் கொடியோல், அஜமன்னன் கண்கூசும் ஒளிமிகுந்து மிளிர்ந்தான், (உருவகவுயர்வுநிர்ச்சியணி)

சு|| தேஷாம் மஹார்ஹாஸந ஸம்ஸ்தி^௮தாநா

முத^௮ர நைபத்^௮ய ப்ரிதாம் ஸமத்^௮யே ।

ரராஜ த^௮ம்நா ரகு^௮ஸூது ரேவ

கல்பத்^௮ருமாணா மிவ ப்ரிஜாத ॥

6

(ப-ரை) மஹார்ஹா = மேலாய்; ஆஸந = சிங்காதனங்களில்; ஸம்ஸ்தி^௮தாநாம் = இருப்பவர்களாய்; உத^௮ர நைபத்^௮ய ப்ரிதாம் = ஒளிக்கும் ஆடையலங்காரங்கள் பூண்டவர்களாய்; தேஷாம் = அந்த அரசர்களுடையே; மத்^௮யே = இடையே; கல்பத்^௮ருமாணாம் = கற்பக விருட்சங்களுக்கு; மத்^௮யே = இடையில்; பாரிஜாத இவ = பாரிஜாதமெனும் செடியைப் போல்; ஸ: ரகு^௮ஸூதுரேவ = அந்தராகுஷின் மகனான அஜமன்னன்; த^௮ம்நே = ஒளிகொண்டு; ரராஜ = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) சிறந்த சிங்காதனங்களில் அமர்ந்துள்ள ஆடையலங்காரங்களுடன் தோன்றிய அம்மன்னர்களுள் அஜமன்னன் கற்பக விருஷங்களுக்கிடையே பாரிசாதம்போன்று அதிசயமான ஒளியுடன் மிளிர்ந்தான், (விரிவுவமையணி)

சு. நேத்ர வ்ரஜா: பெளர ஜநஸ்ய தஸ்மிந்

விஹாய ஸர்வாந் ந்ரிபதீந் நிபேது: ।

மதே²ாத்கடே ரேசித புஷ்பவ்ரிஷா

க²ந்த² த்²விபே வந்ய இவ த்²விரேப²ா: ॥

7

(க-ரை) பெளரஜநஸ்ய = நகரத்து மக்களின்; நேத்ரவ்ரஜா: = கண்களின் கூட்டங்கள்; ஸர்வாந் ந்ரிபதீந் = எல்லா அரசர்களை விடுத்து; தஸ்மிந் = அந்த அஜமன்னன் மீது; மத²உத்கடே = மதத் தால் பருத்திருந்த கன்னங்களுடைய; வநே = காட்டிற்றிறந்த; த்²ந்த² த்²விபே = மதயானைகளால்; ரேசித புஷ்பவ்ரிஷா: = மலர்கள் இல்லாமற் செய்த மரங்கள் உள்ள; த்²விரேப² இவ = வண்டுகள் போல்; நிபேது: = விழந்தன.

(க-ரை) மரங்களில் உள்ள மலர்களில் தேனுண்டு வந்த வண்டுகள் காட்டு யானையைக் கண்டதும், அம்மலர்களை விடுத்து, அந்த யானையின் மத ஜலத்தின் மீது மொய்ப்பது போல், பிரமன்னர்கள் மீதுள்ள ஊர்மக்களின் பார்வை அம்மன்னர்களை விட்டு அஜமன்னன் மீது விழ்ந்தது. (பெருமையணி)

சு. அத¹ஸ்துதே வந்தி²பி² ரவ யஜ்ஞா:

ஸோமார்க வம்ஸ்யே நரதே²வ லோகே ।

ஸஞ்சாரிதே சாக²ரு ஸாரயோநௌ

தூ²பே ஸமுத்ஸர்ப்தி வைஜயந்தீ: ॥

8

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; அந்வயஜ்ஞா: = அரசு மரபினை யறிந்த; வந்தி²பி² = துதிப்பாடர்களால்; ஸோமார்க வம்ஸ்யே = சந்திர சூரிய வம்சங்களிற் பிறந்த; நரதே²வலோகே = அரசமக்கள்; ஸ்துதே ஸதி = துதிக்கப் படவே; ஸஞ்சாரிதே = எங்கும் பரவச் செய்த; அகருஸார = சிறந்த அத்தர் மணம்; யோநௌ = காரணமாயுள்ள; தூ²பே = தூபமும்; வைஜயந்தீ: = கொடிகளும்; ஸமுத்ஸர்ப்தி ஸதி = பரவிக் கொண்டிருக்க.

(க-ரை) பிறகு, வந்தி மாகதர்கள் (கட்டியங்கார்கள்) சந்திர சூரிய வம்சத் தரசர்களின் மறபுகளையும் அவர்களின் விருதுகளையும் குறிப்பிட்டுப் பாடினார்கள். அத்தர் மணங்கள் கொடிகளின் உயரத்தையும் தாண்டி பரவிக் கொண்டிருக்க. (நிகழ்வினை விர்ச்சியணி)

சு || புரோபகண்டே¹ப வநாஸ்ரயாணாம்

கலாபிநாம் முத்²தி³த வ்ரித்த ஹேதௌ
ப்ராத்⁴மாத ஸங்கே¹ பரிதோதி²க³ந்தாந்
தூர்ய ஸ்வநேந மூர்ச¹தி மங்க²ளார்தே¹ ||

9

(ப-ரை) புரோபகண்ட¹=நகரத்தின் அருகில் உள்ள; உபவநே=பூங்காவனத்தில்; ஆஸ்ரயாணாம்=இருப்பிடமாகவுள்ள; கலாபிநாம்=மயில்களுக்கு; உத்²தி³த வ்ரித்தஹேதௌ=அதிக நடனத்துக்கு காரணமாகிய; ப்ராத்⁴மாத ஸங்கே¹=ஊதப்பட்ட சங்குகள் உள்ளதும்; மங்க²ளார்தே¹=சுபங்களே பயனாக உள்ளதும் ஆகிய; தூர்யஸ்வநே=வாத்தியங்களின் ஒலி; பரிதே=எல்லா; தி²க³ந்தாந்=திசைகளின் கடையிலும்; மூர்ச¹தி ஸதி=பரவிக் கொண்டிருக்க;

(க-ரை) சங்குகள் முழங்கின. மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலித்தன. இவற்றின் அதிகமான ஒலிகள் திசைகள் எங்கும் பறவிற்று. அருகில் உள்ள நடந்தவனங்களில் மயில்கள் அவற்றை முகில்களின் ஓசை யென்றெண்ணி, நடனம் செய்யத் தொடங்கின. (நிரதிறையணி).

சு|| மநுஷ்ய வாஹ்யம் சதுரந்தயாநம்

மத்¹யாஸ்ய கந்யா பரிவாரஸோபி² ||

விவேஸ மஞ்சாந்தர ராஜமார்க²ம்

பதிம்வரா க்ஞப்த விவாஹ வேஷா ||

10

(ப-ரை) பதிம்வரா=மணமகனைத் தேர்ந்தெடுக்கும்; க்ஞப்த விவாஹவேஷா=திருமணத்திற்கு வேண்டிய அலங்காரங்களுடைய; கந்யா=இந்துமதி தேவி; மநுஷ்ய வாஹ்யம்=மனிதர்களால் சுமக்கப்பட்ட; பரிவாரஸோபி²=ஏவலாட்களுடன் கூடிய; சதுரந்தயாநம்=பல்லாக்கை; மத்¹யாஸ்ய=ஏறிக் கொண்டு; மஞ்சாந்தர=மஞ்சாங்களின் நடுவில்; ராஜமார்க²ம் விவேஸ=ராஜவீதியில் துழைத்தாள்.

(க-ரை) மணமகனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு, திருமணத்திற்குரிய ஆடையாபரணங்களைத் தொடுத்தது; பல்லக்கிலேறி, ஏவலாட்களுடன் அம்மஞ்சாங்கட்கிடையில் ராஜவீதியில் பிரவேசித்தாள். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

கஃ தஸ்மிந் விதீநாநாதியே விதீநாது:

கந்யாமயே நேத்ர ஸுதைக லக்ஷயே :

நிபேது ரந்த:கரணைர் நரேந்தீரா

தேஹே ஸ்திதா: கேவல மாஸநேஷு ॥

11

(ப-ரை) நேத்ரஸுதைக லக்ஷயே = நூற்றுக்கணக்கான கண் களுக்கு முக்கியமாக பார்க்கத்தக்க; கந்யாமயே = கன்னிகை உருவி லான; தஸ்மின் = அந்த; விதீநாது = பிரமனின்; விதீநாநாதியே = படைப்பின் சிறப்பில்; நரேந்தீரா = அரசர்கள்; அந்த:கரணை: = மனங்களில்; நிபேது = வீழ்த்தனர்; ஆஸநேஷு = சிங்காதனங் களில்; தேஹை:கேவலம் = உடல்களுடன் மட்டும்; ஸ்திதா: = இருந்தனர்.

(க-ரை) பல நூற்றுக்கணக்கான கண்களால் பார்க்கத் தக்க வாறு பிரமனின் திறமையால் மிக லாவண்ணியத்துடன் படைக்கப் பட்ட அந்த கன்னிகையை அரச குமாரர்கள் அவளிடத்திலேயே ஒருங்கிணைந்த மனத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அப் போது அவர்களின் உடல்கள் மட்டும் ஆசனங்களில் உட்கார்ந்திருந் தன. (இன்பவணி மற்றும் உயர்வினவிற்கி)

கஃ தாம் ப்ரத்யபி வ்யக்த மநோரதீநாநாம்

மஹிபதீநாம் ப்ரணயாகீர தூத்ய: :

ப்ரவாள ஸோபீ இவ பாதீபாநாம்

ஸ்ரீங்கீர சேஷ்டா விவிதீ பீபூவ: ॥

12

(ப-ரை) தாம்ப்ரதி = அந்த இந்துமதி தேவியைக் குறித்து; அபிவ்யக்த = நன்கு; மநோரதீநாநாம் = விருப்பமுள்ள; மஹிபதீநாம் = அரசகுமாரர்களுக்கு; ப்ரணயா = பிரார்த்தனைகளில்; அகீர தூத்ய: = முதன்மை சேடிகளில்; விவிதீ = பலவிதமான; ஸ்ரீங் கீர சேஷ்ட: = சிங்கார சேட்டைகள்; பாதீபாநாம் = மரங்களுக்கு; ப்ரவாள ஸோபீ இவ = தளர்கள் போன்று; பீபூவ = ஆயின.

(க-ரை) அந்த இந்துமதியின் நன்கு அறியப்படும் விருப்ப முள்ள அரசகுமாரர்களுக்கு அவர்களின் திருமணம் குறிக்கும் தொழில்கள் இளவேனில் என்னும் மடந்தையைப் பார்த்து, மரங்கள் (இளவேனிற் காலத்தில்) இளந்தளர்கள் விடுவதுபோலிருந்தது. (அகமலர்ச்சியணி)

சு || கர்சித் கராப்யாம் உபகூ²ட² நாளம்

ஆலோல பத்ராபி² ஹதத்²விரேப²ம் |

ரஜோபி²ரந்த² பரிவேஷ ப²ந்தி²

லீலாரவிந்த²ம் ப்²ரமயாஞ்சகார ||

13

(சு-ரை) கர்சித்=ஒரு அரசன்; கராப்யாம்=கைகளால்; உபகூ²ட² நாளம்=பிடித்துக்கொண்ட காமபையுடைய; ஆலோல பத்ர=அசையும் இதழ்களால்; அபி²ஹத த்விரேப²ம்=அடிக்கப் பட்ட வண்டுகளுடைய; ரஜோபி²=மகரத்தத்தால்; அந்த² பரிவேஷ=உள்மண்டலத்தை; ப²ந்தி²=கட்டும்படி; லீலா=வேடிக்கைக்காக; அரவிந்த²ம்=தாமரை மலரை; ப்²ரமயாம் சகார=திருப்பினான்.

(சு-ரை) ஓரசன் இந்துமதி தன்னை திருமணம் செய்துக் கொண்டு பிரமிக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் பிரதிபலிக்கச் செய்யுமாறு ஒரு தாமரை மலரின் காமபை கைவில் பிடித்துக் கொண்டு திருப்பிக் கொண்டிருந்தான். (நிகழ்வினவிறியணி)

சு || விஸ்ரஸ்த மம்ஸா த²பரோ விலாஸீ

ரத்நாநு வித்²தாங்க²த² கோடி லக்²நம் |

ப்ராலம்ப² முத்திரிஷ்ய யத²ா ப்ரதே²ஸம்

நியாய ஸாசீ க்ரித சாருவத்த²ர² ||

14

(ப-ரை) விலாஸீ=சிங்கார சீலனான; அபர²=மற்றொரு அரசன்; அம்ஸாத்=தோளிலிருந்து; விஸ்ரஸ்தம்=நழுவின; ரத்ன அநுவித்²த²=ரத்தினங்கள் பதித்த; அங்க²ாத² கோடி=தோளணியின் நுனியில்; லக்²நம் அகப்பட்டிருந்த; ப்ராலம்ப²ம்=ஒழுங்காயிருக்கும் வண்ணம் தன் கண்டமாலையை; உத்கரிஷ்ய=எடுத்துக்கொண்டு; ப்ராகீக்ரித=திரும்பிய; சாருவத்த²ரஸ்ஸத்=அழகிய முகமுடையவனாய்; யத²ாப்ரதே²ஸம்=தனது ஆசனத்தில்; நியாய=அமர்ந்திருந்தார்.

(சு-ரை) விலாச புருடனான மற்றொரு அரசன் தன்னுடைய ரத்தினங்கள் பதித்த தோளணியில் நுனிக்கு மாட்டிக்கொண்டு இருந்த கண்டமாலையை முகம் திருப்பி எடுத்துக்கொண்டு, சரியாகப் போட்டுக்கொண்டு எப்போதும் போல் தன்னுடைய ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தான். இவ்விதம் தான் இந்துமதியுடன்

ஸீலாவிதேநாதம் செய்தல் வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டான்.
(நினைப்பணி)

சு॥ ஆகு¹ஞ்சி தாக்²ராங்கு³ளிநா ததோந்யை
கிஞ்சித் ஸமாவர்ஜித நேத்ர ரோப⁴ :
திர்யத்⁵வி ஸம்ஸர்பித நக⁶ப்ரபே⁷ண
பாதே⁸ந ஹைமம் விலிலேக⁹ பீட¹⁰ம் ॥

15

(ப-ரை) தத=முன்கூறிய அரசனை விட; அந்யை=மற்றொரு அரசன்; கிஞ்சித் ஸமாவர்ஜித=சற்று வளைந்த; நேத்ரரோப⁴ந்=கண்ணொளி உடையவனாய்; ஆகுஞ்சித=வளைந்த; அக்²ர அங்கு³ளிநா = நுனி விரல்களுடைய; திர்யத்⁵விஸம்ஸர்பித=குறுக்கே உள்ள; நக⁶=நகங்கனின்; ப்ரபே⁷ந=ஒளியுள்ள; பாதே⁸ந=பாதங்களால்; ஹைமம்=பொன்னாலாய்; பீட¹⁰ம்=பாதபீடத்தை; விலிலேக⁹ந=கீறி குறிப்பாக காட்டினான்.

(க-ரை) மற்றொரு அரசன் இத்துமதியை தன்னிடம் வருமாறு குறிக்கும்படியாக தன் கண்களை சற்று வளைத்தவனாய், தன்கால் விரல்களை; வளைத்துக்கொண்டு ஒளிக்கும் நகங்களால் பாதபீடத் தின் மீது கீறினான். (நிலத்தின் மீது கீறுவோன் அவலக்ஷண முடையவன் என்பது இத்துமதியின் முடிவு). (உய்த்துயர்வணி)

சு॥ நிவேஸ்ய வாமம் பு¹ஜமாஸநார்தே²
தத் ஸந்நிவேஸா த³தி⁴கோந்நதாம்ஸை :
கரசித்⁵ விவ்ரித்தத்ரிக பி⁶ந்நஹாரை
ஸுஹ்ரித் ஸமா ப⁷ாஷண தத்பரோஃபூ⁸த் ॥

16

(ப-ரை) கரசித்=ஒரு அரசன்; வாமபு¹ஜம்=இடது தோளை ஆஸந அர்தே²=சிங்காஸனத்துப் பாதியில்; நிவேஸ்ய=வைத்து; தத் ஸந்நிவேஸ்யாத்=அந்த இடது புயத்தை வைப்பதால்; அதி³க உந்நத=மிக எடுப்பான; அம்ஸஸ்ஸந்=தோள்பட்டையுடைய வனாய்; விவ்ரித்⁵த⁴=திரும்பிக் கொண்டுள்ள; த்ரிக=பின்னால் முதுகில்; பி⁶ந்ந ஹாரை=தொங்கும் முத்து மாலையை உடையவனாய்; ஸுஹ்ரித் ஸமாப⁷ாஷண=நண்பனோடு பேசுவதில்; தத்பரஃ அபூ⁸த்=ஆர்வமுள்ளவனாவான்.

(க-ரை) ஒரு அரசன் இடது கையை ஊன்றிக்கொண்டு, எடுப்பாக தோன்றும் தோள்பட்டையுடையவனாய், கழுத்தில் உள்ள

முத்தாரம் முதுகில் தொங்கிக் கொண்டிருக்க, அருகில் உள்ள நண்பனோடு பேசுவதற்கு அவன் பக்கம் திரும்பி பேச விழைந்தான். அதாவது தானிதுபோல் இந்துமதியுடன் பேசவேண்டுமென்று சூசகமாக அறிவித்தான். இந்துமதியோ அவன் ரசிகனல்லென்றும் தன்னைப் பார்க்காததால் அவனையும் பாராமலேயே போய் விட்டான். (நினைப்பணி)

சு || விலாஸிநீ விப்^௦ரம த^௨ந்தபத்ர

மாபாண்டுரம் கேதக ப^௨ர்ஹமந்யா :

ப்ரியாநிதம்பே^௦சித ஸந்திவேஸா

விபாடயாமாஸ யுவா நக^௧ராக்^௨ரை :

17

(ப-ரை) அந்யா = மற்றோரரசன்; யுவா = இளமையானவன்; விலாஸிநீ = அன்பு சினேகிதிக்கு; விப்^௦ரம = வேடிக்கைக்காக; த^௨ந்தபத்ர பூ^௦தம் = தந்தத்தால் செய்த காதணிபோல் உள்ளதும்; ஆபாண்டுரம் = அனைத்தும் வெண்ணிறமானதும் (ஆகிய); கேதக பர்ஹம் = தாழை இதழை; ப்ரியா = காதலியின்; நிதம்ப^௨ உசிதை = பிழுட்டபாகத்தில் வழக்கம்போல்; ஸந்திவேஸா = வைக்கும்; நக^௧ராக்^௨ரை = நகங்களின் நுனிகளால்; விபாடயாமாஸ = கிழித்தான்.

(க-ரை) இளம் பிராயமுள்ள மற்றோரரசன் பெண்களின் நிதம்பத்தின் மேல் விரண முண்டாக்கும் தன் கை நகங்களால், பெண்கள் விலாசத்திற்காக அணியும் தந்தக் கம்மல் போல் வெள்ளை நிறமுள்ள தாழம்பூவின் இதழை, தான் இந்துமதியின் நிதம்பத்தின்மீது நகத்தால் கீற விழைவதை அறிவிக்கும் வண்ணம் கிழித்துக் கொண்டிருந்தான். இதைக் கண்ட இந்துமதி, அவன் திரிணங்களைக் கிழிக்கும் அவலக்ஷண முடையவனென்று அவனை விட்டுச் சென்றான். (நினைப்பணி மற்றும் பிறிதின்விற்கியணி)

சு || குஸோஸ்யா தாம்ரதலேந கர்ச்சித்

கரேண ரேக^௨ாத்^௦வஜ லாக்^௧நே :

ரத்நாங்கு^௦ஸீய ப்ரப^௦யா:நு வித்^௨த^௦ர

நுதீ^௨ரயாமாஸ ஸலீல மக்ஷாந் :

18

(ப-ரை) கர்ச்சித் = ஒரு அரசன்; குஸோஸ்யா = தாமரையைப் போல்; ஆதாம்ர = செந்திறமான; தலேந = அங்கையுடைய; ரேக^௧ாத்^௦

வஜ்ஜலாஞ்ச¹தேந = கோடுகளுடைய கொடிகளை சின்னமாக உள்ள; கரேண = கைகளால்; ரத்நாங்கு²னீய = ரத்தினங்களின் மோதிரங்களின்; ப்ரப³யா = ஒளியால்; அதுவித்²த³ாந் = பறந்த; அஷாந் = தாயங்களை; ஸலீலம் யத¹ரத¹ா = வேடிக்கையுடன் கூடியவாறு; உதீ²ரயா = எடுத்துப் போட்டரன்.

(க-ரை) தாமரைப் பூப்போல் சிவந்த கோடுகளுடைய உள்ளங்கையால், விரலிலுள்ள மோதிரத்தில் ரத்தின ஒளியால் மின்னும், தாயங்களை எடுத்து ஒரு அரசன் விசினான். அவனுடன் இதுபோல் விளையாட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கும், சூதாடும் கடையன் இவனென்ற எண்ணம் அவனுக்கும் உண்டாயிற்று (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || கஸ்சித் யத¹ாப³ாக² மவஸ்தி¹தேபி
ஸ்வ ஸந்நிவேஸாத் வ்யதிலங்கி²நீவ |
ரத்நாம்ஸு க²ர்ப³ாங்கு²னீ ரந்த²ர மேகம்
வ்யாபாரய³ா மாஸ கரம் கிரீடே ||

19

(ப-ரை) கஸ்சித் = ஒரு அரசன்; யத¹ாப³ாக²ம் = உள்ள இடத்தில்; அவஸ்தி¹தேபி = இருப்பதே ஆயினும்; ஸந்நிவேஸாத் = அதனிடம் விட்டு; வ்யதிலங்கி²நீவ = நழுவினது போல்; கிரீடே = மகுடத்தில்; ரத்நம் = உள்ள ரத்தினங்களின்; அம்சு = ஒளியே; க²ர்ப³ = உள்ளடங்கிய; அங்கு²னீ = விரல்களின்; ரந்த²ரம் = துளைகள் உள்ள; ஏகம் = ஒன்றான; கரம் = கையை; வ்யாபாரயாமாஸ = பரவச் செய்தான்.

(க-ரை) ஒருமன்னன் தன் கிரீடம் உள்ளது உள்படி இருந்த போதிலும், அந்த பாரமற்ற கிரீடத்தைச் சுமப்பது போல் இந்துமதியை சுமக்கும் குறிப்பை உணர்த்துவதுபோல், தன் கிரீடத்தை அதன் ரத்தின ஒளி தன் விரல் சந்தங்களில் பரவ, தன் கையால் அதனை சரிசெய்து கொள்பவன் போல் தொட்டான். (தலைமீது கை வைப்பவன் அவலக்ஷணமானவன் என்பது இந்துமதியின் குறிப்பு) (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ததோ ந்ரிபாணாம் ஸ்ருத வ்ரித்தவம்ஸா
பும்வத் ப்ரக²ல்ப³ா ப்ரதிஹார ரக்ஷி |
ப்ராக்ஸந் நிகர்ஷம் மக²தே³ஸ்வரஸ்ய
நீத்வா குமாரீ மவத²த்ஸு நந்த²ர ||

20

(ப-ரை) ததஃ=பிறகு; ந்ரிபாணாம்=அரசர்களின்; ஸ்ருதவ்
ரித்த வம்ஸா=மறபுகளைப் பற்றி விவரிக்கக் கேட்ட; ப்ரக²ல்ப¹=
நாவன்மை மிக்க; ஸுநந்தா=சுநந்தையென்னும்; ப்ரதீஹார
ரக்ஷி=வாயில்காப்பவன்; ப்ராக்=முதலில்; குமாரீம்=இந்துமதி
தேவியை; மக²தே¹ஸ்வரஸ்ய=மகத நாட்டரசனுக்கு; ஸந்திகர்ஷம்
=அருகில்; நீத்வா=அடையச் செய்து; பும்வத்=ஆண்மகனைப்
போல்; அவத²த்=தவின்றான்.

(க-ரை) அரசர்களின் மறபுகள் பற்றியும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த
நாவன்மை மிக்க சுநந்தையென்னும் வாயில் காப்பவன்,
முதலில்; இந்துமதியை மகதநாட்டரசனிடம் அழைத்துச் சென்று
ஆண்மகனைப் போன்று கூறினான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

க|| அஸௌ ஸரண்யஸ் ஸரணோந்முக¹நாம்

மக²ாத¹ ஸத்வோ மக²த¹ப் ரதிஷ்ட¹:

ராஜா ப்ரஜா ரஞ்ஜந லப்²த¹வர்ண:

பரந்தபோ நாம யத¹ர்த¹ நாமா ||

21

(ப-ரை) ஸரணோந் முக¹நாம் = சரணடைந்தவர்களைக்
காக்க வல்லமையுள்ள; அக²ாத¹ஸத்வஃ=கம்பீரமான சுபாவ
முடைய; மக²த¹ப்ரதிஷ்ட¹=மகத நாடுகளில் நிலைத்த; ப்ரஜா
ரஞ்ஜந=மக்களை மகிழச் செய்வதில்; லப்²த¹வர்ணஃ=எழுத்தறிவு
(கல்வி) உள்ள; பரந்தபோநாம=பரந்தபன் என்ற பெயருள்ள;
அஸௌ=இந்த; ராஜா=அரசன்; யத¹ர்த¹நாமா=பெயருக்கேற்
றவன்.

(க-ரை) சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் கம்பீர சுபாவ
முள்ளவனும், குடிகளை மகிழ்ச்சியும் வல்லவனுமாகிய மகத
நாட்டரசனெனும் இந்த பரந்தபன் அதன் பொருளுக்கேற்ற
பெயருடையவன். (பரம்=பகைவர்களை; தபன்=தவிக்கச் செய்
பவன். அதாவது-பகைவர்களை வெல்பவன்) (மேன்மேலுயற்சி
யணி)

ச || காமம் ந்ரிபாஸ் ஸந்து ஸஹஸ்ரஸோஃஸ்யே

ராஜத்வதீ மாஹு ரநேந பூ¹மிம் :

நக்ஷத்ர தாராக்²ரஹ ஸங்குலாபி

ஜ்யோதிஷ்மதி சந்த்²ர மஸௌவ ராத்ரி: ||

22

(ப-ரை) அந்நீயே = மீதி; நீரிபா = அரசர்கள்; காமம் = பல; ஸஹஸ்ரஸ் = ஆயிரமாயிரம்; ஸந்த = இல்லாத; பூமிம் = பூமியை; அநேந = இந்த பரந்தப அரசனால்; ராஜந்வதிம் = நல்லதொரு அரசன் உள்ளதாக; ஆஹு = சொல்கின்றனர்; நக்ஷத்ர தாராக்ரஹ = அசுபதி முதலிய விண்மீன்களும் பிற சாதாரண விண்மீன்களாலும், மற்றும் கோள்களாலும்; ஸங்குலாபி = கூடி விரிந்து உள்ளதாயினும் ராத்ரி = இரவு; சந்த்ரமஸௌவ = சந்திரனாலேயே; ஜ்யோதிஷ் மதி = ஒளி பெற்றுள்ளது.

(க-ரை) நட்சத்திரங்கள், கோள்கள், தாரகைகள் உள்ளதாய் பரந்து விரிந்துள்ளபோதிலும் சந்திரனால் மட்டுமே ஆகாயம் பிரகாசிப்பதுபோல், பற்பல அரசர்கள் இருந்தபோதிலும் இவரால் பூமியை, நல்லதொரு அரசனைப்பெற்றுள்ளதாக கூறுகின்றனர். (தொகையுலமையணி)

சு || க்ரியர ப்ரபீந்தா தீய மத்வராணாம்

அஜஸ்ர மாஹுத ஸஹஸ்ர நேத்ர: |

ஸச்யா ஸ்சிரம் பாண்டு கபோல லம்பாந்

மந்தார ஸூந்யா நலகாம் ஸ்சகார ||

23

(ப-ரை) அயம் = இந்த பரந்தப மன்னன்; அதீவராணாம் = வேள்விகளின்; க்ரியா ப்ரபீந்தாத் = அதுட்டானத்தால்; அஜஸ்ரம் = எப்போதும்; ஆஹுத = அழைக்கப்பட்ட; ஸஹஸ்ர நேத்ரஸ்ஸந் = தேவேந்திரனை உடையவனாய்; சிரம் = வெகு காலம்; ஸச்யா = சசிதேவியின்; அலகாந் = முகத்தில் தொங்கும் முடியை; பாண்டு = வெள்ளையான; கபோலலம்பாந் = கன்னங்கள் மீது தொங்கும் படியாகவும்; மந்தார ஸூந்யாந் = கற்பகத்தையில்லாமலும்; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) மேலும் இந்த மன்னன் எப்போதும் வேட்டலால் இந்திரன் சொர்கத்தை விட்டு, அந்த வேள்விகளின் அழைப்புகளை யொட்டி அங்கேயே இருந்து விடுகின்றான். இவ்வாறு கணவன் தன்னருகில் இல்லாமையால் அவன் மனையாகிய சசிதேவியைத் தொகு அலங்காரமும் செய்துக் கொள்வதில்லை. (ஏதுவணி மற்றும் பெருமையணி)

• II அநேகசே தி²ச்ச¹ஸி க்²ரிஹ்யமாணம்

பாணிம் வரேண்யேந குரு ப்ரவேஸே ।

ப்ராஸாத¹ வாதாயந ஸம்ஸ்தி¹தாநாம்

நேத்ரோத்ஸவம் புஷ்ப புராங்க²நாநாம் ॥

24

(ப-ரை) வரேண்யேவ = தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க; அதேநாள்; ப்ரத்தபரந்தபமன்னரால்; க்²ரிஹ்யமாணம் = ஏற்கப்பட்ட; பாணிம் = கையை; இச்ச¹ஸிசேத் = விரும்புவாயாகில்; ப்ரவேஸே = பட்டணம் பழையுட்போது; ப்ராஸாத² = அரசு மானிகைகளின்; வாதாயந = ஸகணிகளில்; ஸம்ஸ்திதாநாம் = உள்ள; புஷ்பபுர = பாடலிபுரத்து அங்க²நாநாம் = பெண்களின்; நேத்ரோத்ஸவம் = கண்களுக்கு விருந்து; குரு = செய்வாய்.

(க-ரை) நீ இவ்வரசனை தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்துக் கொண்டால் இவருடைய பாடலிபுரத்து உப்பரிசைகளிலிருக்கும் பல ஸணிகள் வாயிலாக பார்க்கும் பெண்களுக்கு கண் விருந்து செய்பவராகின்றாய். (கருத்துடையடையணி)

• II ஏவம் தயோக்தே தமவேக்ஷ்ய கிஞ்சி-

த்²விஸ்ரம்ஸி நூ²ர்வாங்க மதூ²கமாலா ।

ருஜுப்ராணம க்ரியயைவ தந்வி

ப்ரத்யாதி²தே²ஸைந மப²ாஷமாணா ॥

25

(ப-ரை) ஏவம் = இதுபோல்; தயா = அந்த சுநந்தையால்; உக்தேஸதி = சொல்லவே; தம் = அந்த பரந்தப மன்னனை; அவேக்ஷ்ய = பார்த்துவிட்டு; கிஞ்சித்விஸ்ரம்ஸி = சற்று நழுவி; நூ²ர்வா = அருகம்புல்; அங்க = சின்னமாக உள்ள; மதூ²க = இலுப்பைப்பூ; மாலா = மாலையை உடைய; தந்வி = இந்துமதிதேவி; ஏவம் = இந்த பரந்தப மன்னனை; அப²ாஷமாணா = பேசாதவராய்; ருஜுப்ராணம் = பேசாமல் வணங்குதலால்; ப்ரத்யாதி²தே²ஸ = விட்டுச் சென்றாள்.

(க-ரை) இவ்வாறு சுநந்தை சொல்லவே, இந்துமதி அவளைப் பார்த்து ஒன்றும் பேசாமல் வணக்கம் செலுத்தியவளாய் தன்கையிலுள்ள அருகம்புல்லுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட இலுப்பைப் பூ மாலையை சற்று நழுவிவாரே அப்புறம் தாண்டிச் சென்றாள். (நிகழ்ச்சி விவரிப்பது)

சு॥ தாம் ஸைவ வேத்ரக்²ரஹணே நியுத்தா
 ராஜாந்தரம் ராஜஸுதாம் நிராய ।
 ஸமீரணோத்தே¹ந தூங்க² ரேக¹ா
 பத்²மாந்தரம் மாநஸ ராஜஹம்ஸம் ॥

23

(ப-ரை) வேத்ரக்²ரஹணே = பிரம்பைக் கையிலேந்தி;
 நியுத்தா = நியமிக்கப்பட்ட; (அதாவது வாயில் காப்பவளான)
 ஸைவ = அந்த சுநந்தையே; தாம் ராஜஸுதாம் = அந்த அரச
 மகளை (இத்துமதியை) ராஜாந்தரம் = வேறு அரசனிடம்; ஸமீரண
 உத்த¹ா = காற்றில் பிறந்த; த¹ாங்க²ரேக¹ா = அலைகளின் வரிசை;
 மாநஸ ராஜஹம்ஸம் = மானஸ ஏரியில் அன்னப்பள்ளை; பத்²மாந்தர
 இவ = வேறொரு தாமரை மலருக்கு (கொண்டு செல்வது போல்)
 நிராய = அடையச் செய்தான்.

(க-ரை) பிரம்பை கையில் பிடித்திருந்த வாயில்காப்பாளாகிய
 சுநந்தை இத்துமதியை மானஸமெனும் ஏரியில் அன்னப்பறவையை
 ஒரு மலரிலிருந்து மற்றொரு தாமரை மலருக்கு வாயுவின் துணை
 யால் அசையும் அலைகளால் அடித்துச் செல்வது போல் அவ்வரச
 னிடமிருந்து மற்றோர் அரசனிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான்.
 (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு॥ ஜக²ாத² சைநா மயமங்க² நாத¹
 ஸ்ஸுராங்க²நாப்ரார்தி¹த யௌவநஸ்ரீ: ।
 விநீத நாக²: கில ஸுத்திர காரை
 ரைந்த்²ரம் பத்²ம் பூ²மிக²தோபி பு²ங்க்தே ॥

27

(ப-ரை) ஏநாம் = இத்துமதியை நோக்கி; ஜக²ாத² = சொன்
 னான்; ஸுராங்க²நா = தேவப் பெண்களால்; நாப்ரார்தி¹த = கோரப்
 பட்ட; யௌவநஸ்ரீ: = இளம்பருவமெனும் சம்பந்தையுடைய; அயம்
 அங்க¹ நாத²: = இந்த அங்க நாட்டு மன்னன்; ஸுத்திரகாரை: =
 யானை நூல்களியற்றிய வால்கிலயர்களால்; விநீத = கற்பிக்கப்பட்ட,
 நாக²: கில = யானைகளை உடையவன் ஆதலால்; பூ²மிக²தோபி =
 பூமியை அடைந்துள்ளனாயினும்; ஐந்த்²ரம் = இந்திரன் தொடர்
 பான; பத்²ம் = ஐசுவரியத்தை; பு²ங்க்தே = அனுபவிக்கின்றான்.

(க-ரை) அப்போது அந்த சுநந்தை சொன்னதாவது; அங்க
 நாட்டரசனான இவன் தேவமாதுகள் விழையத்தக்க இளமை
 வயதுடையவன்; கஜசாத்திரம் இயற்றிய வால்கிலயர்களால்

வளர்க்கப்பட்ட யானைகள் உள்ளவனாய் பூலோகத்து தேவேந்திர
னாகவே இருக்கிறான். (புனைவுவி விளைவணி)

சு || அநேக பர்யாஸயதாஸ்ர பி²ந்தூ²ந்

முக்தாப¹ல ஸ்¹தூலதமாந் ஸ்தநேஷு ।

ப்ரத்யர் பிதாஸ்ர ஸத்ரு விலாவிநிநா

முந்முச்சய ஸு²திரேணவிநைவஹாராஃ ||

28

(ப-ரை) ஸத்ரு விலாவி நீநாம் = பகைவர்களின் பெண்க
ளுடைய; ஸ்தநேஷு = முலைகள் மீது; முக்தாப¹ல ஸத்²ரிஸாந் =
முத்துமணிகளைப் போல் ஸ்தூ²லதமாந் = மிகப்பெரிய; அஸ்ர
பி²ந்தூ²ந் = கண்ணீர் சொட்டுகளை; பர்யாஸயதா = பாயச் செய்யும்
அநேக = இந்த வங்க நாட்டரசனால்; உந்முச்சய = எடுத்து; ஸு²திரே
ணவிநா = கயிறு தவிர்த்து; ஹாரா ஏவ = ஆரங்களை; ப்ரத்யர் பிதா =
வைக்கப்பட்டன.

(க-ரை) இவ்வரசன் பகைவரைக் கொல்வதால் அவர்களுடைய
மனைவிகளின் கண்ணீர் பெரிய முத்துக்களைப்போல் அவர்களின்
கொங்கைகள்மீது விழுந்து கயிற்றற்ற முத்துமலைபோல் பிரகாசித்
தன. அதாவது, இவ்வரசன் பகைவர்களைக் கொல்பவன்.
(பொதுப்புனை விவி புகழ்ச்சியணி)

சு || நிஸர்க்² பி²ந்நாஸ் பத²மேக ஸம்ஸ்த¹

மஸ்மிந் த்²வயம் ஸ்ரீ²ஸரஸ்வதீ²ஸ்ச ।

காந்த்யா கி²ரா ஸு²ந்நிதயா சயோக்²யா

த்வமேவ கல்யாணி த்யோஸ்த்நிதீயா ||

29

(ப-ரை) நிஸர்க்² = இயற்கையில்; பி²ந்ந ஆஸ்பத²ம் =
வெவ்வேறு இடங்களுடைய; ஸ்ரீ²ஸ = இலக்குமியும்; ஸரஸ்வதீ²ஸ்ச =
ஸரஸ்வதியும்; த்²வயம் = இவ்விருவரும்; அஸ்மிந் = இந்த வங்கத்
தரசனிடம்; ஏகஸம் ஸ்த¹ம் = ஒரேவலிடமே உள்ளனர்; தோகல்
யாணி = ஒ இந்துமதி! காந்த்யா = ஒளியாலும்; ஸு²ந்நித = வாய்மை;
கி²ராச = வாக்கினாலும்; யோக்²ய = தகுதியுடைய; த்வமேவ =
நீயே; தயோ = அந்த இலக்குமி சரசுவதிகளுடன்; த்நிதீயா =
மூன்றாமவளாவாய்.

(க-ரை) இயற்கையாகவே ஒருவர் உள்ள இடத்தில் மற்றவர்
வாழாத இலக்குமி சரசுவதிகள் இந்த அங்க நாட்டரசனிடம்
உள்ளனர். ஒ கல்யாணி! அழகில் இலக்குமிக்கும் ஸத்தியம், பிரியம்

உள்ள வாக்குகளில் சரசுவதிக்கும் தகுந்த தோழி நீயே (அதாவது; செல்வந்தனும் வித்தையுமுடையவனான இம்மன்னனை மணப்பாய்) (நிகர் தொடர் முழுதுவமையணி)

சு|| அத¹ாங்கராஜா த²வதார்ய சக்ஷு:

யாஹிதி ஜர்யா மவத²த் குமாரீ :

நாஸௌ நகாம்யோ நசவேத² ஸம்யக்

த²ரஷ்டும் நஸா பி³ந்நருசிர ஹிலோக: ||

30

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; குமாரீ=இந்துமதிதேவி; அங்க²ராஜாத்=அங்க நாட்டரசனிடமிருந்து; சக்ஷு: =பார்வையை; அவதார்ய=நீக்கி; ஜர்யாம்=தாயின் சேடியான சுநந்தையை நோக்கி; யாஹி=போ; இதி அவத²த்=என்று கூறினாள்; அஸௌ=இந்த அங்கராஜன்; காம்ய: =தேர்ந்தெடுக்கத்தக்கவன்; நேதிந=அன்றென்பதில்லை; ஸா=அந்த இந்துமதி; ஸம்யக்=நன்கு; த²ரஷ்டும்=விமரிசனம் செய்யவும்; நவேதே²திந=அறியமாட்டாளென்பதுமில்லை; கிந்து=மேலும் என்னவெனில்; லோக: =மக்கள்; பி³ந்நருசு: =பலவித மாறுபாடுகள் உடைய விருப்பங்கள் கொண்டுள்ளனர்.

(க-ரை) இந்துமதி அங்கராஜனிடம் பார்வையீட்டு, தன் தாயாரின் தோழியாகிய சுநந்தையைப் பார்த்து 'முன்னால் செல்' என்று கூறினாள். இதனால் அங்கராஜன் விழையத்தக்கவனல்லன் என்பது பொருளல்ல. இந்துமதியும் நன்மை தீமை அறியாதவளன் றென்பது பொருளல்ல; உலகம் பலவிதப் போக்குடைதல்லவா? ஆகையால், விருப்பத்தை நிறுத்த யார்வல்லவர்? (உலகவழக்கு நவீற்ரியணி)

சு || தத: பரம் து²ஷ்ப்ரஸஹம் த்²விஷத்²பி³ர்

ந்ரிபம் நிபுத்தா ப்ரதிஹாரீர பூ³மா :

நிதர்ஸயாமாஸ விஸேஷ த்²ரிஸ்ய

மிந்து²ம் நவோத்த¹ாநயி வேந்து² மத்யை ||

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ப்ரகிறார பூ³மௌ =வாயில் நுழைய; நிபுத்த=ஆணையிடப்பட்ட சுநந்தை; த்²விஷத்²பி³: =பகைவர்களால்; து²ஷ்ப்ர ஸஹம் =சகிக்க முடியாத; விஸேஷ த்²ரிஸ்யம் =அதிசயமாகப் பார்க்கத் தக்கவனாகிய; பரம் =வேறொரு; ந்ரிபம் =

அரசனை; நலோத்த¹ாநம்=புது தோற்றமுற்ற; இத்தும்² இவ=சந்திரனைப்போல்; இந்து³மத்யை=இந்துமதிக்காக; நித²ர்யா மாஸ=காண்பித்தாள்.

(க-ரை) பிறகு வாயில் காப்பவனாகிய சுநந்தை பகைவர்க்கு வெல்ல முடியாதவனும் அழகியவனுமாகிய மற்றொரு அரசனை புதிதாய் தோற்றமளித்த சந்திரனைப் போன்றுள்ளவனை இந்து மதிக்குக் காண்பித்தாள். (உவமையணி)

சு || அவந்தி நாதே¹ாய முத்²க்²ரப²ாஹு:

விஸாலவக்ஷா ஸ்தநு வ்ரித்த மத்²யம:

ஆரோப்ய சக்ரப்²ரம முஷ்ணதேஜா:

த்வஷ்ட்ரேவ யத்நோல் விகி¹தோ விப²ாதி ||

32

(ப-ரை) உக்²ரப²ாஹு: = நீண்ட தோள்களுடைய; விஸால வக்ஷா = அகன்ற மார்புடையவன்; தநுவ்ரித்தமத்²யம் = சிறுத்த, உருண்ட இடையுடையவன்; அயம் = இந்த அவந்தி மன்னன்; த்வஷ்ட்ரா = விஸ்வகர்மப் பிரமனால்; சக்ரப்²ரமம் = சக்கரம் போன்று சுழலும் அம்புகளுடைய இயந்திரத்தை; ஆரோப்ய = தொடுத்து; யத்ந உல்வி¹தி = முயன்று சாணைப் பிடிக்கப்பட்ட; உஷ்ணதேஜா இவ = சூரியனைப் போல்; விப²ாதி = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) நீண்ட தோள்கள், அகன்றமார்பு, சிறுத்த இடையு முள்ள இந்த அவந்தி மன்னன் த்வஷ்டா என்னும் பிரஜாபதியால் சக்கரம் போல் சாணைப் பிடித்துத் தீர்த்த சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கின்றான். (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு || அஸ்ய ப்ரயானேஷு² ஸமக்²ர ஸக்தே

ரக்²ரேஸரை ர்வாஜிபி² ருத்தி¹தாநி:

குர்வந்தி ஸாமந்த ஸிக¹ாமனீநாம்

ப்ரப²ா ப்ரரோ ஹாஸ்தமயம் ரஜம்ஸி ||

33

(ப-ரை) ஸமக்²ர ஸக்தே = முழுமையான ஆளுந்திறன் கொண்ட; அஸ்ய = இந்த அவந்தி மன்னனுடைய; ப்ரயானேஷு = சைத்திர யாத்திரையில்; ரக்²ரேஸரை = முன்னால் செல்லும்; வாஜிபி² = குதிரைகளால்; உத்தி¹தாநி = ஈனம்பிய; ரஜம்ஸி = தூசிகள்; ஸாமந்த = பகையரசர்களின்; ஸிக¹ா = சினைகளில்; மனீநாம் = மணிகளின்; ப்ரப²ா = ஒளியின்; ப்ரரோஹ = தோற்றத்தின்; அஸ்தமயம் = நாசத்தை; குர்வந்தி = செய்கின்றன,

(கரை) பிரபு மந்திர உற்சாக சக்திகள் முழுமையாக உள்ள இந்த அவந்திராஜன், போருக்குச் செல்லும்போது, அவருக்கு முன்னால் செல்லும் குதிரைகளின் கால்தூசிகள், சத்துரு மன்னர்களின் சிகைகளிலிருந்து வந்த மணிகளின் ஒளியை மங்கச் செய்கின்றன. (அதாவது-சத்துருக்களை நாசம் செய்பவன்). (உயர்வுனவிற்கியணி)

க|| அஸௌ மஹாகாள நிகேதநஸ்ய

வஸந் நக²ாரே கில¹சந்த்²ர மௌளே; |

தமிஸ்ர பக்ஷாபி ஸஹப்ரியாபி³;

ஜ்யோத்ஸ்நாவதோ நிர்விஸ்தி ப்ரதே²ாஷாந் ||

34

(ப-ரை) அஸௌ=இந்த அவந்தி நாட்டரசன், மஹாகாள=மாகாளமெனும் இடத்தையே; நிகேதநஸ்ய=இருப்பிடமாகக் கொண்ட; சந்த்²ரமௌளே=பரமேசுவரனுடைய; அதாரே=அருகில்; வஸந்=வசிப்பவனாகையால்; தமிஸ்ர பக்ஷாபி=தேயப்பிறையிலும்; ப்ரியாபி³ஸ்ஸஹ=மனைவிமார்களோடு; ஜ்யோத்ஸ்நாவதா=வெண்ணிலாவுடைய; ப்ரதே²ாஷாந்=இரவுகளை; நிர்விஸ்தி கில=அனுபவிக்கிறானல்லவா!

(கரை) இவ்வரசன் அருகில் உள்ள மாகாளேச்சரனுடைய சிரத்தில் சந்திர ஒளியில் எப்போதும் சந்திரிகை உள்ள இரவுகள் உடையவனாக மனையை அனுபவிக்கிறான். (மிகுதியினவிற்கியணி).

க|| அநேக பூநா ஸஹ பார்தி¹வேந

ரம்பே²ாரு கச்சிந் மநஸோ ருசிஸ்தே |

ஸிப்ராந்தரங்க²ாநில கம்பிதாஸு

விஹர்து முத்²யாந பரம்பராஸு ||

35

(ப-ரை) நேரம்பே²ாரு=வாழைமரம் போன்று தொடைகளுடையவளாகிய இந்திமதியே! பூநா=இளமையுள்ள வனான; அநேந்=இந்த; பார்தி¹வேநஸஹ=அவந்தி மன்னனுடன்; ஸிப்ராந்தரங்க²=சிப்ராநதி ஆலைகளின்; அநில=காற்றால்; கம்பிதாஸு=அசைந்த; உத்²யாந பரம்பராஸு=பூங்காக்களின் வரிசைகளில்; விஹர்தம்=உலாவுவதற்கு; தே=உன்னுடைய; மநஸா=மனதுக்கு; ருசிஃகஸ்சித்=விரும்பமுளதா என்ன?

(க-ரை) வாழைக் கம்பங்கள் போன்ற தொடைகளுடைய இந்துமதி! இளமையுடன் துலங்கும் இந்த அவந்தி மன்னனுடன் சிப்ராநதியிலிருந்து வரும் காற்றால் அசையும் உத்தியான வநங்களில் உலாவ உனக்கு விருப்பமுள்ளதா? (உவமையணி மற்றும் வனப்புநிலையணி)

சு|| தஸ்மிந் நபி²த்யோதித ப²ந்து²பத்மே

ப்ரதாப ஸம்ஸோஷித ஸத்ரு பங்கே |

ப²ப²ந்த² ஸா நோத்தம ஸௌகுமார்யா

குமுத்²வதீ ப²ாநுமதீவ ப²ாவம் ||

36

(ப-ரை) உத்தம=சிறந்த; ஸௌகுமார்யா = அங்கவனப் புடைய; ஸா = அந்த இந்துமதி; அபி²த்யோதித = பூத்த; ப²ந்து² = சுற்றமெனும்; பத்²மே = கமலங்களுடைய; ப்ரதாப = வலிமையால்; ஸம்ஸோஷித = வாடச் செய்த; ஸத்ரு = பகைவர்களென்ற; பங்கே = சேறுடைய; தஸ்மிந் = அந்த அவந்திமன்னன் மீது; குமுத்²வதீ = வெண்குவளை; ப²ாநுமதீவ = சூரியன் மீது போன்று; ப²ாவம் = மனதை; நப²ப²ந்த² = காட்டாமற் போனாள்.

(க-ரை) உறவினரென்னும் தாமரைகட்கு துன்பம் செய்யும், பகைவரென்னும் சேற்றை உலர்த்திடும் சூரியனுக்கு நிகரானவனும் ஆகிய அவ்வரசனிடம் மென்மையான உடலுறுப்புகளுடைய இந்துமதி, வெண்குவளைக் கொடி சந்திரனை விரும்பாததுபோல், விருப்பமற்றவளானாள். (காட்சியணி மற்றும் உவமையணி)

சு|| தமக்²ரதஸ் தாமரஸாந்த ராப²ா

மநாப ராஜஸ்ய கு²ணை ரநாநாம்

வித²ாய ஸ்ரிஷ்டி² லலிதாம் வித²ாது:

ஜக²ாத² பூ²யஸ் ஸுத²தீம் ஸுநந்த²ா ||

37

(ப-ரை) ஸுநந்த²ா = சுநந்தை; தாமரஸாந்தராப²ாம் = தாமரைகளின் நடுவே உள்ள ஒளி போன்ற ஒளியுள்ள; கு²ணை = அழகு. சீலம் முதலிய குணங்களால்; அநாநாம் = குறையாமலுள்ள; ஸுத²தீம் = நல்ல பல்வரிசையுள்ள; தாம் = அந்த; வித²ாது = பிரமனுடைய; லலிதாம்ஸ்ரிஷ்டம் = அழகிய தோற்றத்துடன் பிறந்த இந்துமதியை; அநாபராஜ்யஸ்ய = அநாபதேசத்தரசனுடைய; அக்²

ரத: = முன்னால்; நித¹ாய = நிறுத்தி; பூ¹ய: = மறுபடியும்; ஜக²ாத² = கூறினான்.

(க-ரை) பிறகு, சுநந்தை கமலத்திடையேயுள்ள ஒளிபோல், பொன்றிற் பிரகாசமுள்ள உடலும், அதிக அழகும், நற்றொழிலையுமுடையவளும், நல்ல பல்வரிசையும் பெற்று, பிரமனால் அற்புதமாய் பிறப்பிக்கப்பட்ட இத்தும்பதியை அநுபதேச மன்னனிடம் அழைத்துச் சென்று, கூறினான். (விளக்கவணி)

சு|| ஸங்க²ராம நிர்விஷ்ட ஸஹஸ்ர பா¹ஹு

ரஷ்டாத²ஸ த்²வீப நிக¹ாத பூ¹ஷ: ||

அநந்ய ஸாத¹ாரண ராஜஸப்²த²:

ப²பூ¹வயோகீ² கில கார்த வீர்ய: ||

38

(ப-ரை) ஸங்க²ராம = போர்களில்; நிர்விஷ்ட = அநுபவமுள்ள ஸஹஸ்ரபா¹ஹு: = ஆயிரங்கைகளுடைய; ரஷ்டாத²ஸ = பதினெட்டு; த்²வீப: = தீவுகளிலும்; நிக¹ாத = கட்டப்பட்ட; பூ¹ஷ: = பூபக்கம்பங்களுடைய; அநந்ய சாத¹ாரண = பிறரால் சொல்லமுடியாத; ராஜஸப்²த²: = அரசனென்னும் சொல்லுடைய; யோகீ² = பிரம்மவித்தையுடைய; கார்தவீர்ய: = கார்த்தவீரியனென்னும் அரசன்; ப²பூ¹வகில = இருந்தான்.

(க-ரை) போர்செய்வதில் மிக்க அனுபவமுள்ளவனும், ஆயிரங்கைகள் உடையவனும், பதினெட்டுத் தீவுகளிலும் வேள்விகள் செய்து எல்லா நாடுகளுக்கும் அரசனாய் சகல பிராணிகளையும் மகிழ்வித்தவனும், இவ்வளவு பேரரசன் இல்லையென்ற புகழ் வாய்ந்தவனும், தத்தாத்ரேயரால் பிரம்மஞானமடைந்தவனுமாகிய கார்த்தவீரியனென்னும் அரசன் ஒருவன் இருந்தான். (முறையிற் படற்சியணி)

சு|| அகார்ய சிந்தா ஸமகாஸ மேவ

ப்ராது¹ர்ப¹வம் ஸ்சாபத¹ர: புரஸ்தாத் |

அந்த ஸரீரே ஷ்வபி ய:ப்ரஜாநாம்

ப்ரத்யாதி¹தே²ஸா விநயம் விநேதா ||

39

(ப-ரை) விநேதா = தண்டிப்பவனாகி; ய: = எந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுனன்; அகார்ய = கெட்ட காரியங்களின்; சிந்தா = ஆலோ

ச்சனை காலத்துடன்; ஸமகாலம்ஏவ=நிகராய அதே நேரத்தில்; புரஸ்தாத்=முதலில்; சாபதீரஃ=வில்லேந்தியவனாய்; ப்ராது²ர்ப⁰ வஸ்ஸந்=தோன்ற்; ப்ரஜாநாம்=மக்களின்; அந்தஸஸரேஷு=அந்தக் கரணங்களிலுள்ள; அவிநயமபி=குற்றங்களை; ப்ரத்யாதி² ரீத²ஸ=போக்கினானோ.

(க-ரை) மேலும், அந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், மக்கள் கெடுதிகளை நினைக்கும்போதே, வில்லேந்தி அங்கு தோன்றி, அவர்களை தண்டிப்பதால் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமே தோன்றாமலிருக்கும்படி செய்தான். (குறிநிலையணி)

சு॥ ஜ்யா ப²ந்த⁰ நிஷ்பந்த² பு⁰ஜேந யஸ்ய

விநிஸ்வஸத்² வக்தீர பரம்பரேண ।

காராக்²ரிஹே நிர்ஜித வாஸவேந

வங்கே²ஸ்வரே ணோஷித மாப்ரஸாத²ாத் ॥

40

(ப-ரை) ஜ்யாப²ந்த⁰=வில்லின் நாண் கயிற்றைக் கட்டுவதால் நிஷ்பந்த²=அசைவற்ற; பு⁰ஜேந=கைகளுடைய; விநிஸ்வஸத்=பெருமூச்சு விடுகிற; வக்தீர=முகங்களின்; பரம்பரேண=வரிசையுள்ள; நிர்ஜித=வென்ற; வாஸவேந=இந்திரனையுடைய; வங்கே²ஸ்வரேண=இராவணனை; யஸ்ய=எந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுனன்; காராக்²ரிஹே=சிறையில்; ஆப்ரஸாத²ாத்=கருணையுண்டாகும் வரை; உஷிதம்=நிறுத்தினானோ.

(க-ரை) இதுவுமன்றி, அந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுனன் தேவேந்திரனை வென்ற இராவணனை தன் வில்லின் நாண் கயிற்றால் கட்டி அவன் பத்து வாயாலும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்க, சிறையில் அடைத்து, பிறகு, தயை கூர்ந்து விட்டு வைத்தான். (கருத்துடையடையணி)

சு॥ தஸ்யாத்வயே பூ⁰பதி ரேஷ ஜாதஃ

ப்ரதீப இதி ஆக²ம் வ்ரிதீ²த⁰ ஸோவீ ।

யேந ஸ்ரியஸ் ஸம்ஸ்ய தே²ஷருட²ம்

ஸ்வப²ாவ லோலே த்யயஸஃ ப்ரம்ரிஷ்டம் ॥

41

(ப-ரை) ஆக²ம்வ்ரிதீ²த⁰ஸோவீ = சாத்திரங்களைக் கற்ற பெரியோர்களை சேவிக்கும்; ப்ரதீப இதி=பிரதீபனென்னும்; ஏஷஃ=இந்த; பூ⁰பதி=அரசன்; தஸ்ய=அந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுன

னுடைய; அந்வயே = வம்சத்தில்; ஜாத = பிறந்தான்; யேந = எந்த பிரதீப அரசனால்; ஸம்ஸ்ரய = அணுகிய புருஷனுடைய; தே²ாஷ = விசனாதிகளால்; ரூட்²ம் = பிறந்த; ஸ்ரிய = இலக்குமியின்; ஸ்வப²ாவ லோலேதி = சுபாவத்தால் சஞ்சல முடையவனென்னும்; அயஸ = கெட்டபெயரை; ப்ரம்ரிஷ்டம் = போக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) இந்தப் பிரதீபனென்னும் அரசன் அந்த கார்த்த விரியனுடைய மறபிற் பிறந்தவன். பெரியார்களை சேவித்து இலக்குமிக்கு விருப்பமிலா ஆயம், பானம், விபசாரம், கடினம், அகங்காரம் முதலிய கெட்ட குணங்களுக்கு ஒருபோதும் உட்பட்ட வனன்று. (மிகுதினவிற்சியணி)

சு || ஆயோத²நே க்ரிஷ்ண க²தீம் ஸஹாய

மவாப்யய = க்ஷத்திரிய காளராத்திரிம் ||

தாராம் ஸ்ரிதாம் ராம பரஸ்வத²ஸ்ய

ஸம்பாவய த்²யுத்²ப²லபத்ர ஸாராம் ||

42

(ப-ரை) ய = எந்த பிரதீபன்; ஆயோத²நே = போரில்; க்ரிஷ்ணக²தீம் = அக்கினியை; ஸஹாயம் = துணையாக; அவாப்ய = அடைந்து; க்ஷத்திரிய = அரசர்கட்கு; காளராத்திரிம் = சங்கரா இரவாகிய²; ராம = பரசுராமனுடைய; பரஸ்வத²ஸ்ய = கோடரியின்; ஸ்ரிதாம் = தீவிரமான; தாராம் = முகத்தை; உத்பல = குவளை; பத்ர = இதழ்களின்; ஸாராம் = வலிமைக்கு நிகரான வலிமையுடைய தாய்; ஸம்பாவயதி = அறிகின்றானோ.

(க-ரை) இவ்வரசன் போரில் அக்கினியின் அருள் பெற்று, க்ஷத்திரியர்களின் எதிரியான பரசுராமனுடைய தாக்குதலை லட்சியப்படுத்த வில்லை. (மிகுதினவிற்சியணி)

சு || அஸ்யாங்கலக்ஷ்மீ ர்²ப²வ தீ²ர்க²பாஹோ

ர்மாஹிஷ்மதீவ ப்ரநிதம்ப² காஞ்சீம்

ப்ரஸாத²ஜாலை ர்ஜலவேணி ரம்யாம்

ரேவாம் யதி² ப்ரேக்ஷிது மஸ்திகாம² ||

43

(ப-ரை) தீ²ர்க²பாஹோ = நீண்ட தோள்களுடைய; அஸ்ய = இந்த பிரதீப மன்னனுக்கு; அங்க லக்ஷ்மீ = தொடையில் உள்ள இலக்குமி; ப²வ = ஆவாயாக; மாஹிஷ்மதீ = மாஹிஷ்மதி பட்டணத்தின்; வப்ர = மதில்களென்னும்; நிதம்ப² = இடுப்பின் கீழ்ப்புறம்;

காஞ்சீ = ஓட்டியாணமாகிய; ஐலவேணி = நீரின் வெள்ளத்தால்;
ரம்பாம் = அழகான; ரேவாம் = நர்மதாநதியை; ப்ரஸாத்ஜலை =
உப்பிகைகளின் பலகணிகளில்; ப்ரேஷிதம் = பார்ப்பதற்கு;
காம = விருப்பம்; அஸ்தியதி = இருக்குமாயின்.

(க-ரை) மாஹிஷ்மதி பட்டணத்திற்கு சுற்றிலும் அகழிபோல்
சூழ்ந்துள்ள நருமதை யாற்றின் அழகை நீ உப்பிகை மேலிருந்து
பலகணிகள் மூலம் பார்க்க விரும்பினால் இவனை வரனாக தேர்ந்
தெடுத்துக்கொள். (உவமையணி)

சு || தஸ்யா: ப்ரகாமம் ப்ரியதீர்ஸ நோபி

நஸ க்ஷிதீஸோ ருசயே ப்²பூ²வ ।

ஸரத் ப்ரம்ரிஷ்டாம்பு² தீரோ பரோதீ²

ஸஸஸ்வ பர்யாப்தகளோ நளிந்யா: ||

44

(ப-ரை) ப்ரகாமம் = மிகுந்த; ப்ரியதீர்ஸ நோபி = அன்பு
ததும்பும் பார்வையுடையவனாயினும்; ஸ: க்ஷிதீஸ: = அந்த பிரதீப
மன்னவன்; ஸரத் ப்ரம்ரிஷ்ட = கூதிர்க்காலத்தால் போக்கிய; அம்பு
தீரம் = மேகங்களால்; உபரோதீ: = சூழ்ந்திராத; பர்யாப்தகள: =
முழுமையான ஈலைகளுடைய; ஸஸ் = சந்திரன்; நளிந்யா இவ =
தாமரைக் கொடிபோல்; தஸ்யா = அந்த இந்துமதி தேவியின்;
ருசயே = விருப்பத்திற்கு; நப்²பூ²வ = ஆகாது போனான்.

(க-ரை) இந்த பிரதீப மன்னன் அழகானவனாக இருந்த
போதிலும், கூதிர்க்காலத்து மேகங்களால் சூழாத அழகிய முழு
மதியை, தாமரைக்கொடி ஒவ்வாததுபோல், அவனை இந்துமதி
விரும்பவில்லை. (எதிர் நிலையணி)

சு || ஸாஸுரஸே நாதீ² பதிம் ஸுஷேண

முத்²தி²ஸ்ய லோகாந்தர கீ²த கீர்திம் ।

ஆசாரபூதோ ப்யவம்ஸ தீ²பம்

ஸுத்²தீ²ந்ந நிஷ்யா ஜக²தே² குமாரீ ||

45

(ப-ரை) லோகாந்தர கீ²த கீர்திம் = சொற்கத்தில் பாடும்
புகழுடைய; ஆசாரபூத = நல்லொழுக்கத்தால் புனிதமான; உப்²ய
வர்ஸ = இரண்டாயதாய் தந்தையர்மறபிற்கு; தீ²பம் = ஒளியாயுள்ள;
ஸுரஸேநாதீ²பதிம் = சூரசேன நாட்டிற்கு அறிபதியான;
ஸுஷேணம் = அஷேணன் என்னும் அரசனை; உத்²தி²ஸ்ய =

நோக்கி; ஸுத்தீதாந்தரிஷ்யா = அந்தப்புர பாதுகாவற்காரியான சுநந்தையால்; ஸா = அந்த; குமாரீ = இந்துமதி தேவி; ஜகதே = கூறப்பட்டாள்.

(க-ரை) துறக்கத்திலும் பரவிய புகழுடையவனும், நல்லொழுக்கத்தால் புனிதர்களாய் தாய் தந்தையர்களின் இருமறபிற்கும் ஒளியுண்டாக்கும், ஞானசேனாதிபதியான சுஷேணனுடைய சார்பில், வாயில் காவல் புரியும் சுநந்தை இந்துமதியுடன் கூறினாள். (குறி நிலையணி மற்றும் வீறுகோலணி)

சு || நீபாந்வய: பார்தி¹வ ஏஷ்யஜ்வா

கு²ணையமாஸ்திய பரஸ்பரேண ।

வித்²தாஸ்ரமம் ஸாந்த மிவத்ய ஸத்வை:

நைஸர்கி²கோப்யதஸ்ரி ஜேவிரோத³: ||

46

(ப-ரை) யஜ்வா = விதிமுறைப்படி வேள்வி செய்த; ஏஷ: = இந்த; பார்தி¹வ: = அரசன்; (சுஷேணன்) நீபாந்வய: = நீப மன்னர்களின் வம்சத்தவன்; யம் = எந்த சுஷேண அரசனை; ஆஸ்திய = அண்டி; கு²ணை: = ஞானமோன முதலிய குணங்களால்; ஸாந்தம் = அமைதியான; வித்²தாஸ்ரமம் = ரிஷியின் ஆச்சிரமத்தை; ஏத்ய = அடைந்து; நைஸர்கி²க அபி = இயற்கையான தாயினும்; பரஸ்பரேண = ஒன்றுக்கொன்றின்; விரோத³: = வைரம்; உத்ஸரிஜ்யதே = விடப்பட்டது.

(க-ரை) விதிமுறைப்படி வேட்டும் நீபவம் சத்தவனான இந்த அரசனில் மகரிஷிகளின் குடில்களில் யானை, சிங்கம் முதலிய விலங்குகள் தம்மியற்கைகுணமான பகையை விட்டு வாழ்வதுபோல், ஞானம், மொனம் முதலிய குணங்கள் அவற்றின் வித்தியசமான குணங்களை நீக்கிற்று. ஞானமுள்ள இடத்தில் மொனம், ஐசுவர்யமுள்ள இடத்தில் ஈகை இவ்வாறு ஒரு நற்குணமுள்ள விடத்தில் மற்றொரு நற்குணம், பொதுவாக, காணப்படுவதில்லை. (அரசன் எல்லா நற்குணமுடையவன் என்பது பொருள்). (குறி நிலையணி)

சு || யஸ்யாத்ம கே²ஜே நயநாமி¹ராமா

காந்திர் ஹிமாம்ஸோ மிவஸந்திவிஷ்டா ।

ஹம்யாக்²ர ஸம்மூ² த்மிணாங்குரேஷு

தேஜோவிஷஹ்யம் மிபுமந்தி²ரேஷு ||

47

(பரை) ஹிமாம்போ = சந்திரனுடைய; காந்திரிவ = வெண்ணிலா போல்; நயநாபி²ராமா = கண்களுக்கு நேர்த்தியான; யஸ்ய = எந்த சுஷேண மன்னனுடைய; காந்தி = ஒளியானது; ஆத்மகே²ஹே = தன்மாளிகையில்; ஸந்தி விஷ்டா = சம்மந்தப்பட்டதோ; அவிஷ்ஹயம் = சகிக்கமுடியாத; தேஜ = வீரமோ; ஹம்யாக்²ர = உப்பரிசை மேல்; ஸம்ருட்² = பிறந்த; த்ரிண = புல்லின்; அங்கு ரேஷு = முளைகள் உள்ள; ரிபுமந்தி²ரேஷு = வைரிகளின் நகரங்களில்; ஸந்திவிஷ்டம் = சார்ந்ததோ.

(க-ரை) சுஷேண மன்னனுடைய சொரூபம் தம்மவர்க்கு கண்விருந்தாய் குளிர்ந்த வெண்ணிலா போன்றுள்ளது. இவருடைய வீரமோ வைரிகளின் நகரத்துள்ள மாடிகளின் மேல் புல் முளைக்கும்படி; அவர்கள் விட்டோடும்படிச் செய்யவல்லது. (வேற்றுமையணி)

சு || யஸ்யாவரோத² ஸ்தந சந்த நானாம்

ப்ரக்ஷாணநாத்²வாரி விஹாரிகாலே ।

களிந்த² கந்யா மது²ரரம் க²தாபி

க²ங்கே²ர்மி ஸம்ஸக்த ஜலேவப²ாதி ||

43

(ப-ரை) யஸ்ய = எந்த சுஷேணனுடைய; வாரிவிஹாரிகாலே = நீர்விளையாடல் காலத்தில்; அவரோத² = அந்தப்புரத்துப் பெண்களின்; ஸ்தந சந்தநாநாம் = முலைகளில் ஓட்டியுள்ள சந்தனத்தை; ப்ரக்ஷாணநாத் = கழுவுதலால்; களிந்த கந்யா = யமுனையாற்று, மது²ரரம் = மது²ரா நகரத்தை; க²தாபி = அடைந்தவனாயினும்; க²ங்கே²ர்மி = கங்கையாற்றின் அலைகளுடன்; ஸம்ஸக்த = சம்மந்தப்பட்ட; ஜலேவ = தண்ணீருடையதுபோல்; ப²ாதி = பிரகாசிக்கிறது.

(க-ரை) இந்த சுஷேணனுடைய பட்டினமான மதுரைக்கு அருகில் கறுமையான யமுனையாறு, இவருடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள பல பெண்கள் நீராடும்போது கழுவிக்கொள்ளும் அவர்களின் கொங்கைகளிலுள்ள சந்தனத்தால் வெண்மையாகும் தண்ணீர் கலப்பதால் வெண்மையாயிருக்கும்; தூரத்திலுள்ள கெங்கையாறு கலந்ததுபோல் காணப்படுகிறது. (தற்குறிப்பணி)

சு || த்ர ஸ்தேந தார்க்ஷ்யா த்கில காளியேந

மணிம் விஸ்ரிஷ்டம் யமுநௌக ஸாயஃ ।

வஷஸ்த்¹ல வ்யாபிருசிம் த்²த³ந

ஸஸகௌஸ்துப⁴ம் ஹீவயதீவ க்ரிஷ்ணம் ||

49

(ப-ரை) தார்ஷ்யாத் = கருடனால்; த்ரஸ்தேந = பயப்பட்டு; யமுநௌகஸா = யமுனையே; இடமாகக் கொண்ட; காளியேந = காளிங்கன் என்னும் சர்ப்பத்தால்; விஸ்ரிஷ்டம் கில = கொடுக்கப்பட்டு பரம்பரையாக; வஷஸ்த்¹ல = மார்பில்; வ்யாபி = பரவும் = ருசிம் = ஒளியுள்ள; மணிம் = மணியை; த்²த³ந = அணிந்திருக்கும்; ய = எந்த சுஷண மன்னன்; ஸகௌஸ்துப⁴ம் = கவுஸ் துப மென்னும் மணி யணிந்த; க்ரிஷ்ணம் = ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு; ஹீவயதீவ = வெட்கச் செய்றானோ என்பது போலிருக்கின்றானோ.

(க-ரை) முன்பு கருடனுக்குப் பயந்த காளிங்கன் என்னும் பாம்பரசனை இந்த யமுனை யாற்றிலிருக்கும்படி இந்த சுஷண மன்னனுடைய முதாதையோர் அடைக்கலம் கொடுத்தமைக்குப் பதினாறுவாசக கொடுக்கப்பட்டதென பரம்பரையாக கேள்வியுறும் மணியை இவ்வரசன் மார்பில் அணிவதால், இவன் கௌஸ்துப மணியணியும் கிருஷ்ணனையும் வெட்கமுறச் செய்கிறானோ வென்பதுபோல் இருக்கின்றான். (சுட்டவணிமற்றும் தற்குறிப்பணி)

கா ஸம்பாவ்ய பீர்தார மழம் யுவாநாம்

ம்ரிது² ப்ரவாளோத்தர புஷ்பஸ்யே

ப்ருந்தாவநே சைத்ர ரத¹ா த்²மாதே

நிர்விஸ்யதாம் சுந்த்³ரியௌவநஸ்ரீ: ||

50

(ப-ரை) யுவாநாம் = இளமையான; அழம் = இந்த சுஷண மன்னனை; பீர்தாரம் = பதியாக; ஸம்பாவ்ய = ஏற்று; ம்ரிது²ப்ரவாள = மென்மையான தளிர்களே; உத்தர புஷ்பஸ்யே = மேற்புரத்தில் பூப்படுக்கையுள்ள; சைத்ரரத¹ாத் = குபேரனின் பூங்காவனத்தைக் காட்டிலும்; அநாதே = குறையாத; ப்²ரிந்தாவநே = பிருந்தாவனமென்னும் பூங்காவில்; தே, சுந்தரி = ஓ அழகிய இந்துமதி! யௌவநஸ்ரீ: = இளமையென்னும் உருவிலுள்ள சம்பத்தை; நிர்விஸ்யதாம் = அனுபவிக்கக் கடவது.

(க-ரை) ஓ அழகிய இந்துமதி! உனக்கு விருப்பமானால் இந்த இளமையதுடைய அரசனைப் பதியாக ஏற்றுக்கொள். குபேரனுடைய பூங்காவனத்திற்கு நிகரான இவனுடைய பிருந்தாவனமெனும் பூங்காவில் பூப்படுக்கைமேல் பரப்பப்பட்ட தளிர்கள்மேல் இளமை சுகத்தை அனுபவிப்பாய். (உவமை மற்றும் சிறப்பணி)

சு॥ அத்^யாஸ்ய சாம்ப^ய ப்ரிஷுதோஷிதாநி
 ஸாலேய க²ந்தீ^{நி} ஸிலாதலாநி ।
 கலாபிநாம் ப்ராவ்ரிஷி பஸ்யந்ரித்தம்
 காந்தாஸு கோவர்த^ந கந்த^ராஸு ॥

51

(ப-ரை) கிம்ச = இது மட்டுமன்று; ப்ராவ்ரிஷி = மாரி காலத்தில்
 காந்தாஸு = அழகான; கோவர்த^நகந்த^ராஸு = கோவர்தன
 மலைக் குகைகளில்; அம்ப^ய = தண்ணீரின்; ப்ரிஷித உஷிதாநி =
 சொட்டுகளால் நனைக்கப்பட்ட; ஸாலேய க²ந்தீ^{நி} = சிலாசத்தின்
 மணமுள்ள; ஸிலாதலாநி = பாறை இடங்களை; அத்^யாஸ்ய =
 ஏறிக்கொண்டு; கலாபிநாம் = மயில்களின்; ந்ரித்தம் = நாட்டியத்தை
 ப்ய = பாடும்.

(க-ரை) மேலும் மாரிக் காலத்தில் திவ்யமான கோவர்தன
 மலையின்குகைகளில் நீர்ச் சொட்டுகளால் நனைக்கப்பட்டு சிலாசத்
 துவாசனையுடைய சிலாசத்து பாறைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு
 மயில்கள் நாட்டியமாடுவதை நீ காணலாம். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு॥ நீரிபம் த்மாவர்த மநோஜ்ஞ நாயி^ய;
 ஸா வ்யத்யக²ா த²ந்யவதூ^ர ர்ப²வித்ரி^ய ।
 மஹீத²ரம் மார்க²வஸா து²பேதம்
 ஸ்ரோதோவ ஹாஸாக²ர க²ாமிநீவ ॥

52

(ப-ரை) ஆவர்த = நீர்ச்சுழி போன்ற; மநோஜ்ஞ = மனதை
 கொள்ளைக் கொள்ளும்; நாயி^ய = கொப்பூழுடைய; அந்யவதூ^ய =
 பிறனுக்கு மனைவியாக; ர்ப²வித்ரி^ய = ஆகப் போகும்; ஸா = அந்த
 இந்தமதி தேவி; தம்நீரிபம் = அந்த சுஷண மன்னனை; ஸாக²ர
 க²ாமிநீ = கடலை நாடிச் செல்லும்; ஸ்ரோதோவஹ = ஆறானது;
 மார்க²வஸாத் = வழியைப் பொருந்தி; உபேதம் = கிடைத்த; மஹீ
 த²ரம் இவ = மலையைப் போல்; வ்யத்யக²ாத் = தாண்டிச் சென்
 றாள்.

(க-ரை) தண்ணீர்ச் சுழிபோல் அழகான கொப்பூழுடைய
 இந்துமதி கடலை நாடிச்செல்லும் ஆறானது வழியில் உள்ள
 மலையைக் கடந்து செல்வதுபோல் அந்த சுஷணன் என்னும்
 மன்னனைத் தாண்டிச் சென்றாள். (குறிநிலை மற்றும் விரியுவமை
 யணி)

சு || அத¹ங்க² த²ா¹லிஷ்ட பு¹ஜம் பு¹ஜிஷ்யா
 ஹேமாங்க²த²ம் நாம களிங்க² நாத¹ம் ।
 ஆஸேதுஷிம் ஸாதி²தி ஸத்ரு பஷம்
 ப²ாலா மப²ாலேந்து² முகி¹ம் ப²ப²ாலே ॥

53

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; பு¹ஜிஷ்யா=ஏவலாளான சுநந்தை;
 அங்க²த² ஆ¹லிஷ்ட பு¹ஜம்=வாகுபுரியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
 தோள்களுடையவனும்; ஸாதி²தி ஸத்ரு பஷம்=வெல்லப்பட்ட
 பகைவர்களுடையவனும் ஆகிய; ஹேமாங்க²த² நாம=ஹேமாங்கத
 னென்னும் பெயருடைய; களிங்க²நாத¹ம்=களின்க நாட்டதிபதியை;
 ஆஸேதுஷிம்=அடைந்த; அப²ால இந்து² முகி¹ம்=முழுமதிபோன்ற
 முகமுடைய; ப²ாலா=வாலையாகிய இந்துமதியை நோக்கி;
 ப²ப²ாலே=சூறினான்.

(க-ரை) பிறகு, தோழியாகிய சுநந்தை வாகுபுரியணிந்த
 வனும் சத்துருஞ்ஞயனுமாகிய ஹேமாங்கதனென்னும் களின்க நாட்டு
 மன்னனருகிற் சென்று, முழுமதியைப் போன்ற அழகிய முகமுடைய
 இந்துமதியைக் கண்டு கூறத் தொடங்கினான். (வீறுகோளணி
 மற்றும் விரிபுவமையணி)

சு || அஸௌ மஹேந்த்²ராத்²ரி ஸமாநஸாரா:
 பதிர் மஹேந்த்²ரஸ்ய மஹோத²தே²ஸ்ச ।
 யஸ்ய கூரத்ஸஸ்ய க²ஜ்ச்ச¹லேந
 யாத்ராஸு யாதீவ புரோ மஹேந்த்²ர: ॥

54

(ப ரை) மஹேந்த்²ர அத்²ரிஸமாந ஸாரா=மகேந்திர மலைக்கு
 நிகரான திறமையுடைய; அஸௌ=இந்த ஹேமாங்க²த²ரஜன்;
 மஹேந்த்²ரஸ்ய=மகேந்திர மலைக்கும்; மஹோத²தே²ஸ்ச=மாக்
 கடலுக்கும்; பதி=பிரபு; யஸ்ய=எந்த ஹேமாங்க²தனுடைய;
 ஹேத்ரயாத்ராஸு=திக்கிலைய யாத்திரையில்; கூரத்=மதம் எழுச்
 செய்யும்; ஸஸ்ய=படையிலிருக்கும்; க²ஜ=யானைகளின்; ச¹லேந
 சாக்கில்; மஹேந்த்²ர=மகேந்திரமலை; புர=முன்னால்; யாதீவ=
 போகின்றனவோ வெனவுளதோ.

(க-ரை) இவ்வரசன் மகேந்திர மலையைப் போன்ற திறம்
 படைத்தவன். இவனுக்கு மகேந்திரமலை மலைக்கோட்டையாகவும்
 கடல்நீர் அரணாகவும், உள்ளன. இவனுடைய படையெடுப்பின்

போது முன்னால் செல்லும் யானைப் படைகளில் உள்ள யானைகளின் உயரம் மகேந்திர மலையே நடந்து செல்வதுபோலத் தோன்றும். (உருவகவணி)

சு|| வ்யாக்ராதரேகே¹ ஸுபு²ஜோபு³ஜாப்⁴யாம்

வி⁵பீ⁶ாதி ய⁷ாசாப ப்⁸ரிதாம் புரோக⁹ஃ :

ரிபு¹⁰ரியாம் ஸாஞ்ஜந பீ¹¹ாஷ்பஸேகே

ப¹²ந்தீ¹³க்ரிதாந மிவ ப¹⁴தீ¹⁵தீ¹⁶ தீ¹⁷வே ||

55

(ப-ரை) ஸுபு²ஜ³ = நல்ல தோள்களுடைய; சாபப்⁸ரிதாம் = வில்லாளர்களில்; புரோக⁹ஃ = முதன்மையான; ய⁷ = எந்த ஹேமாங்கத மன்னன்; ப¹²ந்தீ¹³க்ரிதாநாம் = சிறையிலடைக்கப்பட்ட; ரிபு¹⁰ரியாம் = சத்துருக்களின் இலக்குமிகளின்; ஸாஞ்ஜந பீ¹¹ாஷ்பஸேகே = மையுடன் கூடிய கண்ணீருடைய; ப¹⁴தீ¹⁵தீ¹⁶ இவஸ்தி¹⁷தே = முறையோவென; தீ¹⁷வே = இரண்டாகிய; ஜபாக்¹ாதரேகே¹ = நாண் முடிச்சக் கோடுகளை; பு³ஜாப்⁴யாம் = தோள்களில்; பி⁵பீ⁶ர்⁷தி = சுமக்கிறான்.

(க-ரை) மேன்மையான புயங்களுடைய வில்லாளர்களில் சிறத்தவனாகிய இவ்வரசன் இருபுயங்களிலும் இரண்டு விற்களை சுமப்பதால் அவற்றின் நாண்களின் உரசலால் இருதோள்கள் மீதும் கருமையான கோடுகள் ஏற்பட்டன. இக்கோடுகள் இவனுடைய பகைவரின் இலக்குமிகளை தோள்வலியால் கொண்டுவரும்போது அவ்விலக்குமிகளின்மையுடன் கூடிய கண்ணீர் தாசைகளோவெனத் தோன்றுகின்றன. (பிசுநிபினவிற்சியணி)

சு|| யமாத்தம் நஸ் ஸத்¹மநி ஸந்நிக்ரிஷ்ட²ஃ

மந்த்³ர த்⁴வநி த்யாஜித யாமதூர்ய⁵ :

ப்ராஸாத⁶ வாதாயந த்⁷ரி⁸ய வீசி⁹

ப்ரபே¹⁰ாதீய த்யர்ணவ ஏவ ஸுப்தம் ||

56

(ப-ரை) ஆத்மந¹ = தன்னுடைய; ஸத்¹மநி = இல்லத்தில்; ஸுப்தம் = படுத்த; யம் = ஹேமாங்கத மன்னனும்; ஸந்நிக்ரிஷ்ட² வீட்டின் அருகில் உள்ளவனாதலால்; ப்ராஸாத⁶ = உப்பரிகைகளில்; வாதாயந = பலகணிகள் வாயிலாக; த்⁷ரி⁸ய = காணப்படுகின்ற; வீசி⁹ = அலைகளுடைய; மந்த்³ரத்⁴வநி = கம்பீரமான ஓசையால்; த்யாஜித = விடுவிக்கப்பட்ட; யாம = வெள்ளத்தின் முடிவைக் குறிக்க

கும்; தூர்ய = வாத்யங்களுடைய; அர்ணவ ஏவ = வருணனே;
ப்ரபோதீயதி = எழுப்புவதுபோல் இருக்கிறது.

(க-ரை) தன் நகரில் படுத்திருக்கும் ஹேமாங்கத மன்னனை
அந்த உப்பிரிகை பலகணிகளின் வாயிலாக தென்படும் சமுத்திரன்
காலத்தை அறிவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு யாமத்திலும் வாசிக்கும்
வாத்தியங்களை மிஞ்சிய தன்னுடைய ஓசைகளில் தூக்கம் விழிக்கச்
செய்கிறான். (இவனை சமுத்திரனே சேவிக்கும்போது மற்றவர்கள்
சேவிப்பது அதிசயமன்று என்பது பொருள்). (விறுகோளணி)

க || அநேநஸாகம் விஹாரம்பு²ராலே

ஸ்தீரேஷு தாளீவந மர்மரேஷு ।

தீ²வீபார்த்தராநீத லவங்க²புஷ்பை:

அபாக்கிரித ஸ்வேத²லவா மருத்²பி²: ||

57

(ப-ரை) அநேநஸாகம் = இந்த ஹேமாங்கத ராஜாவுடன்;
தாளீவந = பனை தோப்புகளால்; மர்மரேஷு = சலசலப்பு சத்தஞ்
செய்யும்; அம்பு² ராலே = கடலின்; தீரேஷு = கரையில்; தீ²வீப
அந்தர = வேறு தீவுகளால்; அநீத = கொண்டு வரப்பட்ட; லவங்க²
புஷ்பை = கிராம்பு பூக்கள் உள்ள; மருத்²பி² = காற்றுகளால்;
அபாக்கிரித = போக்கிய; ஸ்வேத²ல வாஸதி = வியர்வைத் துளிகளுடன்
கூடியவளாய்; த்வ² விஹார = நீ சஞ்சாரஞ்செய்.

(க-ரை) நீ இவ்வரசனோடு கூடி, இலைகளால் சலசல ஓசை
எழுப்பும் பனைமரங்களுடைய கடற்கரையில் பிறதீவுகளிலிருந்து
லவங்கப்பூ வாடையைக் கொண்டு வரும் காற்றை அனுபவித்துக்
கொண்டே இருக்கலாம். (தகுதியணி)

ச || ப்ரலோபி²தாஃப் யாக்கிரிதி லோப²நியா

விதீ²ர்பு²ராஜா வரஜா தயைவம் ।

தஸ்மா தீ²பாவர்த்த தூ²ரக்கிரிஷ்டா

நீத்யேவ லக்ஷ்மீ: ப்ரதிகூல னை²வாத் ||

58

(ப-ரை) ஆக்கிரிதி லோப²நியா = அழகால் ஈர்க்கத்தக்கத் தகுதி
படைத்தவனாகிய; விதீ²ர்பு²ராஜா அவரஜா = போஜரானுக்குத்
தங்கையான இந்துமதி; தயா = அந்த சுநந்தையால்; ஏவம் = இவ்
விதமாக; ப்ரலோபி²தாநி = தூண்டப் பட்டே பாதிலும்; நீத்யா =
தெய்வயத்தனத்தால்; தூ²ரக்கிரிஷ்டா = தொலைவுக்குக் கொண்டு

வரப்பட்ட; லக்ஷ்மீ=இலக்குமி; ப்ரதிகூல தை²வாத் இவ=எதிர்
மாறான தெய்வ பலமுள்ள மகன் போன்று; தஸ்மாத்=அந்த
ஹேமாங்கத மன்னனிடமிருந்து; அபாவர்த்த=பின்னுக்குத் திரும்பி
னாள்.

(க-ரை) ஒருவனால் தூரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட
இலக்குமி தெய்வாகூலமின்றி அவனை விட்டுச் செல்லும்
வண்ணம், அற்புதமான அழகுடைய இந்துமதி இவ்வரசனின் அருகி
லிருந்து விலகிச் சென்றாள். (வீரியுவமையணி)

சு || அதே¹ர க²ாக்¹யஸ்ய நாத¹ம்

தௌவாரிகீ தே²வ ஸரூப மேத்ய |

இத ஸ்கோராசுதி விலோகயேதி

பூர்வா நுஸரிஷ்டாம் நிஜக²ாத² பே²ாஜ்யாம் ||

59

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; தெ²வாரிகீ=வாயில் காப்பாளான
சுநந்தை; தே²வஸரூபம்=தேவனுக்கு நிகரான; உரக²ாக்¹யஸ்ய=
நாகத்தின் பெயருடைய; புரஸ்ய=நாகபுரியின்; நாத¹ம்=
மன்னனை; ஏத்ய=அடைந்து; ஹே சகோராசுதி=சகேரமெனும்
பறவை போன்ற கண்களுடைய ஓ, இந்துமதி! இதஃ=இங்கேயும்;
விலோகய=கவனி; இதி=என்று; பூர்வ அநுஸரிஷ்டா=முன்
சொல்லியதுபோல்; பே²ாஜ்யாம் = இந்துமதியைப் பார்த்து;
நிஜக²ாத²=சொன்னாள்.

(க-ரை) பிறகு சுநந்தையானவள் தேவசமனான நாகபுரி
மன்னன் அருகிற் சென்று, சகோரம் போன்ற கண்களுடைய இந்து
மதியை நோக்கி, 'இங்கு கவனி' என்று கூறி முன்போல் கூறத்
தொடங்கினாள். (வீரியுவமையணி)

சு || பாண்ட்²யோய மம்ஸார்பித லம்ப²ஹாரா:

க்ஞப்தாங்க்²ராகே²ா ஹரிசந்த்²நே:

ஆப²ாதி ப²ாலாதப ரக்த ஸாநு:

ஸநிர்ஜரோத்²க²ார இவாத்²ரி ராஜ: ||

60

(ப-ரை) ஆம்ஸார்பித=வாகுபுரிகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டு;
லம்ப² ஹாரா=தொங்கும் முத்துமாலையுடைய; ஹரிசந்த்²ந=
சந்தனக் குழம்பால்; க்ஞப்தாங்க்²ராக்²=அங்கங்களில் பூசப்பட்ட;
அயம்=இந்த; பாண்ட்²ய: =பாண்டிநாட்டரசன்; புல ஆதப=

இளம்பரிதியால்; ரக்தஸாது = சென்னிறச் சாரலுடைய; ஸநிர்ஜரோத்²கார = மலையருவி வெள்ளம் பாயும்; அத்²ரிராஜ இவ = மலையரசுபோன்று; ஆப்²ரிதி = பிரகாசிக்கின்றான்.

(க-ரை) வாசுபுரிகளிலிருந்து தொங்கும் முத்தாரங்களும், மலைய பருவத்தில் பிறந்த சந்தனம் பூசிய பாண்டிய நாட்டு மன்னன், இளம்பரிதியால் சென்னிறமுடைய சாரல்களும், வெண்மையாய் தோன்றும் அருவிடன் பாயும் மலையரசுபோல் ஒத்திருக்கிறான், (தற்குறிப்பணி)

சு || விந்த²யஸ்ய ஸம்ஸ் தம்ப²மிதா மஹாத்²ரே

நிர்ஸோஷ பீதோஜ்ஜித ஸிந்து² ராஜஃ ।

பீத்யாவ மேத²ாவ ப்²ரிதார்த்²ர மூர்தே

ஸஸௌ ஸநாதிகோ யஸ்ய ப்²வத்யக்²ஸ்த்யஃ ॥

61

(ப-ரை) விந்த²யஸ்ய = விந்தியம் எனும் பெயருடைய; மஹாத்²ரே = விருத்தி யடைந்துக்கொண்டுள்ள மலையை; ஸம்ஸ் தம்ப²மிதா = நீக்குகின்ற; நிர்ஸோஷ பீத = மீதமின்றி குடித்து; உஜ்ஜித = விடப்பட்ட; ஸிந்து²ராஜஃ = சமுத்திரனுடைய; அக்²ஸ்த்ய = அகத்திய முனிவன்; அவமேத² = புரவி வேள்வியின்; அவப்²ரித = திணைக்குப் பிறகு நடத்தும் சடங்கில் குளிப்பதால்; ஆர்த்²ர = நனைக்கப்பட்ட; மூர்தே = உடலுடைய; யஸ்ய = எந்த பாண்டி நாட்டின்; பீத்யா = சினேகிதத்தால்; ஸௌஸநாதிக = நன்கு குளிக்கின்றவன்; ப்²வதி = ஆகின்றான்.

(க-ரை) விந்திய மலையின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்திய வனும் கடல் நீரை மீதியின்றி குடித்து மறுபடியும் விட்டவனும் ஆகிய அகத்திய முனிவன் இப்பாண்டி மன்னனின் புரவி வேள்விக்குப் பிறகு நடக்கவேண்டிய அவப்ரிதமெனும் குளியல் சரியாக நடந்ததா என்று நலம் விசாரித்தான். (அதாவது அம்மா முனிவர் இவ்வரசனிடம் மிகுந்த பற்றும் அனுக்கிரகமும் உள்ளவர் என்பதாம்). (ஆடாமையணி)

சு || அஸ்த்ரம் ஹரா த்²ாப்தவதா து²ராபம்

யேநேந்த்²ர லோகாப ஜயாய த்ரிப்தஃ ।

புரா ஜஸ்த்²ாந விமர்த்²ஸங்கி

ஸந்த்²ாய ஸங்காதி²பதி: ப்ரதஸ்தே ॥

62

(ப-ரை) புரா = முன்பு; ஐநஸ்தீ¹ந = மக்கள் நிலயங்களுக்கு; விமர்த² = உபத்திரவம்; ஸங்கீ = எண்ணிக்கொண்டிருந்தவனும்; த்ரிப்த³ = செருக்குற்ற; லங்காதி⁴பதி = இராவணன்; து⁵ரபம் = அரிதாய்; அஸ்தீரம் = பிரம்மாஸ்திரத்தை; ஹராத் = பரமேசுவரனால்தான்; ஆப்தவதா = அடைந்த; யேந = எந்த பாண்டிய மன்னனுண்டோ அவனுடன்; ஸந்தீராய = சந்தி செய்துக்கொண்டு; இந்த⁶ரலோக = துறக்கத்தினை; அபஜாய = வெல்வதற்கு; ப்ரதஸ்தே⁷ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) இராவணன் தன் மக்கள் நிலையத்திற்கு கேடு வராவண்ணம் அவ்விடத்திற்குச் சமீபத்தில் பரமேசுவரனிடம் பிரம்மசிரம் என்னும் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றிருந்த பாண்டிய மன்னனுடன் சந்தி செய்துக்கொண்டு இந்திரனுடன் போருக்குச் சென்றான் (அதாவது இராவணனுக்கும்கூட வெல்ல முடியாதவன் என்பதாம்). (கூடாமையணி)

சு || அநேந பானௌ விதி¹வத்² க்ரிஹீதே

மஹா குலீநேந மஹீவ கு³ர்வீ ||

ரத்நாது வித்⁴த⁵ர்னவ மேக⁶லாயா

தி⁷ஸஸ்ஸ பத்நீ ப⁸வ தஷிணாஸ்யா ||

63

(ப-ரை) மஹாகுலீநேந = நற்குடி பிறந்த; அநேந = இப் பாண்டிய மன்னன்; பானௌ = உன் கையை; விதி¹வத் = முறைப் படி; க்ரிஹீதேஸதி = பிடித்தால்; கு³ர்வீ = பெரிதாய்; மஹீவ = பூமி போன்று; ரத்ந அநுவித்⁴த⁵ = ரத்தினங்களால் விரிந்த; அர்னவ = கடலை; மேக⁶லாயா = ஒட்டியாணமாகக் கொண்ட; த⁷ஷிணாஸ்யாதிஸ = தென்திசைக்கு; ஸபத்நி = சக்களத்தியாக; ப⁸வ = இருப் பாய்.

(க-ரை) ரத்தினங்களடங்கியுள்ள கடலிற்கும் தென்திசை அரசனான இப்பாண்டியனைத் திருமணம் செய்துகொள்வாயேல் இவனுக்குப் பட்டத்து இராணி ஆவாய். (தொடர்நிலை செய்யுட் பொருட்பேரணி)

சு || தாம்பூலவல்லீ பரிணத்¹த² பூக³ா

ஸ்வேலா லதாலிங்கி⁴த சந்த⁵நாஸு ||

தமால பத்ராஸ் தரணாஸு ஸஸ்வத்

ப்ரஸீத⁶ ரந்தும் மலயஸ்த⁷லீஷு ||

64

(ப-ரை) தாம்பூலவல்லி = வெற்றிலைக் கொடி; பரிணத்தீ = நழுவிக்கொண்டுள்ள; பூகீரஸு = பாக்கு மரங்கள் உள்ள; ஏலாலதா = ஏலக்கொடிகள்; ஆவிங்கித் = தழுவிக்கொண்டுள்ள; சந்தீ நாஸு = பச்சிலை மரங்களின் இலைகளே படுக்கையாக கொண்ட; மலயஸ்தீலீஷு = மலய பருவத்தின் அச்செயற்கை நிலங்களில்; ஸ்வது = உவ்வப்போது; ரத்தும் = வினையாட; ப்ரஸீத = அனுகூலமானவனாக இரு.

(க-ரை) கழுது மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டுள்ள வெற்றிலைக் கொடிகளும், சந்தன மரங்களை சூழ்ந்துள்ள ஏலக்காய் கொடிகளும் உள்ள மலய பருவத்தின் அச்செயற்கையிடத்தில் நீசகம் அனுபவிப்பாய். (முறையிற்படற்சியணி)

சு || இந்தீவராயாம ததுர் ந்ரிபோஸௌ

த்வம் ரோசனா கெளர ஸ்ரீரயஷ்டி: |

அந்யோந்ய ஸோபீா ப்ரிவ்ரித்தீயே வாம்

யோகஸ்தடித் தேநயதீயோ ரிவாஸ்து ||

65

(ப-ரை) அஸௌ = இந்த; ந்ரிப: = பாண்டி நாட்டு மன்னன்; இந்தீவராயாம தது: = குவனையைப் போன்ற கறுத்த உடலுடையவன்; த்வம் = நீ; ரோசனா = கோரோசனைப் போன்ற; கெளரஸ்ரீரயஷ்டி: = பசுமையான மெல்லிய உடலுடையவன்; தடித்தோயதீ: இவ = மின்னலும் மேகமும் போன்று; வாம் = உங்களிருவருக்கும்; யோக: = சம்மந்தம்; அந்யோந்ய = ஒருவர்க்கொருவருடைய; ஸோபீா = ஒளியின்; ப்ரிவ்ரித்தீயே = வளர்வதற்கு; அஸ்து = ஆகும்.

(க-ரை) கறுங்குவனைப் போன்ற நிறமுடைய இளவரசனுக்கும்; கோரோசனைப் போன்ற பசுமை நிறமுள்ள உனக்கும் உண்டாகும் சம்மந்தம் மேகத்திற்கும் மின்னலுக்குமுள்ள சேர்க்கைப்போன்று மிகப் பிரகாசமாயிருக்கும். (தொகையுவமையணி)

சு || ஸ்வஸுர் விதீர்பீாதிபதே ஸ்ததீயோ

லேபேந்தரம் சேதஸி நோபதேஸ: |

திவாகராதிர்ஸுந பீத்தீ கோஸே

நக்ஷத்ர நாதீாம்ஸுரிவாரவிந்தே ||

6

(ப-ரை) வித²ர்ப¹ாதி¹பதே = போஜமன்னனுக்கு; ஸ்வஸு = தங்கையான இந்துமதியின்; சேதளி = மனதில்; ததீ²ய = அந்த சுநந்தையின்; உபதே²ஸ = போதனைகள்; தி²வாகர ஆத²ர்ப¹ாத = ஞரியனைக் கண்டதும்; ப²த²த²கோஸே = மூடியுள்ள மொட்டுக்கள் உள்ள; அரவிந்தே² = தாமரைகளில்; நஷத்ர நாத¹ாம் ஸுரிவ = சந்திரனின் கதிர்கள் போல்; அந்தரம் = அவகாசத்தை; நலேபே¹ = அடையாது போயிற்று.

(க-ரை) ஞரியன் இல்லாதபோது சந்திரன் கதிர்கள் தாமரை மொட்டில் நுழையாது போவதுபோல் இவ்வரசனைப் பற்றிய சுநந்தையின் வார்த்தைகள், விருப்பமிலா இருந்துமதியின் மதிக்குப் பிடிக்கவில்லை. (விரியுவமையணி பற்றிம் விலக்கணி)

சு || ஸஞ்சாரிணீ தீ²பஸிகே¹ந ராத்ரௌ

யம் யம் வ்யதீயாய பதிம் வராஸா ।

நரேந்த்²ர மாக்²ாட்ட இவப்ர போ²ாதே²

விவர்ண ப¹ாவம் ஸஸ்பூ²மிபால;

67

(ப-ரை) பதிம் வரா = பதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும்; ஸா = அந்த இந்துமதி; ராத்ரௌ = இரவில்; ஸஞ்சாரிணீ = உலாவும்; தீ²பஸிகே¹ந = விளக்கின் ஒளி போல்; யம் யம் = எந்தெந்த அரசனை; வ்யதீயாய = தாண்டினனோ; ஸஸ = அந்தந்த; பூ²மிபால = அரசன்; நரேந்த்²ர மாக்² = ராஜவீதியில்; அட்ட இவ = கோட்டை வாயின் மீதுள்ள விடுகள் போல்; விவர்ண ப¹ாவம் = வண்ணங் கெட்டும், இருள் நிரம்பியும்; (உள்ளதுபோல்); ப்ரபோ²ாதே² = அடைந்தனர்.

(க-ரை) முன்னால் அடைப்பில்லாத அரசமாளிகையின் மேற்புற மாடியில் விளக்கை யெடுத்துச் செல்லும்போது பின்புறத்தில் இருள் சூழ்வதுபோல், இந்துமதி எந்தெந்த அரசனைத் தாண்டிச் சென்றாளோ அந்தந்த மன்னனுடைய முகம் வெளுத்துவிட்டது. (தொகையுவமையணி)

சு || தஸ்யாம் ரகே²ாஸ்ஸௌ ருபஸ்தி¹தாயாம்

வ்ரிணீதவா நேதி ஸமாகுலோ²பூ²த் ।

வா²மதரஸ் ஸம்ஸய மஸ்ய ப²ாஹு

கேயூர ப²ந்தே²ாச் ச¹வஸிதைத்ருநோத² ||

68

(ப-ரை) தஸ்யாம் = அந்த இந்துமதிதேவி; உபஸ்தி¹தாயாம் = அருகில் வர; ரகே²ஸஸ்து = ரகுவின் மகனாய அஜமன்னன்; மாம் = என்னை; வ்ரிணீத = தேர்ந்தெடுப்பாளோ; நவா = இல்லையோ; இதி = என்று; ஸமாகுல = அ³த் = ஐயங் கொண்டவனானான்; அஸ்ய = இந்த அஜமன்னனின்; வாமேதர = வலது; ப²ரஹு = தோள்; கேபூரப²ந்த³ = வாகுபுரி இடத்தின்; உச்¹வஸிதை = தோற்றத்தால்; ஸம்ஸயம் = ஐயப்பட்டடை; துநோத² = போக்கியது.

(க-ரை) இந்துமதி தன் அருகில் வந்ததும் அஜமன்னவன் தன்னை அவள் தேர்ந்தெடுப்பாளோ மாட்டாளோவென ஐயங் கொள்ளவே அவனது வலப்பயம் அதிர்ந்த நற்சகுனத்தால் அந்த சந்தேகம் நீங்கியது. (நினைப்பணி)

சு || தம் ப்ராப்ய ஸர்வாவயவாநவத்²யம்

ந்யவர்த தாந்யோபக²மாத் குமாரீ ।

நஹி ப்ரபு¹ல்லம் ஸஹகாரமேத்ய

வ்ரிஷாந்தரம் காந்ஷதி ஷட்பத²ாளி: ॥

69

(ப-ரை) குமாரீ = இந்துமதி; ஸர்வாவயவ = எல்லா உறுப்புகளிலும்; அதவத்²யம் = குற்றமற்ற; தம் = அந்த அஜராஜனை; ப்ராப்ய = அடைந்து; அந்ய = மற்றொரு அரசனை; உபக²மாத் = அடைவதற்கு; ந்யவர்தத = ஒப்பவில்லை; தத¹ாணி = அதாவது; ஷட்பத²ாளி = வண்டுக்களின் கூட்டம்; ப்ரபு¹ல்ல = நன்கு மலர்ந்த; ஸஹகாரம் = மாமரத்தை; ஏத்ய = அடைந்ததும்; வ்ரிஷாந்தரம் = மற்றொரு மரத்தை; நகாந்ஷதி = விரும்புவதில்லை.

(க-ரை) வண்டுகளின் கூட்டமானது சுவையுள்ள மாமரத்தை அடைந்தபோது மற்றொரு மரத்தை எவ்வாறு விரும்புவதில்லையோ அதுபோல் இந்துமதி எல்லா உறுப்புக்களும் அழகாக உள்ள உடலையுடைய அந்த அஜமகாராஜனைப் பார்த்ததும் மற்றொரு மன்னனை நாட வேண்டுமென்ற எண்ணமற்றவளானாள். (தொகையுவமையணி)

சு || தஸமிந் ஸமாவேஸித சித்த வ்ரித்திம்

இந்து²ப்ரப²ா மிந்து²மதி மவேக்ஷ்ய ।

ப்ரசக்ரமே வக்து மநுக்ர மஜ்ஞா

ஸனிஸ்தரம் வாஃய மித²ம் சுநந்த²ா

70

(ப-ரை) தஸ்மிந் = அந்த அஜமன்னனிடம்; ஸமாவேஸித சித்தவ்ரித்தம் = நிறுத்தப்பட்ட மனமுடைய; இந்துப்ரப¹ாம் = சந்திரன் போன்ற ஒளியுடைய; இந்து²மதீம் = இந்துமதி தேவியை; அவேஷ்ய = பார்த்து; அநுக்ரமஜ்ஞா = சொற்களின் முன்பின் வலியை அறிந்த; ஸுநந்த¹ா = சுநந்தை; இத²ம் = சொல்லத்தக்க இந்த; ஸவிஸ்தரம் = வரலாற்றை; வக்தும் = சொல்ல; ப்ரசக்ரமே = தொடங்கினாள்.

(க-ரை) சொற்றொடரின் முன்பின்னறிந்த சுநந்தை அஜமன்னனிடம் மனம் நாட்டியுள்ளவளும், முழுமதிபோல் அழகுள்ளவளுமாகிய இந்துமதியைக் கண்டு அவ்வரசனின் வரலாற்றை விளக்கத் தொடங்கினாள். (உவமையணி)

க || இஷ்வாகுவம்ஸ்ய: ககுதே¹ா ந்ரிபாணாம்

ககுதஸ்த¹ இத்யாஹித லக்ஷணோப²த¹ |

காகுதஸ்த¹ ஸப்²த³ம் யத உந்நதேச்ச¹ா:

ஸலாக்¹யம் த²த³த்யுத்தர கோஸலேந்த¹ரா: ||

71

(ப-ரை) இஷ்வாகு வம்ஸ்ய = இஷ்வாகு அரசனுடையமரபில் பிறந்த; ந்ரிபாணாம் = அரசர்களில்; ககுத² = சிறந்த, ஆறறித லக்ஷண = மேன்மையான குணங்களுடைய; ககுதஸ்த¹ இத² = ககுதஸ்தன் என்னும் அரசன்; அப³த² = இருந்தான்; யத = எந்த ககுதஸ்த மன்னனால்; உந்நதேச்ச¹ா = நற்குணங்களுடைய; உத்தரகோஸலேந்த¹ரா = வடகோஸலை நாட்டிற்கதிபதிகளாகி திலிபன் முதலிய; ஸலாக்¹யம் = புகழ் வாய்ந்த; காகுதஸ்த¹ஸப்²த³ம் = ககுதஸ்தன் என்னும் சொல்லை; த²த³தி = பெறுகின்றனர்.

(க-ரை) இஷ்வாகு மரபு அரசர்களில் சிறந்த குணமுடைய ககுதஸ்த மன்னன் மரபில், அவனுக்குப் பின்னால் உதித்த குணாதிகமுள்ள வடகோசலையை ஆளும் மன்னர்கள்காகுதஸ்தர் களென்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர். (முறையிற்படற்சியணி)

சு || மஹேந்த¹ர மாஸ்த¹ாய மஹோக்ஷருபம்

யஸ் ஸம்யதி ப்ராப்த பிநாகி லீல: |

சகார பாணை ரஸுராங்க²நாநாம்

கண்டஸ்த¹லீ: ப்ரோஷித பத்ரரேக¹ா: ||

72

(ப-ரை) யஃ = எந்த கருத்ஸ்த மன்னன்; ஸம்யதி = போரில்; மஹோக்ஷரூபம் = பேரேறு போன்ற உருகொண்டு; ப்ராப்த பிநாகி லீஸஸ்ஸந் = பரமேசுவரனாலடைந்த விளையாடல் உடையவனாய்; ப்ராணைஃ = பாணங்களால்; அஸுராக்²நாநாம் = அரக்கப் பெண்க ளுடைய; க்²ண்ட¹ஸ்த¹லீஃ = கன்னங்களில்; ப்ரோஷிதபத்ர ரேக¹ஃ = மகர பத்திரிகை யெனும் கோடுகள் கலையுமாறு; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) அந்த கருத்ஸ்த மாமன்னன் ஈசனைப் போல் பெரிய ளுருதுருவெடுத்த இந்திரன்மீது உட்கார்ந்து, பாணங்களால் அரக்கப் பெண்களின் பதிகளைப் பிரியச் செய்ததால் அலங்கார மற்றவர் களாகச் செய்தான். (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

சு || ஐராவணாஸ்ப¹ாலந விஸ்த¹ம்யஃ

ஸங்க²ட்டய ந்நங்க²த² மங்க²தே²ந ||

உபேயுஷஸ்வாமி மூர்த்தி மக்²ர்யாம்

அர்த²ாஸநம் கோத்²ர பி²தே²ராதி² திஷ்டெ¹ள ||

73

(ப-ரை) யஃ = எந்த கருத்ஸ்த¹ அரசன்; ஐராவணாஸ்ப¹ாலந = ஐராவதம் தட்டுவதால் பாழடைந்த; அங்க²த²ம் = வாசுபுரியை; அங்க²தே²ந = தன்னுடைய வாசுபுரியால்; ஸங்க²ட்டயந்ஸந் = உரசிக்கொண்டு; ஸ்வாம் = தன்னுடைய; அக்²ர்யாம் = சிறந்த; மூர்திம் = உடலை; உபேயுஷஃ = அடைந்த; கோத்²ரபி²த²ஃ = தேவேந்திரனுடைய; அர்த²ாஸநம² = பாதி இருக்கையை; அதி¹திஷ்டெ¹ள = ஏறினான்.

(க-ரை) பிறகு, தேவேந்திரன் சுயரூபமெடுத்து ஐராவத¹த்தை மெள்ளத் தட்டிக் கொடுத்து, அதனால் ஏகிய வாசுபுரியுடன் சிங்கா தனத்தின் மீது உட்கார்ந்தபோது, கருத்ஸ்த மாமன்னன் இந்திர னுடன் பாதியாதனத்தில் தன் வாசுபுரியுடன் அவனது வாசுபுரியை உரசிக்கொண்டே உட்கார்ந்தான். (மிகுதினவீற்சியணி)

சு || ஜாதஃ குலே தஸ்ய குலோரு கீர்தி

குலப்ரதீ²போ ந்ரிபதிர் தி²லீய ||

அதிஷ்ட¹ தே²ஸோந ஸதக்ரதுத்வே

ஸக்ராப்²யபியா விஜய்ரித்தயே யஃ ||

74

(ப-ரை) உருகீர்தி = அதிகப் புகழுள்ள; குலப்ரதீப = மரபிற்கு விளக்குப் போன்றவன்; திலீப = திலீபனென்னும்; நரபதி = அரசன்; தஸ்ய = அந்த கருத்தி¹ அரசனின்; குலே = மரபில்; ஜாத: கில = பிறந்தானன்றோ! ய: = எந்த திலீப மன்னன்; ஸக்ராப் யஸூயா = தேவேந்திரனுடைய பொறாமை; விநிவ்ரித்தயே = போவதற்கு; ஏகோநாத: க்ரதுத்வே = தொண்ணூற்றொன்பது வேள்விகள் உடைய எண்ணத்தில்; அதிஷ்ட¹த் = இருந்தான்.

(க-ரை) அப்படிப்பட்ட கருத்தி¹ அரச மரபில் குலவிளக்க மும் புகழுற்றவனும் ஆகிய திலீபன் பிறந்து தொண்ணூற்று ஒன்பது புரவி வேள்விகள் புரிந்து தேவேந்திரனுடைய அன்புக்காக நூறாவது யாகத்தை விட்டுக் கொடுத்தான். (காரணவராய்ச்சியணி)

க. யஸ்மிந் மஹிம் ஸாஸதி வாணிநீநாம்

நித்²ராம் விஹாரார்த¹ பதே¹ க²தாநாம் ।

வாதோபி நாஸ்ரம்ஸயதி³ம் ஸுகாநி

கோ லம்ப²யே த²ஹரணாய ஹஸ்தம் ॥

75

(ப-ரை) யஸ்மிந் = எந்த திலீப மன்னன்; மஹிம் = பூமியை; ஸாஸதிஸதி = ஆண்டுக் கொண்டிருக்க; விஹாரார்த¹பதே¹ = விளையாட்டின் பாதியில்; நித்²ராம் க²தாநாம் = தூக்கம் அடைந்த; வாணிநீநாம் = பாடகிகளின்; அம்ஸுகாநி = துணிகளை; வாத: அபி = வாயுவும்; நாஸ்ரம்ஸயதி = அசைக்கவில்லையோ; ஆஹரணாய = உவந்துவிட்ட; க: = எவன்; ஹஸ்தம் = கைகளை; லம்ப²யேத் = நீட்டுவான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் ஆளுகையில் உலாவிடம் சென்றபோது வழியில் படுத்துத் தூங்கி மயங்கி விடந்த பெண்களின் துக்கிகளை காற்றுகூட அசைக்கவில்லை, சொத்துக்களைக் கவர எவனும் கைநீட்டத் துணியவில்லை. (அதாவது விபசாரம், திருடு ஆகியவை இல்லாவிருந்தது). (மிகுதினவிற்சியணி)

க. புத்ரோ ரகு²ஸ் தஸ்ய பத²ம் ப்ரஸாந்தி

மஹாக்ரதோ ர்வி²வஜித: ப்ரயோக்த: ।

சதுர்தி²க²ா வர்ஜித ஸம்ப²ரிதாம்பா

மரிதபாத்ர ஸேஷா மகரோ த்விபூ²திம் ॥

76

(ப-ரை) விசுவஜிதஃ=விசுவசித் என்னும்; மஹாக்ரதோஃ=பெருவேள்விக்கு; ப்ரயோக்த=நடத்துகின்ற; தஸ்ய=அந்த திலீபமன்னனுக்கு; புத்ரஃ=மகனான; ரகுஃ=ரகுமன்னன்; பதீம்=மாகாணத்தை; ப்ரஸாஸ்தி=ஆள்கின்றான்; யஃ=எந்த ரகுமன்னன்; சதுர்திம்=நான்கு திசைகளால்; ஆவஜித=கொண்டுவரப்பட்டு; ஸம்ப்ரிதா=வளர்க்கப்பட்ட; விபூதி=ஆக்கத்தை; மரித்பாத்ர=மட்பாண்டமே; ஸேஷா=மிகுந்ததாய்; அகரோத்=செய்தான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னனுக்கு மகனான ரகுமன்னன் ராஜ்ஜியத்தை ஆண்டுகொண்டே 'விசுவஜித' என்னும் வேள்விபை நடத்தி நாற்றிசைகளை வென்று, கொண்டுவந்த பொருள்களையாவும் அந்த வேள்வியில் விரயம் செய்தான்; மட்பாத்திரங்களை மட்டும் சிறுத்திக் கொண்டான். (பிரதினவிற்சியணி)

சு || ஆருட்¹ மத்²ரீம் ஸுத³தீ³ ந்விதீர்ணம்
பு²ஜங்க²மாநாம் வஸதீம் ப்ரவிஷ்டம் |
ஊர்தீ³வங் க²தம் யஸ்ஸ ந சாதுப²ந்தி³
யஸஃ பரிச்சே¹த்து மியந்தயாஃலம் ||

77

(ப-ரை) அத்²ரீம்=மலைகளை; ஆருட்¹ம்=ஏறிய; உத³தீ³ந்=கடல்களை; விதீர்ணம்=தாண்டிய; பு²ஜங்க²மாநாம்=பாம்புசுட்டு; வஸதீம்=நிலையான பாதாள உலகத்தை; ப்ரவிஷ்டம்=துழைந்த; ஊர்தீ³வம்=துறக்கம் முதலிய உலகங்களை; க²தம்=அடைந்த; அதுப²ந்தி³சஃ=முக்காலத்தும் பரந்த; யஸ்ய=எந்த ரகுமன்னனுடைய; யஸஃ=புகழ்; இயத்தயாஃ=அதன் அளவை; பரிச்சே¹த்தும்=அளவிட; நாலம்=முடியாதது.

(க-ரை) மலைகளிலும், பூமியிலும், மேலுலகு, கீழுலகுகளிலும் முக்காலங்களிலும் நிலைத்துள்ளவாறு விரிந்திருந்த இந்த ரகுமன்னனுடைய புகழின் அளவை விளக்க முடியாதது. (மிகுதிநவிற்சியணி)

சு || அஸௌ குமார ஸ்த மஜோஃதுஜாதஃ
த்ரிவிஷ்டப ஸ்யேவ பதீம் ஜயந்தஃ |
கு²ர்வீம் து²ரம் யோ பு²வநஸ்ய பித்ரா
து²ர்யேனத²ம் யஸ் ஸத்²ரிஸம் பி²ப²ர்தி ||

78

(பரை) அஸௌ=இந்த; அஜு=அஜன் என்கிற பெயருடைய குமாரை = மகன்; த்ரிவிஷ்டபஸ்ய=சொற்குத்திற்கு; பதம்=அரசனாகிய; தேவேந்திரனின்; ஜயந்த இவ=ஜயந்தன் போன்று; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; அநுஜாத்=அடுத்து பிறந்தான்; தம்யை=கற்கும் நிலையிலுள்ள; ய=எந்த அஜமன்னன்; குர்வீம்=பெரிதாய்; புவநஸ்ய=புவியின்; துர்யேந=வெகுகாலமாக அரசபாரத்தை சுமந்துக் கொண்டிருந்த; பித்ரா=தந்தையாகிய ரகுமன்னனுடன்; ஸத்ரிபம் யதாதா=இணையாக; பிபீதி=தாங்குகின்றான்.

(க-ரை) இந்த அஜமன்னன் துறக்கத்தின் அரசனான தேவேந்திரனுடைய மகன் ஜயந்தனைப் போன்று பிறந்து வெகு காலமாக, அரசபாரம் தாங்கி தந்தையாருக்கு நிகராக இளவரசனாய் அரசுகாரியங்களை நடத்துகிறான். (தொகையுமையணி)

சு || குலேந காந்த்யா வயஸா நவேந

குணைச்ச தைஸ்தைர்விநய ப்ரதாநை :

த்வா மாத்ந ஸ்துலய மமும் வ்ரிணீஷ்வ

ரத்நம் ஸமாகச்சது காஞ்சநேந ||

79

(ப-ரை) குலேந=மறபினால்; காந்த்யா=அழகால்; நவேந வயஸா=புது இளமையால்; விநயப்ரதாநை=அடக்கமே முதலாகக் கொண்ட; தைஸ்தை=அந்தந்த; குணைச்ச=சீலமுதலாய குணங்களாலும்; ஆத்மநை=உனக்கு; துலயம்=நிகரான; அமும்=இந்த அஜமன்னனை; த்வம்=நீ; வ்ரிணீஷ்வ=தேர்ந்துக் கொள்; ரத்நம்=இரத்தினம்; காஞ்சநேந=பொன்னுடனும்; ஸமாகச்சது=சம்மந்தம் கொள்ளட்டும்.

(க-ரை) குலம், அழகு, நவயௌவனம், அடக்கம், நற்சபாவம் முதலிய உயர்குணங்களுடையவனும், உனக்கு நிகரானவனும் ஆகிய இம்மன்னனை, நீ தெரிந்தெடுத்துக்கொள். இவ்விரு சேர்க்கையும் பொன்னுடன் மணி சேர்ந்தது போல் நன்றாக இருக்கும். (தொகையுமையணி)

சு || ததஸ்ஸுநந்தா வசனநாவஸாநே

லஜ்ஜாம் தநூக்திய நரேந்த்ரகந்யா :

த்ரிஷ்ட்யா ப்ரஸாதாமலயா குமாரம்

ப்ரத்யக்ரஹி த்ஸம்வரண வ்ரஜேவ ||

80

(ப-ரை) தத³=பிறகு; ஸுநந்த² வசநாவஸாதே=சுநந்தை சொன்ன பிறகு; நரேந்த்² கந்யா=இந்துமதி; லஜ்ஜாம் தநுக் ரித்ய=கொஞ்சம் வெட்கத்துடன்; ப்ராஸா²த அமலயா=மனத் தூய்மையோடு கருணையுள்ள; த்ரிஷ்ட்யா=பார்வையுடன்; குமாரம்=அவ்வரச குமாரனுக்கு; ஸம்வரண வ்ரஜேவ=சுயம் வரம் செய்யும் மாலையிட; ப்ரத்யக்²ர ஹீத்=சம்மதித்தான்.

(க-ரை) சுநந்தை அவ்வாக்கியங்களை கூறிய பிறகு இந்துமதி சற்றே வெட்கமடங்கியவளாம், கருணையுள்ள பார்வையோடு சுயம் வரத்துப் பூமாலையைப் போடுவதற்கு சம்மதித்தான்- (அதாவது புன்னகைப் பூத்த முகத்துடன் அவனை நோக்கினாள். (நிகழ்வின விரிசியணி)

சு|| ஸா யூநி தஸ்மி ந்நபி¹லாஷ ப²ந்த³ம்

ஸஸாக ஸாலீ நதயா ந வக்தும் |

ரோமாஞ்ச லக்ஷயேண ஸக²ாத்ர யஷ்டிம்

பி¹த்வா நிராக்ராம தீராள கே³யா ||

81

(ப-ரை) ஸா=அவ்விந்துமதி தேவி; யூநி=இளம் வயதின னான; தஸ்மிந்=அந்த அஜமகாராஜனிடம்; அபி¹லாஷப²ந்த³ம்=அன்பைப் பிணைக்க; ஸாலீநதயா=வெட்கத்துடன்; வக்தும்=சொல்வதற்கு; நஸஸாக=திறமையற்றவளாக ஆனாள்; தத³ாபி=ஆயினும்; அராளகே³யா=வளைந்த கூந்தலுடைய இந்துமதி தேவியின்; ஸ=அன்பெனும் பிணைப்பு; ரோமாஞ்ச=மயிர்கூச்ச லின்; லக்ஷயேண=குறிப்பால்; க²ாத்ரயஷ்டிம்=கொடிமரம் போன்ற உடலுடன்; பி¹த்வா=பிளந்துகொண்டு; நிராக்ராமத்=புறப்பட்டு வந்தாள்.

(க-ரை) அத்த இந்துமதி இளம்வயதினான அஜமகாராஜனிடம் தனக்குண்டாகிய விருப்பத்தை வெட்கத்தால் கூறமுடியாதவ ளானாள். ஆயினும், அவளுடைய அன்பின் பிணைப்பு மிக மகிழ்ச்சியுடன் கூடியதால் அவளுக்கு உண்டான மயிர்கூச்சல் வெளிப்படுத்தியது. (பதப்பொருட்காட்சியணி)

சு || தத³ாக²தாயாம் பரிஹாஸ யூர்வம்

ஸக¹யாம் ஸகி¹ வேத்ரப்¹ரிதா ப²பாஷே |

ஆர்யே வ்ரஜா வோ³ந்யத இத்ய தை¹நாம்

வதூ³ரஸயா குடிஸம் த²தீர்ஸ ||

82

(ப-ரை) ஸக்¹யாம் = தோழியாகிய இந்துமதி; தத¹ர = அவ்வாறு ஆக¹தாயாம் ஸத்யாம் = அன்பு கொண்டவளாக; ஸகி¹ = தோழியாகிய; வேதரப்¹ரிதா = பிரம்பை வைத்திருந்த சுநந்தை; ஹே ஆர்யே! = ஓ இந்துமதி; அந்யதஃ = பிறவரசனை நோக்கி; வ்ரஜாவஃ = போகலாம்; இதி = என்று பரிஹாஸ பூர்வம் = விளையாட்டாக; ஆப¹பீ¹ஷே = கூறினாள்; அத¹ = பிறகு; வதூ¹ = இந்துமதி தேவி; ஏநம் = இந்த சுநந்தையை; அஸுயா = கோபத்துடன்; குடிலம் யத¹ரதத¹ர = கலக்கத்துடன்; த¹த¹ர = பார்த்தாள்.

(க-ரை) இந்துமதி இவ்விதம் அன்புகொண்டிருக்க, சுநந்தையானவள் வேடிக்கைக்காக மற்றோர் அரசகுமாரனிடம் 'போகலாமா' என்று கூறினாள். இந்துமதியை நோக்கி. அந்த வார்த்தைக்கு இந்துமதி சகியாதவளாய், சுநந்தையை பொறாமைபுடன் பார்த்தாள். (சிறப்பணி)

சு || ஸாகுர்ண கெ²ளரம் ரகு³நந்த² நஸ்ய

த¹ராத்ரி கராப்¹யாம் கரபே¹ப மோருஃ ।

ஆஸஞ்ஜயாமாஸ யத¹ர ப்ரதே²ஸம்

கண்டே¹ கு¹ணம் மூர்த மிவாநுராக²ம் ||

83

(ப-ரை) கரப¹ உபம ஊரு = கையின் மேற்புறம் போன்ற தொடைகள் உடைய; ஸா = அந்த இந்துமதி தேவி; குர்ண கெ²ளரம் = குங்குமம் பூசிய சிவந்த; மாலையை; மூர்தம் அநுராக²ம் இவ = உருவெடுத்த அன்பைப்போல்; த¹ராத்ரி = செவிவித்தாயாகிய சுநந்தையின்; கராப்¹யாம் = கைகளால்; ரகு³ நந்த²நஸ்ய = அஜமன்னனுடைய; கண்டே¹ = கழுத்தில்; யத¹ரப்ரதே²ஸம் = இடம் தவறாது; ஆஸஞ்ஜயாமாஸ = அணிவித்தாள்.

(க-ரை) புறக்கைப் போன்ற தொடைகளுடைய இந்துமதி சுநந்தை வைத்திருந்த குங்குமம் பூசிய சிவந்த மாலையை அவள் கையைப் பிடித்த வண்ணமே அன்போடு அஜமன்னனுடைய கண்டத்தில் ஏற்றத் தாழ்வின்றி அணிவித்தாள். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || தயா ஸ்ரஜா மங்க²ள புஷ்பமய்யா

விஸால வக்ஷஸ் ஸ்த¹ல லம்ப²யா ஸஃ ।

அமம்ஸ்த கண்ட¹ர்பித பாஹு பாஸாம்

விதர்ப¹ரஜாவரஜாம் வரேண்யஃ ||

84

(ப-ரை) வரேண்யை = தெரிந்தெடுக்கத் தக்க; ஸ = அந்த அஜமன்னன்; மங்க²ள புஷ்பமய்யா = இலுப்பை முதலிய மங்களகரமான பூக்களுடைய; வி¹சால் வஷஸ்த¹ல = அகன்ற மார்பில்; லம்ப²யா = தொங்கும்; தயாஸ்ரஜா = அந்த மாலையால்; வித²ர்ப¹ ராஜா வரஜாம் = போஜமன்னனுக்குத் தங்கையாகிய இந்துமதி தேவியை; கண்ட¹ர்பித = கழுத்தில் வைக்கப்பட்ட; ப¹ரஹுபாஸாம் = புயங்க னென்னும் கயிறுகளுடையவளாக; அமம்ஸ்த = எண்ணினான்.

(அ-ரை) தெரிந்தெடுக்கத் தக்க அஜமன்னன் இந்துமதி தன்னுடைய விரிந்த மார்பின்மீது தொங்கும்படி கழுத்தில் மங்களகரமான இலுப்பை முதலிய பூச்சரத்தைப் போட்டதால், அவளுடைய கைகளைத் தன் கழுத்தின் மேல் வைத்தது போலவும், தன்னைத் தழுவியதாகவும் எண்ணினான். (இன்பவணி)

ச॥ ஸுரிந முபக²தேயம் கௌமுதி² மேக¹முக்தம்
ஜலநிதி¹ மநுருபம் ஜஹ்ருகந்யா¹ வநீர்ணா ।
இதிஸம கு¹ணயோக² ப்ரீதய ஸ்தத்ர பெளரா:
ஸ்ரவணகடு ந்ரிபாணா மேகவாக்யம் விவவ்ரு: ॥

85

(ப-ரை) தத்ர = அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில்; ஸமகு²ண = நிகரான குணங்களுடைய இந்துமதி அஜமன்னர்களின்; யோக²: கலப்பால்; ப்ரீதய = மகிழ்வுற்ற; பெளர: = பட்டணத்து மக்கள்; இயம் = இந்த அஜமன்னன் அடைந்த இந்துமதி; மேக¹முக்தம் = மேகங்களால் விடப்பட்ட; ஸுரிநம் = சந்திரனை; உபக²தா = அடைந்த; கௌமுதி² = வெண்ணிலாவுக்கு; அநுருபம் = நிகரான; ஜலநிதி¹ம் = சமுத்திரனை; அவநீர்ணா = பிரவேசித்த; ஜஹ்ருகந்யா = கங்கை; இதி = என்று (இவ்விதமாக); ந்ரிபாணாம் = அரசர்களுக்கு; ஸ்ரவணகடு = கேழ்க்கக்கடுமையான; ஏகவாக்யம் = ஒரு வகையான சொல்லை; விவவ்ரு: = தெளிவாய் சொன்னார்கள்.

(க-ரை) அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில் எல்லா குணங்களாலும் நிகரான இந்துமதி அஜன்களுடைய தாம்பத்யத்தைக் கண்டு பட்டணத்து மக்கள் யாவரும் மகிழ்வடைந்தவர்களாய், இவள் சந்திரனையடைந்த வெண்ணிலா போன்றவள், தன்னை யொத்த சமுத்திரனை கூடிய கங்கை என்று ஏக வாக்கியமாக பலவிதங்களில் புகழ்ந்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாக்கியங்கள் பிறமன்னர்களின் காதுகளுக்கு கடுமையான அம்புகள் போன்றிருந்தது. (தொகை புவமையணி)

க. ப்ரமுதி²த வரபஷு மேகத ஸ்தத்

க்ஷிதிபதி மண்டல மந்யதோ விதாநம் ।

உஷஸி ஸரஇவ ப்ரபு¹ல்ல பத்²மம்

குமுத²வந ப்ரதிபந் நித்²ர மாஸீத் ॥

86

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு³வம்ஸே மஹாகாவ்யே ஷஷ்டஸ் ஸர்க²ஃ.

(ப-ரை) ஏகதஃ = ஓரிடத்தில்; ப்ரமுதித வரபஷு¹ = மிகமகிழ்ந்த; மருமகனின் சாரார் உடைய; அந்யஃ = மற்றொரு இடத்தில்; விதாநம் = குறியமான; தத் க்ஷிதிபதி மண்டலம் = அந்த அரசர் கூட்டம்; உஷஸி = வைகரையில்; ப்ரபு¹ல்ல பத்²மம் = நன்கு விரிந்த தாமரையுடைய; குமுத²வந = வெண்டரமரை வனங்களாக்; ப்ரதிபந் = அடைந்த; நித்²ரம் = சுறுங்கிய; ஸர இவ = குளம் போன்று; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) அப்போது இந்துமதி தேவியை தேர்ந்தடுத்த அஜ மன்னனுடைய சுற்றத்தார்களின் முகங்கள் வைகரையில் பூத்த தாமரையுடைய குளம் போன்று மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தன. பிற மன்னர்களுடைய முகங்கள் சுறுங்கிய வெண்டாமரைகளுடைய குளத்தின் பகுதியைப் போல் வெட்கமுடன் கூடியதாக இருந்தன. (ஒற்றை மணிமாலையணி)

இது காளிதாசராவியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் ஆறாம் சருக்கத்திற்கு திருத்தணிவாழ் பூவித்யானந்தரெனும் செ. ராமலிங்காசாரியராவியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ஆறாம் சருக்கம் முற்றிற்று.

ரகுவம்ச மகா காவ்யம்

பொருளடக்கம்

முதலாம் சருக்கம்

வ. எ.	பொருள்	சு. எ.
1	பாயிரம்	1
2	விளக்கத்தின் முன்னுரை	1
3	கவியடக்கம்	2
4	சூரிய வம்ச வருணனை	5
5	புலவர் வணக்கம்	10
6	மனுஷின் உற்பத்தி	11
7	திலீபன் பிறப்பு	12
8	திலீபன் குணவருணனை	13
9	திலீபன் சுதஷினைனையை மணத்தல்	31
10	மந்திரிகள் மீது பூபாரம் வைத்தல்	34
11	திலீபன் வசிட்டாச்சிரமம் போதல்	36
12	ஏகரத குணவருணனை	38
13	இயற்கையின் வருணனை	38
14	வசிட்டாச்சிரமம் அடைதல்	48
15	வசிட்டாச்சிரம வருணனை	49
16	தேர்விட்டிறங்குதல்	51
17	அவர்கட்கு ரிஷிகள் வரவேற்பு	55
18	வசிட்டரைக் காணுதல்	56
19	வசிட்டரின் ஆசி பெறுதல்	57
20	வசிட்டர் நலம் விசாரித்தல்	58
21	திலீபன் தன்னலங் கூறுதல்	59
22	திலீபன் மகப்பேறில்லாமைக்கு வருந்துதல்	61
23	வசிட்டரின் மகத்துவ வருணனை	65
24	திலீபனுக்கு மகப்பேறின்மைக்குக் காரணம் அறிவித்தல்	74
25	நந்தினி வனத்திலிருந்து வருதல்	82
26	நந்தினியின் குணவிளக்கம்	83
27	நந்தினியின் சேவை விளக்கம்	88
28	வசிட்டர் ஆசி கூறுதல்	91

29	வசிட்டரின் ஆணை ஏற்றல்	92
30	திலீபனுக்கு செளகரியம் செய்தல்	94
31	திலீபன் இரவை கழித்தல்	9

இரண்டாம் சருக்கம்

1	திலீபன் பசுவை சேவித்தல்	1
2	திலீபனை பசு சோதித்தல்	26
3	மாயாசிங்கம் பசுவை பிடித்தல்	26
4	நந்தினியின் கதறல்	28
5	திலீபன் சிங்கத்தைக் காணுதல்	29
6	திலீபன் வில்லேந்துதல்	30
7	திலீபன் தோளசையாமை	31
8	தோளசையாமைக்கு வருந்துதல்	32
9	சிங்கம் தன் தோள்வலிமையை நவ்விதுதல்	33
10	நந்தினியை விட்டு தன் உடலைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு திலீபன் வேண்டுகல்	41
11	நந்தினியை விட்டு உன்னுடலைக் காத்தல் கொள்ளென சிங்கம் கூறுதல்	43
12	சிங்கவாக்கிற்கு எதிரொளி குகையிலிருந்து வருதல்	51
13	நந்தினியைக் காத்தல் அவசியம் என்று கூறி தன் னுடலைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகல்	52
14	சிங்கத்தின் அனுமதியால் திலீபன் தன் உடலை அர்ப்பணித்தல்	53
15	பூமாரி பொறிதல்	50
16	நந்தினியின் சுருணை வருணனை	61
17	திலீபன் மகப்பேறு வேண்டுகல்	64
18	வரமளித்தல் முதலிய வருணனை	65
19	நந்தினி மகிமையை சுதஷிணைக்கு அறிவித்தல்	68
20	திலீபன் நந்தினியின் பால் குடித்தல்	69
21	திலீப தம்பதிகளை பட்டணத்திற்கு அனுப்பி வைத்தல்	70
22	திலீபன் ஆசான் முதலியோர்க்கு வலம்வந்து புறப் படுதல்	71
23	திலீபனை நகரமக்கள் பார்த்தல்	73
24	திலீபன் அரசை ஏற்றல்	74
25	சுதஷிணை கருதரித்தல்	75

மூன்றாம்சுருக்கம்

1	கருத்தரிப்பு வருணனை	1
2	மனைவியின் ஆசைகளை தாதியரால் அறிதல்	5
3	திலீபன் மனைவியின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதல்	6
4	கர்ப்பத்தின் அறிகுறிகள்	7
5	சீமந்தாதிகள் செய்தல்	10
6	கர்ப்ப காலத்தில் சுதஸிணையின் வருத்தங்கண்டு திலீபன் மகிழ்தல்	11
7	பிரசவத்திற்குமுன் திலீபன் மனைவியைப் பார்த்தல்	12
8	மகன் பிறத்தல்	13
9	சுப சகுணங்கள்	14
10	சிசுவின் வருணனை	15
11	சிசுபிறப்பை அறிவித்த தாதியருக்கு பரிசு வழங்குதல்	16
12	மகனைக் கண்டு மகிழ்தல்	17
13	ஜாதகமும் செய்தல்	18
14	மங்கள வாத்தியங்கள் வருணனை	19
15	நாமகரணம் (பெயர் சூட்டல்)	21
16	மகனுடைய வளர்ச்சி	23
17	திலீபதம்பதியருக்கு மகனால் உண்டான மகிழ்ச்சி	23
18	ரகுவுக்கு கல்வி கற்பித்தல்	28
19	உபநயனத்தின் பின் கல்வி பயிற்றுவித்தல்	29
20	ரகுவுக்கு இளமை தோன்றுதல்	32
21	திருமணம்	33
22	ரகு தந்தைவிட குணங்களால் மிஞ்சி இருத்தல்	34
23	ரகு இளவரசனாதால்	35
24	திலீபன் ரகுவின் உதவியால் தொண்ணூற்றொன்பது யாகம் முடித்தல்	38
25	இந்திரன் நூறாவது புரவியை கவர்ந்து செல்லுதல்	39
26	நத்தினியைக் காணுதல்	40
27	ரகு இந்திரனைக் காணமுடிதல்	41
28	இந்திரனும் ரகுவும் உரையாடல்	44
29	ரகு இந்திரன் போர்	53
30	ரகுவின் வீரத்திற்கு இந்திரன் களித்தல்	62
31	குதிரையை விடுவித்து வேறுவரம் கோரும்படி இந்திரன் வேண்டுவதல்	63

32	தன் தந்தையின் வேள்வி நிறைவுற இத்திரைநா வேண்டுதல்	64
33	இத்திரன் அவ்வாறே வரமளிக்க ரகு திரும்பி செல்லுதல்	67
34	ரகுவைக் கண்டு திலீபன் மகிழ்தல்	68
35	திலீபன் வானப்பிரஸ்தம் ஏற்றல்	70

நான்காம் ச்ருக்கம்

சுருகம்

1	அரசை ஏற்ற ரகுவின் வருணனை	1
2	கூதிர்கால வருணனை	14
3	ரகுவின் போர் யாத்திரை வருணனை	15
4	ரகுவின் திக்விஜய யாத்திரை	25
5	கிழக்கில் சிங்களநாட்டை வெல்லுதல்	35
6	கலங்கள் உதவியால் வந்த வங்க நாட்டரசர்களை வெல்லுதல்	36
7	யானைகள் உதவியால் கபிலாநதியைக் கடந்து களிங்கத்தை வெல்லுதல்	38
8	ரகுவின் படைகள் தென்னங்கள் உண்ணுதல்	42
9	களிங்கமன்னன் பொருளைக் கவர்தல்	43
10	தென்திசையில் காவேரியில் நீராடுதல் வர்ணனை	45
11	பாண்டி நாட்டை வெல்லுதல்	49
12	ஸஹ்ய பருவதம் அடைதல்	51
13	ரகுவின் படை வருணனை	53
14	கேரளப் பெண்கள் ஓடுதல்	54
15	வழியில் நடந்தது பற்றி	56
16	பாரசீகம் வெல்லப்பட்டதால் அந்த காட்டுமக்கள் சரணடைதல்	60
17	ரகுவின் படைகள் திராட்சை சாராயம் அருந்தி களைப்பாறுதல்	65
18	வடதிசை நோக்கிப் போதல்	68
19	புரவிகள் புரளுதல்	67
20	ஹுணர்களை வெல்லுதல்	68
21	காம்போஜர்களை வெல்லுதல்	69
22	இமயமலை ஏறும் வருணனை	71
23	உற்சவ கணங்களை வெல்லுதல் முதல் அவர்கள் பாடினதீராக	77
24	இமயத்திலிருந்து இறங்குதல்	80

25	பிராக்ஜோதிடத்தின் வருணனை	81
26	காமரூப மன்னன் யானைகளை சமர்ப்பித்து ரகுவை வணங்குதல்	83
27	ரகு தன் பட்டணம் நோக்கிப் புறப்படுதல்	85
28	விசுவஜித்யாகம் செய்தல்	86
29	அரசர்களை வழியனுப்புதல்	87
30	போகும்போது அரசர்கள் ரகுவின் அடிகளுக்கு வணங்குதல்	88

ஐந்தாம் சருக்கம்

1	கௌத்ஸன் குருதக்ஷிணணக்காக ரகுவிடம் வருதல்	1
2	ரகுவின் வரவேற்பு	2
3	கௌத்ஸன் நலம் விசாரித்தல்	3
4	கௌத்ஸன் வேறு அரசனை இரவ எண்ணிப் போதல்	12
5	ரகு கௌத்ஸன் பிரயாணத்தை நிறுத்தி தேவைப் பொருள் பற்றி வினவுதல்	18
6	கௌத்ஸன் ரகுவை வற்புறுத்த விரும்பாததை உணர்த்தல்	19
7	கௌத்ஸனுக்கு வேண்டிய பொருளைப் பெற ரகு முயற்சித்தல்	27
8	ரகு குபேரனிடம் செல்ல விழைதல்	28
9	கருவூலம் நிறைந்ததென அறிகாரிகள் அறிவித்தல்	29
10	கௌத்ஸனுக்குப் பொன்னெலா மளித்தல்	30
11	ரகு-கௌத்ஸர்களின் வியப்பு	31
12	ரகுவை புகழ்ந்து கௌத்ஸன் ஆசி கூறுதல்	32
13	ரகு மகப் பேறடைதல்	35
14	மகனுக்குப் பெயர் சூட்டல்	36
15	தந்தை மகன்களின் உருவ ஒற்றுமை	37
16	அஜன் இளவரசு பட்டத் தகுதி	38
17	போஜமன்னன் சுயம்வரத்திற்காக தூது அனுப்புதல்	39
18	ரகு அஜனை அனுப்பிவைத்தல்	40
19	வழியில் போஜனால் அஜனுக்குச் செய்யப்பட்ட வசதிகள்	41
20	நருமதை யாற்றங்கரையில் படைகளை நிறுத்துதல்	42

21	நருமதை யாற்றிலிருந்து யானை எழுதல்	48
22	அஜனின் படைகள் கலக்கமடைதல்	49
23	அந்த யானை மீது அஜன் கணைகள் தொடுத்தல்	50
24	யானை கந்தருவ உருபடைதல்	51
25	கந்தருவன் தன் வரலாற்றைக் கூறுதல்	52
26	கந்தருவன் சம்மோகனாஸ்திரம் பெறும்படி அஜனை விழைதல்	56
27	அஜன் அஸ்தரத்தைப் பெறுதல்	59
28	அஜனிடம் கந்தருவன் விடைபெறுதல்	60
29	போஜன் அஜனை வரவேற்றல்	61
30	போஜன் உபசாரம்	62
31	இந்துமதியை நினைத்து விழித்திருத்தல்	64
32	வந்திகள் அஜனை எழுப்புதல்	65
33	அஜன் விழித்தெழுதல்	75
34	அஜன் சுயம்வர மண்டம் அடைதல்	76

ஆறாம் சருக்கம்

1	அஜன் மேடைகள் மீதுள்ள அரசர்களைக் காணுதல்	1
2	அரசர் அஜனைப் பார்த்து இந்துமதி மீது ஆசை விடுதல்	2
3	அஜன் மேடையேறி அமர்தல்	3
4	அரசுவையினரின் ஒளிவருணனை தொடர்ந்து அஜனுடைய மிகுந்த ஒளியை வருணித்தல்	5
5	வந்தி மாகதர்களின் புகழ்பாடல்களுக்கிடையில் இந்துமதி மேடைப் பிரவேசம்	8
6	இந்துமதி மீது அரசர்கள் மனம் நாடுதல்	10
7	அரசர்கள் செய்த சேட்டைகள்	12
8	இந்துமதிக்கு அரசர்களைப்பற்றி சுந்ததை கூறும் விளக்கங்கள்	20
9	இந்துமதி தங்களைத் தாண்டிச் செல்லும்போது அரசர் வருத்தம்	67
10	அஜனுக்கு சுபருசகம் காணல்	68
11	இந்துமதி வேறரசனிடம் செல்ல விரும்பாமை	69
12	அஜன் வரலாற்று வருணனை	70
13	இந்துமதி பற்று உன் நோக்குதல்	50
14	மற்றோரசனிடம் செல்லலலாமா என்ற சுந்ததையை கடிந்து நோக்குதல்	81
32		

- 15 அஜனுடைப கழுத்தில் இந்துமதி பூ மாலை
அணிவித்தல் 82
- 16 அஜன் இந்துமதியின் கைப்பட்ட சுகம்
அனுபவித்தல் 83
- 17 அஜன் இந்துமதிகளைக் கண்டு அரசர்கள்
பொறாமைப் படுதல் 84
- 18 அஜனைச் சார்ந்தவர்களின் இன்பமும், மற்ற
மற்ற அரசர்களின் துன்பம் பற்றி கூறுதல் 85

ரகுவம்ச சுலோகங்களின் குறிப்பு

சுலோகம்	பக்கம்
அகார்ய சிந்தா	218
அதிப்ரப ² ந்த	114
அதேதாய ம ² ந்த	39
அத ¹ நயந	82
அத ¹ ப்ரஜாநா	43
அத ¹ ப்ரதே ² ரவே	41
அத ¹ ப்ரப ² ரவே	185
அத ¹ யந்தார	21
அத ¹ வாக்ரித	2
அத ¹ விதி ² மவ	198
அத ¹ ஸவிஷய	120
அத ¹ ஸ்துதே	202
அத ¹ ாங்க ² த ² ாஸ்ஸிஷ்ட	226
அத ¹ ாங்கராஜா	216
அத ¹ ா த ¹ ர்வ	27
அத ¹ ாதி ² ஸ்ரீர்யே	173
அத ¹ ாந்த ² காரம்	67
அத ¹ ாப் ² ய யர்ச்சய	17
அத ¹ ாஸ்ய நே ² ாத ² ாந	101
அதே ¹ ப்ஸிதம் ப ² ர்ஜா	84
அதே ¹ ர்வரேண	178
அதை ¹ க தே ² நோரப	68
அதே ¹ ாப நீதம்	99
அதே ¹ பரிஷ்டா	180
அதே ¹ ாய ம ² ர்வ	110
அதே ¹ ார க ² ாக் ¹ யஸ்ய	229
அதே ¹ ாஷ்ட்ர வாயீ	175
அத ² ார வர்த்திநீம்	39
அத ² யாஸ்ய சாம்ப ²	225
அநம்ராணாம்	136
அநாக்ரிஷ்டஸ்ய	12
அநேநசே திச்ச ¹ ஸி	211

அநேந பர்யாஸ	218
அநேந பாணென	281
அநேந பூநா	216
அநேந ஸாகம்	223
அந்யேத் ² யுராத்மா	56
அவநீத ஸிர	147
அபிப்ரஸந்தேந	168
அப்யக் ² ரணீர் மந்த்ர	160
அப்ய பூயத	144
அப்யுத்தி ¹ தாக் ² நி	25
அமம்ஸ்த சாதேந	98
அமும் புர:	61
அமோச் ய மஸ்வம்	118
அயோத ² நேக்ரி	220
அரிஷ்டஸய்யாம்	91
அலம் மஹிபால	60
அலம் ஹ்ரியா	188
அவகாஸம் கிலோ	145
அவஜா நாளி	34
அவா கிரந்	133
அவந்தி நாதே ¹ ரய	215
அஸங்க ² மத் ² ரி	117
அஸஹ்ய பீட ² ம்	32
அஸஹ்ய விக்ரம்:	238
அஸௌ குமார:	216
அஸௌ மஹாகாள	226
அஸௌ மஹேந்த் ² ராதி ²	209
அஸௌ ஸரண்ய:	215
அஸ்யப்ரயாணேஷு	220
அஸ்யாங்க ² லக்ஷ்மீ:	230
அஸ்த்ரம் ஹரா	7
அகார ஸத் ² ரிஸ:	23
ஆகீர்ண ரிஷி	206
ஆகுஞ்சி தாக் ² ரா	24
ஆதபாத்யய	161
ஆத ² ர ப ² ந்த் ²	121
ஆபாத ² பத் ² ம	62
ஆபீந ப ² ரோ	

ஆயோத ⁰ நேக்ரிஷ்ண	238
ஆரூட ⁰ மத் ⁰ ரீந்	176
ஆஸாஸ்ய மந்யத்	45
ஆஸ்வாத ⁰ வத் ⁰ பி ⁰	180
இஷு ⁰ ச்சாய	186
இஷ்வாகு வம்ஸ	235
இஷ்வாகுவம்ஸய	120
இதி ஷிதீஸோ	156
இதி ஜித்வா	64
இதி ப்ரக ⁰ ல்ப ⁰ ம்	108
இதிப்ரக ⁰ ல்ப ⁰ ம் ரகு ⁰	37
இசிவாதி ⁰ ந	83
இதி விஜ்ஞாபிதோ	197
இதி விரசித	78
இத்த ¹ ம் ஷிதீஸோந	170
இத்த ¹ ம் த் ⁰ விஜேந	176
இத்த ¹ ம் ப்ரயஜ்யா	58
இத்தம் வ்ரதம்	165
இத்யர்க் ⁰ ய பாத் ⁰ ரா	40
இத்யா ப்ரஸாத ⁰ ா	232
இந்தீவர ஸ்யாம	35
ஈப்ஸிதம் தத ⁰	75
உத்திஷ்ட ¹ வத் ⁰ ஸ	27
உபபந்தம்	178
உபாத்தனித ⁰ யாம்	86
உபேத்ய ஸாதே ⁰ ா	95
உமா வ்ரிஷாங்கிகள	97
உமாச த் ⁰ ரத்தியா	67
ஏகாத பதரம்	69
ஏதாவ து ⁰ க்த்வா	163
ஏதாவ து ⁰ க்த்வா ப்ரதி	211
ஏவந்த யோக்தே	189
ஏவந்தயோர	236
ஜராவணாஸ்ப ⁰ ா	62
கண்ட் ⁰ யமாநேந	71
கத ¹ ந்து ஸக்யோநு	16
எளத்ர வந்தமா	205
கர்ச்சித் ⁰ கராப் ⁰ யாம்	

காசித் ² யத ¹ ப ² ாக ²	208
காப்ய பி ² க் ¹ யா	22
காமங் கர்ணாந்த	127
காமல் நரிபா:	209
காமரூபஸ்வர	156
காம்பே ² ஜாஸ்ஸம	149
காபேதவாசா	161
கிந்து வ ² வாம்	30
கிமத்ர சித்ரம்	175
கிமப்ய ஹிம்ஸ்ய:	73
குமார ப் ² ரித்யா	90
குலேந காந்த்யா	239
குலோஸ்யாதா	207
கைலாஸகௌரம்	61
க்ரமேண விஸதீர்ய	87
க்ரிய நிமத்தேஷ்வ	162
க்ரியாரப்பந்தா	210
க்வஸுலீர்ய	1
க்ஷதாத் கிலத்ரா	70
க ¹ ஜ்ஜுரி ஸ்கந்த	145
கு ² ரோஸ்ஸ த ² ாரஸ்ய	55
கு ² ர்வர்த ¹ மர்தீ ¹	171
கஜரீஹித ப்ரநி	189
க்ரிஹஸ்தத:	90
க்ரமேஷ்வர்தம்	21
சுகம்பே தீர்த ¹	154
ச ¹ ாயா மண்டல	123
ஜக ² ாத ² ஸௌநா	212
ஜநஸ்ய ஸாகேத	174
ஜநாய ஸு ² த் ² ாத ² ந்த	92
ஜஹார சாந்யே	115
ஜாத:குலே	236
ஜுகே ² ர பாத்மாந	10
ஜனாதேந மௌநம்	11
ஜ்யாக ² ாத ரேகே ¹	
ஜாயாபந்த ² நிஷ்பந்த ²	219
தம் கர்ண பூஷண	112
தம் தஸ்தி ¹ வாமஸம்	

தம் ப்ரப்யஸர்வா	234
தம் பூ ³ பநிர் ப ³ ாநு	
தம் விஸ்மிதம்	75
தம் வேத ² ாவித	
தம் ஸ்லாக்ய	
தம் ஸந்த:	
தத: பரந்தேந	104
தத: பரந்து	21
தத: ப்ரகோஷ்டே	115
தத: ப்ரஜாநாம்	102
தத: ப்ரதஸ்தே	148
தத: ப்ரஹஸ்யா	111
ததஸ் ஸமாநீய	76
ததஸ் ஸுநந்த ² ா	239
ததோகௌரீகு ² கும்	150
ததோ நிஷங்க ² ா	117
ததோ ந்ரிபாணாம்	208
ததோ ப்ரிகே ² ந்த் ² ர	58
ததோ யத ¹ ாவத்	168
ததோ வேலாந்தே	139
தத் தத்பூ ³ மி	22
தத்ர ஜந்யம்	153
தத்ர ஸ்வயம்வர	191
தத்ர ஹுணா	149
தத்ரா ஷோப ³ யம்	154
தத ¹ ாபிஸஸ்த்ர	116
தத ¹ ா க ² தாயம்	240
ததேத ¹ தி காமம்	119
ததேத ¹ தி ப்ரதிஜக் ² ரா	40
ததேத ¹ தி தஸ்யா	172
ததேத ¹ த் யுபஸ்ப்ரிஸ்ய	189
தத ² ங்க ² நிஷ்யந்த ²	105
தத ² ங்க ² மக் ² யம்	108
தத ² ந்யதஸ்தா	167
தத ² ந்வயே ஸுத்தி ²	6
தத ² ாநநாம் ம்ரித்ஸு	85
தத ² ா ப்ரப்ரித் ² யேவ	62
தத ² யமாக்ரந்தி ² த	57

தத் ¹ ஃஷ கல்யாண	61
தத் ² வல்குநா	198
தமங்க ² மாரோ	97
தமக்ரதஸ்	87
தமத் ² வரேவிஸ்வ	159
தமப்ர நந்த ³ த்	179
தமர்ச் பித்வா	160
தமாதித் ¹ ய க்ரியா	27
தமாப த ¹ ந்தம	184
தமார்ய க் ² ரிஹ்யம்	60
தமாஹி தெளத்ஸுக்ய	81
தமீஸு காம	155
தம்வேத ² ா வித ³	15
தயாஸ்ரஜா	
தம்தஸ்திவா	190
தயாஹீநம்	82
தயோரூபாந்த	114
தயோர்ஜக்ரிஹ	26
தம்ஸலாந் ² ய	179
தத ² வல்கு ² நா	
தம்பூ ² பதிர்	174
தவமந்திரக்ரிதோ	28
தம்கர்ணபூ ² ஷண	192
தவார்ஹதோ	164
தஸ்மாந் முச்யே	98
தஸ்மிந்ஷேண	74
தஸ்மிந் நபி ² த் ² யோதி	217
தஸ்மிந் ஸமாவே	234
தஸ்மிந்வித ² ா நாதி	204
தஸ்மை ஸப் ² யா:	25
தஸ்மை ஸம்யக்	132
தஸ்ய தாஷ்டிண்ய	15
தஸ்யாங் ரஸந்தேந	78
தஸ்ய ஸம்வ்ருத	10
தஸ்யாம் ரகே ² ா:	233
தஸ்யா: கு ¹ ந்யாஸ:	48
தஸ்யாதி ² கார	191
தஸ்யா நீகர்வி	481

தஸ்யாந்வயே	219
தஸ்யா: ப்ரஸந்நே	
தஸ்யா: ப்ரகாமம்	221
தஸ்யா மாத்மாநு	16
தஸ்யா ல மேஷா	68
தஸ்யைக நாக்ஸ்ய	132
தஸ்யோத் ரிஷ்டநி	152
தஸ்யோப கார்யா	179
தாம் ஸைவ வேத்ரக்ர	212
தாம் தேவதா பித்ர	51
தாம் புண்யதர்ஸ	88
தாம் ப்ரத்யக்ஷிவ்யக்த	204
தாமக்ர தஸ்தா	
தாமந்திக ந்யஸ்த	55
தாம்பூலீநாம் தணை	139
தாம்பூல வல்லி	281
தாம்ர பர்ணீஸமேத	142
தாம்ரோத ரேஷு	195
தாஸு ஸ்ரியாராஜ	201
தேரேக ¹ ா த் ² வஜ	157
தேஷாம் ஸத ² ஸ்வ	150
தேஷாம் மஹார்ஹா	201
த்யாக ¹ ாயஸம்ப் ² ரிதா	4
த்யாஜிதை: ப ¹ ல	135
த்ரஸதேந தார்ஷ்யா	223
த்ரிலோக நாதோந	107
த்வசம் சமேத் ² யாம்	100
த்வையவம்சிந்த்ய	29
திநேஷு க ² ச்சத்ஸு	87
தி ² லீப ஸுநோ:	112
திலீபாநந்தரம்	122
தி ² வம் மருத்வாநி	85
தி ² ஸப்ர ஸேது ¹ :	91
தி ² ஸிமந்த ² ாயதே	141
தி ² ர்கே ² ஷ்வமீ	196
து ² தே ² ாஹக ² ாம்	13
த் ² விஷாம் விஷஹிய	138
த் ² வேஷ்யோபி ஸம்மத:	14

த ² நுர் ப் ² ரித்யோப்ய	48
த ² ர்ம லோப ப ² யா	84
தி ² யஸ் ஸமக்ரை	99
நஸிலாநு ய ² யு	
நப்ரஸே ஹேஸருத் ² த ² ா	155
நமே ஹ்ரியாம்ஸ	86
நயனித் ² பி ² ர்நவே	126
நரேந்த்ரமூலா	108
நஸம்யதஸ் தஸ்ய	94
நிகி ¹ லாநுயுய	14
நித் ² ராவஸேந	193
நித ² ாந க ² ர்ப ² ாமிவ	88
நியுஜ்யதம்	104
நி ² தி ² ஷ்டாங்கு ² ல	42
நி ² ர்ப ² ந்த ² ஸஞ்ஜாத	169
நி ² வர்த்யதேயை	162
நி ² வ்ரிஷ்டலகு ² பி ²	128
நிவர்த்யராஜா	44
நிவாதபத் ² ம	92
நிவேஸ்ய வாமம்	206
நிஸம்ய தே ² வாநு	70
நிஸுஸேஷவிஷா	181
நிஸர்க ² பி ² ந்தாஸ்பத ²	218
நீபாநவய:	222
நீவார பாகாதி	168
நூநம் மத்தபரம்	30
மாநம் மத்த:	
ந்ரிபந்த மாவர்த	225
நேத்ரவ்ரஜா:	202
பஞ்சாநாமபி	126
பயோத்ஸரிஷ்ட	148
பரஸ்பராஷி	19
பரஸ்பரேண	158
பர்யாப்தவ்ணாஸ்த	200
பரிகல்பிதஸாந்நித் ² ய	124
பவநஸ்யாநுகூல	20
பாண்ட ² யோயமம்ஸா	229
பாரஸீகாம் ஸ்ததேதா	146

பிது: ப்ரயத்நரத்	96
புண்டரீகாதபத்ர	128
புத்ரோ ரக் ⁰ ஸ்தஸ்ய	237
புரந்த ² ரமூ:	82
புரஸ்க்ரிதா	53
புராஸ்க்ரமு	34
புருஷாயுஷ	29
புருஹுத	123
புருரோபகண்ட ¹ :	203
ப்ரிக்தஸ்துஷாரை	49
பௌரஸ்தாதேவ	135
ப்ரஜாநாமேவ	9
ப்ரஜாநாம்விந	12
ப்ரதாபோக் ⁰ ரேதத:	134
ப்ரதி ஜக் ² ராஹ	188
ப்ரத்யப் ⁰ ரவிச்சை ¹ வ	64
ப்ரத ² க்ஷிணாக்ரித்ய	
ப்ரத ² க்ஷிணீக்ரித்யஹு தம்	80
ப்ரமுதி ² தவர	243
ப்ரலோபி ⁰ தாப்யா	228
ப்ரவேஸ்யை சநம்	190
ப்ரஸவைஸ்ஸப்த	181
ப்ரஸஸாரோத ² யா	
ப்ரஸாத ² உதயா	130
ப்ரஸாத ஸு முகே ¹	129
ப்ரஸ்தி ¹ தாயாம்	
ப்ராத: ப்ரயாணா	173
ப்ராதர் யதே ¹ ாக்த	79
ப்ரியாநு ரரக ² ஸ்ய	88
ப ⁰ ஸைரத் ² யுஷிதா	140
ப ² ாஹுப்ரதிஷ்ட ¹	59
ப் ² ராஹமே முஹுர்தே	777
ப ⁰ க்தி: ம்ரதீக்ஷயேஷு	166
ப ⁰ க்த்யா கு ² ரௌ	76
ப ⁰ யோத்ஸ்ரிஷ்ட்ய	
ப ⁰ ல்லாபவர்ஜிதை:	147
ப ⁰ வதிவிள	197
ப ⁰ வாந பீத ² ம்	72

பீ ⁰ மகாந்த்யைந்நிப	8
பு ⁰ வம் கோஷ்ணேந	37
பூ ⁰ தாநுகம்பா	68
பூ ⁰ ர்ஜோஷு மர்மரீ	151
பே ⁰ ாகி ⁰ வேஷ்டநமா	141
மக ¹ ரட்சு ப ⁰ ாஜாம்	101
மதங்க ⁰ ஸாபாத்	185
மத்தேப ⁰ ரத ² நா	145
மத்பரம் துர்லப ⁰ ம்	31
மதே ² ாத ² க்ரஃ	130
மநுப்ர ப் ⁰ ரிதி	124
மநுஷ்யவாஹம்	203
மநோபி ⁰ ராமா:	19
மந்த ² : கவி	2
மந்தே ² ாத்கண்ட ¹ ா:	125
மருத் ப்ரயுக்தா	47
மருப்ரிஷ்ட ¹ ாநு	134
மஹேந்த் ² ர மாஸ்த ¹ ாய	285
மஹோ ஷதாம்	101
மாந்யஸ்ஸமே	65
மாபூ ⁰ தாஸ்ரம்	18
முரஸாமாரு	144
யத ¹ ா ப்ரஹ்லாத ²	126
யத ¹ ா விதி ²	3
யத ² ாச வ்ரித்தாந்த	118
யத ¹ ார்த்த ராஜந்ய	109
யமாத்மந:	217
யவநீமுக ¹	146
யஸ்மிந் மஹீம்	237
யஸ்யாத்ம கே ² ஹே	222
யஸ்யாவரேரத ⁰	223
யாவத் ப்ரதாப	195
யுவாயுக ²	102
ரகு ⁰ ர் ப் ⁰ ரிஸம்	116
ரக்ஷணா மந்வ	5
ரகே ⁰ ா ரவஷ்டம்ப ²	112
ரஜ: க்ஷண:	38
ரஜோபி ⁰ ஸ்யந்த ²	133

ரதேர்க்கிறிதா	199
ரத ¹ ாங்க ² நாம்நோ	96
ராத்நிர் க ² தா	92
ரூபம் ததே ² ா ஜஸ்வி	177
ரேக ¹ ா மாத்ர	8
லதா ப்ரதா நோ	46
லப்த ² ம்ரஸுமந	127
லலா டோத ² ய	87
லோகாந்தர	82
வங்க ² ா நுத்க ¹ ாய	136
வத்ஸஸ்யஹோமா	77
வத்ஸோத்ஸுகாபி	54
வது ² ர் ப ² க்திமதீ	40
வநாந்தராதுபா	28
வந்ய வ்ரித்திரிமாம்	89
வஹிஷ்ட ¹ தே ² நோ	52
வஹிஷ்டமந்த்ரோ	172
வாக ² ர் த ¹ விவ	1
வாமேதரஸ் தஸ்ய	59
வார்ஷிகம் ஸஞ்ஜஹா	128
விதே ² ஸ் ஸாயந்த	26
விநயந்தேஸ்ம	143
விநீதா த ² வஸ்ரமா	149
விந்த ² யஸ்ய ஸம்ஸ்த ¹	280
விப ² ாவஸுஸ்ஸா	108
விலாஸிநீ விப ² ரம	207
விஸஸ்ர முந்நமே	151
விஷித ² லுப்த	105
விஹிஷ்ட பார்ஸுவா	47
விஸ்ரஸ்தமம் ஸாத	205
வ்ரிந்தாச்ச ¹ த ² ம்	194
வைத ² ர் பி ² நிர்தி ² ஷ்ட	200
வைவஸ்வதோமநு	116
வ்யாக ² ாத ரேகே	227
வயூடே ² ாரஸ்கோ	6
வ்ரதாயதேநா	44
ஸதைஸ்த மக்ஷ்வா	106
ஸய்யாம் ஜஹத்யு	196
ஸரீரமாத்ரேண	166

ஸரீர ஸாதா ² த ² ப	84
ஸரைருத்ஸவஸம்	53
ஸஸம்ய துல்ய	151
ஸஸாமவ்ரிஷ்ட்யா	50
ஸஸிநமுபக ² தே	242
ஸஸம்ஸு ரஸ்வ	141
ஸஸ லோபம்:	182
ஸஸஸவோப்யஸ்த	4
ஸ்ருதஸ்யாயா	95
ஸ்ரோணீப ² ந்த ² ர	20
ஸ்ரோத்ராபி ² ராம	80
ஸங்க் ² ராம நிர்விஷ்ட	214
ஸங்க் ² ராமஸ்துமுல:	147
ஸஞ்சார பூ ² தாநி	50
ஸஞ்சாரிணீ தீ ² ப	238
ஸந்தாந காமாய	77
ஸந்தா நார்த ¹ ரய	
ஸம்ப ² ந்த ² மாப ² ர	73
ஸம்ப ² ர வ்யப ² ர்தா	
ஸம்ருந் ² தசேஷ்ட	65
ஸம்ஹார விஜேஷ	181
ஸௌவமுக்த்வா	111
ஸகீசகைர் மாருத	49
ஸகு ² ப்த மூல	132
ஸசா நுநீத:	186
ஸசாபமுத்ஸ்ரிஜ்ய	115
ஸச்சி ¹ நநப ² ந்த ²	183
ஸஜாத கர்ம	93
ஸதத்ர மஞ்சேஷு	199
ஸத்ராந்தே ஸ சிவ	157
ஸத்யாமபி தப:	41
ஸதீர்த்வா கபிஸா	137
ஸத்வம் நிவர்தஸ்வ	68
ஸத்வம் ப்ரஸஸ்தே	171
ஸத்வம் மதீயேந	66
ஸது ² ஷ்ப்ராபய	
ஸநந்தி ² நீ ஸ்தந்ய	79
ஸநர்மத ² ர ரோத ² ஸி	180
ஸநிர்விஸ்ய யத ¹ ர	142

ஸந்த ¹ ர நார்த ¹ ரய	17
ஸந்ந்யஸ்த சிஹ்நா	46
ஸபல்வலோத்தீர்ண	51
ஸபாடலாயாம்	58
ஸபூர்வத: பர்வத	106
ஸப்த ச்ச ¹ த ⁰ ஷிர	183
ஸப்ரதாபம் மஹே	137
ஸமமேவஸமா	123
ஸம்ப ⁰ ரவ்ய ப ⁰ ர்தா	224
ஸமாப்த வித்யேந	169
ஸம்ரிண்மயே வீத	159
ஸம்மோ சிதஸ் ஸத்வ	187
ஸம்மோஹநம் நாம	187
ஸயயௌ ப்ரத ¹ மம்	133
ஸரளா ஸக்த மாதங்க ²	152
ஸரஸீஷ்வரவிந்த ² ர	20
ஸராஜ்யம் கு ² ரு	122
ஸர்வத்ரநோவார்த	165
ஸர்வாதிரிக்த	7
ஸரித: குர்வதீ	131
ஸவித் ² த் ⁰ மாத்ர:	185
ஸவிஸ்வஜித:	156
ஸவ்ரித்சௌல	98
ஸவேலா வப்ர	15
ஸஸாபோ நத்வயா	35
ஸநஞ்ஜுஸ்வ	
ஸஸேநாம் மஹதீம்	135
ஸஸைந்ய பரிபே ⁰ ரகே ² ந	140
ஸஹிஸர்வஸ்ய	125
ஸாகுர்ண கௌரம்	241
ஸாது ² ஷ்ப்ர த ⁰ ர்ஷா	57
ஸாயூதி தஸ்மிந்	240
ஸாஸுரஸேநாதி ²	221
ஸுக ¹ ப்ரவாமங்க ²	93
ஸுதாந்ததீ ² யாம்	36
ஸுது ² ஷ்ப்ரப	23
ஸுரேந்த் ² ர மாத்ரக	89
ஸேகாந்தே முநி	24

ஸேநாபரிச்ச ¹ த ²	9
ஸேயம்ஸ்வதே ² தே ² ஹ	71
ஸேவ்யமாநௌஸு ¹ க ¹	18
ஸோபஸ்யத்ப்ரணி	
ஸோஹம் ஸபர்யா	170
ஸோஹமாஜந்ம	3
ஸோஹ மிஜ்யா	31
ஸ்த ¹ ாதே ப ² வதேக	167
ஸ்தி ¹ த: ஸ்தி ¹ தா	45
ஸ்தி ¹ தைய த் ² ண்ட்ய	12
ஸ்திக் ² த ² க ² ம்பீர	17
ஸ்வஸுர் வித ² ர்ப ² ா	232
ஹம்ஸ ஸ்ரேணீஷு	129
ஹரிர்யதை ¹ க:	109
ஹரே: குமாரேரி	112
ஹவிராவர்ஜிதம்	28
ஹவிஷேதீ ² ர்க ²	35
ஹய்யங்க ² வீந	21